

556

№ 2000



1296-42

891.99
9--89

556 ա
1296-ից

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Ա՛բարեալ Սրբոյն Գրիգորի Նարեկացւոյ, Հրեշտակական Վարդապետի։

Եւ վէրսին ի լոյս ածեցեալ։

Տպագրեցեալ ի Հայրապետութեան Մեր։

Աթոռակալութեան Ամ Հայոց։

Ի Մայր Աբուսահակեան Տն Ծովակիմեան
Պետերբուրգի Պատրիարգի։

Ի հոստանդնուպօլսոյ Տն Օ՛ստաբաշեան
ազգասէր և բարեկարգ Պատրիարգի։

Ի Տպարանի Պետրոսեան Սոբփոնոսի։

Ի ռամլը Թուշականիս մերոյ։

Ա՛ռաջնորդեամբ Ա՛մենակարօղ Տե՛ր։

I

1789

8674-57



Ա. Գրիգոր Լուսաւորիչ։ Ա. Գրիգորն վարժի։ Ա. Գրիգոր Բժիշկ։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ
Гос. Библиотека
ЗОЛОТ-Арм.ССР
им. А. Мясникяна
Ս. ՄԱՍՆԻԿՅԱՆԻ ԱՆ.Ի

Դրան Աղբիւր՝ Յովհաննէսեան բանիւ Ողբերգական։ Յանի
նուագելիքան կամաւորական, եւ Յաւետեան ծառայելոյ։ Հոգա-
ձան եւ հեծանելիքան՝ ի Երիմոյ ունկնդ անձանց։ Ապագիտ Սքեմն
Գրիգորի՝ նորին վանից վանականք եւ ճգնաւորք հանդէպ։
Ի խորոց սրտից իւրոց ընդ Աստուծոյ։

Գլուխ Ա.

ՎԱՅՐ ՀՈՒՐԱՀԱՆԱՅ ՀԱՆԴՈՒԹԱՆԱՆ

ողբոց սրտից աղաղակի՝ քեզ վերին
ծայեմ սեաւզդ գաղտնեաց։ Երբ մատուցեալ ես
պեալ ի հուր թախծութեան անձին տոչորման ըզ
պտուղ ըղձից ճենճերոյ սասանեալ մտացս՝ բուրմա
ոաւ կամացս առ քեզ առաքել։ Այլ հոտոտեցեր

գիր ասէ, ի Յովհան անձուկ
թէ մերձ է օրն տէն. 10 ոպ
յաղթող ցուցանէ. Ա՝ զի
մովսէս, զքի փրկութիւնն
զոս՝ 9 օրինակ առեալ ըզ
առիս. Օ՝ որ ընտրեալն յա
քան զընտրեալն ժամանեն
հին դիպուածոյն, որ նախ
տէն 8 ըստ գերեալ զնա ի մահ
էարեացն՝ ընդ բարեան. և
սուսեր խորհրդոյն. Հոյլք
րեալ ըմ միմեանս. զնն ա
խռովութիւնս ամբոխից՝ հա
մանց ներհակականաց. 7 որ
ձակմունս. Ա՝ յժմէն գու
վիճժխնդրութիւնք, կրկինս
ուժգինս 9 հնչեցել ի ձորն
տասնիդ հատուցման,
զան ձայնդ ահաւոր գա
լն կամաց քոց լեցի. Ա՝այց
հոգւոյ առակի՝ ընդունե
տին 5 ի գիւտ կորուսեալ
թէն դարձելոյ. որ վերըս
կին հանգստեան ի գերու

ZUUN-Ayw.com

ղնաս	Հայեացի՛ս գլխաց, ի քան ի	
Բ·3·5	պատարագն բոլորապտուղ	
	մատուցեալ ծխոյն բարդու	
	թէ. Ընկալ զսակաւամատ	
	նեայ յօդուածս բանից	
	քեզ ի հաճութի, և մի ի	
	բարկութի. Ահեղ ի խո	
	րոց ատի զգայութեց խոր	
	հրդակիր սենեկիս՝ վաղվա	
2Ետայ	ղակի ժամանել առ քեզ.	
Ի· 11	Ամաւորական նըշէր՝ բա	
Ի· 15	նական զոհիս՝ 2 ողջակիզել	
3Մաղ	զօրուք Ճարպոյ՝ որ յիսն է	
72·7	պարտուցի. Ա՝ ի զբ	
4ՔԼ4	նել իմ ըզ քեզ դատ՝ խաո	
6·17	նեալ աղերսիւ հզօր, մի՝	
5Ղևտ	Ի բերև ||զհամբարձումն ձե	
15·5	ռաց ամբարշտելոյն յակո	
6Յովէլ	բու՝ ըստ բողոքելոյն եսայ	
8·14	ի, և Ի բերև զանիրաւու	
7Հռով	թիւն բաբելոնի՝ տաղտկալի	
7·23	քեզ երևեսցի, զոր առակ	
8Թես	3 Հօթնականերորդի երկրոր	
15·30	դի սաղմոսին ազդէ. Ա՝ յժ	
9Եր	Ի բերև զբուրեալ խունկն	
3·3	Հաճոյական ի խորանին սե	
Ա Տիմ	լովայ, 4 զոր դաւիթ կանգ	
20·2	Ի բերև նորոգեաց տապանա	
2Մոս		
12·28		

տիւք զղարձն, զի՝նչ օրի՞
գիպատոս միշտ ունիս զսրը
նութ֊ կաշառի։ ՈՐ յե
գրաւի, և ո՛չ տեղծաբա֊
դաս. որ գործովք միայն
դեղոց՝ ի հնարս կենաց՝ ա֊
մենավարան տարակուսա֊
նաց՝ հոգոց վտանգից՝ քա֊
ւիչ ամենայնի։ Կռվեալ
ի վտառս անճառս անսահմա֊
նելի բարձրութեան. յա֊
իւեանս յաւիտենից.
ԱՄԻՆ։

Վերոյին յաւելուած կրկին հե֊
ղինակաց՝ Նոքին հակիրճ տա֊
նին ազգիս մոգութեան։ Բան
ի խորոց սրտից խոստ ընդ ա֊
(Ի)

ԻՈՒՐՔ

քանզի տա բարձ
րեալն աճ՝ յո֊
դաւորական չրթամբքն կար
դաս. որ գործովք միայն
գրաւի, և ո՛չ տեղծաբա֊
նութ֊ կաշառի։ ՈՐ յե
գիպատոս միշտ ունիս զսրը
տիւք զղարձն, զի՝նչ օրի՞
հակ

ծադրեն։ Օ՝ որ միայն քո հ
ղլուսաշաւորեալ պատուա
դեղոց՝ ի հնարս կենաց՝ ա֊
մենավարան տարակուսա֊
նաց՝ հոգոց վտանգից՝ քա֊
ւիչ ամենայնի։ Կռվեալ
ի վտառս անճառս անսահմա֊
նելի բարձրութեան. յա֊
իւեանս յաւիտենից.
ԱՄԻՆ։

Վերոյին յաւելուած կրկին հե֊
ղինակաց՝ Նոքին հակիրճ տա֊
նին ազգիս մոգութեան։ Բան
ի խորոց սրտից խոստ ընդ ա֊

3 ծննդ
6 · 3
4 Հուդ
7 · 8
5 Սողմ
105 · 26
6 Բնութ
20 · 25
7 Ելս
24 · 17
8 Սաղ
29 · 6
9 Յօբ
9 · 10
10 Գոյ
7 · 39

ասպարիսին յովսափաթաս
և հեղեղաւին կեդրոնի,
1 փոքր հանդիսարանացն
իրաւանց ժամադրութեց.
օրք կենցաղականաւ այսու
յաւիտենին՝ զհանդերձեալ
լոցն ինձ կերպարանեն։
Ա՛պա ևս յաւելու 2 մերձե
ցաւ՝ ի վեր իմ արքայութինն
այ՝ 3 մարմին եղելոյ. մեծա
պէս գտեալ զնա 4 առիթ
պնասուց բազմաց տոկոս֊
եաց. զանազան մասանց յան
դիմանոզաց Աշմարտապատ
մից՝ 5 քան զձեռին նորին
վերացուաւ։ 6 Ա՛նդ ուրեմն
երթեմն՝ ի հարուածս եղօ
մայեցւոց և փիլիստացւոց
և այլոց բարբարոս ազգաց.
Ա՛նդրէ այնք ընտրութիւք
ամօք չափեցան. իսկ պա֊
տուհաս իմոցս պարտեաց՝
առանց աչառութեան ունի
զսահման։ 7 Ա՛Ր գուբ՝ և
որոգայթն անձեռսպրելի. Ը
մարգարէին 8 և առակողին.
տաղնապաւ մեծաւ առ
դուրս ինձ հասեալ՝ զամօթն

ղին։ Ա Երասաքս ընկեցեալ
վերըսաին՝ չեռամբ շինո-
յեալ հնարից։ Քակտեալ
կաւոմն ողբական հեղու-
թեանն։ Ա Նշանակ գտեալ
կազդուրեցեալ։ Օծեցեալ
տու քերմանն։ Օրինիւ
թե, հարուածեալ խրա-
նական՝ Ուսնօզս բորոտու-
և երեմիայի։ Ցարկս բա-
րեշոյն՝ մամլեաի, դաւթի,
կերտ։ ըստ բանից նախագ-
և մոռացեալ ասունս ածա-
գուխիւնս յարմարական,
կին ծրդեալ՝ չինեաձս խո-
սան։ 12 Ցաղեալ ժառան
ժեալ՝ հասեալ Ի կործա-
նուամն։ Խորտակեալ զը
բանցս վաստհարան։ և կըր
էայնի։ 11 Տաղաչարս մեր
տեղաւն, և տեսանողացն
երուսաղեմի։ 10 ըստ բանին
կերս՝ վերջին հարուածոցն
ցեալ ժանտութիւն։ Զատ
պըս քարեից ձուոց՝ լը
րեանց առիւծուց՝ անձնա
կան օձս եղեւնային։ Ակեր
հանդարտութիւն։ 9 Ի կո
նակ առ այս քեզ յարմա
րական և նմանագոյն սա
տանայ եղիցի ինձ պար
սաւոր։ 1 Զատժակիցս
կործանելոյն սոդոմայ։ Ի մ
բերանեալ 2 դատախազս
նիւնուէից։ Ի նարի բարբա
րոսս ‖ քան զսիրկինն հարա
էայնին։ Ա տաթարագոյնս
քան 3 զքանան։ 4 Ցամա
ուեցեալ քան զամաղէկ։
Ի նքնաշխական քաղաքս դը
լոշելոց։ 5 Նշմար ածացեալ
ապատամբութիւնն հինն իսկ էին։
Ցիշատակարան պահեալ
ուխտազանցութեանն յուդայ։
Կշռամբեալ՝ գեր քան
զծուր։ Տարամերժեալս
քան զծայրեան։ 9 Ցորթա
բարոյս քան զգալիլիա։
7 Ի ններկիս քան զանհա
էանն կախառնեալոյս։ Պար
սաւեցեալս քան ըղձո
րաղին։ Ի անքասեցեալս
կեշտ 8 ծաղկեցեալ ալիք
եփրեմի։ Ի ղու ազաչնիս
միշտ յիմարութիւն, այլ՝ չ

ի֯ւ տաժանմամբ կրից աշ
ցելոյս մտացս խղձիւ. այլ
կացելոյս. և կեանք մաշե֯
ման աստղին. և այժ թալ
զրկելոյս՝ ըստ մաղթանաց գոչ
ենիւթ մանոյ ըսպառեցայց
վայելման լուսոյ. 9 իբր ըղ
անընտիր գտեալ կրթութիւն
թանալ վերնայրինն երկնի՝
մատեան մաղթանաց այսր
կամս քաղցրութեան զօրա
մաղթանաց այսր հեծութիւն՝
տարակուսելոյս՝ ի մուտս
տեղծիչ և ես կամ. Բայց
պականացուածս. 8 Ոտս ըս
որ առ քեզ՝ հոգւոյս աղերս
և ձիթոյ. և նոքա խնդրի֯
և նոքա ցօրենոյ և գինւոյ
երկնի, և երկինն երկրի.
զօր և ողորմած. նախ քան
ւ ընդ քանից մաղթողիս՝ ըղ
մաքեալս՝ ոչ ամենագութ.

Ա֯ Ղևտ
14. 34
14. 42
14. 45
Բ֯ Մոս
25. 30
25. 18
Յեսայ
16. 22
48ոն
4. 2
Սաղ
125. 6
Վեսթ
9. 14
2. 21
Զաք
1. 12
Եսայ
64. 8
64. 1
Սաղ
67. 2
Եսայ
25. 5

֯ ֯ ֯

բեր երկրի։ 9 Ա՛ւ եղեալ
իբր ապաչան սերմանօղ ան
պտուղ ի փոքր վաստակոց
աշխատուր ի մէջ ցորենոյ չեր
կընդիլ ի քէն՝ անձատ և
նեա զսիրտ եղկելոյս չեր
Ընդէր կարծրացուցա
շեկ լեբանանու։
ցոյցք առաքինութե՛ն,
գունոյս՝ պղինձ պճնալից,
դուխե երկաթոյս սեւուե
ասկի ընտրէի։ Ընդ անզար
գոյի՝ անարգս ձայնի՝ ինձ
ժանոյս։ 4 Ընդ պըղնձիս
մատուցանելով մահու ար
ռակն եսայեայ՝ լուսաւո
րել առ ձշմարտութիւնն։
Պարգեւեա բարերար զա
գամբս ի սմին եդեալոցս։
ի բարձանց՝ ած աշունէ պատ
3 առաքել առ մեզ զհոգիդ՝
Օրացոյց զբանս զղջման՝
հեա զմեծդ առ ի հզօրէդ։
զիտքըս ի տակարէս, և չնոր
քոց չնորհացդ։ 2 Ընկալ
Ա՛ռ զաչանդ մաղթա
նացս, և տուր զողորմութի
ղմ։ 1 Ա՛ռ զաչանդ մաղթա
խատուեալ զքեզ խնդրե

Ա՛ռ զաչանդ մաղթա
նացս, և տուր զողորմութի
քոց չնորհացդ։ 2 Ընկալ
զիտքըս ի տակարէս, և չնոր
հեա զմեծդ առ ի հզօրէդ։
Օրացոյց զբանս զղջման՝
3 առաքել առ մեզ զհոգիդ՝
ի բարձանց՝ ած աշունէ պատ
գամբս ի սմին եդեալոցս։
Պարգեւեա բարերար զա
ռակն եսայեայ՝ լուսաւո
րել առ ձշմարտութիւնն։
մատուցանելով մահու ար
ժանոյս։ 4 Ընդ պըղնձիս
գոյի՝ անարգս ձայնի՝ ինձ
ասկի ընտրէի։ Ընդ անզար
դուխե երկաթոյս սեւուե
գունոյս՝ պղինձ պճնալից,
ցոյցք առաքինութե՛ն,
շեկ լեբանանու։

Ընդէր կարծրացուցա
նես զսիրտ եղկելոյս չեր
կընդիլ ի քէն՝ անձատ և
աշխատուր ի մէջ ցորենոյ
պտուղ ի փոքր վաստակոց
բեր երկրի։ 9 Ա՛ւ եղեալ
իբր ապաչան սերմանօղ ան

Ուսուցուրեա երկնային։
Երկանգնեա ի հաւատս։
Աղեղնագործեա նորոգել։
Զատեա ամենակալ։
Հեն։ Խարերարեա հզօր։
միտս։ Պաշտպանեա անպա
րօղ։ Խնայեա երկայնա
մած։ Արդասաւորեա նե
գթած։ Ի՛ւր ինձ ողոր
հատուցաներ։ Լեցո զիս
կեցեալոյս՝ չարագործիս ինձ
ընդ թըշնամեաւուդ մեղաց
զանվըճռը տանջանացն տոյժ
քեզ միայն հզօր։ 6 Ա՛ի
քան զկարդալս իմամ առ
տարկ ելանել։ Ի՛ւր ինձ
Ո՛հ՝ և ո՛չ ձենձերել։
Քեզ տեսանել՝ և դա
Հրել՝ և ո՛չ ինչ օգտիլ։
Զարհուրել՝ և ո՛չ սոդոմիլ։
Կոկոզիլ՝ և ո՛չ ողորմիլ։
Պաղատիլ՝ և անտես մնալ։
Ինձ ձյնել՝ և քեզ ո՛չ լսել։ 8
Ընթանալ՝ և ո՛չ հասանիլ։ 7
Ա՛մպել՝ և ո՛չ անձրևել։
Ստրհիլ՝ և ո՛չ հառաչել։
Ողբալ՝ և ո՛չ արտասուել։

մածացն ի երանութիւնն,
քում պահակի։ 2 Եթէ ողոր
կան զարդ պայծառութեիդ՝
նաց՝ քումդ բարձրութե։
Ընդ պահեացես զվայելչա
ցեալ զանակնդրուածս ես
ժամանեցուացես զանակն
կալն բարի՝ յարիս. և՝ի յու
սահատուե աւուր՝ աւուրն

ընտրհեացես։ Վաշ լեցի
քեզ բարեբանեալ՝ որ փըր
կուիդ ես ամի՝ եթէ ախ
տացելոյ քոյ ոչխարիս՝ գա
ղան գիշընդակ տացես ու
ղեկից։ Ա՛ղաջ մեռելոյս՝
անախտ կեանք։ Վործանե
ցելոյս պարտիւք՝ փրկու
թիւն։

Ա՛ղբեօք մոռասցի՞ ղեա՞
րեարելդ՝ ակնկալութի՞։
Ա՛նտեսեսցե՞ զգթասի՞ ես 13 ասայի
րելդ՝ խնամօդ։ Ա՛յլայլեա 61·13
ցե՞ս զմարդասիրելդ՝ անփո
փոխ։ Ա՛հանջեացես զկե
նագործելդ՝ անվախճան։
Ա՛ողուացես զողորմութիդ՝
երջանիկ պտուղ։ Ա՛ղաչա
ղեսցես զքաղցրութիւնդ՝
բարեշնորհ ծաղիկ։ Ա՛ն
պատուեսցես զնիւթ պան
ծանաց՝ քումդ ճոխութե։
Ընդանակեսցես զփառս կե
նաց՝ քումդ բարձրութե։
Ա՛յ պահեսցես զվայելչա
կան զարդ պայծառութեիդ՝
քում պահակի։ 2 Եթէ ողոր 2 Մաշ
մածացն ի երանութիւնն, 5·7

Ընժշկեա հնծրաւորս։ Վաշ
ճեա անքննին։ Պարգեւատ
րեա առատ։ Հնուհա
զարդեա աննախանձ։
Հաշտեաց անխտակիր։
Ընկալ անոխակալ։ Սրբեա
ի պարտուց օրհնեալ։
Եթէ յառեցից զաչս իմ,
նայեցեալ ի հայեցուածս
երկուց վտանգից յաւուր
թշուառութե, ղբոյդ տե
սից փրկութի՝ յոյս և խոր
նամակալ։ Եթէ նկատեալ
դիտեցից ի՛վերս յամենագ
րաւ ուղին սոսկալի, հր
րեշտակ քո խաղաղութե՝
քաղցրութե ինձ պատա
հեսցի։ Ոյոյց ինձ ճր՝ յե
լեցն աւուր ընդոյս ախձակ
ման, զմաքրութե ոդի լու
սոյ ամբարձեալ յերկինս
ծորացն երջանկաց։ Պար
գեւօք սիրոյ քոյ՝ եկեալ հա
սեալ արդարոցն կատարե
լոց։ Ոարեաց ինձ կցորդ
ժամանեցուացես զանակնդ
կան բարի՝ չարիս։ և՝ի յու
սահատուե աւուր՝ աւուրն

ԳԻՄ ՏԻՐՈՒ

տուիչ պարգեւաց. ինքնակալ բռնն բարւոյ. Ա՛նվնաս տիրօղ հաւատարմութեան. 4 Ա՛խոյեան արարիչ զբնաւն՝ յոչ երից. փառաւորեալ. անքննին. ահեղ. ահարկու. սոսկալի. հզօր. սաստիկ. անառնելի. անմերձենալի. անըմբռնելի. անիմանալի. անճառելի. յանտեսանելի. անզննելի. անշօշափելի. անորոնելի. Ա՛նըսկիզբն. անժամանակ. Ա՛նչափական դադարիտուն. աներկեան տեսութեան. Ճշմարիտ էակ. 6 բարձր և խոնարհ օրհնաբանելի գոյութեան. Ա՛նհատական ծագումն. Ա՛մենափայլ ճառագայթ. Լուսաւորանեալ լոյս.

Վերսին յաւելուած ՆԻՒՍԻ հե-
ծու-ենեան նուին հայ-ւէ ասա նոյն
ոգեբոս մաղեռնոց. Բան՝ ի խո-
ց պրոյց խօսք ընդ ա՛ց.

Գ

տուիչ պարգեւաց. ինքնակալ բռնն բարւոյ. Ա՛նվնաս տիրօղ հաւատարմութեան. 4 Ա՛խոյեան արարիչ զբնաւն՝ յոչ երից. փառաւորեալ. անքննին. ահեղ. ահարկու. սոսկալի. հզօր. սաստիկ. անառնելի. անմերձենալի. անըմբռնելի. անիմանալի. անճառելի. յանտեսանելի. անզննելի. անշօշափելի. անորոնելի. Ա՛նըսկիզբն. անժամանակ. Ա՛նչափական դադարիտուն. աներկեան տեսութեան. Ճշմարիտ էակ. 6 բարձր և խոնարհ օրհնաբանելի գոյութեան. Ա՛նհատական ծագումն. Ա՛մենափայլ ճառագայթ. Լուսաւորանեալ լոյս. Ա՛ն

ալ դու քնաւ իսկ արքայու-
թի լեռալ փափագմամբ.
Ա՛ղ զբոլորն պարգեւեացես
փրկութի. 1 Ա՛ղ մատուցա-
նիցես դեղ վերացս. Ա՛ղ
սպեղանիս խոցոտածոցս.
Ա՛ղ դարման տկարութե-
ան. 2 Ա՛ղ ծագես զլոյս ի խա-
ւարի՝ յուսացեալոյս ի քո
զօրութի. ապաւէնդ կե-
նաց, պարգեւդ տիեզերաց.
Որ միայնդ ունիս փառս
ինքնութեամբ իսկութե-
ան. վկայեալ ի բընա-
էից՝ գովեալ ի բոլորից.
Օրհնեալ և փառաւորեալ
3 յերից յաւիտեանս. և
անդր քան զպայման ահմա
նի իմանալեացն. յաւի-
տեանս յաւիտենից ամէն.

Ա՛ղ

Ա՛ղ

Ա՛ղ

Ա՛ղ

ՀԱՄԱՌՕՏ ՅԱՅՏ ԱՐԿԱՒ
ԱՆՀԱՄԱՌՈՏՈՒԹԻՒՆ ՀՐԱՄԱՆ
ԱՆՀԱՆԳԻՍՏ ԴԻՄԱԳՈՒՄՆ
2 ԱՆՇԱՀԱՐՈՒՍՏ ՄԲՈՒԽՄ
ԱՂՔԱՏԱՍԵՐ ՊԱՇՏՊԱՆ
ՄՈՐԱՄԵԾԱՐ ԹԱԳԱՒՈՐ
ԿՀՉՈՒՄՆ ՀՄՕՐԻՆ ԱՒԵՏԻՍ
ԳԱՅՆ ԽԱԽԱՆՅԱՑ ԱՆԱՊԱՏԻՐ
ՁԻՐ ԱՌՈՂՋՈՒԹԻՒ ԱՐԱՐ ՀՕԳ
ՀԶՐՈՒ ԲԺՇԿՈՒԹԻՒ ԱՐԿՆԱ
ՄԵՆԱՏԵՂԱՑ ԳԵՂՅՄ
ՀՄՐՄՐՑՈՒՂ ՅՕՂ
1 ՆԱՊԱԿԱՆ ԱՆՁՐԵՒ
ՆՈՐԱ ՆԱՊԱԿԱՏԵԼԻ ԳԱՆԱ
ՎԵՃԱԼ ՆՈՐԲԱՁԵԼԻ ՀԸ
ՓԱՌԱՑ ՊԱՏՃԵՆ ԳՈ
ՀԱՆԿԱՐԱԾ ՄԵԾ ՕՐԴ
ՊՈՒՏ ՕԹՈՑ ԲԱՂՁԱԼԻ
ՅԱՆԿԱԼԻ 8 ԴԵՍՏ ԱՆԿԱ
ԲԱՅ ԽՈՍՏՈՒՄՆ ՅԱԾԿՈՒԹ
ՀԱՏԱՐՄՈՒԵՑ ԱՒԸ ՆԵՐԿ
ՀԱՏԱՒԷՑ ՀՈԳՈՒՈՑ ՀԱՑ ՀԱ
ԹԵ ԽԱԺԱԿ ԲԵՐԿՐՈՒԵ
ՆՈՒՆ 1 ԱՇԱԿ ՔԱՂՑՐՈՒ
ՆԵԼԻ ՈՒՐԻՒ ՍԿԱԵԼ
ՆԵԼԻ ԿՆԻՔ ՆԱՀԱՄ
ՆԱՐՏԱՄ ՀԱՆԳԻՍՏ
ՆԱՐԱԿՈՅՍ ՎԱՍՏԱՀՈՒԹԻ
ՈՒԱՍՈՂՈՒԹԻ ՆՂՋԱԿԱՆ
ՏՈՒՐՔ ՄԵՆԱԲԱՇԻՆ ԱՂ
ՈՐԴԱՐԱԿՉԻՈՒ ՁԵՌՆ
3 ՆԱՀԱՏՈՒՈՒԱՆ ԱԿՆ ԱՒԽ
ԹԱՐՈՒԹԵՆ ՁԱՅՆ 4 ԱՒԻՈՒԻԱ
ՆԱՑ ԼՈՒՐ ԽԵՐԿՐՈՒԹԵԱՆ
ԲԵՐՈՒՄՆ 5 ՆՈՒՆ ԿԵՆԴԱ
ՆԻ ՆԱԽԱՀԱՆԱՄՈՂՄԱՆ
ՆԴԱՅԹԱԿՂԵԼԻ ԵԼՔ ՆՆ
ԽԱՐԹԱԽ ԸՆԹԱՑՔ ԿԵՆԴԱ
ՆԱՐԱՐ ԿԱՄՔ 6 ՆՆԵՆԳԵԼԻ
ԽՐԱՏ ՆՆԱԽԱՀԱՆՁ ՊԱՏԻՒ
ԱՅՆԱԿԱՆ ՀՆԱՐՔ ՆԸՆԿԱ
ԿԱՆ ՊԱՅՄԱՆ ՆՆԴՈՒԱՆԵԼԻ
ՀԵՏՔ ՆՆԵՐՒԱՅԹ ՇԱՒԻՂ
ՆՉԱՒԱԳԻՐ ՊԱՏԿԵՐ ՈՐ
ՔԱՆՈՒԹԻՒ ԱՆԱՀՄԱՆ ՆՆ
ՆԻՄԱՆԱԿԱՆ ՄԻՊ 7 ՆՂՈՒ
ԳԱԿԱՆ ԳՈՒԼԹ ՈՂՈՐՄՈՒԹԻՒ
ԲԱՂՄԱՂԵՂ ԽՈՆԱՐՀՈՒԹԻՒ
ՏՕՆԵԼԻՔ ՅԱՄԲԱՅՈՒ ՒՐԿԱԿԱՆ
ՆՉ ԼԱ ՔԱՆ ՊԱՅԱՏԱԿԻ ԱՂՁ
ՄՈՒՆՔ ՎԱՅԵԼՉԱԿԱՆՔ ՅԱԾՈՒ
ԹԵԴ ՆՈՒՀԻՐԵԼԻՔ ՕՐՀՆԵԼ
ԳԱՎԵԱԼ ԲԱՐԵԲԱՆԵԱԼ ՔԱ
ՐՈՂԵԱԼ ԱՒԵՏԱՐԱՆԵԱԼ
ՀՕՉԱԿԵԱԼ ՀՆՉԵՑԵԱԼ ՊԱՏ
ՄԵԱԼ ԱՆԽԱԲԵԼԻ ԿԱՄՔ Ե

ՂԱՀ 11	
8 Ե Նոփ	3 · 22
7 Ողբ	14 · 21
6 Սաղ	117 · 18
5 Թագ	14 · 21
4 Սաղ	117 · 15
3 Իմա	6 · 8
2 Սաղ	20 · 15
	67 · 11
	102 · 3
1 Սաղ	71 · 6,
	5 · 24

մանողաց, և առ երկրորդ
անգամ ասէ. Ո՞վ ոք ընդ
հարեալ ի սուրբ կուսանացն
կարեաց համայնից։ Ո՞ւ բո
լոր գումարս՝ բազմահոլով
տիւ գերակոյտ քրիստոնէ
ից։ Ո՞ւ նախանձ ժամն ժա
մանողաց, և առ երկրորդ
անգամ ասէ. Ո՞վ ոք ընդ
հարեալ ի սուրբ կուսանացն
կարեաց համայնից։ Ո՞ւ բո
լոր գումարս՝ բազմահոլով
տիւ գերակոյտ քրիստոնէ
ից։ Ո՞ւ նախանձ ժամն ժա

ԻՐ–Ա
20 · 1

Քահանայականաց երջանիկ
տիրանուհեր զգաստութեան։
խօսակցաց։ Ա՞ռքականաց
այնացեալց՝ վերնականացն
հաւորին ըմբռնելոց։ Ա՞ւ
գառոզութենէ, ի սանձս ա
նոց՝ և գեղջկաց։ Ո՞ւրբայից
սոսկականաց։ Վհատաքակ
ամկաց։ Ձհամարժից՝ և
քունց։ Պատուականաց՝ և
նուաստից։ Ա՞ւհից՝ և փո
զանդեղոց։ Կոծրեղոց՝ և
գաց։ Հրամայողաց՝ և հնա
մականաց։ Ո՞րուաց՝ և ի
տաց։ Ճ՞ինականաց, և տոհ
մական։ Ա՞ւրուաց՝ և ի
պուհա, և գերաշխարհիկս։
Ա՞ւիկայնոց, և պայազա
նեղբոյ անկեալս։ Ո՞ւ սե
արիս։ Ո՞ւ սորուկս, և
գործս։ Ո՞ւնկունս, և առ
հասարակ ամենայն գոյ բարձրեալն, և առ սը
րըս և արդարս։ Ո՞ւ ինքնա
ծերութիւն։ Ո՞ւ պարտաւո
ընկալեալ սակաւաձեռն
Ո՞ւ որ ի կատարած աւուրն
կոչեցեալ ջամիւս արքունի

զաչեալ։ Ո՞ւ որ ինչ առ ինքն
բերին առ ի քէն հոսմունք
քաղցրութիւն՝ զորս հանդեր
ձելոցն Ճառից լուսաբա
նեն կերպաւորութիւնք։

ՁՈՒ–Ի
19 · 9

Ա՞րուք զբաւարի ցուցա
նիմ ի փրկութիւն իմ, երա
նութիւն։ Իբր ի պարարտու
թիւն խնդքէ՝ ախորժ տեղեա
նօք լցեալ։ Ո՞ ի ոչ իմովս
ինչ անտեսապատուաստ փա
ռատրիա երդով, այլ զի
զպատճառ ինն առցես զինք
րըս՝ մեծիդ փրկանաց ա
ղեր։ Ո՞ւ քանզի՝ ամ հե
սակ տընկեցեալ յերկրի
ազգ քանականաց՝ այս պատ
ձէր նկարագրական նորոգ
մատեանի ողբոց նուագի։
Ո՞ր զամենեցունց ունի
զկրից պատահմանց՝ նշուա
կեալ յիւրաքանչիւրսն։
Իբր կցորդ մեծականի
տիրոջ հարցն Ադամայ։
Ո՞ւ ընդ
հարեալ ի սուրբ կուսանացն
կարեաց համայնից։ Ո՞ւ բո
լոր գումարս՝ բազմահոլով
տիւ գերակոյտ քրիստոնէ
ից։ Ո՞ւ նախանձ ժամն ժա

նմին։ Աղթէ ձեռն մաքուր՝ տեցայց բարձրեալ ևես ընդ ուրուք յառաջ եկեսցէ, օգ այսր բանի ի գաղտնեաց թիս ածահաճոյս ի ձեռն ինձ համարիլ։ Աղթէ հեծու ցես կամաք քո օրհնեալ՝ և այս գիրս կենաց, արատ կարգեսցի հաղորդելոյն Աղթէ գրեսցի ի փրկութիւն մակալ և յիս անձրևել։ բերցի, եղիցի ի քէն խնա կաթուածոց աչաց սովիմբ ախտս ինչ արբանուէրս գթած՝ և զիս ընկնա։ Աղթէ վաւ կենդանեօքս վն քո ընծայիլ սովաւ, ընկալ տո՝ ելոցեն ինձ բարեպարիշտք տեալ բնակեսցի։ Աղթէ թէ՝ ընտրէ լուսոյ քոյ մը ձաշակման այսր ողբերգու խնկեսցին։ Ընդ համբոյր սու՝ հեծութիք նոյ ընդ իմ այսու մատենիւ՝ պատ տանք նոցին։ և բանիւս այ ձայնիւ՝ շունչս բարեհամ բոյրս։ Աուիրեացին վանն իմ այսու մատենիւ՝ պատ տանք նոցին։ և բանիւս այ

ըմնից ընտրութեց։ Ալյեւ լութեց՝ բարեզգաստից դի տողութեց։ Ալթռակալու թեց նախագահից՝ սրբա նուէր տեսողութեց։ Ալոց ոմանց աղերս աղաչանաց, և ոմանց խրատ բարեաց առ դէմս աղօթից՝ այսու մատենիւ մատակարարեցի, Ընդունարկել Հոգւոյդ զո րութիք, կարգել ինձ մաղ թանս բազմադիմիս։ Աչ ամէն սոցին խնդրուածս՝ գթութիք մեծիդ յանդի ման լինիլ սովաւ հանապազ։ Աչ արասցես զսոյն ընծեր ցողաց՝ ի սիրտս յղատակս բժշկութիք Հոգւոց, և մաք րութիք յանցանաց։ Ալողութի պարտուց՝ և արձակումն մեղաց կապանաց։ Աղեցի՛ բղխումն արտասուաց՝ սո վաւ վարժեցեալոցն։ Աչ պարգևեալ տացի ի ձեռն առին՝ ապաշաւ ըղձից։ Ա Նորհեացի՛ և ինձ ևս ընդ նոսին առ ի քէն զըղ ջումն մեղաց։ և նոյ իմով

ՀՐԵՇՏԱԿԱՒՈՐ ՀԱՅՐ ՄԵՐ ՍՈՒՐԲ ԵԿԵՂԵՑԻ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ՀԱՆԴԵՐՁԱԿԱՆ ԱՌԱՔԵԼՈՅ ՄԵՐՈՅ ՍՈՒՐԲ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՑ ԵՒ ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՑ ՀԱՅՈՑ ԱՄԵՆԱՅՆ ՊԱՏՄՈՒԱՍՏԵՂԱՑ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՑ ՀԱՅՈՑ ԱՄԵՆԱՅՆ ՊԱՏՄՈՒԱՍՏԵՂԱՑ

ՍՈՒՐԲ ՀԱՅՐ ՄԵՐ ՍՈՒՐԲ ԵԿԵՂԵՑԻ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ՀԱՆԴԵՐՁԱԿԱՆ ԱՌԱՔԵԼՈՅ ՄԵՐՈՅ ՍՈՒՐԲ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՑ ԵՒ ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՑ ՀԱՅՈՑ ԱՄԵՆԱՅՆ ՊԱՏՄՈՒԱՍՏԵՂԱՑ

2 Նա զի՝ եւ էիք ինչ բժշկու-
րն, արարիչ երկնի եւ երկրի։
կըշտամբեալ եմ պարտաճա-
լի ես անաչառ քո առեւնի՝ ի
չելն, յիշատակ անձողոպրե-
լի ես ի՝ ահաւորն քանի միտ
ես զի ահաւոր եւ անտանե-
ծաւ՝ յաւէտ երկնչիմ։ Ա ՚ր զի
դառացեալ առաջնորդ մե՛
մամեղի, յիրաւի սարսեալ
կենդանութեանդ ոգւոյս բազ
որ ի ձեռին ունիս զշունչ
կենաց առ հնարս յաւուց
հոգւոց եւ մարմնոց՝ քոց
ըստեղծածոց։ Օ՚ այս
կարգեալ սահման ոչընց
մատենի սկզբնեցելոյ յա-
նուն քո բարձրեալ։ Օ՚ սիրե
սեալս իմ դու կատարեա՝
ի՚ղձից հոգի քո խառնեալ
ի՚ սա։ Ը ունչ զօրութեանդ
մեծիդ միասցի ի՚ քո ինձ
շնորհեալ ստեղծաբանու-
թիւնս։ Օ՚ ի դու տաս զո

ղ.

Ի ՚ԱՂԷՕ՚Ի

1 սկիզբն կալայ
խօսիլ ընդ քեզ՝
որ ի՚ ձեռին ունիս զշունչ
կենդանութեանդ ոգւոյս բազ
մամեղի, յիրաւի սարսեալ
դառացեալ առաջնորդ մե՛
ծաւ՝ յաւէտ երկնչիմ։
ի՚ զի ահաւոր եւ անտանե
լի ես ի՚ սահմանէ բանի միտ
չելն, յիշատակ անձողոպրե
լի անաչառ քո առեւնի՝ ի՚
կըշտամբեալ եմ պարտաճա
րի, արարիչ երկնի եւ երկրի։
2 Նա զի՝ եւ էիք ինչ բժշկու-

պատկանեալ։

Ա՚յր արասցես լինիլ դեղ
կենաց առ հնարս յաւուց
հոգւոց եւ մարմնոց՝ քոց
ըստեղծածոց։ Օ՚ այս
կարգեալ սահման ոչընց
մատենի սկզբնեցելոյ յա-
նուն քո բարձրեալ։ Օ՚ սիրե
սեալս իմ դու կատարեա՝
ի՚ղձից հոգի քո խառնեալ
ի՚ սա։ Ը ունչ զօրութեանդ
մեծիդ միասցի ի՚ քո ինձ
շնորհեալ ստեղծաբանու-
թիւնս։ Օ՚ ի դու տաս զո

վէրսին յօժարեցաւ կրկին հր
ծոմեսոս՝ նորին հայհոյէ տա
նոյն ոգեբս մոգեսանոց։ Բան

յաւիտեանս ամէն։

քում վերհատեալ սըրտից
և ընդունիս փառս յամե
նեցունց։ Ա՚յր քեզ փառք

իմ ձեռացականք, և ես կորըս
տական։ Իրաւանցն կշռո
պականեալ, և անիրաւու
թեանն իսկոյն զօրացեալ։
Խարեացն բերը հալեալ, և
սխալմանքն արձանացեալ։
Աչքանդն կորուսեալ, և
գաւառականքն այժմէն գտնել։
Ահուն մեռրհակ գծեալ,
և աւետեացն կռակ եղ
ծեալ։ Խարերարն տխրե
ցեալ, և բանաւորիւն ուրա
խացեալ։ Երեշտակացն
գունդք թախծեալ, և աս
տանայ խնճոյիւք պարեալ։
Ա Երնական զօրքն ողբա
ցեալ, և աստուածայինքն բերկ
րեցեալ։ Սպանողին մեծեր
լցեալ, և պահողին գանձ
կապտեցեալ։ Օտարին կողմն
կանգնեալ, և ըստացողին
պարգև մատնեալ։ Ճաստո
ղին ձիր մոռացեալ, և կո
րուսչին հաղը պահեցեալ։
Աշխատիւք փրկչին հենգ
նեցեալ, և բեւլիար զուարճ
ացեալ։ Կենացն աղբիւր
փակեալ, և գոռոզին ժանկ

Թէ բազմավառանդ սաստկու
Թէ վիրացս անողջանալեաց
խայթմանց խածէածոց մա
հաբերին բերանոյ ժանեաց՝
որսողին զանձն իմ ՚ի կո
րստոյ։ Անաւանդ զի ո՛չ
դոյ պատասխանի՝ ըստ առա
կողին՝ յաւուրս պատերազ
մի։ Եւ ո՛չ բանիւ բնաւ իրա
ւանալի։ Ա՛յլ վերնարկուաւ
պատսպարելի։ Ա՛յլ դիմօք
կեղծաւորելի։ Ա՛յլ առ ե
թեռս բանիւք խաբելի։ Ա՛յլ
կերպարանօք երբեք մատչե
լի։ Ա՛յլ յօդուածով բանից
առելի։ Ա՛յլ արագմամբ ոտից
փախչելի։ Ա՛յլ թիկանց դար
ձուցանելի։ Ա՛յլ ընդ երկիր
մաճուցանելի։ Ա՛յլ բերա
նով ընդ հող հատուելի։ Ա՛յլ ի
խորս երկրի ջոջելի։ Ո՛չ ան
զի մերկք են քեզ ծած
կեալքն, և հրապարակեալք
են աներեւոյթքն։ Ա՛րդա
րութի իմ նուաճեալ և խո
պառ ունայնացեալ։ Ա՛ն
զանքն յայտնեցեալ և յա
ճախ առաքելեալ։ Ընդունքն

8674-557

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀՄ Գիտությունների Ակադեմիայի Մատենադարան ՀՍՍՀ-Ական ՍՍՀ

ՅՈՒԼԻՈՍ

Երկրածինա մրդ՝ հեղնացաղականաւ անկայուն. գոյիւ զբաղեալ. և յիմարութիւք՝ պատրողական գինեաւն թմրեալ։ Որ ոչ ամիւ ատեմ. և ոչ միոյ իւիւք ճշմարտեմ։ Քանզի որովք դիմօք վերագրեցեր լուիք նշանակօք աղարտեցեր լուիք յանդգնեցայց լինիլ

թիւն կամիմ, և ոչ զպատասխանի տալ։ Ահա բարձրացիր վերատուն՝ խնկեալ այսոր յիշատակաւ. որ ունիս զնա. և ի քէն է ամ. և քեզ փառք յաւիտեանց ամէն։

Վերատուն յուբելսոց կոչին հե ծոնեան՝ նորին հոյլ տա նայն տղերս յաղխոնաց։ Բան

ՅՈՒԼԻՈՍ

Երկրածինա մրդ՝ հեղնացաղականաւ անկայուն. գոյիւ զբաղեալ. և յիմարութիւք՝ պատրողական գինեաւն թմրեալ։ Որ ոչ ամիւ ատեմ. և ոչ միոյ իւիւք ճշմարտեմ։ Քանզի որովք դիմօք վերագրեցեր լուիք նշանակօք աղարտեցեր լուիք յանդգնեցայց լինիլ

ժանտիս ժամանեալ։

Արի արդ՝ ոչ ապաքէն ըղձալի էր ձեզ գրոյն կանխահաւանեան նախաձայնելոյն՝ ոչ ատելոյ զանդգնութիւնն երբեք յարգանդն. և ոչ նկարիչն յորովայնի։ Այլ ի ծնունդ յառաջագոյն. և ոչ ի լոյս կենաց հասանիլ։ Այլ ի թիւս մարդկան գրիլ. և ոչ ի հասակ աճման ամբառնիլ։ Այլ ի պատկեր գեղոյ զարդարիլ. և ոչ բանիւ հանդերձաւորիլ։ քան զայս պիսեաց աստուածազանից և սարսափելեաց ըմբռնիլ պարտեաց. զոր և ոչ վիմաց կարծրուն բերբե. Թող թէ մարմնոյ լուծականութիւն։

Արի արդ՝ տուր բարեգութ՝ աղաչեմ զքեզ տուր ինձ զողորմութիւն։ Որ զայսոսիկ դու ինքնին քեզնէն քոյով բանիւդ ասհմանեցեր մեզ ասելով թէ՝ Յուսաք զայդ նուէրդ յանուն փրկութեան ձերոյ ես, և սիրք եղերուք։ 4։ 0 ի զողորմու

արգելանաւ կապանաց՝ ընդ
քումդ անհնարկութիւն։ Ա֊Է
րատուցեր զտեսիլ աչացս ի
կցորդութիւն։ Ա֊Է ըստուգե
գյանդգնեալս՝ ի քումդ
զքեզ։ Ա֊Է կշտամբեցեր
զբերանս լցեալ նանրութիւ֊
ի ժառանգակիցն կարդալ
զերանոյ լցեալ նանրութիւ֊
ձին ինքեցեր։ 3 Ա֊Է կիզեր
պէս եւ անարժանիս իմոյ ան
2։ Հայր քո հզօր՝ ահա
էոր՝ օրհնեալ՝ մարդասիրա
շայլ լուսոյ յարգեցեր։
անարդ մահացու՝ էրբ զնը
մատուցեր։ 1։ Մոխիրս
անմաքուր ձեռացս՝ ի քեզ
Հողանիւթ մատուանս՝
վիտաց վերստ ածականեցեր։
համարձակեցեր։ Ուսումն
աչս երկրեզին՝ ի քեզ
Ընդդիմացեալ եւ անհասանե֊
լեացն ընտանեցուցեր։
այլին արեամբդ արբուցեր։
երկնայնով ջամբեցեր։ Ած
մատացուցեր։ Ի հացին֊դ
գեր։ կենաց վըտակաւն ար
7 աւազանին ցօղով մաքրե
2։ Ըստ կենաց ուսոցեցեր։
էին ինքեցեր։ 3 Ա֊Է կիզեր
պէս եւ անարժանիս իմոյ ան
2։ Հայր քո հզօր՝ ահա
էոր՝ օրհնեալ՝ մարդասիրա
շայլ լուսոյ յարգեցեր։
անարդ մահացու՝ էրբ զնը
մատուցեր։ 1։ Մոխիրս
անմաքուր ձեռացս՝ ի քեզ
Հողանիւթ մատուանս՝
վիտաց վերստ ածականեցեր։
համարձակեցեր։ Ուսումն
աչս երկրեզին՝ ի քեզ
Ընդդիմացեալ եւ անհասանե֊
լեացն ընտանեցուցեր։
այլին արեամբդ արբուցեր։
երկնայնով ջամբեցեր։ Ած
մատացուցեր։ Ի հացին֊դ
գեր։ կենաց վըտակաւն ար
7 աւազանին ցօղով մաքրե
2։ Ըստ կենաց ուսոցեցեր։

յանդիման քում դատաստա
նի։ ով Խրատադատ՝ Ա֊Հա֊
էոր՝ Ա֊Նձառ՝ Ա֊Նպատում՝
Հզօր՝ Ա֊Ք բոլորից։ Քան
զի դասեալ աստուտին Ի֊
ասն՝ զապերախտութի՛ մե֊
ղուցելոյ անձինս՝ առ քու
մըդ երախտիս, ցուցից
զիրաւունս քո միշտ զօրա֊
ցեալ, եւ զանիրաւութիւնս իմ
յաւէտ պարտաւորեցեալ։
2 Որ արարեր զիս՝ ի պատ
կեր քո պանծալի։ ի ձեռն
վերնիդ ոտաւորութե՛ ըզ
տկարս օժանդակելով։
Ա։ Ա֊րդարեցեր բանիւ։
3 Փայլեցուցեր փչմամբ։
Ա֊տոք Հոխացուցեր։
Ամաստիւք աչեցուցեր։
4 Հանձարով հաստատեցեր։
Ի֊նչնչականացն որոշեցեր։
Հոգւով իմանալեաւ խառ
նեցեր։ Ինչնականին գոյ
իւ պճնեցեր։ 5 Ընտար
հայրաբար։ անուցեր գոյե
կապէս։ տածեցեր ստացո
զապէս։ 6 Տնկեցեր զամբա
րիշտս՝ ի քումդ գաւթի։

ձ֊ծ֊է
1։ 27
2։ 7
ցՅ֊Հ
20։22
4 Սէբաս
17։ 5
17։ 6
5 ՅՀ֊դէս
1։ 3
6 Սաղ
91։15
֊ Մ֊ա
:28։19
:16։26
ւ֊ծ֊է
18։27
֊ Մ֊ա
6։ 9
ՅԸ֊այէ
6։ 5

նամիտ, փոխարկեցի ինատ
կարս պարտեաց յանթիւր և
բազմօրինակ անօրէնութիւն
մարմնականաց և անձնական
նաց՝ ամենակիր բազմածու փ
խրհրդոց յաւզմանց երկ
րաքարշութեց։ Ո՛ այսոսիկ
քեզ ա՛ծ իմ և՛ր՝ ընդ այս
քանեաց բարեաց փոխարե
րեցի։ Ո՛ այս քեզ ինձէն
հատուցի չարիս՝ ըստ մեվսի
ահան յանդիմանութեն՝ որ
առ յակոբ։ մոռացե՛լ ղիմաս
առութի՝ սիրօզս յիմարուե։
Ո՛ այսց բարեաց երախ
տեաց կաճառս՝ ըզ ունայնու
թեն գնացիւք՝ չարաչար ու
նայնացուցի։ Ո՛ այս լուսա
ւորուի չնորհաց անճառից՝
ի բարձրելոյդ խնամոց բար
դեցեալ՝ մերկացն խելագա
րութե ցնդեցի։ Ո՛ թէ
պէտ բազում անգամ ծնու
ցար կարկառմամբ ձեռին
քոյ այցելութե՝ ձգել զիս
առ քեզ ո՛չ հաւանեցայ ըստ
մարգարէին՝ զոր զիսրայէ
լեւ ամբաստանութեն։ Ո՛

օրհնեալ և յաւէտ միշտ երկայ
ընկալեալ ի քէն բարեբար՝
ներելոյդ երկայնմտութի
ամ մասունս բարեաց՝ և ըզ
ցար և ոսից՝ յարտաքին խա
ցեր։ Ո՛ կապանօք ձեռացս
զանօրինեալս յանդիմանե
ծուծ հանդերձին տեսիլ՝
պարերգութե։ Ո՛ ի զը
նիդ՝ զանարժանս քումդ
տառակեցեր ի հարանարա
տունն խորտիլն։ Ո՛ խայ
ղիս։ իբրև ընդ վրիպեալ
տորնակի ընդ քեզ հետեւո
բարեգութե խոստմնակ՝ խո
սահմանելի։ Ո՛ գնացեր
յերեսաց քոց ի ծայրս երկ
զանդ կենաց։ Ո՛ պատե
ցան ղինև մառախուղք ի
ձօնելն զքեզ ա՛հաւոր։ Ո՛
փշրեցեր զպարս առաջնոց՝
տարնակի ընդ քեզ ա՛ն
բերդ։ Ո՛ ի զը
ցեր։ Ո՛ կապանօք ձեռացս
մաքրագործս առ քեզ համբառ
զդաստակ բազկիս՝ որ ան
ցեր։ Ո՛ խորտակեցեր
նայր։ Ո՛ մանրեցեր զոսոց
իմոց մատանց՝ ց ի շոշափելն
ղբանդ կենաց։ Ո՛ պատե
ցան ղինև մառախուղք ի
ձօնելն զքեզ ա՛հաւոր։ Ո՛
փշրեցեր զպարս առաջնոց՝
յերեսաց քոց ի ծայրս երկ
սահմանելի։ Ո՛ գնացեր
բարեգութե խոստմնակ՝ խո
տորնակի ընդ քեզ հետեւո
ղիս։ իբրև ընդ վրիպեալ
տառնակեցեր ի հարանարա
տունն խորտիլն։ Ո՛ խայ
ծուծ հանդերձին տեսիլ՝
պարերգութե։ Ո՛ ի զը
նիդ՝ զանարժանս քումդ
զանօրինեալս յանդիմանե
ցեր։ Ո՛ կապանօք ձեռացս
և ոսից՝ յարտաքին խա
ցեր։ Ո՛ այս
ծարն հալածեցեր։ Ո՛ այս
ամ մասունս բարեաց՝ և ըզ
ներելոյդ երկայնմտութի
ընկալեալ ի քէն բարեբար՝
օրհնեալ և յաւէտ միշտ երկայ

Ղուկ.	65. 12
Եսայի.	1. 24
Ա Թագ.	15. 23
Ղուկ.	32. 6
Ա Կոր.	2. 4
Հռով.	8
Ա Թագ.	10. 11
Ղուկ.	20. 27
Մատթ.	26. 21
Մատթ.	22. 12
Մատթ.	22. 11
Մատթ.	22. 13
Ղուկ.	4

ուղևորուն։ 1 Դացի կամաւ
զկորստեան խորհուրդսն։
12 Այլ զպատուհան լըսե-
լեաց իմոյ՝ առ բանիւդ կե-
նաց ընդունելութի։ 1 Կա՛յ
փուցի զաչաց հոգւոյս հայ
եցուածս առ ի զկենացն
դեղ նկատել։ 13 Այլ ընդա-
տեայ ի թմրութենէ լըմա-
նե մտացս՝ ի պատգամ փո-
ղոյդ ահաւորութե։ 1 Այ
զգաստացայ ի բողոք գո-
ժի հրաւիրմանն աւետն
ընտրութե։ 2 Այ երբեք
զարթեայ ի նիրհմանե քե
նոյն մահացուի. որ ի կո-
րուստն տպաւորեալ կարաց
պե՛տ։ 3 Այ ետու ըզհան
գիստ քո հոգւոյդ՝ ի մարմ
նեղէնս տաղաւարի։ 4 Այ
ընդ բնութի ընկղմեայ խառնե
ցի զմանն ընտրեցդ քումդ
պարգեւի։ 5 Ումվա ձեռօք
կոչեցի զկորուստ ըստ ա
ռակողին՝ զհոգիս կենդա
նի մահացուցանել։ Այ
զինչ է ինձ սակաւս և նը
աշագոյնս յօդել սահմա

թէպէտ խոտոտացայ դաշնա
ւորելոյ քեզ հաճոյանալ՝
և ո՛չ ընդ այսու սահմանաւ
ուխտի փակեցայ։ Այլ զար
ձեալ ընդոյն նիւթեցի ջա
րիս։ 5 Այ ընդատին յոմէն
առաջին մատեայ։ 6 Պշոյն
մեզաց հե՛ռի զանդաս
տան սրտիս՝ որոմանն յար
դիւնատուութի։ Այ ահս ե՛
լանեն առաջք ամբարեալ
ընդ մարդարէիցն։ 7 Ջանզի
ճնացեր յինէն խաղողոյ, և
ես ընդ այնր՝ փուշ շառա
ւիղեցի։ 8 Ծարձայ յանա
խորժ դառնութի պաղոյ՝ այ
գիս օտարացեալ։ 9 Ծուռն
հարի զանհասատատ հողմոյ։
որով միշտ տատանեալ՝ այսր
անդր տարաբերիմ։ Ա՛ստ
ձայնի երանելոցն յօթեայ՝
10 ընդ ձանապարհ իմն ան
դարձ գընացի։ 11 Ա՛ւերեայ
աւազոյ՝ զչինուածս յիմա
րութե կառուցի։ Այ այնա
տարը հետօք խաբեցայ՝ կե
նացն անձկալեաց հասանիլ։
Վախճեցի ես ինձէն զերծեցն

կեղծաւորութեի որդւոյն	15·34
ցութի։ 3 Քրիշտոսակեցաւ	3 ղկդ
առ անդարձիս ուխտաղանդ	
Գովեցաւ անառակ որդին՝	
դժնեխիս ամբարշտութի։	15·13
ցաւ և փարիսեցին՝ առ	18·11
առաւելութի։ 2 Պատուէր	2ղ·ի
ած առ իմոց պարտուցս ա	33·2
խարն։ 1 Ցօնելի երգել մանուկ	1քՀոց
ապաշաւեալն քան զանապաշ	
քա յաղթականք իցեն. իբր	
բարուցս անբարեաց՝ և նո	
պետ առ իմոմա թերութի	70·8
կել Համայն աստանօր։ Ով	
ի կարգն երկրորդ դիմե	
ցից. զինամանիան իմ յիշատա	
լն առաքողին և ապրմոսին,	3·19
թունք խաբեանց ցընծութ	8Նոե
են քերանք ծաղու և շըր	
արքացն դասս, 9 որոց լիք	
նի պարծելոյ՝ ի փառս ընդ	
Նա քանզի ոչ գտայ արժա	7ղ·ի
նամուխս զըղջանօք փախել։	10·13
զաիան Հնարաւորութե մատ	
թոյս՝ իբր տապտակացուցանող	37·8
րեալ ցաւոյս Հոգեկան խո	6Սող
ջանրութի արտիս մըթե	
տաքս Հերքել։ Նա կամ	

Ս Կ Ա Ր Դ՝

զինչ բարւոք գոյ առ այս, և կամ

սր օգուտս ինձ առ սոյն սահ
մանս ընթացից՝ ձայնիս Հե
ծուԹի լքանիլ։ 8 և ոչ զլաւ
րիս՝ խարանաւք բանիս ար
բաւ ամբարեալ մահացու վի
ճակաւս։ Ընդ որում ասէ
քանակութեան 9 և վըրի
պեալ ըստ բժշկութե։
Ալէլուիա՝ քո՛ ն ընձեռեալ կեա
նըս՝ Հոգւով մեռելոյս։
7 և անոխակալութե մաՀուէլ
առ այցելութի դատաստա
առելոյս՝ որդի այ բարձրելոյ,
Նէ քեզ փառք յամենայնի
յաւիտեանս ամէն։

փակոսին յօտնլսած կրկին Հն
ծուԹեամն՝ Նոքին Հանդէր ա
Նայն աղերս ուղեանաց։ Բան
Նա՝ իբրեւ զարմ խօսս ընդ ա

ամասեայ՝ առ անշնորհութիւն
ապախտաբերիս։ 40 Որ ինձ
բանեալ եղև սաղմոսին՝ որ
դատախազն ի անհաւատից։
Պատեցաւ և կինն պոռ
նիկ՝ ակզբնամայրն ապաշխա
րողաց։ 50 Ել պակաս քան
զիւրաքանչիւր՝ զատեղծուածո
սրտիս խաստացուցի։ Ըստ
օրինակի խոտովութեանդ մերոյ
կաց ծուլս ծփեցայ։ 60 Ել
այնքան սարսեցայ և պատկա
ռեցայ ի սաստկութենէ
քումդ հրամանի՝ որքան
աչիք ծուլուն յերեսացն։
Ընդ թիւս չափուց կշռու
թեան առ իմս գործոց՝ և
աշաղոյն կոյտ ասմանեա
ցաւ։ Պակասեցան ամբա
րիւղն շեղջք առ համբարս
իմոց անօրէնութեց։ Ո՛չ
թէպէտ և յոյժ բազումք
են մասունք՝ յափուռնս չը
րոյն համահաւաքելոյ,
այլ ուրոյնք և առանձնա
կանք ի ծննդոց աչերուն։
Ոչ մեղանք իմոց յանցա
նացս անթիւք։ զորս անկը

Նայր է առնուլ ի միտ։
Ես՝ և ծնունդք իւր։
Ես՝ 8և շառաւիղք իւր։
Ես՝ և բիծք իւր։
Ես՝ և սրկածք իւր։
Ես՝ 9 և փուշք իւր։
Ես՝ և արմատք իւր։
Ես՝ և հաստուածք իւր։
Ես՝ և պտուղք իւր։
Ես՝ և նշխարք իւր։
Ես՝ և ճիւղք իւր։
Ես՝ և ոստք իւր։
Ես՝ և արմկունք իւր։
Ես՝ և ճիրանք իւր։
Ես՝ և մատունք իւր։
Ես՝ և խլրտմունք իւր։
Ես՝ և զօրութիւնք իւր։
Ես՝ և ազդմունք իւր։
Ես՝ և նշմարանք իւր։
Ես՝ և տիպք իւր։
Ես՝ և մեացուածք իւր։
Ես՝ և ըստուերք իւր։
Ես՝ և մրթութիւնք իւր։
Ես՝ և յարձակմունք իւր։
Ես՝ և հնարք իւր։
Ես՝ և պատիրք իւր։
Ես՝ և դիտմունք իւր։
Ես՝ և դիմեցմունք իւր։

Հաստարակաց բնութիւն վարեսցի, զի
մարդ զինքն ծանիցէ, և
բար ոչ հաւատասցէ, 2 և
րանեացի, և կեղծաւորա-
ցէ, և առ երեսս ոչ կերպա-
եթէ ոք զանձն ոչ խաբեսցէ
ծոց տեառանէ։ 1 Այլ արդ՝
գրեալ էր զերծուիլն զոր
զաւ ի մէնջ չէ ուրիշինն՝
նա միայն զօրէ իմանալ, ուր
բաց։ Իսկ զհամային թիւր՝
բիւրուց և հազարք հազա-
չիւրք ի տոցանէ՝ բիւրք
ձուիթիք մասանց։ Ուրեքան
սեալք ըստ միմեամբք նուա-
զաց հոգւոց համային։ Զա
գլխաւորութեց ապականո-
ըդ՝ այսոքիկ պիտոք են
նմանիք իւր։
Պակասագործն՝ և
ծանօղն՝ և ծակոտոճաճք
զանն՝ և կորիւնք իւր։ Ասա
և գումարտակք իւր։ Զա
զինք իւր։ Ազակապետն՝
Ռոտոզն՝ և սպառա
իւր։ Առնաւորն՝ և երկուզակք
ջընն՝ և հնազանդեալքն իւր։
դառնութի իւր։ Կործանիլ

Ամէն՝ և չարիք իւր։
Ամէն՝ և խորք իւր։
Ամէն՝ և գարշութիք իւր։
Ամէն՝ և կիրք իւր։
Ամէն՝ և կայծակունք իւր։
Ամէն՝ և մրթերք իւր։
Ամէն՝ և գանձք իւր։
Ամէն՝ և ցնցուղք իւր։
Ամէն՝ և աղբերք իւր։
Ամէն՝ և գետք իւր։
Ամէն՝ և շանթք իւր։
Ամէն՝ և հրդեհմունք իւր։
Ամէն՝ և պատկառանք իւր։
Ամէն՝ և վիհք իւր։
Ամէն՝ և անդունդք իւր։
Ամէն՝ և բորբոքմունք իւր։
Ամէն՝ և աղջամղջութիք իւր։
Ամէն՝ և ամպրոպք իւր։
Ամէն՝ և կայլակք իւր։
Ամէն՝ և հոսմունք իւր։
Ամէն՝ և հեղեղք իւր։
Ամէն՝ և սառնամանիք իւր։
Ամէն՝ և դրունք իւր։
Ամէն՝ և շաւիղք իւր։
Հնոցն՝ և տապ իւր։
Հրատն՝ և գոլորշիք իւր։
Հալոց ձարպին՝ և ճենճեր
մունք իւր։ Ողինդրն՝ և

ղեալ մատնէ ցոյց այսքանեցո
աներեւութից ըստ դիմամար
տաց. Զորք ոչ այլ ինչ էն,
քան թէ թշնամիք ընտանիք՝
ինքնածին բուսեալք. զորս
վերագրեալքդ սահմանե
ցին զորքանութիւս պատկե
րին ձեւոյ: Ադեալ ահար
կուս՝ ցուցից առ սին քազ
մահոյլ բոնութե մարտակ
ցացդ՝ զզօրեղ ախոյեանս
ճակատս՝ ամենայաղթօղս
և անպարտեելիս. Ոմն և
կակծելի կիրս՝ և դժուարա
կուռ պատուս ծառոց ան
հասանելեաց, և անկոխ ճա
նապարհաց երկք և տաժան
մունք: Զանգի զայն ամ
գունդս չարութե բանտարկ
էին զօրաց՝ սակաւ մի ար
տօար կաթուածոյ աչաց՝
իբր զձկնիս զեռունս քազ
մատանիս՝ խրևայթից երկ
րի տակս խլրտմանց, անկել
ի վեր ծորումն ձիթոյ կամ
գոյզն գեղ ինչ սառակաշ
կուն՝ ցամաքեցուցանէ.

Եւ զոյգն մի հառաչումն

կարեցից, 3 և ապազէն ե
զիրկութենէն վըս
տահութի խոպատ
Ե
ՈՒՄ

Ի
Ոյ ի մէ
Ի խոտոյ սրտէդ խօսէ ընդ ա՛յդ.
Նոյն ոգեբոս մոգքնոսդ: Բան
ծոռնեսն՝ Նոքին հսկողէ տա
փվէրսոին յօսէլսւծ կրկին հե

մեզաւորիս՝ զի զարարիչն
երախտամոռացս։ Ո՜յ ինչ
բազում։ Ընդհարակուռս
կարաց։ Պաշտօնեայս տէ-
կարիս պիտանեաց և օգտա-
խոստացելոցն։ Ընարիս առ
Յովհաղս առ դիտմունս
առ երանութեանն ընտանուի։
առ բարեացն Թեոփիլոս Ծոյլս
վիշտս ստացողին։ Ծոյլս
կանս։ Հանապազորդեան
ժրս առ գիւտս սատանայա-
յուցանել զնորն։ Ընշտշար
թեն։ Փոյթս առ՛ի բարկա-
ժանտագործութեի զազրու-
խաւացութենէն։ Ժիրս առ
գործեալ՝ ըստ եսայեայ նա
ը առնեան յանդիմանու-
րդ։ Ձեռասյս ջար և վատ՝
ցիչս քաղցրութեե բարերա
կայնամիտ։ Ողորմացու
մեզ՝ ընչս հինգ
րատրուժ։ Ընշնորհակալու-
կարաց։ Պաշտօնեայս տէ-
կարիս պիտանեաց և օգտա-
խոստացելոցն։ Ընարիս առ
Յովհաղս առ դիտմունս
առ երանութեանն ընտանուի։
առ բարեացն Թեոփիլոս Ծոյլս
վիշտս ստացողին։ Ծոյլս
կանս։ Հանապազորդեան
ժրս առ գիւտս սատանայա
յուցանել զնորն։ Ընշտշար
թեն։ Փոյթս առ՛ի բարկա-
ժանտագործութեի զազրու-
խաւացութենէն։ Ժիրս առ
գործեալ՝ ըստ եսայեայ նա
ը առնեան յանդիմանու-
թեն։ Ընամաստունս զչարիս
ը առնեան յանդիմանու-
րդ։ Ձեռասյս ջար և վատ՝
ցիչս քաղցրութեե բարերա
կայնամիտ։ Ողորմացու
մեզ՝ ընչս հինգ
րատրուժ։ Ընշնորհակալու-
թեան։ Ընդունելութեան
ընդունելութեան։ Ընդունելութեան
ընդունելութեան։ Ընդունելութեան

Ղեւտ. 17·10
5·2
Դտ. 3
1·56
4 Մակ.
25·26
Ես. 57
5·21

արտի հեծութեե՝ եւ ելեալ՛ի
հոգւոյ՝ իբր ընչուաձ հարա-
ձայնոյ ջերմուե խառնեալ
արեւու՝ զսառնամանեացն
սաստկութեի հալէ։ Ո՛անզի
ըստ միում նմանուե հե-
տածինք են, և ըն միւսոմդ
դիմադրուե՝ դիւրաւեռք։
Ո՛ւր ես ո՛չ երբեք կասեցյց
դառել զդատաստարսեալ՝
բանից կակծմամբ։ Պարսա
հել զպարտաւորեալ՝ իբր
զինասակաբ անիրկանաւոր
և անհամոզելի։ Ա՛ն զի զո
մանս սատակել յիմոց նեղ
ջացն, ոմանց զօրութեի տամ
կենդանանալ՝ առ հոգւոյս
կորուստ։ 2 Տունկս դառ
նոստեան, որ զգարշուի անա
ռակ վարուց ծլելեցի։ Ո՛նա
րուն ակ ապականաբեր և
մահաղուզեան, որ զհորըս
տեան գինին երկնցի։
3 Ո՛ւանանու զաւակս, և ո՛չ
յուդայի։ ըստ ասից մեծին
դանիելի։ Ո՛ղիս գեհե-
նին, և ո՛չ արքայութենն,
Յառանգս դժոխոց, և ո՛չ

ոչ գիտեմ զձեզ։

Ձըռաւէն կինքելոյ, ու եթէ երկնաւոր թագաւորին վը
ճառութիւն, դողացուցջաց և սարսափելեացն բանից՝
Ո՜յ ինձ առ ձայնին ահա
տին մուտն վակեսցի ։ Ո՜յ ինձ առ ձեռ պ
մանն ։ Ո՜յ ինձ առ ձեռ պ
տագնապի ահագին պակուց
նալն ։ Ո՜յ ինձ առ ձեռ պ
զի անարծարծելի է աղօտա
զուարթի խաղոյն լապտերաց ։
եղէց ։ Ո՜յ ինձ առ նուա
թէր դատաւորին յանդիման
ւոյս յերկիւղ մարմնոյս ։
կանն՝ տուժեցայց ։ Ո՜յ
ժակին ։ որպ զյաւիտենա

ո՜յ իմ բարկացուցի ։ Ո՜յ
որդւոյս կորըստեան , որ
զկենդանութիւնն ձիր մուա
ցայ ։ Ո՜յ պարտապանիս
ան համար բիւրուց քանա
րոց , որ ո՛չ գոյ հատուցա
նել ։ Ո՜յ քեռանակրիս
Ծանրաւէ մեզաց դժնէից ,
որ ո՛չ ունիմ դառնալ առ
հանգստարանն ։ Ո՜յ ինձ
տակարիս առ տրունեան պր
տուցն , որ չինք յանդիման
լինիլ հրեշտրին ։ Ո՜յ ե՞
ղեգնախրուիլ կիրանողա
կանս ննիւթոյ , որ տուչորե
լոց եմ՝ի գեհենին ։ Ո՜յ
ինձ առ այսր յիշատակի ,
մտաւեցի զծածկեցելոցն
զհանդէս ։ Ո՜յ ամբարշ
տիս , որ միշտ զոստայնս ջ
րեաց կըկեցի ։ Ո՜յ ընդ
մինս պատարագիս ։ Ակն
կուր արդանցն անմահից՝ կե
րոզացն Թիւնաւորաց զի
արդ համբերեցից ։ Ո՜յ
Ո՜յ իմ բարկացուցի ։ Ո՜յ
որդւոյս կորըստեան , որ
զկենդանութիւնն ձիր մուա
ցայ ։ Ո՜յ պարտապանիս
ան համար բիւրուց քանա
րոց , որ ո՛չ գոյ հատուցա
նել ։ Ո՜յ քեռանակրիս
Ծանրաւէ մեզաց դժնէից ,
որ ո՛չ ունիմ դառնալ առ
հանգստարանն ։ Ո՜յ ինձ
տակարիս առ տրունեան պր
տուցն , որ չինք յանդիման
լինիլ հրեշտրին ։ Ո՜յ ե՞
ղեգնախրուիլ կիրանողա
կանս ննիւթոյ , որ տուչորե
լոց եմ՝ի գեհենին ։ Ո՜յ
ինձ առ այսր յիշատակի ,
մտաւեցի զծածկեցելոցն
զհանդէս ։ Ո՜յ ամբարշ
տիս , որ միշտ զոստայնս ջ
րեաց կըկեցի ։ Ո՜յ ընդ
մինս պատարագիս ։ Ակն
կուր արդանցն անմահից՝ կե
րոզացն Թիւնաւորաց զի
արդ համբերեցից ։ Ո՜յ

Յ՚Ի Օրի
Յ՚Ի Ա Մատ
Յ՚Ի Ա Մատ
Յ՚Ի Ա Մատ

զի՞նչ գործ ես՝ ո՛վ
դեւս անձն իմ կո
րուսեալ. կամ
ոչ թաքչիցէ՛ս. կամ զիմարդ
ապրեացո՛ս. 1 կամ օրնիւ եւա
նիցես՝ ի մեղանաց բանակին
Հանգիր բազում են պար
ակիդ՝ եւ անթիւ հատուց
մունքն Սաստիկ են կշռամ
բանքն, եւ անվախճան նախա
ահինքն. Ընդդէմ են հրեշ
տակքն, եւ անկաշառ դատա
ւորն. Չզօր է առեւանն, եւ
անաչառ բեմքն. Պատմե
լիք են սպառնալիքն. եւ պ
նողոմ հատուցումն։ Ընդ
կու հրթռանն, եւ մերկապա
րանոց՝ յանդիմանութենէն։
2 Հրեղէնք են գեղձն, եւ
անանցանելիք են վտակքն։
Թանձրամած խաւարն. եւ
արտաքոյ այցելութենէ մահա

խտութեն։ 3 Ընդակառնութենէ
դուքն, եւ մշտնջենաւոր կ
տագնապն. 4 Ընդվերնագրաւ
տարտարոսն, եւ անզերծ
ատնամանիքն։ Ընդարև
քեզ են գանձեալ դատաւնքս
այսոքիկ՝ դժընդակք եւ տա
ժանելիք օձեանք՝ անըմբռ
րելեացդ պատուհասից։
Վանարժան անձն իմ մե
ղաւոր չարագործ պատնիկ
բազմաբիծ՝ ‖ եւ ահմամբ ան
դաստանի բնաւէրն անմաք
րութե։ Ընդհա զարդիւնա
գործոց ձեռաց քոց ժա
ռանգեսցե։ 5 Ծնրադրելդ
յուղղութեց, եւ զառաջեալդ
ի մաքրութեց։ Տարագրեալդ
յարդարութենէց, եւ ի կար
գաց պարկեշտութենէց։ Ո
նայեդ ի լրութենէց՝ հոգ
պարդեւ հարստութենէց։ Ա
խանձարկու բարերարին եւ
ամենակալ թագաւորին։
6 Ընդ քանզի կատուցեր
քեզ անել արդեւնն եւ ան
փոխելի որոգայթ. խոստո
վանեալ քեզէն զանբրժեշ

Ա Տոհ 1·34
Ա Տոհ 7·11
3 Եսայի 24·17
4 Մոհ 25·41
Յհ 13·36
5 Մոհ 9·19
Ծննդ 6·12
6 Եսայի 1·6

Վերսին չոր լսեցած կրկին հե
ծութեամբ՝ նորին հանդէպ տա
նողին ազգս մոգութեանց։ Բան
ի խորոց սրտից քոյ ։

ՅՈՒԴԱ

ՅՕՐՀՆԵՑԵԼՈՑ

Ի ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԱՅ ՄԱՐԻԱՄԻ ԱՍՏՎԱԾԱՄԱՅՐԻՆ ՅԱՅՍ ՕՐՍ ՀԻՇԱՏԱԿԵՍՔ ԶՄԵՂՍ ՈՐ ԳՈՐԾԵՑԱՔ ԱՍՏՎԱԾԱՅ ՀԱՅՐԱՊԱՏՈՒԹԵՑ ԵՒ ՀՈԳԵՒՈՐ ՀԱՅՐԱՊԱՏՈՒԹԵՆԻՑ ԵՒ ՀԱՏՈՒԱԾԱԾԵԱԼ ԳՈՅՈՒԹԵՑ ԳՐՉԱՑ ԿԱԶՄԵՑԻՑ, ԵՂԵԳԱՆՑ՝ Ի ՀԱՏՈՒԱԾՈ ՅՈԴՈՒՆՑ ԱՆՏԱՌԱՑ ՇԱՐՔԻՑ ՏԻՆԻ ՀԱՒԵՑԻՑ, ԵՒ ՁՊԱՏՈՒԿՈՒ Ի ԱԱՐԱԾՈՒԱՆ ԼԱՅՆՈՒԵ ՔԱՐԻՔՍ ԱՄԲՈՂՋ ԲԱԶՄՕՔ ՍԱՀՄԱՆԵԱԼ՝ ՂԵՂԵՑԻՑ, ԵՒ ՂՈՒԱՇՏՈՒ ԱՍՊԱՒՎՈՒՑ Ի ՅՈՒՍԱԿՈՒԻ ԴԵՂՅ ՅԵԹԵՆ։ Ո՛Վ Ի ԹԻ ՁԻՄԱՆ ՃՈՒԱՆ ՅԱ ԵՒ ՍԲՑՆ ՄԱՆԱԿՑՈՒԱՆ ԲԱՆԻՑ ԱՆԲԱՐՔԱՒ։ Ա՛ՆՔՍՐ ԱՍՏՈՒԱԾԱՅ ԱՐԱՐԱԾՈՑ ԵՒ ԱՌ ՊԱՏԱՍԽԱՆԻՒ ԿԱՒ։ ԵՒ ԱՌ ՊԱՏՄՈՒԱԾՈՑ ՅԻՄ ԹՇՈՒԱՌԱԿԻՆ ԱՄԵՆԱՊԱՏԱՐԱԳՈՒՅՆ ՈՂՋԵՐԴՈՒԵ՝ ՈՒՎ ԱՆՁՆ ԿԱՏԱԿ ՄԱՂԹԱՆԱՑ ՄԱՏՈՒՆԻ ԲԱՆԱԲԱՍՈՒՆ ՇԱՐԱԴՐԵՑԻՑ Ի ՄԱՏՈՒՆՍ ՅԱՅՍՄ ՈՐՈՎ ՄԱՏՈՒՑԱՆՔ ԶՆՈՅՆ ՄԱՏՈՒՑԱՆԵՍՑՈՒՆ ՈՐ ՄԱՏՈՒՑԱՆԵՍՑԻՆ ՄԱՏՈՒՑԱՆԵՍՑԻՆ ՄԱՏՈՒՑԱՆԵՍՑԻՆ

իմ անպիտան. վիմօք ձըդ-
տեսուԹիւն մտացս՝ այնչափ
պատակ հանդիպ երեսաց
Ո՛չ վն ըզ եդիր զքեզ-
Հաստատէին զքեզ ։
առեալս և անախորժելիս
րուեցաւ. և զխուսս նորոգ-
նորին՝ զբերան գործոց նո-
մինչև ի սպառումն ծննդոց
րեալ ի մարդոյն առաջին՝
յառաջելոցն. սկզբնատոհ
ընկալար ի քէն անպակաս
առակիդ։ Ո՞ր էր ջհամայնն
կրեսցես պատիժ անհնարս
նի. և այլ ի ժամս խրատ
պաղատեր, իբր զնոյն այլ
բանաւոր և տունկ կենդա
անձն իմ եղկելի, սահման
լքել մոռանի։ Ասէ գու այլ
տածողացն այլ մատուցանէ՝
գասեաց երկրագործուԹիւն՝
զբազմապատիկ աւանդ ար
ուզեցեալ ցօղոմ եԹէ
անիծիւք. և կամ երկիր ը
և անպատրաստին) եկն ընդ
դան՝ (որ գոյն պատկեր
ղպոյշ ժամուն՝ հերապանծ
տունկն պտղակորոյս անկեն

ւ ։) ատ ամբարձուղեշ ըստ
հարատեղն տերևալից՝ ա
նայն ի պտղոց. նմանակից
յաՀէտ հարազատ այնր Թը
զենուն՝ զոր ասէն գօսացոյց
Ռանղի սաղարԹիւք վար
սից՝ այսինքն ե արտաքին դի
մօք բարեշուք կերպից՝ իբր
պասկաՀ իմիք պաՀուՀեալ՝
բացականացն գոս բաղէալի,
Ասէ եԹէ մերձենայի տըն
կօղն խուզել զինդրելին՝
գոցե զքեզ ունայն ի բա
րեաց, և գարշելի ի գեղեց
կուԹեաց, ծաղը տեսողաց,
և նշաւակուն նախատողաց,
ո՛չ ի եԹէ յապաժամանն ան
ձէզ զԹիւր մի՝ իբրդեցելոցդ
անօրինուԹեաց ըզօրեցից ը
գրով սահմանի գրաւեալ։
Այս Թէ զմայրս լիբանա
նու՝ ի մի լուծ կշռոց զօ
դեցից, կամ զվառն արա
բատեան՝ ի կէտ ամբարձման
նժարի միոյ արդարուԹե
միջնորդ կացուցից, ոչ հա
հասարի այնր հարԹուԹե

Համաղուգակցեալ։

յաւիտենից ամէն։

դէմ նոցա, յաւիտեանս
և յազգս հարց, և ի ծընունդս
դերձ. յերկնից յերկիրն
օրհնութիւն գոհութիւնք հան
փոխեա։ Եւ քեզ վայելէ
և զկենդանին ոգւոց և մարդոյ
և քառնաս զնաւար վերայ
մոռացութեանդ զվհատուի
դու ասա միխթարութիւն և
զոր զուարթութիւն։ Եւ
և օծմամբ իւղոյ քոյ ախո
և հոգւովդ քով բարուն։
՚ի դիմաց քոց զաւարձուն։
աց քոց լուսաւորութիւն։ և
քոյ ազատութիւն։ և յերե
րութիւն։ և յողորմութեց
և մատամբ քով զօրեղուն։
և աջով քով նորոգութիւն։
թիւն և ՚ի բկէն ՚ի քոմէ
առակ։ Ո՛ ի քո ես փրկու
ցին՝ ըստ խնկաւորդ քոմ
բարեբանեալ միշտ պսակե
լատուիդ առատաձրութիւն՝
առաւելութիւն ՚ի նմանէ փո

Եւ ՚ի պատուա
րեցին։ 31

դեալ զաշակերտսն իւր
տու սմին՝ և իմասուք արբե
տից բարձրելոյ թժշկիդ
7·43 յհ·4

ՀՆարաւորութ ձարակեացին,
ջածք անթժշկականք և ան
5·21 գհ·21

Եւ ուրեան վիրացն հար
ծաղանիցն պարտեաց։
զընտրեալ յաշակերտից՝ և
ւրէն ջաւետցայց։ ընկալեալ
անուշազ գթութենէ, այս
զանձինս ընդառանք՝ ի բոցդ
՚ի ուրով ջափով չափեցիք
տարաժեցից աշ իմ և աւր։
գործոց խոստովանել՝ քեզ
յարկաւորութիւն ջարութե
դոցս՝ իբր զգլխաւորեալ
գաղտնեաց մտաց խորհրդ
տութենն բանի։ Եւ զկոյղս
միտ կամաք ոգորիմ ՚ի քո խոս
ուածն՝ և անձին յօժարա
առակին յառաջնումն պա
տասխանատոյ իբր ընտրեսի
ծել։ Ար թէպէտ և ՚ի չա
անողորմաբար գքեզ քարկո
զանընտրել գաշան վայրենի՝
լոց արձանաց բանից՝ իբր

1Մակ
5·25
7·2

ժառանգեաց։ Այլեր քան
կանն անեղծութեն, առատն
նաց թոշակաւն, զգրաւա
դեղն ընկալեալ ապաշաւա
վերին։ Օ՛ ապաշխարութե
կոյն յանմահականն վիճակ
զի՝ և ոսկի՝ ի նախնեացն առ
վիմբ զինեալ՝ փոխեցաւ խա
շինուածք կառուցից։ Ա՛րան
յակզբնաւոր ողբերգութե
լոյս և մահացելոյս։ Նո՛
ինձ մեղաւորիս ախտացե
բժշկութե պատուղ ընձեռել
հաւատ հօրէն՝ փրկութե և
է յամէ։ Այլաբերեալ երկ
քի ձեռամբն՝ որ գթածն
րեալց յանկենդանական կա
ցայց պատրաստարեցայց յա
դանի եկեալ՝ կազդուրե
նեալ՝ դոյզն ինչ դարձուն
նաւ՝ և յաւին մահու ժամա
բազմահարուածեան հեծա
րակրով՝ աբեւամբ պարարի։
խորուկայն գազանի՝ իբր կե

ԻՈՒԴԱ

քանզի միանգամ մատ
նեն կորըստեան՝
ղողջուն ուժգնապէս և մե
զանչելն մոլեգնաբար։ Օ՛ ի
թէպէտ և օտարացեղ իմն
են՝ ի միմեանց պլպլութիք
նմանութեցն, սակայն զիւրը
պարանս երկաքանչիւրոցն
առ միմեանս եղեալք՝ զմի
և զնոյն վկայեն ծընունդ
դըս արտադրեն։ Օ՛ ի միոյն՝
զկզօրին ձեռն իբր ապիկար
թերահաւատի։ իսկ միւսն՝
ըստ նմանութե քառատա
նեաց պաճարելոյն անզգ
գայս երեալ՝ զյուսոյն առա
ան խզե։ Վա՜յ որոյ ընդ
առաջնութե միշտ փաղաքշել
խնդալ հանապազ սատանայ։
իսկ երկրորդաւն ըստ նմա
նութեան լսելիզօղ դժո

փչեցաւին յօրհնած կիւին հե
ծութեան՝ նորին հանդէս ու
նոյն ուրբս ժողովոյ։ Բան
Իւրոց սրբեց իւրոյ ընդ ա։

Ի ՄԻ ԵՒ Ի ՆոյՆ խորհուրդ
Հաստատուն ՀաւատոյՆ՝ ՈՐ
ՊԱՏՐԱՍՏԵՑԱՒ ՅԱՌԱՋԱԳՈՒՆՔՆ
ԱՌ ՔՐԻՍՏՈՍ ՅԻՍՈՒՍ ՏԷՐՆ ՄԵՐ՝
ՈՐ ՄԱՐԴԱՑԱՒ ԻՒՐՈՅ ՍՐԲՈՅՆ
ՀԱՄԱՐ ՓՐԿԵԼ ԶՄԵՂՍ ՄԵՐՍ ՅԱՅՍ
ՕՐՍ ՎԱՂՈՒՑ ՄԵՐՈՅ ՅԻՍՈՒՍԻ
ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՏԷՐՆ ՄԵՐ՝ ՈՐ ՄԵՌԱՒ
ՅԱՐՈՒԹԻՒՆՆ ԱՍՏՈՒԱԾԱՅՆ ՈՐ
ՆՍՏԱՒ Ի ԱՋ ԿՈՂՄՆ ԱՍՏՈՒԱԾՈՅ
ՀՕՐՆ ՄԵՐՈՅ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ
ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՈՅ

կալից ստորասուզեալ ծան-
բարձրութիւնէ գերագունից
Ոչ թէպէտ յամբարձմանէ
նըմին հեծէծ հոգեպէս ։
մարմնապէս ծիծաղին՝ ան-
սիրտ մեղաւորի ։ Ոչ ընդ-
ալ ուժանդակեալ օգնեալ
նուրէն խաւարի զըտեալ՝ և
բան՝ և ի մըթութէն երկա-
ոչ արդեօք չգնալ քան զըզ
տուրէն ։ 3 Ջանալ զնաւթ-
պանացս՝ յերկնաւորն աղա
նալ ։ և ի ծառայական կա
նուրէն ։ և ի քաղաքավարա
պարտեաց մահացու յանցա
արբուն ։ և յանքաւելեացս
թէն ։ և յանմաքրութէն ի
չարագործութէն յարդարու
մեղացն ի քաւութէն ։ և ի
ցս մոխրադրութէն ։ որ ի
տալն իակապէս և ի նորոգո
և յոյժ նըմանատիպ՝ հաւա
ցեալքն ։ Այծուդ է սուրն
րայ ։ և որ զինն բերին առա
զըրդուրէն չարչարանաց Տը
նըր լատ առաքելոյն ։ և զհա
զիա՝ և զղօրութէն յարուրէ

դիտեացեա, յուիշտ դիտես
ցին նոքոր յաց ։ Ջանզի
ևթէ հաւատաս թէ հաւա
տարիմ ես նա, և սիրես ։ ը
րով և յուսաս աներևութից
պարգևաց նորին ։ Այմա
փառք յաւիտեանս ամէն ։

****

փվերջին յաւելուած կրկին հե
ծութեան՝ նորին հոգւոյ ա
նոյն ազգս ծաղկանաց ։ Բան
ի խորհուրդ սրտից քոց ։

ԺԱ
Ի ՆԵՐՔԻՆ

Ես յիտինս դա
ւանողաց, ունայ
նըս ի բարեաց, նայեցեալ
խորհրդով մտացս ի սկզբնա
ձորն իմ ելեղերուն՝ ի ձեռն
ձեռին ստացողին իմոյ յա
նէից, յուսալով հաւատամ
յի քի՝ առնել զոր կամի ։
1 Ջանզի ես հաւատացի վէմ
խօսեցայ ։ խրատեալ պօղո
սիւբ, ուսեալ ի դաւթեայ ։
թէ և արդ կենդանին մաղ

թանքն ընդ այց ինձ արասցեն

յետ նոյ դաւիթ. դարձել
ենովք. 6 զինի ահարօն.
րագոյն են վիպագ. Ալա՛
լոյ զինի մեղանացն՝ հզօ՞
կապուտ շնորհին մընացե՞
թի. Ալակ աստըստին ան
դէս ի յերգօրն կենդանու
զխոտացն այ տեսին զհան
դերձանօք՝ անյապաղաբար
արարչին՝ հաւատոցն հան՞
մեզ անյուսագոյն. առ որ
քան 5 զմեռելոլթի քառօ՞
ընկալաւ. Կանգի՛ զինչ
գևեաց աչացն նոյ լոյս, եթէ
լով առ այդ՝ թէ կարօղ եմ
նելօք, 4 հաւատայք առե
հարցեալ փրկչին՝ ամենից՝
նոյն նմանուէ. Ի առ որում
բեկումբ՝ առ ի միութիւն
ձանց խոնարհայ՝ զիջեալ
բանին. որ է կերպարան ան
բեւմն աղացմամբ ի սպաս խո
Յետ քան ի խաւանեալն եր

թոլթբ յանդնդային վերին
խորխորատ գբոյն կործան
ման նորագիւտ մեզօք ան
ջրելօք, ունի և նշխար
նշուլից փրկութբ կենաց
հպաւոր. իբր կայծակն լու
ոյ պահեցեալ ի միտս և յո
գիս. Ի Ալի զհուրն նշանա՞
ւոր և զարմանաւոր թանձ
րամած՝ հրաշիւք մակդրել
2 վերին հրամանաւ ի յա՞
տակս ներքինս նիւթհեալ
ջհորոյն. Ալատի և մեղա
ցելոյն խոպատ թախանելոյ,
և ակնկալութբի բարւոյն
բարձելոյ՝ և համարձակուբի
նորհին լքելոյ, յուսալ
վերատին անդրէն միւսան
գամ նախապարգևիցն փա՞
ռաղարդութբեց դարձեալ
հատանիլ. Կանգի և յայծ՞
ուստ անտուստ հանդերձի
ևայս ներգործիլ առ ոչինս
Ալ ո՛ զի սա զարբուղին զօրու
թի՝ ամենահնար աւերատրա
նէ. Ալոր խունկ հաճուե՞
մեծապէս հոտոտի ած քան
յամ բուրումն անուշից.

1 Յետ քան ի խաւանեալն եր
բեւմն աղացմամբ ի սպաս խո
րանին. որ է կերպարան ան
ձանց խոնարհայ՝ զիջեալ
բեկումբ՝ առ ի միութիւն
նոյն նմանուէ. Ալ ստ որում
հարցեալ փրկչին՝ ամենից՝
զամանս ախտացեալս տեսա
նելօք, 4 հաւատայք առե
լով առ այդ՝ թէ կարօղ եմ
առնել ձեզ զայդ. Ալէ պար
գևեաց աչացն նոյ լոյս, եթէ
ոչնախ զհաւատոյն՝ գրաւ
ընկալաւ. Կանգի՛ զինչ
քան 5 զմեռելոլթի քառօ
րեայ դիոյ առ կենդանուի
մեզ անյուսագոյն. առ որ
կինանցին ժամանեալ ի յոտս
արարչին՝ հաւատոցն հան՞
դերձանօք՝ անյապաղաբար
զխոտացն այ տեսին զհան
դէս ի յերգօրն կենդանու
թի. Ալակ աստըստին ան
կապուտ շնորհին մընացե՞
լոյ զինի մեղանացն՝ հզօ՞
րագոյն են վիպագ. Ալախ՝
ենովք. 6 զինի ահարօն.
յետ նոյ դաւիթ. դարձել

թոլթբ յանդնդային վերին
խորխորատ գբոյն կործան
ման նորագիւտ մեզօք ան
ջրելօք, ունի և նշխար
նշուլից փրկութբե կենաց
հպաւոր. իբր կայծակն լու
ոյ պահեցեալ ի միտս և յո
գիս. Ի Ալի զհուրն նշանա՞
ւոր և զարմանաւոր թանձ
րամած՝ հրաշիւք մակդրել
2 վերին հրամանաւ ի յա՞
տակս ներքինս նիւթհեալ
ջհորոյն. Ալատի և մեղա
ցելոյն խոպատ թախանելոյ,
և ակնկալութբի բարւոյն
բարձելոյ՝ և համարձակուբի
նորհին լքելոյ, յուսալ
վերատին անդրէն միւսան
գամ նախապարգևիցն փա՞
ռաղարդութբեց դարձեալ
հատանիլ. Կանգի և յայծ՞
ուստ անտուստ հանդերձի
ևայս ներգործիլ առ ոչինս
Ալ ո՛ զի սա զարբուղին զօրու
թի՝ ամենահնար աւերատրա
նէ. Ալոր խունկ հաճուե՞
մեծապէս հոտոտի ած քան
յամ բուրումն անուշից.

և յաղթօղ դաշանութե֊ 5 Յհս. 2 · 3
անկորուստ և անփոխադիր
արքունականն քանդեածոմ,
կերպիս մերոյ նրկարել
կերն արքունի՝ ի պատիւ 4 Դնկ. 5 · 24
հողոյս գոյութե֊ . և պատ Եսայ.
րեացն դարձ, որ միչեւ յոյս
կեղէն նիւթ յեղանակեալ
կանխաւ զօրացեալ ի չա֊
Եւ թէ այն ժամանեաց
երկնից համբարձման։
նէից կենացս՝ ի կամարն գ֊ծղ
կանաց թշնամութե֊ց դիմ֊ 1 Թես. 1 · 9
ցան, քան թէ ի ստորնա֊ Յհ. 3 · 1
րեալ տիս ժամանակին, ուչ
ի բարձրութե֊ն կայից հոսե֊
լոյ տէսա հաւատկին չարութե֊ն
յերկարաձգեալ ի կատա֊
բռնութե֊ մահու՝ 4 փոխե֊ 23 · 43
ցաւ։ Իսկ ոմանք 5 ի բուս֊ 18 · 13
կարապետ՝ յաղթօղ զօրութե֊ն Ես. 44 · 7
բանականաց բնութե֊ կենաց 15 · 13
այլ չարչարելուն մարմնով Ես֊ 29
միայն ծածկեալ ի յերկրի՝
ժանմամբն։ Ել քաւեցաւ
իւրոյն տուժեաց կրից տա֊ 10 · 16
քեան վարկուցել ընտրեալ Ես֊ 21
որ և ընտանոյն պարտիս ին֊

և պետրոս։ Ել որս և փոքրն
եղեալաքր, որ ի մեծէն այ֊
ողորմեալ մեծանայն՝ ի մեծա֊
գունեին վկայեցաւ։ Ել ե֊
լորդե առ այս և բանն առա֊
կի 2 անառակ որդոյն։ Ել ո֊
ղորմ զպատնիկն որ ի տանէ
գովեցաւ։ Ել զմաքսաւորն
որ ի բարեգործէն յիշա֊
տակեցաւ։ Ել զաւազակն
երջանիկ՝ որ յօրձակումն
վերջին ընդոյն՝ հաւատովն
պսակեցաւ։ Ել զոր անքա֊
ւելին են պարտիք՝ զհաղոր
դեալսն ապանման մահու
արարչին։ Ել զոր և գլխա֊
ւորն ընտրելոց Պօղոս՝ որ
երբեմն նախանձն էր անօրի
նաց։ Ել զոր ոմանք ծնօղաց
լեր օրինին գլորեալք՝ անդ
րէն կանգնեցան բիւրապատ
կեան գերազանցութե֊ քան
զնախակրօնիցն առաւելուի֊
Ել որ նախ քան զօրինա֊
կին տրէջութե֊ զաւանդն
պահեալ էպրեին, մերձաւո
րագոյն գոլ պատուիրանի
սկզբնահօրն դաւանութե֊։

գատիւեանս ամէն։

Որ նաբանեալ խոստացեալ եմ զձեզ ի սկզբանէ, եւ ի վերջ ի վախճանի աշխարհիս, եւ ի մէջ ժամանակաց, զայս ամենայն ձեզ գրեցի, զի գիտասջիք զի յաւիտենական կեանս ունիք ի մէջ ձեր, որ հաւատայք յանուն որդւոյն աստուծոյ։ Եւ զայս ունիմ վստահութիւն առ նա, եթէ զինչ ինչ խնդրեսցուք ըստ կամաց նորին, լսէ մեզ։ Եւ եթէ գիտեմք զի լսէ մեզ զինչ ինչ խնդրեսցուք, գիտեմք զի ունիմք զխնդրուածս զոր խնդրեցաք ի նմանէ։ Եթէ տեսանէ ոք զեղբայր իւր մեղանչել մեղս ոչ ի մահ, խնդրեսցէ, եւ տացէ նմա կեանս, որ մեղանչեն ոչ ի մահ։ Է մեղս ի մահ, վասն նորա ոչ ասեմ զի խնդրեսցէ։ Ամենայն անիրաւութիւն մեղք է, եւ է մեղս ոչ ի մահ։ Գիտեմք զի ամենայն որ ծնեալ է յաստուծոյ, ոչ մեղանչէ, այլ ծնունդն աստուծոյ պահէ զնա, եւ չարն ոչ մերձենայ նմա։ Գիտեմք զի յաստուծոյ եմք, եւ ամենայն աշխարհ ի չարին դրեալ է։ Գիտեմք զի որդի աստուծոյ եկն, եւ մեզ իմաստութիւն ետ, զի ճանաչեսցուք զճշմարիտն, եւ եմք ի ճշմարիտն, ի որդւոյն նորա յԻսուսի Քրիստոսի։ Նա է ճշմարիտ աստուած եւ կեանք յաւիտենական։ Որդեակք, պահեցէք զանձինս ի կռոց։ Ամէն։

Գ

Ես երէց ընտրելւոյն տիկնոջ եւ զաւակացն նորա, զոր ես սիրեմ ի ճշմարտութեան, եւ ոչ միայն ես, այլ եւ ամենայն որ գիտեն զճշմարտութիւն, վասն ճշմարտութեանն որ բնակեալ է ի մեզ եւ ընդ մեզ լիցի յաւիտեան։ Լիցի մեզ շնորհք, ողորմութիւն, խաղաղութիւն ի տեառնէ Աստուծոյ հարցն եւ ի Յիսուսէ Քրիստոսէ որդւոյ հարցն, ի ճշմարտութեան եւ ի սիրոյ։ Զարմացայ զի այսչափ շուտ դարձեալ էք ի չարութեանն, զոր պատուիրեցաք մեք ի սկզբանէ, զի սիրեսցուք զմիմեանս։ Եւ ոչ իբրեւ նոր պատուէր գրեմ ձեզ զայն, այլ զոր ունէաք ի սկզբանէ, զի սիրեսցուք զմիմեանս։ Եւ ասեմ զի ըստ պատուիրանացն գնասցուք, եւ զայն է պատուէր զոր ունէաք ի սկզբանէ, զի գնասցուք ի նմա։ Զի բազումք մոլորիչք ելին յաշխարհ, որ ոչ խոստովանին զՅիսուս եկեալ ի մարմնի, այս է մոլորիչ եւ հակառակ քրիստոսի։ Զգուշացարուք ինքեանք, զի մի կորիցուք զոր գործեցաք, այլ զլրումն վարձուց առցուք։ Ամենայն որ յառաջանայ եւ ոչ կայ ի վարդապետութեան քրիստոսի, աստուած ոչ ունի։ Որ կայ ի վարդապետութեան քրիստոսի, նա եւ զհայր եւ զորդի ունի։ Եթէ ոք գայ առ ձեզ եւ զայս վարդապետութիւն ոչ բերէ, մի ընկալանիք զնա ի տունս եւ մի ասիցէք նմա ողջոյն։ Որ ասէ նմա ողջոյն, հաղորդ լինի գործոց չարաց նորա։ Բազում ինչ ունէի գրել ձեզ, ոչ կամեցայ գրչաւ եւ թղթով, այլ յուսամ զի տեսից զձեզ եւ բերան առ բերան խօսեսցուք, զի ուրախութիւն մեր լցեալ լիցի։ Ողջունեն զքեզ որդիք քրոջ քո ընտրելւոյ։ Ամէն։

Գ

Ես երէց Գայոսի սիրելւոյ, զոր ես սիրեմ ի ճշմարտութեան։ Սիրելի, յամենայնի աղօթեմ զի քաջ առնիցես եւ առողջ լիցիս, որպէս քաջ առնէ անձն քո։ Զարմացայ զի եկեալ եղբարքն վկայեցին զճշմարտութիւնդ քո, որպէս դու ի ճշմարտութեան կաս։ Եւ ոչ ունիմ մեծագոյն շնորհս քան զայս, զի լսեմ զորդիս իմ ի ճշմարտութեան կալ։ Սիրելի, հաւատարիմ առնես զոր գործես ընդ եղբարսն եւ ընդ հիւրսն, որ վկայեցին զսիրոյ քում առաջի եկեղեցւոյ։ Որոց լաւ առնիցես, եթէ արժանաւորապէս առաքեսցես զնոսա ընդ ճանապարհ աստուծոյ։ Վասն զի անուան նորա ելին, ոչ ինչ առնուլով ի հեթանոսաց։ Մեք ուրեմն պարտ ենք ընդունել զայսպիսիս, զի գործակից լիցուք ճշմարտութեան։ Գրեցի ինչ եկեղեցւոյ, այլ Դիոտրեփէս որ սիրէ զառաջինութիւն ի մէջ նոցա, ոչ ընդունի զմեզ։ Վասն այսորիկ եթէ եկից, յիշեցից զգործս նորա զոր առնէ, չարաչար բանիւք զմեզ չարախօսելով, եւ ոչ բաւական համարի զայս, այլ եւ ինքն ոչ ընդունի զեղբարսն, եւ արգելու եւ ի եկեղեցւոյ հանէ զոմանս։ Սիրելի, մի նմանիր չարին, այլ բարւոյն։ Որ բարի առնէ, յաստուծոյ է, որ չար առնէ, ոչ ետես զաստուած։ Դիմաքեան վկայեցաւ ամենեցուն եւ ինքն ճշմարտութեան, եւ մեք վկայեցաք, եւ գիտես զի ճշմարիտ է վկայութիւն մեր։ Բազում ինչ ունէի գրել, այլ ոչ կամեցայ գրչաւ եւ թանաքաւ գրել ձեզ, այլ յուսամ զի տեսից զձեզ շուտ, եւ բերան առ բերան խօսեսցուք։ Խաղաղութիւն քեզ։ Ողջունեն զքեզ բարեկամքն։ Ողջունեա զբարեկամսն անուն։

ակնկալու՛թ վերադրեցե՛լովք
որոյ զօրութե՛ վատահապե՛տ
խնձոյի՛ւք՝ այլ փե՛տայինն անձ
դամ, այլ նախ հաճատամ մե՛
ծութե՛ն նորին։ Ա՛յ երթե՛ք ա՛ն
պարգեւաց նո՛ր մատուցեա՛լ
յողոք դեգերի՛մ, այլ ի՛ջք
զկենդանութե՛ն իսկապէս,
և զընչեղ տուրեւառուն հա՛
ճատի։ Հառանց որոյ ո՛չ ե՛
շարժողութե՛ կամ ընթացու
թե՛ն։ Օ՛ ի՛ ո՛չ այնքան յուսոյն
հանգուցի՛ր՝ որչափ սիրոյն
կապանօք թերկրի՛մ։ Ա՛յ ի՛
տուրան՝ այլ ի՛ տրե՛օղն յա
ե՛ն ինձ անձկալի՛, այլ փա
ւաճառեալն և համբուրելի՛։
Ա՛յ կենացն վախճանօք՝ այլ
կենարարին յիշատակե՛ն
միշտ ճենճերի՛մ։ Ա՛յ վայե
լեցն տարփնօք հեծե՛մ, այլ
հանդերձողին աւետեանօք յե
րիկամանց ատո՛ կանգնի՛մ։
Ա՛յ զհանդիսատո՛ւն խնդրե՛մ,
այլ զհանգուցեա՛լն երեսս ա՛
դաչե՛մ։ Ա՛յ հարսնարանին
խնձոյի՛ւք՝ այլ փեսայի՛ն անձ
կութե՛ն մաշի՛մ։ Ի՛ձեռն

ՅՈՒՆՈՒՍ

Ջանզի յիւէտ յառաջնում ղըղջմանն՝ յուսահատական բանիւ լքայ։ և տարակուսանաց հեծանաւն ի՛ մահ ձաղկեցայ, առտանօր յուսոյն կերպարան մխոհել յար գահատել համարձակեցայց։ Օ՛ երրորդութի՛ն՝ նո՛ր կար դալով յօգնականութի՛ն ինձ մերձաւորիս։ Ո՛ր և անդատին իսկ յօրհնաբանեցն և՛ի դա՛ նանիւն զկենդանարարն քո նմի՛ց ա՛ծ՝ խոկոյն և կոչումն ընտանի ձայնին ահաւորութե՛ն անուա՛ն ընդհատիւն բարերարի՛ մահացեալոյս և կենդանութե՛ն։ Լուտ մարգարէին նախասաւմութե՛ն՝ I որ կարդայ զանուն տո՛ն՝ կեց ցէ՛։ Լուսկ ես ո՛չ միայն կար

փակերպին յաւելուած կիլիկն հե
ծութիւն՝ նորին հոգւոյ տա
նուն տէրունի՝ բան
է՛ երեսս տուեալ քոյ ձեզ։

Ա՛ղաչեցէք զՏէր, զի հեռացուսցէ
զգորտս եւ զկարկաղս ի քէն եւ ի
ժողովրդենէ քումմէ, եւ ես արձակեցից
զքեզ, եւ երթիցես ի տեղի քում։ Եւ
ասաց Մովսէս ցՏէր. Ահա ես ելանեմ
ի քէն, եւ աղաչեցից զՏէր, եւ հեռացուսցէ
զկարկաղս ի Փարաւոնէ եւ ի ծառայից
նորա եւ ի ժողովրդենէ նորա վաղիւ.
միայն մի՛ խաբեսցէ Փարաւոն զի մի՛
արձակեսցէ զժողովուրդն զոհել Տեառն։
Եւ ելեալ Մովսէսի ի Փարաւոնէ՝ աղաչեաց
զՏէր։ Եւ արար Տէր զբանն զոր ասաց
Մովսէս, եւ հեռացոյց զկարկաղսն ի
Փարաւոնէ եւ ի ծառայից նորա եւ ի
ժողովրդենէ նորա, եւ ոչ մնաց մի։
Եւ կարծրացոյց Փարաւոն զսիրտ իւր
եւ ոչ արձակեաց զժողովուրդն։

Եւ ասաց Տէր ցՄովսէս. Մուտ արա
առ Փարաւոն, եւ խօսեսցիս ընդ նմա
զայսպիսի բան. Ասէ Տէր Աստուած
Եբրայեցւոց. Արձակեա զժողովուրդս
իմ, զի պաշտեսցեն զիս։ Զի եթէ
ոչ կամիս արձակել զնոսա, եւ դու
ունիս զնոսա, ահա ձեռն իմ եղիցի
ի քեզ եւ ի ծառայս քո եւ ի ժողովուրդ
քո ի մահաբեր կարկտի, եւ ոչ եղիցի
նման նմա յամենայն երկրի Եգիպտոսի
յաւուրց յիւրաքանչիւր ժամանակաց
մինչեւ ցայսօր։ Եւ արկցէ զձեռն իւր
եւ հարցէ զերկիր Եգիպտոսի, եւ
ելցեն կարկտունք ի վերայ ամենայն
անասնոց եւ ամենայն ուրոյ դաշտի,
եւ ամենայն խոտ դաշտի կարկտեսցի,
եւ ամենայն ծառ դաշտի կոտրեսցի։
Միայն ի գաւառին Գեսեմայ, ուր
էին որդիք Իսրայէլի, ոչ եղեն կարկտունք։
Եւ առաքեաց Փարաւոն, եւ կոչեաց
զՄովսէս եւ զՀարոն, եւ ասէ ցնոսա.
Ես մեղայ զայսմ ժամանակի, Տէր
արդար է, եւ ես եւ ժողովուրդ իմ
մեղաւորք։ Աղաչեցէք զՏէր, եւ
կացցէ բաւական ձայն Աստուծոյ
եւ կարկտունք, եւ արձակեցից զձեզ,
եւ մի՛ յաւելցէք կալ։ Եւ ասէ ցնոսա
Մովսէս. Իբրեւ ելից ի քաղաքէդ,
զձեռս իմ առնում առ Տէր, եւ
դադարեսցեն ձայնք եւ կարկտունք,
եւ գիտասցես զի Տերն է երկիր։
Եւ զՓարաւոն եւ զծառայս նորա
գիտեմ, զի ոչ դեռ երկնչիք յերեսաց
Տեառն Աստուծոյ։ Եւ զգեղմունս եւ
զգարին ետուն, զի գարին հասեալ
էր, եւ գեղմունս ծաղկեալ էր։ Եւ
ցորենն եւ կորկոտն ոչ ետուն, զի
ուշացեալ էին։ Եւ ելեալ Մովսէսի
ի Փարաւոնէ ի քաղաքէ, առ զձեռս
իւր առ Տէր, եւ դադարեցին ձայնք
Աստուծոյ եւ կարկտունք, եւ ոչ
հեղաւ ի վերայ երկրի։ Եւ ետես
Փարաւոն, զի դադարեցին ձայնք
եւ կարկտունք, եւ յաւելին մեղանչել
եւ ծանրացուցին զսիրտ իւր, եւ
զսիրտ ծառայից նորա, եւ կարծրացաւ
սիրտ Փարաւոնի, եւ ոչ արձակեաց
զորդիս Իսրայէլի, որպէս խօսեցաւ
Տէր ընդ ձեռն Մովսէսի։

Եւ ասաց Տէր ցՄովսէս. Մուտ արա
առ Փարաւոն, զի ես ծանրացուցի
զսիրտ նորա եւ զսիրտ ծառայից նորա,
զի զսոսա ցուցից զնշանս իմ զայսոսիկ
առաջի նորա, եւ զի պատմեսցես
յականջս որդւոց քոց եւ թոռանց քոց
զոր ինչ արարի ես յԵգիպտոս, եւ
զնշանս իմ զոր դրի ի նոսա, եւ
գիտասցէք զի ես եմ Տէր։ Եւ մտեալ
Մովսէս եւ Հարոն առ Փարաւոն,
ասացին ցնա. Զայսպիսի ինչ ասէ
Տէր Աստուած Եբրայեցւոց. Մինչեւ
ցե՞րբ ոչ կամիս երկնչել յերեսաց
իմոց. արձակեա զժողովուրդս իմ,
զի պաշտեսցեն զիս։ Զի եթէ ոչ
կամիս արձակել զժողովուրդս իմ,
ահա ես ածից վաղիւ զմարախ ի
սահմանս քո, եւ ծածկեսցէ զերեսս
երկրի, եւ ոչ կարասցէ ոք տեսանել
զերկիր, եւ կերիցէ զամենայն մնացեալ
որ ապրեցաւ ի կարկտէն, եւ զամենայն
ծառ որ բուսանի ի դաշտի, եւ
լցցին տունք քո եւ տունք ծառայից
քոց եւ տունք ամենայն Եգիպտացւոց,
զոր ոչ տեսին հարք քո եւ նախահարք
քո յաւուրս յորս էին ի վերայ երկրի
մինչեւ ցայսօր։ Եւ դարձեալ ելեալ
ի Փարաւոնէ։ Եւ ասացին ծառայք
Փարաւոնի ցնա. Մինչեւ ցե՞րբ լինիցի
մեզ այս ինչ ի գայթակղութիւն. թող
զարձեալ զժողովուրդսն զոհել Տեառն
Աստուծոյ իւրեանց. ոչ գիտես դու
զի կորեաւ Եգիպտոս։ Եւ դարձուցին
զՄովսէս եւ զՀարոն առ Փարաւոն,
եւ ասէ ցնոսա. Երթայք զոհեցէք
Տեառն Աստուծոյ ձերում. ո՞վքեր
են որ երթիցեն։ Եւ ասէ Մովսէս.
Մանկտեալ եւ ծերացեալ երթիցեմք,
որդիք եւ դստերք մեր, ոչխարք եւ
արջառք մեր երթիցեն, զի տօն Տեառն
է մեզ։ Եւ ասէ ցնոսա. Եղիցի Տէր
ընդ ձեզ, որպէս ես արձակեցից զձեզ
եւ զմանկտի ձեր. տեսէք զի չարութիւն
ինչ է առաջի ձեր։ Ոչ այդպէս, այլ
երթիցեն արք եւ զոհեսցեն Տեառն,
զի զայդ խնդրէիք։ Եւ հալածեցին
զնոսա յերեսաց Փարաւոնի։

Եւ ասաց Տէր ցՄովսէս. Մուտ արա
զձեռն քո ի վերայ երկրի Եգիպտոսի
ի մարախ, եւ ելցէ ի վերայ երկրի
Եգիպտոսի, եւ կերիցէ զամենայն
խոտ երկրի, զամենայն զոր ոչ եհար
կարկուտն։ Եւ մտեալ Մովսէս զգաւազանն
իւր ի վերայ երկրի Եգիպտոսի, եւ
Տէր հովեցոյց զհողմն հարաւոյ զամենայն
զտուն զայն եւ զամենայն զգիշերն
զայն, եւ ի լուսանալ առաւօտուն
հողմն հարաւոյ ածին զմարախն։
Եւ ելեալ մարախն ի վերայ երկրի
Եգիպտոսի, եւ հանգեաւ ի սահմանս
Եգիպտոսի ամենայն, եւ ծանր եղեալ
յոյժ, որպէս ոչ եղեւ նման նմա
յառաջ քան զնա, եւ ոչ ապա նորա
նման եղիցի։ Եւ ծածկեաց զերեսս
ամենայն երկրի, եւ խաւարեցաւ
երկիր, եւ կերին զամենայն խոտ
երկրի, եւ զամենայն պտուղ ծառոց
զոր եհար կարկուտն, եւ ոչ մնաց
ամենայն ծառ եւ խոտ դաշտի ի
ամենայն երկրի Եգիպտոսի։ Եւ
արագ արար Փարաւոն կոչել զՄովսէս
եւ զՀարոն, եւ ասէ. Մեղայ Տեառն
Աստուծոյ ձերում եւ ձեզ։ Եւ արդ
թող զմեղս իմ միայն զայսուհետեւ,
եւ աղաչեցէք զՏէր Աստուած ձեր,
եւ հեռացուսցէ ի ինէն զմահն զայս։
Եւ ելեալ Մովսէս ի Փարաւոնէ,
աղաչեաց զՏէր։ Եւ դարձոյց Տէր
զհողմն զհարաւոյ զոր ինչ ուժգին
յոյժ, եւ առ զմարախն եւ ընկեցոյց
զնա ի ծովն Կարմիր, եւ ոչ մնաց
մարախ մի ամենայն սահմանաց
Եգիպտոսի։ Եւ կարծրացոյց Տէր
զսիրտ Փարաւոնի, եւ ոչ արձակեաց
զորդիս Իսրայէլի։

Եւ ասաց Տէր ցՄովսէս. Մուտ արա
զձեռն քո յերկինս, եւ եղիցի խաւար
ի վերայ երկրի Եգիպտոսի, եւ շօշափեսցեն
զխաւարն։ Եւ մտեալ Մովսէս զձեռն
իւր յերկինս, եւ եղեւ խաւար ամպեղէն
ի վերայ երկրի Եգիպտոսի երիս աւուրս։
Եւ ոչ տեսանէր ոք զոք, եւ ոչ
յարոյց ոք զոտն իւր երիս աւուրս։
Եւ ամենայն որդիք Իսրայէլի լոյս
ունէին ի բնակութեան իւրեանց։
Եւ կոչեաց Փարաւոն զՄովսէս եւ
զՀարոն, եւ ասէ. Երթայք պաշտեցէք
զՏէր, ոչխարք ձեր եւ արջառք ձեր
միայն մնասցեն, եւ մանկտիք ձեր
երթիցեն ընդ ձեզ։ Եւ ասէ Մովսէս.
Եւ դու տացես մեզ զոհս եւ ողջակէզս,
եւ մատուսցեմք Տեառն Աստուծոյ
մերում։ Եւ անասունք մեր երթիցեն
ընդ մեզ, եւ ոչ մնասցէ ոտն մի
անասնոյ, զի ի նոցանէ առցուք
պաշտել զՏէր Աստուած մեր, եւ
մեք ոչ գիտեմք զինչ պաշտեսցուք
զՏէր, մինչեւ եկեսցուք անդր։ Եւ
կարծրացոյց Տէր զսիրտ Փարաւոնի,
եւ ոչ կամեցաւ արձակել զնոսա։
Եւ ասէ Փարաւոն ցՄովսէս. Երթ
ի բաց յինէն, զգո՛ւշ լեր մի՛ երբեք
տեսանել զերեսս իմ, զի յորում աւուր
տեսցես զերեսս իմ՝ մեռանիս։ Եւ
ասէ Մովսէս. Ճշմարիտ ասացեր,
զի ոչ տեսանեմ զերեսս քո յայսմհետէ։

Եւ ասաց Տէր ցՄովսէս. Մի՛ եւս
մի հարած եղիցի ի վերայ Փարաւոնի
եւ ի վերայ Եգիպտոսի, եւ յետ այնորիկ
արձակեսցէ զձեզ ի տեղեաց իւրոց,
եւ իբրեւ արձակեսցէ զձեզ, ամենեւին
հալածեսցէ զձեզ ի տեղեաց իւրոց։
Խօսեա՛ առ ժողովուրդն, եւ խնդրեսցեն
իւրաքանչիւր ոք ի դրացւոյ իւրմէ,
եւ իւրաքանչիւր ոք ի դրացւոյ իւրմէ
խնդրեսցեն ամանս արծաթեայս եւ
ոսկեայս։ Եւ ետ Տէր զշնորհս ժողովրդեան
առաջի Եգիպտացւոց, եւ Մովսէս
մարդ մեծ յոյժ առաջի ծառայից
Փարաւոնի եւ առաջի ժողովրդեան։
Եւ ասաց Մովսէս. Այսպէս ասէ Տէր.
Ես մտից ի մէջ Եգիպտոսի, եւ մեռցէ
ամենայն անդրանիկ յերկրի Եգիպտոսի,
ի մեծէ մինչեւ ցփոքրագոյն որ նստի
ի վերայ աթոռոյ իւրոյ, մինչեւ ցանդրանիկ
աղախնոյ որ է ի ետեւ ջրաղացին,
եւ ամենայն անդրանիկ անասնոց։
Եւ եղիցի աղաղակ մեծ յամենայն
երկրի Եգիպտոսի, որպիսի ոչ եղեւ
նման նմա, եւ ոչ ապա նորա նման
եղիցի։ Եւ ամենայն որդւոց Իսրայէլի
ոչ հարցէ շուն լեզու իւր, ի մարդոյ
մինչեւ ցանասուն, զի գիտասցէք
զի զատումն արար Տէր ի մէջ
Եգիպտացւոց եւ Իսրայէլի։ Եւ
իջցեն զամենայն զայսոսիկ ծառայք
քո առ իս, եւ երկրպագեսցեն ինձ
եւ ասասցեն. Ելի՛ր դու եւ ամենայն
ժողովուրդ որ ընդ քեզ, եւ յայնժամ
ես ելանեմ։ Եւ ելեալ Մովսէս ի
Փարաւոնէ բարկացեալ սրտիւ։ Եւ
ասաց Տէր ցՄովսէս. Ոչ լուիցէ
Փարաւոն ձեզ, զի բազմասցին
հրաշք իմ յերկրի Եգիպտոսի։ Եւ
Մովսէս եւ Հարոն արարին զհրաշս
զայսոսիկ առաջի Փարաւոնի, եւ
կարծրացոյց Տէր զսիրտ Փարաւոնի,
եւ ոչ արձակեաց զորդիս Իսրայէլի
ի երկրէ իւրմէ։

Եւ ասաց Տէր ցՄովսէս եւ ցՀարոն
յերկրին Եգիպտացւոց. Ամիս նոր
ամիս ձեզ սկիզբն ամսոց, առաջին
ամիս ամացն ձերոց ես ձեզ։ Խօսեցարո
ընդ ամենայն ժողովուրդ Իսրայէլի,
եւ ասասցես ցնոսա. Ի տասներորդի
աւուր ամսոյդ այսորիկ առցեն իւրաքանչիւր
ոք գառն ի տանէ հարանց, գառն
ի տանէ. եթէ սակաւ իցեն ի տանէ
հարանց քոց գառնն, առցէ զնա
ընդ դրացի իւրում մերձաւոր տանն
իւրոյ ըստ հոգւոց ազգի։ Ըստ
հաշուոյ ուտելեաց գառինն առցեն
ըստ հոգւոց ազգի։ Ըստ հաշուոյ
ուտելեաց գառինն առցեն ըստ հոգւոց
ազգի։ Ըստ հաշուոյ ուտելեաց գառինն
առցեն

ՀԱՅՈՑ ՈՒՂՂԱՒՈՐ

Ի ՅԱՂԹՈՒԹԻՒՆ ԱՆԱՊԱՏԱՒՈՐ

ԵՒ ՀՈԳԻՈՎ ՍԲ ՀՇՄԱՐՈՒԱԾՔ

ՉՈՒԵԴ ՔՈՒՄ ԲԱՐՁՐԱՑԵԱԼ։

ՈՒՆ ՀՈԳԻԴ ՍԲ ՀՇՄԱՐՈՒԱԾՔ

ԵՒ ՄԱՐՄՆԱՒՈՐ ՀԱՆԳԻՍՏ

ՅԱՐԺԱՄԱՆԱԿ ԶԳԱՑԻՐ։ ՈՒՂԻՂ

ԶՔԵԶ՝ ԶՕՐԱՒՈՐ ՁԵՌՆ

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ԶՔԵԶ ԱՐԱՐԻՉԸ

ԵՒ ՓՐԿԻՉ ԱՄԵՆԱԶՕՐԻՆ

ՅԻՇԵՑԱՒ ՔԵԶ ԱՐԱՐԻՉԸ

ՔՈ ԻՐ ՀՈԳԻԴ ՍԲ ՀՇՄԱՐՈՒԱԾՔ

ՉՈՒԵԴ ՔՈՒՄ ԲԱՐՁՐԱՑԵԱԼ։

ՈՒՆ ՀՈԳԻԴ ՍԲ ՀՇՄԱՐՈՒԱԾՔ

ԵՒ ՄԱՐՄՆԱՒՈՐ ՀԱՆԳԻՍՏ

ՅԱՐԺԱՄԱՆԱԿ ԶԳԱՑԻՐ։ ՈՒՂԻՂ

ԶՔԵԶ՝ ԶՕՐԱՒՈՐ ՁԵՌՆ

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ԶՔԵԶ ԱՐԱՐԻՉԸ

ԵՒ ՓՐԿԻՉ ԱՄԵՆԱԶՕՐԻՆ

ՅԻՇԵՑԱՒ ՔԵԶ ԱՐԱՐԻՉԸ

ՔՈ ԻՐ

կայիս՝ ամենանուաճ անձկու-
արդարութեա՛ ի գուշակ ներ
հութիւք, ի լուսաւորել քոյդ
նային օրինականացն վստա՛
զի և որ մաքրութեն պերճա
թագք երկրածնաց։ 5 Քան
եղիցի առ քումդ մասին ըն
քոյդ երկիւղմտութե՛ ընդ՛ազ
մանց ։ այլ յաղթօղ եղեալ
քան զօրէնս բնութե՛ հասա
թե՛ և անդր խակ իցեն
քոյդ չնորհաց ա՛ծ գթու
մարդկայինս գործք առաջի
բարերարութիւք ։

Ա՛ծ արդ՝ 4 մի՛ զօրաւորին

խակ ողորմութիւք՝ մեղեցելոյս
տակերպին են փոխառութիւք
գործս ։ Օ՛ ի պարգեւք՝ վաս
զձգնաւորութեն յայտնէ ըզ
զիմաս ։ խակ առաջինն՝
երկրորդն՝ զքոյդ յաճախէ
յորքան յողորմութեն, Օ՛ ի
գեան ես այնքան հոչակեալ՝
ողորմութիւք, այլ ո՛չ՝ ի պար
աղերսանք իցեն պարգեւք և քո
րացուսացես ։ Վանդի թէ պետ

ռուբ ։ Ապատրեալ խակուն
դոյն ։ Լուսնի միտընչենա
ւոր՝ հաւասար քո ամիւր ։
Փառակից որդւոյ աստուած ։
Արդեակ անձնաւորութի
համայն անքննին ։ Տրտնեալ
ի դիմաց՝ ուրոյն զառաւց
մամբ ։ խակ միաւորեալ հա
մազուգութեա ։ Ոչնագոյ
բնութիւք տիրանայ անչափի և
անանձրպետ՝ միով կամօք և
կցորդութիւք ։ Ա՛ էրկիցուն
ուածն ի յուսեմն ։ և ո՛չ
քելիթել մի ական առնուա
զուի միոյն ժամանեալ ։ քան
թէ պատճառ սիրոյ երկնայ
նոյ անբաւուածեր լուսոյ՝ որ
առ մերն է ծանօթութի ։

Ա՛իով պահակիւ սրբասացու
թե՛ անսկզբնաբար ածաբա
նեալ ։ Վանդի արդարև վե
րաձայնեալս այս խոստովա
նութի երեքփառատրեանդ
դաւանութե՛ զվեմն հաւա
տոյ 2 զպետրոս երանեաց ։
Խակ զդատապարտելոյս անձն
մերոյք՝ բարեհրաման քո ակ
նարկութե՛ ով խնդրողք գե

ԺԱՄ-
ԱԳԱՆ-
ՏԻՄ առ
քեզ լու-
սոյ ճառա
գայթ՝ ար
քայ երկ-
նաւոր՝ գոլով ան-
պատում
ուրդի անձառ մեծ-
ութիւդ այլ
հաստատուն իբր գարշա-
պար յոյս էր, նաև ոչ ծնկա-
ւիքն սիրտ ճմլեցոյց. վա՛ զի ան-
ծուլ ձորձոյն՝ զգեցածիդ
նոյն արիւնաբանդ ներկէա
հայթմամբ խորտակել մարմ
զի անայցելու էր։ Այլ հայթ
ղրմածիդ կամ հաճեցոյց
գամ բանից միշնորդի՝ զո
նատապարտ էր։ Այլ՝ զի պատ
դիման կացոյց. քանզի վը
ջօք ողջոց՝ բարեբարիդ յն
Այ աչս կողկողագինս արտաս
ղիդ. քանզի խորտակել էր
վտանգին յայտնեաց տեառ
տամբքն տատանելոց զաղէտ
քանզի անկասկինչ էր։ Այ մա
զատանաց զինի արձակեաց՝
կարկամեալ էր։ Այ ձայն պա
սրոյ խողխողեալն. քանզի
քեզ ։ի ձեռն աճապարեցին
երբեք եթէ ազաչեաց ըզ
վիրաւորելոյս։ Այ ցուցիր
հառաչումն նուաստ ձայնի
ձեռնեալ կրկին առտանօր ։ի
նաց ապաւէն. Նորոգ մեր
բարձրեալ բարեգութ կե
Ասուարհեցո՛ զունկըն քո

թիւ ըզեալ հրէութիւնն յետ
նեալ և յաւէտ ընդ տարագ
րակին ողորմելոյն՝ առաւել
նագթ գտան կարօտեալ մար
գասիրութե։ Այ քանզի ամ
ինչ հնարաւոր է քեզ բա
րերար՝ լուր պաղատանաց
գոչմանն հեծութիւնս՝ որ կար
գաման առ քեզ. ողորմեա
կեցո՛ և մարդասիրեա։

Օ ի՛ քո՛ է երկայնմտուի
քաղցրութի, ւիրկութի, ո
ւթիւն. և քեզ փառք յամե
նեցունց յաւիտեանս ամէն։

✠ Աբբահն յաւելուած Աբգին հե
ծութեան՝ Նորին հանդէպ ա
նոյն ողբս ւոպլեանաց։ Բան
ի խոսոց սրտից իւոց ընդ ած։

ծուէք անապականաւ՝ ձեռն
Եւ ընծաբերէք ներգոր-
ծութիւն առ օտարազգիսն ։
զաւակունս գծագրեցեր զ-
կերպարան խառնուածիւք՝ զ
մարմնոյդ վերարկուս մերոյ
մատուցանեն նոցին կցորդեալ
ամբողջ պահեցին՝ զոր նոքա
ի հրեից ընկալեալ զօրէնս
նուն աստուածանեայց՝ որք
հեթանոսացն պահպան ա-
կայից աստակեացե ։ Եւ
յառաջ քան զփորձ առաջո-
պաշտօն ի քեզ նկատեալ՝
տրմատակարաւ՝ զմշտուն
օրինակութիւք 7 տապարաւն
տանդ ։ Եւ ի մի՛ աստակիչն
ցապաշխարանն հնդիսացել՝
կիզեալ, 5 ունայն ի հոգւոյ
հնոյն լծումն և նորոյս ըս
միջի բաժանեալ խորոց՝
կատար գործ՝ ի յերկուցն
ղևտական կարապետային ան
րագեալ մատեար։ Եւ ոչ
ի խորտակումն խոցելոյն ա
նալիր քարանցն ձրգմամբ՝
պարտիչն անիծիւք և բուռ

զի 1 կինամեան ասել կեն
ան զի անյարիր էր։ Ուան
պարաւ ոտին վարեցաւ ։
ոչ միայն ոչ պահեցեր զչարա
գործին մեղաց յիշատակ,
այլ և ոչ բանիւ յանդիմա
նեցեր ։ Եւ ոտն հարեր ան
կելոյն, 2 այլ կարեկցաբար
մատուցեալ՝ զծայրագոյնն
ցուցեր զնանա։ Եւ քահա
նայապետ ըստ ահաբանեան
տրկար օրինին՝ 3 զօրաւոր
առ մահուն պաշտօն՝ դատա

ղ.ի-ղ
ղ.ի-ղ
ղ.ի-ղ

կարկառեալ յարուցեր զմարդն նախնի մեղուցեալ՝ ի մահ իւրովքն ծննդովք։ Օ արամեցելոյն սիրտ՝ բերկրեցուցեր։ Նմ զվնհատեալն հաստատեցեր։ Նմ զիշխուածեալն ի անգամ՝ կրկին զոճարթացուցեր։ Ի՛ աղանին կենարար օծմամբն, և բաժակաւն լուսոյ լցեր։ 2 Ձոցիւդ երկնայով՝ արարչականդ քոյին մարմնով՝ նոր յեղանակեցեր։ Ի երակացումբ երկանկացն ազանց ընտրելոց՝ յանձանձեցեր։ Վրդեցեր և խնամարկեցեր։ Հանդարտ արձնթաց 3 գրաստուն տաժողովրդբ՝ անդրզբելի պահեցեր։ և միշտ ի յարկին լուսոյ ածեր։ Ի ձեռն երկաքանչիւրոց միջնորդաց՝ նախնեաց և երկրորդաց տրբշտութե Ի սուակաց կենդանոյ՝ նախանաց՝ մարդասիրապես դարմանեցեր։ 4 Ձոյ ոչ երբեմն ըստ մեխսի՝ թէս տրած եալ արծաւոյն օրինակ ի ընկալար ինա, և ի՛ հան դիստան հանդարտուե երկրին քարուքե առաջնորդեցեր։ Նմ այժմ ահա զանձինն կերակուր ջամբել հրամանատրեցեր վարդապետութեանց։

Նմ սրդ՝ որ զընաւէն ծայրագունին բարուքե լուսոյ յամի բովանդակապես հրաշագործեցեր։ և զօրաւորին զգանձն քեզ սեպհականել՝ զքո առաջնածն առ քեզ դարձուցեր, կեցո՛ և զնա մաքրել՝ ի մեղաց պարտեաց. որ ձրի պարգեւես և անզատ բաստից։ Ընդ որոց և զինձ տացես քաւութի և բժշկութի։ Խնդրեցուք. զօրեղ, անքննին. անեղծ. ահաւոր։ Օրհնեալ միշտ յաւիտենից յաւիտեան ամէն։

ղ.ա-ի 10.34
չ.ծ.ի 6.33
ղ.ա-ի 10.34 10.35
4 Բ օր 23.11

մոլորեալ ի լերինն՝ եւ ուր
ոչն էր այցելութի։ Ընդ
գաղանականացն դիւաց եւ
կռոցն վայրենութե թափա
ռեալ։ Ի՛չ մերձաւորագոյն
գոլով սակաւ մի հօտին։
Ի՛չ բան ունէի՛ որով եւ զցա
ւոցն աղէտ պատմէի։ Ի՛չ
ձեռն ձգողական՝ որ համեր
ցուն է ազգողական։

Լսակ դու միայն գովեալդ
ի սկզբանցն յաւիտեանց,
եւ յարդի ծնեալոցս գտեալ
ըստ մաղթանաց գոչման եր
գողին՝ զիս զմեղուցեալս
յանշոյլն մոլորութե՛ խոր
նամոզուիչն տեսչութե կամաց՝
հովիւ կոչեցար։ Եւ ոչ մի
այն հոգացար, այլ եւ ինդրե
ցեր։ Եւ ոչ գտեր միայն
հրաշագործ, այլ եւ անձառե
լիդ բարերարութե սիրոյ՝
ի կենդանարարդ քո 4 ուա
բարձեր, եւ ընդ երկնային
զօրսն դասեցեր ի հյլրենիդ
քո ժառանգութի։

Լ՚ո՛ւ արդ՝ դու հզօր՝ կենա
րար՝ օրհնեալ՝ այցելու՝

Ա՛ՎԵՏԱՒԻՆ յաւերժածաղ կիւին հե
ծեալեւան՝ Նորին հանդէպ ու
նոյն ուղեւս ժողովոյս։ Բան
ի խորոց սրտէ քոյ ընդ ա՛յ։

ԺԱ
Ս Կ Դ Ա Ր Ա

ՁԵԼ աստուածատ վե
րըստին առնոյն
հեծութե սրտիս վտանգի
ինձէն մատուցեալ՝ սովին
նուաղաւ՝ ի՛նոյն ոճ քանի՝
զամենապարգեւդ արգահա
տեցից։ Ցաղնապէ՛ղ ոգւոյս
վտանգի՛ն հասեալ՝ երբ մե
ռեալ, կենդանացոյ անմահիդ
մաղթեմ՝ այ։ Խոստովանել
ըստ վաստաց քոց՝ ուզիմս անար
գուն։ Եւ առ ջարեօքս իմովք՝
զքոյդ բարութի։ Որովք
յաղթեալ գտայ՝ քան թէ
բժշկեալ։ Եւ ամաչեցեալ՝
քան թէ համարձակեալ։
ուխտակորոյս աւանդամո
ւաց։ Հակ կրկին առակն
որ առիս՝ ոչխարին տրուսն
տարացուցիւ։ որ յետին
անզգայութե էր մատնեալ։

ԻՆՈՒՅՆ
57 · 12
ՀՄՈՒ
10 · 12
ՂՈՒԿ
15 · 4
ՅՈՎՀ
88 · 21
4ՂՈՒԿ
15 · 5

գթած ողորմութիւն. երկ
զնա ընկալար զապստանեալն
աղերսանաց, որ ի քէն
միոյց մահու սահմանի էր
չարչարեցեալ. ևսկ միւսն՝
ըստ անբանիցն անզգայութե՛
վտարանդի բացամերժութե՛
յանքնակ վայրի վարանեալ,
՚ի բառաչ ձայնի բարբառոյ՝
որ անկերպաւոր աննշանա-
կան. այծային բարեխնամու-
թե՛ տնտեսեցեր զսիրեզե-
րայհրաչն խնամոզութե՛ ա-
կորսեալոյն մեծ թշուա-
ռութե՛, Եայտնեաց վերըս
սին և արդ գթութեց խորհ
և բարերարութե՛ց հոսանք՝
և առ անօրինեալս առաքե-
լութե՛ վերադրեցեր զոգի
նակութե՛. Ա՚ռ բազմօրինակ
մահու պարտականս. Ա՚ռ
որ ՚ի բարութե՛ց խառնից
քաղցրութե՛ց՝ յատուկ համ
շար. 2 Ա՚ռ անդամս մարմ
նոյ՝ արժանաւորս հատման.
3 Ա՚ռ համաձարակ ամենաբո
լոր ախտացեալ հոգիս վերա
հար. 4 Ա՚ռ հաճառարեալս

անզգայութե՛ց անամոց.
Ա՚ռ օտարացեալս յընտանու-
թե՛ իմաստնոց. Ա՚ռ անկը
մանս հանգուցակից բանա-
հորութե՛ց. Որ ևթէ տարա
ցոյց գոյր՝ ես ասէի. Ով
նմանակից գոյր իմ՝ պատ
մե՛. Ով հանգուցակից
գոյր ես ձառէի. Ով հա
ստատ գոյր՝ ես գրե՛ի. Ով
զուգադործ գոյր՝ ցուցա-
նէի. Ով օրինակ գոյր՝ ես
ազդէի. Ով յանցեալն՝
հայթհայթե՛ի. ԵՒթէ ՚ինձ
կայումն աստ՝ ես յուսայի.
Ահայց քանզի անցեալ է ըստ
օրինակ, և հրաժարեալ ըստ
նմանութե՛. զոր քո միայն ի
քաւել և բժշկել և հրաշա
գործել. կենդանատարդ հա
մայն մեռեալոց և նորոգութի՛
տիեզերաց. Օ՚ ի ևթէ սբ՚ն
սրտի տեառնէ՛ երկանկին
դաւե՛թի՝ ‖ անօրէնութե՛ն չա
րեաց բարձրացեալ ասի քան
զգլուխ, և ըստ ծանրութե՛ց
բեռանց դժուարակրե՛լոց
յանցմունք մեզաց. Եւսկ որ

ՈՂՈՒԿ 10·30 15·4
2Մակ 5·29
ՅԵսայի 1·6
4Մակ 48·21
37·5

վիայուե, թէ 10 միաք մարդ
բնութիւն՝ ըստ անուստ քո
մանի ամենաբոյս փշածին
երեքին 6 ի յանդաստան սահ
նելոց. որք օրինաւորին
մար բիւրուց նորոգ յայս
ձեաւ զբիծս չարեաց անհա
ունիմք բնաւորաբար ուղեր
պարտիս. Կամ այդ բան առ
մեզ, որ միշտ 8 ի բնութիւն
զիւրաքանչիւր մեղանաց ըղ
Թողուլ անտուստ յաւուրն
7 այլ եօթանասնից եօթն՝
խաւարել անդրէն չարի չար,
ձակդ քո կանոնաց, 9 ոչ փո
մեծի պայմանի ի բարեվի
ցեր զայս կէտ առհմանի
և սոդոմնի.

Այլ եթէ մարդկան կարգե
լոտատ մարդոյ՝ ըստ գաւթի
զմահ. և ոչ խնդատ ընդ կո
քոց լայս. 5 և ոչ արարեր
զի 4 կետանք են՝ ի կամաց
նշմարանք մրթուե. Կան
ոչ կրկին նենդութիւնք և կամ
քուսն բարկութիւն. ոսկ և
սուն սրտի՝ և կամ բորբո
զի և չիք իսկ առքեզ ցա

ամենաստատ ծովուն յոր
գութի. և գլխոց լերանց
վերադրէ. Այլ ընէսցէ
օդ քո քաղցրութիւն՝ իբր
առ Նոյինն. և որ զերկինս
հալէ զօրութիւն՝ յամաքեցու
ցանել զչիզջս ջրակոյտ
բաշխակոհակս և երկրակոր
ծանս իմոց պարտեաց, և
լեռնակարկառ բարձրութիւն
մեզացս ամբարձելոց. Այլ
հմաուօտեալ զբան քո հզօր՝
ամենակալ հնարաւորութ
հակիրճ հատուցմամբ՝ արաս
ցես ահա եղև քաւութ շըստ
մարգարէին՝ առ երկարա
ձիգս անօրէնութիւն. Այլ
ներելով իմս յամառութիւն
ով երկայնամիտ ողորմած
օրհնեալ Թողցես միանգա
մայն. Կարեզարծեսցես իս
կանգս. Հատցես բոլորովին
զանվերջանալն պարտուցս՝
զարժանահատոյց տակուսեցս
տոյժս առաջանակիրս. Այ

դու միայն Լ՚ք ողորմեա՛ մեզ։ 18:5
երկնաւո՛ր, բարձ 10 ։ 10

րեալ՝ բարեգործ ։ Կո՛ւ կ
զօրութի՛ւն ։ Կո՛ն ներողութի՛ւն ։
Կո՛ւ բժշկութի՛ւն ։ Կո՛ն առաջ
նութի՛ւն ։ Կո՛ւ են պարգեւք ։
Կո՛ւ միայնոյ են ձիրք ձրի ։
Կո՛ւ քաւութի՛ւն ։ Կո՛ւ պաշտ
պանութի՛ւն ։ Կո՛ւ հնազանդ
մանալիք ։ Կո՛ւ արուեստաք
անգտանելիք ։ Կո՛ւ չափք ան
ջափելիք ։ Դու սկիզբն և 2Կոր. 3:6
դու կատարած ։ Քանզի ո՛չ 41:4-ի
երբեք ստուերացուցանէ 44:6
զլոյս ողորմութե՛ քոյ՝ խաւար
սքտմտութե՛ ։ Ա՛ռ զի ո՛չ ես
գրաւեալ լե մատմբէ ախ
տից՝ ի վերդ քան զբան ։
Պատկեր անպատմելի Լ՚ընդ
քան զորբանութի՛ կ՚ղտութե։
Լ՚ընչաւէտ փայլութի՛ւն փառաց՝ 3 18:3

խոյց սրտից խօսո ընդ ա՛ն։
նոյն ազբս մաշկոնոց ։ Բան ի՛ ծո-
ծոլեան՝ նոյնի հսկողի տա
փակոսին յատկանշած ևրիկն հե

կան՝ ի լանան չարի են արձա
նագեալ ի մանկութենէ ։ Ո՛ ի
որ զկատարեալ մաքրութենէն
ունէր աւետարանիչն կենագր
բանի յօհաննէս՝ և զինքն ել
հատարակաց քնութեա լծակ
ցեալ՝ հաստատուաց զձշմար
տութի՛ քո տո՛ւ ինձ տուէի
յոյժ արդարացեալ ։ Ո՛ւ
աւելք սահ մեղս մեք չու
նի՛ք սուտ առնեմք ինա ։
Լ՚ն ա՛րդ՝ կատարեալ է բան
քո՝ խնկեալ և՛ի գլուխս ե
լեալ ։ անապակաս ի ըստու
գութենէ առ իմս մոլորութի
և դժնդակ անիրաւութի ։
Ա՛ր ոյ խնայեա՛ կին ողոր
մութե՛ քազգրուե ձաշակաց
աղբիւր ։ միայն օրհնեալդ
յաւ յաւիտեանից ։ ամէն ։

էիտեանս յանիտենից ամէն
քեզ փառք յամենայնի յա
հոգիդ խաղաղութիւն։ Ն
զն հանգիցէ յիս ամենակալ
զկողմ մահու խռովութեան,
լոյն։ Ա՛րդ ի՛ մեղուցելոյս
թի՝ հակառակ քո համբարձե
գոյն Յովհ յունկանն բժշկու
ծանրակիր։
Ա՛րդ՝ մատիր առիս բարուի
ներհակ վերջնոյս յաւէտ
յայժ ե նըշաղեալ. իսկ ի
և մի՛ ընդ արդարութեան։ Ո՛ի առ սակս նախանձու
հուն խըղճեցեր, և զմեղացն
բանիդ՝ զկապ սատակման մա
սերբ հրամանի յաղթական
զմըթերիցն կապուտ վտա
դաւոր՝ որ զընդամ զընդանէ
ամբիս տղմասիկ գբոյս՝ յեր
կաթս մեղաց՝ վերաւորեալ
խոցմամբ սլաքաց բանասրկ
էին նետից։ Ա՛յլ դու յայմ
մէջ խաչարկ։ Որ նուէդ
գանձ։ Աղօրմած. գթած.
մարդասէր. կարօղ. զօրա
ւոր. անպատում. անքննին
անճառ։ 3 բաւական ըս նըշ
ծանրակիր։
Ա՛րդ՝ մատիր առիս բարուի
Յոյն յունկանն բժշկու
թի՝ հակառակ քո համբարձե
լոյն։ Ա՛րդ ի՛ մեղուցելոյս
զկողմ մահու խռովութեան,
զն հանգիցէ յիս ամենակալ
հոգիդ խաղաղութիւն։ Ն
քեզ փառք յամենայնի յա
էիտեանս յանիտենից ամէն

յակօբայ։ Ա՛նհնարից ամե
նից՝ դիւրապատրաստ հնարա
ւորութի։ 4 Հուր ծախիչ ըզ
խռիւս մեղաց։ Ա՛ճանչ կի
զանօղ ըհանրական եկեղե
ցուէ խորհրդոյս մեծի։
Ո՛իշեա զիս յողորմութեդ
քում օրհնեալ՝ և մի՛ յիշ
ւնս քո։ Ա՛նեղութիւնք
քում, և մի՛ ի հատուցումն։
Ա՛նէրկայնմտութիւնք՝ քան ի
հաճատութիւն։ Ա՛ղէկ կշռեա
ցես զմեղանացս իմոց ծան
րութի ընդ քաղցրութէ քոյ՝
և մի՛ ընդ արդարութեան։
Ո՛ի առ սակս նախանձու
հուն խըղճեցեր, և զմեղացն
բանիդ՝ զկապ սատակման մա
սերբ հրամանի յաղթական
զմըթերիցն կապուտ վտա
դաւոր՝ որ զընդամ զընդանէ
ամբիս տղմասիկ գբոյս՝ յեր
կաթս մեղաց՝ վերաւորեալ
խոցմամբ սլաքաց բանասրկ
էին նետից։ Ա՛յլ դու յայմ
մէջ խաչարկ։ Որ նուէդ
գանձ։ Աղօրմած. գթած.
մարդասէր. կարօղ. զօրա
ւոր. անպատում. անքննին
անճառ։ 3 բաւական ըս նըշ

Ա՛նտարակիս ընդանուր
հատու զօրութէ։ Ա՛նամխո
վիթէլի առաքելուէ բացարձա
կուէ։ Ա՛նտկարանալի բարե
րարութի գթութէ։ 4 Ա՛ռու
դարձուցանես ըս մարգարէ
ին՝ յայդ ըզստուերս մահու։
Յ Ա՛ռ ի՛ջեր կամաւ ի տարտա
րոսն ներքին արգելակա
նացն բանտի։ յորում և
մաղթանաց դուռն էր աղ
խեալ։ 1 և գերեալ անտի
67։19 Զ՛ոտ
9։11

1 Սամ
19։3
Ես
8։5
4 Մով
22։51
Ես
40։3
Ես
35։11
Ես
1։5
Յոհ
4։24
Ես
4 Բե Օր
Ես
42։13
Ես
30։5
Ես
3ծնն
Ես
42։13
Ես
30։5
Ես
3ծնն

Ա՛ղաչեմ զքեզ Տէր Աստուած իմ, զի
ընդ պատուիրանաց քոց ընդունիցես
զաղաչանս իմ, եւ զխնդրուածս իմ
կատարեսցես առ հոգի՛ս իմ։ Ա՛մէն։

ԱՂՕԹՔ ԱՌ ՏԷՐՆ ՅԻՍՈՒՍ։

Ա՛ղաչեմ զքեզ Տէր Յիսուս Քրիստոս
Որդի՛ Աստուծոյ կենդանւոյ, որ
ետուր զանձն քո ի խաչ վասն մեր
մեղաւորաց, եւ ի սուր սրոյ ծակեցաւ
կողն քո սուրբ, եւ հեղաւ ի նմանէ
արիւն եւ ջուր, զոր ոչ ոք արժանի է
ասել, եւ ոչ ոք կարէ հաւատալ, եթէ
ոչ որ ունի զհաւատս ճշմարիտ։ Ա՛ղաչեմ
զքեզ Տէր Յիսուս Քրիստոս

մոց ածէն աջոյդ՝ և զգուխն
Ա՛ր ա՛րդ՝ ընդ ախտացելոյն
սաստկապէս մարմնոյն քոյո
տուխք՝ հոգւոյս վտանգաւ
և ես պաղատիմ, 3 ա՛ր և թէ
կամիս՝ կարող ես զիս արբե՛լ
Ա՛նդ աչացուածն նեղելոց
մշտագիշերն խարխափանօք՝
մեծականն ձայնիւ հառաչ
ելմ. Ա՛ երդի անուանեմ
դաւթի, այլ ծնունդ էիդ
այ դաւանիմ. Ա՛ միայն
4 ոսաբքի կոչեմ, որ վարդա
պետացն է պատիւ՝ կարծո
ղական զիսին գիտելոյ, այլ
ար երկնի և երկրի հաւա
տամ. 5 Ա՛ձեռնդ միայն
ձգմամբ հպատրուխթ ոմ
բարեգուխթ ած մեր ձա՛ւո
այլ՝ ինքացեայ գոլով միջոյ
մեծաւ՝ ակն ունիմ զօրել
քո բանիդ՝ առ իմս բժշկու
թի՛ն. Ա՛յ թէ խարոյց ինչ
կատածանաց միջոց բանի՛
որ երկմտուխթ կարծի
նշանակ՝ ի՛մ ջ արկանեմ կա
մելոյն և ողորմուխթեն. այլ
կամիս ոմն բարեգուխթ, և

ընդ համայն դառնուխթեա
վիառաւորեալդ ։ անվուխոխ
ընդ ամենևին անարգիս ։
Ակնացդ նշևար՝ ընդ կուրոյս
զանգուածոյ ։ Ընդ արանց՝
ընդ տղմիս երկրայնոյ ։ Ա՛ն
նուաղ լինուիդ՝ ըստ ջքաւոր
ատրկիս ։ Ա՛նկապուտ ձեռնու
թիդ՝ ընդ անպատասպար տա
ւապելոյս ։ Ա՛նկարօտ բարու
թիդ՝ ընդ ամենամշուճաւ
աղքատիս ։ Ո՛րանզի ոմ ոք
հասեալ յուաւօտ՝ և ի ծագ
ման լուսոյն՝ խլեցայ մըթա
նալ ։ Ո՛չ կամ ընթերակայ
կենաց՝ և մահանալ ։ Կամ
ազատուիլ՝ և պարտաւորիլ ։
Կամ չնորհաց՝ և դատապար
ուիլ ։ Կամ փրկուիլ՝ և մատ
նիլ ։ Կամ նորոգման՝ և եղ
ծանիլ ։ Կամ օրհնուխթի՝ և
տարապրիլ ։ Կամ բժշկուիլ՝
և վիրաւորիլ ։ Կամ լուսոյ՝
և նըւազիլ ։ Կամ յաշխարհ
թիդ հացի՝ և քաղցնուլ ։
Կամ գեղոց հոսանաց՝ և
պաքիլ ։ 2 Կամ մայրենի
գթոց՝ և նեղնդիլ ։ Կամ խնա

Մտ ա՛ձեն ։ 6 ։ 9
Ղկ ե՛կ ։ 6 ։ 28
Յհ ։ 8 ։ 2 ։ ե՛
20 ։ 30
Մտ ։ 4 ։ 21
Մկ ։ 8 ։ 3

ՅՈՎՀԱՆ

Ի սկզբանէ էր Բանն, եւ Բանն էր առ Աստուած, եւ Աստուած էր Բանն։ Նա էր սկզբանէ առ Աստուած։ Ամենայն ինչ նովաւ եղեւ, եւ առանց նորա ոչ ինչ եղեւ, զոր եղեւ։ Յնմա կեանք էին, եւ կեանքն էր լոյս մարդկան։ Եւ լոյսն յխաւարի լուսաւորէ, եւ խաւարն զնա ոչ ընկալաւ։ Եղեւ մարդ առաքեալ յԱստուծոյ, անուն նորա Յովհաննէս։ Նա եկն ի վկայութիւն, զի վկայեսցէ վասն լուսոյն, զի ամենեքեան հաւատասցեն նովաւ։ Ոչ էր նա լոյսն, այլ զի վկայեսցէ վասն լուսոյն։ Էր լոյսն ճշմարիտ, որ լուսաւորէ զամենայն մարդ եկեալ յաշխարհ։ Յաշխարհի էր, եւ աշխարհ նովաւ եղեւ, եւ աշխարհ զնա ոչ ծանեաւ։ Յիւրսն եկն, եւ իւրքն զնա ոչ ընկալան։ Որ ընկալան զնա, ետ նոցա զօրութիւն որդի Աստուծոյ լինել, հաւատացելոց յանուն նորա։ Որ ոչ յարեանց, ոչ յակամայ կամաց, ոչ յանդամոց արանց, այլ յԱստուծոյ ծնան։ Եւ Բանն մարմին եղեւ, եւ բնակեաց ի մեզ, եւ տեսաք զփառս նորա, փառս իբրեւ միածնի յՀաւրէ, լի շնորհաւք եւ ճշմարտութեամբ։ Յովհաննէս վկայէ վասն նորա, եւ աղաղակէ ասելով. Սա էր, զոր ասացի. Որ յետ իմոյ գալոցն առաջի իմ եղեւ, զի նա էր յառաջ քան զիս։ Եւ յլնութենէ նորա մեք ամենեքեան առաք, եւ շնորհս ընդ շնորհս։ Զի օրէնքն յՄովսիսէ տուաւ, շնորհն եւ ճշմարտութիւնն յՅիսուսէ Քրիստոսէ եղեւ։ ԶԱստուած ոչ ոք երբէք ետես, միայն Միածինն Որդի, որ է յանդիմանն Հաւր, նա պատմեաց։

Եւ սա է վկայութիւն Յովհաննու, յորժամ առաքեցին առ նա Հրեայքն յԵրուսաղէմէ քահանայս եւ ղեւտացիս, զի հարցանիցեն զնա. Դու ո՞վ ես։ Եւ խոստովան եղեւ, եւ ոչ ուրացաւ, եւ խոստովան եղեւ, եթէ ես ոչ եմ Քրիստոս։ Եւ հարցին զնա. Ապա ո՞վ ես դու, Եղիա՞ ես դու։ Եւ ասէ. Ոչ եմ։ Մարգարէ՞ ես դու։ Եւ պատասխանի ետ. Ոչ։ Ասացին ցնա. Ապա ո՞վ ես դու, զի պատասխանի տացուք առաքելոցն, որ առաքեցան առ մեզ։ Զի՞նչ ասես զանձնէ քումմէ։ Ասէ. Ես ձայն եմ աղաղակողի յանապատի, ուղղեցէք զճանապարհ Տեառն, որպէս ասաց Եսայի մարգարէ։ Եւ առաքեալքն էին յՓարիսեցւոց։ Եւ հարցին զնա, եւ ասեն ցնա. Զի՞ մկրտես, եթէ դու ոչ ես Քրիստոս, ոչ Եղիա, ոչ մարգարէ։ Պատասխանի ետ նոցա Յովհաննէս, եւ ասէ. Ես ջրով մկրտեմ զձեզ, եւ յանդիման ձերում կայ, զոր դուք ոչ գիտէք։ Նա է որ յետ իմոյ գալոցն առաջի իմ եղեւ, զի նա էր յառաջ քան զիս։ Զոր ես ոչ արժանի եմ լուծանել զկօշիկ ոտից նորա։ Զայս ամենայն ի Բեթանիա եղեալ յայն կողմանէ Յորդանանու, ուր Յովհաննէս մկրտէր։

Եւ ընդ վաղիւն տեսանէ Յովհաննէս զՅիսուս գալ առ ինքն, եւ ասէ. Ահա Գառն Աստուծոյ, որ վերանայ զմեղս աշխարհի։ Սա է, վասն որոյ ես ասացի. Ետ իմոյ գալոցն առաջի իմ եղեւ, զի նա էր յառաջ քան զիս։ Եւ ես ոչ ճանաչէի զնա, այլ զի յայտնեսցի Իսրայէլի, վասն այսորիկ եկի ես մկրտել ջրով։ Եւ վկայեաց Յովհաննէս, եթէ տեսի զՀոգին իջանել իբրեւ զաղաւնի յերկնից, եւ հանգեաւ ի վերայ նորա։ Եւ ես ոչ ճանաչէի զնա, այլ որ առաքեաց զիս մկրտել ջրով, նա ասաց ցիս. Յորում տեսանիցես զՀոգին իջանել եւ հանգչել ի վերայ նորա, նա է որ մկրտէ Հոգւով Սրբով։ Եւ ես տեսի, եւ վկայեցի, եթէ նա է Որդի Աստուծոյ։

Եւ ընդ վաղիւն կայր Յովհաննէս եւ երկու ի աշակերտաց նորա։ Եւ հայեցեալ ի Յիսուս երթեւեկ, ասէ. Ահա Գառն Աստուծոյ։ Եւ լուան երկու աշակերտքն նորա զբանն, եւ գնացին զհետ Յիսուսի։ Դարձեալ Յիսուս հայեցեալ, տեսանէ զնոսա գալ զհետ իւր, եւ ասէ ցնոսա. Զի՞նչ խնդրէք։ Եւ նոքա ասեն ցնա. Րաբբի, որ թարգմանի Վարդապետ, ուր բնակեցար։ Ասէ ցնոսա. Եկայք եւ տեսէք։ Եկին եւ տեսին զտեղի ուր բնակէր, եւ մնացին առ նմա յաւուրն յայնմիկ։ Էր ժամ մօտ տասներորդի։ Էր Անդրէաս եղբայր Սիմոն Պետրոսի մի ի երկոցունց, որ լուան ի Յովհաննու, եւ գնացին զհետ նորա։ Գտանէ նա նախ զեղբայր իւր զՍիմոն, եւ ասէ ցնա. Գտաք զՄեսիա, որ է թարգմանի Քրիստոս։ Եւ տարեալ զնա առ Յիսուս։ Հայեցեալ Յիսուս ցնա, ասէ. Դու ես Սիմոն որդի Յովնանու, դու կոչեսցիս Կեփաս, որ է թարգմանի Պետրոս։

Յաւուրն յորում կամեցաւ Յիսուս երթալ յԳալիլեա, գտանէ զՓիլիպպոս, եւ ասէ ցնա. Հետեւեա ինձ։ Էր Փիլիպպոս ի Բեթսայիդա, ի քաղաքէ Անդրէասի եւ Պետրոսի։ Գտանէ Փիլիպպոս զՆաթանայէլ, եւ ասէ ցնա. Զոր գրեաց Մովսէս յօրինաց եւ մարգարէքն, գտաք զնա Յիսուս որդի Յովսեփայ, որ է յՆազովրէթ։ Ասէ ցնա Նաթանայէլ. Ի Նազովրէթէ կարէ՞ բան բարի լինել։ Ասէ ցնա Փիլիպպոս. Եկ եւ տես։ Տեսանէ Յիսուս զՆաթանայէլ գալ առ ինքն, եւ ասէ ցնա. Ահա իսրայէլացի արդարեւ, յորում նենգութիւն ոչ է։ Ասէ ցնա Նաթանայէլ. Ուստի զիս ծանեար։ Պատասխանի ետ Յիսուս, եւ ասէ ցնա. Յորժամ էիր ներքոյ թզենւոյն, տեսի զքեզ։ Պատասխանի ետ Նաթանայէլ, եւ ասէ ցնա. Վարդապետ, դու ես Որդի Աստուծոյ, դու ես թագաւոր Իսրայէլի։ Պատասխանի ետ Յիսուս, եւ ասէ ցնա. Զի ասացի ցքեզ, եթէ տեսի զքեզ ներքոյ թզենւոյն, հաւատայ, մեծագոյնս քան զայս տեսցես։ Եւ ասէ ցնա. Ամէն, ամէն ասեմ ձեզ, տեսանիցէք զերկինս բացեալ, եւ զհրեշտակս Աստուծոյ ելանել եւ իջանել ի վերայ Որդւոյ մարդոյ։

Եւ երրորդ աւուր հարսնիք եղեւ ի Կանա Գալիլեացւոց, եւ էր մայր Յիսուսի անդ։ Կոչեցաւ եւ Յիսուս եւ աշակերտքն նորա ի հարսնիսն։ Եւ պակասեցաւ գինի, եւ ասէ մայր Յիսուսի ցնա. Գինի չունին։ Ասէ ցնա Յիսուս. Զի՞ ինձ եւ քեզ, կին։ Դեռ չեկն ժամ իմ։ Ասէ մայրն նորա ծառայիցն. Զոր ինչ ասիցէ ձեզ, արարէք։ Էին անդ վեցկոսեան քարայք դրուեալք ըստ սահմանի մաքրութեան Հրէից, առնուլ ի նոսա երկուս եւ երիս չափս։ Ասէ ցնոսա Յիսուս. Լցէք զվեցկոսեանսն ջրով։ Եւ լցին զնոսա մինչեւ ի բերան։ Եւ ասէ ցնոսա. Մերկացարո՛ւք այժմ, եւ տարէք առ տեսուչն հարսնեացն։ Եւ տարին։ Եւ ճաշակեաց տեսուչն հարսնեացն զջուրն, որ գինի եղեալ էր, եւ ոչ գիտէր, զկնի ուստի է, բայց ծառայքն գիտէին, որ քաղեցին զջուրն։ Կոչէ տեսուչն զփեսայն, եւ ասէ ցնա. Ամենայն մարդ զբաղորդն ունի՝ ընդ մեծ ի բուռն կշռի։ Եւ անձառեալ զբաղորդն, ի մերայնոցն վերն՝ զանվախճանն պարտ վարկանիս։ Եւ մեծագրեալ զբաղորդն, զանվախճանն պարտ վարկանիս։ Եւ ընդ երկրաւորսն

և զքեզ փրկեալս՝ և զայս ք-
նեաց խնամոց յանձանձեալ՝
մի խոպան կորուսցէ մեղայն
հարուճած՝ գիւտիք քանասարկ
ընին։ Ա՛ի յաղթեսցէ յա-
մառուեա իմոյ մառախուզ՝
ներողութ քոյ լուսոյ։ Ա՛ի
արտիս կարծրուն՝ երկայնա
միտ բարերարութեդ։ Ա՛ի
մահացու մեղիս՝ ամենակա
տարդ լրութե։ Ա՛ի տկա-
րութիս նիւթոյ՝ անպարտե
լիդ բարձրութե։ Ա՛հա
կարկառեմ զկարկամեալ քա
զուկս հոգւոյս յանուն քո
հզօր։ Ա՛րասցես ողջ երբև
զառաջինն՝ ց մինչ՛ի դրբա
տին փափկութե զպատուին

կենաց կթէբ։

Վաշխանդեալ գօսացեալ
՛ի կար կործանմամբ ընդ
կընոջն տագնապելոյ՝ կայ
անուղղելի հոգւոյս թշուա
ռութի։ ընդ երկիր պղու
ցեալ մեղայն կքմամբ ատտա
նայական բռւնն կապանօք
զի մի ղերկնայնոյդ ընկալ
ցի զողջոյն։ Ստանարհեաց

մահացու երկանց՝ արդարե
անաստման շբիւրուց քան
քարաց տուժից դամ հատու
ցանօղ ՛ի միում աւուր։
Ա՛յլ ոչ եթէ առ փոքրկուկի
մարդկային մտաց հայցեմ
ներողութի։ այլ առ աննը
ւազ լուսոյդ փրկչիդ յի
քի պաղատիմ մարդասիրու
թի։ Ար չէր երբեմն՝ և
ստեղծեր։ չմաղթեցի՛, և
դու արարեր։ Ձև և
եկեալ ՛ի լոյս՝ և տեսեր։
Ա՛յ յայտնեցեալ իմ, գև
գթացար։ Ա՛յ կարդացեալ,
և խնամարկեցեր։ Ա՛յ համ
բարձեալ ձեռն՝ և նայեցար։
Ա՛յ պաղատեալ՝ և ողորմե
ցար։ Ա՛յ կերպացեալ ձայ
նիս՝ և լըսեար։ Ա՛յ հեծե
ծեալ՝ և ունկնդրեցեր։
Վհատեալ զարդեան դիպ
ւածոյս՝ և ոչ անտեսեցեր։
Ակնահայեցդ աչօք նը
կատեալ զպատժապարտիս
էարագործութիւնն՝ և յօրի
նեցեր։

Ա՛ւ ծոդ՝ զքո արարեալ

Ո՛չ հաւաքանարան հասուցա զոր ոչ ի փրկութիւն։

Ո՛չ օձուկք իւղոյ, պատժապարտս ընդ մեղաւորին մատուցել առ կենդանաձիր ոսից գարշապարդ՝ զկաթիլ աչացս վարսիւք հերացս ընծայեցուցանեմ։ Եւ զամ բիծ հաւատս ամբարձմամբ բազկաց՝ ստոյգ դատաստանաւ հոգւոյ աղջունիւ՝ շրթանց կախուցմամբ զերկիւղս համբուրեմ. խառնեալ զհեծութիւնն աղբերաց արտասուաց՝ բժշկութիւն հոգւոյս աղերսեմ։

Ո՛ստանեալ մեղանաք հոգւոյս գոյութիւն լուծեալ մեղկութիւք. և յերկուց կայից ց միայնակ կողմամբ անհատ տատ հեառւիք՝ զընթացից գործին նահանջմամբ ջարին։ Ո՛չ հեառւականն բարձաղաղուի շինուածոյ մարմնոյս առելս ծառոյն՝ կենսատիպ պողոյն խափանեցելոյ՝ պատրաստութիւն անդրէն վերստին միայն հնարաւորեալ առ ի փրկութիւն։

Ո՛չ ի ծնէ կոյրն անլուսաւոր՝ չունիմ տեսարան. որով զատեղծչիդ նկատեալ զկերպ՝ մաղթեցից։ Հզօր բարեգութիւն միայն դու պաշտպան. ակնարկեալ խնամովք անձատ քոյ սիրոյ՝ ի շնչաւ կան խօսուն քո անօթի՝ յա նէից գոյաւորութիւն լուսոյ հաստատացես։

Ո՛նդ երկոտասան ամեայ ջաւեօք չարչարեալ վշտաց գին ինչն տանջելոյ՝ գետովք մեղանաց արեան հեղեալ։ Հայեաց ի բարձանց անմատոյց լուսովդ պարտ՝ ծածկեալ։ Նա ոչ ես քղանց ձեռնասեղծական վերստ՝ կաւիւն ձորձոյ։ այլ տարա ծուսմբ հրաշից՝ յայտ ուրեք զօրացեալ։

Ո՛չ ի ծնէ կոյրն անլուսաւոր՝ չունիմ տեսարան. որով զատեղծչիդ նկատեալ զկերպ՝ մաղթեցից։ Հզօր բարեգութիւն միայն դու պաշտպան. ակնարկեալ խնամովք անձատ քոյ սիրոյ՝ ի շնչաւ կան խօսուն քո անօթի՝ յա նէից գոյաւորութիւն լուսոյ հաստատացես։

Ո՛նդ երկոտասան ամեայ ջաւեօք չարչարեալ վշտաց գին ինչն տանջելոյ՝ գետովք մեղանաց արեան հեղեալ։ Հայեաց ի բարձանց անմատոյց լուսովդ պարտ՝ ծածկեալ։ Նա ոչ ես քղանց ձեռնասեղծական վերստ՝ կաւիւն ձորձոյ։ այլ տարա ծուսմբ հրաշից՝ յայտ ուրեք զօրացեալ։

Ո՛չ օձուկք իւղոյ, պատժապարտս ընդ մեղաւորին մատուցել առ կենդանաձիր ոսից գարշապարդ՝ զկաթիլ աչացս վարսիւք հերացս ընծայեցուցանեմ։ Եւ զամ բիծ հաւատս ամբարձմամբ բազկաց՝ ստոյգ դատաստանաւ հոգւոյ աղջունիւ՝ շրթանց կախուցմամբ զերկիւղս համբուրեմ. խառնեալ զհեծութիւնն աղբերաց արտասուաց՝ բժշկութիւն հոգւոյս աղերսեմ։

Ո՛ստանեալ մեղանաք հոգւոյս գոյութիւն լուծեալ մեղկութիւք. և յերկուց կայից ց միայնակ կողմամբ անհատ տատ հեառւիք՝ զընթացից գործին նահանջմամբ ջարին։ Ո՛չ հեառւականն բարձաղաղուի շինուածոյ մարմնոյս առելս ծառոյն՝ կենսատիպ պողոյն խափանեցելոյ՝ պատրաստութիւն անդրէն վերստին միայն հնարաւորեալ առ ի փրկութիւն։

Ո՛չ օձուկք իւղոյ, պատժապարտս ընդ մեղաւորին մատուցել առ կենդանաձիր ոսից գարշապարդ՝ զկաթիլ աչացս վարսիւք հերացս ընծայեցուցանեմ։ Եւ զամ բիծ հաւատս ամբարձմամբ բազկաց՝ ստոյգ դատաստանաւ հոգւոյ աղջունիւ՝ շրթանց կախուցմամբ զերկիւղս համբուրեմ. խառնեալ զհեծութիւնն աղբերաց արտասուաց՝ բժշկութիւն հոգւոյս աղերսեմ։

Ո՛ստանեալ մեղանաք հոգւոյս գոյութիւն լուծեալ մեղկութիւք. և յերկուց կայից ց միայնակ կողմամբ անհատ տատ հեառւիք՝ զընթացից գործին նահանջմամբ ջարին։ Ո՛չ հեառւականն բարձաղաղուի շինուածոյ մարմնոյս առելս ծառոյն՝ կենսատիպ պողոյն խափանեցելոյ՝ պատրաստութիւն անդրէն վերստին միայն հնարաւորեալ առ ի փրկութիւն։

Ո՛չ ի ծնէ կոյրն անլուսաւոր՝ չունիմ տեսարան. որով զատեղծչիդ նկատեալ զկերպ՝ մաղթեցից։ Հզօր բարեգութիւն միայն դու պաշտպան. ակնարկեալ խնամովք անձատ քոյ սիրոյ՝ ի շնչաւ կան խօսուն քո անօթի՝ յա նէից գոյաւորութիւն լուսոյ հաստատացես։

Ո՛նդ երկոտասան ամեայ ջաւեօք չարչարեալ վշտաց գին ինչն տանջելոյ՝ գետովք մեղանաց արեան հեղեալ։ Հայեաց ի բարձանց անմատոյց լուսովդ պարտ՝ ծածկեալ։ Նա ոչ ես քղանց ձեռնասեղծական վերստ՝ կաւիւն ձորձոյ։ այլ տարա ծուսմբ հրաշից՝ յայտ ուրեք զօրացեալ։

Ո՛չ օձուկք իւղոյ, պատժապարտս ընդ մեղաւորին մատուցել առ կենդանաձիր ոսից գարշապարդ՝ զկաթիլ աչացս վարսիւք հերացս ընծայեցուցանեմ։ Եւ զամ բիծ հաւատս ամբարձմամբ բազկաց՝ ստոյգ դատաստանաւ հոգւոյ աղջունիւ՝ շրթանց կախուցմամբ զերկիւղս համբուրեմ. խառնեալ զհեծութիւնն աղբերաց արտասուաց՝ բժշկութիւն հոգւոյս աղերսեմ։

Ո՛ստանեալ մեղանաք հոգւոյս գոյութիւն լուծեալ մեղկութիւք. և յերկուց կայից ց միայնակ կողմամբ անհատ տատ հեառւիք՝ զընթացից գործին նահանջմամբ ջարին։ Ո՛չ հեառւականն բարձաղաղուի շինուածոյ մարմնոյս առելս ծառոյն՝ կենսատիպ պողոյն խափանեցելոյ՝ պատրաստութիւն անդրէն վերստին միայն հնարաւորեալ առ ի փրկութիւն։

Ո՛չ ի ծնէ կոյրն անլուսաւոր՝ չունիմ տեսարան. որով զատեղծչիդ նկատեալ զկերպ՝ մաղթեցից։ Հզօր բարեգութիւն միայն դու պաշտպան. ակնարկեալ խնամովք անձատ քոյ սիրոյ՝ ի շնչաւ կան խօսուն քո անօթի՝ յա նէից գոյաւորութիւն լուսոյ հաստատացես։

Ո՛նդ երկոտասան ամեայ ջաւեօք չարչարեալ վշտաց գին ինչն տանջելոյ՝ գետովք մեղանաց արեան հեղեալ։ Հայեաց ի բարձանց անմատոյց լուսովդ պարտ՝ ծածկեալ։ Նա ոչ ես քղանց ձեռնասեղծական վերստ՝ կաւիւն ձորձոյ։ այլ տարա ծուսմբ հրաշից՝ յայտ ուրեք զօրացեալ։

ցես զնունդս չարացն ապա
դի մեցից, Երկեր մեր ժես
զիս զի եղիցի ինձ քան
զամենայն որ եղեն յիս
ի Եգիպտոսէ, եւ թաղեսցես
զիս ընդ հարս իմ ի քեն
կրկին նորոգեալ։

5 Եւ այսակիր անդադար
ցեղացն, դիւաբեղուն եւ քար
կուշտ հեղձամղձուկ եղ
կելոյն անձանձն, քաստիեղի
գիաախուիբ հերացն, վայրե
ներես բանտադուշեղացն ի
քէն ողորմեալ փրկիչ բոլո
րից, եւ բերս զնոսին առ քեզ
ի մեցից, Երկեր մեր ժես
ցես զնունդս չարացն ապա

ծոյ կերտիս ի քէն եղելոյ,
15 ա Համրեսիակ իսկմամբ հաստա
12·22 ցոյց արդեալ հողմ բանասարկ
12·28 չին, ի Հոդիդ քո աղերսալ
մեծդ ողորմութիւնդ՝ եւ աւե
տարանին բժշկեցելոյ հրա
շափառապէս բարեգործես
ցես քանդ կենդանի, ինձ
խօսեցութիւն անսայթաքելի։
Ընկեալ կամ չարեօք ի մա
հիճս ախտից անկողնոց մե
ղաց, դի կենդանի եւ խօ
սուն մեռեալ։ Արեւկցեալ
իմումս թշուառութե, ողբա
կանօք 2 քքուանաց ձայնից
11 21 32 ոլ բարերար որդի Յայ օրհ
և 35·43 նաբանեալ ի աշացդ յօղով
վերականգնեացես ի կենդա
նութի, իբր զսիրելին ի
յանշնչական մեռելութէ։
3 Ստոյգ դառնացօղ՝ ի գբի
մեղաց կամ տարակուսեալ։
ձեռն մատուցեալ՝ ուրե ա
4 Ղ·4 ղաստուձեր որդի բարձրելոյ՝
7·12·13 հանցեա զիս ի լոյս քումդ
նշուլից։
15 մաս 4 Եւ աղի ողորմ թշուա
8·28 ռութէ կականման ձայնի

փեշտ՝ ի ներողութիւն։
տանդի, որ կարդամս առ
արգահատութիւնէ սրտիս վը
անմահ։ լսէր պաղատանաց
նեալ երկայնամիտ թագաւոր
ողորմած՝ բարեբար՝ օրհ
րին անբերկրկուի։ Ասակ դու
չէք առողջուի։ այլ ամենա
ռաւցման լրութե անդամոց
բարձից մինչև ցգլխոյն կա
մատուցանել։ ի խարխափ
առ անչափութի խարանացն
նաւ անդամն մանաւանդ
զախտին տարածմունս։
ըակօղն քաղցկեղի՝ առ բը
յանցածոցս վերս՝ ըստ ա
նմանութի օրինակութեց
րուի։ Այլ քանզի հանց ըն
բանիդ կենաց արդիւնատ
կէս զահմանն հոգւոց առ
որ արօգտակրեալ միշտ՝ մշա
ձեռն ձեռնդ ամենակալի։

Ա. Ղ. Ա
8. 35
2 Բ. Դ. Ո
3. 29

Ա. Ղ. Ա
39. Ա
33. 2

4 Թ. Ո
4. 24

5 Բ. Տ. Ի
2. 17

Ա. Ղ. Ա
1. 6

ԵՐԵՍԻՆ

ՀՈԳԵՒՈՐ ՎՇՏԻ ԵՒ ՍՐԲՈՅ ՊԱՏԱՐԱԳԱՑ ՅԱՂԹԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ ԱՌ ՏԷՐՆ ՄԵՐ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՊԱՏՐԻԱՐՔԻ ՀԱՅՈՑ։

Ո՛վ ամենակալ Տէր Աստուած մեր, որ ի սկզբանէ ստեղծեր զերկինս եւ զերկիր, եւ զամենայն որ ինչ ի նոսա է, եւ ի ձեռն Միածնին քո Յիսուսի Քրիստոսի զմարդն ի պատկեր քո արարեր, եւ զնա ի դրախտին Եդեմի դնելով՝ պատուիրեր նմա զի մի՛ ուտիցէ ի պտղոյ ծառոյն գիտութեան բարւոյ եւ չարի, զոր ոչ ուտելով՝ ապրեցուցանէր զանձն իւր ի մահուանէ, եւ ի ժամանակի հոգեւոր քո բարի՝ այսրէն հանգիցէ։ Այլ զմարմինս մաքրութեամբ շնչոյս՝ զգեցմամբ անդամոցըս՝ զգաստ արասցես զնոսա լսելարեանս ամենաիշխան։ Եւ դերեցեալ դժոխա բընակ վտարանդելոցն հոգւոց՝ արգելեալ կամ ի վերտանգիս։ Ձառագայթ ողորմութե փառաց քոց ծագեալ լոյսդ իմ անձկութե՝ ի կապանաց օգտողին զերծեալ զնա ապրեցուսցես։

Ա. ազատութիւն աներեւոյթ թերակ վրիպակ՝ յարատեւ գարշութե մեղացս՝ 3 ջրգողեցեալ ոգւոյս կերպարան կայ ի տաճարի։ Ո՛վ ծածկեցեալն ի տեսողութեց զչարագործին թաւնիցն այտուցմանն՝ զի ինքնաբերդ զօրեղութե ոյժդ ոչ՝ գթասիրութե ծաբար առողջացուսցես։ Ո՛վ բազմազան տարագս ցեղին 4 զանաշանից ախտ

Ա. Ղ. Ա
1. 6

Ա. Ղ. Ա
2. 17

5 Բ. Տ. Ի

4 Թ. Ո

Ա. Ղ. Ա
8. 35

2 Բ. Դ. Ո
3. 29

Ա. Ղ. Ա
39. Ա
33. 2

ԱՅ ՄԻՆչ մարմնացար վա-
ղապատարագ Հրամանաւդ
քամեցից ի վերջին աւուր
յարուցումն Հատուցմանն։

Ա Ծ

եաց ամե-
նահայեաց
տեսութի-
կենաց բա-
րուե յու-
սոյ՝ ի մեծաբարբառ աղա-
ղակ ցաւագնեալ անձինս
հեծեծանաց։ Ընդհատ մե-
ծութի։ Ընդունէ ահաւոր։
Բառաբառ կենդանի։ Ուր
ցանկալի։ Անշուշտ ակնկալ-
լեմ։ Արդումն պաշտօնեայ։ Բա-
րութի խոստովանելի։ Աղա-
դումն խնկելի։ Ակութի
գաւանելի։ Աւուրն փառատա-
րելի։ Պայութի օրհնաբա-
նելի։ Տէր յիս քեզ ընդ հօր
քումդ գովեալ և երկրպա-
գեալ։ և ընդ Հոգւոյդ սրբ
բարձրացեալ և վերուձայնել։

խոյց սրտիկ խօսք ընդ ած,
Նոյն ազբա մաղխոնաց։ Բան ի
Ծոխեան՝ Նոյին հսկողն տա
Ձմռան՝ Նոյն ազբա մաղխոնաց։ Բան ի
Փակուսին յօսեցուած կրկին հր

մեր ըստ մեզ, զի արասցես
զմեզ վէս քո ըստ քեզ։ Ոյս
ամի. յամի ողորմած. հզօր
երկնային։ Ընդ այժմ 2 զու-
ծեալ և զհատորտակեալ հոգ
նիւթ անօթս՝ ած օրէն հրա
շակերտուբ՝ աղաչեմ զթած՝
նորոգ հաստատեա։ Ո՛ քոյ
ին պատկերս մեղօք հնա
ցեալ՝ ի քրայս հարցոց
կայծակամբ բանիդ՝ պաղ
տիմ առ քեզ վերըստին ձու
լեա։ Ո՛ խախտեալ շինուած
քումդ հանդերձեա՛ խոր
նի մարմնոյս՝ պահպանո՛
հոգւոյս՝ մաղթեմ բարեբար
ի բնակուի քեզ մաքրագոր
ծեա։ Ա՛ի հատուցաներ
էարեացն իմ գործոց զնոյն
խոհատրութի։ Յ Ա՛ղբեալ
եմ ըստ մարգարէին բանի՝
եւ՛ ի դիւռոյ։ Ծափեա՛ ըզ
մբրուրս անօրէնութե թըմ
րութե մահու բաժակին՝
ազատարար հըրամանաւդ
ամենակեցոյց։ Ոչ մի զքոյդ
քամեցից ի վերջին աւուր

գաշտիդք՝ նշանակիչք ո՛չ
բակիցք՝ միաւոսիք՝ զոր
թէ մեղանացս, եթէ պատկե
խաւարուեցն առ ազգակցու
թագոյն են նմանութիւնք վի
Եւ քանզի յաւէտ տագաւո
յոյժ պարտապան գոլ սոցա։
Ա կայեմ անձամբ անձին՝
զորութիւն քան զմերկութիւնն։
գին քան զխորխորատն. ո՞
քան զխաւարն։ Երկիւղա
2 Ո՛ղջ էս յիւրաւունս
քո և յաղթող ի դատաստա
նի։ Աղեկ մահու մասանէ՝
ձեռարիս են գործք քո։
Աղեկ դատապարտես՝ ա
ուստ սկսեալ զտանջողա
կանն կշտամբութի՝ ստոյգ
են հաւուցմունք քո։ Ալե
յանգունդս խորոց սուղես
ցես։ Ալե զկենդանութի
շարժմանս բարձցես։ Ալե
զբանիս զօրութի ունայնա
ցուսցես։ Ալե զաչացս պա
ուհանս աստուերուցուսցես
Ալե զկենացն ճաշակ՝ ի քեզ
ինքն ամփոփեսցես։ 3 Ալե
զհասարակաց կերակրոյս
դարմանս բարձցես։ 4 Ալե
զաւուրցս հարստութի հա
մառօտեսցես։ 5 Ալե ընդ
իմման քաղցրութե ցօղոյ՝
և հուր տեղասցես։ 6 Ալե
ի լիութե բանի քո սովե
ցուսցես։ 7 Ալե զականջաց
դրամն խցցես։ 8 Ալե զշը
նորհիդ ձիր՝ կորեսցես։
9 Ալե զգեստին յատակի
ոտից՝ սասանեցուսցես։

10 Ալե յանձկալի երեսաց
լուսոյդ քո հանցես։ Ալե
ի համօրէն աշխարհէ աստի
հերքեսցես։ 11 Ալե վայրա
տակմամբք հրոյ պակուսցես
Ալե անբժշկական ցաւոք
դառեսցես։ 12 Ալե զիւ
ջարաց մատնեսցես։ 13 Ալե
դազանաց ժանեօք մանրես
ցես։ 14 Ալե հողմով ցաս
ման հոսեսցես։ Այլ թէ
այլ ինչ նորոգ արարած տան
ջանարանաց կազմեսցես։
Զար քան զտարտարոսն.
15 և աստիկ քան զդեհենն
Ալեուհաւորագոյն քան զոր
դուռնն։ 16 տարակուսելի
քան զխաւարն։ Երկիւղա
գին քան զխորխորատն. ո՞
ղորմելի քան զմերկութինն։
Ա կայեմ անձամբ անձին՝
յոյժ պարտապան գոլ սոցա։
Այլ քանզի յաւէտ տագաւո
խաւարուեցն առ ազգակցու
թագոյն են նմանութիք վի

ըստ աւետեաց Ձոյնին դար-
թմամբեալ զմեզ ի փրկիչ՝
որդիս՝ զտի զայսոսիկ։ Ա՝ե-
զանք անօրինեաւք իմոյ գան
ձեցին նախնեացն զայսքա-
նեաց բարիւքն մըթերս։
8 Հոգւոյ իշխանին մոլորու-
թեամբ հնազանդեալ՝ թողն
զտեղի քո՝ ընդ գրոյն
խրատու յանդիմանութեան։
9 Եւ զանգի յայտնեցաւ
յեռուստ գաղտնեաց առա-
կանաց մարգոյս անդամոց՝
և արկաւ զերծուօք կերպիս
անվայելուչ առուեր ամօ-
թոյն՝ ըստ մարդարէին առա-
կի, ոգեղէն ցուցեալ զիս
ամենևին՝ իբր մերկացեալ
խայտառակեցեալ պոռնկի,
նագեաց յիս զլոյս քաւու-
թեամբ արբայ երկնաւորի։ 1 զի
թօթափեալ զմեզաց փոշիս՝
սբը խորհրդոյ։

Ա՝րդ՝ կարևոր է խոստովա-
նիլ և յանդիմանել զերծ
ացն ծածկոյթս՝ առ ծանօ
թութեի խնդրողին։ Ա՝պ զի՝
ոչ ջերմ սիրով առ ընկերին
կարիս մատուցայ, յիրաւի՛
ի նախանձ վըտանգին տագ
նապել ոատնուի։ Ա՝ն
զի ոչ զգանկականն խրոխտա
կանութեի սանձեցի, շարժա
նի կրեմ եղկելիս զանգովա
նալի կիզուամն։ 3 Ա՝ն քանզի
ոչ սիրեցի զլուսոյդ աւե՛ր
տիս, արդարդ հատուցմամբ
ի մըթութեի ըմբռնողական
միգին կորստեան՝ վըհպեալ
դանդաչեմ։ 4 Ա՝ն զի ոչ
խորեցի զմատունս փոքունց
յանցանաց՝ իբր անվտանգ
րըս վարկանելով, պատկանա
պես ՝ի խածանողականաց
զազերն զեռնոց՝ խնթեալ
խոցոտիմ։ 6 Ա՝ն զի ոչ ձեռն
կարկառեցի առ կիրս վտան
գաւորին այց առնելնմին,
ի գիշ իսկ ըստ գծագրութե
այսր օրինակի՝ 7 ապականութեն

գբոյ նուիրեալ մատնիմ։
Ա՝ն արդ՝ ոչ յայծուստ ա
մենաբարի գանձուցդ՝ չա
րիս։ և ոչ՝ի լուսոյդ նշու
լից խաւար։ և ոչ յապաւի
նութեդ գայթակղութի։
Ա՝լլ ես ինձէն կորըստեան
որդիս՝ գտի զայսոսիկ։ Ա՝ն
զանք անօրինեաւք իմոյ գան
ձեցին նախնեացն զայսքա
նեաց բարիւքն մըթերս։
8 Հոգւոյ իշխանին մոլորու
թեամբ հնազանդեալ՝ թողն
զտեղի քո՝ ընդ գրոյն
խրատու յանդիմանութեե։
9 Եւ զանգի յայտնեցաւ
յեռուստ գաղտնեաց առա
կանաց մարգոյս անդամոց՝
և արկաւ զերծուօք կերպիս
անվայելուչ առուեր ամո
թոյն՝ ըստ մարդարէին առա
կի, ոգեղէն ցուցեալ զիս
ամենևին՝ իբր մերկացեալ
խայտառակեցեալ պոռնկի,
նագեաց յիս զլոյս քաւու
թեամբ արբայ երկնաւորի։ 1 զի
թօթափեալ զմեզաց փոշիս՝
ըստ աւետեաց Ձոյնին դար-

ևՄատ	
25· 30	
2Ղ-ի	
16· 24	
3Յօհ	
3· 19	
4Ղ-ի	
16· 10	
5Եսայ	
66· 24	
6Ղ-ի	
10· 37	
7 Սաղ	
54 24	
8Ժող	
10· 4	
9Նում	
3· 5· 6	
12Եսայ	
52· 3	

կրկնեցից։ Ամէն գիտեմ ես
մարթ հեծութեա՛ւ և այլ
իմովս պատժականութե՛ւ գոչէ
էիրական բանից պաղատանո՛ւ
առեալ ընդունական և նը
շառաչիւղ ընտրեալ զնորայն
գականութե՛ն տանն յուդայի
ի քումմ հարցազատութե՛ն աղ
նբ և մեծ մարգարէին՝ որ
Ընդ գանիէլի երանեալ
էլից ամենապատուա մահու
աղերսիւբ ձայնակցեալ ամէն
Ասէ ես ընդ նասին նովին
խոստովանութե՛ւ գոչելին։
լով ի՛ քեզնոյ նորա, և զայս
ցին։ Այլ քանզի մաքուր գո
պատուիրանաց քոց ո՛չ անաս
ցեալ։ ապրատամբեցայ։ և
Ո՛վ տէր՝ անօրինեցայ։ յան
թեան զերգան հառաչեմ։
բիլոնի, ընկնցայն թախծու
ցան և ո՛չ ինաւեցան ի բա
զանողական բոցոյն փրթե
երջանկաց մանկանցն որք կի
ծաճկութե՛ց։ Ընդ երից
ընտրութի՛ք քո՝ տեսողդ

ղ. 6

ղ. Դ. 3. 27
3. 93. 94
3. 29
9. 3. 4

տանք քո։ Ի կայեալ են
Ի

ՏԼՐ

անուսկալ
և երկչնա
միտ։ Նե՛
լոզ՝ բա՛
րեգութի՛

Հզօր՝ ողորմած։ Ձ Ո՞Հ
Ձչմարտութե՛ն զործք քո,
և խոստովանեալ դատաս

փվեւոսին յատեալսած նիյին հե
ծութեան՝ նորին հանդէ ա
նոյն ազեր ուղիանոց։ Բան

Թեանդ։ Օրհնեալ յաւի
աեւանս ամէն։

ամենապարգեւ քոյ ա՛ծու
թե՛ փառաց քաղցրութե՛
մարթութե՛ն։ Ո՛վ մեծու
զգեցեալ զզօրութի՛ քառ
լի, ըստ եսայեան բանին՝
սայդ հիմնեցեալ անսասանե
ղոյ, և՛ հաստատութի՛ քո
վերստին կանգնեալ ի՛ հո
Հեղինն ի՛մաբիլոնէ՝ նոստայց

կրկ՝ ի հող մտնու եմ իջանե
որ կետ սակաւ մի ժամանա
գործոց. Փքացայ վերացայ
անկասելի՝ ի ստուերացն
երկրաւորս։ Ո՛ստակեցայ
ցայ շրթամբք խօսից՝ ի բանս
միտս վայրենիս։ Յանդգնե
ցայ անառակ ընթացիւք՝ ի
յաչեաց վրիպեցայ, Ո՛ղորմ
նաց՝ որ քան զամ դժնեայս
և տուգս բանից դատավակա
ինձ ընդրս հիւսեցից շարս
այս էր յանձնառութիւն, խոկ
եթէ անարատից մաղթանց
բարգեալ ինձ ըլիս։ Իսկ
առեալ ըստ քեզ։ Այլ ես՝
կանաց կնդրկաց պղտոց՝ վեր
սահման՝ զքոյոցդ ախորժա
րեաց ընտրութեց անկշիռ
զերկոյ պատիւ ձաղանաց։
գովեստից, և ինձ ամենի ըլ
ւթիւն ամենավարանս։
Քեզ բարձրութի անձառ
նիս, և ինձ պատասխանատը
Քեզ իրուն բազմարժա

ան պատշաճական գնացի՝
զարտուղի սխալեալ դժնդա
կայն։ այս է ամէն ամ իրօք
մեղանչէին։ Ո՛ստահման
հշտուն կամաց քոց արտաքս
վազեցի։ որ է հաճաստի
կերպարան բասիր անօրէնու
թիւն։ Ո՛նդիմին չափոց չա
րութիւն գործոց՝ լրումն յա
ճախութիւն նիւթեցի։ որ է
չդերիս պատկեր յանցաւո
րութիւն։ Սպառնացար՝ և ոչ
զարհուրեցայ։ արգահատե
ցեր՝ և ոչ երբեք լըսեայ։
որ է ապստամբութիւն յայտ
նի նշանակ։ Քեզ արդարուի
հանդերձեցեր բարերար,
և ինձ ամօթ և պատկառանս
պատրաստեցեր։ Քեզ
փառս վայելչականս, և ինձ
նախատինս յարմարաւորս։
Քեզ քաղցրութե յիշատակ,
և ինձ մաղձ քացախեալ՝ի
կատարածի։ Քեզ բարեբա
նութի անլռելի, և ինձ ձայն
ողբոց աղաղակի։ Քեզ օրհ
նութիւն երգոց խնկելի, և ինձ
մերժուածս տաբաստութե,

անարժանարժելի։ 1 Ա՜ստ բան
աման խեղճ ղէնն փղրեցայ
զաղջացայ։ 11 Ա՜ղ զիրժեալ
հարեց՝ ըստ եւայեան բանին
5 Իբր զհանդերձս ինչ ապա
մարդկան համարոյ եղծայ։
կոչման առակարկուին՝ ի՜
6 Իբր զվիժած անգրելի ըստ
երեմիայի զանձն իմ արարի։
գաճ անկարկառելի՝ ըստ
7 Ա՜ռի
ինձ սաստկացուցի։
նուսնս եւ անտանելիս ինձէն
2 Ա՜նուր ըստ յոբայ՝ ծա՜
ինքնասեռծումին գոմ։
Ընդ հին չարուեցան՝ նորոգ
տացս երեսանօք բանին։
ցուցի յոտին զերիվար մը
զոյս շրջանակեցայ։ 13 Ա՜ղկա՜
պատազմունս այսր կենցա՜
Շաղթարանն վայրի՝ ընդ
ի՝ նախնին իմ առաքեալն։
ակեան բանին առեփրեմ՝
վայրենի արացայ՝ ըստ յով
պատկառեցի։ 14 Իբր զհա՜
զոր չէ աստ գրելի՝ և ոչ
իսկ տեսի հոգացեալ վա՜ իմ
տալով յաղթեցի։ Օ՜ քեզ
կանացս կայից ուժգնութի՜

Ա Կոր. ԺԵ 9. 11

2 Յօբ 40. 21
Եբէմ 13. 7

4 Ժող 6. 3

Տեսղ 64. 6
30. 4

Ամո 1. 11
5. 26

լոց։ Կոռոզացայ բարձրա՜
ցայ՝ որ և ոչ զբաւականն
հոգւոյս՝ զառաքեալութի՜
ընդոյս ունիմ ի՝ ձեռին։
15 Ա՜մբարտաւանեցայ փուչիս
ընչաւոր։ Ա՜մբարհաւաճե՜
ցայ կաւս ձայնաւոր։ Ո՜պար
տացայ հողս անարգութե՜
16 Ա՜վեր ամբարձայ մոխիրս
մերժելի։ Ի՜աղուկ կառու
ցի բաժակս մանրելի։ Տարա
ծեցայ առաքել իբր վնաս,
և դարձեալ իբրև զհերքել
առիս ինքն ամիսիւեցայ։
Ի՜արկութիւք բոցոյ ցոլացայ
սիրտս բանաւոր։ Իբր զան
միւռոզ մեծամտեցի, որ ընդ
քառատանեաց մահու՜ եմ
փակեալ։ Կ՜ուրկս արկի կեն
ցաղոյս սիրոյ։ և՝ ինքեզ՝ թէ
կունս՝ փոխանակ դիմաց
դարձուցի։ 17 Ա՜ղթութիւս մը
տաց՝ ընդ խաւար խորհրդ
դոյս պատցայ։ Օ՜ անարատ
հոգիս՝ մարմնոյս փուխիս
թեամբ յաւէտ վատեցի։
Օ՜ զգօրութի՜ աչիկան կոր
ծանս տկար արարի։ Ա՜հա

և առեալ ոչ գործեցեալ։ Ար փլուկիդ ես անձանց
ժարուքի խորուբ օրտից։ Կամ խորհրդոց և ըզյ-
և զտըխրականուքի երեսաց, ընդ ոտս հոգւոյ և զաղտուկս
շրթանց՝ զպատքիլ լեզուի, զի կակիծ
զհաստան գտել քո կոչմանդ։ Ոչ զդարշեցեալ։ Ոչ
հու։ Ոչ զհասեալ յատակս մա-
վարեալ։ Ոչ դեգերեալ։
Ոչ վհանգամանն՝ ի կորուսեալ
կուսեալ։ Ոչ թշնամասա-
ցեալ։ Ոչ վհատեալ։ Ոչ
կործանեալ։ Ոչ խորտա-
կեալ։ Ոչ բեկեալ։ Ոչ
թախծեալ։ Ոչ յոգի տրտ
մեցեալ։ Ոչ թշնամանեալ։
ակ դարձեալ ակնարկելով
քո գթած՝ մադաեր՝ հզօր
ի աղերս բանիս՝ ոչ զղջա
ցեալ։ Ոչ խոստովանեալ։
Ոչ յոտս քո գիմեցեալ։
Ոչ զապաշխարել։ Ար կշռեա
գրեա և մեծ համարիս զՀա
ուաչ հոգւոյ և զաղղուկն
շնչոց հեծութիւն։ Ո՞ կակիծ
զի՞նչ ինձ ասասկան ինձ
րկնութիւն աստակման՝ զչարչարդ չարին ոնո
քաստանացն եդօմայ՝ ի մարդա

Ի՞ՆՉ ՈՒ ՈՐՊԵՍ

Ես ևս ինձէն անձամբ իմով ինքնագրաւ՝ ի մահ՝ չուէկայ ցի երբեք՝ ի յոտս մարդոյ, և ոչ սիրտս բանականի ըստացայ ըստ գրոյն։ Այլ քանզի ոչ փոխեցայ ինաիակարգեցոյց՝ և ոչ ընդ բարուքդ ուղին ընթացայ, ընդ-կըր ոչ զհատորնական հետուցն խաւարայնոց զդեմսն ցուցից ի սահման կարգի այսր ընթերցուածոյ։ Այլ որա՞ չարուածոց հարուածոց չեմ ի միջ հեթանոսաց։ Եւ ի միջ հեթանոսաց՝ այսականաց։ Յոյլ վէպ խաղայ ընդ ի միջ հայկեղի՝ ի միջ հայկեղի՝ անօրէնութեանց։ Ես ի միջ զօրացուցի։ Ոչ ես իմով անդրէն առաւել կրկին արն խաչիւն Վիշ։ քան թէ կործանելոցն դահճաց ընկալայ։ Այլ հեղբեցի զվանեալ և խոցոտուածս անյայտս՝ ի խաբողաց՝ ծուլուբեա իմով ընդհուպ։ Վասն գաղտնիս դիւաց գարշելեաց ձարտար և ցոյցս վազից խաղալկացն անասնոտութեանց զուսնդն բեր լեարայ։ Ապաբա կայթից աձեցուն արարի գնացիւք գործս արժանապատիժս՝ իմանալի։ Ոտար ժանտա զբիծս՝ զոր յայլորդւոյն ընկացեալ էարուեցեանցն վերստին դարձել առանօր պահելով՝ խոստովանեցայց ընդհատակելոյ՝ անփոխադրելի երեսաց ըստ վերադրնդ ծեալ յարմարեալ առ սոյն զկերպարան տե սակի բանիդ

Ստեղծիչ բոլորից և բը ժիշկ վերաց աներևութից, Պաշտպան յուսացելոց և բարեխնամող տէր ամենե ցուն։ Ընդ քեզ փառք յա տեանս ամէն։

Փվէրսոին յատնեցուած կրկին. հե ծե-նեոն՝ նորին հսկողէ տա նոյն աղբու մոշկանոց։ Բան ի՛ուսց պոէտ իսոս ընդ ՚ա։

2 Դոն 7 · 4
Յեսայի 52 · 5
Հոսի 2 · 24
Յովէլ 1 · 4

դրունս կափուցեալ։ Այս
ցայգ զայսական՝ զիմաստից
Աց կամ ընդէր հարբեր
թացուցեալ զլոյս որ յիս։
կոչեցայց տեսանողական՝ մը
թե կցորդեալս։ Աչ որպէ
նական՝ անբանիցն յիմարու
ամենևին ներքևեալս՝ ցաշ
նել տըգեղս և նուաղս և
վարեալ վարանումն։ Աչ
մրձռտեալ ազտեղեալ գու
նով զազրութիւն իբր զպաշ
տօնատար մեհենին։ Ա՞ր զի
նոյն ե սպաս տանել ձուլել
պատկերի՝ և մեզաց ախտի։
Աւրդ՝ ես գնացի ընդ այս
ձանապարհ կորստեան հե
տոց խաւարի։ Ա՞տու ըզ
բաժին քո ձանկալի՝ յանա
պատ անկոխ. ըստ մարգարէ
ին որ առ քահանայն իսրայ
էլի ամբաստանութիւն։ Աչ
զիմրդ ասացից անձին իմոյ
մարդ՝ գթեալ և անմարդիս,
Աչ իբր անուանեցայց բա
նական՝ անբանիցն յիմարու
թիւ կցորդեալս։ Աչ որպէ
կոչեցայց տեսանողական՝ մը
թացուցեալ զլոյս որ յիս։
Աչ կամ ընդէր հարբեր
ցայց զազրական՝ զիմաստից
դրունս կափուցեալ։ Այս

ձայնս գաւաժի՝ և անբերելի
համարձակեցայց։ Աւետ
և առ բանիս յանդիմանուի
պատկառանացս։ Ո՞ իմդր
Խաւար ամօթոյս։ Աւուր
տիս։ Ալ իշտ վտանգիս։
Հաւատարիմս։ Աչ ձայդ աղէ
ստացօղն միշտ նենգաւորս,
և առ բանսարկուն յաւետ
բաւեննեաց ձաշակացն։ Աչ
և առ բանիս յանդիմանուի
ինձ առի մատունս իշ քաղց
և անկուսելիս։ Ալ ասուինս
ինձ զբռացուցի ապաւորմս
պատկառելիս։ Ներհակս
զոյացուցի անիրաւս և ան
հաղենս։ Աչտամբիչս ինձ
անձին իմում մարտիկս մա
Ա՞իւրս կուտեալ հնձաքեցի
առեցայ, քան թե ատակել։
Առեղծանել զնս պատրաս
հոգւոց՝ յիս ինքն անկեցի,
յառակս հինից և չարաց
ցոյցս երկրի վն խոտայելի
հրեշտական ողբոցն՝ որ ի
հոգւոյս՝ ըստ որում յուշելեայ
ջաց վատնողաց։ զծաղիկ
կոյ և թրթռոյ և ալոց կեր
ատակս ապականուեց՝ ժան

որպէսզի ցուցցէ սրբակատարու-
թիւն նկարագրուածն անեղծին
ընտրեալ՝ անձամբ ինձէն յո-
գի մահացեալս։ 4 Եւս ոչ
շարժողական և կամ ընդհակառակ
ունիմ անուանիլ, թէպէտ թէ
հոգեկան կամ մտաց ընդու-
նակն։ 5 Ընդհատանս ի թիւրս
անօթոց։ 6 Ընարգս ի քրմունս
որմոց։ 7 Երեսարհեալս ի
կարգս կոչեցելոց։ 8 Ատ-
թառս ի յաղագս հրաւիրե-
լոց։ 9 Երեսաւորք մահու պա-
կուցեալս։ անխռովասեռին
ի բոլորեցուանց։ 10 Հայրք
և տանջանօքն եղէմ՝ ըստ
երեմիայի բանին խրատե-
ցեալս։ 11 Պակասեալ աւուր
ցըս ի հեծուէ, և ընթացք
ամաց ի հառաչմանէ, ըստ
նուագարանաց երգողին։
12 Որք առնէք ի ցեցոյ՝ և
փայտ ի յորդանէ ըմ իմաստ
նոյն բանի՝ ի խիթմանէ
սրտիս հալեցայ։ 13 Որք զոս
տայն սարդից մաշեցայ՝ ըստ
առակասին և խոտան գտայ։
14 Որք շամպ առաւօտեան՝
և շոյող վաղորդեան՝ ըստ
մարգարէութեանն ձայնի սպա-
ռեցայ։ 15 Այլ ոչ ի մարդ-
ոք ունիմ զոյս՝ եթէ անի-
ծեալ ի տեսանողէն՝ անյու-
սադրելի վհատիմ։ 16 Այլ ի
քեզ տէր իմ ոգեսէր։ 17 Որ
ընկղմեալ ի քոյդ գթութեց
բարեաց անբաւից՝ 18 և ի
բեւեռելոյն ժամու ի խա-
չին մաղթեցեր մեծդ ողոր
մութիւն առ հայր քո բարե
րեալ՝ քո չարչարողացն։
19 Որդ՝ ընդունեա ինձ յոյս
քաւութեան՝ կեանք և ապա-
հէն. և ի տուր ընչեցս թշնա-
ռի՝ առեալ զհոգիդ քո բա-
րի։ 20 Ընդ քեզ ընդ հօր հոգ-
ւովդ օրհնեալ՝ զօրութեամբ
թութեան մեծութեան և փառք
յաւիտեանս ամէն։

Ոսկ. Գործ.
6 · 7
2 Սամ. 30 · 11
3 Նահ. 25 · 20
4 Սամ. 38 · 32
5 Մնաց. 13 · 3
6 Եսայի 17 · 5
17 · 7
7 Ղևտ. 23 · 34

ՀԱՅ

Ա Ր

ձեռաւ այ
լաբանել
ցից ՚ի
նոյն շա
րունակ
բարդեալ՝ զկշտամբանաց ե
ղանակ դարուեալ անձինս։
Ածեալ մատուցեալ կրկին
կացուցեալ՝ նուիրն պատկե
րաւ ՚ի նմին պայմանի։ Ոմն
բեռ գրեացի ինձ ամենա
գէտն՝ զայս յանդիմանուե
դատակնիք՝ կսկծեցուցանող
ղականս բանի՝ ՚ի ճշմարիտ
խոստովանուել հոմայնից գոր
ծոց գաղտնուեց չարեաց։
Այլ իմըն ձիս խօսնական՝
կարծրերակս սանձակոտոր
արձակերասան։ Յովանակո
անհամբոյր՝ վայրենական և
անկրթական։ Աղբինջս աւու
ղական՝ անուղղական և ան

վարժական։ Ա՛արդս մոլե գ
նական՝ տարագրական և կո
րըստական։ Ա՛անուկս մե
զանչական՝ անխրատական և
վարատական։ Ջնտեսս մահա
պարտական՝ տարտամական և
անգործական։ Ի՛անականս
անատնական՝ գաղանական և
անմարդական։ Ձիթենիս
ամլական՝ անպտղական և
կործանական։ Ա՛արմինս՝
հոգեւոյս իմոյ թախծողա
կան՝ դատողական և տանջո
ղական։ Ի՛ոցեալս անբժշկա
կան՝ անխնամական և անկանգ
նական։ Ոսկի շարս կայե
րական՝ արդ վատնական և
անգտական։ Ձոտայս սր
խալական՝ վախճտական և
թշուառական։

Ա՛հա ես ինքն ինձէն կա
մաւորապէս անձնասատն
և մարմնակործան։ Հոգեկո
րոյս և միշտ մտախոհ։ Կա
մակոր խոկ և սրտաբեկ։ Ու
շամոռաց և հանճարազրաւ։
Ո՛ գայազիրկ և իմաստաս
պառ։ Ա՛րատատես և եղէռ

քեզ վերընծայել գոհաբա-
ձայնիւ անհատ բարեբառով։ Նպակաս
հանդերձանօք, Նպակաս
լոմիք և բերժշկելովք կրկին
տուց. սոքօք առ ինքն եղե
նաեւորելոց, զի ձեռակեր
նաց գոյաեւորութեց յիս մա
րուե յաւիտենաւոր զգայակա
ւիթս շարժուե, առիթ մաք
կըն, ի գործի ազդման լեզ
նիդ զօրուե իմաստից կոչա
նից հատիչ յոչեռից, ձեռ
զօր, երկնաւոր, չարի, առ
Նդ, մատո խնամակալ, հե
թէ անայլայլելի։
փրկուե կանխեա ներողու
դատեր. ընդալմի իմոյս
պես գիտաց օրհնեալ մար
խելի։ Նոր դու միայն իսկա
ախալել առաջի քո անփոփո
էորութե՝ անկցելի ձորձով
նովին պատահմամբ պարտա
խուզ. այլ նոյն եմ յաւէտ
յանցանաց պարտեաց մատա
թէ նոր ինչ գտեր յիս ըզ
յամի ողորմեա գթած։ Ալ

ա Յոբ
3. 11
3. 12

2 Տիտոս
1. 9. 9

քոյ և այլ մերոյ յուսոյն ամէն
նուի, իմիտաս մեծուե հօրդ
ձայնիւ անհատ բարեբառով։
հանդերձանօք, Նպակաս
լոմիք և բերժշկելովք կրկին
տուց. սոքօք առ ինքն եղե
նաեւորելոց, զի ձեռակեր
նաց գոյաեւորութեց յիս մա
րուե յաւիտենաւոր զգայակա
ւիթս շարժուե, առիթ մաք
կըն, ի գործի ազդման լեզ
նիդ զօրուե իմաստից կոչա
նից հատիչ յոչեռից, ձեռ
զօր, երկնաւոր, չարի, առ
Նդ, մատո խնամակալ, հե
թէ անայլայլելի։
փրկուե կանխեա ներողու
դատեր. ընդալմի իմոյս
պես գիտաց օրհնեալ մար
խելի։ Նոր դու միայն իսկա
ախալել առաջի քո անփոփո
էորութե՝ անկցելի ձորձով
նովին պատահմամբ պարտա
խուզ. այլ նոյն եմ յաւէտ
յանցանաց պարտեաց մատա
թէ նոր ինչ գտեր յիս ըզ
յամի ողորմեա գթած։ Ալ

ա Յոբ
3. 11
3. 12

2 Տիտոս
1. 9. 9

կշտամբեցից։ Ա՛ղաչ ասիր՝
կանացն գլխաւորութիւն
դատախազեցից։ Ո՛ զգայ
խոցոտացն զինւոցեցից։ Ո՛
սակարկ գունդն՝ գանեցից,
տուժեցից։ Ո՛ հմօրէն միտ
ընտ՛ եւութիւն դատեալ
ցե։ Ո՛ ասէ խայտառակեցից,
բազնաց աստի զիս ողբեա
անխոնարհելի՝ ոչ ոք ի յերկ
տակաւին զառս բարկուեա
այսքանեաւք բնիւք՝ եւ ունիմ
նեալ դատախազ համբարձայ
ինձէն անձին իմում դըժ
մատուցաւ։ Ո՛ ի ետէ ես
ընդ քաղցրութե ջամբեալ
և զինքդ ոչ գատնութի ինձ
գեալ ընդ կամինն ձգեցի։
զիս։ Ո՛ նդէր ոչ մաղձ մակար
զաւինան՝ որք դիւեցուցինն
երկնեացն զիս։ Ո՛ շնարեմ
երից։ Ո՛ ղբամ զորովայնն որ

ձոյ և այլ մերոյ յուսոյն ամէն
նուի, իմիտաս մեծուե հօրդ
ձայնիւ անհատ բարեբառով։
հանդերձանօք, Նպակաս
լոմիք և բերժշկելովք կրկին
տուց. սոքօք առ ինքն եղե
նաեւորելոց, զի ձեռակեր
նաց գոյաեւորութեց յիս մա
րուե յաւիտենաւոր զգայակա
ւիթս շարժուե, առիթ մաք
կըն, ի գործի ազդման լեզ
նիդ զօրուե իմաստից կոչա
նից հատիչ յոչեռից, ձեռ
զօր, երկնաւոր, չարի, առ
Նդ, մատո խնամակալ, հե
թէ անայլայլելի։
փրկուե կանխեա ներողու
դատեր. ընդալմի իմոյս
պես գիտաց օրհնեալ մար
խելի։ Նոր դու միայն իսկա
ախալել առաջի քո անփոփո
էորութե՝ անկցելի ձորձով
նովին պատահմամբ պարտա
խուզ. այլ նոյն եմ յաւէտ
յանցանաց պարտեաց մատա
թէ նոր ինչ գտեր յիս ըզ
յամի ողորմեա գթած։ Ալ

ա Յոբ
3. 11
3. 12

2 Տիտոս
1. 9. 9

Աղաւթք ողորմութեան։ Ամէն։ Ամէն։ Ամէն

յուզմունք մտաց՝ ի զանա-
դատմամբ պապանձեալ։ Եւ
շրթանցս դրուն՝ օրինաւոր
կեցեալ։ Եւ անհամբոյր
էին՝ յիրաւանցն օտար կար
ՈՒ պատասխանարան լե-
նիմարանք ճրագի՝ էերևեալ։
Եւ երբ իբաց բարձեալ
ծուլութեն մրմռալ ծածկել։
Եւ տաժանմանցն արգասիք՝
րև անարգ՝ յերկրի թաղել։
էական իրին առացուած՝ իբ
աատէն կորուսանել։ Եւ պատ
ինն է տաղանդ՝ յանառակս
հու կոչկոճեալ։ ՅԵւ որ
էանցն վիմօք՝ զարժանիս մա
րոյս բարկացեալ։ Եւ իրա
մարբ բանից՝ բանաւոր մոխ
ընդ հարեալ։ Եւ միշտ որոտ
էին՝ ընդ փոքրկութի չնաւեա
րացեալ։ Եւ ահաւորութի
թբ՝ զանգուածոյ հողոյս զայ
երևեցեալ։ Եւ լոյսն քնու
րարին ակն ի ցասումն ին
ուացն գրեցեալ։ Եւ բարե
հատուցմանն՝ ի դիւանի մը
էկեալ։ ՅԵւ գատակնիք
կորստեանն՝ ի յուշանդր

ՈՒ ամենակացն ողջ երալ՝ իմա
նալիքն վիրաւորեալ։ Եւ
ի սատակուէ յանցանացն ի
շատակի՝ յաւէտ յուսահա
տեալ։ Եւ տագնապաւէ նա
խադրծելոցն միշտ տարա
կուսեալ։ Եւ յերստակուի
աղերսին՝ խոպատ պղտորել։
Եւ խղճիւ մըտացն յուզ
մանց՝ կրկին ճեռնաձերեալ։
ՅԵւ ձեռն՝ ի մաճի գործոյն՝
պղետնոյն հետազօտեալ։
Եւ կերպ՝ ի յառաջ դիմեալ՝
ոտք՝ ի վերջ կոյս յետահա
րեալ։ Եւ գիտուքն երից՝
ի չերից միշտ խաբեցեալ։
Եւ ի մտացն մարտ՝ ի միս
քունցն յաղթահարեալ։ Եւ
ի թառանչ սրտին՝ հագա
գին դառն հրդեհեալ։ Եւ
խոնաւ զօրութի քմացն՝
ամուրեք տոչորել։ Եւ ան
արև միտալ յամ մանանց
պարփակեալ։ Եւ լայնուի
ակնկալութեն՝ ամենևին խա
պառ ամփոփեալ։ Եւ անբե
րելեացն տոյժ՝ ի զգալիսն
տպաւորեալ։ Եւ հղկելուի

բարձեալ՝ կորանամ։ Լթէ
փոքր ինչ խրատիլ՝ սարսիմ,
Լթէ սակաւ մի ինդիւն՝ ը-
ստանում։ Լթէ ի խրախ
ճանս ըմպելեաց հրաւիրիմ,
դողամ։ Լթէ մեծիդ յան
դիման լինիմ, սարսափիմ։
Լթէ ի հարցուածն բանի կո
չիմ, կարկիմ։ Լթէ իրա
ւամբք քննիմ, համրանամ։
Լ՚ըդ՝ այսքան ամենաթըշ
ճառ և ողորմագին տարա
կուսանացս ի վեր մի մեանց
բարդելոց՝ որք զատուին ըզ
գայականաց սրտից գոյուե
ինեղբուստ անտուստ անբը
ժշկական ցաւոք անեղուակի
նեաւիւք խոցոտեալ։ Ի նար
տաբերելի մշտակիր յարա
ծեաց հանապազամուխ բեւե
ռեալ առտուստ ընդ հոգւոյս,
լցեալ շարաւիղ կրկին հար
ճածոյ վտանգ սատակման
մահու գուշակեն։ Ով տարաք
մըթերից պատեալ զերկա
թով գաղտնեացն ծածուկք
ազդեն ինձ տագնապս։ Ո՞ երբ պահեալս անխնամար

զան մատունս ցնդեալ։ Լթէ
զկենաւն ի վեր օգտին ոչինչ
գիտացեալ։ Լթէ ի կշռուածի
բարւոյն ընտրութեանէ՝ յիմար
երեւեալ։ Լթէ ընթացք ե
լից՝ նահանջմամբ ջարդին
խափանեալ։ Լթէ վաստակաց
իւղոյն՝ աչիւնուկն հընոցի
լցեալ։ Լթէ անբանս գիր՝
ի կենաց մատենէն եղծեալ։
Լթէ կշտամբանքն՝ ընդ երա
նութեանէ՝ արդ արձանացեալ։
Լթէ զինուորս տեսանեմ՝
մահու ակն ունիմ։ Լթէ
պատգամաւորս՝ խրստուեանէ։
Լթէ մատենագետ՝ մեւրհա
կի կորատեան։ Լթէ օրի
նուորս՝ անիծից։ Լթէ աւե
տարանական՝ փոշւոյ ոտից
թօթափման։ Լթէ բարեկ
ծան՝ յանդիմանեսցէ։ Լթէ
ապրեսցի, կրկնծանեմ։ Լթէ
ջրոյն ընտրութենէ փորձիմ,
խորտակիմ։ Լթէ գեղ ինչ
դատման ձգեմ, սատակիմ։
Լթէ բերս նկատեմ բարու
թեան՝ ի կարծեացս չարեաց
բանեմ։ Լթէ ձեռն համ

Ամոյ 68·29

Ամոյ 9·5

Ամոյ 5·22

ԱՂՕՐԴ

Որոց խնդրոց արժանաւոր
վարկանեցուվ զինս, մատչիմ՞
ղերսել Աստուածն, յորմէ
վրիպեցայ։ Աղթէ փառացն
վայելչութե յորմէ զրկեցայ։
Աղթէ կենացն անմահակա՞
նաց՝ յորմէ հեռըբեցայ։
Աղթէ ընդ հրեշտական պա՞
րակցութե՝ յորմէ տրտմեցայ։
Աղթէ ընդ արդարան մանակ
ցութե՝ յորոց ձեղքեցայ։
Աղթէ յուր որթոյն կեն
դանւոյ՝ յորմէ քանդեցայ։
Աղթէ յոստ տնկոյն բերկ
րութե՝ յորմէ գօսացայ։
Աղթէ ի ծաղիկ փառացն
ընորհի՝ յորմէ թափեցայ։
Աղթէ պարծանացն ժառան
գաւոր՝ յորմէ կորացայ։
Աղթէ հայրենի ծոյոյն հա՞
րազատ՝ յորմէ ընկեցայ։

փակեսցին յաւերժօճ ևրկին հե
ծութեան՝ նորին հոգւոյ ող
նոյն ողբս ժողովուրդ։ Բան
ի խորոց սրտից ըստ ։

Ա

ՂԹԷ ԿԵՆԱՑ ՀԱՆԳԱՍՏԵԱՆ ՈՂՈՐ
մեալ վաստակեցելոյս ի յերկն
դունայն երկրագործուեան։
Համայնդ յամենայնում.
ամենայնիւ ստացեալ քեզ
փառս։

կելիս՝ ըստ ելս ընդոյս տուրև
առուտե։ Ընորոց նեղուեց
չարաչար ճընշեալ՝ զալաղակ
Հայնիս խաւնեալ արտաս
հոք՝ կողկողագին թախան
ձանօք հոգւոյ՝ բարեգոր
ծիդ հընարաւորուե՝ յերկ
րաստեղծից նահատակաց
ընդ իմ մաղթողաց՝ յերկինս
առաքեմ։ Ա՛ երկին հեծու
թեաւ և ես ընդ նոսին՝ ար
տասւոք ողբոց ամենեքումբ
բըբնաւիրողք՝ զաղերսանս
ըղձից ի սուրնայնոցս աս
տի՝ յերկինս առաքեմ։
Ո՞նորհեա՛ ար՝ անդորրու
թի կենաց հանգստեան ողոր
մելի վաստակեցելոյս ի յեր
դունայն երկրագործուեան։
Համայնդ յամենայնում.
ամենայնիւ ստացեալ քեզ
փառս։

տաւեցայ։ Աղեկ զվոխատ
բուղքի երկանցն խնդրեմ,
յոր ոչ քրտնեցայ։ Աղեկ
պարգեւօքն պատկեցայց, յոր
ոչ հանդիսացայ։ Աղեկ ար
ձան ինձ կենաց գրեցից,
յորմէ ջնջեցայ։ Աղեկ զե
րախտեացդ ձիր յիշեցից՝
զոր միշտ մռուացայ։
Ա՛հա հատաւ եւ կամ խըզե
ցաւ լար կենաց յուսոյն։
Տիրեցայ ի բորոտութեանդ
գարշուխէ համայն ախտա
ցեալ։ Ա՛ղեկայնիւ սպուել
զմարմինս՝ ապականուին շրջա
պատել մեռուցս ես։ Ա՛ղեկ
պալար փայլունակ տգեղ
լանացեալ. մեացուած ինչ
պահել նախանձակ երկդի
մի կերպին. որ զկրկին ան
մաքրութեանն նշանակէ։ Պար
ծանացն նշոյլ՝ ամենևին ինձ
շինաւ։ Փրկութեանն մատնե
ցաւ։ Թարիւն ատուեթացուս
կեցաւ։ Ա՛խիթարութեանն
բարձաւ։ Պատասխանին
ատեան մերձեցաւ։ Ծոյն

Աղեկ զգեստիւն լուսոյ
պարծիմ, յորմէ մերկացայ։
Աղեկ ի ստացող դարձին
յուսացայց՝ յորմէ խորթացայ
Աղեկ ի լուսոյն լոզա դի
մեցից՝ յորմէ մեկնեցայ։
Աղեկ ւ ի յի ոսկերան յօ
դիմ, յորմէ մերժեցայ։
Աղեկ ի թեւս նորա մեր
ձիմ, յորմէ օտարացայ։
Աղեկ յապաւէնն ապաստա
նեցայց՝ յորմէ խեթացայ,
Աղեկ ի փրկութենն նորո
գութի՝ յորմէ մահացայ։
Աղեկ ի զգաստութենն զը
ւարթուխի՝ յորմէ եա լքայ։
Աղեկ ի կանոն կենաց ուխ
տին՝ յորմէ փոխեցայ։
Աղեկ ի սահմանն հաստա
դրական՝ յորմէ սահեցայ։
Աղեկ յանշարժ վիմին պըն
դուխի՝ յորմէ սասանեցայ։
Աղեկ ի շարս գումարտա
կին՝ յորմէ հռսեցայ։
Աղեկ ջ՝ի քաղաքն անդրան
կաց շինիմ, յորմէ գերեցայ
Աղեկ Յհանապազորդեան
հացին աղօթեմ, զոր ոչ վաս

Ա՛ղեկ զվոխատ
բուղքի երկանցն խնդրեմ,
յոր ոչ քրտնեցայ։ Աղեկ
պարգեւօքն պատկեցայց, յոր
ոչ հանդիսացայ։ Աղեկ ար
ձան ինձ կենաց գրեցից,
յորմէ ջնջեցայ։ Աղեկ զե
րախտեացդ ձիր յիշեցից՝
զոր միշտ մռուացայ։
Ա՛հա հատաւ եւ կամ խըզե
ցաւ լար կենաց յուսոյն։
Տիրեցայ ի բորոտութեանդ
գարշուխէ համայն ախտա
ցեալ։ Ա՛ղեկայնիւ սպուել
զմարմինս՝ ապականուին շրջա
պատել մեռուցս ես։ Ա՛ղեկ
պալար փայլունակ տգեղ
լանացեալ. մեացուած ինչ
պահել նախանձակ երկդի
մի կերպին. որ զկրկին ան
մաքրութեանն նշանակէ։ Պար
ծանացն նշոյլ՝ ամենևին ինձ
շինաւ։ Փրկութեանն մատնե
ցաւ։ Թարիւն ատուեթացուս
կեցաւ։ Ա՛խիթարութեանն
բարձաւ։ Պատասխանին
ատեան մերձեցաւ։ Ծոյն

Աղեկ զգեստիւն լուսոյ
պարծիմ, յորմէ մերկացայ։
Աղեկ ի ստացող դարձին
յուսացայց՝ յորմէ խորթացայ
Աղեկ ի լուսոյն լոզա դի
մեցից՝ յորմէ մեկնեցայ։
Աղեկ ւ ի յի ոսկերան յօ
դիմ, յորմէ մերժեցայ։
Աղեկ ի թեւս նորա մեր
ձիմ, յորմէ օտարացայ։
Աղեկ յապաւէնն ապաստա
նեցայց՝ յորմէ խեթացայ,
Աղեկ ի փրկութենն նորո
գութի՝ յորմէ մահացայ։
Աղեկ ի զգաստութենն զը
ւարթուխի՝ յորմէ եա լքայ։
Աղեկ ի կանոն կենաց ուխ
տին՝ յորմէ փոխեցայ։
Աղեկ ի սահմանն հաստա
դրական՝ յորմէ սահեցայ։
Աղեկ յանշարժ վիմին պըն
դուխի՝ յորմէ սասանեցայ։
Աղեկ ի շարս գումարտա
կին՝ յորմէ հռսեցայ։
Աղեկ ջ՝ի քաղաքն անդրան
կաց շինիմ, յորմէ գերեցայ
Աղեկ Յհանապազորդեան
հացին աղօթեմ, զոր ոչ վաս

անպարուրելիս։ Այսօրուան
կանս անվերարկելիս։ Պատ
կառանս անհամարձակելիս։
Վախուստս անդառնալիս։
Հլաճնս անմարդասիրելիս։
Երկայն ուղևորութեանդ ապա
ձեռն անթոշակութեամբ։
Լսակ դու փրկութեամբ եւ օգնու
թեամբ. զօրութեամբ եւ ողորմու
թեամբ. լուսաւորութեամբ քաւու
եւ անմահութեամբ որ յիս քո
որդիդ այ կենդանութեան արա
րիչ երկնից եւ երկրի։ Որ
ընձեռես ջուր պատճառանաց
ի ծարաւուստ վայրս անապա
տի։ Օրհնել բարեգութ.
հզօր. մարդասէր ։ երկայնա
միտ. խրճամակալ. հնարաւ
որ. այցելու. պաշտպան
աննախանձ. պահապան յաղ
թող. կեանք անկորուստ։
Այլնորդ երկնային։ Լ
ուծիչ անընդհատ. երանութ
ւոնեալ. Զեռն ձգեալ սի
րոյ ողորմութեանդ քո ալոյ՝ ըն
կալ եւ մատո քաւեալ եւ սրբ
բեալ զիս ամենապարտս
բանդ կենդանի՝ առ հաւա

Ուսոյթ 43·20 48·21

2 ած Տիմ 2·5

մահուն ինձ արծարծեցաւ։
Պատնեշն կրկին ինձ կեն
դանացաւ։ Աստին դա
դարք՝ վիմօք խցաւ։ Ե՛
ւիղն յուսոյն՝ կուրացաւ։
Ո՛նորհին ծածկոյթ յինէն
վերկացաւ։ Փառացն վայել
ութիւն առաքեցաւ։ Չան
ճարն առաքնորդական՝ խա
փանեցաւ։ Աշտամբանացն
փուշ՝ բազմացաւ։ Ընծօրե
նութեն ուզիշ ծաղկեցաւ։
Ոտք գերհնինն ինձ բորբո
քեցաւ։ Ծառայութեն լուծ՝
աստկացաւ։ Սարկութեն
կապ զօրացաւ։ Ուսնօղն յար
կին կառուցման՝ ահ անկաւ։
Ընարձրութեն վատահարան՝
կործանեցաւ։ Ընտանու
թեն միաւորութեի՝ անկըպե
տեցաւ։ Սրբութեն սիրօղ
հոգին այ՝ տրտմեցաւ։
Այլ քանզի զվերջինն համ
բարեցի դառնութեիս՝ տան
ջանս՝ խեթս՝ տխրութեիս։
Ո՛չիտս հոգեկանս։ Ցաւս
անխնամարկելիս։ Չարակոյս
անյուսադրելիս։ Ընդմեծանս

միտ բերելով առ խտրոց
դոյն կասկած արկածից ի
անտարակոյս վըստահութ,
դեռ չունի ես յանհոգուե
սխալական։ Քանզի մինչ
տակումն զուգաձայնել ոչ է
և առ իմս հոգևորական խոր
կի կերպաւորեցոյց։ Օ՜ որ
մանն՝ նմանութ այսր օրինա
եղիմ և առաքինոյ կործան
որ ի պարսկականն հինից՝
պատուհան և զկոտորածն
մարգարէն՝ զյանկարծ-դէպ
նաճակէ։ Ո՜ր եւայիտա
մարմնոյս շինուածով իբր
հնաւոր հոգիս ի յայսմ հի՝
անթիւ դիմեցմանց՝ տատա
Օրուսմ կոհակօք բազմօք
մունք յոյժ նմանագոյն։
ծըլիականաց կենցաղոյս բեր
տիս։ Ա՞յն զի ծուլ ես ինձ
նիս, այլ ոչ զեղկութի աղե
փոխեալ իմ զեղանակ բա
նախագրեցին։ Ասաի և
րոց զկերպարանս անցիցն՝
ուլ եղև և ելս առնելոյ։ Օ՜ ո

ամենից
թուեցաւ
քանզի ի
վըտակս
նեաց գե
այսպա

ի խոտոց սրտից խօսք ընդ ծ։

Ի ՀՆ

ՀԱՑՑ

փվէրսոին յօժելուծած կրկին հե
ծուլեաւն՝ նորին հոխոչէ սա
նոյն ազէրս մոլկոնոց։ Բան

****

տեառն յաւիտենից ամէն։

Հոգեառիդ սրբով՝ երրեակ
անձնաւորութեդ՝ ի միում
բնութե և՝ ի մի աճուրդե
փառք. և՝ ի սահմանից
ի քեզ միանալ անբաժանելի։
կապեալ ընդ ընտրեալ քոյ
քեզ ընծայս ողջունիւ. և
առնին նուիրեալ միշտ ի
զիս հօր ընծայեալ՝ անդէն
նուիրել զօրեղն ինքնուրե
քո՝ իւրումն կամաք մաքուր
յիս դարձցի։ Ա՜ն ի՛ձեռն

տարապատիւ քո հոգի։ Օ՜ ի

քա վերստին հաշտեալ

բանաւոր՝ ողորմագին թախ-
ծով՝ իբր խոզհաղեալ
ի ծայրից ծփանից ազդե-
ցոյն ի ծովուն՝ զմա-
րանք սակաւ մնացուածոցն
ի ծովէն՝ ասէ՝ Ոչ
ջեաց գետոց իմոց ինձ
դեգերեալ ողբայ՝ Ձեռն
ծուղիկն հանդէպ նաւին
ողբոց ինձ նմանեցան՝ Ա-
գասիք իրին՝ չիշատակարան
քարշեցան՝ Ա-
բեւեռացն՝ քարշեցան՝ Ա-
ջատեցան՝ Ձեղոյսք պնդման
՝ի միաբանութենէ միմեանց ան-
ծմունք տախտակաշարք՝
հանգոտարանն՝ չիմոթեցաւ՝
տակեցաւ՝ Կահաւորակին
կապատին վայելչութի՝ յա-
նկեալ բարձան՝ Ա անդա-
պաղպաղունք բաղմակինացն՝
ցաց՝ խախտեալ ոստեան՝
ծոցոյն կազմածոյ՝ անարգե-
ցան՝ Խեղք շրթանցն եզե-
տուց՝ Կոտք ամիսումանն
ղըստին հաստուածոյ՝ յօշա-
կոյն բեկաւ՝ Կապարանք
վայտին պատապարանն՝ խա-
ձեռն՝ յամարայնի բքաբեր
հոմով ժամանեալ երեքա-
լեանն դիմակցութի՝ ամիս
խեաց զհանդարտութին՝
Ասուի նաւն՝ ի բախմանէ
վայրենի ալեացն խորտակե-
ցաւ՝ Անուցն ձեռնարկու-
թի քայքայեցաւ՝ Այլն
համբարձման՝ ի կայից իւ-
րոց խլեցաւ՝ Ղագաստին
թըռչարան՝ յանկարկատելի
ծուէնս պատառեցաւ՝ Ընդ ին
ձածոյն շուք՝ անզարդեցաւ՝
Ղասանք ձգողականացն՝
խզեցան՝ Տեսարան գլխոյն
դիտակի՝ խոնարհեցաւ՝
Ղպաճանդակին պարան՝
կտրեցաւ՝ Ղպաճինութի
խարսխին՝ լուծաւ՝ Ղուծք
ատուարք ամրոյին կցորդու-
թի՝ բաժանեցան՝ Ամիք
ուղղոյն հետոց՝ գալարե-
ցան՝ Ղ ասա հիմանն հաստա-
բանի՝ ընկրկեցաւ՝ Ղեկա-
ցըն կառուցմունք՝ անդրէն

փոքր միջոցին ար՝ի միջ հան-
գըստեանն և աշխատուեն՝
իբր այն թէ հառեալ իցեմ՝
ձեռն՝ յամարայնի բքաբեր
հոմով ժամանեալ երեքա-
լեանն դիմակցութի՝ ամիս
խեաց զհանդարտութին՝
Ասուի նաւն՝ ի բախմանէ
վայրենի ալեացն խորտակե-
ցաւ՝ Անուցն ձեռնարկու-
թի քայքայեցաւ՝ Այլն
համբարձման՝ ի կայից իւ-
րոց խլեցաւ՝ Ղագաստին
թըռչարան՝ յանկարկատելի
ծուէնս պատառեցաւ՝ Ընդ ին
ձածոյն շուք՝ անզարդեցաւ՝
Ղասանք ձգողականացն՝
խզեցան՝ Տեսարան գլխոյն
դիտակի՝ խոնարհեցաւ՝
Ղպաճանդակին պարան՝
կտրեցաւ՝ Ղպաճինութի
խարսխին՝ լուծաւ՝ Ղուծք
ատուարք ամրոյին կցորդու-
թի՝ բաժանեցան՝ Ամիք
ուղղոյն հետոց՝ գալարե-
ցան՝ Ղ ասա հիմանն հաստա-
բանի՝ ընկրկեցաւ՝ Ղեկա-
ցըն կառուցմունք՝ անդրէն

Եսայի
33. 23

ցեալ։ Ւսկզբ թէ տեսցեն
նաեւ ցեալս անօթ կամէ
տեսից զերիւրակործան վր
ինձ առաքեցեալ։ Ա՚րդեօք
ժիս՝ աւետեաց Համբաւ
դեօք լուծից զ ձայնի գու
ւոյս իմոյ ժպտեցեալ։ Ա՚ր
նատեալ կերպարան Հոգ
Ւթէ տեսից երբեք զամ
ղորմուի ինձ երեւեցուցել
նիդ քո պայծառութե՝ յո
տեսից զվայելչութի ընտա
կազդուրեալ։ 4 Ա՚րդեօք
Ւի շնորհեդ լուսոյ՝ դարձել
գուցէ ակն ունիլ զանկեալս
գերիս ազատեալ։ Ա՚պաքէն
լի նայիլ զտարամերժեալ
ցեալ։ Ւսկզբ արդեօք յուսա
տեալ տագնապաւ թշուառաց
ցելոյս՝ միւսանգամ կանգնե
կրկին հանդերձեալ։ Ւսկզբ
արդեօք թէ տեսից զքակ
րեալ կերպարան քնութե
նիլ նայիլ զյաւէտ խաթա
րեցեալ։ Ա՚րդ իցէ ակն ու
խիծ սիրտ վշտացելոյս՝ բերել
դեօք տեսանել զյոյնաթա
վերստին կցեալ։ Ւսկզբ ար

ցեալ։ Ւսկզբ թէ տեսցեն
նաեւ ցեալս մկնդեղ մահ
տեսից զերիւրակործան վր
ինձ առաքեցեալ։ Ա՚րդեօք
ժիս՝ աւետեաց Համբաւ
դեօք լուծից զ ձայնի գու
ւոյս իմոյ ժպտեցեալ։ Ա՚ր
նատեալ կերպարան Հոգ
Ւթէ տեսից երբեք զամ
ղորմուի ինձ երեւեցուցել
նիդ քո պայծառութե՝ յո
տեսից զվայելչութի ընտա
կազդուրեալ։ 4 Ա՚րդեօք
Ւի շնորհեդ լուսոյ՝ դարձել
գուցէ ակն ունիլ զանկեալս
գերիս ազատեալ։ Ա՚պաքէն
լի նայիլ զտարամերժեալ
ցեալ։ Ւսկզբ արդեօք յուսա
տեալ տագնապաւ թշուառաց
ցելոյս՝ միւսանգամ կանգնե
կրկին հանդերձեալ։ Ւսկզբ
արդեօք թէ տեսից զքակ
րեալ կերպարան քնութե
նիլ նայիլ զյաւէտ խաթա
րեցեալ։ Ա՚րդ իցէ ակն ու
խիծ սիրտ վշտացելոյս՝ բերել
դեօք տեսանել զյոյնաթա
վերստին կցեալ։ Ւսկզբ ար

Ծանօթ հնծկ։ 1 ՚ի զի թէ
զբարի նաւատեառն երկնոյ
ւորքն զօրք՝ յՀեթ Ծովու
առ ՚ի զևորտակեալս իմ տա
պան իմանալի գոյութե՝
առցէ աշխարել բանիս յայ
մարութի՝ ոչ ինչ վերիվեցիչ
՚ի ստուգութէ։ Վանզի՝
արդարև ՚ի ելոյց բերեգութն
ար յաւակ մարդկութե
զթածաղել ազգակից։ շելոյ
և զյուզաս մոլեգնել։ 3 Ո
առնին և զէշմ մոլեալ՝
րոց երկուցն կորեաւ վատա
հուի. յօրինակ նմանութե
աղաւտեալ նուի։ Ւսկ միւսն
Հառեալ յատակս անդնդոց՝
ուսեալին՝ յանքոյթն տարբե
զաւասան յուսոյն՝ ձեռամբ
րեաց խաղաղութի։

1 ՚Ա՚րդ՝ ի՞նչ թէ յաւելից
հայիլ զբազմախորտակելի
տապանակ մարմնոյս իմոյ նո
ղգեալ։ Ւսկզ արդեօք տե
անել զիշխեալս նաւ ողբա
լի ոգւոյս ողջացեալ։ Ւսկզ
արդեօք տեսանել զբաժա
նեցեալս միշտաւ մեծաւ՝

ղուխի՝ մերձեացի։ Յայտ
էիցի։ 9 Ձեռացեալք խաղա
ձայն ողջունի քոյ ալ, լը
դիպեացի։ Ձատուճաճեալն
մատաղեալն ակնկալուի՝ հան
մարմնոյդ՝ բաշխեացի։ Ձա
կեացի։ Ա՝առունք օրհնեալ
պարգևիդ քո ծառ՝ ծաղ
առուցի քոյ՝ երկեացի։
հեղցի։ Ո՝տագուսն աւե
րումն անապակ սիրոյ քոյ՝
չիդ կողից՝ հոսեացի։ Ո
աղբիւրատացի։ Ա՝տակ արար
ղաձալն տեսիլ մերկացի։
տարածեացի։ Ա՝ռաւօտիդ
Ա՝րեգականդ կենաց օր՝
ձեռնն քոյ՝ յայտնեացի։
քոյ՝ ծաւալեացի։ Ինամք
բացցի։ Ա՝ռատապէս փուաց
ցի։ Կթուելք քոյ դուն
բարերար կամաց քոց ցուց
ւակ եթէ լոյս ազդմուելք
որ ոչ կարացից անցանել։
տեալ են չարեացն հնարք՝ Ը
ըստ բանին յօբայ՝ չուրջ պա
լըք քո հօտ։ 5 Ա՝յր քանզի
խարս՝ վերստին կոմաց գթու

ւերկ։ 12
37։5։12

սին՝ նոցին հեծութեամբն՝
թիւնս։ Այլ ես ընդ նո՛
ւագն ոգեղէն բանաստեղծու
երախանաց՝ որք զլռեցեր
պարուակմբից դասուց այնր
և քաղմեալ իմ ի գլուխս
ացն քմահունս։ Ուստի
սրտին ըղձից՝ առ արտաս
ցանէն զաղէտս կարեաց
ատիկ մորմոքել ձմլեցու
առաւել ըստ ձայնիցն կոկիտոյ
նաց՝ և զբանիցն յարմարու
թիւն Հանդերձեն՝ ի նոյն
գիր քերթել զաւարտունս

ԻՕ

ՈՒՐԻՈՆ

ըստուգապէս և իրաւաբար՝ ըստ

Նաւորութիւն յայտնութե
աւուրն մեծի՝ յաւիտեանս
ամէն։

+ վերստին յաւելուած կրկին հե
ծո-ութեան՝ նոքին հանդէպ ա
նոյն ոգեբո մաղթանաց։ Բան
ի խոտոր տրտունջ ընդ Ա՛

սիկ յաւէտ տալին սահմա
նաւ երանականաւ հաւատ
ընկալեալ յուսոյ հաստատ
նոյ՝ ապաւինեալ ի հոգիդ
քո Տէր։ որ ընդ հօր քում
պաշտի ձայնիւ քաղցրութե
ը քեզ փառաւորեալ ի լոյս
անմատոյց։ Որով կեանք և
հրանութի՝ քաւութիւն հան
դերձ ընծայեալ ինձ մեղա
պարտիս։ աւնդ անկորուստ
ընդիս պահելով՝ առ հա՛
հատչեայ ճշմարիտ յիշատա
կի ի ձիր անեղծութենէ ան
համբոյ անձառելեաւ ահա
հորութենէ հզօրիդ։ Այլ մի
այնոյ և անքննելի հրութենէ
երբեակ անձնաւորութենդ։
Որ եաղ յիսկութենէ յէու
թենէ և յարակայութենի բարձ
րութենէ։ Քաղցրութենէ ողոր
մութենէ և մարդասիրութենէ
պրաակեալ՝ հանդերձեալ և
թագաւորեալ։ Ո՞վ յո՛ առ
ամենեսեան ամէն ամի կարօղ
ես գիշած։ Այլ քեզ վայե
լէ փառք յայսմ յաւիտենի.
և ի հանդերձեալ միջընջե

գոյութ բնութեա յօշատի։
Սուր սուսերաշ սատից՝
Ո՛ղեղ և մահու զինուք՝
զդայարան գաղտնեցս խոցի
Նիւրկելի մատնեալ՝ բըռ-
նութե չարեացս գերի։
Ո՛չ ոք ազատէ ի մէնջ
մի ունկի։ Ո՛նբաւե խօս կա-
պել՝ ի պահեստ դառն սր-
գելանի։ Չեծումն և վաս-
տակ ցաւոց՝ ձաշակեալ յան-
հըպատ էն
հղոյլ բանտի։ Ո՛նպատ 18-րդ
տանջեալ՝ անթոշակ կամ 3·15
ողորմելի։ Ո՛յլ եղանակ
ինձ ողբականաց աստուստ
կնքեցի։ Փոխատրեցի սո-
վին բարբառով կոծ կակծե-
լի։ Արգադրեցի շրջաբե-
րութե ի նոյն պայմանի։
Ո՛նհատական թիւ խորհըր-
դական՝ երկեակ տասնեկի։
Ո՛ղբատութեն հնոց՝ յամե-
նուստ մասանց մրրկի։ Ո՛ն
պատսպար թշուառ՝ վըտան-
գեալ սրտիւ ի գրաւի։ Տա-
րակուսեալ հոգւով ապա- 17-րդ
հնարէ այլ ի վերնակի։ Ո՛ն 18·24
խնամելի հայցմամբ դատա-
տանն յինէն պահանջի։
Ա՛ղետց և մահու զինուք՝
զդայարան գաղտնեցս խոցի
Ո՛նիւրկելի մատնեալ՝ բըռ-
նութե չարեացս գերի։
Ո՛չ ոք ազատէ ի մէնջ
մի ունկի։ Ո՛նբաւե խօս կա-
պել՝ ի պահեստ դառն սր-
գելանի։ Չեծումն և վաս-
տակ ցաւոց՝ ձաշակեալ յան-
հըպատ էն
հղոյլ բանտի։ Ո՛նպատ 18-րդ
տանջեալ՝ անթոշակ կամ 3·15
ողորմելի։ Ո՛յլ եղանակ
ինձ ողբականաց աստուստ
կնքեցի։ Փոխատրեցի սո-
վին բարբառով կոծ կակծե-
լի։ Արգադրեցի շրջաբե-
րութե ի նոյն պայմանի։
Ո՛նհատական թիւ խորհըր-
դական՝ երկեակ տասնեկի։
Ո՛ղբատութեն հնոց՝ յամե-
նուստ մասանց մրրկի։ Ո՛ն
պատսպար թշուառ՝ վըտան-
գեալ սրտիւ ի գրաւի։ Տա-
րակուսեալ հոգւով ապա- 17-րդ
հնարէ այլ ի վերնակի։ Ո՛ն 18·24
խնամելի հայցմամբ դատա-
տանն յինէն պահանջի։

պատկանէ դէպ զովք՝ ի շտե
ան շինչանել լի։ Սլաքս նետից
հալոցից՝ սատուկ եռացմամբ
լի։ Ընտեսական իմն քրայս
բոքմամբ մեծաւ անզսպանա
ոյթ կրակարան տապոյ՝ քոր
նիւ յերդ արկի։ Ըներս
յաճախութի՝ ողորմելի ձայ
բի։ Եւ այժմ զյանցիցն
տամուլ տարակուսանացս՝
ի ձեռն իմ առի։ Ո՛տար
լեցան՝ բաժակ բարկութե
շին պարտութի յանվթարե
տացս երագեալ զթևս՝ յե
դես նորին չանացի։ Ո՛մ
նաճարօք բանիւք՝ ի հան
տեան խորս չափելով՝ զոր
տուղ մատուցի։ Ո՛ կորըս
հալոցս՝ արտասուաց պը
ման յաւելի։ Ներեցարուին
ողբոցս հիւսուածք՝ այլ
նայեի։ Ընդ՝ յաստացեալ
խաղոց մատուցումն յամե
ձայնից և բուրմունք խնկոց
ի յերկրի։ Եւ անուշից

Ճիշատակաւ քեմին՝ անդրա
տին ի դատաստանի։
Ընծագելի մատյլ՝ չարա
տես աչացս երևի։
Ընձեռնակալ կապեալ՝ եղ
կելիս ի տարակուսի։
Ընհարկութի դիմաց պատ
կերի վերնոյն՝ տեսանի։
Ցայժ անարև և անվերար
կու՝ ի տարտարոսի։ Ընդա
պաճէն մոլոր՝ մորմոքեալ
ի հուր գեհենի։ Ընդայտ
նելի կորուստ՝ կործանեալ
ի մեղաց վհի։ Ընհա զոր
ունիմս արծաթ անպիտան՝
երբեք ոչ յարդի։ Ո՛չ ըն
դունի և կամ ամբարի ի
գանձ տրուանի։ Հայցուածք
պղտոր և ձեռն անմաքուր՝
աննուէիրելի։ Ընշուբեկել
սրտիւ մատանց տատանմամբ՝
յոյս առել դարձի։ Ո՛ղեմս
ի յերկիր եդեալ՝ պղատիմ
մօրդ յի։ Ընարեխօսեա
մաղթեա քաւութի ինձ մե
ղաւորի։ Ոհու զօրաւոր
երկանակ շկենաց՝ խոկուհի
երկնի։ Ոհեղ օրհնութիք

ԻՆ
Ի ՍԿԶԲՈՒՆ
ըստ աղաւձայնին
բանաստեղծու

Վերծանին յաւելուած կրկին հե-
ղինակաւն՝ Սուրբ Հայրապետ ա-
նուն ոմանց ի Բուն Պատմութենէ,
ի խոտոր սրբոյն խոտ ընդ ա-

մարան խորութիւնէ սրտի։
Խրիմք ցաւոց խոցոտման
մահու՝ ի գնացս երակաց
գոյութիւնէ լերդի։ Ելիցք
երկանց անճարակ ձեռից՝ ի
պատճառ աղեացս անելանե-
լի։ Ընդօրինակ գեղոց ջեր
մութիւն՝ ի յերիկամանց մա
սունս երակին։ Ընդհարա
ճոր գառնութիւն մաղձի՝ ի
նախագուն խմոյս կոկոր
դի։ Ընդաղս ձայնից լքու
ցանողաց՝ ի փողս շընչոյս
խոչընդոտ հնչի։ Բազմահատ
ճաք երանութիւն բնութեանս՝
ներհակք միմեանց ի պատե
րազմի։ Ընկճուածութիւնք կար
ծեաց վարանեալ՝ ամենայ
նիւ կայ ի վտանգի։ Ձարա
զատաց դաճաճանութիւն՝ ան
հաւտելի ի կատորճածի։
Ընձեռեալ եւ ոչ կենդանի՝
թաղեալ ի մեզաց գարշու
թիւն տղմի։ Վասնաճաւոր
պատճառապարտութիւնք վերս ակ
նարկելով քեզ բարեբարի։
Ընանակնկալս կենաց վհի՝
արտաբերեա ի լոյս անձկա

լի։ Ոյն ինքն որ զայս բան
տպաւորեաց՝ եւ երջանկացն
պահէ ասի։ Ընհնարիկ լով
քո ողորմութիւնդ՝ անարա
տիցն հաղորդեսցի։ Ընան
զենման այ բանիդ՝ բարե
գործեալ քեւ կենդանացի։
Օրհնութի գովեալ քո շըր
թանդ՝ ի գլուխ բաշխողի
այսր մատենիս։ Հաստատեա
ցի ըղձականութի սողոմո
նեան բանիցս առակի։ Նկա
րագրեա հոգւով քո բարձ
րեալ՝ ինորոգութեանդ՝
նելի։ Ո՛ի դու միայն եա
երկնաւոր ներօղ՝ քեզ
փառք յաւիտեանս, ամէն։

ԵՍԱՅԻ
37. 3

Ա ԹԱԳ
8. 28

Ա՛ղջ անուշազ լուսոյդ
վայելման՝ նեղգօղս մեղայ։
Ա՛ղջ ճաշակման անճառդ
կենաց՝ բազում մեղայ։
Ա՛ղջ անհաս պարգեւացդ
ձրիդ՝ հանապազ մեղայ։
Ա՛ղջ գովեալ մարմնոյդ
ի՝ մահու չափ մեղայ։
Ա՛ղջ պաշտելի արեան
արարչիդ՝ խակամիս մեղայ։
Ո՛հ արդարև օրհնեալ է
հատուածդ բանի յուսադ
րական սրտի այսր մեղայի։
Այդ սա՛ պատուելի աւանդ
Ո՛նմանաց պատուէրդ։ Ձայրե
նեացն տուր։ Ո՛ախահարցն
օրէն։ Համայնից թոշակ։
Ո՛նհերքելի բան։ Օ՛ օրհ
ուր պատասխանի։ Վենդա
նուելիք կամուրջ։ Ո՛խորժե
լի վերնոյն։ Սիրելի սրբոց
Ո՛նխոնարհ կապ։ Ձրաշալի
բարբառ։ Ո՛նշրջելի պատ
ճառ։ Ո՛ադէալի աղերս։
Վախճաքելի սեղան։ Սրտա
բեկ հնչուածն։ Ո՛նհնարիւ
ճարակ։ Վարձուելիք վանիչ
Ո՛ճապաշտից սահման։ Ձե

Ա՛ղջ գերասնակ գոգոյդ
գրգռանաց՝ անբաւս մեղայ։
Ա՛ղջ գերասնակ գոգոյդ
թէ ատուգապէս մեղայ։
Ա՛ղջ ատացողիդ յոյժ ու
գթուե՛ց՝ յայտնապէս մե՛։
Ա՛ղջ սիրոյդ վերնում
երախտեաց՝ արդարև մե՛։
Ա՛ղջ ընդհացդ անբաւ
գայթից՝ խաւարս մեղայ։
Ա՛ղջ ծագմանդ ճառա
րութե՛ անարգս մեղայ։
Ա՛ղջ մեծիդ բարերա
Թեան՝ աստանօր եդից։
Հոգեկեցոյցն խոնարհու
Թեան՝ անխնայ մաղթանաց
զնոյն համաձեւութի՛ւ մի
բադարձութե՛ ակզբանցն՝ ու
վերջնաւորգն բառիւք՝
յայտնաբարբառ։ Օ՛ ի անդ
բար՝ զգաստնածածուկան
խոստովանօրէն զղջակոնջ
ընկալայց զձառ պղատոնացս՝
տասուսաց երգք՝ Վարձել
դառնութե՛ լալուսն և ար
ցի։ կական և հեծութի՛։
հառաչանք կողկողագինք։
դրութի՛ թուոցս յարմարե
թեանց վերընծայելոց՝ զգ

զարմեան՝ 3 և սաւուղ կի-
սեան՝ 4 և յուդա սիմոնեան՝
սաւելով զոյն ոչ արդարա-
ցան։ Ա՛ւ ես ևս վկայեմ իրա-
ւամբք՝ խոստովանեալ զայս
պայման բանի։ Ո՛վ ի յակո-
մայրին բըռնադատելոց՝ ոչ
ե կատարեալ սէր. ուստի
և ոչ բովանդակապէս փրկու-
թիւ։ Ա՛յդ ես կամաւ համբու-
րեմ դարձեալ կրկնելով
զերջանիկ բանիդ զվկրտու-
թե հարազատս։

Ա՛ղայ երախտեացդ մո-
ռացուբ՝ վերստին մեղայ։
Ա՛ղայ մարմնոյ ձեռն յո-
գի հարեալ յիմարս մեղայ։
Ա՛ղայ առ կեանսդ դըժ-
րողուբ՝ իսկ և իսկ մեղայ։
Ա՛ղայ բանիդ ապախտ
առնելոյ՝ չարաչար մեղայ։
Ա՛ղայ ի յօր սատակման
ինձէն ստիպեալ՝ վատթարա-
մեղայ։ Ա՛ղայ պարտականա-
անկենդան մահուն՝ ձաղեալս
մեղայ։ Ա՛ղայ անպատկառ-
քո բարձրութե՝ տաղտկալիս
մեղայ։ Ո՛վ երջին ինձ կրկին

թանասաց գիրք։ Ո՛ղնջուց
կանոն Քրիստոնէից հարա
զատ։ Ա՛բարբութեն յազ
թօղ։ Ա՛նկըսպետ հզօր։
Ստրոց ահ։ Ա՛րբենատ
բարձրութե։ Ստրութի ան
ջատ։ Ի՛հացման տեսիլ։
Ստրհուրդ կնքեալ Ա՛նդոր
չիք ուժեք անցանել, եթէ
ոք անըմբռնելի մտաց արագ
մամբ զսա ծանիցէ։
Զայն բարեպատեհ հըրաշա
ւորական՝ որ ոչ յիշատակէ
ցաւ ի վերջին դատաստիկ
դասուն լքելոյ. գուցէ առ
նմին խզեալ համառօտ զվըի
ժակն իրաւանց հասեալոյ մա
հուն. յորմէ ընտրութիւնն
ապագործ եղեալ զսահմանն
յաւիտենական քակտեցէ։
Ո՛ արդ վաստացն մեծուբ՝
որովհետև ինքն ածուբիւն
պակել բարգուճաճի։ Ո՛ւրան
զի ոչ ոք դիմեալ կալաւ
զեղջերաց սեղանոյ պյոր
սրբուբ՝ և ոչ առ ժամայն
պրծել ի պատժոց անարատ
գտաւ։ Ո՛ւսկ եթէ աքար

Ողորմած ։ Ցեսուչ ։ Զե-
ղարուատ ։ Հաւատ ։ Ջեր-
րատ ։ Օրհնեալ ։ Ողջ-
Ստեղծիչ Գթած ։ Խարե-
Խարհեալ հօր որդի ։
լորից ։ Վերն Թագաւոր ։
Տէր ողորմութեց ։ Աչ քա-
զայս ամ զպարտս Թողուլ և
նահարուած տանջանս որու
Թիք ։ Ոչ քանզի կարօղ ես
րիս իմ կշտամբութիք և ինք
Ասդ՝ այսոքիկ են վեզաւո-
արժանահատոյցս ։
Ազատես պատերհագոյնս ։
Ազովս իրաւացիս ։ Անեծ-
մանութիս պատշաճականս ։
Թիս յարմարականս ։ Ցանդ ի
մունս անկատարս ։ Լիմունս
մտաց՝ անբարդելիս ։ Ել
Ծորս ։ Ծուխականութիս
Ընդ աճմունս անհնարա-
մունս ։ Ցոգս հալածականս ։
տարանն ։ Ցարմանս ։ Էից
Թիս՝ քան առ Համօրէն աւե
մեծ է պատասխանատրութ
իսկ աչօք իմովք ։ Ա՛ռ որ
լորից ։ Վերն Թագաւոր ։
Տէր ողորմութեց ։ Աչ քա-
զայս ամ զպարտս Թողուլ և
նահարուած տանջանս որու
Թիք ։ Ոչ քանզի կարօղ ես
րիս իմ կշտամբութիք և ինք
Ասդ՝ այսոքիկ են վեզաւո-
արժանահատոյցս ։
Ազատես պատերհագոյնս ։
Ազովս իրաւացիս ։ Անեծ-
մանութիս պատշաճականս ։
Թիս յարմարականս ։ Ցանդ ի
մունս անկատարս ։ Լիմունս
մտաց՝ անբարդելիս ։ Ել
Ծորս ։ Ծուխականութիս
Ընդ աճմունս անհնարա-
մունս ։ Ցոգս հալածականս ։
տարանն ։ Ցարմանս ։ Էից
Թիս՝ քան առ Համօրէն աւե
մեծ է պատասխանատրութ
իսկ աչօք իմովք ։ Ա՛ռ որ
ուհին՝ առ որ չեմ ։ Ցար
տաքնայարդար բաժակս ան
մաքուր ։ Ցբառնալ որմն
գարշունակ ։ Ցսին պարծա
հոգ պահանձեալս ։ Ցլոյս
Ա՛ի մահայ շրջեալ ։ Ցգերա
նակիր ակնս Թշնամացեալ ։
Ցջահս փառաց շինեալ ։
Ցամիս յումեքայնի ամ իրոք
ջնասակարս ։ Ա՛ռ տնօրինա
կանան արուեստականս ։ Ա՛ռ
յայտնութեան ածայինս ։
Ա՛ռ երեւմունս արարչագիրս ։
Ա՛ռ խոնարհութեան սարսա
փելիս ։ Ա՛ռ այն զոր տես

Աշխատ Հոգեւոր ։ Ցի ի՛նչ
կորուստ և՛ի կործանումն
ինձ երեւեցայ ։ Ցի անդար
ձրս վարատեցայ ։ Ցի որ
դին Թշնամի գրեցայ ։ Ցի
Ա՛ի բարձանց երկնից ընկե-
ցայ ։ Ցի փուշս վարուց
դիզեցի ։ Ա՛չ ևս առ սին
ոզբք աղաղակի ։ Ցի ան
ձամբ զանձն անարգեցի ։
Ցի բազին կորուսչին գը
տայ ։ Ա՛յլ ինն կսկիծ դը
ժընդակ սրտի ։ Ցի զիս

ՀՄոտ 23·25 ՁԳոծ 23·3 ՄՈտԼ 23·27 ՅՄոտ 6·23·Ա 7·3

մարդասիրեալ առիս ժամա
մահու հեծութենէ ցաւոցս,
Իսկ երեք առ այս խեղդ
կեր այլայլեալ։

ո՛ պատուոյն պատ
ուանեալ։ ո՛ անճառելի շնորհին ընդ
ծիլդ երից բարեկացուցեալ։ ո՛
լթի կորուսեալ։ ո՛ համարձակուեն վաստահու
հանդն կենաց մուտացեալ։ ո՛
ղեալ։ ո՛ ընտրեալ։ ո՛
նեալ։ ո՛ երանութենին թո
բարեացն պարգեւ՝ մատ
չեմ։ Երեք ձայն տացես՝
երեք աչս յառեսցես՝ ամա
կոչեսցես՝ խրթամ։ Իսկ
անխոցեսցես՝ մերժիմ։ Երեք
կես՝ սուզանիմ։ Երեք ոչ
Ա՛պա երեք ուժգին ակնար
երեք քննես՝ քարկոծիմ։
տպատնաս՝ ընկճիմ։ Իսկ
նաս՝ փախնում։ Ա՛պա երեք
տադնապիմ։ Երեք խըստա
բաց վհատուիս ոչ առցես՝
նիցես՝ հերքիմ։ Երեք զ
Իսկ երեք ընդվայր հնչիս

ւընկալ։ Հասարէչ։ Ա՛սրե
ցուցիչ։ Դարմանիչ։ Ան
ցուցիչ։ Երկայնմիտ։ Ա՛նո
խակալ։ Ա՛պաշէն։ Ա՛ժիչն։
Կռվեալ։ Երկնաշար։ Ա՛ն
ձառ։ Ո՛ղջ։ Ակեանք։ Ցարու
թեր։ Աւրհնեալ։ Վանեալ։
Երեք հայհոյիս մարդասի
բուէ ըստ որում քոյդ են
սովորութիւք՝ նայեցեալ ի
քեզ կողոպտիմ և եաս։ Երեք
լըսիցես՝ հառաչեմ։ Երեք
ունկն մատուցանիցես՝ պա
ղատիմ։ Երեք անապցես՝
աղերսեմ։ Երեք ներեսացես՝
աղաչեմ։ Երեք առիս դառ
նայցես՝ գոչեմ։ Ա՛պա երեք
անտես առնիցես՝ կործա
նիմ։ Իսկ երեք առ ոտն հար
կանիցես՝ լամ։ Երեք զոգ
պահն ոչ ընծայեսցես՝ մե
ռանիմ։ Ա՛պա երեք ահար
կու դեմս ցուցանիցես՝ սա
տակիմ։ Իսկ երեք սաստես
ցես՝ դողամ։ Երեք խեղդիմ
տեսանես՝ սոսկամ։ Ա՛պա
երեք սաստկանաս՝ սարսափիմ։
Երեք հալածես՝ հեծեմ։

ՀԱՅԿԱԶՆՈՒՆՔ ԱՐՁԱԿԱՊԵՏԻ ԱՐՁԱԿԱՊԵՏՈՒԹԻՆ ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՀԱՅՐ

երդուի երկնային։ Այլ նա
նաց քանի հեծութիւնք սրտի
անուանեցար՝ ըստ մարգա-
մեր մեղաւորացս երկայնմիտ
չեսցես օրհնեալ։ Ոլ վա՛յ
լոյ, զի դու առաւօտս չըլ-
րիկ գրեցի առանց խըմայե-
րիս աջուկ կարել։ Ա՛ն այսո
նոր, չար քան զտանջանան
յանդգնութիւն։ Ի բեր զուր
իմն պաշտօնատարս այլ։
Ի միտս անկայուն, երկեակ
ճանապարհաւ մահու վարա
նեալս։ Ո՛ անամե՛ն ոչ ինչ
օգտիմ։ Պնդիմ և ոչ հասա
նիմ։ Փութամ և ոչ ժամա
նեմ։ Ի նձկամ և ոչ տեսա
նեմ։ Փախագիմ և ոչ հանդի
պիմ։ Կարօտիմ և ոչ պատա
հիմ։ Ընդիմ զամ երկիր և
եմ պատգամաւոր աղօթանը
ձեր ամ ծի։ Ի՛սրկ թուղ
զբազումս զայսոսիկ բարե
րար՝ և մի՛ ունիցին։ Վախ
րինք են քեզ զսուին եղծա
նել, քան ինձ տաժանաւո
րիս աջուկ կարել։ Ա՛ն այսո
րիկ գրեցի առանց խըմայե
լոյ, զի դու առաւօտս չըլ-
ինամով հանդիսանալն
յո՛չ ախորժելիան ա՛յ, թէ
զբանագատութեն տոհմաբ
ձգիլն ինոյն մոլեգնութիւն։
ա՛ռ ի մէնջ մեզաց,
թէ զընդունայնութեանցն
կարծեաց։
2 Ի դարև ոսկ կամաւ խե
լագար զերծեալ ի ձորձոյ՝
զառականացս տեսիլ յանդի
մանեցի։ Ո՛ ընդդէմն գոր
ծեալ իմաստնոյն թէ՝ ՅՀան
ձարեղքն վերարկեացեն զա
մօթս իւրեանց։ Ոտարա
ցեալս ի կրօնից։ Հեռա
ցեալս ի կարգաց։ Ի սրբու
թէ անսբ։ Ի կուսութէ ան
մաքուր։ Յարդարուե ամ
բարիշտ։ Ի բարեպաշտուե
ինասպարտ։ Ներանոմս
մերձ առ ստեղծօղն, և հե
ռի երիկամամբքս։ 4 Ո՛ դր
թամբքս պատուհասատոյց
մարգարէին, այլ ոչ եթէ
ընկուժի, թէ զառաջնու
թէն անբժկուսի։ Ո՛ պարա
րին չարին մարմնովս, թէ
զսովիլն բարուցն հոգեւով։
Ո՛ լնամոլ հանդիսանալն
յո՛չ ախորժելիան ա՛յ, թէ
զբանագատութեն տոհմաբ
ձգիլն ինոյն մոլեգնութիւն։
ա՛ռ ի մէնջ մեզաց,
թէ զընդունայնութեանցն
կարծեաց։
2 Ի դարև ոսկ կամաւ խե
լագար զերծեալ ի ձորձոյ՝
զառականացս տեսիլ յանդի
մանեցի։ Ո՛ ընդդէմն գոր
ծեալ իմաստնոյն թէ՝ ՅՀան
ձարեղքն վերարկեացեն զա
մօթս իւրեանց։ Ոտարա
ցեալս ի կրօնից։ Հեռա
ցեալս ի կարգաց։ Ի սրբու
թէ անսբ։ Ի կուսութէ ան
մաքուր։ Յարդարուե ամ
բարիշտ։ Ի բարեպաշտուե
ինասպարտ։ Ներանոմս
մերձ առ ստեղծօղն, և հե
ռի երիկամամբքս։ 4 Ո՛ դր

արացեալ ընդոստանեա · զամ
խըստութիւն վատնեա · զամ
ընդդիմահար վանեա · զամ
կարծրութիւն փշրեա · զամ
քունուէց յաղթեա · Օ՝ամ
ուրեք հասանեա · ամենից
կործանեալ հոգիս · Ո՝ամ
ցեալ՝ առ ամենաթշուառ
ես զօրասցիս կրկին բարձրա
զանս բազմաթեզուանս · Այ
րօղ ես յամի թողուլ զմե
ամին ըստ մարգարէին · Ահա
ընկալեալ աստուստ՝ վկայեմ
սու առ սոյն ևես հաւատ
Ընմոռաց յիշատակ · Ո՝յ
կեր · Ընդստուգ գանձ ·
նաց հրաւէր · Ձգտիս պատ
Ուսուն բարութիւն · Փոփո
աւետիս · Կէտ տէրունի ·
տելի · Ընծիրեալ պայման ·
Սահման նոյնագոյ · Կենաց
Ո՝րդ՝ այսոքիկ վճիռս պաշ

Հատուած ·

վկայեաց, և ոմն է որ ոչ հա
Ո՝հա ած խօսեցաւ, և ոմն
ի բարութիւն անձինք ձեր ·

ղեալ անձն և ձանձրացեալ
ոչ՝ բանին յիշատակաւ որ
զոյն պատմ , յամ կրից մա
հացուցանողաց վտանգեալ ·
անկեալ՝ ի վիհ գարշութիւն
մեզաց անդնդականաց ապա
կանութեց · 2 Վանզի չհա
Հատամբէ լսեա ինձ, ըստ

յոբայ ձայնին ·

Ո՝րդ՝ ես ինձէն ինքնադա
րով անձնադատ գերիս՝ կա
մաւորապէս մատն եղեալ
քնութիւնս, արդեւլի փակեցի
կինքեցի առ յինէն ամ մա
անց՝ զկենացն հնար · Օ՝ի
ի փրկութիւնն մեղաց կապե
լոյս՝ կրկին մեծացիս գո՝
վեալ · Այլ քանզի ի մարգա
րէէն բարւոք խրատեալ՝
փութ գացուք մաղթել ընդ
նմին՝ հոգւովք քով երգեալ՝
յուսով հաստատնով ի քէզ
ապաստանեալ · 3 Ո՝ընդ ընդ
ձեզ բանս ասէ յովսէէ, և
դարձարուք առ տէր ած ձեր
և ասացէք ցնա՝ կարօղ ես
թողուլ զմեղս · զի ընդունի
ցիք զբարիս, և վայելեսցեն

3 Ելից 14 · 3

3 Ելից 14 · 3

Թէ անբաւ է. Օ՜ զօրութիւն
Պատուի անձառ է. Ահա՛ ու
առակալ է. Լուսի անքննելի
դատմանց աքանչելի. Հրաման
նի. Ի՜նչ համբուրելի Աղ
ընտրեալ աշխատութեան. Ա
ր զհպարտութիւնս թեւս հար
թել մեզ վարդապետեաց, ի
ւսկն կանոնի կենաց պատ
գամի, եղիցի զերծեալ ի
ջար կապանաց մահու արկա
ծից, ակզբնականաց վերջնոց
և միջնոց. Հերծուածողութիւն
բարեգործեալ ի նորոգուի
լուսաւորուէ. Ընդ որում
և մեք գրեսցուք երջանիկք
գտեալ ընդ նմին.

ընդ էիմաստ գիւտ, աչունոմ
աղբիւր. և գիւտասարսա ընդ
ոսկեղ տիտղոսեալ Ասող

Ա՛ծղ տաբատիչ.

Ա՛ծղ այսքանեաց ան
բաւից հրաշից հան
դերձիչ Հայր ամենասուրբ
Ընծայ աշխատ. Զայն
սարսափելի. Աղջումն ընտա
նի. Ի՜ան համբուրելի. Ա՛ղ
դումն սքանչելի. Հրամանն
սուկալի. Լուսի անքննելի.
Պատուի անձառելի. Ահա՛
թէ անբաւ է. Օ՜ զօրութիւն

դատունս անուշեա. զնամ
դժուարամարելիս՝ քաղցրա
ցուցանես. 2 զնամ պարտս
ընորհես. 3 զնամ յանցանս
թողուս. Աւրօրէս զօրա
ւոր՝ հզօր՝ հնարաւոր՝ ամե
նարուեստ. Օ՜ ամենեցունն
մեզս ընկղմեա. և չքացու
ցեալ բառնաս ի միջոյ,
իբր զձանձիւղ փոքրս կայծա
կան՝ սահմանեալ ի չափ ոչ
ելից՝ անկեալ ընկլուզեալ
կորուսեալ ի տիեզերատես
լուծն Յովու.

Ա՛ծղ բանիւ մաղթանաց
վերծանողաց այսմ մատե
նի՝ ողորմեա վա՛ խաչի և
չարչարանաց մահու որդւոյ
քո Հ՛այր գԹուԹե՛ ակզբնա
աքողի ողբերգուԹե՛ ձայ
նի այսմ արտօսրաժին նուա
գի. Ո՛ր զայս դեղ փրկու
Թե՛ կենաց մեզ յարմարե
ցոյց, եղիցի՛ բժշկեալ յա
նուն քո հզօր. Ո՛ր հետս
եղից խոստովանուԹե՛ մեզ
նկատեցոյց, այսու պայմ
հաւ պատշաճականաւ՝ լեցի՛

18·27
7·47

մրթին ըստ երին յառեալ
յատակս մահու դժոխոց
տուի կործեալ գոռոզին՝ ի
այսու՝ ամբարձեաւն հպար
խակուի յորովայնի երկրի,
զօղեալ ծածկեցաւ անմահն
քեալ ի կորուստ։ 3 Եւ զի
կոր կործանեացի՝ ամիւ հեր
րեալ, ապստամբութիւն անբա
րի բարուցն բեղխարայ ի
ղհոգին ի ծոց քո բարձ
գուխեաւն գլուխ յանդերձն
2 Եւ զի խոնարհեցոյց զգ
ցի սկզբնարարն մահու։
ընկալաւ, իսպառ սատակես
բախմանէ՝ որով զվերն մեծ
այրասուր սլաքն ուժգին
տարակ խաչին՝ ցաւեացի՛
ջարին։ Եւ ի կողակերգ
սիլոգէպահանջից, որով
պնդեցուլ միածինդ քո յաշ
քսամնաւուշ տաժանատե՛
կաւ հարման հեղուսից՝
սրտից մերոց։ Եւ յիշատա
ջուամն ձայնիս հնծաւթե ի
մաքրեա զարատասուս ողբոց
ի դիմաց մերոց։ և զհատա
քին խաւարն։ Եւ ջընջել

ա 3օ5
19·20

ա 3օ5
19·34

ա 3ա՛ւ
15·46

անշինելի։ Ալէք ամենաբա
րի։ Տիրուի անսահմանելի։
Ածուի անչափելի Խարհ
րութի անքովանդակելի։
Ողբանուի անկշռելի Աղա
ճելութի անսահմանելի։
Պատճառ որդւոյ հայրութ՛,
այլ ոչ նախադրութ՛։
Ինև ի՛ձեռն քոյդ անպա
րագիր զօրութեդ՝ սաստեա
տագնապող և դիւրնկան տեն
դ֊ն ջերմուեդ. որ սպրդել
մուծաւ ընդ մեզաց։ զի
վախիցէ ի մարդոյս։ զար
հուրեալ ի սրնորալի և յան
բաւելի արեանդ վտակէ
գաւինդ երկնաւորի. որով
արսրկեալ միանգամ՝ ի մշտին
ջենաւորս համայն մաքրե՛
ցաք։ Եւ արդ՝ յայս պատ
կառելի խոնարհութե արար
չակերտս խորհրդոյ ամաչես
ցի՛ սատանայ ի գործս չա
րեաց իւրոցն հրեշտակաց։
Տանջեսցի՛ և հալածեսցի՛
հեռացեալ և արտաքս առա
քեալ ի հինաւուրց խորանէ
քումդ բնակութե՛ յատա

տին՝ կործանեցելոյս։ Վա
տերոյս։ Կանգնուա՛ մի վերջ
լոյս։ Օծումն կոչման կապ
տերոյս։ Անիկ շնորհաց՝ խոտե
թիւն՝ մեղաց գրաւեելոյս։
Օրհնուի բարեաց՝ մերժե
վիրաւորեցելոյս։ Ազատու

Դ

ՀՈԳԻ ԱՍՈՒՐ

դու միայն սկիզբն
բարեաց՝ գթուի
անձառ՝ որդի բարձրեալ
Մոյզ Աշ։ 3ՈՐ զողջոյն 3Մատ
զօրն թողուե ցուցեր փրկ 18։22
կարան, եւ զկորստեան դա
տապարտարան։ ՈՅեղանա՛ 20։ 6
կել զաւուրն չար՝ առ մեծ
աւետիս ակնկալութեան։
Ի ժիլկ ախտացելոյս։
ՈՀովիւ մոլորեալ ոչխարիս։ 1Ղա։ 4
15։ 4
ՅՈ՛ ապաւէնեալ ծառայիս։
Գինի անապակ՝ մեծ տոհ
մեցելոյս։ ՈԱպերանէց դեղ
վիրաւորեցելոյս։ Ա՛զատու
թիւն՝ մեղաց գրաւեելոյս։
Օրհնուի բարեաց՝ մերժե
լոյս։ Ինկիք շնորհաց՝ խոտե
տին՝ կործանեցելոյս։ Վա

փակուին յօնէլսած կիլին հե
ծութեան՝ նորին հոգւոյ տա
նուն տալեր մաղթանաց։ Բան
ի՛ խորոց սրտից խոստ ընդ ա։

ԻՄՈ

Ի Ա Ր Գ

դու միայն սկիզբն
բարեաց՝ գթուի
անձառ՝ որդի բարձրեալ
Մոյզ Աշ։ 3ՈՐ զողջոյն 3Մատ
զօրն թողուե ցուցեր փրկ 18։22
կարան, եւ զկորստեան դա
տապարտարան։ ՈՅեղանա՛ 20։ 6
կել զաւուրն չար՝ առ մեծ
աւետիս ակնկալութեան։
Ի ժիլկ ախտացելոյս։
ՈՀովիւ մոլորեալ ոչխարիս։ 1Ղա։ 4
15։ 4
ՅՈ՛ ապաւէնեալ ծառայիս։
Գինի անապակ՝ մեծ տոհ
մեցելոյս։ ՈԱպերանէց դեղ
վիրաւորեցելոյս։ Ա՛զատու
թիւն՝ մեղաց գրաւեելոյս։
Օրհնուի բարեաց՝ մերժե
լոյս։ Ինկիք շնորհաց՝ խոտե
տին՝ կործանեցելոյս։ Վա

դիտեցէք։ Ա՛յլ յիշեցէք
զառաջին հարուածն անբը
ժշկական։ որով մահացաւ
դիմամարտութեն Թունից վի
շապին՝ կենարարն կրիւք ա
մենազօրին։ Ա՛յլ զի՝ ի փառս
քո հայր ողորմութե՛ իբր
՝ի գովեստ որդւոյ քո հոգ
եւոյդ սրբով զայս խոստո
վանիմք։ Ո՛րանզի ո՛չ պիտակ
ինչ սուկ զօրութի՛ ունի
զմիւսումն՝ առ մի խորհրդա
կան խորութի՛։ Ա՛յլ զա
նըսկիզբն բանդ անձնաւոր՝
ընդ անժամանակդ հօր փա
ռաւորեմք։ Ա՛յլ քեզ միայ
նոյ նը Աստուածութեդ հա
ւատարապատիւ ծառութեդ,
համբուն անբաժին ինքնու
թեդ, օրհնաբանութի՛ գո
հութի՛ զօրեղութի՛ Լանձառ
վայելչութի՛ մեծութե՛ բա
րեվիճակ հարթութե՛ զու
գակշիռ հաւասարութե՛
յաւիտեանս ամէն։

ուն աստուած իսկ կիրճ իր
նուէց՝ զհասարակացն քա-
մայլ ի տապ արեւու։ Ո՛չ
կամաց երկայնմտութեանն Տ՝
նուրց յարուն, իբր զոյգն
ընկրկեցաւ ի քոյդ լոյս
համոզ երկայնմտութեանն Տ՝
ցեր։ Ո՛հ ծածկեցաւ և
քեզ նմանիլ վարդապետ-
համարդ ակաւուն. որովք
ցեր։ Քան զինձ նախագրել
տարածումն յատակի կուռ
զեալ զոր ի՝ էգոյից հաստել՝
հիւթ երկրի ի յօդս հե-
ձանց կինքեցեր։ Ո՛չ կամ
յոչ երից՝ 7 յորջորջմամբ ան
թիւք. զորս գոյացուցեալ
մեծութեանդ՝ աստեղացն
տի չոյժ նրբազեն քում
բարկութեանդ խաւարի։ Ու
Ո՛վ ևնևին քարի՝ անմահն
բաւ և անհետազօտելի։
Քանզի ինաս յայտսիկ ան
ետարութեանի կցորդեալ։
հատոզիդ՝ ընդ հողոյս հա
նեացի կշռութեամբ չափոյ
ներ յո՛ քո։ Արուիք տահմա
ահուդ քոյորից ա՛ծ օրհնել
փառս ամենակարօղ զօրուի

ողբապարան հզօր գլորեցեր
լոյս։ Ո՛ժանդակ վիհ գայ
թիկնեցելոյս։ Ոտուն քարձ
րութիւն՝ տարակուսելոյս։
2 Սանդուղք երանութեն՝
եղկելոյս։ 3 Ա՛նապատիս
շաւղաց՝ մոլորելոյս։ 4 Ի՛ա
գաւառ նեղոյ՝ պարտելոյս։
Քաղցր յուսադրուի՝ լքե
լոյս։ Ձեռընկալ կենաց՝
հերքելոյս։ Ա՛ծդ միայն
և ամենատես։ Որ զլխութի
բարեաց տահմանեալ՝ Տ՝ հե
զուս անջաւի յաձախութէ։
քան զոր խըղդրեմք և իմա
նամբ ըստ պօղոսի գոհաբա
նութեն։ 6 Քանզի յիննուց
յիննից և էջորբեակ տասանց՝
ի վազորդենէ տունջեանն
առ մուտս արեւուն՝ անդուստ
առնիմն յաւէտ կարկառ
մամբ իսկ և իսկ ի տոյն անդր
գեղ արուիւ ի վեր ե քան
զաղերատանաց ակնկալութի՝
մարդկան բարեգործել մի
մեանց ընտրհատութէն։ Ուսկ
առ իմն թշուառութէ և
անարդուէ՝ զքոյդ եղեալ

28։4	
28։12	
38։5	
14։6	
4 Մակ	
18։27	
5եփես	
3։20	
Ա՛ր	
18։22	
7Մաղ	
146։4	

խառնեաց։ Ա՚վ ոք զվնասա
թէ՝ բոց անշէջ հնոցի ո՛չ
Ա՚վ ոք ընդ մեղացն հեշտու
ո՛չ կրկին յերկիր կորացաւ։
րեալքն կերպաւորեաց՝ և
խնդրեաց։ Ա՚վ ոք զանե՛
տեաց՝ 2 և ո՛չ մահ կարասեան 2 Յհ.
ըզծածուկան նկա՛ 4 · 1
րեաց՝ և ո՛չ խորովեցաւ։
Ա՚վ ոք զգաղտնիսն մտաբե
յհշեաց՝ և ո՛չ տապացաւ։
ծեաց։ Ա՚վ ոք զգործեցեալն
պեցաւ՝ և ո՛չ զօրն իւր անի
Ա՚վ ոք ի պատկառելիսն հր
զիւրն մարմին ձաղեաց։
թաշեացն գործեաց՝ և ո՛չ
դըստրովեաց։ Ա՚վ ոք յամո
ոք ախտացաւ՝ և ո՛չ զանձն
զինքն իսկ նաղուեաց։ Ա՚վ
կատարեաց չարիս՝ և ո՛չ
թէ՝ և ո՛չ զկծեցաւ։ Ա՚վ ոք
զստրուկն յիւրում մեծու
կոծեաց։ ¹ Ա՚վ ոք եսես ¹ Եսդր
ցաւ՝ և ո՛չ քարամբք զմիտան 5 · 13
զոփացաւ։ Ա՚վ ոք անօրինե
յաւուրս ձմերայնոյ՝ և ո՛չ
ղեաց։ Ա՚վ ոք մերկացաւ
մի չարեացն՝ հազարս չաւե

ւոյց գուցանէ։

Ա՚նգղի՝ ո՛վ ոք ի մարդկա
նէ մեզաւ՝ և ո՛չ զղջացաւ։
Ա՚վ ոք զազրացաւ՝ և ո՛չ ամա
չեաց։ Ա՚վ ոք գարշացաւ՝
և ո՛չ պատկառեաց։ Ա՚վ ոք
ամաչեաց՝ և ո՛չ ապաշաւեաց,
Ա՚վ ոք կործանեցաւ՝ և ո՛չ
հեծեծեաց։ Ա՚վ ոք գայթակ
ղեցաւ՝ և ո՛չ ստոյացաւ։
Ա՚վ ոք պարտեցաւ և ո՛չ
ինքեամբ ըմբերանեցաւ։
Ա՚վ ոք պատրեցաւ՝ և ո՛չ
յոգոց եհան։ Ա՚վ ոք ձաշա
կեաց լերդի՝ և ո՛չ դառնացաւ։
Ա՚վ ոք անկաւ ի քարձրու
թէ՝ և ո՛չ ընդոստաւաւ։
Ա՚վ ոք կորոյս մեծութի՛ և
ո՛չ աշխարեաց։ Ա՚վ ոք զրկե
յաւ յերանութէ՝ և ո՛չ
եղաց։ Ա՚վ ոք կապտեցաւ ի
ընտրեաւ փառաց՝ և ո՛չ ողբաց։
Ա՚վ ոք գտաւ ինքեան մե
ամարտ՝ և ո՛չ ըստգտաւ։
Ա՚վ ոք մերժեցաւ յերեսաց
այ՝ և ո՛չ հառաչեաց։ Ա՚վ
ոք լուաւ զայն ապառնալիսն
և ո՛չ սոսկացաւ։ Ա՚վ ոք լը

Խրատամերժ սովէալ։
բերւի դեգերեալ։
լի պասքեալ։ Ինքնակշտամ
դեւի թշուառ։ Հալերսա
սիրտ։ Հնխընդրօղ պար
բարտաւան միտ։ Հնչպարտ
կեցոյց՝ ոչ անօրինէ։ Հնան
ոք զիսկութիւնն իսկ նշանա
նեալ պարանոց։ Նշ զի թե
ոգի։ Հյուլելեալ ձայն։ Կրկ
շքեալ տիպ։ Տրտմեցեալ
Խրթնացեալ շուրթն։ Հն
Ցամաքեալ խոնաւութիւն։
դէմ։ Վրա զեալ ձաձանչ։
յանդիմանութիւն։ Տխուր
գրատպոյնք պարտաւորիս
Հայոյնք կերպարանք ճըշ
ւոյն ոչ թառամեցաւ։
Ա՛վ ոք ՚ի վը սգոյ սիրել
զգեցաւ՝ և ոչ նուաղեցաւ։
արկանելեաց լուսով խաչար
սաւս երկնեաց։ Ա՛վ ոք ը
կորոյս՝ և ոչ արեան արտա
ցաւ։ Ա՛վ ոք զկեանս իւր
գեաց եղեալ՝ և ոչ տխրե
Ծառ պատմուճանին քրձազ
հացաւ։ Ա՛վ ոք ընդ պայ
կիրկին ջարչարեալ յոգի մա

Ա՛վ ոք զանձառելին՝ շ և
ոչ խռովեցաւ։ Ա՛վ ոք զան
կըրեալն էութեն՝ և ոչ
թաղձեցաւ։ Ա՛վ ոք զմե
ծամեծան՝ և ոչ մաշեցաւ։
Ա՛վ ոք զանբծուե ապակ
նարարան՝ և ոչ տոչորեցաւ։
Ա՛վ ոք զտարագրուեն պատ
ձառ յանցմունս՝ և ոչ տագ
նապեցաւ։ Ա՛վ ոք զերեսացն
աղտեղի տեսիլ՝ և ոչ բար
կուեր վերնոյն զանձն պարտ
վարկաւ։ Ա՛վ ոք զմի ՚ի կա
րևորացն վեղաց յաչս կեր
պացոյց՝ և ոչ դինուք մահու
խոցեցաւ։ Ա՛վ ոք զևայտա
ռականացն՝ և ոչ վայրս վը
հատուեր ընդ հեծութիւնս
ձայնին հիւծեաց։ Ա՛վ ոք
յարքայական գահոյիցն տը
նանկացաւ՝ և ոչ կարկամեալ
՚ի վայր գլորեցաւ։ Ա՛վ ոք
ընդ պսակին պերճութե
հող՚ի գլուխ եղեալ և ոչ

կան՝ կցորդս այս անձնիշխանա-
Ա նանաձանդ՝ զի զԺնեայ 29-ոչ
5·17 չարութեանցն վտխարկութի-
ընտրութի. և կամ՝ ի մէջ
առ յետին իսկ շունչն ի-
ղղջման մեղաւորին. թէ և
րութի աւուրն պատկերի
ւ՝ի բազմադիմելին դարձու-
18·22 րից աշ՝ նեղող և օրհնել՝ 10-ոչ

քո ողորմած քոյր
ՀԱՅՐ

Աշխարհասիր՝ բան

I

Ի խուռն պրկէ խօսք ընդ ՚ա,
Ի ծոցեան՝ Նորին հանդէր առ
Նոյն ոգեբս մտքիսոց։ Բան
փչեցաւին յաւետ ընծաց հր

կան՝ կցորդս այս անձնիշխանա-
Ա նանաձանդ՝ զի զԺնեայ 29-ոչ
5·17 չարութեանցն վտխարկութի-
ընտրութի. և կամ՝ ի մէջ
առ յետին իսկ շունչն ի-
ղղջման մեղաւորին. թէ և
րութի աւուրն պատկերի
ւ՝ի բազմադիմելին դարձու-
18·22 րից աշ՝ նեղող և օրհնել՝ 10-ոչ

քո ողորմած քոյր
ՀԱՅՐ

Աշխարհասիր՝ բան

I

Ի խուռն պրկէ խօսք ընդ ՚ա,
Ի ծոցեան՝ Նորին հանդէր առ
Նոյն ոգեբս մտքիսոց։ Բան
փչեցաւին յաւետ ընծաց հր

Ի՝ընդարձակուկ քաղցեալ։
Պատշաճադատ հարճածել։
Անքնավկայ մահապարտեալ։
Ի՝ժանապէս հանեալ։
Ի՝ընձանձծ եղկելի։
Ո՛չ զայս թարգմանեալ ցու-
ցանէ տարտարագործ փարի
սեցին կշտամբեալ, և մեզա
պարտ մաքսաւորն բարեհամ
բաւեալ։ Ո՛չ արդ՝ շնիկ
զչարիսն հնարաւորութիւնն՝
բանաարկուին՝ գըտողին
զմեզ գայթակղեալս՝ զիւրն
ի մեզ սերմանիս առ օրն հա
մարեացի։ Ո՛չ իարդ ոչ զբա
րիսն տնկեալս ի մեզ հոգ
ւոյ արուիս՝ ի խընամակա-
լութիւն կամաց կեցուցչիդ՝
ոն և օն գրեսցես սուր բարե
գութ։ հզօր և յաղթօղ։
Պատիւ մեզաւորաց։ կարօղ
ամի առ ամ փրկուի։ Ո՛նիկ
զանդունդս առ երիսինս փո
խես։ և կամ զհնչար մըթու
թիւ ի լոյս հաստատեացես։
Ո՛նիկ զդառնութիւն լերուոյ
ի մանանայի քաղցրութիւն
հազես։ և կամ զկոծ սաստ

գերեզմանականացն զայս
կան ընդունել ի խաչարս։ Ա՛ե
ընդ ամբարձեալսն, այլ ընդ
բեկեալսն և ընդ խորտա-
կեալսն։ Ի հանգստեան իւ
րում վաստակեալ։ Ի խրա-
խումբ ինքեան տրտմեցեալ։
Ի մօք ժլատեալ և մտաք
խոցեալ։ Կերպ ի ծաղր և
աչք ի յողբալն։ Աչերսք
զլսխոխանս ձևացուցանեն,
և արտասուքն զդառնութի
սրտին ճշմարտեն։ Ի մտա-
նակք երկու՝ յերկոսին ձե
ռին միանն արեամբ՝ և միւսն
կաթամբ։ Աչերկու բուրա-
նոցք կայծակնաւորք. միանն
խնկովք՝ և միւսն ձևնձե-
ղով։ Ակաւառակք կրկին՝
երաւորականք համոց. միանն
քաղցու՝ և միւսն դառնու
թե։ Բաժակք զոյգք առ
երկուս բերմունս. միանն
արտօսր՝ և միւսն ծծումբ։
Տաշտք երկու՝ կրեցեալք
ի ծայրս մատանց. միանն գի
նի՝ և միւսն լերդի։ Դրունք
տեսանելեաց ննջերակաց.

կան՝ միշտ մարտիկ խաբօղ
չաղաքորդ։ 3 յարեալ ի սր
տումէն ըստ առակողին՝ արա
ծօղ հողմոց գԺուռար ունե
լի։ Ի տասղին փախչօղ։ գե
րեալ որսողին՝ մոլեկան
մարմնոյս գներհակ տնկա
կից։ յողնապատճառեան
ամենավարան։ զոր քոյ
գիտել ըզքանեացն յաճա
խումէն։ Եւ զինի մեղա
նացն՝ ողորմագինս իմն ող
բարկութիս վհատականս տա
ժանակոծս բաղմանշաղելիս։
քո առաջի ներ գթարկութիս
գթեալ սրտատուք՝ թա
ռանչս թշուառութեց՝ կար
գելոց յանքաւս չար վտան
գից մեղսատաճնապ պատ
կառեցելոյն։ Եւ զի մի
կրկնաբանութիս ի շատխո
սութի կրթեացի, առաւել
քան զսոյն այսու ողբալի։
Ոանզի ոչ երբեք համարձա
կի խնդրել իւր զարքայու
թին, այլ զանձնանացն թե
թևութի։ Ա՛ե ընդ կենդա
նեացն ի լոյս, քան թե ընդ

սական հատուցումն՝ առա-
ՅՈՎՀ. Ա 7 · 8 ՅՈՎՀ. Բ 9 · 24 ՅՈՎՀ. Գ 76, 15 ՅՈՎՀ. Ա
ՅՈՎՀ. Ա Ի ՅՈՎՀ. Ա Ի ՅՈՎՀ. Ա Ի

Ա՛ստ կորուսեալոյս յայտնու-
թիւն՝ Ճառադայթ գր։
Ա՛ստ յանդգնելոյս մեղու-
թիւն՝ ողորմութի՛ գր։
Ա՛ստ խակութիւն միաստակա-
րիս հեզութիւն գր։
Ա՛ստ կործանելոյս այցելու-
թի՛ աչ գր։ Ա՛ստ ընկղմե-
լոյս վերբերուի՛ ձեռն գր։
Ա՛ստ Բժշկուի անողջանալի
խոցուածոյս՝ մատն գր։
Ա՛ստ պակուցելոյս պաշտպա-
նութիւն՝ հոգի գր։
Ա՛ստ ապականաւորիս վատա-
հութի՛ երկայնմտութի գր։
Ա՛ստ օծուածն ամենադժնե-
խս՝ զօրութիւն գր։
Ա՛ստ 2 մեղաւորիս քաւու-
թիւն, հրաման գր։
Ա՛ստ փախուցելոյս ապաւի-
նութիւն՝ ոտն գր։
Ա՛ստ սրացելոյս պատրաստու-
թիւն՝ բազուկ գր։
Ա՛ստ վերիպելոյս առաջնոր-
դութիւն՝ լոյս գր։
Ա՛ստ տարակուսելոյս հնարա-
ւորութի՛ հանճար գր։
Ա՛ստ անիծելոյս կրկին ըս-
տացուածն՝ օրհնութի գր։

Ա՛ստ մահապարտիս դատնու-
թի՛ քաղցրութի գր։
Ա՛հա առ չարութիւն գե-
րեալ՝ բարութիւն գր։
Ա՛հա 2 թէ՝ ողորմած եմ ես ար։
Ա՛յր արդ՝ զինչդ ոչ ողոր-
մեացիս բարեգութի՝ այսքա-
նեաց ձայնարկուածդ կողո-
ղաչին հեծեծանաց։ որ
անուանէ այսու մեծացար,
զթէ՝ ողորմած եմ ես ար։
Ա՛ր ոչ ոք ի մարդկանէ
ծորին, որ տարակուսեալ
կայցէ ի՛ւրք երկուց ճանա-
պարհաց, ըստ հոգեւոցդ բա-
նի իմաստնոյն։
Ա՛ր ոչ ոք ի մարդկանէ
մեացիս բարեգութի՝ այսքա-
նեաց ձայնարկուածդ կողո-
ղաչին հեծեծանաց։ որ
անուանէ այսու մեծացար,
զթէ՝ ողորմած եմ ես ար։
Ա՛ստ առ չարութիւն գե-
րեալ՝ բարութիւն գր։
Ա՛ստ մահապարտիս դատնու-
թի՛ քաղցրութի գր։

Ա՛ստ կորուսեալոյս յայտնու-
թիւն՝ Ճառադայթ գր։
Ա՛ստ յանդգնելոյս մեղու-
թիւն՝ ողորմութի՛ գր։
Ա՛ստ խակութիւն միաստակա-
րիս հեզութիւն գր։
Ա՛ստ կործանելոյս այցելու-
թի՛ աչ գր։ Ա՛ստ ընկղմե-
լոյս վերբերուի՛ ձեռն գր։
Ա՛ստ Բժշկուի անողջանալի
խոցուածոյս՝ մատն գր։
Ա՛ստ պակուցելոյս պաշտպա-
նութիւն՝ հոգի գր։
Ա՛ստ ապականաւորիս վատա-
հութի՛ երկայնմտութի գր։
Ա՛ստ օծուածն ամենադժնե-
խս՝ զօրութիւն գր։
Ա՛ստ 2 մեղաւորիս քաւու-
թիւն, հրաման գր։
Ա՛ստ փախուցելոյս ապաւի-
նութիւն՝ ոտն գր։
Ա՛ստ սրացելոյս պատրաստու-
թիւն՝ բազուկ գր։
Ա՛ստ վերիպելոյս առաջնոր-
դութիւն՝ լոյս գր։
Ա՛ստ տարակուսելոյս հնարա-
ւորութի՛ հանճար գր։
Ա՛ստ անիծելոյս կրկին ըս-
տացուածն՝ օրհնութի գր։

Ա՛ստ մահապարտիս դատնու-
թի՛ քաղցրութի գր։
Ա՛հա առ չարութիւն գե-
րեալ՝ բարութիւն գր։
Ա՛ր ոչ ոք ի մարդկանէ
մեացիս բարեգութի՝ այսքա-
նեաց ձայնարկուածդ կողո-
ղաչին հեծեծանաց։ որ
անուանէ այսու մեծացար,
զթէ՝ ողորմած եմ ես ար։
Ա՛ր ոչ ոք ի մարդկանէ
ծորին, որ տարակուսեալ
կայցէ ի՛ւրք երկուց ճանա-
պարհաց, ըստ հոգեւոցդ բա-
նի իմաստնոյն

տալն, քան ընդ առնուլն։
Հարստանալ մեծապէս ընդ
առուբերապէս, ոչ եւ կարեւոր
մին՝ հնարաւոր եւս։ Կամիս
բաւական եւս։ Ոչ թէ կա՛
րեւ կարծել եւս։ Ճշմարտապէս
նայեցիր քաւել։ Ո՛րպէս
պէր չի քո, քաղցրութեա՛
Թիւդ, որդի՝ ոչ կենդանուց
վանութե՛ անյայտ ծածկու
մած սկզբնահայրդ խոստո
վանիցի։ Ո՛վ դու ողոր
ուաբանութա անախտութե՛ իմոյ
հեծութե՛ ձայնիս՝ մեծ հա
բանիս՝ զաղէտ տագնապի
ցուցի պայմանիւ

ԱՂՕՏՔ

քանզի բազմա

Ա՛ն ինձ, Տէր, զի բազմացան թշնամիք իմ։ Բազումք յարիցեն ինձ։ Բազումք ասեն անձին իմում՝ ոչ է փրկութիւն նմա յԱստուծոյ նորա։ Դու, Տէր, պաշտպան իմ ես, փառս իմ եւ բարձրացուցանես զգլուխ իմ։ Ձայնիւ իմով առ Տէր աղաչեցի, եւ լուաւ ինձ յլերինն սրբոյ իւրոյ։ Ես ննջեցի եւ քնացայ, եւ յարուցայ, զի Տէր պաշտպան իմ է։ Ոչ երկնչիմ ի բիւրոց ժողովրդոց, որ շուրջանակի դարձան ինձ։ Յարո՛ւց, Տէր, եւ զրկեա՛ զիս, Աստուած իմ։ Զի դո՛ւ հարցե զամենայն թշնամիս իմ զանպատիւ, զատամունս մեղաւորաց խորտակեցե՛ր։ Տեառն է փրկութիւն, եւ ի՛ ժողովրդեանդ քում օրհնութի՛ւն քո։

Ա՛ն ինձ, Տէր, զի բազմացան նեղիչք իմ։ Բազումք յարիցեն ինձ։ Բազումք ասեն անձին իմում՝ ոչ է փրկութիւն նմա յԱստուծոյ նորա։ Դու, Տէր, պաշտպան իմ ես, փառս իմ եւ բարձրացուցանես զգլուխ իմ։ Ձայնիւ իմով առ Տէր աղաչեցի, եւ լուաւ ինձ յլերինն սրբոյ իւրոյ։ Ես ննջեցի եւ քնացայ, եւ յարուցայ, զի Տէր պաշտպան իմ է։ Ոչ երկնչիմ ի բիւրոց ժողովրդոց, որ շուրջանակի դարձան ինձ։ Յարո՛ւց, Տէր, եւ զրկեա՛ զիս, Աստուած իմ։ Զի դո՛ւ հարցե զամենայն թշնամիս իմ զանպատիւ, զատամունս մեղաւորաց խորտակեցե՛ր։ Տեառն է փրկութիւն, եւ ի՛ ժողովրդեանդ քում օրհնութի՛ւն քո։

Ա՛ն ինձ, Տէր, զի բազմացան նեղիչք իմ։ Բազումք յարիցեն ինձ։ Բազումք ասեն անձին իմում՝ ոչ է փրկութիւն նմա յԱստուծոյ նորա։ Դու, Տէր, պաշտպան իմ ես, փառս իմ եւ բարձրացուցանես զգլուխ իմ։ Ձայնիւ իմով առ Տէր աղաչեցի, եւ լուաւ ինձ յլերինն սրբոյ իւրոյ։ Ես ննջեցի եւ քնացայ, եւ յարուցայ, զի Տէր պաշտպան իմ է։ Ոչ երկնչիմ ի բիւրոց ժողովրդոց, որ շուրջանակի դարձան ինձ։ Յարո՛ւց, Տէր, եւ զրկեա՛ զիս, Աստուած իմ։ Զի դո՛ւ հարցե զամենայն թշնամիս իմ զանպատիւ, զատամունս մեղաւորաց խորտակեցե՛ր։ Տեառն է փրկութիւն, եւ ի՛ ժողովրդեանդ քում օրհնութի՛ւն քո։

Ա՛ն ինձ, Տէր, զի բազմացան նեղիչք իմ։ Բազումք յարիցեն ինձ։ Բազումք ասեն անձին իմում՝ ոչ է փրկութիւն նմա յԱստուծոյ նորա։ Դու, Տէր, պաշտպան իմ ես, փառս իմ եւ բարձրացուցանես զգլուխ իմ։ Ձայնիւ իմով առ Տէր աղաչեցի, եւ լուաւ ինձ յլերինն սրբոյ իւրոյ։ Ես ննջեցի եւ քնացայ, եւ յարուցայ, զի Տէր պաշտպան իմ է։ Ոչ երկնչիմ ի բիւրոց ժողովրդոց, որ շուրջանակի դարձան ինձ։ Յարո՛ւց, Տէր, եւ զրկեա՛ զիս, Աստուած իմ։ Զի դո՛ւ հարցե զամենայն թշնամիս իմ զանպատիւ, զատամունս մեղաւորաց խորտակեցե՛ր։ Տեառն է փրկութիւն, եւ ի՛ ժողովրդեանդ քում օրհնութի՛ւն քո։

Ա՛ն ինձ, Տէր, զի բազմացան նեղիչք իմ։ Բազումք յարիցեն ինձ։ Բազումք ասեն անձին իմում՝ ոչ է փրկութիւն նմա յԱստուծոյ նորա։ Դու, Տէր, պաշտպան իմ ես, փառս իմ եւ բարձրացուցանես զգլուխ իմ։ Ձայնիւ իմով առ Տէր աղաչեցի, եւ լուաւ ինձ յլերինն սրբոյ իւրոյ։ Ես ննջեցի եւ քնացայ, եւ յարուցայ, զի Տէր պաշտպան իմ է։ Ոչ երկնչիմ ի բիւրոց ժողովրդոց, որ շուրջանակի դարձան ինձ։ Յարո՛ւց, Տէր, եւ զրկեա՛ զիս, Աստուած իմ։ Զի դո՛ւ հարցե զամենայն թշնամիս իմ զանպատիւ, զատամունս մեղաւորաց խորտակեցե՛ր։ Տեառն է փրկութիւն, եւ ի՛ ժողովրդեանդ քում օրհնութի՛ւն քո։

բաւ ուխտ, զբնաւէն նշանա
կելոյ ղեռւխի ա֊ծուէն յա
րակայուխէ՝ սահման անչե
տաքննուխի։ Եւ աւազանին
նորածին որդւոց անհատ
յորդուխի։ Այս խիւ պան
ծալի, որում չէ կէտ կցոր
դի, եւ ոչ տպաւէճ վախճա
նի։ Այլ կոյս ոմն է ուրոյն
ընտրուխէ նըշխրեալ, յոչ
էէտ անձառելի վիճակաւ
համայն յաւիտենից՝ զմի
ւարաթարգմանելի մերոյս
խմաստից։

Ա. Զդ՝ համարեա յարդարու
խիւն անյուսալի փրկուխէ
հոգւոյս՝ զամենավարան ձայն
կոզկոզանաց արտիս հեծու
խիւն։ Ընդ նախադրելոցն
երջանկաց եղէալ եւ դասեալ
զայս դաւանուխիւն փոքր՝ հա
ւատոց իմոյս խրնդերուխ
ծոց։ Ո՛ւ կեցից եւ ես առ
նոքօք՝ բերկրեալ շնոսին,
Լուսոն հարեալ քան զնմոյ
գործոց՝ զքոյդ շնորհաց,
Ա՛նաւանդ զի կրկին բար
ձունք են եւ փաւաւորք։ Ա

զմ ա֊ղ
9·20
3ծ֊ննն
15·5·46
4 ա֊ղ 4
1·17·18

ղ ա֊ղ 4
2·5

ւ֊ղ 5
17·5
17·16

5ծ֊ննն

Ա֊ղ 4

Ա֊ղ 4

Ա֊ղ 4

զի զերծ արասցես զքանչէն
նոսին։ Եւ յաղագս ոմանց՝ մեծ՚ի
ես ոմանց աղօթս՝ մեծ՚ի
տականս՝ եթէ տատամսեալս
մեր կերպանան։ Եթէ հե՛ղ
Եւ որ ինչ միանգամ՚ի կիր
առ ձաշակումն կերակրոց։
Եւ ձգումն ըմպելեաց, և
քունս։ Եւ մեծամեծս։
հերձուածոցաց։ Եւ փո՛
տեսարձակութեամբ։ Եւ հակառակութեամբ
դիւաց։ Եւ մարտս
հել և՚ի զարթնուլ։ Եւ պա՛
ժել առաջնորդեալ՝ Ինձէր
տակարաց հոգեւորականաց
՚ի գիշերի ընթացմունս օդ
թիս։ Որ՚ի տրտնջեան և
Եւ առաքինութեանց չերմու
Եւ գործոց յաղողուածոս
Եւ ձայնս բնաւորականս։
ղեհս։ Եւ խօսս հաստարակաց
աղաչանաց։ Եւ բանս ընտա
գոհութեան, և առ գթեալն
ձումն բազկի։ Եւ բարիս՝
կարկառումն աջոյ և համբար
փոխումն գարշապարի։ Եւ
ձին յիշատակ ալ։ Եւ փո՛
րելոց։ Եւ շարժումն ան

քան զչափ կշռութեանէ բանի
գերազոյնք։ Համառօտ խոս
վութեանէ հաշտարանք։ և հզօ
րապես քաւարանք։ և կար
ծեաց թերութեանէ մտաց սլա
ցեալք։ Ընդ արեան քո
ահաւորի՝ և ըստ մարմնոյ
ծնօղդ քո խնկելի։ Պարզ
առաքելոյն։ Պատառ մարգա
րեից։ Պատնդ մարտիրո
սաց։ Զհաւատոյ հե՛
տեւակք՝ սպառազէն արիու
թեամբ մերկամարտիկն մրցու
թեամբ՝ գումարք միանձանց։
Խոյլք բանակաց ընտրելոց։
Հոյլք հոգեղինաց։ Գերի
ժողովք բարեկրօնից։
կցորդելոց։ Լուսանդ երա
խայրեաց։ Ատաւելմունք
զըսարակաց։ Լուցմունք
զամպարաց։ Խոնարհմունք խըն
կոց՝ իւղոց հանդերձանաց։
Յաղթանակք փրկական նշա
նաց։ Կառուցմունք խոտա
նաց աշխարհից։ Ձեռք
քահանայից ընտրեալ կատա

երբեք դատել ճշգրտապէս։
Որոց իջ բաշականացայ
Օրհնուի՛ ի ներտաձգուբ։
Պաջալերուի՛ ի լկտութէ։
Նախուի՛ ի խածանողուբ։
Դաշտութի՛ ի թշնամութէ։
Պաղերուի՛ ի քարկոծութէ։
Պաշաւանք յանդիմանուբ։
Ողորմութի՛ յանգթութէ։
Պարկեշտուի՛ ի լկտութէ։
Բառօրութի՛ ի չարութէ։
Ընչածութի՛ յայլամտութէ։
Համառուի՛ ի մանկութէ։
Շնմարտութի՛ ի ստութէ։
Թի՛ յամբարհաճաձութէ։
Ի թերութէ։ Յոնարհու
Ի խստութէ։ Վատարեալուի
Ունա նուիրելիս։ Չեզուի
Շանց գազանականաց՝ գա
Հանդրտաբարոյս։ Վ Թիւս
Կնաց ձիոց անմաքրից՝ որոյ
Աղաչնեաց։ Ի միջ խրոխտա
Ւուց՝ ապիտականիշ երամ
Ի միջ արջնատես ագռա
քով իցէ։ Որոյ ես տեսանել
ձեռնարկութէ՝ զնարդ ոչ
տուբ, առ այս օրինակ կիրթ
կրկինապատիկ պատճապար

զբեզ թէ իցես, թէ ես ոչ
զբեզ թէ իցես, թէ ես ոչ
գովեստիւ, ծանուցեալ
առեր՝ թէ որ կարծեայ զբեզ
յանցաւորացն։ Այնդհանիմ
բնաւիցէ՝ վկայեալ սորին
Հ ես կցորդիմ թշուառա
կողին մաղթանաց։ Արուամ
զիտեն զգօրուն զբ, ըս տա
քիւմ հաճարի են։ Վանզի
ղեցին՝ քո են։ Վս զի՛ ի
ես մոռացեալ։
Ա՛րդ՝ դու ստացար զամե
նեսին, և քո են ամէն, և
ողորմածդիս ամէն միայն քա
ես մոռացեալ։
Ա՛րդ՝ դու ստացար զամե
նեսին, և քո են ամէն, և
ողորմածդիս ամէն միայն քա
ղեցին՝ քո են։ Վս զի՛ ի
քիւմ հաճարի են։ Վանզի
կողին մաղթանաց։ Արուամ
Հ ես կցորդիմ թշուառա
բնաւիցէ՝ վկայեալ սորին
յանցաւորացն։ Այնդհանիմ
առեր՝ թէ որ կարծեայ զբեզ
գովեստիւ, ծանուցեալ
զբեզ թէ իցես, թէ ես ոչ
Թէ՝ թուոյ ԺԱ։ 103

Եւս յետոյ եղեալ՝ ի Նախադրութեց արժանաւորաց, գրեալ ինձէն ընդ պարտաւորութեան պատմոց, հայեցեմ զողորմութիւն ընդ ամենայն մաղթանաց։ Ընդ նկուն, և անհամարձակ։ Ընդ տկարան և մոքրկութեան։ Ընդ ընկճեցիկն, և արհամարհեալս։ Ընդ տարապեալ

մանեցից զիս ինքն ինձէն իմովս

ըստ մարգարէին, յանդիմանեցից զիս ինքն ինձէն ընդ երեսս իմ։ Ընդ ծանեալսն, և յայտնեալս։ Ընդ ընկճեալսն՝ և հաստատեալս։ Ընդ զլորեալսն՝ և կանգնեցեալս։ Ընդ ատելեալսն, և կոչեցեալս։ Ընդ ապշելսն, և զարհուրեալս։ Ընդ մերժեալսն, և ընկալեալս։ Ընդ անառակեալսն, և զսպեցեալս։ Ընդ հեռացեալսն, և մերձեցեալս։ Ընդ հերքեալսն, և սիրեցեալս։ Ընդ պատկառեալսն, և զզէարթացեալս։ Ընդ ամաչեցեալսն, և խնդամտեալս։

Այլ ես պատմեմ աստանօր զարձեալ՝ ո՛չ զմեղսն եղէմի, ըստ մարգարէին հրամանատուէն որ առ Ժողովուրդն նախկին. և կամ տանն յակոբ զոր զանօրինութիւնս նոր, այլ իմոյս ժամանեցից յայտնութիւն։ Քանզի աճապարէ ըստ աղէտս մահու յարեալ 2 ըստ մարգարէին, յանդիմանեցից զիս ինքն ինձէն

կանխեսցէ ժառանգել զքեզ. որ միայն անաչառաբար կշտամբես իրաւամբք զարդարութիւն առ ամբարիշտ մարդուն, և առ պոռնիկ զղջացեալն։ Ո՛ւռ աւետեսին բարեգործ՝ միայն Թագաւոր օրհնեալ՝ ի բարձունս և յաւէտ յաւիտեանս ամէն։

****

փվէբսոին յօսէլսճած կրլին հե ծոնիած նորին հսկողէ առ նոյն ոչէբս յոչխոսց։ Բան ի խոյց պրէց խօտ ընդ ա։

ՅՈՎՀԱՆ

ղ-ի
18. 11
7. 48

ՅՈՎՀԱՆ
1 յովհ. 1. 5
2 յովհ. 1. 58

Ն ընծաեալն առացուած։
Ն ընկալուտ կեանք։
Ն ընտրեալ գիւտ։
Ն ընտրուտ հանգիստ։
Ն ընտրուտ հաղորդուիլ բերկրութիւն։
Ն ընկալուիլ տուրք։ Ն ընձեալ
Ն ընտրուտ խմաստութիւն։
Ն ուստ պատրաստուտիւն։
Ա այրելական վիճակ։
Ն ընձաւ ժառանգուտիւն։
Ն ընձաւ մեծուտիւն։
Ն ընդունելի իսկուտիւն։
Ն ընդունելի իսկուտիւն։
Ն ընդ զօրուտիւն։
Կարող բարերարուտիւն։
Ն ընդակառ լոյսն։
Ն ընձաւ ժառանգուտիւն։
Ն ընձաւ մեծ

Աղօթարանի հարազատ։
Անաման ուրախութեան հայրենիք։ Ես. 61. 10
Աստուածանեալ անուն։ 2 Թես. 1. 9
Պաշտեցեալ պատկեր։ Ես. 57. 15
Ընդարարիչ տէրը։ Յովհ. 1. 3
Երկրպագեալ տէրութեան։ Մատթ. 4. 10
Խորհրդաւոր յիշատակ։ Ես. 26. 13
Անդուլ մուտ։ Ընծայից դուռն։ Սաղմ. 121. 8
Ամարտուած ձանապարհ։ Ես. 40. 9
Երկնաձեմ անդուզք։ Ես. 14. 6
Որ այլ բազմութեան բանից գովեստից՝ անհամար կայ գաղ և ատանց անբաւից՝ զոր ոչ բերէ բերան երկրածին, և ոչ տանի գործի մարմ նեղէն, և ոչ կշռեն խղճք հոգեղէնք։ Ես. 28. 12
Ո՛ւր քեզ հայի ամակն տէ առղի ածդ ամի։ Այեւ՛ կ պատրաստանս հառաչմանն ձայնի քոյոց ծառայից, և ինձ յա զանեաց ոք աղաչեսցէ։ Որ ընկալ զձօղ ողբերգուե լսելոյ արտասուաց աչացս ցոն կատերի՝ յանարատ ոտս մար դեղուե քո քրիս։ Որ օրհ նակաւ խորհրդոյ 4 հերաց Ես. 38. 3 Յով. 144. 16

Ընդհանուրդելի բոլորեալ։
Ընդհանարուեստ բժիշկ։
Ընտանեալ հաստատուն։
Պարձուցիչ մոլորելոց։
Պահիչ կորուսեալոց։
Ցոյս ապաւինելոց։
Լոյս խաւարելոց։
Վերակիչ մեղուցելոց։
Ծածկարանդ փախուցելոց
Ընդորրիչ խռովեցելոց։
Փրկութիւն մահացելոց։
Ընդունակիչդ կապելոց։
Ընդառիչդ մատնելոց։
Պատսպարանդ սահեցելոց։
Ընդհակիդդ գայթակղելոց։
Երկայնմտութիւն տարակուսելոց։ Լուսոյ տեսակ։
Ցնծութեան ցոյցք։
Օրհնութեան անձրեւ։
Հոգի երեսաց։ Օ՛ օրուան դիմաց։ Հովանի գլխոյ։
Երթարան շրթանց։
Ընդունելի բանի։ Կառավար անձին։ Խարձումն բաղկի։ Զգեստն ձեռին։
Երանաւնակալդ սրտի։
Ընտանի անուն։
Վերաձեռը ձայն։

եղեցի ՆշայՀ առաՀօտու Հոգ
՚ի դիմաց և՚ի թիկանց։ Աչք
էորել։ Ցաջմէ և յահեկէ։
կեցուցանել փրկել և լուս
փառաց քոց ժամանեսցէ
բանակաց պաշարողաց՝ արև
ըեաց յինցանաց և դիւաց
Աչք ընդ մութլ մրթաւե չա
Պակուեսցին քեղիքն։
Խորտակեսցի լուծն։
Պատառեսցին պարտիքն։
Պարտեսցին պատրանքն։
Վերասցին մեղքն։
Վանեսցի վիհն։
Ապստեսցին կապանքն։
Արձակեսցին որոգայթքն։
Խզեսցին հաղեքն։
ցին մուրհակք մեղացն։
և հալածեցեալ։ Անհայնաս
սարկուն չարեաց՝ հերքեալ
վանեալ։ Մաչեսցէ բան
հզօրիւ խնկեալ և խոստո
եղելոց՝ մեծասցի անուն
բիւրուց բարութեց՝ ի քէն
Աչք յայսքանեաց ամենից
ղաց՝ փոխարկեսցին ՚ի թո
շակ հնուր հայց։

կնոջն յանցաւորի՝ զառ քեզ
դարձն և զդաւանութի։
Աչք հնմբուրիւ շրթանցառ
ձաշակ փրկութե կենացդ
հաղորդութե՝ համաշընչապես
զնքակ միուի։ Աչք զնոյն
գթութի՝ նորին ողորմութե զն
կալել ՚ի քէն բարերար, գրա
ևականեսցես զմեծդ պար
գև՝ ընդ փոքու հաւատոյս,
Աչք ՚ի ձեռն գթութե սիրոյ
քո առ քո անձկալի անունդ
խոստովանել ծունկս, դարձ
ցին ձմերունք հողմոյն խրա
տուե ՚ի յոդ հանդարտութե։
Աչք մրրկին սաստկութի
՚ի սիպ ախորժութեան։
Աչք կարծիք երկիւղին՝ ՚ի
մեծ վատահութիւն։
Աչք պատուհաս պատժոցն՝
երանութե պատահումն։
Աչք վտանգ թաղծանացն՝
՚ի հոգևոր խրախճանութի,
Աչք աչկոծուի ծիւանացն՝
՚ի խոր խաղաղութիւն։
Աչք ըեկացն թեաւրկմունք՝
յանքոյթ նաւահանգիստն։
Աչք բերք բեռանցս մե

ՈՒՐԱԽ ԶՅԱՐՄԱՆԱՑ ԵՐԹԱՅ ՀՈԳԻ ՊԱՇՏՄԱՆ ԲԱՆԻ՝ ԶԻ ՆԱ ՀԱՅՐԵԱՑ ՀՈԳԻՆ ՔԵԶ ԸՆԴ ԽՆԿԱՂԶԵԱ ՏԻՐՈՋ ԶՈՒԳԱՄԱՍՆԱՒՈՐ՝ ԽԱՌՆԵԱՑԵԱ Ւ ԻՆ ՅԱՆՈՒՇՈՒԻ ԿԱՂ ՄՈՌԼԵԼ ԽՈՂՈՎՆ ՄԱՐԻԱՄԱՒ՝ ԿԻՆՈՂ ԲԱՐԵՊԱՇՏԻ։ ՅԱՐ ԿԱ ԵՒ ԱՍԱՑՈՒԵԼ ՅՈՅՆՈՒԹԵՆ ԸՆԴ ԵՐԿԱՆԻԿ ՊՈՒԼՈՒՆԿԱՑՈՅՆ Ի ՔԷՆ ԸՆԿԱԼԵԼՈՅ ՅԱՒԻՏԱՀՐԱՇ ՅԱՐԴԱՆՈՔ՝ ՊԱՐԱՐԵՑԻՍ ՎԵՐ ԾԱՓԷՍ ԻՄՈՎ ԶՆԻՒՆ ՆՈՒԱՍՈՒՐԻ։ ԸՆԿԱԼԵԼ ՅԱՆՀԱՍ ԵՒ Ի ԲԱՐԵԲԱՆԵԼՈՒ ԳԼՈՒԽ ԲԱՐՁՐԵԼՈՅ՝ ԱՆԿՇՏԱՄԲԵԼԻ Ի ԲԱՆԲԱՍԱՆԱՑ ԱՍՊԱՐԵԶԻՆ ԹԷ՝ ՀՄԻ ՕԾԱՅԷ ՊԱՏԵՐԱԶՄԱ ՈՍ

ՓՎԷՐԱՊԻՆ ՅՈՒԶԵՑՈՒՑԱԾ ԿԱՅԻՆ ՀՅ ԾՈՒԼԵԱՆ՝ ՆՈՐԻՆ ՀԱՅՈՑԻ ՄՈ ՆԱՅՆ ՄԱՂԵՐՍ ՄՈՂԼԱՆԱՑ՝ ԲՈՒՆ Ի ԽՈՐՈՑ ԱՐԱԾ ՅՈՍՓ ԸՆԴ ՈՐ՝

ՈՒՐԱԽ ԶՅԱՐՄԱՆԱՑ ԵՐԹԱՅ ՀՈԳԻ ՊԱՇՏՄԱՆ ԲԱՆԻ՝ ԶԻ ՆԱ ՀԱՅՐԵԱՑ ՀՈԳԻՆ ՔԵԶ ԸՆԴ ԽՆԿԱՂԶԵԱ ՏԻՐՈՋ ԶՈՒԳԱՄԱՍՆԱՒՈՐ՝ ԽԱՌՆԵԱՑԵԱ Ւ ԻՆ ՅԱՆՈՒՇՈՒԻ ԿԱՂ ՄՈՌԼԵԼ ԽՈՂՈՎՆ ՄԱՐԻԱՄԱՒ՝ ԿԻՆՈՂ ԲԱՐԵՊԱՇՏԻ։ ՅԱՐ ԿԱ ԵՒ ԱՍԱՑՈՒԵԼ ՅՈՅՆՈՒԹԵՆ ԸՆԴ ԵՐԿԱՆԻԿ ՊՈՒԼՈՒՆԿԱՑՈՅՆ Ի ՔԷՆ ԸՆԿԱԼԵԼՈՅ ՅԱՒԻՏԱՀՐԱՇ ՅԱՐԴԱՆՈՔ՝ ՊԱՐԱՐԵՑԻՍ ՎԵՐ ԾԱՓԷՍ ԻՄՈՎ ԶՆԻՒՆ ՆՈՒԱՍՈՒՐԻ։ ԸՆԿԱԼԵԼ ՅԱՆՀԱՍ ԵՒ Ի ԲԱՐԵԲԱՆԵԼՈՒ ԳԼՈՒԽ ԲԱՐՁՐԵԼՈՅ՝ ԱՆԿՇՏԱՄԲԵԼԻ Ի ԲԱՆԲԱՍԱՆԱՑ ԱՍՊԱՐԵԶԻՆ ԹԷ՝ ՀՄԻ ՕԾԱՅԷ ՊԱՏԵՐԱԶՄԱ ՈՍ

ՈՒՐԱԽ ԶՅԱՐՄԱՆԱՑ ԵՐԹԱՅ ՀՈԳԻ ՊԱՇՏՄԱՆ ԲԱՆԻ՝ ԶԻ ՆԱ ՀԱՅՐԵԱՑ ՀՈԳԻՆ ՔԵԶ ԸՆԴ ԽՆԿԱՂԶԵԱ ՏԻՐՈՋ ԶՈՒԳԱՄԱՍՆԱՒՈՐ՝ ԽԱՌՆԵԱՑԵԱ Ւ ԻՆ ՅԱՆՈՒՇՈՒԻ ԿԱՂ ՄՈՌԼԵԼ ԽՈՂՈՎՆ ՄԱՐԻԱՄԱՒ՝ ԿԻՆՈՂ ԲԱՐԵՊԱՇՏԻ։ ՅԱՐ ԿԱ ԵՒ ԱՍԱՑՈՒԵԼ ՅՈՅՆՈՒԹԵՆ ԸՆԴ ԵՐԿԱՆԻԿ ՊՈՒԼՈՒՆԿԱՑՈՅՆ Ի ՔԷՆ ԸՆԿԱԼԵԼՈՅ ՅԱՒԻՏԱՀՐԱՇ ՅԱՐԴԱՆՈՔ՝ ՊԱՐԱՐԵՑԻՍ ՎԵՐ ԾԱՓԷՍ ԻՄՈՎ ԶՆԻՒՆ ՆՈՒԱՍՈՒՐԻ։ ԸՆԿԱԼԵԼ ՅԱՆՀԱՍ ԵՒ Ի ԲԱՐԵԲԱՆԵԼՈՒ ԳԼՈՒԽ ԲԱՐՁՐԵԼՈՅ՝ ԱՆԿՇՏԱՄԲԵԼԻ Ի ԲԱՆԲԱՍԱՆԱՑ ԱՍՊԱՐԵԶԻՆ ԹԷ՝ ՀՄԻ ՕԾԱՅԷ ՊԱՏԵՐԱԶՄԱ ՈՍ

ոսոտ՝ ՚ի սոյն յարկ մուծից
ւից տաւից բերել համ
մոցս մեղանաց՝ ՚ի մարգարէ
ցից զպատիժ պարտուց իւ
րոյ՝ ամենայնիւ հատու
ցել, որ ինչ ինձն ի յարմա
մաղթանաց այսր ողբերգու
օրինակ փոխեալ զմատեան
կատել ՚ի սոյն։ Եւ՝ յայլ
պարծիլ, եւ՛չ վերստին պատ
Այլ զի՞ ի յայսոսիկ ինձ
ՀԱՏՎԱԾ ՔԱՂՑՐՈՒԹԵՆ։

ուղղութեան քոյինակրօն
ջացն, զյոգնահաւք աւնդո
Ընդ քառապերճութեան լան
տակ ՝որուն՝նականդ ձայնի։
զարդուս, զանստուեր յիշա
կանն գնահ վայելչականն
ռաքինութեան։ Ընդ ուն
հանդերձ գործնական ա
օրինիւնն եւ աչեւտարանաւն,
զկնթուիչս բարեմասնութեան։
Ընդպարանչանին պճնութիւն՝
զանապականութեան վերարկուն,
զերծմանն գլխաշուք կուսին,
հին առիս դարձեալ։ Ընդ
զրկեանն, զօծումն շնոր
ի յայրատ կնոջէն հնոյ ժո

տոց գագաթան իւղ մեղաւո
րին։ Ալ՝ սրատացեա զօրա
նալ կրկին յաձախուիք քուր
ման խոստովանութեանդ այսր մա
տունն ՚ի քազմութեան աղքատ՝
համարսիրութեան ամենատարած
եւ աշխարհալիր յոտանն տեսա
կաւ։ քսան օրինակի համեմա
տութեան նոցայն յիշատակի։
Վհանղի դուն նոյն ասր զգաս
տացուցիչ նախանի քարախոտ
հից կանանց մեղաւորաց։
Որոց առակեալ զմարգա
րէին կերպարան՝ քումդ
ձկնարուստիկ պատկերի յե
զանակեցեր։ Ընտրուստ առ
ատին անձառ ներգործու
թիւ ՚ի կիս վերաբերեալ
զծայրագոյն չնորհին կատա
րումն։ Ընդ անսանական
գարունն կերակրոյ, զբազմա
համբար պտուղ ցորենոյդ
կենացդ հացի։ Ընդ ապա
կենացու արծաթոյն, զարգու
նականդ պատկեր։ Ընդ յի
մարտար թըմրութիւնն գին
ւոյն, զբաժակ արեան արար
էիդ։ Ընդ իւղոյն առեւտ

Ո՛ դարձարան մահուն, կե
ակնկալութի առատականն, Էիրն,
պատուհան, պարգեւն։ Ո՛ հուրն։ անձրեւն։ Ո՛
տերազնն, հանդարտանալն։ Ո՛ պատիժն, ներումն։ Ո՛ պա
վտանգն, անդորրութին։ Ո՛ վէրն, բժշկութին։ Ո՛
անօրէնութին, քաւութին։ Ո՛
ծուռն, ներողութին։ Ո՛
պարտիսն, շնորհ։ Ո՛ ողջ
աւ մեղանն, դարձն։ Ո՛
բանին ծանուցեալ։ Ոլորմ
տարանն կեանս է ամենեւին։
թէ յուսոյ, զի քնեան աչե
ինձ նշոյլ յիշատակի փրկու
Ո՛յ այս միայն է պահեալ
նեաց կորուսչին ըստ գրոյն,
ժանեալ, ո՛ի յօրինակէ ժա
խորտակեալ, կերեալ, բա
ջարեալ, ջախեալ, մանրեալ,
կիմ, Տանջեալ, լքեալ, չար
Ո՛յլմիմ թէ արդի չյայտնի
Հիանամ թէ ինքն ոչ այրիմ։
մանամ թէ զի արդ ո՛չ կիզնիմ
նեալքոյ և արտաքոյ։ Ո՛ սր
ղելցի, 2 զաց զուեցողնս

Ես կարի
պատուիրեալ ասաց եղեկիէլ.
գեաստ այ զվարագուրին
վիճակեցայ։ Ո՛ի թէ ըզ
կործանեալ, կորըստեանն
ցանեն։ Յորս ես կամաբ
վհատութիւն բազում մատու
յոյս ընձեռուեն, և ոմանք
տեսութիւն։ Յորոց ոմանք
յայտնութիւն, սքանչելեաց
ժառանգութիւն, հրեշտից
խրախոյս աճապարինս, փառաց
գնա, լուսոյ երևմունս,
վանութիւն, աւետիսս, պար
Ո՛ր ոք, զղջմանն, խոստո
դեցաբ յիմ յուսադրուի։
ամենաժամանն՝ կանուխ ազ
Ո՛յլ մեծիդ այ գթութի
տակման, լալումն կարևոր։
բարկութե, նախատինս խոր
ձայնս հեծութե, բողոքս
պարել։ Յորս հառաչանս,
քան թէ ըբերկրութիւն նոց
ողբոց նոցին լծակից եալ,
աստիկ գաւառիդ։ Ո՛նդ

Աչք զինչ է ինձ զայսքանէց յիշմանց ի թիւր արկանել, եւ ոչ զանձառելիսն աստանօր դասել։ 3 Ընշատակաւ հօրն բարձրելոյ՝ յորդին կցորդու թիւն։ Յանուն միածնին՝ առ Հայրն ընտանութիւն։ Սոցին ակնարկութ՝ ի ընդ Հոգւոյն հաղորդութիւն։ Այսչին փըր կանք։ Նահին սիմիութիւն։ 4 Խարտոյր վարձ կամացս առ կշռաւոր գիտողին։ 5 Ա՛յ ձան կենդանեաց, հաշտու թիւն միջնորդութիւն։ Ան ալիք ամէն անթիւ բարիք ի բարեբարին բարդեցեալ։ Ա՛զատք ի հարկէ։ Ա՛րձակք ի լծոյ։ Ի՛շխանականք, և ոչ իշխեցեալք։ Ա՛յսորիկ են որ ինձ ի մէջ դառնու թեա մահու՝ կեանն անտա րակոյս աւետարանեն։

Ա՛նգղ եթէ ոչ զայսոսիկ ունիցի, ց կանխաւ արդեօք կորուսեալ կի իսկ և իսկ՝ ըստ բանի երդողին։ Ա՛յ փոքրկութ որդւոյ՝ զհայր

3 Յ ծ ս
6 · 37
14 · 6 · 9
14 · 16

4 Ք կոր
1 · 22

5 Հռ օ՛
6 · 3
8 · 2

ց Յ ոչ՝
ա 18 · 92

փառաւորեմ։ Ա՛յ նուաս տութ հոգւոյ՝ զորդի նա խադասեմ։ Համախառ ու նիմ զերեսեան՝ ևնոյն արար չութ։ Վանզի և՛ի դէմ Հոգւոյն սբոյ՝ այս են ազա նանք իմ նախընծայ յսկըզ բան պատարագին։ Յորում գառնդ երկնաւոր զենանի զայս աղօթեցի։

Աղօթք որ ասի ի ղՊողոսէն Մոռոցոնի։

Մենակալ ինձ Աստ ուծոյ, մարդա սէր, ինձ բոլո րից։ Յորինող երևութից և աներևութից փրկող և հաստատող։ Ինամող և խա ղաղարար, հօր հզոր հոգի։ Հայցեմք բազկատարած մաղ թանօք՝ գոչմամբ հեծուե՝ յանդիման եղեալ քեզ ա՛ հւմորիդ։ Ա՛ռաջիմք մեծաւ դողութբ՝ սաստիկ երկիւ ղիւ՝ մատուցանել նախ ըզ բանականս զայս պատարագ՝ քում անշնին տրութեդ։ Այլ աղաւաղակի փառակի և

օրինակուն՝ նախ քան ըզկա
ռուցանել զլոյծ մածուճած
վերջնում վարագուրիդ՝ յո
րինեցեր կարօղ տիրապէս
զբովանդակ բնութիւն ամե
նից բնաւից բոլորից գոյից
ամէից յանէից։

1 Եւ ստեղծանին՝ ինորո
գութիւն յարուցե ամ եղեալ
քոս առ ինքեն։ Այնմ ժա
մանակի որ է օր վերջին այսմ
կենցաղի, և օր առաջին՝
երկրին կենդանեաց։

Եղեզ հնազանդեցաւ միու
թիւ կամացն՝ ոչ և հօրն իւ
րում, ազգակիցն քո եակիցն
հօր՝ անդրանիկ որդի։ Ա՛ե
րով կերպիւ՝ զքեզ աւե
տարանեաց 2 Աշխարհս աշ
հաւասար և համագոյ հօր
իւրոյ հզօրի։ Եւ զառ ինքեզ
հայհոյուին՝ անքաւելի քա
րոզեաց։ Այլ իբր զաշմարտ
ուից զքէն հեատելոցն՝ զյա
րաբանական բերանսն կար
կեաց։ Այլ զիւրն չնորհեաց
արդարն և անարատն՝ գուիշն
աշխ։ 4 Այր վն մեզաց մերոց

և արարչակի հայրենի անկա
պուտ պատուոյդ։ Այլ
քննողի ծածկութիւնք խորոց
խորհրդոց ամենակատար
կամաց հօրն էմմանուէլի։
զքեզ առաքչի փրկչի և կեն
դանատուի և արարչի ամե
նից։ Այնձեռն քո ծանուցաւ մեզ
երրեակ անձնաւորութիւնն
միանական աստուածդ։ յորոց
մի և դու ճանաչիս անհաս։
Այն և ի ձեռն քո՝ առա
ջինք նահապետական տոհմին
շառաւիղք՝ աբեսանօղք ան
էանակղեալք, զանցեալն
և զգալոցն՝ զկղեալն և
զչգոյացեալն՝ անըստուե
րաբար բարբառով բանի
վերապատմեցին։

2 Ոգի այ քարոզէր զքեզ
մովսէսի։ Այր ի գնալն քո
ի վէր ջրոցն անպարագիր զո
րութիւն, ահեղ շրջարկութիւնք
տածողականաւ՝ թևապար
փակ պաշտպանողօքն գթա
սիրել ի ծնունդս նորոգս,
զաւազանին խորհուրդ ծա
նուցեր։ Այր կերպարան

ՀՈՎ. ՀԱ

Ա ղաչեմք և աղերս սեմք արտասուալից հառաչմամբ յամ անձնէ զիաւաւորեալ արար ջուխդ՝ անեղծ և անատեղծ անժամանակ Հոգւոյդ գթածդ։ Ոչ բարեխօսող ես վասն մեր յանմռունչ հեծութիւնս առ ողորմածն հայր։ Ոչ զնբան պահես, և զմեղս ցաւոցեալն մաքրես, և տաս ճարս կազմես կենդանի և կեցուցիչ կամաց բարձրեալն հօր։ Լուր՝ ազատ ի զմեզ յամ անմաքուր գործոց՝ որ չէ հաճոյ քումդ բնակուել ի հօրն քաղցրութիւն։ Ոչ որդուոյն գթութիւն. ոչ որդեւոյն Հոգւոյդ մխիթարութիւն։ Ոչ ի յամէ քոյդ քարոզեցեալ ուսմանէ։ Ոչ ի քոյդ ընտրելոցդ ժողովրդենէ։ Ոչ ի մարգարէիցն կենդանախօսութենէ կայծակամբն ի ձեռն գայթակղութիւնս մեր։ Ոչ ի տեսականացս աչաց մանուկ ի տեսականացս աչաց մինչ լուսոյդ ընորհաց փայլ հալեսցի ի հրոյս յայսմանէ նաց նորոյ վերկութիւնէ։ Ոչ մահացուցիչ մանանայս կետուրեն ընդունել, զայս ան ակնկալեալ պատժոյ դատապարտութեան պատճառ եղեալ։ Ոչ ի վայելուչն ձա շակման երկնաւոր գառնին։ Ոչ ի ներքինս

Ա. ՈՒ ասաց ցկին՝ Թշուա ունել ընդդէմ իմոյ իղէք, և առաքեզ դաւա նութիւնք յարմարականք՝ որ բովանդակեսցեն քանիւ զամ ՚Ի՚. Օ՜ որ ՚ինանկնուսն ձա ռեալ, և յերկրորդումն ցուցից։ Իսկ ՚ի յանդիմա նութիւնս գրաբանականն՝ ՚ի կոյտս բազմութեանց աղաչաց՝ և ՚ի թարգմանութիւնս ժողովրդոց՝ զայս արդահատութիւնս մաղ թողականս նուիրեցի. զոր ներքնաշարեալքդ առհաս նադրեն գոհաբանութիւնք։

փվէրսուն յաւելուած նիւթին հե ծանութեան՝ նորին հանդէպ ու նոյն ոգեբոս մաղկոնաց։ Բան ՚ի խորոց սրտից խօսս ընդ Ա՜ր

զանառակ որդին մերձեցոյց ՚ի հայրենի ժառանգութին։ ‖ և զպատնիկան յառաջեցոյց յերկնային արքայութիւնն ար դարոցն երանութիւն։ Ա՜յր այր ունէր ՚ի մէմ՚ինոցա նէ. և զնս ընկալ ընտրեալն իբր մարդասիրութիւնէ կարո տեալ մեծի։ Օ՜ ընտրհօք քո ապրեալս. և զարեամբ քի ստացեալս։ Օ՜ ՚ի յայսմ ամենայնի՝ յամենայնում ծանիցի քո մարդասիրու թիւնդ՝ ընդ հօր փառաւո րեալ համապատուաբար. ՚ի միւ կամ և ՚ի միւ իշխանու թիւն գովութեան։ Օ՜ ՚ի քո՜ ե գթութի և կարո ղութի և մարդասիրութի, զօ րութի և փառք յաւիտեանս յաւիտեանց ամէն։

գործակցութիւնդ նեւրդոր-
ծելով զայս ամ, քարոզեաց
զքեզ ած հաւատարակից իւ-
կութեդ հօր։ Ընորհեա՛
եւ ինձ մեղաւորիս խօսիլ
համարձակութեբ զիւենդանա-
րար խորհուրդ աւետեաց
աւետարանիդ։ Հետեւիլ
արագաթռիչ ընթացիւքմր
տաց՝ ըստ անհուն առատութե-
քոյինաշնորհ կրտակարանաց,
Նո՛ւ՛ի մատչիլ իմ՛ի գլուխ
հանդիսի մեկնութե բանի,
նախ ժամանեացե առիս
գթութի քո։ խօսեցուիլ յիս
զարժանն և զպիտանիսն և
զհաճոյսն քո՛ի ժամանակի
Ի՛փառս և՛ի գովեստ ած-
թեդ քո, ի լրումն շինուե
կաթուղիկէ եկեղեցւոյ,
Նո՛ւ կարկառեա՛ի վե՛ր իմ
զամենամերձ ալ քո։ և զո-
րացո զիս շնորհօք գթութեդ
քոյ։ Վարատեա՛ի մտաց
իմոց զմէդ մրթութե մո
ռացութե։ ապաքինեալ
ընդ նմին զիսաւար մեղաց։
2 Մբառնալ ուշիւ իմա

զաւետարանիկն որդի՛ ի քոյին
ազգակիցն քո՝ Եակիմն հօր
զիակեալ ականջս խլից։ Ա
դամանդակ ոսկի՝ քարեղէն
ծանեա համերս։ և բանաս
դասեաս։ 4 Նարբառեցու
գարեա։ Ա՛ուսուցանեա վար
քեալս։ 3 Ցուցանեա մար
տուելանիմք զնո՛ս պարգեւս ի՛
մեզ ծաղկեալ և աճեցեալ։
2 Ա՛ր ձեռնադրեա առա
քեալս։ 3 Ցուցանեա մար
գարես։ Ա՛ուսուցանեա վար
դապետս։ 4 Նարբառեցու
ցանեա համերս։ և բանաս
զիակեալ ականջս խլից։ Ա՛ր
ազգակիցն քո՝ Եակիմն հօր
անդրանիկն որդի՛ ի քոյին

Ի հանդիսատոնս խօսիլ առեն՝
բանս ծաղիկոնց։ Ուրախ հոգի
ով հաղորդել հոսանէ յօգնակո-
նութիւն։

Պաղեմ զանփոփոխելի
արուեստի ամենազօր
Հոգւոյդ հզօրի։
Ընդառաքեա զյօղ քաղցրուե
քո, և բարեգործեա՛ի յան
ձին և յիշխանական ազդման
զգայուեդ՝ զամենալից շը
նորհս բազմապարգեւ քո ո
ղորմուեդ։ Նո՛ւ հերկեա
զբանական անդաստան մարմ
նեղէնս կարծրացեալ սրտիս,
յընդունակուի արգասեաց
հոգեւոր սերմանդ։ Ա՛ռատ
ամենիմաստ էութեդ խոս
տովանիմք զնո՛ս պարգեւս ի՛
մեզ ծաղկեալ և աճեցեալ։

Ի՛ մբառնալ ուշիւ իմա
ընդ նմին զիսաւար մեղաց։
ռացութե։ ապաքինեալ
քոյ։ Վարատեա՛ի մտաց
իմոց զմէդ մրթութե մո
բացո զիս շնորհօք գթութեդ
զամենամերձ ալ քո։ և զո
գործակցութեդ նեւրդոր-
ծելով զայս ամ, քարոզեաց
զքեզ ած հաւատարակից իւ-
կութեդ հօր։ Ընորհեա՛
եւ ինձ մեղաւորիս խօսիլ
համարձակութե զիւենդանա-
րար խորհուրդ աւետեաց
աւետարանիդ։ Հետեւիլ
արագաթռիչ ընթացիւքմր
տաց՝ ըստ անհուն առատութե-
քոյինաշնորհ կրտակարանաց,
Նո՛ւ՛ի մատչիլ իմ՛ի գլուխ
հանդիսի մեկնութե բանի,
նախ ժամանեացե առիս
գթութի քո։ խօսեցուիլ յիս
զարժանն և զպիտանիսն և
զհաճոյսն քո՛ի ժամանակի
Ի՛փառս և՛ի գովեստ ած-
թեդ քո, ի լրումն շինուե
կաթուղիկէ եկեղեցւոյ,
Նո՛ւ կարկառեա՛ի վե՛ր իմ
զամենամերձ ալ քո։ և զո-
րացո զիս շնորհօք գթութեդ
զքեզ ած հաւատարակից իւ-
կութեդ հօր։ Ընորհեա՛
եւ ինձ մեղաւորիս խօսիլ
համարձակութե զիւենդանա-
րար խորհուրդ աւետեաց
աւետարանիդ։ Հետեւիլ
արագաթռիչ ընթացիւքմր
տաց՝ ըստ անհուն առատութե-
քոյինաշնորհ կրտակարանաց,
Նո՛ւ՛ի մատչիլ իմ՛ի գլուխ
հանդիսի մեկնութե բանի,
նախ ժամանեացե առիս
գթութի քո։ խօսեցուիլ յիս
զարժանն և զպիտանիսն և
զհաճոյսն քո՛ի ժամանակի
Ի՛փառս և՛ի գովեստ ած-
թեդ քո, ի լրումն շինուե
կաթուղիկէ եկեղեցւոյ,
Նո՛ւ կարկառեա՛ի վե՛ր իմ
զամենամերձ ալ քո։ և զո-
րացո զիս շնորհօք գթութեդ
զքեզ ած հաւատարակից իւ-
կութեդ հօր։ Ընորհեա՛
եւ ինձ մեղաւորիս խօսիլ
համարձակութե զիւենդանա-
րար խորհուրդ աւետեաց
աւետարանիդ։ Հետեւիլ
արագաթռիչ ընթացիւքմր
տաց՝ ըստ անհուն առատութե-
քոյինաշնորհ կրտակարանաց,
Նո՛ւ՛ի մատչիլ իմ՛ի գլուխ
հանդիսի մեկնութե բանի,
նախ ժամանեացե առիս
գթութի քո։ խօսեցուիլ յիս
զարժանն և զպիտանիսն և
զհաճոյսն քո՛ի ժամանակի
Ի՛փառս և՛ի գովեստ ած-
թեդ քո, ի լրումն շինուե
կաթուղիկէ եկեղեցւոյ,
Նո՛ւ կարկառեա՛ի վե՛ր իմ
զամենամերձ ալ քո։ և զո-
րացո զիս շնորհօք գթութեդ

և տուիր ընծայ ամենից. քան
զամ ինչ ունի. Աստուծիդ
քաց ի բանէն միայնոյ, որում
որ յերկնի և որ յերկրի.
ունիս ամ. և աճ հանուրց՝
երևեալ. Հայր գթութեանց
շեալ, և ոչ ի տեղւոջ վայրի
Այլ ուրեք երթեալ գըրա-
և ոչ ի լմանել ամփոփեալ.
Այլ ի թերուէ տարածեալ,
ոչ որպիսուք ծանուցեալ.
Այլ օրինակաւ ձեւացեալ, և
ոչ քանակութեամբ կշռեցեալ.
Այլ օրակութեամբ նմանեալ, և
ոչ յորջորջմամբ նշանակել.
Այլ անուամբ չափեալ, և
սականաց և աներեւութից.
յարմարապէս յօրինիչ տե-
պատճառ, հանդերձիչ և
են կերպաւորեալք. Ունքն
կաց, և որք ի ժամանակի
պակել. Հաստիչ ժամանա-
նահարուստ մեծուք յուիշ
թիք անհարգմանելիաւ ամե
նաց կարգաց՝ օրհնաբանու
րաւիակ հոգեթեց առեղծակա
զհինն յուիտենից՝ յանտար
ցարձակութիք. Ընտրեալ քան

Եսայի ԽԲ 3. 14
Բ Մակ Ա 40. 18
Եսայի ԽԲ 2
Ա Մակ Գ 17. 11
Ա Տիմ Զ 5 և Օր 10. 17
Ա Մակ Գ 4. 15
Եսայի ԽԱ 6
Ա Մակ Գ 20. 4

տեցա ի կենցաղոյս երկրի
ի բարձունս։ Ի ուսաւորութ
յիս վերստին ըղծագուսմն
անստուեր հրաշից գիտուե
ածուե քո հզօր. արժանի
լինիլ յառնել և ուսուցա
նել յօրինակ բարեաց ածը
աստեր լսողաց։ Նոր քեզ տամ
փառք յայժմ, ընդ հօր ամենա
կալի և ընդ որդւոյն միածնի
և բարերարի. Ա՛յժմ և ան
վախճան յաւիտեանս ամէն։

Իսկ աշխատասիրն Սահակ Բանէ՝
ընթերցիս ընդհուպ ի կոնդակ
առ հոմոփոյ Սբ Երրորդութեն՝
աշխ վերադարձեալ։ Ըստ շուրջ
նորին վերոնիշեալ։

Ողորմութեամբ և գո
ստուածնիմբ՝ պաշտեմբ
և երկրպագեմբ
զզուգաւոր միութի ամենասբ
Երրորդութեն. Ի միութի
անձառ. Ա՛ստուածն հայ
նագոյ։ Հաւատարմապատիւ։
Ա՛ստուածն խմաստից և թեւոց
սլացման. Ի՛մաստ քան զիմա
նակ. Հ Ա՛յն անդր քան զնմա
նութիւն. Վերադանց գոլով
առհանից, ծանապարհագիր բա

մոց երեսաւ՝ իբրեւ զվարսակն ոսկի
կատարեալ՝ ի թեւս հողմոյ։ 14 Իբրեւ
սպա վերակենդանացեալ՝ ի
ծովն զտնաեւսութիւն, աճա-
զտնօրինականացն զիրկանա-
ւոյս։ Եւ ահա՛ ես արտաքս
րողեալ՝ ցուցաւ նորոգումն
ոեւցն բանտարգելոց քո-
յանդարամետականացն վկա-
րեայ Թաղամաքն ի դժոխս։
րուշելի յաճութենեն։ 15 Ա-
դանեօք՝ եդաւ ի շիրմի ան-
Ճարշարեալ իսկութեամբ կեն-
բարածոց իւրոց միրկութի-
զբռնել ինքնիշխանութեամբ զա-
վարեցաւ։ Եւ հանդերձեաց
զգաւան անարատ ի սպանդ-
րութեամբ ի խաչն մահու՝ 2 Ե-
նոյն ինքն եկեալ կամաւո-
խեալ և ոչ անկատեալ։
լուսոյ ընդ օդոյ։ 17 Եւ փո-
և կամ յայտնապես իսկ ասել
նոյ։ Եւ ոսկւոյ ընդ հրոյ։
օրինակի հոգւոյ ընդ մարմ-
ցեալ զմարս ի մարմնի։ Ըն-
պական խառնութեամբ կերպա
թագաւորս երկրի։ 18 Նոյ
լոստ առաքեալն, քան զամ

մարդ եղեալ՝ ի ժամանակս։ 1 Ընդ-
ցաւ ի դարս, եւ ոչ գոյացաւ
րատ վերհասու։ 19 Որ ոչ ցու-
ալ նոր և չքնաղ՝ Թագաւո-
րատեղծիցս նմանութեամբ։
հա ոչ զինչի եղեալոյ երկ
Ճշմարիտ սկզբնաճին։
յեղականութեամբ մարդ եղեալ
ճին կուսին։ 1 Բարիքն
հօրն միայնոյ, և միածին
անդրանիկ՝ աճամայր սիրա
կաս աճութեամբն։ Ա՛ի որդի
մարդկութեամբն, և անպա
պէս անորոշելի։ 1 Ընթերի
յօդաւորաբար։ մարմին կա
պարզաբար, և եղեալ անտե
սեռնեակ կուսին յարգանդի
ծնողին սիրոյ։ 3 Առեալ ի
անձնաւորութեան, և անկարօտ դիմաց
ստորինս։ որ էրն ի սկզբ
բանէ անբաժ՝ ինեղբնոցս
հեալ ի վերուստ ասա ի
մազօր ահաւորութեամբ երիցն
անձնաւորութեամբ՝ խոնար
զհամայնն կազմեաց։

Ա՛ինն յերկանկափառ հա

ի հոգւոյն իսկակից՝ որով

օրդի՛ զնոյն և հոգին ներ
զարդեաց ։ ՈՐ Տ՛ՅՐ Ե
Հ՛ի բնակութի՛ն իւր մաքրե
Հ՛ի մկրտեա՛լս Հ՛ի մահն քե՛
դերձաւորեաց քաւուի՛ս ։
Հ՛նորհեաց ձիրս ։ Ց Տ՛ան
Հ՛րամանատրեաց փրկուի՛ս ։
գաւորս ։ Ետ վերակացուս ։
թիւնս ։ Ժանդակեաց թա
վարդապետս ։ Ծած արքայու
ցոյց իմաստուն ։ ցոյց
Հ՛րար Հնձարեղս ։ ՕՐ
Հ՛ի գիրս աւանդականաց ։
փայլեաց եկեղցին ։ Հ՛ի
Հ՛ի յորդանան՝ Հ՛ի մեծութի՛ն
Հ՛երկին աղաւնոյ ցուցաւ
պաւորեցաւ յառաքեալսն
Հ՛շմամբ ազդակցին՝ որ
Հ՛ ընտեաց Հ՛ի մարգարէսն ։
Ար ազդեաց յօրէնսն ։
անուանն փառաց մխածնին ։
զՀօրն պարգեւս ՝ Հ՛ի գովեստ
ինքնակալ՝ ամենից բաշխիչ
և Հոգին բարձրացեալ Հ՛արի՛
նորին ինքնութե՛ն ՝ նոյն ինքն
առաջին՝ և բանն ահաւոր
թեն ։ Ար ինչ պատճառն
և անսահման թագաւորու

կուցն ևս ընդ նմին անեղծ
ինքնագործ Համիշխան եր
ցոյց զբոլոր եղեալքս Ամ՛
ամենազօր, Ճշմարիտ, կատա
րեալ և նոր. որ յինէից գոյա
նեմք ընդ որդւոյ և հօր՝
և զՀոգի էութե՛ն նոցին ա
տեան երկրպագեալ ։

Հ՛արեբանեմք միշտ և օրհ
սկզբնաժառանգ Հօրն Հա
Հ՛աստարութե՛ն յորմէ և բըղ
նաւ իսկ ոչ մեկուսացաւ ։
Ա՛նկորուստ առեցելովն և
աննուաղ սեպհականօքն ։
Հ՛ասուլ և եկեալ Հ՛ի դատաս
ման Հատուցմանն՝ քննել
զԾածկեալսն կշռութեամբ
Հ՛ափոյ՝ արդար իրաւանց ։
որում ապաստեմք և յոր աղօ
թեմք. Հաւատացեալ յամե
նայնի Ամի՛ն ամենակալ տէ
րութե՛ն ներ ։ Ար արդարև
միոյն և միայն Հ՛ի միայնոյն, Հ՛ի
միոյն միասնութե՛ն յաւի
տեան երկրպագեալ ։

Հ՛արեբանեմք միշտ և օրհ
նեմք ընդ որդւոյ և հօր՝
և զՀոգի էութե՛ն նոցին ա
մենազօր, Ճշմարիտ, կատա
րեալ և նոր. որ յինէից գոյա
ցոյց զբոլոր եղեալքս Ամ՛
Ինքնագործ Համիշխան եր
կուցն ևս ընդ նմին անեղծ
միոյն և միայն Հ՛ի միայնոյն, Հ՛ի
միոյն միասնութե՛ն յաւի
տեան երկրպագեալ ։

Հ՛արեբանեմք միշտ և օրհ
նեմք ընդ որդւոյ և հօր՝
և զՀոգի էութե՛ն նոցին ա
մենազօր, Ճշմարիտ, կատա
րեալ և նոր. որ յինէից գոյա
ցոյց զբոլոր եղեալքս Ամ՛
Ինքնագործ Համիշխան եր
կուցն ևս ընդ նմին անեղծ
միոյն և միայն Հ՛ի միայնոյն, Հ՛ի
միոյն միասնութե՛ն յաւի
տեան երկրպագեալ ։

բանականաց, յաւիտեանս
կաց, և յաղագս երկրաշնաց
երկրի. ի ժողովս անդրան
և փառաւորեալ երկնի ո
նատիպ հարթութեբ, օրհնել
ձայն սրբաբանութբ, հանգու
ցորդ հաւատարութբ, ղուգա
շեալ երկրորդութեբն փառա
ղեցկանա գաւթի։ Աստ
նոցին զկենացն մուտ եկե
նոսին, փակեմք ընդդէմ
Աղեաւ ի նզովս զնոյնս ը
միջոյ լբաց հալածեմք։
գազանական՝ հերքեալ ի
ժընդակ գեա գիմամարտիկս
հաւատոյ բանից՝ լբեր զրը
պիսկոպոս քարամբք պարսից
պբ երրորդութբեն, Օ՜ այն
գանարատ պատիւ միութբ
ամբոխութն ինչ այլայլական՝
օտար մուծանել. և կամ
գեար. որով այլ ինն գոյուի
ո՛չ բնաւորաբար գոլով հո
տարկուի տացե բղխողին,
զվերինն մեծութի. և կամ
բաստանօք պատեալ վարկանի
և չէր. և անբանութն բան

գործեաց։ Ձե ինքն ի ած
ինակեալ տիրապետ ամ յամի։
Քանզի ոչ նախանձութբեսն
յերրորդութբեն ոք մեծ ինչ
քան զմիւսան. և կամ՝ ի զինի
անուանին՝ նուբատագոյն
առնմանն։ Ձե կամ՝ ի միոնն
առնելով խառնակութի գոլ
դիմացն. և կամ յերիցն
տրոհութբն՝ ուրոյնութի եղ
կամացն։ Քանզի անմեծար
Ձայր ամին, եթե ոչ զբանն
ունիցի ինքեան զօրութի,
ոչ գոլով ընդ նմա հոգ
ւոյն՝ անհագագ ոմն և ան
կենդան. և առ ամ հրամանն
նուազեալ։ Ասէ բանն, եթե
ոչ անուամբ հօրն ծանիցի,
որք ոմն՝ և կամ լքեալ. և
կամ՝ ի մահացուէ ումեմն
յոյնէ։ Այլ և հոգին, եթե
ոչ՝ ի պատճառէն նշանակե
ցի, ապաշուք ոմն թափա
ռել երբ զլսէնչ անդասելի։
Ա՛յլ եթե ոք հակաճառա
ման բանիւ յաւակնի կապ
տել զՀայր յիւրմէ բանէն,
որ թե էր երբեմն յորժամ

լսամանեայ հակառակութիւն,
չէ ո՛ և ամբոխութիւն երբ-
խմոց գոյակցաց, առ որս յա-
կականաց միայն մարդկուհե-
րութիւնդ գոյ, ո՛չ հասարա-
թե՛ և թուրք խնամոց քաղց
դատէր, ՚ի քո՛ղ մի՝ այլ միոյ,
զօր և ամենակալ։ Այլ յաղ
բարերար և յամենայնի մարդ
քոց մատիցէ։ Այժմ դու
գերոյ, ՚ի սեղան փառացդ
նից բազարջաց իւղով զան
րացն, ապա նուէրս հացի պա
րան ՚ի մաքրոց և ՚ի կամարա
յօդեալ ընդ նոսին։ Ով
բառոյ հայցման աղօթից,
զնելոյ և այս աղերս բար
բանի և այնմ ամենայնի։
Ա՛յր բարեգութ՝ ըստ ամին
դրեալ ՚ի յայս կարգ ձայնի։
փղատեցայ դրուատոք նան
դաղատականօք, որ ո՛չ ե
պատեցայ ողորմութեամ։
Ա՛յժմ արդ՝ քանզի բազմօք
զերկրորդն նմանութիւնս
և խորտակիլն ե իրաւացի։
Ա՛ն ես տխրատեսակ մրոյ
մատամբդ այ՝ եղծի։ 2 որոյ

ւզ-ի
6. 45

ւեչ-ի
1։ 19
երե
31. 33
2ելի
32. 19
29. 2

ժամանակ պարտ իցէ ըստ
արբունական հրամանի կե
նալ զինչ պարտ իցէ ընտ
նիս հաղորդութեան։
Ա՛յր զի զմերժեալս զիս
յարգեացիս անձառ քաղց
րութեամբ, ձաշակել զքեզ բա
նիւ հաւատոյ ընդ ամենայն
դու քեզէն ՚ի քումդ լցու
թեան փառաւորեալ իսկ հիւ
երկրաստեղծ բանաւորաք
հատաբանչաքն անմահից, և
նախ քան զլինելն երկնի
և ստեղծեալ էր քո գործ,
այսու մեծանաս։ Այլ մինչ
կարօտեալ իմոյս ինչ ձայնի
հանդէս։ Ա՛յր ո՛չ եթէ
սպառազինեալ և ապա մեր
այ ընծայեցուցի։ Ասվիմբ
ամենայնիւ ականջաց մեծիդ
էորելոց յայսմ մատենի՝
ծուկ խորհրդոց կերպա
Ա՛յրդ՝ զայս գոչումս ծա
յաբիտենից։ Ա՛մէն։

ջրոյ կենդանւոյ ըստ երեմիայ։
Ասէր առաքեալն ողորմած
ինձ։ Որ այնքան ծարաւի
պաշտիս անկարօտ ածէ զի
մեզմէ փրկութեան, մինչ զի զը
ծարաւնոցն երկնից անմահից
օրհնաբանողաց՝ բան ինձն ըն
ծայեցեր մարդկօրէն փրկա
կան քահանայապետս և քաւ
չապետաբար, անեղծական
յարակայութեամբ միշտ ընկենա
ւոր պաղատանս՝ օրհնաբա
նեալդ քո գթութեամբ, զի մերոց
դիմաց կենցաղականաց, վա
իմ լքելոյս հաշտութեամբ մաղ
թել։ Ողորմած եղիր։ Որ
ի յուսաւոր խորհուրդ յայց
ելանելոյ մեծիդ յայտնութ
առ հրեշտակական թափուր
տեղիս ստորանկելոյդ՝ զի ձեռն
մալոյ կան՝ քո կցորդութեամբ
աւետարանեալ՝ առակաւ
այսր օրինակականս եղեալ։
Ոյդպէս լուսաւոր բարե
գութ։ Ընտացեր թեքեր։
Ունկնդրեցեր կեանք և
յոյս։ Զմիտ առեր երկնա
ւոր։ Յարգեցեր հզօր։

այլև հրեշտակացն անախտա
կանութեամբ։ Զսա՝ և քան
զայս սրբանելոցն յանարա
տութեամբ։ Յորոց մի եր և հե
ղիսա։ Որոյ ցոյց խաւուս
թեան՝ զի քորեբ լերինն նշա
նակեցաւ յերիս օրինակս.
4 Զիշարժութիւն մեծ, զի հողմն
ուժգին, զի հուրն կիզանո
ղական։ Ասէ քոյդ հեղուն
երկայնմտութեամբ՝ զի հանդար
տութեամբ մեղմութեամբ օդոյն
քաղցրութեամբ։ 5 Զանդիման կա
տեցօղ ողորմութեամբ՝ գու
միայն ես ըստ գրեցելումն։
Ա Ո՛ զի թէ և հաճոյք գը
տան մերոյս առաքինու
թիւք՝ յերդանակեալ յայլ նմա
նութիւն վերնային, սակայն
երկրածինք էն և ենթակա,
ընտրեալք զի մարդկանէ։
Ասէ դու ոչ ունիս չարանալ՝
խոկութեամբ բարիդ։ Զամի օրհ
նեալդ։ Ա՛մենևին փրկու
թիւնդ։ Ամիւ հանգիստդ։
Համայնից անդորրութիւնդ։
Համօրէն ախտացելոց դեղ
առողջութիւն։ Ա՛ղբիւր

4 Բ4
19·11
19·12

տՈՎԵ
6·6
Մ՚՚՚
9·13
Ե12·7

ՈԷԲ՛
2·13
ՏՋ՚՚
5·12

մեծաց գովեստից՝ առաջին
զին։ Առյուծեր՝ ի պատիւ
ոչ գրեցեր երբեք սիրել
ցին զմտանց քոց գործ՝
լև զերկինն զամբարօք նո
ցունց հաստատեցեր։ Ա Ով
կաեր՝ որ զպետութիւնս
պատմել յապառնին։ Քան
զի ոչ անուանեցար հրեշտա
հնարից իմոմ փրկութեան։
բիս պատրաստել պատճառս
բարուէ. ւոր ցանգ դեգե
կաթուածոց ցօղոյ քումդ
դխիւ պարերգուէ ի միոյ
ՈՎ զօրեացէ տօնել հան
ՈՒ զոք զօրեացէ տօնել հան
ՈՒ զոք զօրեացէ տօնել հան
ՈՒ զոք

զցոյցս յուսոյն՝ գթացեալ
ողորմեցար։ Եւ ծրբալի զօ
րեացն առաքել քան քո ա
մենակար առաքելից մարմ
նոյս մաքրուի՝ աղաղակողիս
հառաչման։ Քանզի արդա
րև մեծ են ջափք վաստաց
հրաշից քեզ՝ քան զանմաք
րեալս հոգի՝ սբ հաստել.
զլուծացեալս պատկեր՝ անտի
րել աղտոյ ներգործել։
Ա՛ստ զի և երկիւղած առա
ջեւորք յաճախեալ՝ զիւառան հայրե
նի բարձրացուցանէ։
6 Ո՞ւր ես շուր՝ որ սրբեա
զմեզ։ Յոյժ ընտրեցեալդն քո
նախատպաւորեցեր մովսէ
սի։ 4 Ո՞ւր ես որ ի մեզս և
յանօրէնութիւնս վերակացու
եղեր տոհմին յակոբայ՝ մինչ
չեգիպտացւոցն երկրի ըս
խաւար հեթանոսաց ընտ
նեանին։ 5 Ո՞ւր ես որ
օրէնսգէտ առնես զմեզ
ւորս՝ ի ձանապարհի՝ ըստ
բանի երգողին դաւթայ։
6 Ո՞ւր ես որ փոխատրես՝

դասեալ յզմարդասիրութիւնն։
Ա՛յլ կրկին մեծացուցեր
քեզ անուն անձառ՝ ի խոր
հուրդս քո առակելոս։
4 Ո՞ երկնայինս լուսակերք
պինդն կոչեցեր զնոսին ապա
սաւորս՝ գլուսաւոր յատուկ
մատակարարութեց։ Ուակ զըս
առնայինն ծնունդս մահկա
նացս՝ տիրական և ածա
կան պաշտելի անուամբդ
5 պերճացուցեր։ անցեալ
վերատին ըս սահման կշռու
թեն ջափոյ։ Ա՛յնեցեր քեզ
կատակս զրոց ճառից անբա
ւից՝ զանապակ ծորմանն ծայ
րագունի վերնում բարու
թեն։ Եւ՛ ևա՝ և՛ի մարդս
նալոյ քո միով յեսուեէն՝
6 ոմանց վ՛ն ինքեանց։ Ա և կի
առց վ՛ն այլոց՝ զեղեր առա
տուիք զտուրս կենաց։
Ո՛րուհետև բազմօրինակս
Ա քանչելիս ածադործս։
Ա՛նշան ճշմարտատեսիլս։
Ա՛ զի թէ անդամալուծին
պակասելոյն՝ ի հաճատոյ՝
հոգաբարձացն առաջարկու

քեզ քոյրիդ՝ ա՛ծ՝ պետրս
Ալեմ եդեալ հետևիլ առ
խուզեալ հնձեսցես ։
համագդ՝ հուպ առ արմատ
չին սերմանց՝ մանգաղաւ
ներքոյան մշակութիւն կորուս
դապետարան ։ 7 զի զառ ի
զբրժշկարանիդ կենաց վար
քեաց։ Լաւ հղօր և զթած՝
ցեալ՝ զծածկեցելոցն բողո
հատուածն 9 կոթող կատու
վատահուե։ Ո՛ ի՛ յուսա
կործանեալս անձին հնչան
կըզմել ջարուի ։ Ալանգնեա
գրատ մարգարէին՝ զիմս ըն
ծուխեդ քոմ անբաւուե
վու ։ Ալ ե փոքր առակ մե
ար, և ընկեա՛ ի խորս ծո
Լարձ զանօրէնութիւնս իմ
նին ստորածածկեցայց ։
լապտեր՝ 3 ի՛ ներսիդ գրած
ի՛ համարձակուեն շինել
աչօդ կարկառմամբ ։ Ո՛ ի՛
ւոյս աչ՝ 2 կենդանաբաշխ
վերըստին զնաւարեալ հոգ
ի յորսողէն ։ ուսաւորեա
ւեալ մատնեցայց վատնեալ
լեալ ի յուսոյդ և անբա

7 եզեկ	
32. 39	
32. 40	
Մ ոզղ	
2. 5	
8 Մ տգ	
7. 33	
ինոյն	
12 ծնն	
3. 12	
ես Յ	
9. 6	
Մ ոոո	
5. 15	
4 Մ իե	
7. 19	
5 եսայ	
65. 16	
6 Մ ես	
16. 31	
7 Մ ոոո	
13. 30	
14. 31	
15. 28	

բեր խօսելով իբր զնախնին
շաճականն ։ ա՛ ի՛ յանդգնա
ի գաստիարակեալ զպատ
նաւից ընտրութիւն բանի ։
րութիւն ձայնի ։ որ տաս բը
ծի ըմբռնեալ՝ ազդեա զօ
կանաց չարժուղական գոր
մենակաղդ ձեռօք զնօտա
բարձեա և բժշկեացես ։
մանկութիւն բանաստղծին՝
ցարան ։ Ալրով զօձին խորա
մատո ըսելեացս դրանց բա
զկեցուցանօղն կանուճած՝
նոյդ զնծեղէն ցանձրևացդ
զնաշխարհատուողծ բերա
օրհնեալ քո շրթանցդ՝ Ո
րեցին ձայնի ։
հաւատով՝ ըստ մարգա
սութիւն՝ առ քեզ ուշանիլ
զերկիւղ քո ի միտս խըր
սահման ։ Ալու ես որ տաս
ի քէն զբովանդակ կենացն
և ձանապարհ մի՝ երկընչիլ
բաւես ընձեռել սիրտ այլ
դունելուե ։ 7 Ալու ես որ
մարմոյ գոյութիւն՝ բանի ըն
րութիւն ի լոյծ կակղութիւն
ղըզքարեղէն սրտից կարծ

Ի ՍԿԻԶԲԱՆ ՀԱՐՑԱՆ

Ի ՔՐԻՍՏՈՍ ՀԱՒԱՏՈՅ ՄԵՐՈՅ

ընտրութեամբ բարեաց՝ անկո-
չիս զանարժանս յիշատակի
ծննդոցն Կրճատեցեր։ Ո՞վ
ո՛ւ ամենաբարձր զերիմ
մին գողացեալ՝ համայնակինդ
ոչ աներեւոյթ զերկրաւորս մար-
սեալ ի իբր զերկրաւոր մար-
դոյդ հանդուսցես։ Եւ
տապանակի անձինս՝ զինչհար
երկրի տուղեցեր։ Ո՞վ ի՛ վի
ևաթ անձինս՝ ի ջուրցն ի
կանս կենդանակիր քո դե-
րեզմանին՝ անդրէն յօրհաս
ժամանակի։ Եւ ի՛ կնքեալն զչերմին վա-
րութեամբ արժանացուսցես։
Ձարանի պահեալ՝ կենաց յա-
մարմոյ ոսկերս՝ իբր ի գան-
նեցեր։ Ո՞վ ի զտառապեալս
օձին սահեցման հողոյ մատ
մատուցեր, 2 որ զորովայն
սուրս ընդերաց իւրեանց
սնուցեալ Հոգիս ի՛ բերմանէ ընդունայնութեան
ողորմութեամբ հանդարտեցուս
ցես։ Եւ զպահապանացն
Քրիստոսի անձինս՝ զեղ-
բարս 4 Եւ զօտանալ ձեռաց
կուիողացն հրամայեցեր օրհ
նեալ գագաթանդ, 1 որ ըզ
թզենւոյն տունկ առ ժա-
մայն ցամաքեցուցեր։ Ո՞վ ի՛
ևզաւիս ներելոյդ օրինակ՝
կանխաւ աւետարանեացես։
5 Եւ զանողացն ապիրատու
թիւն զնուաստանալդ ևծ
ապառնացար, 6 որ զարու-
սեակն մերթացուցեր։ Ո՞վ ի՛
զմահացելոյս անձին բարու
թի՛ հանգըստեամբ հան-
դերձ գործեսցես։ 7 Եւ
զհայհոյչացն հնարաւոր չա
րաբանութի՛ կապտեցեր։
Ձոր զլուանին պատկեր՝ երկն
գաւ արեան գունեցեր։
Ո՞վ ի զանհամարձակ լեզուս՝
ի գովեստ քեզ զօրացու
ցես։ 9 Եւ նախատողացն մո
լեգնութե սաստեցեր, 10 որ
զտարերս սասանեցուցեր։
զի զիշխատացեալս գլուխ՝
գթութեդ օծմամբ խնդես
ցես։ Եւ ի մոլորեցուցիչն
կարդալ զքեզ ևծ ասպա
նին՝ զօգուտ ծնօտիցն

րուստ և անշնասելի ընդ
իրկելոցն հաղորդեսցես։
ԱԷ յարծաթոյն կրկնակաց
պէն կաշառաձգութի՝ որ ի
գանձարանէ հօր քոյ նուի
րաց՝ քեզ դրաւ մատնուե
և անարգութե մանաւանդ
յին զուրացողացն մոլեգնե
լոց՝ ըստ հին դիպուածոյ
հանդոյն մովաբու՝ և ի յար
ձան քարի յեղանակեցեր։
Ո՞ ի զիս զվերինսդ ի հա
տատութե՝ և ընչանուա
թե մահու վաճառեալս՝ ա
րեամբ քո փրկեալ՝ ի հա
տատութի վիճիդ կատա
ցես։ Որհնեալ կրկին։
օրհնեալ վերստին։ յամե
նայնի միշտ օրհնաբանեալ՝
յաւիտեանս յաւիտենից
Ամէն։

Ա Ղ.

այդ գու
մրտակ
վերադա
սեցել
բարեշնոր
հութե քոյդ պարգեւաց առ
իմս երախտիս՝ ոչ ամենա
գութ բարերար գովեալ և
ամենաշնոր՝ թե և սակաւ
շարագրեցան աստանօր ե
դեալ՝ այլ արքայազունք են
և իշխանականք ինքնակալու
թե։ Որդիք զօրութե։
ծնունդք վերնից մեծութեա
ւ ուսանողք և հրաշապա
տիւք՝ յաղթողական վերամ
բարձութե։ Որոշիւք հոյա
կապեալք ըստ դէմոց դէմոց
պատկառագոյն գեղազարդե
լոց։ Ներեալ ընդ ինքեանս
անթիւ պետութիս օրհնաբա

Համբարձեալ հրաշիւք որ
9·1·18 Ա Մակ 2 Ոսկ յորժամ կացցէ ած
թիւնն նախնեաւմ վիճակին։
տին հանել զիա ի փափկու
չար խորամանկեացն վերըս
դահնարն պատրանօք, չարա
քեալ արտաքսեաց աղան
կըն դրախտ։ Հա՛ մի՛ ցամա
բարեգործեալ կենսատուն
ծաղկեացի նովաւ որ ի կիա
տեաց անկօղն։ զի ոտագնե
եդեմայ բղխեալ պատրա
երկուց։ ոտ ի զգայականա
խոպանացմամբ աղբերացա
հատն վհատուեալ ապառամբ
ր քարին առակաւ յուստա
րուե սրտի բանաւորին։
ենն կարծրութիւնք արտաքե
ջութեդ զօրեղուն վանեալ
բազմազեղուն գովեալ արար
առ ամենալոյս աննախանձ և
իմ չարժանութիւն։ Ապակայն
հաստողիւ, և առ բարիսն
հողոյս, և առ կատարելուն
կայեմ առ Թերին խակութի
ցին, և դարձեալ զնոյն վե
կըն դրախտ։ Հա՛ մի՛ ցամա
քեալ արտաքսեաց աղան
դահնարն պատրանօք չարա
տին հանել զիա ի փափկու
չար խորամանկեացն վերըս
թիւնն նախնեաւմ վիճակին։
Համբարձեալ հրաշիւք որ
Ա Մակ 2 յորժամ կացցէ ած

Նոցա Համբոյրս հեզս երբ
ջանիկս և խաղաղական՝
ածային հարազատութեց այ
նոցիկ նահանգաց զորոց մար
գարէն մաղթեաց ասելով՝
ւ զարիծ՝ որ զգօրութի քո,
և եկ ի կենցուցանել զմեզ։
Ուրբ յոյժ զօրեն հալածել
զմեզ, և զանյուսութենն
կարկատ հալել և փախու
ցանել։ քան թէ նախամար
տիկն զինւորութե երկնային
պարուն՝ զդիշերավարն խա
հարտեր սկզբնաներկակ
բարւոյն այ։ Ուանզի և
զբնաւն այսքանեաց ձրիգ
որ ի բարձրելոյն ինձ անձ
րեցաւ, տրկարիս թշնա
մոյս և ապախտաւորս ծա
ոայիս, անձամբ և ասել։
Ուակ եթէ համարձակեացի
ոք զօրել խօսիլ զակաւս
ի բազմացն՝ քան թէ զիս
կութիւն համանգամայնիդն
առ այսոսիկ՝ շշառաջինն նիւ
թըն յիշելով յորմէ հաստե
ցաւն, իբր զտրկար ոք նը
կուն՝ ի զօրաւորն մեծէ

ընդ իս, յու շքեղ արկանեմ
Որ ոչ մոռացմամբ զբաղել
Նիրհես, և ոչ թարթիմամբ
աչաց ընդ միջեալ զհեծուն
կրից անտեսես։ Ա Երացո
յինքն աղաչեմ զքեզ՝ խա
չիմ դ լուսոյ՝ զհեղոդ վտան
գիս։ Հոգարկուբ տրտմու
թեդ՝ զտարակուսեալ մտա
րուածիս։ Շանրութ պատ
կանն՝ զբողբոջ մեղաց։
Ո՛ արկուածով գանին՝
զհարուածս մահու։ Պ
տակին յիշմամբ՝ զկարիս ամ
թոյս։ Զնշանանաք թքոյն՝
զանգոնեալ գարշու թիւնս
Եղբոյն ձաշակմամբ՝ զը
Հոգւոյս դառնութիւն։
Ո՛հա քո են այս ամ բարու
Թիք անբովանդակելիք՝
այ միոյ միածին որդի։ Ո՛ու
որովք զբարութիս իմ յիշա
տակեալ՝ զամենօրհնեալ
անուն քո կարդամ բարձր
աղաղակաւ իմանալեացս պա
տասանօք։ Տէս զևոստովա
նուի ղղջման պարտաւորու
թէ ամաչեցեալոյս, և տուր

Տէս՝ ի
ծառն
6 հրէտ

ՀՀ՝ ի մէջ ասուածոց
Հաշտարանացն խաղաղուբ՝
բարձեալ ըստ ինքեան զընդոր
հացն կտակ։ առ որ ամ՝ վնա
սակարութիք խարդախուբ
և կրճմտուբիք արտնեղուբ՝
իբր ընդ վիմեղէն լերին
պնդուբ բախեցեալ՝ ցնդին
ջրոյ օրինակաբ՝ ասկաբու
հեղեալ։ և կամ հողոյ՝ խոր
տակմամբ փշրեալ։

38ոբ 21։ 4 Ո՛ դ՝ չև իմ կշտամբանքս
ըստ ձայնին յոբայ ի մարդ
կանէ ինչն՝ այլ յամենատես
աչաց վերին հրամանիդ։
Ա՛ տեալ ընդ խղճիս տագ
նապ երկիւղիս՝ առակաս առ
ասանեալ յամ կարծեաց։
Ո՛ պաբինիմ և արդ անձամբ
բեկելով ի յոյսդ հաստա
տութե կենդանի անեղծ։
Ո՛ ի ողորմութբ նայեցեալ ի
յիս իբր ի պղտուածոր կորըս
տեան պատժոց՝ առաջի բա
րերարութե երկնայնոյդ յան
դիման եղեալ ապաչեան ան
պատում փնջ բերելով

մաց գրեցի, յորոց սիրեցայ
ժառանգս մահու։ Ա՛յլ ոչ
և յայսմ ասման ընտրութե
բանի՝ զլուսաժննդեցոյն Տ զա
զատարար օրէնսն հոգւոյն
կենաց որ ՚ի Քր յիս քն՝ յի
շատակեցից զնուազս ՚իյ
գունդ. իբր յանբաւ բազ
մութեց ծովու կոթիլ մի
առեալ։ Քանզի են արդ
րև կայսերականք ոսկիք ՚ի
բարձրութենն գահի բազ
մեալք, թոշակաւն շնորհաց
լցեալք և հարստացեալք։
Ա՛ծագաւառն, և սիրեցեալք
իւր։ Ա՛ղբայն, և պատուա
ւորք իւր։ Զ Պասիկեանն,
և իշխանականք իւր։ Ի Հա
րհաշակեանն, և հնչմունք
իւր։ Ց Աղթամարականն, և
փողք իւր։ Ո՛ օրաւորն,
և մարտիկք իւր։ Գ Ռամե
ցեանն, և փառք իւր։ Փե
ասյն, և պարտաւորք իւր։
Ղ Շիւնոյն՝ և օրհոդք իւր։
Փեասաւէրն, և հանդերձանք
իւր։ Ա՛զատունն, և շնորհք
իւր։ Ա՛յցելութիւնն, և

զաղորմութիւն որդւոյս սա
տակման՝ մահուն անմահի։
Ո՛ի ՚ի բազմութիւնէ իմոց
մեղաց՝ վերըստին կրկնեալ
նովին աճեցմամբ առաքե
լութիւնն՝ քո ողորմութիւդ
աւետարանեցի. հուշակել
հնչմամբ ահաւորութե յերկ
նի և յերկրի։ Ա՛ն քեզ ըն
հօր հոգեավդ սրբով փառք
յաւիտեանս ամէն։

****

Փվերսին յաւելուած կայնի հե
ղինակն՝ նորին հոյակ ստե
ղին ոգեբոյս մաշկեանց։ Բան
՚ի խորոց սրտից իմոց ես։

Ա՛Ր

ՀԱՑՑ

արդ՝ ոսկ
երբեմն
յայլ ըն
թերցա
ծի որ ՚ի
սկզբնաւորականացն կարգի՝
զմեղանաց զնաւաւորացին ծը
նունդս գնաւաւորացն օրի
նաց մարմնականացն անդա

ժամանեցից՝ բաւական[ա]ցել
ամենապիկար կարիճ։
Այլ աւաղ յաւէտ առատ
նօր թշուառացելոյ երկիրն
անձինս։ Վասն զի կարգ բա
նիս՝ բերէ ինձ խառնել ըն
ձայնի աւետեացս՝ և զբողբո
ջուժիւ։ Ա՜խ զի ընդ այս
սիկ առ ընթեր ատրին գայ՝
Ա՛ղտութեանն, և կշտութեան։
Ա՛ղբիւրն, և հատուցմունքն։
Վհատութեանն, և լոյն։ Ցան
գիմանութեանն, և զամպարտն։
Ա՛երկութեանն, և պատկառանքն։
Ցայտնութեանն, և ամօթն։
Ա՛նբիծն և վաստակքն։
Ծնեալքն, և պատիժն։
Վարձել վերըստին աշխար
հին երկիրն երկեղեայս։ Վասն զի
գայ հասանէ առ հասակ հասա
կիս անհնարին բարկութիւն։
Անգաղն, առ հունձան։
Հատաւորն, առ ատեանն։
Ջրօրն, առ բեմն։ Սպասնա
ցեալն, առ կորուստն։ Ան
զուն, առ դատաստանն։
Վաճառականն խարտու, առ
հարուածն։ Սպառազինու

թիւն,

ձեռն իւր։ 3 Ստատուածն,
և քաջութիւնն իւր։ Պահպա
նութիւնն, և ալ իւր։ 4 Պար
գեւն, և զարդ իւր։ 5 Նշանն
կենաց, և ամրութիւն իւր։
Կնիքն, և նկարագիր իւր։
Ա՛լմին, և հովանի իւր։
Ա՛ղբեւրեան, և հրաշք իւր։
6 Հոգին, և անեղծութիւն
իւր։ Հանն, և կատարած
իւր։ Ա՛ւետաբերութիւնն, և
լրումն իւր։ Ո՛ղորմութիւնն,
և հրամանք իւր։ Ո՛ղջա
նանն և աքանչելիք իւր։
Անանայն, և անապականու
թիւն իւր։ Ա՛ն ինչ կենդանի,
և վտակք իւր։ Սիրեն հրոյ,
և ճառագայթ իւր։ Որո
տումն, և ազդմունք իւր։
Ցայտ վերին, և փրկութիւն
իւր։ 7 Ո՛ւռն օրհնութեան,
և պատուիք իւր։ Խորու
նակն, և բարութիւնք իւր։
Ահ զի մի՛ զբնաւն ասելով
յաւիտենական վրիպեցայց,
իբր յարեգակնէ այլայլեալ
աչաց տկարութիւն, ի՛ շատ
ասել լռեցից, և՛ ի սակաւն

ՅԱՂԹՈՒԹԻՒՆ ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԻՆ ԶԿԵՐՊԱՐԱՆՆ ԵՒ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՄԱՐԴՈՅ ԱՌ ՔՐԻՍՏՈՍ։

Ի խուսափել սրտից իմոյ զայս ամենայն չարեաց՝ որ ի վերայ մարդկան գան, ի սկզբանէ ստեղծման նոցա, ի մեղացն Ադամայ եւ Եւայի, որ ի դրախտէն Եդեմի, ի ծառոյն գիտութեան բարւոյ եւ չարի, ուր ի նմանէ ուտելոյ՝ մահ մտին ի մարդկան, ի ծառոյն զոր ասաց Աստուած ցնա, թէ՝ Ոչ ուտիցես ի նմանէ, զի յորում աւուր ուտիցես ի նմանէ՝ մահու մեռանիցիս։ Եւ ես ոչ ուտեմ, եւ ոչ մեռանիմ։ Ուստի ի ստելոյ սատանայի՝ որ ասաց ցնա, թէ՝ Ոչ մեռանիցիս, այլ գիտասցես զբարին եւ զչարն, եւ եղիցիք իբրեւ զաստուածս

տուցմունք։ Ո՛ Տ֊ր կանխաւ
ցից, առաւելուն ինձ հա֊
զիւերպարանացն տեսիլ դրե
ինձ երկիւղ։ Ասէ եթէ
խակութիւն ցուցից, յաձախ֊
խար։ Ա՛պա եթէ զիմաստն
ցից, բազմացուցից ինձ աշ
ահաւորութիւնն կրկնե֊
զի՞ եթէ զդաստաստանացն
պուռնկի. յածեալ և կոծել
քաջ հնչեցուցեալ ողբս ո֊
ղորմելիս և կըսկըծեցուցի
ջըս, ըստ առակաւ որ ջանին
եաչեայ որ ՚ի պատգամին
տիւրոսի։ զի թէ նա ըզ
դիպուածն փոքր անցից
ապառնեաց՝ ՚ի մօտոյ լինն
տպաւորեալ՝ բողոքիւր դի
մակս դիմակս կերպիւ կեր
պիւ աւետականաց ըստ կո֊
ծողացն կաքաւելոյ։ Ասէ
առիս՝ որչափս և որպիսիս
ձայնս մրմնջեցից վհատեցու
ցիչս։ որ գալստեան Տե֊
ապատեալ առանց վերնպանաց,
ւմնացի անպատրաստ և ան
հանդերձեալ։

Ո՛չ՝ եթէ զդաստաստանացն
ահաւորութիւնն կրկնե֊
ցից, բազմացուցից ինձ աշ
խար։ Ա՛պա եթէ զիմաստն
իսկութիւնն ցուցից, յաձախ֊
ինձ երկիւղ։ Ասէ եթէ
զկերպարանացն տեսիլ դրե
ցից, առաւելուն ինձ հա֊

զդ֊ի֊ 4 պատակորոյս։ 6 Հատանելի
13·7 ծառս ունայնաբոյս։ Ալրոկ
նամեռս խօսուն տունկս ան
յոյս։ Ա՛ՀՆաչէք ճրագա֊
րանս անլոյս։
Ո՛չդ՝ վերատին առ սոյն
բերելով զայս նմանութիւն
աւետականաց՝ բազմօք կրկ
նեցից։ Ալր ամօթոյն գառն
պատուհաս՝ պահեալ կայ
7 Ա֊ոս հիւթոյս։ 7 Ալրձումն ատա֊
13·42 մանց և անկիտ լալուաց՝
13·30 աշաց եղկելոյս։ Հայրա֊
8 Ա֊ոս֊ի֊ կան ցասումն անքուժելի՝
23·16 դառնութեան որդւոյս։
Ա՛պականութիւնն անմորոգե
լի՝ մեղուցեալ մարմնոյս։
18 Ա֊ոս Նոր կշռամբութիւն գտողիս
25·10 ջրոցս՝ ախտացեալ հոգւոյս։
Տարտամ տագնապի տարա֊
կուսանաց՝ եւից գերելոյս։
Ո՛ր երկնային զօրքն մա֊
տուցանեն թշուառացելոյս։
Ա՛խրձունս որոմանց վը֊
կայելով վտանգեցելոյս։
Ա՛ձայն ահարկու՝ զանբժշ
կութիւնն ազդել լքելոյս։
8 Ա՛հա արդարև երգս կա֊

Ա՛Է հեռաւորութիւնք երերեցոյ.
Ա՛Է ահհանք յորձանաց.
Ա՛Է անբաւութիւնք ծովուց.
Ա՛Է արձակմունք ընչից.
Ա՛Է վերադրութիւնք բլրոց.
Ա՛Է ծործորք դժոխարաց.
Ա՛Է եմակք հովտաց.
Ա՛Է ծածկութիւնք աւեւակաց.
Ա՛Է շշուեմարանք յարկաց.
Ա՛Է բաւիղք խորշից.
Ա՛Է սորք հեղեղաց.
Ա՛Է փսպարք փոսից.
Ա՛Է ծերպք ծակաց.
Ա՛Է կարծրութիւնք արձանաց.
Ա՛Է անձաւք քարանց.
Ա՛Է բարձրութիւնք լերանց.
Ա՛Է դիհնդ վհից.
Ա՛Է անդունդք խորոց.

վախճան.

ոք յեհից առ պատսպարան տուհասն. 3 Ասաւ ո՛չ զօրհ
ձարի՝ պատճապարտիս պա
քոցն յառաց. և զօրն խա
կանխաւ զտիւնն լուսոյ սըր
նկատեմ ինձէն աստանօր
լոցն հանդէս ահաւորապայլ
՚ի հեռուստ լըսհանդերձէ
քանզի ուշիւ մտացս տեսել

Եսայ. 18. 1
Յեզեկ. 9. 16

Ա Ս Ն Ա Կ Ի Ն Ք Ն Ա

Նակալ ինքնա
բերութ՝ ըստ
տեղծիչ
բոլորից.

Ի ո՛ւր հառաչանաց ձայնիս
վտանգի. և յերկիւղէ տագ
նապի ապագայիցն կարծեաց
սիրեա՛ կարօղ զօրութեա՛դ՝
ղերծուցեալ ՚ի պարտեաց.
Քանզի բաւական ես յայ՛
առ այմ հնարս զօրանալ, ան
բաւ մեծութե՛ և իմաստու
թե՛ աննահմանելութե՛, ձեր
նկատեալ զսոյն, և ո՛չ անա
գան ապաշաւեցի. Արդ
իւնայեա՛ յիս գթած, մարդա
ւեր, հզօր, բարերար, ամե
նապարգեւ Քո՛ թագաւորո
օրհնել յաւիտեանս. ամէն

Վէբսթէրն յօժարութեամբ կրկին հե
ռանէ՝ նորին հսկողէ տա
նի ազգիս հոգեւոցս. Բան ՚ի
խորոց սրտից իւրոց ընդ ՚ս.

թանձրութիւն բռնութիւն մե-
ղացս երևոյթ մեռելոյս ի
յիս։ Աւրհ զգեաղիր թխատիպ
կրբիցս ապականութեա կարիս։
4 Աւրհգեա զպատկեր լու-
սոյ պաշտեցեալ փառաց մե-
ծութիւն անուն հզօրիդ
յոգիս։ Օ՛ օրացո՛ զընտրեհիդ
փայլուն ի գեղ դիմացս,
և ի կերպարան տեսութիւն
մտաց հողեղինիս։ Յարմար
յերիւրմամբ կացո՛ յարդա-
րեալ, որ զքոյդ բերկ նը
կատուամբ՝ ընդուզարդ մաք
րութիւք զըստեալ զմեայլ մեղա
ւորիս։ Ի՛նչպէն կենդանի
անեղծ երկնաւոր լուսով
քո ծածկեալ յօրինակս յե
րիս։ Օ՛ ի դու միայն ես
օրհնեալ ընդ հօր ի գովեստ
հոգւոյդ սրբոյ յաւիտեանս
յաւիտենից. ամէն։

ղիս։ Յիշեա զքո խամաճ
ղուածս զոր ստացար ի սկզբանէ,
զհաստատութիւն հոգւոյ մերոյ, զերկիր
պատուական անձկութիւն հոգ-
ւոյս մերում՝ զարի կենդան
ի քէն չարահնարութիւնս շրջուկ,
քո պատուհասիս։ Չալածեա
զհաստատ

ԽՆ-
ՐՈՒ-
Ի

Այ կենդանի
Աստուած, որ
ներեալ էիր
մինայնի.
Հոգւոյդ
Հաւատարիմ
եւ ճշմարիտ
անսուտիդ նշուլից ողորմա-
թիւք քո վերաց, Խալին մեղաց
Խալաճին դեւից. Ի նկրին
յանցանաց. Խզին կապանաց.
Խորտակին շղթայից. Աւն
դանաճնին մահացեալք.
Բժշկին հարուածք. Ողջա
նան վէրք. Բառնին ապակա
նութիւք. Տեղի տան տխրու
թիւք. Ցահանջին հեծութիւք.
Փախցուս խաւարն. Ա՛ռկնի
մէգն. Ա՛երժի մառախուղն
Վարատի մրուայլն. Ապաւի
աղջամուղջն. Ա՛երանայ
մութն. Վանայ գիշերն.
Տարածութի տագնապն. Հ՛ա-
նան ջարիքն. Խալաճին յու-
սահատութիւք. Ընկճի թագա-
ւորիդ ձեռն քո. Ա՛մենա-
կալ քաւիչդ ես. Որ ոչ
ներկիր կորուսանել զմարդկին
հոգիս, այլ կեցուցանել.
Թող ինձ զանթիւր չարիս
իմ, բազում ողորմութ քով.
Ո՛ի դու միայն ես յերկինս
անձառ, և յերկրի անշնին.
Ի սաստիդ գոյից՝ և յերեր ծա-
գաց աշխարհի. Ակնդեան ամ
և յաւիտեան. ամենայնիւ
լոմամբ օրհնեալդ Ի քար-
ձունս. Ընդ քեզ ընդ հօր
և հոգւոյդ սրբոյ վայելէ
փառք յաւիտեանս ամէն.

Ի խուց ուրուք խոտ ընդ ա-
ծոցեալ կրկին հե-
նեալ ունելով զխաչ
Տեառն. Բոն
ոչխարս մաշկեառաց.

Ի ՅՈՎ
4.2.1
ՂՈՒԿ
3.56

փվէրսին յօժելուծ կիլին տե
ծուբեան՝ նորին հակուէ սա
նոյն ալէքս մուշեանաց։ Բան
ի խուց պտէց խօտ ընդ ա։

(ԽՐ)

ԱՍՏ
ուած զբ
թուքեան
փրկուքե
աղօրմու
թե, քա
ւուքե աննորոգուքե, բժշկու
թե աւուղջուքե, լուսաւո
րուքե և կենդանուքե, յա
րքուքե և անմահուքե։ (Ե)
շխա զնա յօրժամ գայցես
արքայուքե քումէ։ Ա՛հաւոր,
հզօր, բարերար, և ամենաս
տեղծ Աստուած, գովեալ,
ամենակատար։ 2 Ա՛երձ ի
հեծուն համայն եղելոց։
3 Ա՛նդ խաչեցելոյն ընդ քեզ՝
և նա պազատիմ։ Ո՛ր ոչ
ըմբռնեալ վա՛ք քոյ, և ոչ կա
պեցեալ։ Ա՛չ կախեալ, և ոչ
բևեռեալ։ Ա՛չ կուխեալ յա
ռուն մեծիդ, և ոչ անար
գեալ։ Ա՛չ լսեալ, և ոչ
ընդհակառակ։ Ա՛չ խորտակել
և ոչ մահացեալ։ Ա՛յլ ար
քայութեն արդարոց՝ մաքուր
անձկալեաց լուսոյ՝ արժանի
ցուցեալ։ Ի յաւէտ քեզ ու
տի երդմնականաւ, և ամե
նայնին ազդեալ զանփոփո
խութի բարեացն առաքելոց,
խաւսաւորեցեր առ յոյս
փրկուքե խոպատ լքելոյս։
Օրհնեալ, Օրհնել, և դար
ձեալ Օրհնեալ։ Այն զիս ըն
կալեալ նովին հաւատով։
Անդնեա՛ի կործանմանեա քա
րերաս։ Ա՛ժշկեա՛ զհիւան
դութեցս ախտից՝ աղօրմած։
4 Ընդ զերծեալ մահու դարձի
զիս՝ի կեանս՝ կենդանուքի,
տ՛Քո՛ւր եմ ես, կեցո՛ ընդ
նմին ապաքինութիւն։
Ա՛ընձամբ մեռելոյս՝ կենդա
նական չունչ ընձեռեա։
Ցարութի։ Կեանք։ Ա՛ղմա
կութի։ Ա՛նպակաս բարուքի։
Ա՛նապատ շնորհս։ Ա՛նփոխ
ներողուքի։ Ա՛յ ամենազօր։
Զնոսն ամենիշխան։

ղուկ
23 · 42
յՅովհ
4 · 11
ղուկ
23 · 42
23 · 43
8 · 43
գործ
20 · 5
Մաշկ
118 · 94

Ամասան դևնաւորեալ է։
Ամենայնին հնարաւոր է։
Ամենայնին դրեալ է։ Ամենայնին
բան է։ Ամենայնին ժամանակ է։
Ամենայնին ատեան է։ Ամենայնին
ատեան է։ Ամենայնին ատեան

ԽՈՀ

ԱՆԱՀ

Ա՛ստուածդ Տէր, որ ասացեր ինձ. Ես եմ Տէր Աստուած քո, որ հանեցի զքեզ ի տանէ ստրկութեան. մի՛ լինիցին քեզ աստուածք այլք առաջի իմոյ։ Մի՛ արասցես քեզ կուռս, եւ ամենայն նմանութիւն զոր ինչ յերկինս է յերկրի, եւ զոր ինչ ի ներքոյ երկրի, եւ զոր ինչ ի ջուրս ի ներքոյ երկրի։ Մի՛ երկրպագանիցես նոցա, եւ մի՛ պաշտիցես նոցա։ Ես եմ Տէր Աստուած քո, Աստուած նախանձու, որ հատուցանեմ զանօրէնութիւն հարցն ի որդիս, ի սերունդ երրորդ եւ չորրորդ ազգի ատելեաց զիս, եւ առնեմ ողորմութիւն ի հազարս սիրելեաց զիս եւ պահեցելոց զպատուիրանս իմ։ Մի՛ առնուցուս զանուն Տեառն Աստուծոյ քո ի զուր, զի ոչ սրբեսցէ Տէր զայնոսիկ որ առնուցուն զանուն Տեառն Աստուծոյ իւրոց ի զուր։ Յի՛շ զաւուրն շաբաթուց սրբել զայն։ Վեց աւուրս գործեսցես, եւ արասցես զամենայն գործս քո։ Եւ աւուրն եւթներորդի շաբաթ է Տեառն Աստուծոյ քո։ Մի՛ արասցես ամենեւին գործ յաւուրս յայսոսիկ, դու եւ որդի քո եւ դուստր քո, ծառայ քո եւ աղախին քո, եզն քո եւ էշ քո, եւ ամենայն անասուն քո, եւ պանդուխտ որ է ի դրունս քո։ Զի վեց աւուրս արար Տէր զերկինս եւ զերկիր, զծով եւ զամենայն որ ինչ ի նոսա են, եւ հանգեաւ յաւուրն եւթներորդի։ Վասն այնորիկ օրհնեաց Տէր զաւուրն շաբաթուց եւ սրբեաց զնա։ Պատուեա՛ զհայր քո եւ զմայր քո, զի երկայնաւորք լիցին աւուրք քո ի վերայ երկրի զոր Տէր Աստուած քո տայ քեզ։ Մի՛ սպանաներ։ Մի՛ շնար։ Մի՛ գողանար։ Մի՛ ստել ի վկայութիւն ընդ ընկերի քում զսուտ։ Մի՛ ցանկանար զկին ընկերի քում, մի՛ զտուն ընկերի քում, մի՛ զագարակ նորա, մի՛ զծառայ նորա, մի՛ զաղախին նորա, մի՛ զեզն նորա, մի՛ զէշ նորա, եւ ոչ զամենայն որ ինչ ընկերի քում է։

Եւ ամենայն ժողովուրդն տեսանէր զձայնսն եւ զլապտերսն, եւ զձայն փողոյն, եւ զլերինն ծխացեալ. եւ տեսեալ ժողովրդեանն՝ յուզեցան եւ կացին յոտն հեռի։ Եւ ասեն Մովսիսի. Խօսեա՛ դու ընդ մեզ, եւ լուիցուք. մի՛ խօսեսցի ընդ մեզ Աստուած, զի մի՛ մեռցուք։ Եւ ասէ Մովսէս ցժողովուրդն. Մի՛ երկնչիք. զի ի փորձ եկն Աստուած ձեր, զի ի վերայ ձեր եղիցի երկիւղ նորա, զի մի՛ մեղանչիցէք։ Եւ կացին ժողովուրդն հեռի, եւ Մովսէս մտանէր ի մէջ մառախղին ուր էր Աստուած։ Եւ ասէ Տէր ցՄովսէս. Այսպէս ասասցես որդւոցն Իսրայէլի. Դուք տեսէք զի ես ընդ երկինս խօսեցայ ընդ ձեզ։ Մի՛ արասցէք ինձ աստուածս արծաթեայս, եւ աստուածս ոսկեայս մի՛ արասցէք ձեզ։ Սեղան հողեայ արասցես ինձ, եւ մատուսցես ի վերայ նորա զողջակէզս քո եւ զխաղաղութիւնս քո, զոչխարս քո եւ զեզս քո։ Յամենայն տեղիս ուր յիշեցուցանիցէ զանուն իմ, եկեսցէ առ քեզ եւ օրհնեսցէ զքեզ։ Եւ եթէ սեղան քարեղէն արասցես ինձ, մի՛ շինեսցես զնա տաշեալ, զի եթէ սրով քո տաշեսցես զնա, պղծեցեր զնա։ Եւ մի՛ ելանիցես ի սանդուխս ի սեղանն իմ, զի մի՛ յայտնեսցի ամօթ քո ի վերայ նորա։

Եւ սոքա են իրաւունքն զոր դատեսցես առաջի նոցա։ Եթէ գնեսցես ծառայ եբրայեցի, ի վեց ամս ծառայեսցէ քեզ, եւ յեւթներորդի ելցէ ազատ ընդ քեզ։ Եթէ միայն մտցէ, միայն ելցէ. եթէ կին ունիցի, ելցէ կինն նորա ընդ նմա։ Եթէ տէր նորա տացէ նմա կին, եւ ծնցի նմա որդիս կամ դստերս, կինն եւ մանկունքն նորա տեսցեն տեր նորա, եւ նա միայն ելցէ։ Եթէ ասասցէ ծառայն. Սիրեցի զտէր իմ եւ զկին իմ եւ զորդիս իմ, մի՛ ելանիցեմ ազատ։ Եւ մատուսցէ զնա տէր նորա առ դատաւորսն, եւ կացուսցէ զնա առ դուռն կամ առ սեամբ դրանն, եւ ծակեսցէ տէր նորա զականջն նորա սղոսկանաւ, եւ ծառայեսցէ նմա յաւիտեան։ Եւ եթէ մարդ ծախեսցէ զդուստր իւր ի ծառայութիւն, մի՛ ելցէ որպէս ելանեն ծառայքն։ Եթէ չար իմասցի առաջի տեառն իւրոյ, եւ ոչ կամեսցի նմա, եւ ոչ առնուցուն նա, ապա թողցէ զնա տէր նորա ի ձեռն ազգի օտարի, եւ ոչ կարասցէ զնա ծախել, զի նենգեաց ընդ նմա։ Եթէ ընդ որդւոյ իւրում առնուցուն զնա, ըստ իրաւանց դստերանն արասցէ նմա։ Եթէ զայլ կին առնուցուն, զկերակուր նորա եւ զհանդերձ նորա եւ զամուսնութիւն նորա մի՛ պակասեցուսցէ։ Եթէ երիս սոքա մի՛ արասցէ նմա, ապա ելցէ ազատ ընդ արծաթոյ։

Եթէ ոք հարցէ զայր եւ մեռցի ի ձեռն նորա, մահու մահուամբ մեռցի։ Եթէ ոչ դաւեալ, այլ Աստուած մատուսցէ ի ձեռս նորա, կացուցից քեզ տեղի ուր փախիցի անդր։ Եթէ ոք յարուսցէ ընդ ընկերի իւրում եւ սպանցէ զնա նենգութեամբ, ի սեամբ սեղանոյս իմոյ մեռցի։ Եթէ ոք հարցէ զհայր իւր կամ զմայր իւր, մահու մահուամբ մեռցի։ Եթէ ոք գողասցի զոք եւ ծախեսցէ զնա, կամ գտցի ի ձեռս նորա, մահու մահուամբ մեռցի։ Եթէ ոք անիծցէ զհայր իւր կամ զմայր իւր, մահու մահուամբ մեռցի։ Եթէ ոք հարցեն ընդ միմեանս, եւ հարցէ մարդ զընկեր իւր քարամբ կամ բռունցիւ, եւ ոչ մեռցի, այլ անկցի ի մահիճ, եթէ յարիցէ եւ գնասցէ արտաքս ի վերայ գաւազանի իւրոյ, անպատիժ եղիցի հարեալն, միայն զգործ նորա հատուսցէ եւ զդարմանս տացէ։ Եթէ ոք հարցէ զծառայ իւր կամ զաղախին իւր գաւազանաւ, եւ մեռցի ի ձեռն նորա, մահու մահուամբ մեռցի։ Եթէ մի կամ երկու աւուր կեցցէ, մի՛ մեռցի, զի արծաթ նորա է։ Եթէ ոք հարցէ զկին հղի, եւ ելցէ պտուղ նորա, եւ ոչ մեռցի, տուգանեսցի որչափ եւ դնիցէ ի նա տէր կնոջն, եւ տացէ ըստ դատաստանի։ Եթէ մեռցի, տացէ հոգի ընդ հոգւոյ։ Եթէ ոք հարցէ զաչս ծառայի իւրոյ կամ զաչս աղախնոյ իւրոյ, եւ կորուսցէ զնոսա, ազատ ելցէ ընդ աչսն իւր։ Եթէ ոք հարցէ զատամն ծառայի իւրոյ կամ զատամն աղախնոյ իւրոյ, եւ հանցէ զնոսա, ազատ ելցէ ընդ ատամունսն իւր։ Եթէ եզն ոք հարցէ զայր կամ զկին, եւ մեռցին, քարկոծեսցի եզն, եւ մի՛ կերիցին զմարմինս նորա, եւ տէր եզնոյն անպատիժ եղիցի։ Եթէ եզն հրացեալ էր երէկ եւ երեկոյ, եւ ոչ ուրեք ուրեք ունէր զեղջիւրս, եւ հարցէ զայր կամ զկին, եւ մեռցին, քարկոծեսցի եզն, եւ տէր եզնոյն մեռցի։ Եթէ ոչ դաւեալ, այլ Աստուած մատուսցէ ի ձեռս նորա, կացուցից քեզ տեղի ուր փախիցի անդր։ Եթէ ոք յարուսցէ ընդ ընկերի իւրում եւ սպանցէ զնա նենգութեամբ, ի սեամբ սեղանոյս իմոյ մեռցի։ Եթէ ոք հարցէ զհայր իւր կամ զմայր իւր, մահու մահուամբ մեռցի։ Եթէ ոք գողասցի զոք եւ ծախեսցէ զնա, կամ գտցի ի ձեռս նորա, մահու մահուամբ մեռցի։ Եթէ ոք անիծցէ զհայր իւր կամ զմայր իւր, մահու մահուամբ մեռցի։ Եթէ ոք հարցեն ընդ միմեանս, եւ հարցէ մարդ զընկեր իւր քարամբ կամ բռունցիւ, եւ ոչ մեռցի, այլ անկցի ի մահիճ, եթէ յարիցէ եւ գնասցէ արտաքս ի վերայ գաւազանի իւրոյ, անպատիժ եղիցի հարեալն, միայն զգործ նորա հատուսցէ եւ զդարմանս տացէ։ Եթէ ոք հարցէ զծառայ իւր կամ զաղախին իւր գաւազանաւ, եւ մեռցի ի ձեռն նորա, մահու մահուամբ մեռցի։ Եթէ մի կամ երկու աւուր կեցցէ, մի՛ մեռցի, զի արծաթ նորա է։ Եթէ ոք հարցէ զկին հղի, եւ ելցէ պտուղ նորա, եւ ոչ մեռցի, տուգանեսցի որչափ եւ դնիցէ ի նա տէր կնոջն, եւ տացէ ըստ դատաստանի։ Եթէ մեռցի, տացէ հոգի ընդ հոգւոյ։ Եթէ ոք հարցէ զաչս ծառայի իւրոյ կամ զաչս աղախնոյ իւրոյ, եւ կորուսցէ զնոսա, ազատ ելցէ ընդ աչսն իւր։ Եթէ ոք հարցէ զատամն ծառայի իւրոյ կամ զատամն աղախնոյ իւրոյ, եւ հանցէ զնոսա, ազատ ելցէ ընդ ատամունսն իւր։ Եթէ եզն ոք հարցէ զայր կամ զկին, եւ մեռցին, քարկոծեսցի եզն, եւ մի՛ կերիցին զմարմինս նորա, եւ տէր եզնոյն անպատիժ եղիցի։ Եթէ եզն հրացեալ էր երէկ եւ երեկոյ, եւ ոչ ուրեք ուրեք ունէր զեղջիւրս, եւ հարցէ զայր կամ զկին, եւ մեռցին, քարկոծեսցի եզն, եւ տէր եզնոյն մեռցի։

Հաստատուն՝ ի վեր ՚ի քան
զամենայն խնամարկուլ
սաղմոսին. 7 Եւ այլ մարգարէի
կենսատխրախոյն բանի.

Հոգայ վա՛ր քո ըստ դատաստանի
Տեառն Աստուծոյ քոյ, եւ ոչ
խոստովան լեր նմա, եւ նա
միտս հարեալ։ 13 Ուսա՛ զյաւժ,
հատուա՛ք առաքեալ ըստ
ընդհէր զիս խոտովես՝ յուսա
նագործ խակամտութեց։ Վամ
րութեց, այլ ի քումդ ինքն
յաստուածաւուս հնարաւո-
կամաց կեցուցչիդ՝ յառաջա
գոյն նկարագրեր։

9 Ո՛չ արդ՝ հիմ առըստմիս
անձն իւ կործանեալ. ո՛չ
ընդհէր զիս խոտովես՝ յուսա
հատուա՛ք առաքեալ ըստ
միտս հարեալ։ 13 Ուսա՛ զյաւժ,
խոտովան լեր նմա, եւ նա
հոգայ վա՛ր քո ըստ դատաստանի
Տեառն Աստուծոյ քոյ, եւ ոչ
դիւ՝ ի համապատիւդ եւ՝ի
սիրելիդ. այլ կամաւ նուի
րեաց մահու՝ ջարջարողացն

զինուս՝ յ ըստ մարգարէութեն
զաքարիայ։ 11 Ո՛ր զի զարի
նուալ սրոյն ՚ի վե՛ր հովուի՛ն,
եւ հարիանիլ նոյն ինքն հօտա
պետին, եւ ցրուի՛լ ոչխարացն
հօտին։ 4 Ոչ ե՛ս օրինակն
նուրբ նախագրին, եւ ու՛խ
տադրութի խորանին, եւ
նուի՛րուն արեան պնդին,
5 եւ առա՛ք խորհրդոյ աբեր
համեան պատարագին, զվերջ
կուրթի թշուառացելոյս ՚ի

ՂՈՒԿԱՍ

ՀՈՎՀԱՆՆԷՍ

ՄԱՏԹԷՈՍ

ՄԱՐԿՈՍ

ՂՈՒԿԱՍ

ՀՈՎՀԱՆՆԷՍ

ՀԱՅՈՑ

ՀՌՈՄԱՅԻ

ԱՌ ԵՂԲԱՐ

երկայնմտութիւնն ձեր։ Ա՛ղ
աղհատութիւն բարձրեալ։
Ա՛ի երրորդութիւն կատա
րեալ ՚ի յանձանց երից։
Օրհնեալ յաւիտեանս ամէն։

փվէրսին յաւելուած կրկին
ծռելեաւն՝ նորին հանդէր ա
նայն ազէրս յաղթեաց։ Բան
՚ի խորոց սրտից իսու ընդ ՚ձ։

ԽԱ
ՒՆԱՐԻ

Յայս բարեաց տրն
կեղ ՚ի սրտի անձն
իմ կործանել։ Եւ գօտեաձն
հաւատոյ պնտեալ զէ երկ
մանդ երկակի մաուանա
զկրկնապղտոր խորհրդոյդ
զցանկականիդ գործարան
խոստովան լեր բարերարին
ՅՈ։ Մտացդ խբր զգոյ
ծոց։ ՅՈ։ Խորհրդոյդ խբր
զլսուածոց։ ՅՈ։ անտեսին
խբր զցայտնեցեալոց։ ՅՈ։ սըր
տիդ ծածկութիւնց՝ խբր ըզ
բարբառուսն ձայնից։ ՅՈ։ ակ
նարկութեանն՝ խբր զարդիւ

զաահման կշռութիւնէ մտաց
հրեշտակաց եւ երկրականաց։
Ա՛ն եթէ բիւրս կրկնեացի՛
ուչ լինի չափեալ։ Վանդի
անբովանդակելոյն՝ և քա
նելոյն է անձառելի։
Ա՛ազի՛ ոմն օրհնեալ զոմն
օրհնաբանել՝ յերրորդական
համագոյութենէն առաքեաց։
Ա՛ակ նա ՚ի հաճութի կամաց
առաքչին մեռաւ։ Ա՛ն միւսն
ահաւոր՝ ՚ի յերկուցն հաճա
նութի՝ ուծացեալն քաղաք
նոք մաղթէ։ Ա՛ակ համաբար
ոյ միակամութէ ցուցակ՝
առ ՚ի զնոյն բարի ներգոր
ծել։ Ա՛պ հոգին կենդան
ոյն, և բանն բանականին,
պայծառութի փառացն, և
կերպարան էութէ։ Ա՛ր
կնան փոյթ։ Ա՛ր ողորմու
թէին ըսթափ։ Ա՛ր ձեռն
կալութէին պատրաստ։ Ա՛ր
փրկութէին կամք։ Ա՛ր առա
տութէին յորդ։ Ա՛ր յաճա
խութէին զէզմն։ Ա՛ր ան
բաւութէին լի։ Ա՛ր անոր
շաղութէին փարթամ։ Ա՛ր

ՈՒՄ՝
8։ 26
ՈՒՄ՝
8։ 15 և
14։ 31
ՅՂՈՒ՝
12։ 35

վերստին պատմել աստանօր
տեա կրկին յանձնառութիւն ()
այսոսիկ յաշխարհս կոչ
արուեստ ժամանելոց :

Եսայի 5 · 9 Եւ ասաց ինձ, Յիրաւի ի յականջս
իմ զայս զօրութեանց տէր
Յեր · 17 · 26 զի բերանոյ կիտին կորիւնք,
պահանջումն շատերն սակի
Մատ · 23 · 15 ծածկելոցն, իբր զձկդով
բերանոյ չափոյ տաց, իբր զստուար ծնորհս
Եսայի 42 · 1 Թեւագունիցն առ խոյր մը
ձեռ մագնեստիս վիմի, Թե
զնկարելոց տեառդին ի յար
անգրելոցն ինաստաց, իբր
զձառելեաց գիտողին ։
զնանձառելեաց գիտողին ։
զուանան , ընդ յոլովիցն ։
սաստկագունիցն ։ նոյա
Թեն , ։ փոքրունան , ընդ
նօրինուԹիան , ել անձծու
մայիցն , ընդ կամաւորացն ։
նականացն ։ եկամտիցն ,
։ բանացելոցն , ընդ հաւա
ընդ բնաւորականացն ։ ա

ծոց , իբր զկամակոր հարազատ
գտողին չարեաց ։ ակա
նականաց մեղանաց ։ ազ
դել չթինդ իբր ի գլուխ
եկելոց չարեաց ։ ոտիցդ
հետոց , իբր զպատուիրա
նուն այ վաղոյց ։ ձե
ռացդ ձգումն առ ցասումն ,
իբր ի հեղումն արեան գոր
ծոյց ։ ձ ի ծաղիլն բնա
կանն , որ Թե ի հանդէպ ,
Թե ի տարադէպս , իբր ըղ
գործակցումի խաբողին ։
։ անբարտաւանութիւնն ,
իբր զհին կործանիչ նա
խատեզին բարձրութե ։
։ սրտին նեղութի , իբրև
ղիերութիւնն հաւատոց ։
։ մեկնութիւնն , իբր զպար
ուի զօրաւորին պնտուե ։
։ տրտունջն առ վտանգս
կրից , իբր զուրացութի
ուխտին որ առ տէրն ։
։ ապարատանութիւնն , իբր
զթուն իմն անգթութե ։
։ ամբարհաճութիւնն ,
իբր ոչէ իւր առ վհհան գո
ռոզն ։ ։ հպարտութիւն՝

յամենայն ինչի։
Ո վախճարին՝ այ աստե-
ղեացն։ Ո աներկիւղութեան։
Ո անսասանութեանն։ Ո ան-
հարթութեան։ Ո թերութեան
Ո թիւրութեան։ Ո լու-
ծութեան։ Ո ճշդութեանն։
2 Ո անկաշտ արձակութեան։
Ո ծիծաղականաց։ Ո վրն-
ջողականաց։ 3 Ո կատակեր
գականաց։ Ո դայթակղա-
կանաց։ Ո պատրողականաց։
Ո անդէպ քաջութեան։
Ո անյարմար մարտից։ Ո ա-
ռանց օրինի արիութեան։
Ո խեղդմանց հոգւոյն։
Ո տատանողականաց զերկչ-
տութիւն։ Ո բազմատեղեան
Ճիւղոյն 4 զբահետականաց։
5 Ո անպատկառ փարաքմանն
սրոյն։ Ո գժտութեանց։
Ո գժդէմութեան։ Ո ան-
դատ ատելութեան։ Ո մար-
մնմանն դիւրըմբռնողա-
կանաց։ զփոքրոնցն զանկշռու-
թիւն։ Ո խառնմանցն դրժ-
ղութիւն։ Ո ուխտիցն մո-
ռացութիւն։ Ո նմանեացն այ

Ո՛ւր ուրն արդարացոյց, և
հրաշափառապէս հուչակեաց
ամենապատիկ նեղբողոքն.
կրկնել զովեստ ղջմանն՝
քան զպարտաւանս մեղացն,
Խարդեա՛ և դիզեա՛ անձինդ
մեղապարտի բամբասանս յո
գունս զջոյն խոհերս բազ
մամանեայ՝ անձն իմ կշտամ
բեալ յոգնախիթանդ բնին։
Ո չարութեին։ Ո անօրէ-
նութեին։ Ո վրիպութեին։
Ո առ ի մարտին հանդիսե-
վխաուստան։ Ո պարտութեին։
Ո մոլեգնութեանն։ Ո ան-
բարշտութեին։ Ո ապշութեին։
Ո թմրութեին։ Ո քունն
արթնական։ Ո առ ի լքեն
թացան վնիրհութեան։
Ո խորհուրդն օտարոտի։
Ո բանիցն նանրութեի։
Ո զազրութենէն հաճութեի։

ՀԶՆ 7·47
ԱՇԿ 3·3
ՅԵՐԵՄ 5·8

4ՆՈՂՈՍ 2·17
ՅՕԲ 22·11

լակերպութիւն։ զկնի ղեցեաց
քօղարկութիւն։ ՟Ը. փառամոլ
լութեան մորոսութիւն։ ՟Թ. յոյ
նից յաճախութիւնն։ ՟Ժ. ա
պիրատութիւն։ ՟Ի. ինքնասի
րութիւնն։ ՟Ժբ. նախատինից
տանչութիւն։ ՟Ժգ. հատուցա
նելն եղեռնականացն։
՟Ժդ. նոցին զանչահ ալձատան
սըն։ ՟Ժե. վայրապար բերմունք
սըն։ ՟Ժզ. ընթացակցութիւնն
խորամանկութեանբանսարկ
չին։ ՟Ժէ. բանին սերմնակա
թութիւն։ ՟Ժը. վաճառութիւն
կենաց եւ գնոցն սատակմանն։
՟Ի. կորուստ աւանդիցն։
՟Իա. հայրենեաց ծախս։
՟Իբ. կապարանն ձգողական։
՟Իգ. փակով լծոյ երինջոց ան
խելիւ ըմբռնմամբ զանօրէ
նութիւնն։ ՟Իդ. յարաթաթաւ
տղմաբնակութիւնն։ ՟Իե. լքումն
լաճացն։ ՟Իզ. ընթադրութիւնս
անկածիցն։ ՟Իէ. կինն դար
ձին առնոյն դարձն դաժա
նական։ ՟Իը. ընտրեալ մտացն։
՟Իթ. օտար խորհրդոցն։
՟Ի. անկայուն կամացն։

՟Իա. հաւատոյ հաւատիցն։
՟Իբ. էութեան ընչից։ ՟Իգ. լեան
քան զսահման կանոնացն
դրութեանց։ ՟Իդ. իշխանականին
զամենասիւռեալ բացարձակու
թեան։ Կամ զոր չէ ձառելի
և կամ գրելի և կամ պատմե
լի և կամ յերեսս դիմաց
բերելի։

Կամ արդ, զինարդ բժշկեա
կին անձն իմ եղկելի, ի
յայսքանեաց տիգաց խոցո
տեալ։ Քարձեալ Թողեալ
այր մի տարագիր անաղջանա
լի, ըստ մարգարէին։ Վասն
զի, մի ի վերոգրելոցդ բա
նականապէս զօրէ սատակ
մանն, Թող Թէ այսքան դառ
ապականողաց դժնեից դա
ճաց շուրջ պաշարողաց։ Ա
նաբանդ զի ոչ այսու եւ Թո
նամանապրութեանց կշռի տարա
ցոյց տաժանեցելոյս։ Ա՛ւ
զոր օրինակ անթիւ բազմու
Թիւ կայտառաց կարճաց խայ
Թողականաց, ի տորին մա
տունս ծայրից տանոյն զօր

Եսայի 3·16
2 Մակ 23·6
3 Հոռոմ 12·17
Ածան 38·9
5 Եսայի 5·18
6 Բ Պետ 2·20
7 Ա Կոր 2·14
8 Եբր 22·30

ՄԵՆԱՊԱՏ ՎԻՊԱՍԵԼՈՒ ԵՒ ՀԱՐՏԱՐԱԿԵԼՈՒ ՄԻՇՏ ԴԺՆԵԱՅ ՎԱՅՐԵ ՍԻՐՈՒԺ, ՄԻՇՏ ԴԱՏԱՊԱՐՏՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ ՀԱՍԱՐԱԿ ԵՆ ՈՒՂՂԱԿԻ ԵՒ ՀԱՒԱՍԱՐ ԿԱՐԻՔ ՈՐ ՀԱՍԱՐԱԼ

զի և այսու ՚ի յօրինակին
Ը ՚ևորհՏ մի օտարասցիս զՅԾ ւդ.ի
տեսանել՝ և զմնացականացն 15.15
իմաստասիրել։ 5 Ա՚նանկա՚
նութեն յարգանաք կրկին
ճոխացար. զի զյաղթանակ
բարեմասնութեն որ առ քեզ
եղեն՝ անարգել լեզուաւ
խօսեացիս՝ Ձևուինդ հատ ձէգ
մամբ յարմարուստեան մա՚ 1.7
ոանցդ շառաւիղօք՝ զգործ 3փիւ
նականացն տնօրինել զերն 3.19
տեսութի. 6 Լբր կցորդ հա 4ԵւԻ
մացեղութեբ ամենաբաշխ 25.8ւ
ալըն ՚այ՝ դ ՚ՅԾ կոչեցար։ 5ծնն
Լերից Հարիւրոց՝ և տասանց 2.7
վեցից յօդիւք չաղկապե՚ Սէրտ
ցար. յարեալ ՚ի քեզ ընդ 17.5
նոսին ՚ի նոյն և պատշաճե՚ 6ղ.ի
կան մասունս չափուց աղգս 6.3536
զականաց հինգ զայութեց, 7 Ցոգմ
զի մի՛ և երևելիդ նիւթա՚ 8.6
կանութի քումդ տեսութե
մտացդ դիտման՝ անդատ եղի
ցի։ Ո ՚ի ոմանք ստուարք
են և զօրաւորք. և այլք
փոքունք են և պիտանիք։
Կէաք կարծրակերտք և աղ

նաբարոյ, անձամբ անձին մա
հու կշտամբիչ։ ւԼ՚ըածօղս
զերամակս զազիրս վայրագա
սունս խողից արօտականաց
գարշութե մեզայ նախատ
վարձկանուեց։ Ձովհի՚ս տա
ծողական զՀօրանս ուրացն
ամայաբնակացն ՚ի վրանս
Հովհաւացն, 2 ըստ երգոյն
երգոց առիս առակին։ ՚Որ
պէսիսկ ծանեայ զնս երբէք
գիտեր՚ թե յոյլ և յոյլ պատ
կեր, և վ՚ն ոյր դոյացայ։
Ա՚յո ՚ի յոտս տանողականս
կրողաց երկուց միակցորդ
խորհրդականաց՝ ըստ ձևոյ
հրեշտակի կատուցար. Լբր
՚ի թռչէս թևոց կրկնաբարձ
բելոյց վերատանողաց՝ յաշ
խարհն հայրենական հայիլ։
Ո՚վ յիմար, զնարդ քեզնէն
կորացր յերկիր. Ձգաստեցս
միշտ հոգացեալ դիպուածս,
ընդ ցիւս անապատականս
համարեցար, 4 ՚Լբր զձրագ
բազմաբերանեան՝ ՚ի յաշտա
նակի մարմնոյդ հաստատե
ցաւ գլխոյդ բոլորութի.

ի գործոյ զազրացուցեր
2 զձորձ վերարկուին, գրչե
րուե։ Ընդէր զլուացեալ
արտասուեցաք տաժանուե
ցեր քեզէն քեզ զերկրին։
Ընդէր փակէ
բաստանին։ Ընդէր փակէ
ճակն երկրաւոր յադին դա
նախասահմանեցեր երբեմն զվի
զիսաւոր երկնաւորս, ի իբր
նուէրի ես կերպարանին։
Արդ՝ ընդէր կորուսեր
ուոյն վիշումն առեալ, նմա
սազարդ շնորհիւն՝ զհոգ
կենաց, այլ աւազանին լու
յանցաւորութե՛ի դրախտին
տեալ գտար պատուիրանին
ուջինն նմանութենէն կոզոպ
իմ գերի։ Արդ Թէպէտ յա
այ՝ կշտամբեալ խոպատ ոգի
բազմօք անզուգական հրաշա
կերտութե՛ եղական շպատկեր
Արդ՝ այսպիսեօք՝ և ես
րին յանկարդ փոփոխութի։
չեալ է ընտանութի պատկե
աւենեկի զգայականի։ և շըր

զականք։ Արդ և զողորմա
կանք և պատճականադոյնք։
Վարձեալ՝ կարեւորք և պատ
կատելիք։ Ասկ Թարգմանու
թի՛ք սոցին առեւութե՛ ի
քի՛զ են նկարագրեալ իբր
յարձանի անչնջականի անձն
իմ եղիելի։ Այլ զի և տարր
ժամանակաց և շարունակ հե
տեւման աւուրցն առ պակ
սին՝ իբր կանոնաւ իմիք առ
մանեալ մասամբք՝ անսխալ
և անսայթայելի պահեցին։
Վարձեալ՝ այլ օրինակ հո
գեւորական։ Այր զսիրոյն
յօդուած շաղկապ՝ ի մի առ
կակղեցի՝ զե խորհրդած ի
Այդր զի առանց քննուե
զուգամանուե կոպակցեալ
լծով հաւանականաւ զվերջն
ել փոքուն, փնտռեալ է հատ
ած ոչ անարատուե՛ յա
նուն քի՛ ժողովելոցն։ Այս
ի հատուն ել՝ ի նուազուի
մով անդամոց անարգաց
պատուաստելոցս ի մարմնի՝
կրճատել իմն է յօրինուած
կազմուե՛ մարդոյդ քուս

Ի ԽՈՐՈՎ ԱՐԱՐԵԱՑ ԸՆԴ ԱՅՍ։

Ի ՅՈՎՍԵՓ

վարձկան։ Ընկալ զօրավարս
տարագրական պարտապան
վնասուց. Հզօրաւ քաղցոյս
լլկանաց ներելոյս և նուա-
ղելոյս՝ կենաց քո հացիւդ
բժշկեացես։ 1 Երբ ընդ ա-
ռաջ քո ողորմութիւդ՝ ի սկզբ
նաւարս ապաւինութեան։
1՚0 Դեցի գթած և անեխա
կամ՝ անօրինեալս մեղապար
տի՝ զնախակապուտ հան-
դերձին ծած կոյթ։ 11 Ընդ
դիմորոյս ձեռացս աղտեղել
մեղաց՝ ոչնչիւք մատանոյն
համարձակութեամբ ամենատես
կամաք մատուցանեմ։ 2՚0 Զար
շապարացս թշուառութեան մեր
կութիւնս ոտից՝ պատապարու
թիւն աւետարանական ամրա
վերարկու օդից կօշկաց՝ ի
յօձին թունից միշտ ամրա
ցուսացես։ 3՚0 Ընծարակդ
պարարակ եղինդ երկնայնոյ
որ ես միածին որդիդ քո,
օրհնեալ իսկապես մարդա
սիրութիւն կարօտելոյս բա
րեաց նուիրեաւ։ 11 Ըր մատու
ցեալ միշտ, և անպակաս մնալ
ի լրութիւն յարակայ զենել

խնդի մատցս առաջադրի։
Այլ արդ՝ ողբակից մեծ
մեղաւորին անօրինեցելոյ
կամաւ առ ի մահ, 2 զնորին
գոչումն երկրորդեցից և
ես ընդ նմին։ Ա Եղայ ար
մեղայ. և անօրէնութեանց
իմոց ինձէն վկայեմ։ Ձիւ
սեալ ընդ նմին զբանս յիս
ներորդի աղմուկն՝ 3 ան
թիւս գրեմ զպարտուցս
սակ՝ անձինս մեղանաց՝ քան
զկողերկրի հողմահոս փոշ
ւոց ընդ օդս ամ տարածե
ցելոց։ 4 Ա Եղայ յերկինս
և առաջի քո. ընդ անառակ
որդոյն պատկառեցելոյ՝ հայ
րենի գթոյդ վերստին դար
ձեալ թախանձ արկանեմ.
և զողորմելին ձայն աղերսա
նաց՝ արտօսրածին ողբովք
գոչման՝ ի խորս դեմս մա
տուցեալ՝ առաջի քո տարա
ծանեմ։ Ձայր գթութեց՝
աճ բոլորից. չեմ արժանի
կոչել, և ոչ բնաւին առ այս
անուանիլ։ 11 Ձայնի որդի,
այլև անպիտան ապաքան

2 Ճառ. 33·13
Յով. 50·1
4 Ղեւ. 15·21
15·22
Ղեւ. 15·22
Ճառ. 32·7
Ղեւ. 15·23

կանացդ՝ և՝ի բարեացդ քոց
ԱՄ՝ տրտմիցես՝ ի բազմ
սրահն կենացդ յարկի ։
դիմելոյս առաքեզ ուսուցան
թազաւոր ։ ԱՄ՝ փակեացես
ի՝ճաշ հարսանեաց քոյմ հա
չելիս քո բարեգործութեդ՝
նկարեացես ։ 4 Յոյզ զաքան
բարեաց՝ յարեամբ քի քոյ
արեան որդւոյդ սիրելւոյ։
մահու՝ ըրեացես չկայլակք
նուէ ։ ՈՂ վըշխոն հոգեւոյս
Աստուածքի փրկութեան
Աստուածքի փրկութեան
թշուառիս նորոգ փրկուի։
կի մեղուցելոյս ամբաստ
Աորուացես զգիրս մուրհա
նուն քեզ անձառ, և ինձ
գոյից եղելոց ։ Աստացիր ա
յայտնեա գովելի՝ բոլորից
Ո՝ ապրեցաստուի կամացդ
գործ ։ Ռեզ փառք ընդ
Տայր ողորմութեց ։ ամէն։

ԽՈՂ

ըռեալ հը
զօր, անըս
կիզըն,
անեղ, ան
բռվանդա
կելի, աննիւթելի ամէնդ նկա
ծոյ ծնօղ անքննին փառաց
միածնիդ։ 4 Արաւացուացես

ի սպանդարանի անթիւ սե
զանոց անապատուբ։ Հոլոր
յամենեսին և բնաւ յամե
նայնում։ Լուբ յերկինս,
ևիսկութբ ի տարրինս։ Ըն
նուազ մարդկութբ. և ան
թերի ածութբ։ Փշրեալ
բաշխի ի մասունս անհատս,
ի ժամանին հաւաքեսցե
ա՝ինոյն մարմին իւրում
գլխոյ։ Ռեզ փառք ընդ
Տայր ողորմութեց ։ ամէն։

փվէրսոին յաւելուած կրկին հե
նութեան նորին հանդէպ տո
նայն ողբոս մաղթանաց։ Բան

4 ՅՏի
1 ։ 9
ես։ ։ ղ։ ։ ։
14 ։ 10
01 ։
15 ։ 32
ւեչկ
33 ։ 11
։ ։ ։ ։ ։
։ ։ ։ ։ ։
։ ։ ։ ։ ։

զբկեսցես։ 5 Մի՛ պահես
32·34 ցես ի գանձարանիդ զնիւ
68:6 թեաւ իմ պարտուցս անօրէ
14·17 նութիւն։ 6 Մի՛ կնքեսցես
7ես·ոյէ զիւրաքանչիւր՝ զպաշտօն
43·26 ի քսակ բարեացդ՝ զպաշտօն
8իմա թեաց իմոց գարշուխի։ 7 Մի՛
11·27 երկարեացես ինձ զվէրս մե
15·3 ղացս ի յախտալից մարմնիս
12·16 ծածկեցեալ։ Մի՛ զիտուս
թիւ նեխուսէ ցաւոցս՝ ինձ
տնկուկից մահու մեացուսցես,
1իմա Ա՛ւյր բարձ բանիւ քո ողոր
12·18 մութիւդ զժանտութիւն ապա
կանարար։ ունի զի զառեալ
ի հիւծմանց ախտից՝ առող
2Սիբա ջութիւն պատրաստեցայց։
47·15 Չնարաւորեա գթութիւնդ
հայր՝ մեծ խոցուածոյս զօ
րել սպեղանիս։ Կարեւոր
3Աստ 8·35 կործանումն՝ բարի այցելու
թիւս։ 8 Օ՛ի քո եմ ամէն ոգի
4 Էլի4 աեր, թէ և առ մի նուաղ
41·8 բիւրս մեղեցեմ։ Այլ ոչ
գրեցայց համայն մեղուցեալ
տուիչ կենաց իմոց Քրիս
րար՝ ի շնորհ պարգեւաց
քոց ապաւինեալ։ 9 Օ՛ի ա
նաչելն զքեզ՝ բուսանիցի
արդարութիւն։ Եւ գիտել
զզօրութիւն քո՝ արմատ անմա
հութիւն։ ունի և կանխաւ իսկ
գրեաց իմաստունն։ Նո
դարձեալ ի տիրելդ քո՝ ամե
նեցուն, խնայել տայ քեզ
յամենեսին։ Նո դարձել
ի մօտ ք քեզ յորժամ և կա
միս կարօղ գտանիլ։ Ա՛յլ
սողոմոնի յուսոյն աղեր
անք, իմոյս առեալ տիպ։
Վանզի ոչ այլ ոք բազմա
մեղ որքան նա՝ ինձ զուգա
շաւիղս։ Նրբեւմն որդի՝ ապա
աւելի։ Նրբեւմն միջնորդ
2 խաղաղութեան այ ժո
ղովրդեանն, և յետոյ խըտ
րոց որոշման բազում խոց
վուած։ Նրբեւմն օրէնք չկո
նաց կացեալ, և յետոյ մուր
հակ մահու հասուսեալ։
4 Օ՛ երկնաւորին պաշտօն
ընդունելով, և զօտարին
անուն ծանուցեալ։
Ա՛նպատճառ օգտով։ Ա՛նկա
րօտ զրկով։ Ա՛նաւելի գող
Գրգեալ տրտնջով։ Փափկա
ցեալ վախտական։ Աղեղ

անբաւշտեցաւ բարեպաշտն։
ցաւ մեծատունն։ Ո՛վ իմաստ-
ուածոն։ Ո՛վ փոքրիկ
զատեալն։ Ո՛վ իմաստ անօրի
նեցաւ ուսուցիչն։ Ո՛վ իմաստ
նուաղեցաւ հռչակեալն։
Ո՛վ իմաստ պատանդեցաւ ա-
րուեստն։ Ո՛վ իմաստ աղօտացաւ լեզուացն։
Ո՛վ իմաստ ապականեցաւ հասակն։ Ո՛վ իմաստ
ընտրուեալն։ Ո՛վ իմաստ զատակեցաւ զա-
նիկն ընտրուեալ։ Ո՛վ իմաստ
նեցաւ կառուցեալն։ Ո՛վ իմաստ կործա-
տուեալն։ Ո՛վ իմաստ սասանեցաւ հաս-
արդ անկաւ ամբարձեալն։
զի՞նչ պատահեցաւ։ Ո՛վ
թէ նա այնքան գթեցաւ, ինձ
կուսեալ ամիշտքէ։ Ո՛վ
արմանամ վհատիմ տարա
Թախծութեան ողոմելիս
ինն ազդեալ։

ծանութի խառնեալ ընդ
աշխար։ Ահա՛ նոր թեւատիւր
բարգաւաճութե՛ամ հասա՛
կի. և խոտորումն նորին՝ ի
շրթունս բնաւից թառանչ
նանեղ սարտուցեալ։ Ո՛չ
պատասխանի վնասապարտ։
Քաղցրանոյց հայհոյիչ։
Ո՛աւակ հայրատեաց։ Ահա
կարանացն մատնիչ։ Ո՛ոմահ
ոի չարախօս։ Ո՛ոտացօղ
երախտեացն։ Ահաստուն
սխալական։ Ո՛ենագէտ յին
ցաւոր։ Ո՛ոմթապարտ զղջա
ցեալ։ Տարակուսեալ աշխա
ոող։ Ո՛ղջաւոր կուսպաշ
տեալ։ Ո՛ամրային դարձա
ւոր։ Աղաչարժ ընկալեալ։
Ահակածաւոր հաշտութի։
Յապցյս յիշատակ։ Ծերկ
բայս վերկութի։ Ո՛աւատա
լի գիւտ։ Ո՛ամանէ մնայ
ւած։ Ահարդաւանեալ գե
րի։ Ահնակտուր պրծեալ։
Ահամբոր անձնամատն։ Տը
մարդի յղփացեալ։ Ահազ
մաւէպ հանճարեղ։ Ո՛ոյն
Թագս բանից երկեակ որոշ
մանց՝ յամ ուրեք բանասար
կեալ։ Ահղջոց և ձաղանաց
մեծ պարսաւ, և փոքր գո
վեստ։ Ուր ո՛ւր ինքնա

թե գործ աւաղեցից։ Այն
երկրածին՝ որով ձայնարկու
ՈՎ դիւրապատիր մարմին
երկնածին՝ որով ձայնարկու
Ե՛րբեցոյց շըչայտութիւն,
Ա՛մրեցոյց ծուլութիւն,
Ա՛ւրհնեցոյց մեղկութիւնն,
յոտս ատամբակին գթեցոյց,
Ձ՝ինգրկացն այլ հանեալ
նելոյ հին զէնն կործանողին
Ցոգի դատեցաւ զայրն տո
արծաթն ծառայեցուցիչ,
միակութիւնն, Ա՛նեաց
ռողութեին։ Ցիմարեցոյց գո
առաքելոյն։ Գերեաց գո
Թեաց մեծութին՝ իմաստիցն
որսաց ՚ի կորուստ։ Ցաղ
րեբաստուածն՝ որ զնախնին
մոլեին։ Ցարաւ զէուի բա
ւերն՝ անմահաբար ձննեալ
ջարութեե անժուժկալ դի
ցուհի անխորհրդաբար յանուն
րէքն՝ զանասնօրէն դիմե
տառակութի զազիր տե սա
կին։ որով ամենեցուն մարգա
ոգեղէն և անպատճառին սի
դօնացոց՝ իգական ամենանը
զով ձուլածոյն։ Ա՛ր կանա
ցի կերպին անդրելին խայ

ժո֊ո. 152 գե

գ ՀԳԿ 4
8·91
3 ՀԼԿ 4
15·23
4 Մաշ
95 5
5 ԲՕր
82·12
6 Թիւց
25·3
7 ԴԼԿ 4
11·3

ւԴ ԼԿ 4
10·27

ը ՀՃՈց
17·13

ՀՃՈց
17·13

ը ՀՃՈց

ՀՃՈց

ՀՃՈց

զի ոչ տիրապէս առնա հան-
դիպի ընդդիմաբանութիւն,
այլ ամենից սխալողաց կա-
մաւ վրիպելոց։ Ա՟ զի նո-
վիճ է իմանալ՝ թէ անիրաւ
է պարծիլ յիմաստուն մար-
մոյ, եթէ ոչ ալ դատել
ընտրեացն։ Այր զի թէ առ
այս պայման բանի յիմար ոք
իցէ, և՛ի հասուչին կամ
յուսացն, ոչ ևս ՚ի նորայ
նոց անաւր ինչ կրեացէ։
Այլ քանզի սատարիկ և
քաջաճեղիս ունի սաղմոն
զարձին իւրոյ յիշատակ
րան ինքնապարսաւն կշտամ
բութիւն։ Եթէ մեռեալ խոկա
դես համարն աշխարհիս անձ
նասիրութիւն՝ Օ՟ որ եթէ ոք
զնոսին նկատեսցէ՝ 3 ունայ
նութիւն է իմանալին։ 4 Ա՟յլև
՚ի մատեանս քահանայիցն և
՚ի դիրս աբիայ սիլոնացւոյ՝
յորում զիոզիէն իւրում ըն
թացին՝ արտասուէ ելիս ինն
եղանակէ։ Օ՟ որ չան։
Ա՟նօգուտ վաստակ։ Ա՟նմիտ
հետևումն։ Ա՟նշահ արշա-
ւանք։ Ա՟նկայուն երկիր։
Օտարին իմաստք։ Ա՟ընչից
հոլովք։ Ա՟նբասելի բերդ։
Ա՟նյարմար վարկածք։ Անո-
տի սերմանիք։ Ա՟ւազափու
շինուածք։ Ա՟պականացու
ատացուածք։ Ա՟համհանաց
տաժանումնք։ Ա՟ինքնամարտ
կռիւք։ Ա՟նդադուլ իւրում
դատ։ Ա՟նդունայնաթեթև
քիրան։ Ա՟նասակար փա՟
փագ։ Ա՟որոտական շաւիղ։
Ա՟րիպակ ճանապարհ։ Ա՟որ
ծանոյական կրթութիւն։ Ա՟որ
րապատիր վարժուն։ Չանա
պազատել տեառն։ Ա՟կնա
յայրատ պչրուիք։ Պատնէա
կերպ կերպարանք։ Ա՟խտա
բորբոք նիւթ։ Ա՟ժանեատ
սիլ գոյն։ Ցոդնատխուր
գեղ։ Ցոլտամերձ ծուխ։
Հ՟ոգի ցնդեալ։ Ա՟ճառ
մերձ՚ի յատ։ Տաղտար քակ
տեալ։ Ա՟նդվայր աղաղակ։
Ա՟նպատճառաւոր ծաղր։
Ա՟րհամարհելի ասպարէզ։
Ա՟ընձեռավճառ գերի։ Ա՟ա
տակչին երկ։ Ա՟նշէ մտած
ի

3 Ժող. 1 · 2
4 Թագ. 6 · 29
Հռով. 7 · 23

մունք՝ ի բարգաւաճին յար-
ւիւթեացին ներկայիս հայց
ի յերջանկին հնձարեզուի,
զնաւատատս իմ բանադրուի,
մեծիւղ պաղատիմ։ Ի ձգ
մանն կրգեալ՝ բարեբանել
պարտաւորի՝ իմաստուն
ոչ ժամանելոյ՝ ի մեղանաց
Ընդ որում մաղթեալ իմ
անտարակոյս բերին աւետիս
ուալքն ահա կենդանեացս՝
խոստովանեալն։ Ո՞ որ մե
նելեաւ՝ կենդործել զանդ
լութի աճումբեն անբաժ
Յորժամ հոգոյն ել յայցե
ի տէրունի ոտան դիմելոց,
րի, իբր զկնի յուսադրուե
ալ յիշեցի այրն այն ի բա
մի՛ խափան պահարակեացի,
մեղաւոր՝ քան զՀացաւ,
Այր արդ՝ նա որ ոչ այնքան
չին կատարէ։

զկերպարանն միայն ունի,
և զոչ ախորժելին առեղծ
զանձն և զընկերն խոցոտե
լով։ Քանզի կուապարիշտ
ե քօղով ծածկեալն՝ որ
պարտաւորի՝ իմաստութեն
պայ մատնիչ։ Ընդդէմ բուռ
րելոյն հակառակութեի։

Ա՛յս ամ մասունս բանիւ
դրութեի, ի սիրտս բնաւիւղ
նախատրմանեաց՝ ժողովրդո
կանոնադիր դարձելոց զըղջ
ոք ի մարդկանէ բամբասա

Ա՛ղաւ ատամն։ Ա՛ղաւ ատամն։ Ո՞ այ
րացուցանող զըղյցք։ Ախտ
րանաց խածիւծք։ Խելագա
րութե խնդիրք։ Ա՛մբաստ
նաց ցոյցք։ Ախտատականաց
յայտնութիւք։ Ա՛ռակ ապատ
նեցին։ Ա՛պաշաւանաց գործ։
Ի մտախկանաց պատմութի։
Ի՛ղեղացելոց օրինակ։ Որ
խորատ ծածուկ։ Ըրա խա
ւարային։ Ա՛հագուշակ
վիհ։ Ա՛նյատակելի անդունդ
Ա՛ղեկցութե սպանողաց։
Յիմարութե բարբանջմունք։
Ա՛տարանակալաց վայր։ Ախտ
խուռ յարկ։ Ո՞ ինուճած
առանեալ։ Ա՛մաւրջ խախ
տեցեալ։ Արեւոյն փախչե
լի։ Ախտոյ շղթայիցն։ Ա՛նո
պայ մատնիչ։ Ընդդէմ բուռ
րելոյն հակառակութեի։
Ա՛յս ամ մասունս բանիւ
դրութեի, ի սիրտս բնաւիւղ
նախատրմանեաց՝ ժողովրդո
կանոնադիր դարձելոց զըղջ
ոք ի մարդկանէ բամբասա

վարձս վարկուցեալ համա-
գոհատեր եւ ստոյմանի՝ ասէր
տիկոս ումն բարեշնորհ՝ որ
ժողովրդոց։ Ո՞ այս պատճ
զնա քաղցրութ եւ աղքատու
զինքեսով՝ նուաճ կեցուացո
ի փառս եակցի որդւոյդ
զաղմանին բարեբանութի՝
յարմարն առնա կօրծեցեալ
ներողութ միացուցել խառ
նեացես գլխած։ Կ՚ըսէ զան
առօր՝ առ որ մերովս կիւրն
ախտակրեաց՝ երկայնամիտ
ողորմելն ոգւոյն հեծութ։
Ո՞ որ յաչաց բանիդ քո ար
հօրն կրից գերազանցեաց
աստուկակիծն ապշեանօք
նիցն իւր խրախճանութե
յարկին հեղեղեալ՝ ապարա
շացն երթալ՝ զմիջ յատակի
Ո՞ յոքնահոտան արտաս
երանութե վերարժանացո
բամբասանաց քարաձգութ
ձեռն ի բազում դարուց
Չունեացես։ Ողով զկոչիկս
ի քեզ անձառելի բարե
մանուկք՝ զվթուի քո ող
Ի՞ լուր՝ ի յոյս բերթալ զոր

Աւետ 3։13

Ա Պետ 9։7 7։8

նուաստ պարզեւօք աւրոյ՝ միսի
թարեւ յուշեա զտրտմեալքս
համաշաւիղ տագնապաւք տա
պոյ տոչորմանն անբժշկակա
նի. Զեռն եդեալ մրկուե՝
նորոգեացես վերստին. քա
ւել և պատասպարել ի մեղա
կործանս խորտակմանէ. Այլ
քեզ միայնոյ ակզբանդ և
անակզբանդ՝ ել ակզբանդ և
ակզբնաւորիդ ակզբանց՝ սբ
Հոգւոյդ՝ և միւսմ
աւրհնութեդ և միւսմ
աւծուեդ՝ փառք և իշխանուի
յաւիտեանս յաւիտենից ամէն։

****

փվէրսին յաւելուած ալիւն հե
ծութեան՝ նորին հանդէս տա
նայն ազգս մոգաստանաց։ Բան
ի՛ խորոց սրտից խօսք ընդ ա՛ր

Ասմունք

ա՛ր աւրհնեա
զեզն անո
րհնութիւք
ի քում
պատկե
րին կայսեւրականին արքայու

ջմնն
ի· 27
բ· 7

կցորդ զուգաձայնութեւ. իբր
կենդանեօք՝ նովաւ ընդմին
վերնոյն աղերսել առքեզ.
զոր յաւելուած կարդիդ
տնտեսէ՛։ Ի՛նդրի եւօստա
ցոյն ի՛նմանէ ստեղծեալն
բազմահրաշաւոր մարգարէ
Ճառն պատմագրուի այծու
ղեն արդարացուցիչ զսողո
մոն ողորմեալ կարգէ. որ զի
անպարտաւէ աղօթելն՝ քան
զարտաքանչելն վերնոյն։

Ո՛ր եւ եես մաղթեմ մեծ
վստահութեւ՝ նմանակից այսր
հեծութեան եղիմ ընդ նմին
ընծայել գոչումն։ Ո՛ իմեք
կորուսցես զմեզ դատեալ
ըստ գործոց՝ ա՛յ պակասին
փառք քո. զի իրաւամբք քո
Ճանաչիս. Լսակ եթէ գացես՝
այնքան բարձրանաս որքան
մեծութեդ քում վայելէ։
Ո՛րանզի յաւէտ օրհնաբա
նելի ես դու երկրորդիւթ
ողորմածութեւ, քան նախա
հրաման սաստկութեն։ Ո՛ւար
ձիր սեր՝ դարձիր քաղցրութեւ
ի՛նձանէ գիծուեր ձրի եւամէ

ՀՈՎ 6.12
ՄԱՏ 3.11 29
ՊԵՏ 4.1 19
ԲԿԲ 5.1 22
ԹՈՒՂ 6.27 15

ՄԻՒ 1.7 18

ՀՈՎ 2.6 ՀՈՎ 6.12 ՄԱՏ 3.11 29 ՊԵՏ 4.1 19 ԲԿԲ 5.1 22 ԹՈՒՂ 6.27 15 ՄԻՒ 1.7 18

տաղաչափաբար՝ յարդարեա
զհոգի մաղթողիս՝ մարմնոյս
ինձ գոյացուցիչ, և այժմ
ոչն իսկ է՝ և ծանուցար
Լիր՝ ոյք ստեղծեր միով
հաստելոյն՝ և ողորմած։
Ընդ կազմելոյն՝ և հնարող
ընդ յօրինելոյն՝ և
հեզ։ Ընդ նկարելոյն՝ և
ամենազօր։ Ընդ առաջնոր
դելոյն՝ և լոյս։ Ընդ տածե
լոյն՝ և հովիւ։ Ընդ դար
մանելոյն՝ և խնամիչ։ Ընդ
ողջ պահելոյն և բժիշկ։
Ընդ ձեռնկալութեն՝ և զօ
րավար։ Ընդ անպարտութեն՝
և թագաւոր։ Ընդ արարչու
թեն՝ և քաղցր։ Ընդ ամե
նատես պարգեւացն՝ և ա
ռատ։ Ընդ միշտ անապականն՝
և անեղծող։ Ընդ ոչ բարկանա
լոյն՝ և անհնակալ։ Ընդ
կարեացս վշտակցելոյ՝ ծած
կագէտ։ Ընդ յանձանձելոյ
զթոյն և ապաւէնն։ Ընդ
գերբնական գործելոյն՝ ած,
Ընդ անսպառ բարութեն՝
օրհնեալ յաւէտ։

Լիր՝ ոյք ստեղծեր միով
ոչն իսկ է՝ և ծանուցար
ինձ գոյացուցիչ, և այժմ
զհոգի մաղթողիս՝ մարմնոյս
տաղաչափաբար՝ յարդարեա

զթութեդ զոր առիս ցուցեր
յօրինիչ։ Քանզի և մեծ
իսկ ես զօրութի՝ զհնացեալն
անդրէն նորոգել ըստ առաջ
նումն պայծառութեե, քան
յանգոյից ստեղծագործել։
Եւ զի ոչ ես քո տկարութի,
որ զօրութիդ ես ամի։ Ա՛ռ
որ բան քո միայն ազդեալ
զերկնից գործոցն գլխաւո
րըս։ Ով՝ Հա՛յ յարիցես փառա
ւոր լինիլ բարեգործ ի՛
առացուածս այս կրկին՝ ան
յուսալի մրկութեա։ Ո՛վ ի
իրաւամբք ուխտի բարձրա
ցի՝ հաստատուն եղեալ մե
ծապէս օրհնաբանեալ աւե
տեացդ քո ձայն։ Ի՛ քաւե
լոյդ ընդրկ ծանուցեալ,
ողորմութե լուսոյդ ուղեր
ձեալ, քան ի՛ հանապարհ
առեղծանելոյն։ Ո՛վ ի առ
առաջինն՝ արարիչ միայն ձա
նաչիս։ իսկ առ միւսն՝ առ
նով կոչմամբն և երախտա
ւոր։ Ընդ կերպացուցանե
լոյն՝ և քաւիչ։ Ընդ նորո
գելոյն՝ և բարերար։ Ընդ

Եսայի ԽԳ. 10

Եսայի ՀԵ. 11

ՄՀՆԻՆ։

ես ևիտեք յաւիտեանս։

և վաղք յաւիտենից

քայութիւն, անեղծութիւնն
մայն և քաղցրութիւն, ար
ղութիւն պարգևացդ։
Ո՛վ Հայր ազատեա զիս օրհնա
բանեալ Հոգւովդ սրբով աղա
չեմ զքեզ ըստ ամի՛ յօրինաց
մերոցն և մահու։ Վասն լի
նի թէ անկցի ընդ տկարութե
ան մահկանաչ՝ աշխարհութեդ
ծագումն ։ իբր զդրոյն օրի
նակ։ Վասնզի ուր քաւուի
և թաղաւորեալ վտարեալ
են մեղք։ ։ Ո՛վ ի խրախոյս
կենդանի բանիդ՝ ոչ է յու
սահատուիլ։ Այլ ամբարձել
քոյոցդ շնորհայ՝ հալածել
են պարտիք։ Այլ մերձ գո
լով ձեռինդ ով՝ ոչ գոյ ան
հնարաւորութիւն՝ այլ ամե
նեին լուսաւորութիւն։
Խոնարհակապես զօրուի։
Ընդպատուելի կարողութի։
Վասն է վրկութի։ Կենդա
նութի։ Ողորմութիւն։ Ա՛խանգ
մայն և քաղցրութիւն, ար

անդրէն վերստին յանարա
տութի մաքուր սրբութե
նախնի լինելոյնքեն։ Ո՛վ ի
բազմացն առնել աճեցուն
եղեալ յաճախ առ էութի ան
սահմանելի քոյոցդ աքանչե
լեաց նորոգ ներկայիս, քան
զնացելոց հնոցն ստուերա
կանաց։ Այլ ընդ ճառելոյս
զԻնէ մեզաց՝ որքան մտացս
թեւս ընթռնայ զանբերելիան
յիշատակել ։ արդարացեալ
յանուն քո հզօր։ ։ Այլ ի
պատմելս իմ ինձէն զանձին
իմոյ բիծ, և դու թողցես
զամբարշտութի քաղցրամեղա
նաց խոստովանելոյս, հզօր
ծածկատես ամենափրկիչ։
Ո՛վ ի մի՛ ծայրագոյն լրութ
ածեռեացս՝ դարձեալ նախ
նումն կարօտացայց։ Ներա
նելով սաղմոսիմն՝ զընծայօք
փրկեալոն մկրտութեքն։ Այլ
փշովք մեզաց յոգւի խոցո
տեալ՝ ձեռն քո մխեացի
յիս առաւելապէս այժմկն
վերստին։ Ոչ ունելով
զբեռն պարտեացս՝ քան

ձ ։ 39
ի ։ 6
ի ։ 1
ԳՕբ
ԻԹ ։ ԻՕ
Ե Հում
Ը ։ Ձ
ԻՄ ։ Ե ։ ԻՁ

զանձինն եղկութի։ 5 Եւ
կամ զի գուցէ սէգն գա-
տան առ ի յիշատակ աւուրն
մեծի։ Եւ կամ երբ ար
դեօք ւանմաքուր խմացի
շրթամբք եսայի՝ հեռին ի
գործոց տանն խորայելի։
Եւ զնարդ ամ՝ պարտաւոր
պաշտի ադամեան մարմնոյն՝
խմոյս կարեկցել յանցաւոր
բանիս շառ հայր աղօթելով։
Եւ կամ յորս թարգմանի
առած առակին, ձեթ սերտ
խմաստնոյն՝ ի տան սգոյ։ և
սերտ անմտին՝ ի տան ուրա
խութե։ Ո՞ ի որ զխաղալին
ադամայ՝ անձին խրատ ուշ
գրեսցէ՝ և զմեղս ամենից
ինքեան ուշ համարեսցէ երբ
երջանկին արքայից զհարցն,
գկորոյս զերկրն արդարուն,
ոչ անախտակիր գոլ բնու
թեա, Եւ ուշ բերկրի սերտ
առ զսգարթութի երեսաց
աւետեաց յուսոյն՝ ըստ առա
ջելոյն, եթէ ուշ յուսաքելոյն
քի ուսեալ՝ 9 ամենայնիւ
ահա ըստ այ տրտմեացի։

Ո

Ր ՀԱ
արդ՝ քան
զի որպես
2 ուշ է ա
ռանց քի
այ ոգւոց
վիրկութի. և ուշ առանց տես
ման աչաց՝ առ լոյս զսգար
ձութի։ Եւ կամ առանց ա
րեառնելին նշուլից՝ արեւու
երբեք քաղցրութի, Եւ յապա
և ուշ առանց խոստովանուե
ծածկութիւն և ըլ գառանց
անձին՝ քաւութի։ Ո՞ ի
զինչ օգուտ է քեզ մաքրու
թիդ՝ ձեթ ընդ վարիսեց
ւոյն դասեացիս։ Եւ կամ
զինչ ճնասիցեն զնս պար
տիքս՝ եթէ ըլ մաքառաւորին
գովեցայց։ Եւ կամ ուր
առն պարտաւճառ մարգարէն
յովել. 4 երկից կրկնելով

զարծ 4· 12
ղրոխ 18 ւ· 14
4 յովել 1· 15
տՅոհ 5· 24
ընասյի 6· 5
ամոս 26· 33
Ժոզ 7· 5
4 Պաչ 15 ւ· 6
տԱռաւ 15· 13
6 քնար 7· 10

ուգեղոմն։ Հայ արդ մեզայ
շութե գունոյ դարձեալ
պէտ և չէ ինչ պիտոյ գար
նոքօք հեծեծեցից ։ Ով
նութի կրկին առաւելեալ
ե՛ինոցայնոցն զառիս դառ
նեալ ընդ նոցին պարտիս՝
կեր ամ երկրի՝ զինս խառ
Արդ՝ 4ես ձշմարիտ պատ
նալ ի վեր առ քեզ ։ Ես
րեաս բանակին իշեմ ամբառ
զառեն՝ ես ինձէն առեալ
ձանցն անպատուից։ Ընդ որս
և զեզբն մեծի քահանայի
բեստանի զիմանալոյն կշտամ
լոց ոմանց ընտրելոց ի յատ
միս անբժշկուն ։ Ընդ զայ
տեցան վերք իմ ի յանզգա
կի ։ Ընդ ընկեցան և մէր
հասին չարիք ինձ շուրջանա
հերքեալ ի զգայուէ ։ Ընդ
խբրև զանասուն համարեցայ
առեալ ասել ընդ նմին, ես
ջանկին դաւթի՝ ինձ նպաստ
զանկշիռն խոնարհութի եր
Արդ՝ ընկալարո՛ հոգևոր հան
չարելին ։ 8 ։ Ով որ ասեն իսկ
երկրէդեաց, երթալ նստիլ
ոչ յառաջին բարձին հպատ
ակ 9 ընդ ամբարշտացն նան
բախորհուրդ ժողովելոց ։
10 Ասուն դաւթի եւ երե
սիա՝ ուխտիւ և կանոնիւ
ահման հաստատեալ հրաժա
րեցուցին ։ Ընդ ընդ զնչա
ցեալն արտիւ պատկառել
զի հոգ՝ և՝ ի դատաստանաց
մեծին պակուցեալս ահիւ
հատուցմանն՝ յետնոց հաճա
արեալ աստէն՝ ի յերկրի
կամաւ խոնարհութե ։ Ուս
ոի բարձրեալն ամէ՝ պարտ
րեալ բերկրի ։ 11 Ասով ե
նախադասեալն՝ ի բազմական
սեն երանութե համարձակե
ցայց ։ Ով ես և թե նա
հետևեալ սովինք ։ Ընդ որ
զերծել՝ ի բանբասանաց բա
նի մարգարէին՝ որ՝ ի վեհաս
ման ակնարկի ։ Ա՛յ յիս
ուն մերձենար , մանուր եմ.

7 Ասաք 25.6
8 Ղ.-ք 14.8
9 Սաղ 1.1
10 Եբր 15.17
11 Ղ.-ք 14.10
1 Սաղ 72.23
39.13
37.6
2 Դան 3.29
3 Եբեր 9.15
4 Իմա 7.1

ՀԻՆԱՍԱ ԿՈՐԾԱՆԵՑԻՆ. ՄԵՐ
ՉԱՐԻՔԸ ԻՄ ՅԱՃԱԽԵԼ
ՔԱՆ ՅՈՐՔՆԱՊԱՏԻԿ ՅԱՃԵՏ
ԲԱՐՈՒԹԵՐ ԲՈՒՄԴ ԱՂԵՒ
ՆԱԽԻՑ ԵՒ ԼԵՌԼԱՒԱԿ ԱՆԸՆԴ
ՀՈՒ ՀԱՐՈՒԱԾՈՑ։ Ա՚ՌԸ ԿԸ
ՆԻՔԸՆ։ Ա՚ՌԸ ՀՆՈՐՀՆ։ Ա՚ՌԸ
ՎԻՃԱՒՆ։ Ա՚ՌԸ ՊԱՐԳԵՒՆ։ Ա՚ՌԸ
ԱՃԱՆԴՆ։ Ա՚ՌԸ ՁԻՐՆ։ Ա՚ՌԸ
ԱՆՈՒՆՆ։ Ա՚ՌԸ ՈՐԴԵԳՐՈՒԹԻՒՆ։
Ա՚ՌԸ ՊԱՏՒԻՀԱՆ ԱԶԳԱՅԱԿԱՆ։
Ա՚ՌԸ ՊԱՏԿԵՐՆ։ Ա՚ՌԸ ԴՐՈՇԻՆ
Ա՚ՌԸ ՕԾԱՒՆ։ Ա՚ՌԸ ՀՈՒՏ
ԹԻՆ։ Ա՚ՌԸ ՀԱՄԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ
Ա՚ՌԸ ՐՆԱՆՈՒԹԻՒՆ։ Ա՚ՌԸ
ԿԵԱՆԱՆ։ Ա՚ՌԸ ԼՅԱՆ։ Ա՚ՌԸ
ԵՐԱՆՈՒԹԻՒՆ։ Ա՚ՌԸ ՅՈՅՆ։
Ա՚ՌԸ ՓԱՌԱՆ։ Ա՚ՌԸ ԱՆԽՈՆԱՐ
ՀԵՎԻ ԲԱՐՁՐՈՒԹԻՒՆ։ Ա՚ՌԸ
ՊԱՏԿԻՆ ԱՆԿԱՊՏԵԼԻ։ Ա՚ՌԸ
ԽՈՏԱՏՄՈՒՆՆ ԾԱԾԿԵԼՈՑՆ։
ՈՐ ՔԵԶ ՍԻՐ ՔԻՆ ԲԱՂՄՕՔ ԱՒԵ
ԱՌԱՐԱՆՑԱՒ ՔՒՆՁ ՅԱՄԱՌ
ԼՈՑԱ ՝ ԻՄԻՆԻ ԵՒ ՔԱՐԲԱԽ՝ ՈՒՆԿ
ԱԿԱՆՋԱՑԱ ։ ՈՐ ՄԻՇՏ ՅԱՌԱ
ԷՒԼՈՒԹԵ ՔՈՒՄԴ ԲԱՐՈՒՔ
ՅՈՐՔՆԱՊԱՏԻԿ ՅԱՃԵՏ ՔԱՆ
ԶՍՈՅՆ ՉԱՐԻՔՆ ԻՄ ՅԱՃԱԽԵԼ
ՀՆԱՐԱՒՈՐ ԱՆՀԱՏԻՑ՝ ՎԱՅ
ԹԱՓՈՒՈՐ ԼՈՒԱՑԱՆ ԱՐԴԱՐՈՑ։
ՀԱՐԿԱՒՈՐ ԼՈՒԱՑԱՆ ՀՈԳՈՅ
ՄԱՐԴԿԱՆ ՀԱՅՈՑ՝ ՈՐ
ՀՈԳԻՆ ՔՈ ՍՐԲԵՑԱՒ ԱՍՏՈՒԱԾ
ԱՐԱՐԻՉ ԱՄԵՆԵՒՆ ԲԱՐԵՐԱՐՈՒ
ԹԻՒՆ ՔՈ ՈՐ՝ ԱՐԴԱՐԱՑԱՅՑ ԿԵ
ՁԻՑ ԵՒ ՄԱՔՐԱՐ ԵՂԵՑ ՅԱՆԸՆ
ՈՒԵՂԾԻՑՆ ՔՈ՝ ԻՄՈՑ ԼՒԱՈՂԱՑ։
ՅՈՒՆԻՄ ՀԱՄԱՐՁԱԿՈՒԹԻ
ԶԼԵՂԱՊԱՐՏ ՁԵՌԻՆՆ ՀԱՏԱ
ՀԱԾ ԱՌ ՔԵԶ ԱԱՐԱԾԱՆԵԼ.
ՄԻՆՉԵՒ ՄԱՏԱՒԱՑՆ ԶՕՐՆԵԼՈՂ
ՔՈ ՉԱՂ Չ՚ԻՆՈՐՈԳՈՒԹԻՒ ԴԱՀ
ԱՒԱՊԱՐԱՒԼՈՑ ։ Ա՚ՐԴ՝ ՅԱՂ
ԹԱՒ ՎԵՐԱՅԻՆ ԻՄԱՒՄ ՅԱ
ՄԱՒՈՒՆ՝ ՔՈՑԻՆ ՀՆԴՈՒԹԵՒԴ՝
ԱՒԱՒՆ ԺԱՄԱՆԱԿԱԼ ՄԱՐԴԱՍԻ
ԲԱՑԵՒ ։ ԱՅՆ ՁԱՒՆ ՅԱՒՀ
ԱԱՒԻՆ ՔՈ ԿԱՐՈՂՈՒԹԵԴ՝ ՁԱ
ՈՒՆԻՆ ՀԱՐԻՒԱՆ ՄԻՆՉԱՎՔՆ ԵՒ
ՎԵՐԻՆԱԿԱՆՔՆ ԹՈՂ ԻՆՁ
ՀՆԱՐԱՒՈՐ ԱՆՀԱՏԻՑ՝ ՎԱՅ
ԹԱՓՈՒՈՐ ԼՈՒԱՑԱՆ ԱՐԴԱՐՈՑ։

ՅՈՎՍ 22.6

ԱՄՈՍ 57.4

Ի ՀԱՐԴ

Ի ՀԱՐԴ առ երկրպագութիւն ողջոյն տացից սուրբ մահարձանիդ, եթէ ամենասպառիչ, եթէ ընդունայն է աղաղակիդն։ Ո՞ւր մահկանացուք բանականք, եթէ առաւել ևս վիրաւորեալք առ յուսոյն վաստահութիւնս։ Ո՞ւր մխիթ ոք եղծական, եթէ ընդ տկարութեանն նանիրի է և զօրութիւնն։ Ո՞ւր իշխանաց երկրաւոր գահից, եթէ անցաւոր է և ինքեանս և խնդութիւնն թարուխիւն։ Ո՞ւր եղբայրք ոք հարազատ, եթէ կարծր է և կամելոյն առ անձինն անդորրութիւն։ Ո՞ւր հայրն իմ երկրաւոր։ եթէ պակասեալ էն ինամոյ փակելոյն ի կենաց ընդ մահու ժառանգին ծառայ կարգեալ ապականութեան։

Այլ արդ՝ դու միայն իբրա ակնիւս և ճշմարտադատ բարեբար օրհնեալդ ի գթութեան։ Ակդայ քեզ անօրինեցայ՝ անիրաւեցայ՝ վնասուցայ՝ եղծայ՝ ղեղծայ՝ յանցեայ՝ անաշխատեցայ՝ և ոչ լուծայ խոստովանեալ և երկրպագեալ գոհալ գովեալ քո բանիդ։ Ոչ դու իսկ երևեցար անճառելիապէս քո սիրովդ զոր դրեալն իսկ մեծ է և ընչանալի կենս սուրբ մարդկութեանդ։ Վասն զի դարուցի և փառս և մշտին ընտանւոյ գովութեանդ։ Այլ ինձ պատկառեցեալոյս ի քէն խնայմանալ՝ քաւութեանդ և ողորմութեանդ և բժշկութեան։ օգնութեանդ և պահպանութեան սրտի և հոգւոյ։ Նարեքանեալդ յամենայնի յաւիտեանս։

Ա՛ՄԷՆ։

փվէբսոյին յանեղծած կիլին հի ծոլիւան նորին հիմողէ առ նոյն ոչխբս մոլիանոց։ Բոն ի ինոյց ալուն յօտ ընդ ու։

եթէ պակասեալ էն ինամոյ
Ո՞ւ հայրն իմ երկրաւոր։
առ անձինն անդորրութեանդ։
եթէ կարծր է և կամելոյն
Ո՞ւ եղբայրք ոք հարազատ,
և իշխանաց երկրաւոր գահից,
եթէ անցաւոր է և ինքեանս
Ո՞ւ մխիթ ոք եղծական,
եթէ ընդ տկարութեանն
Ո՞ւ մահկանացուք բանականք,
եթէ առաւել ևս վիրաւորեալք
առ յուսոյն վաստահութեանդ
ընդունայն է աղաղակիդն։
ցոյց ամենասպառիչ, եթէ
այրս մահարձանիդ, եթէ
Ի ՀԱՐԴ առ երկրպագութիւն ողջոյն տացից

Սաղմ.	
107. 13	
143. 4	
145. 2	
48. 7	

կան՝ ամենայնիւ յաւիտեան
հան անլռականն եւ անշարժա-
ղօրութիւն՝ կանգնեալ ի խոյ
սոյ՝ եւ անպարտելի վերնոյն
խոնարհելի բարձրութիւն լու-
պանծալի ազանց լսելիսդ՝ ան
տերունն նշան բարեբախտ
սարկուծին։ Ու նրբո զնայելն
ե դիւթաց՝ եւ տարակոյս բան
հանդէս։ Ու յաղթականն
աւետարանի՝ առ փրկութեն
ընտիրն՝ զհատուցոյս սիրոյ
էորական՝ զվհատելոյս սիրոյ
սաղմոսն օրհնաբան հրաշա
Ալ հարբուրորդ երկրորդ

Նշան արիանաւոյ՝ խնդաս։
Նշան լքանելոյ՝ տրտմիս։
ուսուցանել ընդհանրել ընձեռեա
Նշան մեք ժխտեալ՝ դու ա
յտնութեան երկայնամտես։
տամբ՝ ընդունիս։ Նշան
մերձենալոյ՝ տօնես։ Նշան
օտարանալոյ՝ սգաս։ Նշան
րանալոյ՝ ժպտիս։ Նշան
չելոյ՝ ողբաս։ Նշան արդա
դարձուցանես։ Նշան մեղան
մեզոց ոչ գառնալոյ՝ դու
ցուցանես։ Նշան ի կամաց

կանքն ըստ աւետարանի նուաղու
թեն։ Ա՛ռ մոլորեալ իմ որդի
նուաց, եթէ կասեցան գթու
թիւքն ընդ նահանջիլ կենդա
նութեն։ Ա՛ռ թագաւորու
թի՛ս աշխարհի արդեօք,
որք զմահացուցանելն միշտ
արուեստաւորեն, քան զկեա

Նագործելն։

Ա՛յլ առաքեղ բարերար ձա
օրհնեալ՝ի բարձունս։ Ու
կենդանին ես՝ և զկենդանու
թի տաս յաւիտ։ 2 Ու և յետ
վախճանին՝ զօրեա անեղծա
պես նորոգել։ Ու եթէ
վիճանուսիք՝ի քէն՝ դու զկնի
ընթանաս։ Նշան տկարա
նամք՝ զօրացուցանես։ Նշան
վերիպիմք շաւիղ դէպ դուռնե
ուղղես։ Նշան պատկառիմք՝
քալաբերես։ Նշան ախտա
նամք յանձն և՝ի մարմին՝
բժշկիես։ Նշան դարշանամք
դարացուցանես։ Նշան սր
տիմք՝ քո ճշմարտութեդ ար
դուն դա ներքինս ստեղծ
դորիցիմք՝ յերկինս վերս

ա Փիլ
3. 21

ա Սամ
10. 3

բեզ զտեղծողին պատիւ
Ռանզի ոչ պատկառեաց եր
ի բարձրեալն յանդգնուի ։
զբրեական վերնամարտուին
յաւելուածն մոլեգնական՝
կտրեալ ։ 4 Եւ ասաց տրամ զչար
բուելն՝ զյուսոյն փրկանակ
Աչքս խորհրդով ապստամ
դժնդակ տանջանօք մաշեաց՝
ի յերկուս մասունս խզեալ՝
մեքենայիւ մահու սղոցեց ։
վարժ ինքեան և նախանձ ,
յարիկին տեսչութեն՝ մանկա
պաշտպանութեն նախնական
ձեռնկալուն՝ խնամողութենն
տեսանողաց՝ բազմերախտիս
մութեն ։ 3 Որ և զմեծն իսկ
մարգարէսդիր անսուտ պատ
նուն քաղաք հայրենի՝ ըստ
մեծի Թագաւորին հրաշա
դարոց՝ երից զնուիրեալն
կանաց ։ 2 Որ արեամբն սր
քանեաց մեղանաց անբծիկա
անտուատ վկայեալ կեաս այն
փրկութեին խոստովանելիւ՝
ղացն ։ Որ զի թէ մանասէի
և թերութեի բնաւից մաղթո
հաշտարարուի միջնորդացն՝

կան՝ ընդդէմ անբարի բա
րուց բռնութեն բեելիարայ,
Որունի յինքեան գանձա
հոգևոր օգտից գիտողաց
մաց, ընծայեալ ղպրտունն
մահու և զլուծումն մեղաց ։
և զյոյսս կրկինս՝ յերկուս
յիւխտանան ։ և զնորոգումն
խոստման անեղծութեն սր
դարոցն ։ Այսոհա բարեհրա
ւէրս և կենդանատուս՝ զը
րեալս հոգեւորին այլ ։ Ոչ ամ
իսկ երգ սաղմոսացն՝ մաքուր
սրտից ե տեսանելի ։ կասկ
կենաց մարդկան նկարեալ ։
Ո՛ի թէ ի նախնեացն սր
կաւ կերպարանն՝ զայս աւե
սիս և վաստակութիւնն ընդ
գոգեալ ունէր՝ 2 կործան
մանն մահու նախաժաման
մեծ աւետարդիր և կենաս
երկնակրօնս վերնակենցաղս՝
Ջիշտ անձառելիս ։ Ե՛ն այն
ջնջական գիրն՝ և յերանական
ևոր օրինակն՝ և պաշտօնն
դատապարտիչ վհատուե յին
ցաւորացն՝ և խափանելի
կատն երկրային և տկար

Ա Կորնթ. 1 13 · 8
Ա Կորնթ. 1 13 · 11 · 13
Գաղ. 2 · 16
Եբր. 4 · 12
Եսայի 3 4 33 · 9

վատարանդի արարեալ։ Կո-
րի տարեալ զաւանդ գովե-
լոյն։ Ոչխարի զողորմածին
մատան նուաճեցուցեալ։
11 Ձեռնտուն փոքրա ապա-
րանք՝ զարահն լուսոյ կար
գեալ։ և քանաքից ունողին
և ուչ գլխոյն տաղտար յիւ-
րոյնոցն եդեալ։ Ձատեալ
զգանակ հզօրին՝ թախտից հր
մայից՝ զսեղանն մեծախոր
հուրդ արեանն սրակման
երևեցուցեալ։ Ի այնեալ
հետս բազումն՝ ընդհատելոց
ի գայթակղութիւն։ Ձուլին
կորստեան՝ հօտին առատա
ման։ Ա՝ոլորութիւնք բուռն
վարդապետ։ Ուր այն՝ գի
տութիւն կրօնիցն օրինաց։
12 Ձոյր ունեղով զմեծն եղե
կիա 3 զնմանակիցն դաւթի։
Ա՝նդքան առացեալ դամուս
էարեաց, որև զայ պատիւն
որ զարքայութիւնն փառս ըն
ծայեաց նմա՝ հայհոյեալ և
թշնամանեալ։ Ուչ զաղօթիկ
րոյն բազմութիւն՝ առաւելու
մահու խոզխոզեալ։ Ընտ

զարտասուիելին ազանց սրբա
րան, հաւր տեսիլք հրեշտա
կականք և ածային հրամանք
յաղթողականք՝ լուսաւորա
պես յայտնութիւն ազդեալ
երևելին, ։ այն վայր երկ
նանման աՀաւոր սքանչելա
տեա՝ 6 քեանայ ումումն քա
ռադիմակի նախանձարկու
պատկերի աւերածոյն անա
պատի՝ պաշտօնատեղ գարշե
լի և դիւահաճեցուցիչ զոհարան

պատրաստեալ կազմեաց։
։Մոս 8·20 ։ Ո՝րկեալ զարքայն երկնա
2 Կեր 20·21 ւոր ։ի յարքայականն կայից։
3 Նեղ 18·3 ։ Ո՝ամենահարուստն՝ ունայն
։ի աստուածածոց խորոց։
։ Ո՝տանուտէրն՝ անհանգիստ
և ծաւիտական տատանեալ։
Ի՝ն հեղհեղեալ ձեղունն
նկարեալ, և զանունն ահիզ

ՆՈՒ

Ր ՀՆԵԼ
առիւծաբար
ի քաւութ
հեւութե.
անասնոյ
հնելի և
ան

խոտոյ արտից խոտ ընդ ոչ։

փչէրսին յաւետ ածելոյ կրկին հե
ծեալեան՝ նորին հանդէպ ա
նոյն ազգիս ոչխանաց։ Բան ի

քաւութ մեղաց և արդարացուի
թեան վերատուն
պարգևեալ տուաւ։ 20 և
քեզ բարեբար՝ բազմացու
ցես կարգեացես զամենատա
նձառս և անդրեվիս՝ ի յայլ
գըս տոհմից և ի գարս ժա
մանակաց։ Եթէ զգուշանայ յու
սոյն մոխց՝ անխակելի պա
հեացես՝ ի միասս քոյդ բարձ
րութե, և ի մրկուի գասա
պարտեղոյս։ 21 Նմանհաւթեց
պարգեաց առնիլ քո, գո
վեալ յաւիտեանս ամէն։

40 առ
104. 1
134. 14
5 գիք 4
8. 36
հեբրայ
25. 10

1 ԹԳ 14
21. 16
2 Քհոց
33. 13

վանիչ Իրաւասու առաւակիչ
Աղօրդակից սպանօղ։
Ա՛ռաջ ոչ գոյր դառնալ
զի ուրացեալ էր զնա։ 20 Աբ
րահամ ոչ էր յիշել զի խոր
թացեալ էր ի նմանէ։ Հաս
կաւ ոչ էր աղօթել զի
նզովեալ էր ի նմանէ։ Հա
յելիւր ոչ էր պարծիլ զի
առագիր էր անուն կոչ
մանն մեծախորհուրդն ընդ
նմ։ 4 0 դաւթեան երգ
ոչ էր նուագել։ զի կշտամ
բեալ էր նորին։ 5 Ի քաջ
րանն ոչ էր մերձենալ, զի
պղծեալ էր զնա։ 6 Հտապա
նին ածագիծ ոչ էր ապա
հինել, զի ընդ գարշելիսն
ձուլածուխն էր մոխանայ
կեալ։ Ա՛ռ մոմեխա ոչ էր
կարդալ, զի անքաւելի էին
պարակիքն որ առնէ։ Ա՛ռ
ահարօն ոչ գոյր ազատել,
զի ինասապարտ էր առնէ։
Ա՛ռ մերձաւոր մարգարէիցն
գունդ ոչ էր դիմել, 1 զի
սպանօղ էր նոցա 2 Երբ նո

թե։ Ահ՝ ի սրտին խռովու-
նալեաց՝ կրկին պաշտպանու-
8 Ահ՝ ի մէջ ասատիցն սպառ-
պատնէշեաց զեղանն
զայսր տապաւորութեի օրինա-
կաւ նկարագրեր՝ ոզարձա-
րուքն առիս՝ եւ ես դառնամ
առ ձեզ։ 2 Ահ՝ յորժամ
զարձիս եւ հառաչեցից՝
յայնժամ կեցցես։ 3 Ասել
ոզաղջամղջին սեւութի գու-
նոյն՝ վոխարկել՝ ի ձեան
պայծառութի, եւ զառանցն
արեամբ ներկելոց՝ յեղանա-
կել՝ ի պատահուն գեղման
ըստ եւայեայ եւ զաբարիայ։
3 Ահ՝ ի մէջ բարկութեանն՝
զարձեալ զոյզ զողորմուի։
4 Ասանզի յանապատանալ
քաղաքացն իսրայէլի՝ ես եւ
զարձեալ բնակիչ։ 1 Եւ ձան-
պարհացն ամայի լինիլ՝ ի
չգոյէ մարդկան, եւ անդրկն
հեռեւիլ։ 6 Եւ լքանիլ՝ ի սովոյ
ոգեւոյ՝ եւ զարձեալ զօրա-
նալ ձեռամբ։ 7 Եւ գնալ այր
՝ի տեղի իւր զայրացմամբ՝
եւ դառնալ ողորմութեամբ։
8 Ահ՝ ի մէջ սատիցն սպառ-
պատնէշեան զեղանն՝
նալեաց՝ կրկին պաշտպանու-
թի։ Ահ՝ ի սրտին խռովու-

անփոխադրելի իսկապէս բա-
րի։ Պաշտօն խնկելի եւ եր-
ջանկութի խոստովանելի ամ
երկրի։ Երկայն յուսոյ
ամենապատրաստ տեսութի։
3 Վկութիւնք՝ ողորմիք՝ որ ոչ
պահես ոխս բազմութե ամաց
մեղանաց քոց թեթեւ մի ական։
Եւ հրաշափառս եւ զարմանա
լիս գեր քան զամ ազինս
նախնեացն՝ անսահման առա
քելութե՝ կրկին ընդ միոյ
հաճելացար հեղուլ զողորմու
թե վերնահաս վտակս ամե
նախնկաւորս՝ ի շնորհաբաշ
խութեանորումն։ Ահ զան
ձուածոյ զմեսոս 4 լուսարա-
նի պատուհանին անձկութե
նշուլից աղօտականաց՝ չափով
գիտութեեցն ըստ առղմանի՝
եւ իւր իսկ նմին եւ ինձ ընդ
նորին՝ բացեր ընդ արձակե
ցեր թշնառացելումն զառա
դաստն անջրպետարան եւ լինցին
ողորմութե ձերի պարգեւացն
աճականաց։ Օ՝ որ ընդ միջ
լինն մանուածոյք աւետաւոր
յիշատակաց՝ եւ ի հնաւուն

ՄԱՂ. 168
Եր. 3. 12
Ժող. 12. 3
Եսայի 10. 15
Ա. Թես. 3. 13
Եսայի 44. 26
Եր. 31. 2
Եսայի 43. 24

ամէն։

Հիւսեանս յա՛
Հիւսենից
Հնչեսցուք սբ՛ յ· յա՛

Նուէրք հոգւոյդ սբ՛ յ· յա՛
քում, ի գովեստ բարեբա
Նո՛ վասն ամենայնի զոր
տեր զիս ի մեղս ոչ ի
անհամառօտելի՛ քաւիչ ամի։ 2 եբ։ 7 · 19
Նո՛ զեզ պահել
լեր զյուսոյն երկարաձգու 1 ճ։ 6 · 57
թիւն։ որ առ քեզ պահեալ
եկիր հայրենիդ զո՛ հարըս
տութիւն։ արարեր և կատարե
պօղոսի բանին ո՛չ ունկըր 3 եբ։ 12 · 24
օրէնն։ Ա՛յլ դու միրկուիլ
արեան զո՛ ուխտի։ 9 ողբ
ձեծաբարբառ միշտ աղաղա
կեն քան զդատակնիք մա
հուն հաբեալ զյաղթանակ
յարեաց քո՛մդ հանդիսի
նիկեանս կրկինս և անմահա
կան։ Ը՝նդրեաց։ Ա՛կըն
տուէ։ Յարութիւն։ Ա՛տրո
գուէ։ Ա՛ռ քեզ ընտանութե
Ընդ հոգւոյդ սբ՛ յ· յա՛
Քաւութիւն։ Ա՛զատութիւն։
Ողջասփոփութիւն։ Աշխարհիդ
նաւուր մաքրութիւն։ Խոկա
թիւ յուզումն խնամոց դը
թուէ։ Ա՛յս մարդասիրեցն
ձայն լսելիք՝ որ զօրհնեալդ
քոգալստեան ողջասփոփդ
հրաման՝ կանխաւ ազդեին։
Նո՛ զոր չէ բանիւ նիւթե
ղէն լեզուի ընդ թիւր ար
կանել վա՛ն անբաւութեան։
Փոքունք են և նուազունք։
Օրինակք և նմանութիք։
Չինք և ժամանակաւորք։
Ա՛ռ աւետեացդ քո յայտ
նութիւն, և խաչիդ վրկագոր
ծութիւն։ Որ յայմ վայրի կա
ուցեր զնորանան վկայուե

տաւ ի յաշխատութիւն ան
բաժնիք գոհաբանութիւն հն
տաւ շնորհ նորոգ փրկուե՝
եսայեայ եւ երեմիայ։ Ա՚ա՚
մեր ուշ յիշատակել ըստ
անիրաւութեց։ եւ զմեզ
նութիւն։ 9 եւ քաւիչ լինիլ
զու զմեզ եւ ջնջել զանօրէ
ի՚հանդի վա՛ր գ՚հաւս թո
լիանն յայնժամ ներգործես
րիքն՝ զառաւել զարմանա
ժամ ապատին առ ի մինչ բա
ցեաւս նահանջեաս։ Ա՚ր յոր
նիկ կարգեա, ։ և զյառաջա
ցեալն՝ զարձեալ անդրէն
միզ հաստատես։ ։՚ա՚ ախտա
տանեալն՝ ի վտահուէ վի
հաղթից գլորման։ 4 և զտա
նեաւ։ Ա՚անդնեա զմտանեալն
սութիւ օծեալ զարձուցա
ցեալն մաքուր՝ իրաւամբք
քննեալ զատես։ ։՚ա՚ մա
տուցեալն ի՚մահ՝ բերկրու
թիւ բարեաց արձակեա, 2 և
զամաչեցեալն՝ զուարթ տե
նեա։ 3 Ա՚անդնեա զմտանեալն
հաղթից գլորման։ 4 և զտա
տանեալն՝ ի վտահուէ վի
միզ հաստատես։ ։՚ա՚ ախտա
ցեալն բազմահատաչ՝ երկա
նիկ կարգեա, ։ և զյառաջա
ցեալն՝ զարձեալ անդրէն
յեաս նահանջեաս։ Ա՚ր յոր
ժամ ապատին առ ի մինչ բա
րիքն՝ զառաւել զարմանա
լիանն յայնժամ ներգործես
ղու զմեզ և ջնջել զանօրէ
նութիւն։ 9 և քաւիչ լինիլ
անիրաւութեց։ և զմեզ
մեր ուշ յիշատակել ըստ
եսայեայ եւ երեմիայ։ Ա՚ա՚
մեր չնորհ նորոգ փրկուե՝
բազմաթ գոհաբանութիւն հն

ՅԻ՚ ՕՐ ՕՐ

րութեց՝ բոլորից գոյից թա գաւորութ։ օրհնաբան

նեալ ողորմութի, ։ա՚ ամե նեցուն։ Ու յաղթեա սահ մանի լայնատարած ընդարձակութե։ Ա՚ինպէս անբա ւութեց դուռ եւս ողբանութի։ 3 Ա՚ՈՐ ինչ զի կարծրն քեզ հո ատնուտ է, 4 և լոյծն՝ քեզ պնդակամ։ Ա՚ր չէիք քո իր անհնարաւորակն՝ յաղթօղ զօրութի ահեղ։ 5 Ջուրն՝ ցօղ լինել զուարկան։ 6 և անդրէն բոց կիզանողական, 7 ՕՐ քարն բաւեաս ցուցա նել կերպարան աղմկան, 8 և զբանականն դնեա անխօս և անշունչ արձան։ 9 ՕՐ պար

Ծնունդ Քրիստոսի։

Ծնունդ Քրիստոսի։

Ծնունդ Քրիստոսի։

հօր՝ եւ ի մեր հաշտուի ցնդի
գործակցութիւնք ի հաշտելի
այլ կամաք քովք հոգեւոր
հու յօրհատօրէն կատարիլն,
աղքուր պարտական գոյ մա
ի ո՛չ երեք մարդոյ ի ո՛
քերթս քաշեսեալ ի քուէ.
նուն ընկալեալ՝ մահու հմ
համաւ եւ յօժարութիւք զե
ած քոլորեցուն վե տորին
երկարաձգութիւն, յորժամ
թէ եւ քիւր ամաց ունիցի
մոց առ մեզս կենդանուի,
որքան զօրէ մարմնոց անդա
լութիւն առ ելս կենաց։ Ո՛
այլեւ որոց հատեալ է ակնկա
Էսակաւամեղին մին,
զաբար քաւութիւն չնորհեա
մատուցանիս. 2 եւ աննուա
էիրմամբ՝ անմահապէս միշտ
բարեբանեալ մարմնոյդ նը
զենման մահու անատնոյն
կին (խորտակեալ զլուծ, եւ
պէս անօրինակդ՝ զօրինա
եղեալ, եւ քահանայապետա
կից և պատկերակից մեր
կար գոլելոյ։ Որ մարմնա
քոյին աղերսիւք առ քեզ
մաղթեցից։ Յարմարեալ
դարձեալ ինձ ի քեզ քանիս
զառ ողբերգութիւն այսր
մատեանդ, լսից թախծութիք
հնչածածանօք։ Ալ առել
խառնեցից ի տուողիդ հա
ձութիւն, եւ յաւուրն զղեցն
ինդ վհատութեան զնորհոյ
սըն։ Ինդ յուսահատութեան
զնիշատակ անուշան հատո
ղիդ։ Ինդ տխրութեանն՝
զփութանաւդ։ Ինդ խմբութ
դատութիւն, զբազդատութի
կենարարիդ։ Ինդ պատիժ
օրինին, զընծայն։ Ինդ
պարտս անիծիցն, զազատ
րար օրհնութիւդ։ Ինդ
մարմնոյս մահուն, զյարիւ
նորոգութիւդ։ Հաւատամ հզօ
րիդ բանի, ուստի վկայեմ.

16 Ո՛ր լըռութիւն արտա
սուր չիւ. որ հնչումն է առ

լոյ արեամբ կատարմամբ։ Ա՛վե՛ր կարծեցուցաներ քան զնահատակի վկայեցո
ղութիւն զայս, եթէ ոչ ընդ այս հրաշակերտութեան մեծութեան հոգւոյն խառնեացն։ Ա՛պա եթէ մեղաւորիս մահն կրկին մատուցար քա
ժին ասելով, յուսացար. իբ րև այն թէ՝ ես ինքն եղեր ձգնարտին, զրաւեալ զնմա դաժանութեան ընդ քումդ հաւերղութե։ պատարագեալ քո ի նիւթ զանգուածոյ՝ նշխարաւդ կենաց լուսոյ։ Ա՛յսու ամենայնիւ ի վերնատանն նախանձուէր բարեշնորհու թե՝ ընդ հնարաւոր ախտից ճարակ՝ զմարմին և զարիւն իւր բաշխեաց ի քաւութիւն։ Ա՛վե՛ր կարծեցուցաներ քան զնահատակի վկայեցո

մատուցանիս։ Ա՛սակ եթէ ա
մենից ոչ ոք ընդ այս ձեռնակոչիդ կցորդ միացել, և դու բարերար յաղագս իմ՝ ի յիմա կերպի փոխանա կեալ՝ ընդ իմում պրտեաց՝ մահ ընկալեալ անպարտդ՝ զմահապարտիս վնասուց պա տուհան։ Ա՛յո՛ ի յիմ անուն յանցաւորապէս՝ ոչ թէ կա մաւ ընդ քեզ ես կրեցեմ, բազումս մեռեալ՝ և սնոտ կենդանի։ Ա՛յ ուրացողացն չեռաք, այլ դաւանողացն հաւատովք ածապէս նուի րեալ, և՛ի մասունս անհատա բաշխեալ։

Ա՛սեր ոմն ողջաւոր չաւա տալեացն պաշտօնատար, մեծ ինչ և անկշռելի առ ամին դա ւեր՝ անյարմարագիր անձին յուսագիր։ Հաւատամ ըզ փառս և զերջանկութիւնն, քան թէ մարտիրոսութիւնն իսկ։ Թո՛ղ թէ ուղղութ իմա

յաւուրս օրինակ յարգաւո-
րութիւն դրել ըզնա ի մտաս։
Այսմ փրկանօք հաւատալի
երևեցուցանէր, քան թէ
քաւելոյ և ողորմելոյ և
ընդհանրելոյ։ 2 Ապրեալ ածա-
կանիդ՝ առ մարդ զօրութի.
և առիւրակին ածախառն մարմ
նոյն կամաւորական նուիր
րութիւն՝ առ անասնական սպան
դին մատուցումն. և անմուն՝
առ մահկանացուս։ Ոչ այն
հաւատ՝ առ ստուերայինս,
յաւիտենականն՝ քան զան
ցաւորս։ Խարհրեալն՝ քան
զերկրաւորս։ Ընծայն՝ քան
զեզականս։ Խարիսխ հոգւոյ
քան զքիւրուեալս բնութիւն,
Անանձանդ՝ զի իւր է կա-
յին և իւր կենագործելին,
Օրհնութիւն առեալ՝ քան
զանիծիցն պատճառ։
Այդ՝ տուր խոցելոյս ի
սիրտ և յոգի աղաչեմ
գթիածդ՝ զառ ի յերկինսուստ
ընծայեալ զդեղդ կենաց։
Մատիր քաղցրութիւնդ առ
ախտացեալս մեղօք։ Հաւեա

ի պարտեաց՝ ամենակատար
բաւականութիւն։ Նոյնպէս և յի
նէն՝ այս է ճշմարիտ և ան
խախտելի կերպարան բանի.
1 որ զի հաստիչդ ամենից,
2 ի նըմա բնակիս. 3 և ըստ տա
րազս սերմանն՝ և հնձելն
է իրաւացի՝ ըստ ճշմարիտ
բանին ասողոսի։ Այլ այլ
ազգն՝ տապ արեւու ոչ է զօ
րութիւն։ Այլ դու բարերար
հաստիչ յոչէից՝ յարգեա
յաւիտ խոկապէս համայն՝
և զդաւանիլն զքեզ բաւա
կան առ կենդանութիւն։ Այն
այլ ես ընդ ահմանաւ փա
կեալ օրինի. այլ յաղթեա՝
մանաւանդ թէ խզիս զկապ
կոնակի։ Այն դու միայն մնաս
պայման աւետեաց՝ համօրէն
յանցաւորաց տարակուսեալ
լոց։ Այն քեզ ընդ հօր հոգ
ւովդ սրբով փառք և իշխա
նութի յաւիտեանս։ Ամէն։



Ահա ոչ պարծիմ՝ ամ[ենեքե]ան
նախատեալս։ Ա՛ց պանծամ
զարուեստս։ Ա՛ց խրոխտա-
նամ լքեալս։ Ա՛ց մեծաբա-
նեմ պապանձեալս։ Ա՛ց ըմ
բռոստանամ ձաղեալս։ Ա՛ց
երջանկանամ եղկելս։ Ա՛ց
արդարանամ անբարիշտս։
Ո՛չ ոչ երբեք հարթ ըն
թանայ երթիւար առանց սան
ձակալի։ Ո՛չ ոչ նաւ համ
բառնայ հանդիպ առանց
ուղղչի։ Ո՛չ ոչ արօր կշխու
ինչ գործէ առանց մաճակա
լի։ Ո՛չ ոչ երկաթարեակք
լծոցն ի ձահ ձեռացին ա
ռանց եզրակի։ Ա՛ց ամպ վե
րացուի առանց հողմոյ։
Ա՛ց աստեղք ցնդին եւկամ
գումարին առանց ժամանա
կի։ Ա՛ց արեգակն փոխաբե
րեալ շրջանակի առանց տար
բական օդոյ։ Ո՛չ ոչ ես
նոքօք հանդերձ՝ ոչ առանց
քարեզործիդ հրամանաց ակ
նարկութեան։ Ո՛չ ի գու՛ ինչն
ես տուիչ կենաց բանակա
նաց՝ եւ իմաստիչ կարգաց հո

Ընդ

Ի Ա՛ղբ
յիսոյ առ
նամ ակըն
կալութի
քո՛ ե ո՛
ղորմութի
ակղբնալոյսդ աչաց առ ան
լեաց եւ արտի իմաստից յա՛
Ա՛հ ե քարեթարուն, կեանք,
եւ անմահութի։ Ա՛ղաւթ
առիս գիտութե։ եւ հանդեր
ձեսցես դառնալ ինձ առ
քո՛ղ կրկին քեւ ըկրութե։
Ո՛ւ առանց քոց կամաց ոչ
ունիմ լինիլ նորոգ փուխո
խեալ։ Ո՛չ եթէ ոչ կամք
քո գիտացին, ոչ զօրեմ
միրկիլ մահու պարտականս,
Ո՛չ եթէ ոչ կառավարդ
յարդ արեացես պատրաստել
ինձ հետս ճանապարհի որ
առաքելոցդ, ցվինչ ե ինձ
խորոց յաջմէ եւ յահեկէ։

Ա՛ղաւթ
Ա՛ղաւթ
Ա՛ղաւթ

խակուԹԵ ողոյ և ողողիչ
բայ, ըստ եղեկիէլի կրկնա
նախատն կշտամբուԹեան։
Այլ քանզի՝ ի ծուխս բազ
մալտանդս ալեսանչ հոդ
մոց՝ սաստկապէս զղուեալ
ուժգին լլկանօք խոպան
տաշնապամամբ՝ ի ծովին՝ փո
խեալ ընկեցեալ՝ ի վտակն
վայրենական ողողէր։ Այս
որ պատուհաս ձեռացս այսր
անդր տարաբերեալ։ Խրե
ի հատանց բռնուԹեց գար
նանազայլ գեռոց արտաքո
գեալ յակամայ ընԹացս ո
ղորմագին գլորմամբ՝ Ջոյ
կուղեսպատ պղտորդեալ
ԹէՔ, դաժանահոտ ըսկա
խատն մամռամատ խառնա
խրտիչ մահաբեր երկամբք
վարանեալ։ ըստ որոց ուղ
խից հեղեղից հեղձուցեր
Այո՛ առակաւ ևես եղ
կելիս, խօսին՝ և ոչ լսանաս
Պաղին՝ և ոչ ինչ լսեմ։
Խարբառին՝ և ոչ զարԹնա
նամ։ Ջնջին՝ և ոչ տեսանեմ
րիմ։ Փողին՝ և ոչ գուսա

Յսող 61·1 Ա129·6
45 ոտ 11·28
5 Բդեւ 2·22
Ես 6·4 78:5 8·10
Ես 16·3·45
9 Ամո 9·7
Ես 16·46 16·4 23·4

ղեալ խակուԹեան պղտորոյն
Ջհամբոյս անլուծայ և ան
ծին խակուԹեան պղտորոյն
ջամբին՝ և կամ գոմաղոյ։
առէս առածն։ Ալեղաբեր
առայի՝ ըստ սեռասանողին
Թավիշի՝ և ոչ սենեկին
որ առիս յանկաւծոր ձայնի։
Ալառանգս մերժելի և
ղինձ փրկուԹեի ըստ սաղմոս
ղին։ Այլ դու ձայնեա քար
բաս խնդալից աւետեաց
հնչման յականջս լսելուԹե
ամ հասակի, գ եկայք՝ ի հան
գիստ իմ բնաւին աչխա
ուալք։ և ես մաքրեցից
զձեզ՝ ի պարտեաց։
Ոսկ զինչ օգուտ՝ ի լուծաց
մանէն, եԹէ կրկնակի զազ
ացայց։ Այլ կամ որ օգուտ
չի ձաշակիանէն, եԹէ գե
հնին մանեցայց։ Այլ կամ
ելիդ ի յաբրահամ պարծե
ցայց՝ խորԹացեալս՝ ի գոր
ծոց նորին։ Ալրդիս գար
ԹէՔ հօր ամօրհացուց՝ և
մօր քեռացուց՝ 9 կամ քա
նանացուց, ըստ մարգարէին
որ առիս յանկաւծոր ձայնի։
Ալառանգս մերժելի և
Թավիշի։ և ոչ սենեկին
առայի՝ ըստ սեռասանողին
առիս առածն։ Ալեղաբեր
ամրնի՝ և կամ գոմաղոյ։
Ջհամբոյս անլուծայ և ան

ՅԱՒ ՏԱՐԱՒՈՐԻՆ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԿԻՒՍՏԱՆԴՆՈՅՍ ԵՒ ՅԱՒԻՏԵԱՆՆ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆԻ ՍԱՐԳԻՍԻ ՍԱՐԿԱՒԱԳԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՄԵՐ ՍՈՒՐԲ ՀԱՅՐԱՊԱՏԻՒ ՏԱՃԱՐԱՊԵՏԻ ՍՈՒՐԲ ՍԱՐԳԻՍԻ ՍԱՐԿԱՒԱԳԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՄԵՐ ՍՈՒՐԲ ՀԱՅՐԱՊԱՏԻՒ ՏԱՃԱՐԱՊԵՏԻ

ՅԱՒ ՏԱՐԱՒՈՐԻՆ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԿԻՒՍՏԱՆԴՆՈՅՍ ԵՒ ՅԱՒԻՏԵԱՆՆ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆԻ

զդայնակրութիւնն շուրջանա-
ւոր վարմին. Ընկատեցի
բուսն կերպարանաց կեղծա-
մեքենայս. Ընկարծեցի զնա
տագի զորագայթն. Ընտեսի
զըմբռնող որսոյն ծածուկ
ի հաղաս մահու անղգայաբար.
զիմացայ զկորուստն. Զգի
ակեալ առ ի քէն զանի
ծիցն դժնդակ ըղձիցն չարա
շուք ձայն. և դժնեից նենգ
գողացն իմոց՝ ընդ բարիսն
ի բոլոր սրտե հաշտութեամբ
արգահատեցի. Ա՛րոյ և
ծուռնը պաղատանաց կրկնե
ցի՝ որչափ դու ինձ ահա
յոյց ելեալ առաւել ողոր
մեացիս ըստ քոյդ մեծուե՝
գո՛վեալ խնամակալ. Կեան
քըդ՝ մահացուիս. Հզօրդ՝
տկարիս. Ի՛ վերնակարդ՝ վա
րանելոյս. Ի մաստութեդ
աղբիւր՝ յիմարիս և թմրե
ցելոյս. Վանդիլ յաւէտ
անխաբեալ անկայ ի բերս զո՛
զակ մըթայրն ոչ ըճեւական
ի հաղաս մահու անղգայաբար.
Զիմացայ զկորուստն. Զգի
տագի զորագայթն. Ընտեսի
զըմբռնող որսոյն ծածուկ
մեքենայս. Ընկարծեցի զնա
բուսն կերպարանաց կեղծա
ւոր վարմին. Ընկատեցի
զդայնակրութիւնն շուրջանա-
նաց այսր մատենի՝ ի բովան
դակ մտաց ընորհեցի իմոյն.
Ա՛րդ՝ զինչ քեզ աղերս
ընորհացես՝ ընորհողիս ըզ
պարտիս իմոյն.
Ա՛մէն.

և կերպարանք ծիծաղելիք։
Յանուն Քրիստոսի բաստնեցոյ՝
ոչնչից՝ և պահեստք հողմոյ։
մունք երազակունք։ Համբարբ
թիք ընդունայնք՝ և վայել
լիք տղայականք։ Հշհաստու
մունք յիմարուե՝ և խաղա
քաղք սակաւաւորք։ Ախտ
Լեռանք առօրեայք՝ և զմայ
տենչմունք բարեաուեացք։
2 Սիտք չարախնամք՝ և
և պատահարք ամենագրաւիչ։
նակիք։ Արիք անթուելիք՝
կաւելչեն՝ և անձրևք ուժգ
ներհակական։ Հնակուելի
թի անկակից՝ և խառնուելի
երկրաշարժ։ Վիմամարտու
սամակարդ՝ և յօժարուելի
անժուժկալք։ Սրտին մեղ
Սիրք հարկաւորք՝ և բարք
տուտք և միտք ցնդեալք։
Հաս անհամբեր և բնուելի
և ապառնին կարծողական։
նէից։ Հնգեալն անյայտ,
կի։ Տարր ժամանակիս յա
և հնարադիրն անելուա
ևանդ զի որոգայթն գաղտ

Ամբակ ա 2 Սիտ ա 3 Յով ա 3 Յով ա 3 Յով

3 Հոս. 7. 9

հիւլ՝ մանր խորտակեցայ։ Արծեալով ընդ ահեակն մրցիլ՝ յայլն գթեցի։ Ի զերկրորդն խուզել զնախնին կորուսի։ Ի խնդիր սակաւուն՝ ի կարևորացն զրկեցայ։ Ի յուխտին պահել դաշինն դժրեցի։ Ո՛ւր 43 իմ 17. 2 սովորութիւնն կտրիլ կորուսի՝ ի փոքունցն միայն խուցեալ մեծ մեծացն մատնեցայ։ Օ՜ որ ես ինքն ինձ 5 Առակ 30. 1 ձէն ստեղծեալ՝ չարաչար դատախազ անձին կարգեցի։ Իմաստ 9. 6 Զորոց փրկել զմանեալ զերիս դու միայն զօրես, կենաց մատուցեալ զընծայեալս մահու՝ հոգիս։ 6 Ժող 2. 14 Օ՜ ի դու ար յիս միայն ձայ նակիս բարեբար անաչմանի փուռք։ Ընդ հօր և հոգւոյդ սէր օրհնեալ յաւիտեանս յաւիտենից ամէն։

7 Եսայի 14. 13

179

3 Քանզի էրբև եկին ի հասպատուիրանն ըստ պօղոսեան բանին՝ անպատրաստ գտեալ զնս յինքեան, մեղքն կէն դանացան յանդիմանելք յարդարութեցն։ Եւ ես մահացայ կենացն և կենդանացայ կորստեանն։ 4 Կողաց օնտարք՝ չարին գումարք՝ զատացուածս սրտին իմոց ընտ գրոյն կանխաբանեցին։ 5 Որով եկին ի հասիկոյն աստանօր իմաստութեն ինձ նուազանալ ըստ առակողին, և առաւելուլ ոչ բարւոյ ցանկութի։ 6 Ա՛յ յատեցի զակն ոգւոյս՝ ի գլխոյն իմ կենաց քո, որով ընդ ուղիղն հետեւեցայց։ Քանզի կամելով ուժգինն ընթանալ՝ ընկելայ սաստկապէս։ Ցանչարին ձգտիլ՝ իմոյն ոչ հասի։ Ի մեծագոյնն ամբառնալ՝ աստուստ գլորեցայ։ 7 Երկնայինն ուղղոյն՝ անդընդոց մատնեցայ։ Ի ղգուշանալն առաւելիլ՝ յաւէժ վնասեցայ։ Ցանարատան պա

ՍԿՕՍԱ-
ռիթեան մահու
դիպուածն՝ զոր
ժողովրդեան ծառայ դառ-
նութեամբ պատուիրեց. ընտանիք
թշնամիք, հարազատք հակա-
ռակք, և օտարք դաւաճա-
նօքը. առօրագրեցելովք մա-
սամբք դնշանակեցից՝ գրել
յանձանձ. որք են այսոքիկ։
Սիրտս նանրախորհուրդ։
2 Թերանս չարախօս։ Աչինա
արատաուս։ Աչանջս վրէ
պարտս։ Զեռքս մահացու։
3 Երիկամունքս անիծեալ։
Ոտքս մոլորաշահիդ։ Ընդ-
թացքս անեղկիւղ։ Չեռքս
խոտորնակ։ 4 Ընդունչս ծխա
խառն։ Պանացքս խաբէայ
ին։ Պոյուն լերդիս վիմա
կան։ Լսորհուրդս ծորեալ։
5 Կամքս անկայուն։ Ձարս
կեալ։ 8 Անապարծ յուսա-
նելիութիւն։ Բարեմասնուհի
սատանել։ Ընձեռն տարագիր։
Ընդանդ վաճառեալ։ Գա-
զան վիրաւոր։ Լծուկնեռ
տահաւոր։ Փախստական քա-
րաւիժ։ Ոմբռնեցեալ ինա-
սպարտս։ Ընշաւակ ծուխ
կուր։ Ո՛ւինուոր նենգա-
ւոր։ Արտիկ անպատրաստ
2 Պատուազին անժուժկալ։
Աշակ հեղգացեալ։ Ընդթա-
կան անխրախոյս։ Բռեմական
ստորնաքարշ։ 3 Կահանայ
անկնդրուկ։ Օրինական ան-
նուէր։ Պոպիր կշտամբեալ
Համաստակ խելագար։ 4 Ա՛որ
տասան անձառնի։ Կերպ ան
պատկառ։ Պեմք անամօթ։
Երթոք լպրշեալ։ 5 Պոյն
անհամբոյր։ Ցինչ տմարդի։
Պեղ ծանակեալ։ Խորտիկ
խանդարեալ։ Ա՛շակ գար
շեցեալ։ Ընդի դաղձաւոր
Ոսկի որդնահար։ 6 Պար-
տեղ վիշաբեր։ 7 Հակ ուտ
ճահալ։ Ա՛ղբ ի մէնից ձա
րակեալ։ Ընդպատապար ան
կեալ։ 8 Ընապարծ յուսա-
նելի։

ՓՎԵՐԱՊԱՆ յոյնելոճած կիճին հե
ծոնիեան՝ նոքին հսկողք տա
նոյն ազգքս յոգևոնայ։ Բան
ի Խորհ սրտէդ ելոյծ ընդ ա։

1ԵԶԵԿ
12. 6
2 Սամ
5. 8
3ԵՍԱՅ
1. 13
4ԵԼԻՅ
26. 24
5 ԲՕՕ
32. 28

1ՅԵՒ-
10. 11
2 ՅԵԼԻ
26. 12
3ՄԱՒ
23. 4
4ՄԱՒ
23. 16
5 ՅԻՍՀ
1. 7
6 ԲՕՕ
28. 39
7 ԵՍԱՅ
5. 4
8 ՂՈՒԿ
10. 31

թարականաց մասանց՝ եւ ին եր
դեռաք զի էր. իսկ ՚ի վատ
կոչմանցդ՝ էր ուրեք ար-
խար։ 8 Կանադրի դարով։
ոտղն ծաղը։ Աերեւոյ աշ
սուէկարկամ։ Ոգի ախտա
կիր։ Լոզ անաեր։ Կարգ
անցօղք։ Ա՚ղիւք անգթա
կանք։ 1 Ոնացք անխոհեմք։
Ա՚ներեւոյթք վնասակարք։

Ծածուկք անիծեալք։
2 Ո՚րիչեածք Թշնամանեալք։
Ա աձառակին վատնիչ։ Հ ա
հարար շնայտեալ։ 3 Պաշ
տօնեայ արբեցօղ։ Կոնձուց
ոստիկան երկմիտ։ Պատգա
մաւոր բանասարկու։ Կռնա
պան քնեաց։ 4 Ա՚ղքատ
հպարտ։ Ա՚ճապատուն ժրին
տօղ։ Ո՚րիմնապահ անօրէն։
Պահապան մատնիչ։ Ոնա
կակից չարախօս։ 5 Սուրհան
դակ անժաման։ Ծաղրաբեր
պարտաւոր։ Ա՚շտեալ
խռովարար։ 6 Ա՚ինորդ անի
մաստ։ Ա՚ղքայ արտալաճ։
Ծագաւոր թարմատար։
Ապար ոդեկործան։ Ինչնան
սիրադաւ։ 7 Օրաւար զբօ
հօղ։ Պատասխան ակնառու։
Ոամիկ ինքնագործ։ Ախտա
ոտղն ծաղը։ Աերեւոյ աշ
խար։ 8 Կանադրի դարով։
Ցանդիմանչի դատախազու։
Կանզն եւ՚ի վեհադունից
կոչմանցդ՝ էր ուրեք ար-
դեռաք զի էր. իսկ ՚ի վատ
Թարականաց մասանց՝ եւին

Ա՚ներեւոյթք վնասակարք։
Ա՚ներեւոյթ ընդոծնեալ։
Ա՚ներեւոյթ ընդոծնեալ։
Ա՚ներեւոյթ ընդոծնեալ

Ի ՆՇԱՆ ԱՀԱՒԱՐ ԴԱՐՁ. ՈՐ
ՀՈՒՆ ԱՀԱ
ՀՈՐ. ՄԵ
ԾՈՒԹԵ
ՈՐԵԱԿ։
Ի ՆՔԱՆԻՆ
ՔԱՐՁՐՈՒԹԵ ՊԱՏԿԵՐ։ Ի
ԱՀՄԱՆ ԶՕՐՈՒՆ։ ԿԵՐՊԱՐԱՆ
ՎԻՐԿՈՒԵ ԼՈՒՈՑ։ ՊԱՇՏՊԱՆ
ԿՆՈՑ։ Ի ԽՈՒՐՈՒՆ ԱՐՔԱՅՈՒ
ԹԵ, ՎԵՐՆՈՒՄՆ ՀԱՆԴԱՌԱՒԱՆ
Ա՛ՆԱՊԱՐՀ ՀԱՆԴԱՐՏՈՒԵ։
2Ի՛ՊԱՀՊԱՆՈՒԹԻՆ ՆՈՐՈՂ ԵՒ
ԱՆԽԱԲԱԿԱՆ ԵՐԱՆՈՒԹԵ։
3Ի՛ՄԵՆԱԿԱԼ ՔՆՔՆԻՇԱՆՈՒԹ
ԹՈՂՈՒ ԻԱԿԱՆՈՒԹԵ։ Օ՜Ր
ՆՈՒԵ ՀՆՉՈՒՆ։ Ի՛ՀԵՌԱՑ
ՃԱՅՆ։ ԻՐԵՐԿՐՈՒԵ ԲԱՐԲԱՌ
Ի՛ՆԱՀՈՒԹԵԱՆ ԴԵՂ։ ՈՐ

անվթարելի։ և քեզ փառք
յաւիտեանս. ամէն։

****

փվէբսոին չաւելուծ կրկին հի
ծուելեան՝ նորին հոգւոյ ա
նոյն ազգս մոգքեանց։ Բան
ի՛ խոտոր սրտից հոտ ընդ ձ։

ՀՈՒ

ՅԻՆ. Ա՛
ՆՈՒՆ ԱՀ
ՀՈՐ. ՄԵ
ԾՈՒԹԵ
ՈՐԵԱԿ։
Ի ՆՔԱՆԻՆ
ՔԱՐՁՐՈՒԹԵ ՊԱՏԿԵՐ։ Ի
ԱՀՄԱՆ ԶՕՐՈՒՆ։ ԿԵՐՊԱՐԱՆ
ՎԻՐԿՈՒԵ ԼՈՒՈՑ։ ՊԱՇՏՊԱՆ
ԿՆՈՑ։ Ի ԽՈՒՐՈՒՆ ԱՐՔԱՅՈՒ
ԹԵ, ՎԵՐՆՈՒՄՆ ՀԱՆԴԱՌԱՒԱՆ
Ա՛ՆԱՊԱՐՀ ՀԱՆԴԱՐՏՈՒԵ։
2Ի՛ՊԱՀՊԱՆՈՒԹԻՆ ՆՈՐՈՂ ԵՒ
ԱՆԽԱԲԱԿԱՆ ԵՐԱՆՈՒԹԵ։
3Ի՛ՄԵՆԱԿԱԼ ՔՆՔՆԻՇԱՆՈՒԹ
ԹՈՂՈՒ ԻԱԿԱՆՈՒԹԵ։ Օ՜Ր
ՆՈՒԵ ՀՆՉՈՒՆ։ Ի՛ՀԵՌԱՑ
ՃԱՅՆ։ ԻՐԵՐԿՐՈՒԵ ԲԱՐԲԱՌ
Ի՛ՆԱՀՈՒԹԵԱՆ ԴԵՂ։ ՈՐ

և ևկեղեցւոյ զօրեղուն
ազգս մեր հայոց։ Ա՛յդ
թուեցաւ հոգւոց խաչարի
ժամին սատակման մահու։
Ա՛յդ՝ այսօրիկ աննշոյլ մը
հարուածոց գանից՝ զար
մացաւ։ Ա՛յդ ոչ մանեսցես
լուեցաւ։ Օ՜ երդ խիկ ան
Ա՛ղբան ներեսցես։ Ա՛յնպ
ցեա այսքանեաց պարտուց,
երկայնմտութիք համբերես
ցուցից։ Ա՛յլ կամ ողբանեօք
քո մեծութիք հանդիպ կա
պարագրեալ՝ ամենամեղ
պարտականութիք Օ՜ ընդխոս
պատուհան քեզ ընծայեցից։
և իմ կորուսչաց՝ ի սպաս
լոցդ մասանց՝ քեզ առեալեց
զիս ինքն մահու։
Ա՛յդ՝ զորս ի վերագրե
զակար։ կամաւ մատնեալ
և յոմանց տիրեցայ խըրև
խաբեցայ խըրև զչիմար,
խագուհից։ յորոց յոմանց
թիք խարդախութեց յաճա
ժանիս սատակման մահու։
Ա՛յդ՝ այսպէս են ձեռամբարու
ողորմութիք լուսոյ քոյ պա
ահեռացիս՝ բժշկիւր քաւեր
և ևկեղեցւոյ զօրեղուն

ինձ կամ ցուցի, որչափ
լոյս։ Այլեւ ես զանմանն
մուտք յուսոյ ամբարշտե-
նորոգութիւն եղծմանս, եւ
Հոգի կենաց ազատանելոյս։
մամանեայ մահուա, եւ շա-
կորստեանս. զերծումն քաղ
վիրաց՝ եւ հնարաւորութիւն
թիւ. եւ պարգեւեա բժշկուի
խազութիւն։ Այսե՛ւ ի բնու-
արտիս ինքնամատոյց դատա-
յայտնութիւն. եւ ի խորոց
Հոգւոյդ սրբոյ մերոյ Աստ-
կամաց գթութիւնդ հոգւոյդ
քոյ սէր։ Տե՛ս ի տաժանա-
Հոգիդ քոյ օրհնելոյ։ Ո՛վ
լիցեն հնար եւթե գթասցիս
ար յա՛ք, եւ այսմ զօրեա առ
դու ողորմած՝ ա՛ծ բոլորից
Հականուաե զօրուաե ընդ ոչ
Ո՛վ
ինձ մահաբերն է՝ քումդ
ինձ փախչելի է, քեզ վանե-
լի է։ Ո՛վ ինձ անմատոյցն
է՝ քեզ դիւրահնարելի է։
Ո՛վ ինձ անանցն է՝ քեզ հպատ-
է, Ո՛վ եղկելոյս ինձ ծած-
կեցեալն է՝ քումդ երանու-
թիւն մերձաւոր է։ Ո՛վ ինձ
անկարելին է՝ քեզ կատա-
րեալ է։ Ո՛վ ինձ անկշռե-
լին է՝ քումդ անճառութիւն
լափեալ է։ Ո՛վ ինձ յուսա
հատութիւնն է՝ քեզ սիրտ
նոց է։ Ո՛վ ինձ անբժշկա-
կանն է՝ քեզ անվտանգելի
է։ Ո՛վ ինձ հեծեծութիւնն
է՝ քեզ խնդութիւն է։ Ո՛վ ինձ
ծանուցք են, քեզ թեթեւա
գոյնք են։ Ո՛վ ինձ եղ
ծեալն է՝ քումդ զօրեղութիւն
գրեցեալ է։ Ո՛վ ինձ կորու
սեալն է, քեզ ըմբռնեալ է։
Ո՛վ ինձ անճառն է՝ քեզ հա
մարեալ է։ Ո՛վ ինձ մոլալն
է՝ քեզ ճառատագայթ է։
Ո՛վ ինձ անթիւնն է՝ օրհ-
նեալդ քումդ ձեռին բռնո-
դակեալ է։ Ո՛վ ինձ ատակա

դի անճառ՝ ա՛յ մի՛ոյ։

4 Եսայի 40։12

Եսայի 42։1

Եսայի 4։3

ՆՄՈՒՇ ՀՈԳԵՒՈՐ ԵՐԳԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԵՒ ՀԱՅԵՐԷՆ ԹԱՐԳՄԱՆՈՒԹԵԱՆ ՀԻՆ ՁԵՌԱԳՐԻ ՄԷՋ ԳՏՆՈՒԱԾ

Ի՛նչ քաղցր է երգել Տեառն օրհնութիւն, եւ ի՛նչ իրաւունք է ի բերանս մեր ունել զանուն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի, եւ օրհնել զԱստուած եւ զՓրկիչ մեր ամենայն սրտիւ եւ հոգւով եւ զուարթութեամբ։ Զի ոչ միայն օրհնութիւն է, այլ եւ պատուական պարծանք առ Աստուած եւ առ մարդիկ։ Զի օրհնեալ է ամենայն արարած, որ օրհնէ զԱրարիչն իւր, եւ անէծք է ամենայն ստեղծուածոց, որ անիծանէ զՏէր։ Զի ասէ Տէր. Որ օրհնէ զքեզ՝ օրհնեալ լիցի, եւ որ անիծանէ զքեզ՝ անէծք լիցի։ Եւ ոչ նախատեա զԱստուած, զի նախատեալ ոչ նախատեա զԱստուած, զի նախատեալ ոչ նախատեա զԱստուած, զի նախատեալ

և կանխաւ ինձ ղուշացու-
ցեր, [1]թէ մի՛ մեղանչեր՝ զի
մի՛ կրկնեացին կրկին քեզ
չարիք, ոչ ինչ վերջացաւ ի
նիլ ձեռնէրեց սկզբնաւոր
անհամբուրելի դաստողացն
զքեզ՝ի խաչին։ Այլ դու [3]Թմուզ
այնպիսոյ անյարիր չաւուկ 6.24
մահու ծնգեցեալ չարաշուք Սպան
առն ողորմեցար։ [2]Ընձաւ 66.2
բարուն։ Սիրալի՛ մարդա
սիրութի՛ն։ Սարսափելի՛ նե
րողութի՛ն։ Սոսկալի՛ երկայն 4Ցւհ
մտութի՛ն։ [1]Ընբաւեալի՛ քաղց 5.8
րութի՛ն։ Փառատրելի՛ հեզու 5.3
թի՛ն։ Ար միշտ յաղթիս՝ի 5.5
գթութենէ եւ ոչ թշնամանիս։
Պարտիս յողորմութէ եւ ոչ
պարասխիս։ [1]Առնադատիս
՝ի մարդասիրութենէ եւ ոչ
անգոսանիս։ Հարկիս՝ի բա
րութենէ եւ ոչ հայհոյիս։ 1Ցւհ
Տիպիս՝ի սիրոյ եւ ոչ բամ 18.22
բասիս։ [2]Պատատիս դարձին 5.14
իմոյ առաքել եւ ոչ ձանձրա 2Եբե
նաս։ [1]Ըրագիս զինի ապե 3.6
րանիս եւ ոչ լքանիս։ Ձայ
նեա՛ս չլսողիս եւ ոչ տրտմիս։

Թին յակոբայ առէ եասայի՝
յորժամ բարձից զմեղս նո՛ր։
[1]Աղ՝ ողորմեա՛ ինձ ա՛ռր քա
րեգութի՛ն՝ ըստ նախանիդ քո
սովորութե՛ն։ [2]Ա՛ռ օրհնեա
զանօթս քո բանական՝ ըստ
ձայնին դաւթի եւ ըստ մոլ
սէի։ Ո՛ի բանիւդ քո՝
իրկութե՛ ժամանեալ՝ հա
սից քաւութե՛ն օրհնեալ
առ՝ի քէն։ [1]Ընձապէս ինձ
հրաշագործեա՛ զողորմած ար
քայ երկնաւոր, զ ո՛ւր անկե
ցայն՝ի բազմաժամանակեայ
հաշձանց խաշտի։ [1]Ժողովե
ցայն՝ի ծարաւին բեթհեզդայ,
[2]Որոց մի՛ էր եւ երկիկն թե
րահաւատն, երից տասանց
եւութից միոյ ամօք ախտա
ցեալն յօդիցն լուծմամբ։
որում ոչ անհայեցեր զբը
ժըկութենէն ձեռնտուեալ։
[1]Այլ գիտեալով զանբուժ չա
րութի՛ն՝ որ՝նիւթեցոյն քեզ
յաւուր մատնութե՛ն դառն
դիշերին։ տիրամարտուե՛
երախտաւորիդ մեծիդ եւ
բարերարիդ։ [1]Ար թեպետ

հոգւովդ՝ որպէս փոքր և իշուա-
նուելի յաւիտեան ամէն։
Թաքելի։ Եւ քեզ ընդ հօր
հաւատով յուսոյն կարծրու-
թիւն՝ եւ քեզ բնական անսայ-
նակի արի զօրութիւն՝ պնդացիր
ցես զվայրէջականն յաղթա-
պահակին։ Որով կատարս
ման՝ չունի երբեմն ի ուսոյ
առեալ յինէն զինեալ սասկ
կարեացս մահու երկանց։
բարի վշտակից հնձուելի
ցուսցէ։ Եւ յիւր օգնեա ինձ
արարեալ՝ մահու ծառայե-
պարտագ հոգևորակին զինուն
նակի գոռոզ բռնութիւն՝ ան
հայիլ ի դժոխս։ Եւ ուժգ
ծանեալ զիս կորացուացէ
Թիկանցս ազդերաց։ Եւ կոր
բեռանցս մեղաց՝ տիրեսցէ
Ո՛վ ի մի՛ ստուար ծանրութի
ի յօր յերկարաձգեսցես՝
կաւ ազգեսցես՝ և մի՛ օր
բանիւդ։ Ա՛մ՝ տակաւ տա

Եւ ես քաւիչ։ Ա՛ւ խաւարել
Եւ ես լոյս։ Ա՛ւ մահացեալ
Եւ ես կեանք։ 3 Ա՛յս են գիրք 3 Տի՛
Ամ հոգեշունչք օգտակարու 3։ 16
Թէ, որ յաձախս ծնանին
երկնաւոր պատուղ՝ անձառա
և զարմանալիս։ Ա՛սա և ինձ
Թշուառացելումս օրհնել
ամենապարգև՝ 4 արի՛ ան 4Յով
զմահիճս խշտացդ մեղաց՝ ի 5։ 8
վայր կործանմանդ, և հե-
տեւեալ ժամանակ յանդորր
հնգիստ անաշխատ կենացն։
Ա՛սգեացես ամենակարող՝ 11։ 45
սուսերաւք բանիդ հրամա
նին՝ զերիզապնդեալ մահազ
գեստ պարիսակութիւն դժո
խազնեայ կապանացս։ Եւ 13։ 11
լոյծ ինձ զհանգոյցս խեղ 2Մակ
դողակնա ոգեպահնջ սաստ 27։ 12
կութեան։ ազատելով զարժա
նաւորս մահու՝ յաղաւորին
վերին անանց բերկրութե
կենաւարեր և ծածկին գո

մառանայ զտահման բնութեն։ և պարգևաց՝ քան ողորմութեե դիտեալ ակն ունի։ Այ որոյ առ միևն անթիւ ևն ստեղծուածք ձառից. որք զողորմութեդ քոյ՝ փողով բարբառոյ աղեղն։ Ասէ առ միւսն՝ լռեալ են քոյդ անքննին ահաւոր և ամենակ նամ։ Ա՛մէն ամէն թէ և երկրաւորիս գործոց պատմութի՝ զքոյդ յառաջեալ։ Ա՛րդ՝ արի ար և մի զօրացի քան զքոյդ՝ ալ հողեղինի։ Ա՛ի կշռեացին ողորմութիք քո ընդ ջանից մարդկան։ 2 Այլ արդ՝ առողջքն անդամ մօք՝ անկարօտք են բժշկու թե։ Այլ տեսանողականքն աչօք՝ չունին պետս առաջ նորդի։ Այլ փարթամքն ընչիք՝ ոչ դեգերին առ դու րըս լեռոյն։ Այլ ամէն յովնա ցեալք՝ ոչ սպասեն փշրանաց ան ջանոյ հացի։ Այլ սրբքն վարուք՝ ապէնիայ են ողորմութե։ Այլ արդ՝ ինձ գր Թասցիս ողորմիլ բարձրեալ,

ՅՈՎ. 18, 13 18. 11

ՍԱՂՄ 9. 19 2 ՄԱԲ 2. 17

մառանայ զտահման բնութեն։ և պարգևաց՝ քան ողորմութեե դիտեալ ակն ունի։ Այ որոյ առ միևն անթիւ ևն ստեղծուածք ձառից. որք զողորմութեդ քոյ՝ փողով բարբառոյ աղեղն։ Ասէ առ միւսն՝ լռեալ են քոյդ անքննին ահաւոր և ամենակ նամ։ Ա՛մէն ամէն թէ և երկրաւորիս գործոց պատմութի՝ զքոյդ յառաջեալ։ Ա՛րդ՝ արի ար և մի զօրացի քան զքոյդ՝ ալ հողեղինի։ Ա՛ի կշռեացին ողորմութիք քո ընդ ջանից մարդկան։ 2 Այլ արդ՝ առողջքն անդամ մօք՝ անկարօտք են բժշկու թե։ Այլ տեսանողականքն աչօք՝ չունին պետս առաջ նորդի։ Այլ փարթամքն ընչիք՝ ոչ դեգերին առ դու րըս լեռոյն։ Այլ ամէն յովնա ցեալք՝ ոչ սպասեն փշրանաց ան ջանոյ հացի։ Այլ սրբքն վարուք՝ ապէնիայ են ողորմութե։ Այլ արդ՝ ինձ գր Թասցիս ողորմիլ բարձրեալ,

ԱՂՈՒ տամ և վկայեմ մըտացս գիտութե՝ ի քէն ազդեցեալ՝ ոգւոյս իմոյ ծիր՝ ուշիւն տեսանն. զի ըղձալի են քեզ բարեբար՝ պաշտանք մեզաւորաց, քան զինդրուածս արդարոց։ 3 Ո՛ի միևն զպարտութի ան ձինն յայտնեալ՝ ընտրիդ քոյ սպասէ։ Ա՛ռ որ ծանուցեալ զբնութե՝ ես չափ, և մեծ կշտամբիչ սատէն համբարձեալ՝ ինքնագոր մարտա կից նմին իսկ ինքեան՝ և դառն դատուիչ և ծածկատես դատախազ։ Ասէ միւսն յարդիւնս բարեացն իւրոց նայելով, յանձն հաթել ձեռն վաստահութե,

յաւիտեանս յաւիտենից ընդ հօր՝ հոգւովդ սրբով
նութիւնդ որ յիս քէն. օրհնել
ի դու ես յոյս ապաւէն
հազան կենաց օգնութիւնդ
պատճառ քաւութիւնդ. կա-
ման թարթութիւնդ. Ի դու ողոր-
մութիւնդ. Իսան նորոգութիւնդ.
Ձեռն այցելութիւնդ. Հրա-
լեթ. Ի՛ պաշտպանութիւնդ.
էոր՝ մատո ինձ ոգի փրկու-
Ասկ դու առ այմ հնար զօրա
լշտեալա լերզուաչ գովել.
կեալ անունդ հզօր՝ անթա-
նուստ գոյից զբարեհոգա-
հետաքրքրութիւն, այլև ոչ պատճառ
բնան զայնոսիկ առաջի քո
և զընաւթին չարա ունի զբա-
յարգանօք բանից իբրև զնա,
զանձն իմ քեզ ընծայել

ամէն։

օրինացն, ոչ միայն չունիմ
անօրէնս ի մէջ գիտութիւնդ
նարան այլ բանիցն։ Ի՛ւրդ ո
կարան ազդարան և ընդու
րև զաօղոս, ասէր զնս բնա
արդարութիւնդ։ Զի՛ւ հի իբ
ցին՝ թէ գնացի առաջի քո
ծէի զբարութեն և զնրատա
հի իբրև զերգիկիա, պար
յանձն օրինակէի։ 7 ի՛ւ
րեմիա, զբոյդ ձշմարտութիւն
այր այ։ Ա՛ւ հի իբրև զե
րև զերգիա՝ ասէր զանձն իմ
ցի՛ւ ինձ այր։ 6 ի՛ւ հի իբ
ի սրտին իմում մի թէ լուր
նոյ՝ Ա զմեղս թէ տեսանիկ
զմեծն քան զբնութիւն մարմ
զարդարութիւն։ Ա՛ւրձեալ
ասէր, արարի զնրատութիւնս և
5 ի՛ւ հի իբրև զդատ
ներ զայնոսիկ որ իրերն են
հութեբ զնորայն, ծանիցէ
իբրև զմոլեաց, ասէր վատա
դար և անարատ։ 4 ի՛ւ հի
ասէր զանձն իմ իբր զնա ար
զի թէ հի իբրև զյօբ՝ ա
խար վարանեցելոյս։ 3 Ա՛ւան
երկնաւոր, հզօր, ամենատես

զանձն իմ քեզ ընծայել
յարգանօք բանից իբրև զնա,
և զընաւթին չարա ունի զբա
րնան զայնոսիկ առաջի քո
յիշատակել, այլև ոչ պատճառ
նութիւնդ որ յիս քէն. օրհնել
ընդ հօր՝ հոգւովդ սրբով

ամէն։

ՅՈՒՆԻՍ

Ի ԱՆՈՒՆ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻ ՄԵՐ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՄԿՐՏՉԻՆ ԱՌԱՔԵԼՈՅ։

Ի ՍԿԶԲԱՆ ԱՐԱՐՈՂՈՒԹԵԱՆ ՍՈՒՐԲ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՑՆ ՄԵՐ ՍԱՀԱԿԱ

յամենիշխան շրթանց բերա
իւրմէ, ի խոստովանեալ և
քեալ անիծիւք ի լեզուէ
մատնեացի՝ չնեալ և կշտամ
խնդարհուէ անձին իւրում
մունք՝ վիշտք աղետից և
խեթք մտաց։ Եւայց Թէ առ
առուիկ՝ կրիցէ արևան տաժան
ապա ի տեառողէն հայցել զայ
ձէ չառնուլ նախատինս
ի մերձաւորաց՝ օրհնիք են,
ատ անձամբ զանձն անիծա
նել՝ կրկին չարաչար։ Հակ
է անէծս առնուլ յօտարէ՝
առաքէ։ Վասնզի Թէ ւչար
հու՝ ինձ իբր ի պատնիշէ
Ա իանգամայն և վիրաւս մա
կրնկալութէ կենաց լքանէ։
ձայնիւն դատախազեալ՝ յա
զանձն իմ յուցանէ։ Ընդայն
ի փառաբանութէ՝ եղիւելի
ռակէ։ ||Ացեալ զբերան
յանդիմանողն՝ զնս գարշե
տուցեալ հանապազ խայտա
տորդի հատուածի քանի
ձած քառանեւորդի ինն
խէ մտաց։ Վասն որո՝ և սպառ
կշտամբէ։ Վ ուր որ՝ և սպառ

Իսայի
ասց.
17·21
25·6
25·4
25·1
27·3
27·5

49·16

Նչին
ցեալ

ւԺող
7·22

20ող
14·3

զանձն իմ։ Ո՛ հարդ ես ինքն
գոլով՝ զայլս անիծեցից Թէ
տուր նոյ ինձ ըստ գործոց
նոյ. և ի կարգ բանիցն հա
մարձակեցայց։ Վասնզի Թէ
զչարսինս բանիցն՝ առաջնով
քըն աստանօր եդից, կրկին
ծանրանան ինձ ցաւք, և
յաճախեացին դառնութիւնք։
Եւայց ի շեղջեցելոցն ար
տասուաց՝ դադար մի չափեալ
բաւականացայց հանապազոր
դեան յանդիմանութէ սաղ
մոսարանին ընտանի ձայնիւն։

ի հրաժարելին ինչ ձեռնա-
րուն տաճարին ն։ Տ֊ր
ջանկին, որ նախ ինքն արար
զոր մեզ կանոնեաց Թէ,
ցի զայս։ Եւ որ զհետն գան
ասացեալքն։ Տ֊ր խորհ Թա
փուրս ի լրութիւնէ իմաստից
կենաց՝ ։ ընդ երկիւղած
ան օրհնեցից։ Տ֊ր խորհ ը
մեծին մաղթանաց զիմս յօ
դեցից Թէ՝ ։ զմին խնդրեցի
ի տեառնէ՝ զսորին վայել
ելութիւնն ն, և զհրամանատ
նեաց զայն, զոր խնդրեցի
լով ի բազմացն պատուհիրա
րիւնին՝ Տ֊ր խորհ ոչ ուն
նեաց՝ ասել ընդ սբ֊ն Թէ
ի բաց կացէք յինէն ամե
նեքեան այք գործէք զանօ
զեաց զաղտ ի մարդկանէ՝ մեծ
ընդ ամենայն երկիր։ Եւ
ամբարձ զձեռն իւր առնա՝
զհետս կենացն ուղղութեամբ
Ահմանաւն սիրոյ՝ զպար
ուեցաւ արմատ կրճատուեաց
ուն քո գոյաւ բժշկեաց՝
դիմելով ի յայն բուժիչն
զեաց արկածից։ Նայեա և
անբանական բարոյից է անա
սուն կենդանեաց՝ ի մէջ
գալարոց ծաղկածին վայրից
կենաձիր բանից՝ Թմրութիւն
մաց ի յարօտս մահու ձա
րակել։ Եւ ուր՝ քանզի
իմ է առակս վէրջին կշտամ
բողական։ Եւ առիս ակնար
կէ զդիպուածոցն չար պա
տահմունս։ Որ ինձէն ան
չին նուիրեցեալ միշտ զեղ
մանս կիրանողականս հրոյ
տուրման՝ հոսեալ ի յերկ
նաւար զպղիւճ գաղաթանս
իմաստարանի բազմակիս։
Ղանզի զնմրդ ի յարդիւ

3 ած֊որ
14։15

4 Սաղմ
6։9

Իսայի
18։12
21։23
26։4

նոյ վերնոյն օրհնեաց։
Ո֊ի ձեմարտեալ Թարգմա
նեաց զգաւրձն իւր առնա՝
զհետս կենացն ուղղութեամբ
Ահմանաւն սիրոյ՝ զպար
ուեցաւ արմատ կրճատուեաց
ուն քո գոյաւ բժշկեաց
զարաբանողաց։ Ուշիար հո
մեն քի գոյաւ բժշկեալ՝
դիմելով ի յայն բուժիչն
զեաց արկածից։ Նայեա և
անբանական բարոյից է անա
սուն կենդանեաց՝ ի մէջ
գալարոց ծաղկածին վայրից
կենաձիր բանից՝ Թմրութիւն
մաց ի յարօտս մահու ձա
րակել։ Եւ ուր՝ քանզի
իմ է առակս վէրջին կշտամ
բողական։ Եւ առիս ակնար
կէ զդիպուածոցն չար պա
տահմունս։ Որ ինձէն ան
չին նուիրեցեալ միշտ զեղ
մանս կիրանողականս հրոյ
տուրման՝ հոսեալ ի յերկ
նաւար զպղիւճ գաղաթանս
իմաստարանի բազմակիս։
Ղանզի զնմրդ ի յարդիւ

պազ. եւ որ ի կարգին ի սո-
վե քոյ մեռանիմք զօրհնա-
ստե բարին ունէր միշտ, ՚ձեր
որ զայս դիմագրաւ[ե]լ
վիմբ ասել ընդ նհատակին,
Ինքր ոչ պատկառեցից սո-
անվերարկու ծանակու[թ]իւք,
իշանդամիցն պատկառանք
զաղօտուեացն կանացեաց
հատոյ թարմատարի՝ ընդ
մայ արուբարձանի, և թարա
տոյ և քամուվոյ և մեղքո-
կերացն կերպարան՝ աստար
ծիցն պոռնկապատիր պատ
յուսականաց՝ ախտարծար
ուսցեալ առեալ ի պաշտօն
ցի՝ առաջի կայ նորին կա
մեզս գարշու[թ]ե խոնարհե
աստուածոց։ Վհանգի որ ի
զձեռս ի մաղթանս օտար
մոռացեալ ինչ մեր զանուն
ասել ընդ դա[ւ]թի, ՚մի [թ]
հացայց ունայն պարծանօք
ոեալ անպատկառապէս պեր
Ո՛չ ինչդ լիբր ոչ կռապաշ
գաւօրէն փրկեա զիս աՀ
՚ի մարդոյ մեղաւորէ նեղ

ևս ոսկի ՚ի նոցունց՝ [թ]
ցից ապրիլ ՚ի նոցունց՝ [թ]
զհանգուն[ակ]ից դարուիե
՚ւորս և կրկին պատճապուտ՝
զհար ես մեղա
կալար։ Ո՛չ ինչդ
զիս յանքա[ւ]թե իմում ըն
տին պարծեցայց [թ] ՚այլ
մեզաց հեղձեալս՝ զանարա
պարհս իմ զի մի մեղայց լե
ձաւ իմով։ Ո՛չ ինչդ փշով
պարհս իմ զի մի մեղայց լե
[թ]՝ ասացի պահել զձանա
յօրհնեալն քան վաեցից
զբազմայածեան լեզուս ՚ի
ՀԵՒ Ըւորք կորից[ե]ն։ Ո՛չ ինչդ
ԺԱ զբազմայածեան լեզուս ՚ի

Ի սաղմոսս։

32·1 ուղղոյ վայել օրհնուի։
33·17 զանձն իմ անիծեցից ասե
36·9 լով զնի յոլովից առեալն
36·17 [թ]՝ ՚երեսք ՚ան ՚ի վեր ջարա
36·20 գործաց՝ սատակել զմիշա
38·2 տակս նոյ յերկրէ։ Ո՛չ ինչդ
40·15 զմիւսան դարձեալ [թ], ՚ջարք
42·1 վաղվաղակի սատակեացին։
43·21 ՚ինչդ զկերպարանակցացն
իմ նմանուի՝ [թ] քաղուկք
անբարշտաց խորտակեացին,
զատեցայց [թ], ՚ահա մեղա

Psalm 392

ղէտս յառէից, եբը նոքա
ցելոցն ի վերոյ դիւաց զա-
առելն, Օ՛ խնդր. զյարու-
թեանն ի ձեռն մարդկան անտե-
սել զհրամանս Աստուծոյ, Օ՛ խնդր.
զի ոչ ամենայն մարդ ունի զհաւատ,
եբը զամենայն ազգս մարդկան
ոչ ընդունի զհաւատ, Օ՛ խնդր.
զի ոչ ամենայն ոք

ղանալ անձրեւին առ ուրացո-
տիկ վտանգեալ՝ ընդ յամ
այլ ուժեայն ներղեցար սաս
ցեր ոչորմած ։ 4 Եւ առ
առակաւ դիմեհուդն՝ զան
խայեղն ի կործանեալսն ցու
անմաքրին և պարտաւորաց
լինն պարարեալ՝ ընդ կեանս
կան ։ 2 Եւ ասէին մեծ
զերկիր վն գործոց մարդ
ոչ ևս յաւելից անիծանել
զաց բանս՝ ածեալ զմտաւ .
ասելով զղարմանալիսն լսո
զդիպուածն քեզ գրեցեր.
ցար ։ տաղտկալի՝ զմահուն
զաղտագործաց՝ կրկին վշտա
մամբ ։ ընդ երջ ջրաղթին
Ահա ամենագորով թագաւոր
նեացն իմոց անբարշտելոց,
հանգեաւ ի կորուստ նմա
այլ ոչ հայհոյութիւնք ։ Որ ոչ
անօրէնութիւնք բազմօրինակք,
Որ զի թէ և գացին յիս
լուսոյ զմեզ պաշտպանեալ ։
խաբողին հողմոց՝ խաչիւդ
փակութիւնք յամ ընթացից
ցեա՝ երկնային զօրուդ շրջա

զօտարացելոց խուժադուժ
ազգացն ասելով ։ Թէ ար
կինն զդիակունս բարեացն
որ ի մեզ՝ կերակուր վնասա
կարացն Թուխնոց , այս է այ
սոցն օդայնոց ։ Որպէս զան
կեալ զսերմն բանին ի ճանա
պարհին ։ Եւ զկամս ընդ
ջարին՝ որք անուանեցին՝ իբ
րև զնմանակիցն առ ի նոյն
շաւիղ ջարին պատերազմի՝
գուպար գաղտնամարտ մը
տացս օգտելոց ։ զոր ես զո
րացուցի՝ գործակցեալ հր
նարից բանաարկուին ։ Եւ
ոչ ունիմ աղերսել Թէ՝ ։ Մի՛
լուեր և մի՛ դադարիր ։ ած ։
Եւ՝ ։ խորհեցան ի վեր ։ որ
քոց հաստացին ։ զոր ի կար
գէ սաղմոսիս է աղօթել ։
Բանդի յոյժ պատեհագոյն
է առնուլ զայսոսիկ ի վեր
քառնութիւն մոլեկան դիւաց՝
միշտ ձակատելոց առ ներկայ
իս խռովուի ։ և ընդ նոսին
նոցին մշակաց ։ Որոց դու
քո որդւ բարձրեալ մեծիդ
այլ՝ պահչացես և ամրացուս

ոչ զանդամս մարմնոյս գո-
պատրաստական լինելոյ. որո-
ի սկիզբն արիմնութիւն միշտ
ցայց՝ առակաւ առաւօտին
մեղաւորացն, մահու զինեա
խոհ արդարոյն՝ ‖ ընդդէմ

Ի սաղմ. ոտ. 100. 1

թեց. Ո՛ Իմարդ ըստ իրաւա-
յաւենաւստ բարեկարգու-
և նորոյս աշակերտ՝ անմահ-
նաց. պատմողս աւետեացս
ի՛ չաւասահատ եղեց ի՛ կե-
են համբուրելիք՝ ասելով
նատուքն՝ որք և երկնայնոցն
էօրին և մարմնական հրամա-
էօրին զինուորին և թագա-
կից կայից կանոնաց օրինա-
զարհուրեցուցչաց՝ ընտանե-
յայտանէ զինի թուելոյն
զկարգադրութիւնս տանցն
թիւրեաւն սրտիւ. Ո՛ Իարդ
նեցուցից՝ ասելով ընդդէմ
թէ ոչ մերձեցաւ առիս

7 Ոսաղմ. 100. 4

տաղիւք. Վանդի՝ զիարդ
արդեօք զշուք երջանկին
ինձ դատապարտելոյս նմա
հանապազ երդել իմովքս

տեբէր 1. 2 6Մ ոտ. 10. 12

զաձն դարման. Լինձառե-
լիս ցուցեր բարութիե տե-
սակս յիշատակաց՝ Տոնելիս
ի վերջին աւուրս. 6 Որ և
ի ձեռն առաքելոցն քոց՝
ողջոյնս հասարակաց անհամ
բուրիցն հեռաւորաց՝ քաղց
րամբաշխս հրամայեցեր.
Լհա և յիս ցօղեա կենդանի
զհայրենի գթութեդ զսեր.
զի և ես փրկեցայց քաւել
ամենատառ քո այցելութեդ.
Լիր քեզ ըստ հոգւով
նըման վիճակ և իշխանութիւն
յաւիտեանս ամէն.

****

Թվէրսին յոտնլուծած կրկին հե
ծանելեան՝ Նոքին հանդէպ տա
նոյն ոգեբոս մաղկանոց. Բան

ի՛ խորոց սրտից ընդ ձեզ.

ԿԱՀ

Ի Ո՛Ն
դէրէ ինձ
զբնաւն
որ ի՛ սաղ
մոսին այն
պիսեաց
բանիցն ի՛ կիր արկանել.

այս դեղ պատուհասք՝ որ
յորժամ մարդկային հնարից
ոչ ելանէ ընդ բարիւն.
յոմանց դասի ընդ բարիւն.
խրատէ։ Ալոմիք յորգե-
խրատ առիս քան առ
վախճանն յանդիմ սաղմոս՝
ներցաք և յանցեաք, և որ ի
մեք ընդ հարս մեր, անօրի
վարկանիցի, ‖ Թէ մեղաք
յանցմունս նախնեացն, իւր
ծառն ես՝ ընդ հարս սրտի՝ ըզ
մահացեալս. յորժամ սիր
մամիս իմով զանկողինս իմ թացի,
խառնեցի. ‖ և արտասուօք
ղեմպեղինն իմ արտասուօք
ղին՝ ասեմ ընդ նմին, ‖ Թէ
կամիլ մի պղտոր ընդ յոր
տակ արտօսր աղբերոց երդո
ոչ միացուցի յիմոցս կրից
ձայն ողորմութեան իմոյ՝ ‖ Թէ
ներցէ ինձ տէր։ Ո՛չ իմոյդ որ
ստերցից գիտողին չէ յայտ
նեցելոցն՝ ‖ Թէ զմոխիր ոպ
մեղայ կերակրոյ իմոյ մեռուցի։ Ո՛չ իմոյդ
ոչ զբուսեալ բիծ հոգւոյս
քի ոչ զանօրինեալսն. որպ
ղին՝ ասատկեցից ընդ քաղա
մանակցեալ մեծին արուս
նեալ խրատուցի։ Ո՛չ իմոյդ

ոչ յիս գտաւ. ‖ Ի գարշուչ
կերակրոց ի մահ սուղ
ցեալք՝ և ի յաճախութենէ
ձգանց ի հոգւոց նուա
զեալք՝ ըստ խորուբ ինքն
րէն կրօնից հրէից և հեթա
նոսաց։ Ո՛չ իմոյդ արդարու
թի իմ մեայ յաւիտեան,
զոր ոչ բնաւ իսկ կատարե
ցի։ Վասն զի մի տաղտկացայց
յամենայն ի բանից, և ի
հանառօտել վուԹացայց։ Ո՛չ
բանիցն՝ զոր ածաշունչ
ձայնն նուագեաց օրհներ
գոյն դաւԹի Թէ ‖ բոլորով
արտիւ իմով խնդրեցի զը
քեզ։ Ո՛չ իմոյդ ընդ սմին
զմեծն քան զայս Թէ՝ ‖ Յայ
ձանապարհաց էարաց արգե
լի զոտս իմ։ Ի՞նչ ընդ ե
թէ ‖ ի սրտի իմում Թաքու
ցի զբանս քո՝ ոպ զի մի
մեղայց քեզ։ Ա՛պ զունայ
նուԹեցս իբր զբուեղ ձա
ուեցից ընդ պարս մաքրոց,
խնացեալ, առեցի զամ ձա

թացս իմ. և յաւելուածն
խրճին անօրէնութիւք ի լրն
փորձե՛ զիս ասր և տե՛ս թէ
ցանե՛ս ընդ պսակելոյն թէ,
յառաջ ընծայեալ՝ մեծացու
խարհին՝ զանդատ քո հոգի
անձն իմ և դու աշխար ա
կարգի։ ՟ի իմրդ մեծաւն
վստահութիւբ տօնել վերին՝
ոխիմ զբարեշնորհին, ॥ ոչ
և որդիս սատակման՝ բարբա
դաց համաբան՝ այրս մահու
դատակցութեց դժնէին մար
աբարտման բանիս։ ՟ի իմրդ
սազմահաս մինչև ի լրումն
ի սկզբնաւորն նախաձայնել
գութիւն ի լեզուի իմում.
գոյն տեսեր՝ զի ոչ գոյ նեն
հոգւոյն, թէ ॥ յառաջա
նին՝ ասել ընդ օծեալդն Տե
վհատելոյս՝ ես գանձ գե՛տ
ի ցոյցս առից քաջալերուե
զանձաւն քան զմարմին բան՝
սին ասացեալք։ ՟ի իմրդ
իմ. և որ յետ սորին պատ

նապարհս չարաց։ ՟ի իմրդ
զհեղոյն ձկնարտուն իմում
տուեա միտնջենական երդ
մահարու՝ ի կարդեցից՝ ուխ
տել ընդ հաստատմունն,
թէ ॥ երդումն և հաստատե
ցի պահել զատաստանս
արդարութե՛ քոյ։ ՟ի իմրդ
ինձ հրեշտակ մահադոյժ
անհրաժեշտ վճռի՝ զբանին
պատգամ կրկնեցից, թէ ॥ հե
ռի ՟ի ի՛ մեղաւորաց փրկու
թի՛։ ՟ի իմրդ չարս խակա
պե՛՝ զբարեացն գրեցից՝
ողք ի՛ւնդ առնուն զնոյն
հատուցումն՝ զայս տուն
յեղեղել, թէ ॥ քարի առ
նե՛ որ ուղղոց սրտից։ ՟ի
մրդ զհամառօսան փոխատ
րութի՛ անաչառութե՛ վրիպե
յելոյս ինձ սահմանեցից,
թէ ॥ զիմաստութեան յափշտա
կութե՛ տանի ընդ այնոսիկ
ոք գործեն զանօրէնութի՛։
՟ի իմրդ զնծագրեցին պար
ծին՝ ամաչեցելոյս ինձ պատ
հասեցից՝ ասել զնորայն
թէ՝ ॥ որ ոչ բարձրացաւ

Ի սաղմոս 138. 2 138. 20 138. 22

Ի սաղմոս 130. 1 124. 5 124. 4 118. 155 118. 126

Հաճի՛ ար ընդ ժողովուրդ
թիք կան առաջի։ Ակ եթե
ինձ դժնէիս ուրքան եղիս
Ես անաս մինչև յերկիր, ապա
և խոնարհ առնէ զամբարտա
թե ընդունի զհեզս ար՝
և վինի երգեցեալքս։ Օ՜
ուգկցուրդք են միմեանց
րոց և մեղաւորաց։
վերջին հատուցման արդ՝
թե զօրինակն իակ եցոյց՝
Ես գլուխս լման գրոց նը
ճագարանաց ասղմոսիս, իբր
մեղաւորս առտակէ ասէր։
պահէ աչեր զամենեսեան
որք սիրեն զնա, և զնամ
զգուշարմալին ազդեսցէ, թե
կատարէ՝ մինչև զոզբալին և
ասղմոսին բերկրեալ, թե
զկամս երկիւղածաց իւրոց
առնէ ար։ և զկարդ բանին
հաղորդուք՝ ած յուսալ և
՚ինոյն արձանանալ՝ բանիւ
մերձաւորական հոգևոր
՚ղձալի է և այս ըստանուի
և զգուշական համարձակու
թի լցեալ երանութք, թե
՚աբք քո օրհնեսցեն զքեզ։
Ես գոլով յայլոց աղօթեմ
ապրիլ՝ յուսացելոց յած
ձայնակցեալ, թե պահեա
զիս ար ՚ի ձեռաց մեղաւորի
և ՚ի մարդոյ չարե։ Օ՜ իմրդ
համբարձայց ընդ փառաւո
րեալն մաղթել այ թե՝ դու
ես յոյս և բաժին իմ յերկ
րին կենդանեաց։ Օ՜ իմրդ
իբր հանդիսացեալ ընծայ
ւորին՝ զմրցանակն յաղթա
նակի թագաւորին մատու
ցանելով՝ զառաքելեալն
քան զօրինակ աղերս՝ աղօ
թեցից թե, ՚ինձ սպասեա
ցեն արդարք քո մինչև հա
տուսցես ինձ։

Ես արեբանեալ է և այս ի
մասո հոգևոր։ և ասրունի
գործոյն նմանի՝ որ զիւր
ձիչն պատկառեցոյց. յոր
ժամ զամ արհամարհիցե, և
զսկզբնապատճառն եղելոց
միայն ընտրիցե, ասելով
թե՝ ՚երանի ժողովրդեան՝
որոյ ար ած է նց։ Օ՜ ես
է և այս բարձրուի ընորհի

Ասղմ 139. 4
141. 5
141. 8
Մատ 4. 10
Ասղմ 142. 16
144. 10
Ասղմ ասց։ 144. 20
144. 21
146. 6
149. 4

ԱՄՆ

ԸՐՆ

բար և
բազմա
գութ։
Ամարդա
սեր և եր
կայնամիտ։ Ա՛խայն Թագա
ւոր՝ ընդ հօր քոյմ պատ
ուեալ և օրհնաբանեալ։ Ո՛վ
ամի որդի՝ այ կենդանւոյ։
Ա՛նպատճառդ միշտ իմով
կորստեան։ Ո՛ր ամենևին
անխորհ եմ ի չարեաց։ Ո՛ր
ոչ կամիս զմահ մեղաւորի։
Ո՛ր փրկուելի են ի քէն կա
խեալ ամենայն ազգք։ Ո՛վ
Թագաւոր քո։ օրհնեալ
յաւիտեան ամէն։

150·1
30·27

փվէքսոխն յոսէնշոծ կրիին հյ
ֆոնիեոն՝ Ոսքին հախղէ ոս
Ոսքն ոզէքս ֆոզիեոնոց։ Բոն՝ ի
խոյոց սրոխց խոյ ընէ աչ։

Ո՛վ փրկուելի են ի քէն կա
խեալ ամենայն ազգք։ Ո՛վ
ոչ կամիս զմահ մեղաւորի։
անխորհ եմ ի չարեաց։ Ո՛վ
կորստեան։ Ո՛վ ամենևին
Ընդատճառդ միշտ իմով
այմ որդի՝ այ կենդանւոյ։
Հեալ և օրհնաբանեալ։ Ո՛վ
Ընդ հօր քոյմ պատ
ւոր՝ ի քէն կախեալ ամենայն ազգք։ Ո՛վ
խայն Թագաւոր քո։ օրհնեալ
Ամարդա
սեր և եր
բար և
բազմա
գութ։
ԸՐՆ
ՍՄՆ

1Յով
1·13
2Եզե
18·23

տեսցէս արմատացուցանել
Ո՛ր հատոտ
նեղ մշակիդ։ Ո՛վ
զյարմարեալս ձեռամբ ա՛
զիս մեղուցեալ ի չարեաց
ձակութենէ քաջաբեր ուղէիս՝
ժեալք ի հողմոյ ուժգին
բախելոց հոսեալք ի խո՛
նարհ, այնպէս չանացաւ ջար
դել զընթացից իմոց վերար
կեալ զիս ի փրկութենէ, ապա
հերքեալս ես ի բարեմասն
նուէից՝ ո՛ր հատատեցայց։
Ոսկ եթէ՝ օրհնելի՛ է ած
ի՛նքս նո՛ր տիրապէս, ապա
օտարս ես ի մաքրութենանց՝
ընդ ո՛րս դասեցայց։ Ոսկ
եթէ ի կանխեդիեն մերձ
այսր եղէց յիշատակարան
ինձ կշտամբեա՛ եթէ ոսիրե
ցէք զիա՛ր աբք նո՛ր զի ատե
լո՛ւն խնդրէ աո՛ր։ և կրկին
հատուցանէ ամբարտաւա՛
նին, ապա յորմ՛էդ գնդի
ես գտայց՝ գերեալս ի՛
գաղտնեաց գտողին չարեաց։
Ո՛վ քանզի՝ զոր օրինակ տատա
նին տադնապաւո՛ տերեւք
անկոյ եղևէին ծառոյ շար
ժեալք ի հողմոյ ուժգին
բախելոց հոսեալք ի խո՛
նարհ, այնպէս չանացաւ ջար
դել զընթացից իմոց վերար
կեալ զիս ի փրկութենէ, ապա
հերքեալս ես ի բարեմասն
նուէից՝ ո՛ր հատատեցայց։
Ոսկ եթէ՝ օրհնելի՛ է ած
ի՛նքս նո՛ր տիրապէս, ապա
օտարս ես ի մաքրութենանց՝
ընդ ո՛րս դասեցայց։ Ոսկ
եթէ ի կանխեդիեն մերձ
այսր եղէց յիշատակարան
ինձ կշտամբեա՛ եթէ ոսիրե
ցէք զիա՛ր աբք նո՛ր զի ատե
լո՛ւն խնդրէ աո՛ր։ և կրկին
հատուցանէ ամբարտաւա՛
նին, ապա յորմ՛էդ գնդի
ես գտայց՝ գերեալս ի՛
գաղտնեաց գտողին չարեաց։
Ո՛վ քանզի՝ զոր օրինակ տատա
նին տադնապաւո՛ տերեւք
անկոյ եղևէին ծառոյ շար

գունակեցեր։ ՈՂ յայքա-
փոխ փոխատրութիք կրկին
նոյս մաքուր լինելոյ՝ անփո-
րեալ՝ և քեզ սիրատուր մրմ-
մարդեղութիդ քո բարձ-
սութիք ապագային հրաշից
աչքին մովսիսի՝ ի ցոյցս տե-
ցեր։ ՈՒր զերջանիկ ձեռն
պիւ վիշապի նմանեալ ցու-
թիւ՝ ի տիւին ապաթոյն՝ կեր
այլև յօտարազնիցն ընտրու-
զքոյդ մերովս նկարագրիլ
նին, ի կերպատութիդ առ ի
զանկենդան ցուպ գաւազա
նոր երանդ բռատրային՝ մա
ծեր արիւն ի ցամաքի։ ՈՒր
անորակիդ գունակութիք՝ ի
անաչմանդ քո հրամանի՝
ի գեղոյն՝ ի գծագրութիդ
նի արարեր։ ՈՒր զառեալն
ի քեզ յարմարեալ՝ պիտա
ճանուի՝ կենացն փայտիւ
դառնուի՝ իբր զմտաց անհա
անուշեցեր։ ՈՐ զմեռային
հրեշտակն աղիւսն համեմալ
հրեղէնն աղբիւրն համեմալ
քան նանաց ուոյն փրկութիք, խոր
բրին՝ յառակ այլայլութիք առ
ի բարին փոխարկութիք քա

մաց ընծայեցուցեալ։ ՅՈՐ
գարձուցանես զմորիկ մե
պաց ի յօդ քաւուե։ ՔՈՐ
զհուր բարկութիք՝ յանձրև
փոխարկես։ ՏՈՐ զբեանել
կինն ի բարեաց՝ կրկնակի
գոյիւ նահանջեցեր երկեւիղ
քնուի ի նոյն արձանի. ոչ
իսկապէս ընդ անպարտան,
և ոչ համայն ընդ պատժա
պարտան։ ԶՈՐ զլուծութիդ
ծովուն սահանաց՝ իբր զկար
կառս քարանց կատուցեալ
յերզանակեցեր։ ԷՈՐ զկարծ
րանիւթ վէմն անապատին՝
ի վիժակս վտակաց հոսեալ
բղխեցեր։ ԸՈՐ զյորդանան
նաև ջրոյն սքաշարժ վայրե
կուիքն՝ հրաշաւոր անդրա
գարձուք՝ ի յետնորդս հե
թանոսաց ի լուացումն յա
ձաղանին՝ ի թիկունս առա
քեցեր։ ՑՈՐ զպատուա
տեալ պարիսպն երիքովի
յօրինակ կործանման բըր
նուեն սատանայի՝ իբր զիե
թևուի յարդի ցնդեցեր։
ՈՐ զվնասակար ջուր նա

3 ԵՂԿ
19·11
4 Դտն
3·50
5 ՏՅՆ
19 ՁԶ
6 ԵԼՒՅ
14·22
7 ՅՈՒԼ
20·11
8 ՅԵՒ
3·16
6·20
9 ԵՂԿ
2·21
10 ԵԼՒՅ
15·28
4·9

ԵԼՒՅ
4·3
4·6·7

կարողացիս քո՛ւրեա ողորմել։
թէ եանուաղտեցուցիր լեզուս
քաղցրահայեաց տեսուածդ՝
առ այս խորհրդածեալ՝
ժողովեմ։ յայս իմն կենաց
դադրի հօտից՝ տրտնջեա և
առաջնաստեղծ հարստուս
թէեն։ Ար զպատկերս անխօս
առեալ՝ իբր զաստուած
մարմին՝ դուն ածես ի լերուն
զուգ քարեաց զպարատնօրա
տիս տեսողաց։ թէ ի նոցա
րեալ զպատճառն առ աւե
լուանին՝ կարգես ունայնս
և պատարուն։ լուսաւո
զիս ի մահուանէ։ Ար զանբարբառ բոլորակ
պիւ՝ թէ զբնութեես չար
երեւեցուցել այնր իբրի կեր
անառաջ իմն գաստիարակես։ Ար զանշարժն
անզգայ էութենին՝ իբր երա
րեսցես։ Ար զարուսեակին
կամ թողուլ դժնդակես զո
մուխի՝ դիւրապէս ունել
իբր զյարակայս։ յայտ արա
և դարձեալ ի նոյն կապես
ընականկալն շգիւտ մեղաւո
լաց կորստական նանց գուշակե
ցեր օրհնեալ ամենագութի։
Ար բուսուցանես յերկրէ
դալարի՝ զմեռեալն յանչնչա
կանէն։ Ար զանշարժն՝
իբր զընթացօղ էուսալարես։
Ար յանարդ արգանդէ՝ կո
չես քեզ պատկերակից։
Ար առ պատանեկաց աղօրիս
մբռնչելիս։ Ար յայտ
մաքուրս՝ հերս ընծայես։
Ար զաղաւորի սեւութիւն վար
սից՝ ի ձեռանէ կերպարան զար
մանագործես։ ցուցեալ
թէ՝ առ ամ ասկանն հեռաց
էորական յաղթօղ ես հզօր։
Ար փոխոխես զշրթունս
բնաւորականս ըստ բանին յա
բայ ի կամս հաւատարիմս։
Ար առասանես զերկիր և
զսիւնս նորին ի հիմանց,
նչանակեալ հաստատածին
դիւիւ թէ ց դու միայն ծնաս
անկորնչելի։ Ար հոլովես
զառաքեալս իբրև զանցուածոս՝

զնեացս շրջադրուքի բարեր
ինամոյս արուեստիւ սիրոյ՝
ընականկալն շգիւտ մեղաւո
լաց կորստական նանց գուշակե
ցեր օրհնեալ ամենագութի։
Ար բուսուցանես յերկրէ
դալարի՝ զմեռեալն յանչնչա
կանէն։ Ար զանշարժն՝
իբր զընթացօղ էուսալարես։
Ար յանարդ արգանդէ՝ կո
չես քեզ պատկերակից։
Ար առ պատանեկաց աղօրիս
մբռնչելիս։ Ար յայտ
մաքուրս՝ հերս ընծայես։
Ար զաղաւորի սեւութիւն վար
սից՝ ի ձեռանէ կերպարան զար
մանագործես։ ցուցեալ
թէ՝ առ ամ ասկանն հեռաց
էորական յաղթօղ ես հզօր։
Ար փոխոխես զշրթունս
բնաւորականս ըստ բանին յա
բայ ի կամս հաւատարիմս։
Ար առասանես զերկիր և
զսիւնս նորին ի հիմանց,
նչանակեալ հաստատածին
դիւիւ թէ ց դու միայն ծնաս
անկորնչելի։ Ար հոլովես
զառաքեալս իբրև զանցուածոս՝

կարողացիս քո՛ւրեա ողորմել։
թէ եանուաղտեցուցիր լեզուս
քաղցրահայեաց տեսուածդ՝
առ այս խորհրդածեալ՝
ժողովեմ։ յայս իմն կենաց
դադրի հօտից՝ տրտնջեա և
առաջնաստեղծ հարստուս
թէեն։ Ար զպատկերս անխօս
առեալ՝ իբր զաստուած
մարմին՝ դուն ածես ի լերուն
զուգ քարեաց զպարատնօրա
տիս տեսողաց։ թէ ի նոցա
րեալ զպատճառն առ աւե
լուանին՝ կարգես ունայնս
և պատարուն։ լուսաւո
զիս ի մահուանէ։ Ար զանբարբառ բոլորակ
պիւ՝ թէ զբնութեես չար
երեւեցուցել այնր իբրի կեր
անառաջ իմն գաստիարակես։ Ար զանշարժն
անզգայ էութենին՝ իբր երա
րեսցես։ Ար զարուսեակին
կամ թողուլ դժնդակես զո
մուխի՝ դիւրապէս ունել
իբր զյարակայս։ յայտ արա
և դարձեալ ի նոյն կապես

նիւթոյս՝ զնշխարդ կենաց
խառնեա։ 5 Ար հրամանաւ
ակնարկութե՛ ի խուն վայր
կենի՝ կազմեցէք պատրաստ
կացուցեր զանզարդութի
ամենից եղականաց։ Վո՛ւ է
զօրութի՛ և կարողութի՛ն,
6 որ շրջանակեա զժամանակս
ամց հոլովման աւուրց յայլ
նմանութի՛ բարեպատեհ տե
առղութե՛։ 1 Ար կարդաս
զանմուռնչան իբրև զիւենդա
նիս։ 2 Ար ազուես միայն,
և նորա ընթանան։ Ար միայն
հեծուս անկանիս անձառ
արուեստիւ հնարագիտու
թե՛ մեզ և առաւօտ։ Ար
յետ նախակարգ յօրինուա
ծոյն առաջնատեղջ լինիս
լուսին՝ յարարեր զվառաւո
րեալսն մեծամեծս հրաշա
կերտիցն հանդիսից՝ ըստ
գրոյն երջանկութե՛ կանխա
հիացն զարմացման՝ այլ ինձ
գոյացուի տօնելի տեսակի
անեղջ աշխարհագործուե՛
ես քան զոյն՝ ի մարդնալիզ
քո՝ որոց ո՛չ գոյ թիւ։

նեա։ 4 Ար ընդ մահացու
ես՝ շաւիղ վստահութե ուղղես
ի ծովս։ վկայուի եղեալ
հաւատի թե և յանկասկա
ծաւորն վայրի՝ քե պաշտպա
նիմք անդայթակղելի։ Ար
իբր զջուր կաթսայից՝ ի
հրոյ եռացեալ՝ ոմն զմեզոց
մրրիկ պղտորեալ՝ բանիւ
կամաց քոց խախուտանես։
2 Ար հայիս յերկիր և տա
տանես զայս։ զի անքանի՛ն
զմտաւորս զգաստացուցա
նես։ Ար իբրև զակատ մի ան
ձուկնաւի՝ ի վեր շարժուեց
ալեաց՝ զանբաւ թանձրուի
գետնոյս դղրդես։ որով
ծանուցեալ լինիս ամենից
հաստատածոց թե ինչ ան
երկբայելի։ Ար ի բան քո
զօրեղ՝ հիմնացեալ ունիս
զամ։ Ար սերմանես զար
տաշնջացեալ մարմինս յեր
րի, և զնոյն անկորուստ պա
հեալ՝ կրկին կենդանածը
նես։ 3 Ար ապականացուս
սանդեալ՝ անեղջս ըստա

1 Ար ի՛մէջ մահու և կենաց՝
14·3 2 Սամ 10·3 3 Ակս 15·42 4·5 6·50·52 5 Սամ 148·5 6 Ծաղիկ 30·26 1 Սամ 146·4 2 Եսայի 40·26 Յոբ 9·9

ԿԻՐԱԿԻ ԱՌԱՒՕՏԻ

ԱՐԴ՝ ընդ դէմ ոչ ինչ վիճելոյ բերեալն սաղմոս նախահաճառական՝ եւ յայլ մարգարէից մանաւանդ ինչ յօդեցեալ։ Վասն զի՞նչ վայ՝ ըստ իւրում ինքն՝ ի կերակրոյն, եթէ անզգայել ցաւոք ուտիցեմ։ Եւ կամ զո՞ր շահ սաղմոնի՝ եթէ ոչ ի միտս առնուցում։ Վասն զի նզովեմ զնա ինքն՝ ի նոսին՝ եւ ոչ զնա ինքն՝ ի նմանէ։ Եւ ոչ եթէ ամենայն ուրեք ի սուրբ գրոցն՝ ի բարձունս երկնի՝ եւ՝ի ստորեւս երկրի՝ եւ՝ի բեր նակիչս նոյ։ յաւիտեանս յաւիտենից ամէն։

փվէրսին յաւելուած կրկին հե ծանութեան՝ նորին հանդէպ ա նայն ուղիս մոգութեանդ։ Բան ի խորոց սրտից իմոց ընդ ։

1 ԱՌ ԱՐԴ՝ ընդ դէմ ոչ ինչ վիճելոյ բերեալն սաղմոս նախահաճառական՝ եւ յայլ մարգարէից մանաւանդ ինչ յօդեցեալ։ Վասն զի՞նչ վայ՝ ըստ իւրում ինքն՝ ի կերակրոյն, եթէ անզգայել ցաւոք ուտիցեմ։ Եւ կամ զո՞ր շահ սաղմոնի՝ եթէ ոչ ի միտս առնուցում։ Վասն զի նզովեմ զնա ինքն՝ ի նոսին՝ եւ ոչ զնա ինքն՝ ի նմանէ։ Եւ ոչ եթէ ամենայն ուրեք ի սուրբ գրոցն՝ ի բարձունս երկնի՝ եւ՝ի ստորեւս երկրի՝ եւ՝ի բեր նակիչս նոյ։ յաւիտեանս յաւիտենից ամէն։

ԱՌ ԱՐԴ՝ ընդ դէմ ոչ ինչ վիճելոյ բերեալն սաղմոս նախահաճառական՝ եւ յայլ մարգարէից մանաւանդ ինչ յօդեցեալ։ Վասն զի՞նչ վայ՝ ըստ իւրում ինքն՝ ի կերակրոյն, եթէ անզգայել ցաւոք ուտիցեմ։ Եւ կամ զո՞ր շահ սաղմոնի՝ եթէ ոչ ի միտս առնուցում։ Վասն զի նզովեմ զնա ինքն՝ ի նոսին՝ եւ ոչ

համ զիւս ինքն՝ ի նմանէ։ Եւ ոչ եթէ ամենայն ուրեք ի սուրբ գրոցն՝ ի բարձունս երկնի՝ եւ՝ի ստորեւս երկրի՝ եւ՝ի բեր նակիչս նոյ։ յաւիտեանս յաւիտենից ամէն։

ԱՌ ԱՐԴ՝ ընդ դէմ ոչ ինչ վիճելոյ բերեալն սաղմոս նախահաճառական՝ եւ յայլ մարգարէից մանաւանդ ինչ յօդեցեալ։ Վասն զի՞նչ վայ՝ ըստ իւրում ինքն՝ ի կերակրոյն, եթէ անզգայել ցաւոք ուտիցեմ։ Եւ կամ զո՞ր շահ սաղմոնի՝ եթէ ոչ ի միտս առնուցում։ Վասն զի նզովեմ զնա ինքն՝ ի նոսին՝ եւ ոչ զնա ինքն՝ ի նմանէ։ Եւ ոչ եթէ ամենայն ուրեք ի սուրբ գրոցն՝ ի բարձունս երկնի՝ եւ՝ի ստորեւս երկրի՝ եւ՝ի բեր նակիչս նոյ։ յաւիտեանս յաւիտենից ամէն։

4 Որ ահա զինեան մեր՝ քեզ դրեցեր։ 5 Որ զարդարու թիւն քո՝ մեզ ընծայեցեր։ Որ ընդ քեզ կրեցեր զհաշ տուքեն մերում վիրականակ։ 6 Որ ոչ երբեք լքանիս յո ղորմութենէ։ Վարձո զամ բարեշնեալս՝ ի պաշտօն բարի երկիւղի։ Օ՛ թմրեալս՝ ի զգաստութեի արթնութեէ սրտի։ Օ՛ անմաքուրս՝ ի սրբութեան պայծառութենէ կերպա րանի։ Օ՛ բաղմաբիծս՝ յան բիծութենի հանդարտութենէ պատկերի։ Օ՛ քեզկեալս՝ յողջութենի, որ ի դիպմանց ոչ խորտակի։ Օ՛ լացեալս՝ ի խնդութենի զուարթութենէ անախորժելի։ Օ՛ յուսահատեալս՝ ի քակտելի։ Օ՛ ամաչեցեալս՝ ի վստահութենի հաստատու թենէ անշարժելի։ Օ՛ խաւարեալս՝ ի լոյս երանութեան մկնելի։ Օ՛ մահու գերեցեալս՝ ի կեանս, որ ընդ եղծմամբ ոչ անկանի։ Օ՛ ի փառաւորեացն անուն քո

աստուած քանիւ սաղմոսին՝
ըեան ընդ իսրայէլ և ինձ
յերմարեցէք. յորժամ բարձ
ռաչմամբ ընդ հեծուիս իմ
Ա՛ղի արտասուս՝ ողորմ հա
Ա՛ծեցարուք առ սաղմոս,
4 Թագ մահ հովուեացք զնա,
ինձ, սուր կերիցէ զձեզ,
ցեալ՝ 3 Թագ ոչ կամիցիք լսել
ուին մարգարէքն ազդե
մեցիք ի բանս աճեան վըճ
կուն հրոյ. Ա՛շխարս պատ
արկեա ի վը նոյ կայծա
Ա՛ցէք առ սաղմոսն 2 Թագ
ծորք ի քարբառել բռոյին
րոյ, այնպէս այրեսցին մեղա
ռն եղէգն ի կայծականց հր
ձայնն՝ 1 Թագ զոր օրինակ վա
Ա՛ղաս լինձ կարդացէք առ
ցին ի նմանէ։

րե։ 9 և անխրատք մերժես
նեսցին անօրէնք երկրի,
և անբարիշտն բարձի յեր
հպարտից և համբարտաւանից։
Ա՛ահմէք՝ 7 օտար եղեն
մեղաւորք ի մօրէ և որ ինչ
կարգ սորին ցուցանէ։ Ա՛յս
րեմ առ սմին՝ 8 Թագ կործա
ծադեալ՝ և ոչ լուսաւորիմ
Ա՛ղջ ձաշակեմ, և ոչ քաղց
րանամ։ Ա՛ետանիւ լինանիմ,
և ոչ բժշկիմ։ Ա՛իշտ կան
խեմ ի նոյն՝ և դատարկ ե
րևիմ։ Հանապազ ձաղիմ, և
ոչ երբէք խրատիմ։ Ա՛ղո
քիմ դարձեալ, և ոչ զգաս
տանամ։

Ա՛ղբարև՝ 2 մեղք և անօրէ
նութիւնք իմ յիս, և ես մա
շիմ ինոսին՝ բաստ մարգարէ
ին որ ի դիմաց պարտաւո
րացն բանի։ 3 և տերունա
կան առակին՝ հին տիոցն և
նոր գինուոյն։ Ա՛յ զի Թագ
4 սատակին անօրէնք և մեղա
ւորք իմիաբին բաստ և այլեայ
ձայնին, ապա և ինձ դժնդ
խն նոյն բաժին հանդերձել
պահի։ Ա՛նգիտ ասեմ զսաղ
մոսն՝ 5 Թագ հատուցանէ այ
նոցիկ որք առաւել առնեն
զամբարտաւանութիւն։ Ա՛յլ
կգորդեմ սմին զընթերց
ածն՝ 6 Թագ օր ան ի վը

2Եչի 33։10
3Մաո 9։17
4Եսայ 1։31
5Սաղ 30։24
6Եսայ 2։12
7Սաղ 57։4
8Եսայ 26։18
26։10
9Ածայ 2։22
10Եսայ 5։24
11Սաղ 139։11
3Եսայ 1։20
4Սաղ 48։14
80։11

ԿՈ-

Ո՛Ր ԱՌԱՔԵԼՈՒԹԻՒՆ ԱՌ ԱՄ ԲՈՒՆ, ՅԱՄԻ ՈՒՂԻՂ ԵՍ ԱՅՍ. ԻՐԱ ՀՄԲՔ ԴԱՌԵՍ։ ԱՂՈՒԱՐԱՒՔ ԿՇՈՒԵՍ. ՁՆՇՄԱՐՏՈՒՔ ՀԱՒԱՏԱՑԵԱԼ ՆՈՒԹՔ ՀԵՏԵՒԻՍ։ ԽԱՐՈՒՍՔ ԸՆԹԱՆԱՍ։ ՍՏՈՒԳՈՒԹԻՒՆ ԱՐ ՐԵՍ ՕՍՏԱԿՈՒԹԻՒ ԿԱՄԻՍ։ ՈՒՍԱՒՐՈՒԹԻՒ ՀԱՄԲՈՒՐԵՍ։ ՓՈՐՁԻՔ ՅԱՆԴԻՄԱՆԵՍ։ ԱՅՐ ԿԱՅՆՄՈՒԹԻՔ ՔՆՆԵՍ։ ՈՒՆԻՍ ՆԵՆԳՈՒԻ, ԵՒ ՉԱՐ ԳՈՐԾՈՒԻ. ՅԱՅԼ ԱՄԵՆԵՒԻՆ ՀԵԶՈՒԹԻՒ, ՀԱՆԴԱՐՏՈՒԻ, ԵՒ ՈՂՈՐՄՈՒԹԻՒ։ ՈՒ ԱՌԴԱՐԱՑԱՒ ՎԵՐԻՆ ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒ ԱՆԱՅԼԱՅԼԻՆ ԿԱՆ ՀՕՐԴ ՀԱՆՁԱՐՈՅ՝ ԿՐԿԻՆ ՎԻՍՅԵԱԼ ԱՆՂԵՂ ԳՈՎԵ ԱՍԻՐ ՅՈՐԴԵԳՐԵՑԵԼՈՑՆ ՇՆՈՐՀՔ՝ ԶՈԱՏ ԲԱՆԻՆ ՍՐԲՈՒԵՔ. ՈՐ ԱՀԵ ԹՇՆԱՄԻՆ ԳՈՎԵՍՑԱՒ ԱՐԱՐԵԱԼՆ ՅԱՌԱՋԱԳՈՒՅՆ ՀՐԱՄԱՆԵՍ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱՍԱՑԵԱԼ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ՄԵՐՈՅ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՒՈՅՆ ՀԱՍԱՐԱԿԱՑ ՍՈՒՐԲ ԵԿԵՂԵՑՒՈՅՆ ՀԱՍՏԱՏԵՑ ԶՄԵԶ ՍՈՒՐԲ ԱՌԱՔԵԼՈՒԹԻՒՆ ՔՈ ՈՐ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՒՈՅ ԱՌԱՔԵԼՈՒԹԻՒՆ ՔՈ ՈՐ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՒՈՅ ԱՌԱՔԵԼՈՒԹԻՒՆ ՔՈ ՈՐ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՒՈՅ

ՏՕՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՐՁԱՆԱՒՈՐ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱՅՆՈՅ ՄԵՐՈՅ ՅԻՍՈՒՍԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՈՐԴՈՅ ԱՍՏՎԱԾՈՅ ՄԵՐՈՅ ՅԻՍՈՒՍԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՈՐԴՈՅ ԱՍՏՎԱԾՈՅ ՄԵՐՈՅ ՅԻՍՈՒՍԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՈՐԴ

զկշտամբութիւնն անվախճան
1 և ղտեղին յաբիտենից. և
զօրինակ նմին առնկալի. 2 և
ես ոչ իմացայ ըստ սաղմոս
ղին և ոչ մտաւեցի. 1 Այլ ի
մըռայլ մտաւորական կուրու
թեէ գնացի. Նուցեր մա
գարեին թէ՝ Ի զօրհնուի
ստացի որ զօրէնս դնէ. և
ես համառօտել զնոյն փու
թացայ. 1 Ըձան հոգևոր վի
մի գրել մատաբ քո սր յի
քս՝ զդաւիթ խրովքն բա
նիւք կանգնեցեր, ասելով
ինքեան ընտրութ առ սոյն,
1 Թէ պահեցի զօրէնս քո
յամ ժամ յաբիտեան. անդ
րադարձուք բանին միջնոր
դեալ զկրկին հաստատուին
թէ՝ և յաբիտեանս յաբիտե
նից. 1 Ընդորա և զտորին նմա
նիս մասին պարծանաց առ իմ
խրախոյս, և ոչ զկծծեցայ.
3 Ե պեցայ ի տօնս բահա
ղուս՝ և ոչ այ. 1 Ի յերկուս
հետս երկմտութէ՝ կրկին
կաղացի կասեալ ի բարեաց
ըս երդիծանելոյն հեղհեղ

տարանաւն կենաց ի քէն
ընկալաք. 1 որ ոչ ի կոծելն
ողբացի, և ոչ ի փողելն կա
քաւեցի. 1 Սգացեր անօրի
նիս 2 թէ մի՛ անօրինիր. և
ես ի նոյն չարիսն պընդե
ցայ. Ա Եղաւ օրիս 1 թէ մի
ամբառնար եղջիւր ի բար
ձունս. և ես զընդդէմն
դարձեցի. Նէ ոչ զգացի
երբեք զառածեալս՝ 3 թէ
ի ձեռին քո են եղջիւրք
աղբեայսոյ հպարտից ամբար
ձեալոց՝ խոնարհեցուցանել
և բարձրացուցանել. ըստ
ամբակումայ, դաւթի, և
զաքարիայ. Օրհնութիւն ինձ
կամեցար ողորմած. և ես
անիծեալս մեծ տարագրութ՝
խոտորեցայ յարժանին ինձ
մանն. Սիրեցի զբարկուն,
և ոչ զբարութիւն. 4 Ե ըզշա
փեցի ըստ գրոյն զնաւաբ՝
և ոչ զլոյս. Կենդանի ձայ
նիդ քո գթած՝ ապաւինեմ
պատասխանեցի. 5 Ո՛ւրդն
անմահ ասացեր բանիւ ե
սայեայ, և զհուրն անշէջ, և

ԿՀ

Ի՞նչ է ուզում ինձանից
Ես նախ անձ
Ուզում եմ
Ես նախ անձ

Ի՛Ո, ե՛ւ ծածկաւոր յայտնութեանց զա-
յայտիչ եւ զհմայ, զաստէն դարուվեր-
եղելոց քո՛ւ որդի բարձրելո՛յ, ո՛վ ար-
դ, ատեղծիչդ մեր Տէ՛ր Յիսուս Քրիս-
տո՛ս, որ ի վախճանս ամաց յերկնից
իջեր եւ մարմնացար ի սուրբ կուսէ
Մարիամայ, եւ ծնար ի մեզ մարդ
կատարեալ, եւ ի մեծ հրաշս ի խորհուրդ
մկրտութեան՝ ի Յորդանան գետ ի ձեռն
Յովհաննու մկրտչին, եւ ի մեծ հրաշս
ի խորհուրդ մկրտութեան՝ ի Յորդանան
գետ ի ձեռն Յովհաննու մկրտչին, եւ
ի մեծ հրաշս ի խորհուրդ մկրտութեան՝
ի Յորդանան գետ ի ձեռն Յովհաննու
մկրտչին

հանդիսից գայց վառուց փեսայ
լոզուքիցն աՀուր, առվաՀ
հին առիս պահեսցի։ Ի՛ն
նոյս թշուառի՝ օճուն չնոր
րեզմանիս։ Ի՛ծորիլ մարմ
դիս բնակեսցի յիմում գե
ի տիրատիպ խորանեա։ Ի՛ն
նկարուսն արեանդ զօրուե
ցեալս ընդդ։ Ա՛ի՛ եղծցի
կեանդ-նատուիդ՝ ։ի քո գրե
կուի։ Ա՛ի՛ ջնջեսցին գիծք
ուցս՝ անդաՀաճանելիդ փըր
րիս։ Ա՛ի՛ մերժեսցի յոգ
տուիչն՝ ի պատիլն պարտաՀա
սրբութիդ։ Ա՛ի՛ լքցի պա
նելս իմում, մի՛ Հեռասցի
թէ բարեգործեսցէ։ Ի՛միկ
խորհրդարանդ համարձակու
ման հաստուՀածդ մատինն՝
օժանդակեսցէ։ Ա՛ատուց
կատան՝ փրկչիդ իշխանուե
ազդեսցէ։ Զեւինս կար
ուեթե՝ քառաթեւիդ նշոյլ
Զարիցս նիւթոց իմոյս գոյ
պանակդ երկրպագելի՛ ի
զբայարան սրտիս միասցի։
փառք անագրուեդ։ Զահ
բերանոյս ամրութե ահմոյ՝

նից, մի՛ կշռամբեսցես կըրկ
նակի դատել ի մեծի ա
էութն։ Ա՛հա՛ հզօր՝ անքննին՝
անձառ՝ բարերար՝ թագաւոր
անմահ, առ այս կերպ պատ
կառանաց ինքնապարտաե
խոնարհութե։ որ ինձէն
զանձն մեծաւ ձաղանօք յո
դի դատեցի, լից նուաղա
լանօք այսր մատենի՝ անար
դանօք ամօթոյ զրկմանն ա
տանայի։ Ա՛ն զերեսս կերը
պի պատկառեցեալոյս՝ նշանա
խայիդ զօրացո։ Ա՛իասցի՛
կինիքդ լուսով ի՛գեղ տեա
կիս։ Ա՛մրաւեդ նշան՝ հա
տատեսցի՛ ի տիպ դիտակիս
նրեակ կենացդ փայտի՝
ձեասցի՛ ի պատկեր այտիս
Ա՛րուեատդ հրաշից՝ ի ձա
կասիս շուք նշանակեսցի։
Ա՛ի՛ այլայլեսցի յինէն դը
րոյմ. լուսապաճոյճ։ Ա՛ի՛
բարձցի ի տեսանելեացս
մտաց ձաձանչդ օրհնուեե։
Ա՛ի՛ մերժեսցի ի գլխոյս
առ հաւատչեայդ վստահու
թե։ Ա՛ի՛ սասանեսցի ի

մատն չարի՝ որ ես միայն
ծայ։ Ձիք քո առ այս ինչ
ցայ՝ մահացայ՝ և խոպատ եղ
անօրինեցայ։ Ես ապականե
զայ։ Ես խաբեցայ։ Ես
վատթարացայ։ Ես ընկղմ
թշուառացայ՝ արբեցայ և
ղեցայ։ Ես նզովեցայ։ Ես
ցայ, գերեցայ և գայթակ
Ես մերժեցայ։ Ես խորթա
մոլորեցայ։ Ես մատնեցայ։
խոտան գտայ։ Ես լքայ՝ կա
մեցայ և կործանեցայ։ Ես
յիմարեցայ՝ պարսեցայ և
պեցայ։ Ես օտարացայ։ Ես
այսր տարագրուեմ։ Ես վրի
մեռելոց. անպարտականդ
և ի սանդարամետականաց
յերկինայնոց և ի տառապանոց
օրհնեալ ի բոլոր գոյից.
Այլ և արդ՝ ի կրկին դա
աշխարհիս։
Երթեալ տանել, և այժմ
նային, և այժմ անդնդոյին։
զարաց. զի երբեմն եմ վեր
ինձ աստանօր ի թիւս հա
Նաւակն վտանգի։ Ընձաղա
մոլոով ընդ ես ի սե
Ահա գոլով ընդ իս ի նա

բարեգութ 2 զվերարկուդ
քաշեալ ողորմութեամբ։ Ա՞ստ
նին զգեստիւք պերճացայց՝
ծին յատկեցայց։ Ընձաղա
պճնեցայց։ Երախտեօք մե
կոյվք վաստակօք
ցայց։ Ո՞րովք ի քոյոց այսի ծանաւ

անապականութեանդ տաժանե
ցեալս մեղօք մարմնոյս։ Ա՛ի
յարիցէ ընդ քոյս՝ բանակա
կուն։ Ընդուզիչն հոգւոյս՝
վանեսցի՛։ Ի սահմանաբնա
կիցն սպասիցէ՝ մի՛ ընդ իս վեր
երեւեսցին։ Օրհնեսցի՛ ան
համբ քո գթած՝ վիհն իմ
հանգաստեան։ Աղօթս քո
լցցի՝ գուբն իմ գերութեն,
Ընդարձակեսցի՛ քեւ ինձ՝
առիղին թշուառութեն։ Ան
դօրը եղիցի խնամոյ՝ ինձ
բանան բարիութեն։ Ինուսցի՛
զիս առ աճուն՝ արգանդն
մրթութեն։ Ցուսով քո շտե
մարանեսցի՛ զիս՝ յարին այն
անձկութեն։ Ձեռամբ քո
պահեցայց՝ ի խշտին տարտա
մութեն։ Ի՞նձ քո ընկա
լայց՝ ի առնէն տագնապի։

վատահացի սիրտ ունել։ Եւ
հոգեշունչ։ Եթէ իւղ որ
զաղտոմն եւ զբանս նորին
այսմիկ։ Բայց յիշեցէք նա
թին, եւ ես ինձէն վկայեմ
ինձ միայնոյ գրեալ զեղուս
կասցի այնպիսին ինքեամբ
եւ սովիմբ ըստ նմին ողորմեալ
նման։ Իսկ եթէ յարդարոց
նա եւ իմովս բանիւ կցորդեալ
սուսն։ Այլ եթէ երկան
մաղթանաց այսր ժառանգի
զայս դեղ

ՈՂ՝ որ ոք

անվտիտիս բարւոյ։
Լ՛ըդ՝ կամք՝ զո յինս, և խա
տարն՝ ինձ ձառագայթ։
Լոյս յուսոյ զոյ այգ, և
դիշերն՝ վաղորդայն։ Արդ
նոյ զո հազորդեալ, և յամո
թեան կարծեաց ապրեալ։
Լոկ ես ոչ գրեմ զանձն իմ
կենդանի՝ վն անվախճելի
վախճանին։ Զարձեալ՝ զինս
ոչ վարկանիմ կորուսեալ՝
զո անեղկեան նորոգմանն,
Որե փակեալ համարիմ ինձ
զեզ կենացդ՝ վասն անբաշ
խելեացս պարտեաց։ Զարդ
ձեալ՝ բացել ինձ զդրախտն,
վասն փրկուելն աւետեաց
Քանզի ոչ այնքան վհատու
թեն գոյժ տագնապէ, որ
չափ փրկուեդ քաջալերել
ձեռն կարկառէ։ Լ՛ըդ՝
տուր տուր ողորմուի
Լ՛ո ամ ձայն գոհաբանեալ։
Օրհնել յաւիտեանս ամէն։

Ա տոցջ յականջս ամենալուր
նի՛ անմռնչելի հառաչմանս
դընդոց մահուն գերեզմա
թեա։ Ի դուռն խորոյն ան
նաթշեւաւ ախտաւորուհի։
Ընկեր մատուցեա քաղ
դիլ կորստական կարեաց։
Հ օշահիւն բժշկիպէս զանձ
ոտնապիս։ Հասի՛ր հաղոր
ի տարակոյս անձեռնհաս
հեաց ի թշուառուհիս։ Տես
կեա՛ ի բեկումիս։ Իսանար
նայեա՛ ի վտանգս։ Ա՛կնար
խնայեա՛ ի արդասիրեա։
լոյ սուր յա՛ք։ Ողորմեա՛
րուքեց։ Ա՛րդեաք բա
ողորմութեց։ Պարգեւք բա
ծածկատեսիդ զսոյն պղծա
բաւով իմն անազդեցեա՛
նոյս ի հող լուծելոյ՝ բար
տուանիլ։ Ձասցէ և մարմ
անմահունչ ձայնիւ զայս խոս
պատեան չիրմէ վերարկուին
րացս քակտեցելոց ի հողա
աղաղակէ։ Ո ՛չեյ՛ և ոսկե
լոյլ՝ առանց լռելոյ միշտ

ա՛ռ որ զպղծոյ լինիցի կըր
կին երկուցեալ ի վիմին խոկ
հատատուէր՝ ուսեալ ի պո
զոսք։ գուցէ անկեալ ի յեր
կիր՝ սահմանողն այսմ կա
նոնն իրաւադատի կշռեալ
նմանեսցի։ Ա՛յլ առցէ զայս
կշռամբուն մաքուրն՝ նիւթ
պակաց, առ ի չլինելն
անընտրողաբար յանձեռն
հան բարձրուէ։ Ա՛ն պատ
ժապարտն՝ առիթ ազատու
թե։ որով ամբարձեալ ի
կործանմանէ հոգևորական
մահուն՝ ապրեսցի յաւասիկ
Ասկ ինձ եղիցի պատգամ
այս բանի՝ արձան փորագ
րեալ ամենևին անեղծանե
լի։ Ա՛ր փոխանակ իմոյ եղ
կելոյս անձին մահացուի՝
անդադար հնչմամբ հեծուե
լոյ՝ առանց լռելոյ միշտ
աղաղակէ։ Ո ՛չեյ՛ և ոսկե
րացս քակտեցելոց ի հողա
պատեան չիրմէ վերարկուին
անմահունչ ձայնիւ զայս խոս
տուանիլ։ Ձասցէ և մարմ
նոյս ի հող լուծելոյ՝ բար
բառով իմն անազդեցեա՛
ծածկատեսիդ զսոյն պղծա
տիլ։ Ա՛ր գթուեցեր Ա՛ղբիւր
ողորմութեց։ Պարգեւք բա
րութեց։ Ո՛րդի բարձրե
լոյ սուր յա՛ք։ Ողորմեա՛
Ա՛ստուա՛ծ։ Ա՛րդասիրեա՛
Ա՛յսօր՝ ի մտանգս։ Ա՛ճնար
կեա՛ ի բեկումիս։ Իսանար
հեաց ի թշուառուհիս։ Տես
ի տարակոյս անձեռնհաս
ուռնապիս։ Ձասի՛ր հաղոր
դիլ կորստական կարեաց։
Հ օշահիւն բժշկիպէս զանձ
նաթշեւաւ ախտաւորուհի։
Ընկեր մատուցեա քաղ
րութեք՝ ողորմագին հեծու
թեա։ Ո ՛չեյ՛ ի խորոյն ան
դընդոց մահուն գերեզմա
նի՛ անմռնչելի հառաչմանս

կոյց տապանին ազդումն ան-
բեւլաթայ։ Այն զմահացե-
ցուսցես լինիլ տնակից ինձ
յիս ողորմութիւ՝ և մի՛ թողա-
զքեզ ուր քո։ Հայեաց
հաւատով։ Լո՛րդ՝ աղաչեմ
րիդ հրամանի անէղծ եմ
սիդ։ Ով՛ ի կորուստ մա-
խօսիմ, մեռեալ եմ անհա-
զի և այժմ մինչ կենդանեօք
սրտի արդահատելոյս։ Ոչ
անխուխոխական լինիլ ըստ
տեսցէ օրհնեալդ քո բան՝
արգահատութիւք ։ Ձատաս
սրտաբեկ և յոգնաթախիծ
ձարարգել շնորհին են ահա
ամենաթշուառ և խա-
տուն յանդիմանեացես ։

կեն

24։15

1Թգ.4
31։8, 9

ընդ ինձ ընկենուլի՝ մի՛ ընկե-
քանեաց բազմապատիկ քոյ
գեհենին պիտեացես ։ Այս
ի բաց ընկենուլի՝ մի՛ ընկե-
տիկ վանեացես ։ Ով՛ խոթո-
անգոնելի՝ մի՛ իբր զբռնամոլ
վարկանիցիս ։ Ով՛ գարշելա-
տաղտկալի՝ մի՛ իբր զոսոխ
մամարտ գտցես ։ Ով՛ տիրա-

1Թգ.5
1։25

ղեցաղ՝ ձայն պաղատանաց
վտանեալ անդամոց ։ Ահ
ող զի գրաւական կենդա-
նութիւնս անապական է, ան
փոխոխ լեցի և սիրոյդ քո
գթութիւն։ Ացէրդ լեր հեղուք
տաժանաւորս տկարութիւնե ։
Ամեռեալ պատկերիս՝ մի՛
ախոռ պահեացես ։ Ընդ ան
լունչ կերպարանիս՝ մի՛ ի
դատ քննութեան մտցես ։
Ամենօ տանջելոյս՝ մի՛ հար
հածօ յաւելցես։ Ընդ բե
կեալ խեցեղէն անօթոյս՝
մի՛ ուժգնութիւք մարտիցես։
Ձեռաւ կոշկոճելոյս՝ մի՛
բարկութի կրկնեացես ։ Ամո
ծանեալ շինուածոյս՝ մի՛ պա
տուհաս մատուցանես։ Ով՛ ինձ
սպանելոյ՝ մի՛ քարինս արձա
կեացես։ Ի ուշոյս չախչախե
լոյ՝ մի՛ տատիկս որստացես։
Ծողոյս՝ անպատուելոյ՝ մի
իբր ամբարհաւաճի ուժ
գինս մռնչեացես ։ Ով՛ մո
խիրս մերժելի՝ մի՛ ի դատ
ընտրեալ կոչեացես ։ Ով՛
շիս ցնդելի՝ մի՛ իբր զքո դի

կենդանաւորն Թնդման՝
Թշուառն Թաղման՝ աղաղակ
ձայնի հառաչման լսելոց՝
քեզ հաշտեցուցչաց՝ յար
գեսցես լսել միայն բարե
գութ, հոգեսէր, հզօր,
մարդասէր։ Եւ հոգիդ քո
բարի՝ բնակեսցի ընդ ի-
լոյս առնելով ինձ՝ ի խաւա-
րի։ Ընտացեն ընդ իս կենա
րար քո կրից պաշտեցեալ
մասունք. զի իբր զաճանդ
գանձու զիս պահել՝ ի քեզ
կենաց նորոգման ընծայե-
ցուսցեն։ Ողջոյն անվատ
նեղի զինուց ինձ պատկանեա
ցին. ընդ իս յարակայեալ
քարինք պարսից հոգևոր
հնարից՝ զչարին հալածել
զգունդ։ Արտն որ առիս՝
քո ևար վանեսցի։

Ո՛ի Թէ յարից՝ ի վէր իմ
պատերազմիլ տեսեալ զքա-
զաքն ունայն՝ ի զօրից և զազ
դուպականացն գործի ապա-
ձայն, զքեզ ևար ունիմ մշտըն
ջենաւոր և աննիւրհելի պա-
հապան։ Ո՛ի Թէ ա՛յժմ իակ

կապարձից՝ նմին պատահես
հնարից աղէտից փրկ-
անխափ արագեալ յառաջ
քան զօրն կատարածի՝ ոչ
շաւիղ արգելան ինձ պատ
րաստեացե, առաքեմ զա-
զօթս ևրուննականս՝ նմին
գան մահու։ Ընթէ՝ ի վայր
զիս հնարի կործանել՝ զծըն
րադրուի արարչէդ։ Ընթէ
՝ի մոխիր երկրի Թաւալել
ձեռն բերիցե, 3 երեսացդ
այ՝ ինոյն մածուցումն՝ զնա
հերքեսցե։ Ընթէ վաստակ
ինչ ցուցոյնիւթեսցե, 4 քըր
տունքն յուսոյի արեամբն
զանգեալ փրկչէդ ևի՝ զնա
խուեսցե։ Ընթէ յընթացից
բարեաց զշունչն իմ պատան
դեսցե, 5 կապանք ամենա
տեղծիդ՝ զնա արձակեսցե։
Ընթէ յուրացուի պարգևաց
լուսոյդ բռնադատեսցե,
6 հայհոյուեն համբերուիդ
ածամարտիցն՝ զնոսին ընդ
կարկեսցե։ Ընթէ հարուած
նետից գաղտնաձիգ զինուց
ինձ արձակեսցե, 7 կարկն
հնարից աղէտից փրկ
կասպարձից՝ նմին պատահես

վզել ընդդէմ հնազանդու
պարտաւորութեան։ Լթէ ընդ
խաչին ըմբռնել՝ խափա
նել զիս առնել հնարաւո
րութեան, ւթուքն զոր ընկալար
տէրդ քրովբէից ընդ մեզ
ծորիս՝ զնա պատկառեցուա
ցէ։ Լթէ ժանիք ծախօղք
ինձ ցուցանիցե, 2 լուսնթի
երկնաւորիդ բերանոյ՝ զնա՝
պապանձեցուսցէ։ Լթէ
խածմունս աղուէսական հոգ
ւոյս ազդեսցէ, բեւեռացն
հարմունք հաստողիդ բնաշ
էից՝ զնա կոկծեցուսցէ։
Լթէ յընթացս անիրաւուեցը
խորհրդոց զիս մոլորեցուա
ցէ, սևեռաք ուից անհաս
նելոյդ զնա կապեսցէ։
Լթէ հրապոյրս ինձ դըժ
նեայս արբուսցէ, ւքացախն
ընդ լեղւոյն խառնեալ յար
բուսն բարերարիդ՝ զնա
դառնացուսցէ։ Լթէ առա
ջին ձայնակամբ վայրկեան զիս
դատէ, առակալն խորհրդով
խաչին ըմբռնեալ՝ խափա
նակէզ վատնիչ խորշակին՝
զիս ի յարմատոց խախտել
կարծիցէ՝ ի զօրութէ նշա

ՄԱՐԿՈՍ
ՄԱՏԹԷՈՍ
ՂՈՒԿԱՍ
ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ

ՄԱՐԿՈՍ 14.75
ՂՈՒԿԱՍ 27.29
ՄԱՐԿՈՍ 15.31
ՂՈՒԿԱՍ 18.22
ՅՈՎՀ 11.3,5
ՄԱՐԿՈՍ 2.10.11
ՂՈՒԿԱՍ 23.6
ՄԱՐԿՈՍ 14.65
ՄԱՏԹ 26.63
ՂՈՒԿԱՍ 27.48

ՄԱՐԿՈՍ 8
ՂՈՒԿԱՍ 9
ՅՈՎՀ 12
ՄԱՐԿՈՍ 13
ՂՈՒԿԱՍ 10
ՅՈՎՀ 11
ՄԱՐԿՈՍ 14
ՂՈՒԿԱՍ 22
ՅՈՎՀ 12
ՄԱՐԿՈՍ 15
ՂՈՒԿԱՍ 23
ՄԱՏԹ 27

նոյ ի մէջօրէական ւյ տա
պոյ փորձութէնն՝ արեգակ
նակէզ վատնիչ խորշակին՝
զիս ի յարմատոց խախտել
կարծիցէ՝ ի զօրութէ նշա
խաչարանքի մտանել ընդ
աչս անմօթեսցի, 8կուխումն
զնոյդ ձորձոլ պատեցեալ
լրման առնիցէ՝ զնա տանջե
ցէ։ Լթէ մոլեսցի զվատա
հութի ձեռինս կապել՝
ցերեկն մատուցեալ՝ ի յայլ
դոյացուցչիդ՝ զնա չարչա
րեալ ըմբերանեսցէ։ Լթէ
ձաղանօք այպանանս զիս կա
տակեսցէ, ւօտանիքն ծաղու
ամենազօրիդ այ՝ զնա հեդ
նեսցէ։ Լթէ բժժանօք
ինչ յոտութից կախարդել
խորամանկեսցէ, ւապտակն
դիմաց հզօրիդ այ՝ զնա ատատ
կանգ առնելոյ սկսցէ։ Լթէ
ի մուտս գիշերային մըթու
թէ՝ խաչարաւ խաբէութէ
լինեալ մարտիցէ, ւշ ի ձա
ռայիցէ լուսոյ երևման
քո աւր խայտառակեսցի՝։
Լթէ ի միջօրէական ւյ տա
պոյ փորձութէնն՝ արեգակ
նակէզ վատնիչ խորշակին՝
զիս ի յարմատոց խախտել
կարծիցէ՝ ի զօրութէ նշա
խաչարանքի մտանել ընդ
աչս անմօթեսցի, 8կուխումն
զնոյդ ձորձոլ պատեցեալ
լրման առնիցէ՝ զնա տանջե
ցէ։ Լթէ մոլեսցի զվատա
հութի ձեռինս կապել՝
ցերեկն մատուցեալ՝ ի յայլ
դոյացուցչիդ՝ զնա չարչա
րեալ ըմբերանեսցէ։ Լթէ
ձաղանօք այպանանս զիս կա
տակեսցէ, ւօտանիքն ծաղու
ամենազօրիդ այ՝ զնա հեդ
նեսցէ։ Լթէ բժժանօք
ինչ յոտութից կախարդել
խորամանկեսցէ, ւապտակն
դիմաց հզօրիդ այ՝ զնա ատատ
կանգ առնելոյ սկսցէ։ Լթէ
ի մուտս գիշերային մըթու
թէ՝ խաչարաւ խաբէութէ
լինեալ մարտիցէ, ւշ ի ձա
ռայիցէ լուսոյ երևման
քո աւր խայտառակեսցի՝։

այրիմ, և երիկամանց ազդ-
Ի՞ղէ ցօղով արտասուեցաս
և բոցով շնչոյս ձեռնհասիմ։
Ի՞նչէթ խղճիս խոցոտիմ,
ջանօք սրտիս տապանամ։
հարստահարեմ։ Աշտամբանաց
քարամբք կոծիմ, և հատա-
խոստովանիմ, և զմեղանս
համբուրեմ։ ՚Ո՛վ պարտուիս
Նիմ, և զդարշապարիդ հետս
յուսամ։ ՚Ի յոտս քո անկա
ողորմութէ վրկչիդ սպասել
դուն որ ՚ինձմէ։ Որ գալըս
տեսանդ քոյ ակն ունիմ, և
դ՚ի վէմն մահու զնա մեռուս
խեսցէ, բնակիլ կենդանոյդ
մահու հայիլ զիս խարդա-
ըմբռնեսցէ։ Անթէ յատակա
կատաւ էից ունողիդ՝ զնա
պարսիակեսցէ, ։ պատանացն
վշտաց դժոխականաց զիս
հերձեսցէ։ Անթէ երկամբք
ատելդ ադամայ՝ զնա
աչեդ զինու մեղայն ՚ի կողմ
վիրաւորեսցէ, 3 ըստուերա
մահ սատակման զիս վանեալ
զնա կործանեսցէ։ Անթէ ՚ի
բանտի անսահմանելոյդ՝
իմ ուսուսացէ, բերումն պա
թէ անդ հրամանի զանձն

ըմբռնման սաստկագունի
յանվախճան տանջանարա-
նին։ Անթէ ընդ առաջին
հարուածն դժոխարեսցի,
գոյժ կորստեան յետնում
սատկմանն անշէջ գեհենին՝
որ պատրաստեալն է նմ և
նորին հրէշտակոց՝ նմա պատ
մեսցի. որ յաւետն մեծի՝

մեծին ատենի։

Լսակ ինձ ապաւինեալս ՚ի
քեզ տէր յո մրայն թագաւոր
ինքնակալ՝ զօրեղ՝ արարիչ
երկնի և երկրի՝ և ամ զար
դուն որ ՚ինձմէ։ Որ գալըս
տեսանդ քոյ ակն ունիմ, և
ողորմութէ վրկչիդ սպասել
յուսամ։ ՚Ի յոտս քո անկա
նիմ, և զդարշապարիդ հետս
համբուրեմ։ ՚Ո՛վ պարտուիս
խոստովանիմ, և զմեղանս
հրապարակեմ։ Աշտամբանաց
քարամբք կոծիմ, և հատա
նանք սրտիս տապանամ։
Ի՞նչէթ խղճիս խոցոտիմ,
և բոցով շնչոյս ձեռնհասիմ։
Ի՞նչէ ցօղով արտասուեցաս
այրիմ, և երիկամանց ազդ-

ԿԼ.

ՔԱՆԶԻ յոյժ ար դար է բան իրա ընդդէմ քո, եւ ոչ մի՛ ամբարտաւանանայ բերան քո ի վերայ Աստուծոյ. զի կորիցէ ամբարտաւանութիւն ի բերանոյ նորա, եւ ոչ գտցի նա։

Եւ ես տեսի զերկինս նորոգեալս եւ զերկիր նորոգեալ, զի երկինքն առաջինքն եւ երկիրն առաջինն անցին, եւ ծովն այլ ոչ է։ Եւ զքաղաքն սուրբ զերուսաղէմ նոր տեսի ես իջանելով յերկնից ի կողմանէ Աստուծոյ, պատրաստեալ իբրեւ զնշանակեալ հարսն զարդարեալ առ արանդրն իւր։ Եւ լուայ ձայն մեծ յերկնից, որ ասէր. Ահա խորանն Աստուծոյ ընդ մարդկամբ, եւ բնակեսցէ ընդ նոսա, եւ նոքա լինիցին ժողովուրդք նորա, եւ ինքն Աստուած ընդ նոսա եղիցի նոցա Աստուած։ Եւ սրբեսցէ Աստուած զամենայն արտասուս ի նոցանէ, եւ մահ ոչ եղիցի այլ ոչ սուգ եւ ոչ աղաղակ եւ ոչ ցաւ եւ ոչ տանջանք այլ ոչ եղիցին, զի առաջինքն անցին։ Եւ ասէ ինձ որ նստէր ի գահոյսն. Ահա նորոգեմ զամենայն։ Եւ ասէ ինձ. Գրեա, զի ճշմարիտ եւ հաւատարիմ են բանքս։ Եւ ասէ ինձ. Արդէն եղեն։ Ես եմ Ալփա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան։ Ես ծարաւեցելոյն տացից ի ջրոյ աղբերէ կենդանւոյ զարդարեալ։ Եւ ասէ ինձ. Գրեա, զի ճշմարիտ են բանքս։ Եւ ասէ ինձ. Արդէն եղեն։ Ես եմ Ալփա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան։ Ես ծարաւեցելոյն տացից ի ջրոյ աղբերէ կենդանւոյ զարդարեալ։ Եւ ասէ ինձ. Գրեա, զի ճշմարիտ են բանքս։ Եւ ասէ ինձ. Արդէն եղեն։ Ես եմ Ալփա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան։ Ես ծարաւեցելոյն տացից ի ջրոյ աղբերէ կենդանւոյ զարդարեալ։

Աստ դարձեալ և անդ
և անդէն խայտառակեալ,
Որ աստէն անդառնալ եմ,
ոչ ինչ խրատեցեալ։
Ձայնիդ անձն իմ ողբալի և
բաբելոնի ի մարգարէին
ընդ երուսաղէմ։ առակ
Վանզէ միշտ խրատեալ
մահու ի յարեաց գնդից։
ի կոյտս մոխրոց։ Ա՛յրս
աղբևաց։ Ալէթնա հոսեալ
Զկթա հեղեալ ի գուբհս
Բոյոս արմատաքի խլեալ։
լեալ։ Խորանս խարխալեալ։
ղաւաղեալ։ Ցարկս տապ
Տունկս գօսացեալ։ Նեցուկս
խորտակեալ։ Փայտս ամենայն
ին փտեալ։ Անդրագործս ա
Արգարիտս մանրեալ։ Ակ
նըս պատուականս սուզեալ։
կորուսեալ։ Ասբս ընկղմեալ։
կնեւ-լինքս կիղել։ Ի մպանակս
Ամանութիս փոխեալ։ Ա՛ր
ռեալ։ Կնիքս այլակերպել։
հակս ջրեալ։ Ա՛ճիռս պատա
րեանս հեղեղեալ։ Ա՛ուր
Վրանցել ծառս արմաւենոյ
Վինիս յեղաշրջեալ։ Ցո

վայելեմ՝ ի փրկութենէն։ Նա
վանեալ է խաչիւն, և ես զո
րացեալ նշանաւն։ Նա հեր
քեալ ի լուսոյն, և ես միշ
ցեալ ընդ փառացն։ Նորա
ոչ խոստացար հնգիսատ յերկ
րի, 6 և ինձ զերկինս սեպ
Հականեցեր։ 7 Նորայն
կտրեցեր զառհաւատչեայ,
և զինն՝ առանց խղելոյ յա
րակայեցեր։ 8 Նա յերա
մակս խոզիցն արդեւլեր, և
յիս դու ինքն զօրացար։
9 Նա կարճաց օրինակեր
ցեր, 10 և զիս ճառագայթ
Նշանակեցեր։ 11 Նա սող
նոց նմանեցուցեր, 12 և զիս
քոյովդ անուամբ կնքեցեր,
Ահա ես զերախտիսն այդ
լեալ՝ զայգաքանեաց բարեաց
արարողի, և չարին զինի
միտեցայ՝ հայիլ ընդ նմին
յատակս դժոխոց։
13 Նա անարժանս բարեաց։
Նընձինս երախտեաց։
Նընդունակս սիրոյ։ Տ
ոամբք մեղաց ձգեալս։ Ո՛ն
բիկամունս խորոց խոցեալ

ցեսայի 12. 2

6 Ակոբ 2. 6
7 Յովհ 16. 11
8 Մատ 8. 32
9 Ղուկ 10. 9
10 Մատ 5. 14
11 Ղուկ 10. 19
12 Մատ 28. 19
ւեսայի 13. 19
Եբեր 20. 4

Ա

ՐԴ՝ ի յիշատակ կուե վե
րադրեցե ղոդ՝ ոյնք
յաժուռատ են սպառնալիքը
ինձ ժամանեցեալք, զիարդ
դադարեցայց ի նորոգ ոչ
բերգութենց, և կամ որպես
զցամաքումն առցեն հեղեղք
արտասուաց։ Ո՛վ ի թէ
ջորեքշաբաթեան առաջք գե
տոցդ յորդահոսան ծաւալ
մանց՝ ոյնք զեզեմ և զերկիր
ա՜ հասարակ առուգանեն՝ լիա
ծաւ կարծիք՝ և անդ կա
տարած։ Ա՜ստ խեթ՝ և անդ
հատուցումն։ Ա՜ստ արկածք՝
և անդ հանդիպք դառաստա
նի։ Ա՜ստ ձաղեալ՝ և անդ նախատեալ։ Ա՜ստ
թինամանեալ՝ և անդ յանդի
մանեալ։ Ա՜ստուստ ապշեալ՝
և անդանօր լքեալ։ Ա՜ստ հե
ծումն՝ և անդ հատաչանք։
Ա՜ստ կարծիք՝ և անդ կա
տարած։ Ա՜ստ խեթ՝ և անդ
հատուցումն։ Ա՜ստ արկածք՝
և անդ հանդիպք դառաստա
նի։ Ա՜ր ոչ ե բան իրա
նից, և ոչ ձայն պաղատա
նաց։ Ա՜յ թիւնք աւուրց,
և ոչ երկք ժամանակաց։ Ա՜յ
ուղք յուսոյ, և ոչ դրունք
ողորմութենց։ Ա՜յլ պաշտ
պանութենէ, և ոչ ձեռն այլոց
լուծեան։

Ա՜յլ դու ապաւինութի։
Դու ինքն վերկութի։
Դու այցելուի։ Դու և
քաւուի։ Դու երանուի։
Դու քաժշկութի։ Որ ողոր
մութի։ Ա՜խոյն հզօր։ Կեն
դանի։ Ա՜ճառ։ Տէր յո քո
բարերար ած։ Օրհնեալ,
օրհնեալ, և դարձեալ օրհ
նեալ։ Ա՜նդ հոգւոյդ քոյ

ա՜մի, զբղխուսին երից իւրեանց
պէս բաւականութիւք բաշխեալ
ա՜ս հասարակ առուգանեն՝ լիա
մանց՝ ոյնք զեզեմ և զերկիր
տոգդ յորդահոսան ծաւալ
ջորեքշաբաթեան առաջք գե
արտասուաց։ Ո՛վ ի թէ
ղցամաքումն առցեն հեղեղք
բերգութենց, և կամ որպես
դադարեցայց ի նորոգ ոչ
ինձ ժամանեցեալք, զիարդ
յաժուռատ են սպառնալիքը
լոդդ՝ ոյնք
րադրեցե
կուե վե
տակ ահար
ի յիշա
ի խոտոց սրտից քոյոց ա՜յ։
Ընդ աղերս մտաքնոց։ Բոն
ծութեան՝ Ընդին հոգւոյդ սո
փվերսին յաւերժած ուիկն հե
մեծիդ՝ յաւիտեանս ամէն։
ալալալ

իմոյ մատնչին, զի ի գատա-
շինն ի կենաց զոյս ճանապարհ
2 Եւ ետու զընտրութիւն հա-
րուածոց մաքրութեան, որ զնո-
վարուց մաքրութեան, որ զնո-
Եւ կազմեցի Թոշակ փրկուե-
չի քո կալ համարձակեցայցի,
աղերս աղօթից, որով առա-
Եւ հանդերձաւորեցի քեզ
նապ տավղոյն իմոյ քաջկնեցից
անեղականն, որով զտագ-
նչհատոս պաշարաց ի յուղին
հեցայց։ Եւ համբարեցի
ի ընչմանէ մրրկաց օդոյն պա
զուն հարկաց ձգեցի, որով
ի մուտս ձեռանն աւուրցն
խռովութիւն կերակրել պատ
ամրութիւն որմոց՝ եւ ոչ ձե-
ի հունձս արմտեաց՝ որով
ցուցից։ 1 Եւ վաստակեցի
րանն կենդանարար անմահա
Եւ գնացի ի քո պատուիր
ահմանեցեր ինձ բարերար,
յուխտին կենաց զոր դու
րենութեանց։ Որ ոչ կացի
մեղաց՝ եւ արբանեակս անօ
մեղաց զաստկութիւնէ զերծ
զովացուցանել ոչ բաւական
նասցին։ 2 Ընդ կամ մարգա
րէին ուրախ լըզձականուն կըր
կին ինձ լոյսի գլուխս ջուրց
բազմութիւնք, եւ ձրագարան
տեսուեց կերպին՝ աղբերց
կայլակամբք, զբեւկման ոգ
ուոցս չափել զամանգ ոչ ձեռ
նարկեացին։ Ընդ ոչ երերա
կանք չայլից համօրէն բանա
հիւսից կանանց լալականաց,
ի սիրտ եւ յոգի վիրաւորե
լոց՝ զաղետ վտանգիս ի
կերդ արկանել եւ կամ ինձ
ուադս ձայնից բերել։ 3 Ամ
ե օրն լինելոյնէ նզովեալ.
եւ ոչ յոբայ, 4 կամ երեմիայ,
պանզի տօնելի ե օրն նո
ցին, (զորոց մի ի նոցանէ
ոչ արժե աշխարհ) եւ ոչ տա
բագրելի։ Ընդ պա ուրեմն զինա
նկատեալ եղեալ զոչ արժա
նիս լուսոյ, եւ կամ միոյ մա
նուոր բարւոյ զհանդիպումն
աւուրն անիծին. յորում
ես գտայ կորստեան որդիս

ես 30:6
3 Թագ 2:4
2 Մակ 5:25

Եւ արդ՝ զինչդ առից մինչ
Թարուխի այսքանեաց վըշ
տաց։ Եւ կամ ընդ ո՞րքա
նեաց տարակուսանաց խա՞
ւարի՝ լուսաւորութիւն յու
սոյ կենաց խառնեցից։ Եւ
կամ ուր արդեօք զդարշա
պարս ոտին կառուցից։ Եւ
կամ յո՞ր վտահութիւն զաչ
իմ յառեցից։ Եւ զինչ ան
դորրուն ծփանացս նկատե
ցից։ Եւ կամ յո՞ր ըղձական
դիւրութիւն ձեռն համբար
ձից։ Օ՜ թէ ՚ի ձեղուն
բարձրութե երկնի, ուր
անձրեւաց հուրն ստոմայ,
ոչ ասացեալ է։ Իսկ երթ
՚ի յատակս խորութե երկրի,
սա եբաց զկոկորդն ըմբռնո
ղական և եկուլ զդատան
բանականն աբիրօնի։ Եթէ
յանդգնեցայց ՚ի փախչիլ յու
ղիղ, գուցէ կալցի զիս
վիշապն ահագին։ Եթէ շ
գաղանս ինչ թափառեցայց,
արագունք են խնդրել զվը
րէժ ստացողին առաւել
առիս՝ քան երբեմն զեղջ

Եւ զարդ՝ զիմարդ առից միւս
3եղ.
23. 15

48 յոբ
5. 7

50 առ
25. 8
25. 5
25. 6
25. 10

ւծն.
19. 24
ւթես.
16. 82
ւծն.
1. 3. 2. 1
4 եզեկ
2. 24

Եւ արդ՝ զիմարդ առից միւս
պրծայց։ Յ(Ն)Է լրութիւն ձե
ռին օրհնուէ մատեայ յան
դիման, որով օրհնադրին
մանակից գտայց արբեցեալ
Ն՚Է դիմա՝ տուս զդուշուի,
և ոչ թիկանց պատագարու
թի։ Ն՚Է աջոյս իմոյ զինուո
րուի, և ոչ ահեկին պարա
ծածկութի։ որով ՚ի պատե
րազմիս վտանգէ զերծայց։
Օ՜ երիվարս ոչ զդեցուցի
զբահիւք։ և ոչ զմարտիկս
ընպատաղինուէ։ որով զձա
կատն յարդարեցից։ 4. Օ՜ կա
նուխն ոչ կապտեցի պտուղ,
և անագանին ոչ ժամանեցի
և ահա տարակուսիմ ունայն
՚ի բարեաց։ Ա՞ստուէ ծա
ղիկ ոչ ունիմ. 5 և ոչ իւղ
ողորմուէ։ և գիշերոյն մը
ռայլ աննշոյլ։ ՚Ի՚Ն՚իրհնուէն
մահու ընչեալ եմ. ՚ի և տագ
նապ կոչողին փողոյ ստիպէ։
Օ՜ զարդ հարսանեացն կըր
կին մերկացայ, և զձէթ վա
րուցն վերստին լքի։ ՚ի և
դուռն մուխն հարսանեաց
աւասիկ փակի։

ի յատեւլեան հանդիսացիր
րիչ բնաւից ուրդ բոլորից,
գաղտնի վնասողաց։
յլ դու ամենազօր արա
յդ և ի մահ տանջողաց
տացուցո անօրէնութեց
կանացն աներեւութից եգիպ
ցելոցն կրից լկողաց անձնա
ր են կերպարանք թաքու
նին՝ յաղթող վիճակաւն։
բարհաճաձուխի փարաւօնի
բանուխեն բուռն գաւազա
բար ուժգնուբ հարին՝ հա
տեսիլ ապազինք և նուաս
տագոյնք են, բայց յակնար
կելն այդ՝ յաւէտ գոռոզա
եղեմամբն։ Որք առ աչաց
տիւն, 5 և ապականագործ
4 հանդերձ ջրակարծ կարկը
թունաւորն թրթուր. և ը
րեակն զգօրն զօրաւոր. 3 ը
աեալ 2 զխաւնիձն և զջո
զին պատեսցեն Իսրայել
ղինև պատեսցեն, Իսրայել
շարք ուշանաձանձիցն տարմից
տացուցո անօրէնութեց
կանացն աներեւութից եգիպ
դելոցն կրից լկողաց անձնա
տանի կացեալ զետեղեցայց
տանի կացեալ զետեղեցայց

Ելէն 5
Ես 10·22
Յհ 6
Ես 39·19
Ելէն 7
Ես 8·17
Ես 8·6

Ելէն 8·21
2 Սամ 104·34
Յովէլ 3
1·4
Ելէն 4
Ես 9·24
5 Սամ 77·48

ակին առ մատաղ մանկունս
բեղեբելացիս քրմորդիս։
Ելէն յամենատարած օդոյն
պարզուի, հայն եղիւ եգիպ
տացւոցն խաւար շօշափելի։
6 Ելէն ի թռչունս բար
ձանց, նոքա են կոչեցեալք
ի սպանդ զոհին բռնարոյ
դիականցն։ Ելէն ի տկարան
խիղախեցից, վասնիմ ի պի
ծակացն, և զի սիրոյ են
ինձ առիւծունք։ Ելէն յար
ջոցն պատառողաց ապրեցայց,
մրժեխքն արեան ծարաւիք
ինձ պատահեացին։ Ելէն
յանհոգս ուրեք նստիցիմ,
մրժղուկքն անարգագոյնք
իբր ցնցուղս հրոյ եռուցան
զինև մաղեացին։ Ելէն յեղ
ջերս մի եղջերւի փախնու
ցում զերծեալ, նկուն ձի
րանք աղկաղկաց 7 մնոցն մոր
մոքողաց՝ զիս կեղեքեացեն։
Ելէն ի սենեակս շուռմարա
նաց խորշից ղօղեալ ամիս
փիղիմ, տաղտկատեսակ գոր
շուի ։ գորտոցն՝ մեզաց օրի
նակքն զիս ղազրացուսցեն։

Ողջունք աղեաց գաղտնա-
ժողովոյք և աղբիւր ազգիք
վայնի՝ բոլոքոք ճչպուկք շար
ինքնաբերաբար գիւտք յոր
է ուսանիլ։ Քան զի խաղալն
ընդ տարիս անարգէ՝ զմեծն
նում անիծից. զոր ի փոք
զնշխար ճնացուածոց նախ
տըստին ի յիմոմամարմնի
նացն ինձ երևեսցին, ամե
նևին անմոռաց պահեաց աս
հանդերձելոց տանջանաց
դիպուածն պատրաստութիք
հուսմն՝ և անհաւասար հան
ձած՝ և անկիրթ պատա
յաւոր ինձ կազմել։

Լաւ զի մի՛ անընտել դիպ
գործդ երկնաւոր՝ իմ ձար
տարապետ, ի՝ անոտիս վատ
տակեալ առիս աշխատիս՝ ըս
մարգարէին յայտնի առա
կին, և չարուհիս իմ ո՛չ հալե
ցաւ։ Օ՛ որ ինձէն մոլորել
չարաչար՝ իբր զնեբլագար
դիւաբախ իմն ողորմելի՛
յանդգնեալ անկարգս խո
սիմ, զնմա պարտիս ածեցու
ցանել։ քան հաշտուհ հնարս

հերքել զնա։ Լաւ ինձ ողոր
մած կրկին գթութիք՝ ձեռն
մատուցեալ փրկուհ՝ տարա
կուսեցեալ կոչնոձեալ վա
րանեալ՝ի մահ պարտելոյս։
Օ՛ի դու միայն ճանաչիս
ած փառաւորեալ միշտ ընդ
հօր հոգեւովք սբով, յաւի
տեանս ամէն։

փչէրսին յաւելուած կրկին հե
ծութեան՝ ընդէն հսկել ու
նայն ազէրս մոլեկանաց։ Բան
՝ի խորոց սրտից իմոց ընդ ած։

ԱՀա՝ ի՛ն ա՛ռդ՝ վն զի՝ի ձեռն մե ծից և ամենայնի նար ար՝ հեաստաւորից իմս եղանու թիք ունդ ևայ՝ իբր՝ի ի՛քրայս ընտրութիք փուխոյ քոյ սի րոյ՝ հանապազ եռամ և ո՛չ երբեք պարզիմ Ա՛ինչ խոս նիմ զուգիլ՝ և ո՛չ ևս միա նամ։ Օ՝ Ա՛հա զուր արծաթա

ասաք յայս տեղի։
այնորիկ խոյս տուեալ հա-
նել վերհիցն բանուքեն, վն
ին կարացաք ի դիմի հարկա
քեանք վկայեն, թէ քանի
ազգաց՝ զպարտուքի իւր
վզոց և աուրն զքաղաքս
ամիսոխից և տիրեցին ժող
արանց արեաց՝ որք իշխեցին
բնակեցուցանեն։ Պաղջ
բարձրուե. և կամ՝ ի բացեայ
դատիկոն յարկի ապարանիցն
նեն հանեն տարագրեն՝ ի
զօրս և ահագինս՝ փախուցա
ձըս, այլ և զիաւրորս հր
զաստիկա և զհասանիճաղան
և անքատ անձամբքն՝ ոչ միայն
րեացին։ Նէ այնքան չքոտի
զի յերկիւղէ մահուն ապ
ի պատուհասս բազմաց եւից,
խորամանկեալ խուսափին
բարուց դաւօղ աղէտուց՝
բազմապատիր ներգուէին
անդր տարաբերին։ Նէ ըս
րսին ձեւոյ ոստոստեալ՝ այսր
թուիչս արձակեն. և ըս մա
ասիսն՝ իբր թեւօք ինն

կուրը։ Խաղաւորաք հրա-
կայծակք։ Նէ բինդ քոցա
կինդք։ Նէ անինդ անկերպա
էորը։ Նէ երամակը ոմանց
քրանաճինք զաղբաթորմիք
կակաչեցուցիչք և մարմնո
զականք։ Նէ ասպատակը
այլոց վայրենեաց։ ըստ նոմա
նուքեն դիւաց դիշերամար
ոից՝ և մեկնաբէն բարբա-
րոս գնդից խաչարոսիրաց։
և գազանուբ քանասար գայ
լոց արաբացւոց՝ կորակոր
գնացիւքն արջնաթոյր գու
նոյն կրկնասարոյր կուածագ
կրտցաբն, որ զօրեն ունի
խայթոցաց կարճաց, իբր
դժնդակի փշով խոցոտեալ՝
ծծեն ձգեն զարեանն խո
նաբուքի։ և յանկողինս
մահճաց հանգատեանն՝ վաս
տակս կրից ցուցանեն։ Նէ
կարկառեալ ուրուք զձեռն՝
հատուցանել զհատուցումն
նոյ նոցին, վազվազակի զգան
զփնաս վտանգին զոր ազգեն
մարմնոյն։ Նէ անդէն խա
կոյն լերկամարմին փոքր հա

Ա

Ւ. Երբ զի համբերեալ ընդունայն ի փոքունց աստի երկրայնոց էհամարեցայ ընդ գոյս եղելոց ի մեծ տագնապին տեսանել, ասացի ցիս զսոնեալն հանդիպս իրաց ընդ ահաւորիդ անաչառութեանդ։ Որ զի թէ մերձաւորագոյնք իցեն այդ՝ իբրև զնա խածանօթ նահապետուիանն, և կամ մանրագոյնք՝ ոչ զմարդարէան. կամ անբծագոյնք՝ իբրև զառաքեալն. կամ ընտրելագոյնք՝ ոչ զմարտիրոսան, զթէ դու ոչ մարդասիրեացես աննուազ բարիդ և անխափան ընծայիցես զթիդ և անպակաս ողորմութիդ, ընդունայն է ինձ

* վէրսին յոտնեցուածք կրկին հե ծոնեան ընդին հայելի առ նոյն տղերս ուղղեառնոց։ Բան ի խորոց սրտից խօսի ընդ ած։

զի զինչ է ինձ փոքունցն և զանկածից ծաղրականացն ոմանց գոյուեց ի կիր արկանել՝ ոյք զբերդ և անհերքելի ջատագովք են ածուեդ, յիշատակել ինձ զհանդերձ ձեալն։ Ոյք ի մարմնոյս անօրինելոյ՝ ընծային կրեն տուղք դառնութեան։ Ընդորս և եկամուտ աստակչական նացն ախտից գիւտք. և կերբացն կոյտք անողոքելիք։ Զորոց չէ զերծանիլ, քան թէ հարկաւ մարմնոյն վտանգի՝ զապրուստին սոքօք իմաստասիրել։ Այլ ոչ տեղի է դառնալ ապաստանի՝ փախուստեմբ անկնիլ առնն։ Այժ առանց կամաց քումդ ակնոց կուբե, և մարդկային կարգ և հնարք վրիպեցան։ Իսկ դու բարերար՝ զամ ունիս բաւական կանապէս զկենացն հնար երթ կամեացիս։ Վրկել, նորոգել քաւել, բժշկել և կենագործել։ Այլ քեզ փառք յաւիտեան յաւիտենից ամէն։

զղաստերս իւրեանց ի քար
կուԹէն որ հասանիցէ. բայց
եԹէ ինքեանք միայն ապրեսց-
ցին։ Իսկ եԹէ առ պետրոս
վէմն հնձատոյ, ի քումդ խը
նամոց խուն մի խիԹացեալ՝
Եւնա ընդ կրիւք իմն գրոյ
էեցաւ։ 10 Ողորմ ասել
զբազմացն գումարուն 2 խո
նարհեալ առ կարիս, Թէ և
յաւէտ երջանիկք իցեն,
3 Ընդ որս և յովասու ոմն
մարգարէի ի մէջ ծածառքն
ապատաւորուԹ՝ մարդկօրէնն
գայԹակղուԹ՝ մնայ յոլովից
անԹարգմանելի, Թէ և՝ ի
դէմս իմն մեկնուԹէ ձևակեր
պեացի։ Այլ քանզի չափել
սահմանեցաւ զօրուն փրկու
ԹէՄարդկան. և ցուցանէ
ողորմեալք բարերարիդ, և
զօրացեալք ամենակալիդ,
Ողջեցեալք պաշտպանողիդ,
և քաւեցեալք հնարաւորիդ,
Ընդ հնարէլք աղատեցուցչիդ,
և բժշկելք անախտականիդ,
Կենդանիք անսպականիդ,
և լուսաւորեալք նորոգողիդ

զի ոչ ինձ ասաց տէր՝ ԵԹէ ոչ
ապրեցուսցէն զուստերս և
զդուստերս իւրեանց ի քար
կուԹէն որ հասանիցէ. բայց
եԹէ ինքեանք միայն ապրես-
ցին։ Իսկ եԹէ առ պետրոս
վէմն հնձատոյ, ի քումդ խը
նամոց խուն մի խիԹացեալ՝
Եւնա ընդ կրիւք իմն գրոյ
էեցաւ։ 10 Ողորմ ասել
զբազմացն գումարուն 2 խո
նարհեալ առ կարիս, Թէ և
յաւէտ երջանիկք իցեն,
3 Ընդ որս և յովասու ոմն
մարգարէի ի մէջ ծածառքն
ապատաւորուԹ՝ մարդկօրէնն
գայԹակղուԹ՝ մնայ յոլովից
անԹարգմանելի, Թէ և՝ ի
դէմս իմն մեկնուԹէ ձևակեր
պեացի։ Այլ քանզի չափել
սահմանեցաւ զօրուն փրկու
ԹէՄարդկան. և ցուցանէ
ողորմեալք բարերարիդ, և
զօրացեալք ամենակալիդ,
Ողջեցեալք պաշտպանողիդ,
և քաւեցեալք հնարաւորիդ,
Ընդ հնարէլք աղատեցուցչիդ,
և բժշկելք անախտականիդ,
Կենդանիք անսպականիդ,
և լուսաւորեալք նորոգողիդ

առեանս ամէն։

Օրհնեալ յաւիտեան պատարիսս։ Օրհնեալ յաւիտեան
թէ փրկութեամբ մարդկան 1Պետ 1։ 5
նաց։ Եւ ոչ այլ իւիք քան Գործ 4։ 12
ձանձրացուցիչ թախանձա-
ղի և քէզ լեզի հանգիստ
ի մեզանս աշխատու թեանց.
րութի։ Երա՛ր ինձ անդորր
երանութի։ Դու լուսաբո
Դու անմահութի։ Դու 1Տիմ 6
փրկութի։ Դու բժշկութի։ 24։ 13
Հա՛ դու կեանք։ Դու
տիմ ողորմութէն դեղոյ։ 4Սիրա
պայմանաւ յաւէտ կարօ 2։ 22
րութ, խոստովանիմ. բանիս
բարձունսն ի թռիչս վա
բարեհոգակեմ. և զբնաւին
ընորհն նորին առ ամենեսին
ղին անուն պահեմ, և ըզ
մաղթել առ ու։ (առանց որոց ոչ է
գութէ, (առանց որոց ոչ է
նեմ ի մատենի այսր ողբեր
զիրկեալսն նուաստացուցա
յարմարութէ։ Օ՛ ի ոչ եթէ
առալս անձին ոչ այլայլեալ
կեցելոյ՝ Հնարս կենաց կորու
կուշի բանիս պատկերի Ճարա

Ա՛յսուհետև դիտացեալ
զսակն որքանութեց հոգածքին
քնութէս, որք սիրիմարքն
օրինակաւ նմանաբար հարա
զատապես վհատութէ յուսա
հատելոց, ահա առ քեզդի
մեցից որդի այ կենդանուց
քս օրհնեալ յաւի։ Ամէն
էանդ զառակն աղբակից
այսմ մաղթանաց աստանօր
սիրել, զվերապրելոցդ
բան՝ վերստին արդարացու
ցանէ։ Ահարի է լսատ իմաստ
նոյ ուսմանն երջանկի՝ գան
կանիլ ի ձեռս ահն, և մի՛ ի
ձեռս մարդկան։ զի ոմն սե
ծութէի նէր, և ողորմութի նո
րին։ Տէ՛ր այս բան՝ թէ և
զդաւթին իմն գծագրէր,
որ զերեքմասեան հարճածն
ածեան առաջի եդեալ՝ ընտ
րեաց ինքն կամաւորաբար
զդատակնիք մահուն առտակ
ման. իբր զկենդանին քի հա
ւատոյն յաճախութ։ քան
զերկուսն ևս այլ փոքրկու
նս՝ որք տանջենն և ոչ ողոր
կին։ Ապայն և իմս օրինա

դամն քի պաշտեցէք զՔ. եւ իբ
րեւ զլեւնա հոգեւոյն սրբոյ
յարդարեալք։ Որպ էիք
ինչ նշմարանք՝ եւկամ դիւոք
խաւարին. այլ ամենեւին ան
կեզծութիւն, եւ լուսաւորպ ա
դարուն։ Զի ողբան մարթ
է, զմարդն՝ այլ համանեցու
ցանել։ Արեւք պարզք եւան
պատկառելիք։ Արօնք բար
ձունք եւ անխոնարհելիք։
Կեանք զդաստք եւ անրատ
գառանելիք։ Պաշտօն առաջ
կարծր եւ անխոնարհելի։
Ընթացք արիականք եւանկա
սելիք։ Ձնմարտութիւն միայ
տարր եւանցնդելի։ Հիմնդ
րութիւն զօրեղ եւանհերքելի,
Ցեսաւորութիւն պայծառ եւ
անապշելի։ Համաստաւերու
թիւն վերնական եւանկոխելի,
Պատկեր մարդուր եւանաղար
տելի։ Որոց կերպարանս
եւ զնիշատակս անճանչն աղա
չել՝ ասէ իսկ վարդապետեցաց
Ընդ նոքօք հաշտութիւն ի
մէջ խառնութեան արարչին
բան լուսաւորեաց։

Ի Ռան
զի երջա
նիկքն և
վսեմաւո
րեալքն
սրբոյն
պարթ, յորոց ոմանք դ՝այն
ինչ գիտեցին՝ և յաձախագոյ
նըս հաստատեցան։ Ոմանք ուս
սանեցան՝ և մեծագոյն
վառմամբ նշուլից հոգեւոյն
մաքրութիւն լուսաւորեցան։
Որոց միոյն ղյանգուածոյն
յայտնէ զհաստատակատարեալն
տկարութիւն. իսկ միւսոյն զգե
րազանցն քան զբնութիւն օրի
նաց վարս՝ և առաքինութիւնս
հրեշտակականս։ Ընդ արդ՝
նոքա որ օրհնեալք են յա
մէնիշխանն բերանոյ աձուեղ
հօրն քո։ Ընտրեալքն և
ազնեալքն՝ ինկեալքն և բա
րեբանեալքն։ Արդեւ զան

ՃԺԱ
20. 7
Յոբ
43. 8

Ա՛Ե՛Ր։

Ես անպիտանս յաւէտ, և որքան բան զօրէ՝ պարապ հեծալ։ Որ միանգամ արթնանամ նիրհեմ։ Ա՛ինչ դեռ զգաստ երևիմ, թմրիմ։ Ի բարեպաշտիս խմում, գայթակղիմ։ Ա՛ինչ դեռ աղօթեմս, վերնիմ։ Ընթանալս խմում, կասիմ։ Յարգարանալս իմ, մեղանչեմ։ Ի խաղաղանալս իմում, ամբոխիմ։ Ա՛ինչ դեռ արշաւեմս՝ առ ի կեսոյն հակամիտեմ։ Ի ջուրն իմում, ընդ կրունկն դառնամ։ Ընդ լուացն մասին՝ խաբար յարեմ։ Ընդ քաղցրութեն ձաշակ՝ օշինդր խառնեմ։ Ընդ կուրս բարեացն՝ չարիս հիւսեմ։ Ի նդ կանգնին՝ կրկին գլորիմ։ Ծագիմ, և ոչ պտղաբերիմ։ Ա՛սեմ, և ոչ առնեմ։ Խոստանամ, և ոչ կատարեմ։ Ովխտեմ, և ոչ վճարեմ։ Արկածեմ, և անդրէն ամիսիմ։ Յուցանեմ, և ոչ ընծայեմ։ Ա՛եր չեղծուցանեմ, և ոչ մատուցանեմ։ Ի Հարակիլ խոցոտեալ ծոյս, անդրէն վիրաւորիմ։ Ի հաշտեցուցանելն, վերըստին խառնակիմ։ Ո՛ւր հանդիսանամ, և իրաւամբք պարտաւորիմ։ Որիմ, և խնդն եղծանիմ։ Կաւեմ, և ի դիծն թաւալանամ։ Ակամայ նիմ, և ի հանդիսան ոչ ժամանեմ։ Արգիմ, և գարշաւալ սասանիմ։ Ի նանիմ, և կրկին հեղանիմ։ Ճ արուհակիմ սաստ, և անդ ի սատրեւս հասիմ։ Խորդիմ, և անդրէն տոչորիմ։ Ի ինմար կեմ, և ոչ գլխաւորեմ։ Ա՛ահ վաստակիմ, և քիւրս վատնեմ։ Ո՛ոյզն գանձեմ, և անթիւս ապատեմ։ Ո՛ ալս խրատեմ, և ես ինքն անփոյթ եմ։ Ա՛իշտ ուսանիմ, և երբեք ի գիտութի՛ն չհասանեմ։ Ո՛ շիջեալ ջարիւն նոյնչափ արծարծեմ։ Սուզ ինչ քա-

Ա՛ինչ ես անպիտանս յաւէտ, և որքան բան զօրէ՝ պարապ հեծալ։ Որ միանգամ արթնանամ նիրհեմ։ Ա՛ինչ դեռ զգաստ երևիմ, թմրիմ։ Ի բարեպաշտիս խմում, գայթակղիմ։ Ա՛ինչ դեռ աղօթեմս, վերնիմ։ Ընթանալս խմում, կասիմ։ Յարգարանալս իմ, մեղանչեմ։ Ի խաղաղանալս իմում, ամբոխիմ։ Ա՛ինչ դեռ արշաւեմս՝ առ ի կեսոյն հակամիտեմ։ Ի ջուրն իմում, ընդ կրունկն դառնամ։ Ընդ լուացն մասին՝ խաբար յարեմ։ Ընդ քաղցրութեն ձաշակ՝ օշինդր խառնեմ։ Ընդ կուրս բարեացն՝ չարիս հիւսեմ։ Ի նդ կանգնին՝ կրկին գլորիմ։ Ծագիմ, և ոչ պտղաբերիմ։ Ա՛սեմ, և ոչ առնեմ։ Խոստանամ, և ոչ կատարեմ։ Ովխտեմ, և ոչ վճարեմ։ Արկածեմ, և անդրէն ամիսիմ։ Յուցանեմ, և ոչ ընծայեմ։ Ա՛եր չեղծուցանեմ, և ոչ մատուցանեմ։ Ի Հարակիլ խոցոտեալ ծոյս, անդրէն վիրաւորիմ։ Ի հաշտեցուցանելն, վերըստին խառնակիմ։ Ո՛ւր հանդիսանամ, և իրաւամբք պարտաւորիմ։ Որիմ, և խնդն եղծանիմ։ Կաւեմ, և ի դիծն թաւալանամ։ Ակամայ նիմ, և ի հանդիսան ոչ ժամանեմ։ Արգիմ, և գարշաւալ սասանիմ։ Ի նանիմ, և կրկին հեղանիմ։ Ճ արուհակիմ սաստ, և անդ ի սատրեւս հասիմ։ Խորդիմ, և անդրէն տոչորիմ։ Ի ինմար կեմ, և ոչ գլխաւորեմ։ Ա՛ահ վաստակիմ, և քիւրս վատնեմ։ Ո՛ոյզն գանձեմ, և անթիւս ապատեմ։ Ո՛ ալս խրատեմ, և ես ինքն անփոյթ եմ։ Ա՛իշտ ուսանիմ, և երբեք ի գիտութի՛ն չհասանեմ։ Ո՛ շիջեալ ջարիւն նոյնչափ արծարծեմ։ Սուզ ինչ քա-

Ա՛Ե՛Ր։

1 Կոր. 8. 15

2 Կոր. 21. 25

Եբր. 3. 7

կանամ յերեսս, և՛ի խոր-
հուրդս դիւանամ։ Ձաստա-
ւիմ յոտս, և՛ի միտս տատա-
նիմ։ Ուստ ձևանամ, և իրօք
խոտորիմ։ Վերջաւորիմ
արդար, և արդեամբք ամբա-
րըշտեմ։ Զասիմ՛ի պարս
հեզոց, և ընդ այսս կաքա-
ւիմ։ Ի մարդկանէ գովիմ,
և՛ի տեսողէդ պարսաւիմ։
Ի հոգածնեղոցս երանիմ, և
յորդւոցն լուսոյ աճաղիմ։
Չաճոյանամ յետին ահիւնն,
և թագաւորիդ մեծի յաչաց
ելանեմ։ Ո՛ տեան դատա-
ւորին թողեալ խառնակիս
նիցն աղերսեմ։ Ձերբեալ
՛ի վհուհից՝ առակականացն սը-
պըրդիմ։ Ո՛արմատս արտա-
քուստ պճնիմ, և անձամբս՝
երկինքն ձայիւն ձանաչիմ։
Ձպտուրիմ դաշն հաստատել՝
և ուխտակորոյս արտաքս
մերժիմ։ Ի՛ յաւր մաքուր
հոգեկիր, վաղիւնամուխ խե-
լագար։ Ո՛ տերունի պատ-
էրն լքեալ՝ ‖ Թեւադրուե
օձին հետևիմ։ Ի՛ րիանամ

ջալերիմ, և առաւելապէս
լքանիմ։ Ի՛ արիմ, և իսկ և
իսկ առնին մեղկիմ։ Ո՛ այս
կարկատեմ, և զայն պատա
ռեմ։ Ի՛սկ ղեղձն և տա
տասկ ունկեմ։ Ի՛նդ ամբառ
նան, և այսրէն բերիմ։
Ա՛տանեմ՛ի բոյնն աղաւնի՝
և անտուստ ագռաւ ելանեմ։
Ո՛ամ սակաւ մի ապիտակ,
և սրանամ գառնամ քնաւին
սևացեալ։ Ի՛սեմ զիս քեզ
դաւանիլ, և ապանոյշն նը
ւիրիմ։ Ի՛նդ յանդիման լի
նին, և՝ի՛ կուռնս դարձու
ցանեմ։ Ա՛ջքրիմ, և այլ
մրճոտիմ։ Ի՛ օձանիմ, և նո
ւիին զազրանամ։ Ա՛երպարա
նիմ զգաւաթին, և գործք
զսաւնաւորին կատարեմ։
Ո՛ր ըմպեմք ճչմարտեմ, և
սուեմ երիկամամբք։ Ի՛ջուս
մատակարարեմ, և ահեակ
կողմամբս աւերեմ։ Ի՛նդ
երկրագործուե ցորենոյն՝
որոմն սերմանեմ։ Ի՛բարձրա
գոյն իմաստից վայր իջեալ՝
ես ինքն գտանիմ։ Ի՛րեշտա

տե՛ս
2·27

ես
26·13

ես
13·25
ծն
2·17
3·4

Եւ եթէ պարտ է զասել
տիկին աստանօր ասել՝ անօրի
նեալս անձին նախատինս՝
ահա գրեմ, գրեմ և ոչ ան
խայեմ՝ ինձէ թեթեւ խոհիլս
գեհենին։ 1 Ստացուածս
նախանձու՝ նորոյս ազատայ
երկնայնոյ, ոյր և կայենն
առաջին՝ հնոյն և հողեզին
նին։ Որ ունիմ զբնաւն աս
տուստ՝ ի յանձին զնշանակ
ամբաստանութեան։ Ի՛ զչըն
հոյս տուրեւառուն, այլ
զբանիցս կշտամբութի։
Եւ արդ՝ ուր իցեն փրկու
թիքն։ 2 ուր սկզբնահայրն
հաւատոց՝ ի յուսահատու
թեն վայրի՝ զանգիտութեն
իմ չարիս կրկնէ։ 3 Ա՛ւա՜ծ
մարգարէից՝ քարամբք բա
նից կոշկոճէ։ 4 Ի՛ւրին բա
րեփառ՝ աշտեին նիզակաւ՝
ի մահ առաքէ։ 5 Պատկեր
ճշմարտին՝ ընդ աքսորու հա
մայնից ջնջէ։ 6 Ի՛ճարեալն
վերնից դաւիթ՝ յարագո
զան վրիժուց մատնէ։ 7 Ո՛ր
գարեածին տեառնօղն՝ ընդ

զօրպէս, և վատթարագոյնս
ընկրկիմ։ 3 Ո՛ծանրութի
աւուրն բառնամ, և՝ի ժամ
վարձուն անմասն երանեմ։
Ի՛բացուստ ճոռոման խօսիմ,
և՝ի պատասխանուէ պահու
պասանձել կարկինիմ։ Ի՛սկը
արևուն հարուստ երևիմ,
և ընդ երեկան ունայն դե
գերիմ։ 4 Յաթոռս ծերոց
բազմեալ՝ խելայեղից կցոր
դիմ։ Ընկեմ խելթիւ՝ 5 և
արհաւրօք զարհուրել զարթ
նում։ 6 Ո՛ անդաստանս կա
մաց՝ չարաչարս հերկեմ։
փոյթ խնամով՝ ի չարիս։
Ա՛ինշտ անառակ որդիս։
Ի՛ղձարձ տարագրեալս։
Ի՛զղջական զառածեալս։
Ի՛նմխիթար տրտմեալս։ Ի՛նք
նագրաւ գերեալս։ Ա՛հու
և ապականուէ ծառայելս։
Ի՛նողոքելի տանջեալս։ Ի՛ն
փրկելի մատնեցեալս։ Ի՛ն
պատուաստելի հատուածեալս։
Ի՛նարծարծելի շիջուցեալս։
Ի՛նկզդուրելի խորտակեալ։
Ի՛նհնդեռձելի կործանեալս։

սատանան։ Ատակէա խո-
ծիդ՝ ամենավարան բերոյս
խաղալուքեն հրամանաւ մե
վայրագութեն։ Ո՛չ երկեցի
ըմբռնման՝ զընդեալ մոացս
ասանձս կապոյ երասանաց
մոլեգին շարժման սրտիս
խռովութենէ։ Ընդոստանայի
մոց՝ եւ քանակութեան համարոյ
թինդս առեալ անբաւ երա
դասեալ։ որ առանց թուոյ
զանազանութեի, զմանուածս
փոքունս ընդ մեծամեծացն
զլուզակացն քաշմատեսիլ
ամազէկացուցին՝ առաջի ետն
սատանան։ 8 Ասէ ցտիրանձաւորն
այ՝ երկնատեսլեաց քոցուն
վատնէ։ 9 Ատէ երկին լրտեսն
Աստուածոյ ակիզբն՝ հեծնողին
ընտրութեն հոսէ։ 10 Պետն
առաքելոց՝ ընդ սափրոյն ի
կենացն զբաւէ։ 11 քոս
լին քննութ հոգւոյն՝ ո՛ւր արմանա
նացն քարոզ խաւսէ։
ռումն մահու ինձ ընդ կե
Ա՛րդ՝ անաչառք ինձ ես կա
ձառք երջանկացն։ Աստուծ
նութեն հրամանի վերնոյն
արի սպառազինք։ Ընդ հրեշ
տակացն՝ եւ մարդկի։ Ընդ
տիւղերոց երկրի՝ Աստուերք
Ընդ անզգայիցն՝ եւ շարժո
զակնէք։ Ոգովք դատեալ
միշտ լինիմ տառապեալ լսել
նաց՝ յօրինակ եւ յիշատակ
առակաձեացն ապագայից։
Ի բեր հոգմով փոթորկի ա
լեաց յատեան մրրկեալ կե
նացս վատահութի՝ մեայ ան
կայուն՝ ի հաստատութենէ։ Ո՛ր ելեկ ոք իմաստուն
ինքնին առեալ խոստեցաւ

Ո՜հ ձեզ ա
սեմ ով
եկեղե
ցիք միան
ձանց, և
աշակերտուԹիք կրօնաստա
նաց։ Որք մերկամարմին մա
տանցդ ձեռօք՝ առ ակնկա
լումի յուսոյն պարգևաց
բարեացն անբաւից տան զին
ւորեալք։ Որոց զայս սեղան
հանդերձանաց խորհակաց բա
նից ընծայեցուցի։ Ընկալա
րուք զայս աւանդուԹիւն խոս
տովանուԹ՚ի չինուած փրկ
կուԹ հոգւոց։ Ամանորուք
առիմբ զմարմնոյս պարտուԹ։
Որպէս զմարգարէնն առեալ
ընդ առաքելականին առեալ
մեզ՚ի խրատ՝ զի մի պարծե
ցի ամ մարմին առաջի Աստ
ուծոյ։

Ա

Ա Կորնթ. ա. 29

Ա Կորնթ. ա. 31

Ա Կորնթ. ժե. 10

Ա Կորնթ. ժե. 9

Ա Կորնթ. ա. 19

Ա Կորնթ. ժե. 10

Ա Կորնթ. ա. 29

թէ։ Եւ պաշտաման յարմ-
պէն եղեցայց այլոյ պայծառու-
ցայց ի զարդ օտարոտի։ Եւ
յարդեցից։ 4 Եւ խնդրէ
ընտանի՝ զայրկարս երթէդ
զարկեցից։ Եւ՝ ի պատկեր
բարուց ցուխուէ՝ զբարս փ
մուց մեծին։ Եւ՝ ի տեսիլ
քննողին։ Եւ սուեցից զնէ
դործեցեալան նկատողին։
Եւ խաբէուէ ընդ միտ ինչ
Աշմարտիւ իսկ գրեցաւ։ Եւ
ընթացաւ՝ քան թէ գիտացաւ։
Յաստէն զանցարմարան՝ ի դի
մաց ժողովրդեանն իսկ ի
բանիւ զաքարիայ, ւ օրհնել
ու և մեծացաք։ 2 որ է վարի
սեցուցին Ձայնի կերպարան,
Լսայց ես՝ քանզի գիտողին
Այ մատնեաւ եմ գատաստա
նի, 3 որ զկիրս աներեւու
թիցն մտաց՝ ի հիշուա եդէ
համարի գատել զնս նոքօք
ամենիւրաք հատուցմամբք։
Եւ կերպարանեցայց տեսո
ղին։ Եւ կեղծաւորեցայց
քննողին։ Եւ սուեցից զնէ
դործեցեալան նկատողին։
Եւ խաբէուէ ընդ միտ ինչ
մուց մեծին։ Եւ՝ ի տեսիլ
բարուց ցուխուէ՝ զբարս փ
ընտանի՝ զայրկարս երթէդ
զարկեցից։ Եւ՝ ի պատկեր
յարդեցից։ 4 Եւ խնդրէ
ցայց ի զարդ օտարոտի։
պաշտաման յարմ-
պէն եղեցայց այլոյ պայծառու-
թէ։ Եւ պաշտաման յարմ-

Հու։ Եւ՝ այլ ոչ ընդհատ ինչ
համբուրեցի զձաշակս մա
ցայ, և ոչ զաշխարհիս ինչ
քէդ չնացայ, ոչ պոռընկե
մեզ երկրածնի՝ թէ ոչ եր
առաջի ոչ է արդարանալ մարդ
յարմարապէս առ այն՝ Տերոյ
և ոչ հաճեցայ յասելն նր ան
պարտականի չարեաց։ Ի ոչ՝ այ
հատատեցի եդէ զնս յայմ
մայականն յանձնառուԹէ
պառուսն ծննդոց նր, կա
հայրն սկսեալ՝ մինչև՝ ի լս
կական մեղանաց։ Ի սկզբնա
բիւր քանքասանց անբժ շշ
կամաւորական ըստգտանք
ցուցի, վկայեալ զանձնէ
նաւոր պտղոյ ձեզ չամբե
իսկ որ զայս նուաղուի մաս
նի՝ ընտիրքն։ Ի՝ բանզի և ես

Եւ դրան՝ 4 Թէ կերակուրք
խաբողին։ Ո՞ գուշացարուք
Ա՛ի եղիցի լինիլ ձեզ որպէս
ձեզ ծառայս անպիտանս։
պատուիրանին՝ գոպ ջինք ըզ
ռանայք։ Ի կատարածն իսկ
ամէն։ 3 Ո՞ Արուեսականն մի՝ մս

տունչանօք Հոգւոյս։ 2 Ձայն 2 Սաղմ 118·39
նոսիս՝ ընդ քեզ կապելոյս
զպահ պարտաւորութիւնէ կա
բարձեա և վերացուսցես
ձէն անձինս գրեցի։ Ա՛յդ
թած, խոհանակ զի ես ինն
լուսոյ Ո՛վքէն ջայսոսիկ գը 4ես·4
բանական նախատինս։ Ա՛ր 4ես·4ես
ջոյս կսկծեցուցնող ինքնա
էորուե յաւուր ահաւորի՝ 12·22
անձին ընդ վերջին պարտա ւգ·ծ
միտ՝ համարեա մեղապարտս
սեր՝ անոխակալ և երկայնա
դու միայն ես ած մարդա
կշռոք մեծամեծաց։ Ա՛յլ
Ա՛հա խնդիր մորուն և 16·15
դիմաց և տաղնապ հոգւոյ։ 6·16
պարտութիւն։ Ա՛հա ամէն 6ղ·ի
կշտամբանք և հին դատա 23·6
յանդիմանուն։ Ա՛հա նոր 5Մա
Ա՛հա դատաստան։ Ա՛հա
կախուցի։
բայց զզգաստութեան աչ
աւուր Հսկող յորջորջեցյ
հու ննջեցի։ Ա՛խրկութենէն
արթուն, և ես Ա՛ւրուն մա
վին։ Ցաւալանէն կոչեցայ
զի ծաղր եղէց յատենին

ջին ծաղր եղէց յատենին
վին։ Ցաւալանէն կոչեցայ
արթուն, և ես Ա՛ւրուն մա
հու ննջեցի։ Ա՛խրկութենէն
աւուր Հսկող յորջորջեցյ
բայց զզգաստութեան աչ
կախուցի։
Ա՛հա դատաստան։ Ա՛հա
յանդիմանուն։ Ա՛հա նոր 5Մա
կշտամբանք և հին դատա 23·6
պարտութիւն։ Ա՛հա ամէն 6ղ·ի
դիմաց և տաղնապ հոգւոյ։ 6·16
Ա՛հա խնդիր մորուն և 16·15
կշռոք մեծամեծաց։ Ա՛յլ
դու միայն ես ած մարդա
սեր՝ անոխակալ և երկայնա
միտ՝ համարեա մեղապարտս
անձին ընդ վերջին պարտա ւգ·ծ
էորուե յաւուր ահաւորի՝ 12·22
զոյս կսկծեցուցնող ինքնա
բանական նախատինս։ Ա՛ր 4ես·4ես
լուսոյ Ո՛վքէն զայսոսիկ գը 4ես·4
թած, խոհանակ զի ես ինն
ձէն անձինս գրեցի։ Ա՛յդ
բարձեա և վերացուսցես
զպահ պարտաւորութիւնէ կա
նոսիս՝ ընդ քեզ կապելոյս
տունչանօք Հոգւոյս։ 2 Ձայն 2 Սաղմ 118·39

ցայ ի գովեստ մարդկան,
Ա՛յդպէս դատաստանի
Ա՛յդ ոք մեղաւոր էրբեւ էիս։
Ա՛յդ ոք անօրէն։ Ա՛յ ոք ան
բարի՛շտ։ Ա՛յ ոք անիրաւ։
Ա՛յդ ոք չարագործ։ Ա՛յ ոք
վերպեալ։ Ա՛յդ ոք սխալեալ,
Ա՛յդ ոք մոլեգնեալ։ Ա՛յ ոք
խարդախեալ։ Ա՛յ ոք շաղա
խեալ։ Ա՛յ ոք ամաչեցեալ։
Ա՛յդ ոք դատապարտեալ։ Ա՛ս
միայն եմ և այլ ոչ ոք։ Ա՛ս
ամենայնն՝ և յիս ամփն։ Ա՛յ
հեթանոսք, զի ո՛չ գիտէին
Ա՛յհրէայք, քանզի կուռս
ցան։ Ա՛յդպէս և խառնի
ճաղանձք, քանզի յիմարք
էին իմաստից։ Ա՛ետ վար
ժից կոչեցայ՝ յանձինս դա
խաղ։ 5 Ա՛ռաքել՝ առաքել
անուանեցայ, և զգուշեաց
փառացն որ առ Ա՛ծ՝ եղծի։
Ա՛հարի՛ ասացայ առ եղկու
թեն ժառանգութի։ Ա՛յ
վայեցայ Ի՛մարդկանէ, որ
եմ անմաքուր առաջի Ա՛յ։
Ա՛ռդար դաւանեցայ՝ Ա՛մ
հրոք անբարիշտս։ Ա՛ետ

զաստակիչ անէծս ՚ի կեցու-
ցանօղ օրհնուին։ Օ պրսա-
ւանս վհատուէ՝ առ զուար-
թացուցիչ դաւսուքին։ Ընդ-
առնթոյն՝ համարձակուքին։
Ընդ պատկառանացն՝ պա-
տիւ։ Ընդ տարագրուէն՝
յոյս բարուէ։ Ընդ բաժան-
մանն ակնկալուի միութէ։
Ընդ սպառնականացն բա-
նից՝ ողջախոհ սիրոյ։
Ընդ միանգամ դատապար-
տուէն՝ կրկին ազատութէ։
Աղօթեա՛ եւ մի՛ մահու մեղ
պարտիս յաճուր արձակման
ընծայս կենդանուէ։ Ա՛յնչ
աչացս ողորմագին հայեց-
ած ՚ի բարձունս կողկողի-
ցի՝ զբազմայաճեան ուղեւոյն
զանգերծ ընթացիցն զանփոխ
ելիւնն ձանապարհ յաչս բե-
րելով՝ մտացս տեսամարբ
տիրէ վտանգեալ։ Եւ ՚ի
յերդ բնակութէ յարկիս
նկատեալ զելիցն շաւիղ
թշուառացեալ կիսամեռուքէ՝
դիմաք պլպլութէ՝ տատան
մանն մտացս՝ կարկամ հառաչ

զինախատինս պատկառանաց
խայտառակուեաս։ Ողած կեա՛
աչերով կարողութէ զգեղ
տեսակ մարմնոյս մերկուէ։
3Ա՛ռաւ հանգստեան զթո-
պեալս ուժգին մեղացս քա-
ռամբք։ Արդեօ՞ ինձ սահ
մանն հետոց բարուէ առ ելս
կենացդ։ 4Պահեա՛ յիշո-
տակ ինձ ողորմուէ եւ զկնի՛
մահու՝ կեանք ամենևին։
Օրհնեալ յերկինս, և գո
վեալ յերկրի՝ Քաւրեքանել
միշտ յայի յաւիտեանս յա
ւիտենից ամէն։

3Ա՛ռաւ
ԺԱ. 48

4ՂՈՒԿ
23. 42

փվէրսոին յաւելուած կրկին հե
ծուելեան՝ ընդդէմ հսկողի տա
նայն ազգիս մոզականաց։ Բան
՚ի խորոց սրտից ընդ ա՛յդ։

ՆԿ

ԱՂՕՂՈՐ
բարձրեալ,
հզօր ահաւոր՝
օրհնեալդ միայն տէր յաւ քան
զամ և փոխարկել յանակընկալ
կալս կենաց յուսահատուեալ

թանաց ։ Որք զհաճատոց
խեալ կարօտեալ այլոց մաղ
իբր զանպիտան առ ժան կո
րեաց ։ Ի բնէն անզգայ ։
Պատկեր անբոլոր։ Պոյու
թիւ անշունչ ։ Աղօրմելի տե
սիլ ։ Ընչահարեալ հերոպտան ։
Պղծալի օրինակ ։ Ոչնիեալ
դեմ ։ Ստօսրեալ նմանու
թիւ ։ Ուեցեալ լեզու ։ Յա
մաքեալ խոտ։ Պօղթափեալ
ծաղիկ ։ Ծորեալ գեղ ։
Ի ջնջեալ զամպար ։ Պա՜
տարկ կոկօրդ ։ Խոպանա՜
ցեալ սիրտ ։ Ընդհեալ աղ
դարան ։ Սպառեալ աղբիւր
Թօշնացեալ մարմին ։ Ծոռ
խեալ որովայն ։ Պակտեալ
տաղաւար ։ Ստորեալ ոստք ։
Ի ժանեալ յօդք ։ Չոտել
ծառ ։ Պղտցեալ արմատ ։ Թո
ղեալ տուն ։ Չնձեալ արտ ։
Ստորախուզեալ քոյս ։ Ծոռա
ցեալ բարեկամ ։ Պոռա
ցեալ պահեստ ։ Թաղեալ
գերեզման ։ Ի երժեալ ա
տեղի ։ Ի արձեալ խէթ ։
Ընդհատեալ կմախք ։ Ի՜
իբր զանպիտան առ ժան կո
խեալ կարօտեալ այլոց մաղ

մամբ՝ նուաղ հեծուբ՝ նրբա
կան ձայնիւ յոգի թախծու
թիւ յոքնմանեալ ստրակու
սանաց՝ ի խորոցս աներեւու
թիւ՝ զգործեցեալսա ողբա
լով հառաչեմ ։ Կարօղ եմ
բարեգութ եանդ հրաշա
գործել յաւիտ ղօրեղութեա
սեալով թե , ոյզ եղիցիր
յոգւոյդ խորտակմանէ ։
Ո՛ւր կամ, զԹողեա՛լ լեցին
քեզ մեզանք քո։ Կամ թէ՝
Յերթ ի խաղաղութիւն սըր
բեալ ի մեզաց ։ Ո՛ւր ղոր
յայնմ ժամու ոչ ժամանե
ցից պաղատել՝ այսօր ընկալ
ցիս մարդասիրապես ոչ
երկայնամիտ բազմաշնորհ
ամենակեցոյց ։
Յորժամ որ այժմ բանա
պաճոյճ խրոխտաձայն սիգա
ցօղ բարձրպարոնոց անկել
դնիմ ։ Ո՛վ անկենդան ։
Արկեալ ի խօսից ։ Աշխան
դեալ ձեռօք ։ Ի՜ քեալ ան
դամօք ։ Լսիեալ շրթամբք
Ակուցեալ աչօք ։ Ծախտակ
անշարժուն ։ Ոտն կիսայ

սեանց յաւիտեանս ամէն։
Երկիւղ և այսօր, և յաւի-
միապատիւ զուգականութիւն
նոյն պաշտօն հաւասարութիւն
ձէտ։ Եւ ևս առ սմին՝ ի
սրբութիւն գոհաբանեալ յա-
մանելեաւ՝ յերկրորդութիւն
կենդանի խորհրդով անթարդ
անպակաս և անյաւելուած։
թին փառաւորեալ տիրապե-
րեքարութիւն։ Ի ղեւտացւոց
տուղն բացարձակութիւն։ Նա
Իսկուն։ Ընդունի։ Ի վիճա-
թին Ընծայեան Թիւ ընտրուի
բուն։ Խարձրուն Իշխանու-
կարուն։ Ի յլ ամենևին զօ-
Վհր զօ ան
Վհր ողորմուն։ Վհր ե կարողուն։ Վհր ե փրկուն։
չանիկին անարատուն։ Վհր ե
ուն առեղծագործել յեր
նել։ Հաստատուել։ Ի երրո-
Կործանել։ Ակարել։ Անդ
կեան յիշատակարան պահե-
ցաւ։ Ես ողորմութիւն ի տա
րկուսանս վտանգելոյս միայն
բարեգութ՝ փառաւորել որ
դի ոյ։ Վհաճել։ Խաչիւրն
Աչեն գործել։ Պաշտպանել
Կորոգել։ Ակարել։ Անդ
նել։ Հաստատուել։ Ի երրո-
ուն առեղծագործել յեր
չանիկին անարատուն։ Վհր ե
կարողուն։ Վհր ե փրկուն։
Վհր ողորմուն։ Ձիք քո ան
կարուն։ Ի յլ ամենևին զօ
րուն։ Խարձրուն Իշխանու
թին Ընծայեան Թիւ ընտրուի
Իսկուն։ Ընդունի։ Ի վիճա
տուղն բացարձակութիւն։ Նա
րերարութիւն։ Ի ուսաւորու
թին փառաւորեալ տիրապե
անպակաս և անյաւելուած։
Կնկել խորհրդով անթարդ
մանելեաւ՝ յերկրորդութիւն
սրբութիւն գոհաբանեալ յա
ձէտ։ Եւ ևս առ սմին՝ ի
նոյն պաշտօն հաւասարութիւն
միապատիւ զուգականութիւն
երկիւղ և այսօր, և յաւի-
սեանց յաւիտեանս ամէն։

Թշնամութիւն ձայնիւ հոմա-
գեալ՝ աղերս հառաչանաւ ցօ
ղովարտասուաց՝ բարեխա
րիւդ գթութիւնդ ի բարձունս
տարածանեն։ Օ տա քեզ
գարձն եղանակեն արդարա
տեսիլ զոր օրհնեմ։ Օ նը
շան խաչիդ փրկութիւնդ զոր
երկրպագեմ։ Օ յարուցեն
ձկմարտուն որում հաճա
տամ։ 2 Օ փառացդ քոց
յայտնութիւնդ զոր փառաւո
րեմ։ Օ դատաստանիդ ահա
ւորութիւն զոր խոստովանիմ։
3 Օ քանիցդ յանդիմանութիւն
յորմէ զարհուրիմ։ Օ հոգ
ւոյդ սէր ինձ ուղեկցութիւն,
զոր պաշտեմ։ Օ օծմանդ
տեառնագրութիւն, զոր և համ
բուրեմ։ 4 Օ թագաւորեալդ
ել քեզ տէր յիս քո, որում
պաղատիմ։ Ա երդ լքաւ։
Ա երժեցաւ։ Խարձաւ։
Տրտնեցաւ։ Փախեաւ։ Սրա
ցաւ։ Տեղի ես կցորդութիւն
զուգութիւնդ կենցաղոյս կենդա
նութիւն։ Ես յոյսդ որ ի քէն
պարգեւ։ Մնացական և անկըն

Յհ ա 4. 13
2 Տիմ 2. 13
3 Մակ 23. 25
4 Եսդ 2. 12
1 Թես 4. 4
Յակ 6. 11

ցէ բանսի, նա յաղթայական
2 Ար մինչ իրաւամբք ուսա-
ցան ծառայքն, զբարեգոր
ծայն պարգեւեսցէ։
ջան ծառայի՝ զբարեգոր
լթիք։ 1 յորժամ սիրն բարի
այսորիկ հիւսին քանք, և
եղանակին նուագեցուք
չարեացս բարձցեն։ Յաղագս
գթութիւն, եթէ զսովորուն
գիտացեալ եթէ նայեսցէ
ծանել գիտացից եթէ նայե-
րես ընդ երախտաւորացն
խնամարկեացես։ Ի տասին
խակալ, եթէ ապաիտաւոր
կանք, եթէ զչարեացս իմոց
մոռացեալ՝ զբարեացդ քո
յիշեացես։ Այսմ ես անո-
ղութիւն ընդ ինձ ոչ ունիմ
ղեկակեալ մեռանս կենաց՝ ի
սպառումն չնչոյս բացցես։
Ես ին են քո ընտրեալ վայել-
լեալ մեռանիլ մեռանս կենաց՝ ի
քում յազթանակի, եթէ
արուեստուորեացես փրկու-
լթիւ։ Ես ին է հանդիսարան
րատարտ քում աղաչեմք,
եթէ յանախնկալն ժամու՝
ողջացուսցես։ Ես ին է հա

փչիսոխն յոյնեսցած կրկին հե
նելեան՝ նորին հսկող ու
նոյն ոչխար յոյնեսոց։ Բան
ի խոսոց սրոկց հոտ ընդ ա։

Ա

Ր Քայ
երկնա-
ւոր՝ որ
բոլորեր-
ցուսոց։ Ես ամ
բան՝ յամի միշտ երկայնամիտ,
այլ կենդանուոյ անքննին որ
դի։ 2 Հայ անդ է ողորմին
իսկապես, յորում հատաւ
ակնկալութիւն վաստակոյն։
Ենդ է քարեգործելն, յո
րում ուսուցի իմաստին
խափանեցու։ Յայնմ ժամու
է մարդասիրելն՝ յորում
ակարուեն վտանգ պաշարել
տիրեաց ներքոյ ևարատքոյ
անդանօր է բժշկուի ածայ
ին զի ձեռնդ, յորժամ
ի բռնադակ անդամոցն տե
ղի ետ կենդանութիւն։ Ես ին
վայր է այցելուե, յորում
երբ հնարիցն խափանեցան

հակ պարտուց իմոցս անի-
ի՛ մատեանիդ կենաց՝ զմուր
գրեացես զիս։ 4 Ո՛վ
մեղք և թշուառութիւն։
մրթութիւնք և դաժանութիւնք,
զանախորժելիսն քո՝ որ են
ի ստացուածս քո պաշտելիս
մութիւնք։ Ո՛վ պահեցեալ
քո՝ որ են գթութիւնք և ողոր-
ութիւնք և ցաւամունք, ընդ սիրելիսն
զատելիսն քո՝ որ են ոխութիւնք
լումն։ Ո՛վ չտեմարանեացես
բարեացդ քոց՝ ի՛ չարեացն
ղերասանաց առակին։ Ո՛վ
խառնեացես ի՛ համբարս
զգանձս քո բարիս՝ ըստ ա-
գեւեաւ չնորհեա։ 2 Ահաց սո՛ր
նեալ։ Ի՛ քոյոց այսոր պար-
տուկ աղերս աղաչեմ օրհ
զսոսին։ Ո՞հ ղքոյսդ յա
Ի՛ քէն ազդեցաւ գրել ինձ
հայեցուցանիցե՞ս։ Ո՞րպէս
Ծայրատուէ մատանցն սպա
սե, ընա մատանի համարձա
կուէ մատուցանիցե՞։ Ո՞րպէս
հայի հարուածոց գանից,
ընա գթոց գիրկս արկնիցե՞։
Ո՞րպէս պատրաստել յուսայ
կորստեան, ընա երևեալն տե
սողաց բաղմաց առնիցե՞։
Ո՞րպէս ակն ունիցի սաստակ
մանմանհու, ընա ընդ կենացն
և վաստս ընծայեցուսցե՞։
Ո՞րպէս հատանի գլխոյն նայ
ետցի, ընա զնոյն պատկառ
պայծառացուսցե՞։

Ո՛յս պտուղք օրհնութեանդ
գթած՝ աքանչելարմատ
քուս չառաւիղաց։ Ո՞յս
արդասիքք կենաց՝ արարչա-
կանդ քո հրամանաց։ Ո՞յս
իրիք խորհրդոց՝ խոստովա

ցիլոյ։ Այ՛ եղուկիցդ արագուց
գիծ մի չափոյ մտաց հետուե
Այ՛ նոյ կաթիլ անկանելոյ։ Այ՛
յերկից բարձրուէ՝ միոյ կանգ
լոց ոտից յեղյեղուկն։ Այ՛
յամրութիւն։ Այ՛ փուխացե
վայրակին։ Այ՛ կիսամանեայ
մի տեսութիւն ածանցական։
քթթթել մի ակն։ Այ՛ խուն
ձածոց իմոց քաւուէ։ Այ՛
կաց առաւելուսի առ յանց
հնարն կարողութե ժամանա
ես քումդ զօրութե ամենա
անդատին։ Օ՛ ինչ պիտոյ
մացդ՝ էքացեալ պայթեալ
բազմազեղ հոսմամբ քո կա
խեալ զպղպջակ անձրևոյ,
կարծրութէ բիսման վանեցեալ
հողոյ դիւրափխրելի՝ ի
տիեզերաց։ Ա՛հա կոշտ մի
տութէ կոյաք մեզանաց ամ
յայս ամենակալիդ քո առա
րութէ։ Օ՛ ինչ երևեացդ
թի հեշտութէ մարմնոյս տիս
ընդ խաչիդ քո կրից՝ խակու
մրդ համբարձի կշռութեացի
մեծիդ ճառագայթից։ Օ՛ ի

ցե զոյգն ինչ աղջամուղջ
էութիւդ այս։ Օ՛ իմոյդ բաւես
աղբեացե փոքր խաւար ա
ղաղեսցե փոքր խաւար ա
ծանոցին բռնութե։ Օ՛ ինչ
դանոյդ՝ առ վանումն կոր
յորքան յիշատակ մահու կեն
կաւեցելոյս պատաբերութե,
նութի զենք մեզանաց պատ
քան զօրաւորք առ կենդա
ընդ առմանաւբ։ Այ՛ են այն
յալ քեզ յոյժ գրաւեալ են
մար իմոյս անձին բիծք։
դասիրութի։ Ինձ են անհա
հզօր ամենակալ քոյդ մար
յաղթական են համայնից՝
Յաձախ են չարութիք։ այլ
առալի քո ներողութեդ։
ալ յաւէտ են նուաղեալ
Ինաղում են իմ մեղանքս։
լիք իբրև զքո ողորմութիդ։
զթիւբ։ այլ ո՛չ այնքան հրաշա
են իմ պարտիքս ևանդր քան
հեշտականագոյնս։ Ա՛ա
նել զոյն ինձ դիւրին և
նուն քո ար ինոսին, ցուցա
ցուացե կրկին առաւել զա
Ա՛ւծած

ՀՒՆ

Ի ՄԱՐԴ՝ ընկղմել զմայրն և խոպատ ծածկել, ի յանձառուած աւազելութեանբազմանեայ յաշխարհս մեծիդ երախտեաց. որ ամենատես լըսմամբ աննուազելեաւ՝ յաջմէ և յահեկէ ի դիմոց եւ ի թիկանց համբարել անբաւութիւնք. Ա՛տաու ցանեմ ընծայեմ դարձեալ

անմահութիւն։

Դուչիեալ տա նին իլինոպոլի երդրդոլ։ Աճայն հոգոնէ ոչդեցեալ։ Ոչ ինչ Աոուելչան ոհ յանեցած ամանդոլին տա ու լուսուրդոլի եկնեղեցոց գումանոլնե՝ ռինոպէս եդեալ ասդանոլ։ Եւ որ տա անչէկոնս նիւնելին ցոցանի երանոսոլ իլինոպոլի

****

կայնմաուքէ։ Օրհնեալ յաբիսեան Աէն։

Ես ինչ յայսմ անգոյ և յան ոսպատերական նմանուէ ան ձեւ օրինակաց յաբէտ ան կայիդ՝ այնքան առ ժամայնէք համ հարեանցիք, որքան երգծ մունք ցնդմունք և հալմունք մեզաց առնամանեաց պատ հետոյ՝ քումդ զօրուէ ածեամի որ յո քո որդի անքընդ հին կենդանոյդ այ։ Որ տաս պարգեւես արև քաղց րուէ՝ չարաց ընդ բարիս. և անձրեւես երկաքանչիւրոցն անաչառապէս։ Ակնես սահմանես իրաւամբք և զլատան դես կրիցն հաճասատաբար։ Որոց մեծ է հանգիստն առ աւինկալուն պարգեւին, փոքր խթանաւ փորձուէ՝ զսակաւ ուէ պարտուցն աստէն վրնջարես։ Իսկ որք զերկիր ընտրեցին՝ ներես ողորմուէ թէ, տալով և նոցդ դարման ըստ նա։ և միշտ առ քեզ դարձին ամենազօրիդ առ այս հրաշագործուէ բարեխնամօղ եր

պատճառ՝ երբ մարդ մարդուն բանին ընդ դէմ մարդ ելանէ, ի յիշատակ ձայ
ուս հաճատոյ Աստուածոյ
Թէն դատաւորէ։
Այլ արդ՝ ի յայս օրինակ հոգևնկար պատկերի բանի՝ որ զհատանէս լուսոյ յար
մարի, ընկալ զիս գիծ օրհնեալ. քանզի ես ամաչ ի սմին։ Ջան սուաշ ի հո
գոյս զնախատինս մեղացս։ Ընդ
հովանեաւ սորին բազմեցայ։ 1 Յով. 1։
Յաւէտ զակաս ի տունն 2։ 8
դրախտի. և անտուաստ փոխեաց
ցես ի տունդ այլ։ ըստ մար
գարէին ձայնի՝ որ ի քեզ
յո՛ ակնարկի։ Ո՛վ՝ սուակ
զմտածին, և մի՛ անօգուտ
զելոյն հետևուսի արասցես։
Ո՛վ զհաւատոյս ջերմանայ
ցուրտ համարեսցիս. և մի՛
զհամբոյր ողջունիս՝ անկոչ
ինչ վարկցիս։ Ո՛վ զպաշ
տօնն՝ ապաշնորհ գրեսցես.
և մի՛ զերկրպագուին՝ անխոր
հուրդ լքցես։ Ո՛վ անպէտ

աստանօր աճանդ գովեստի
դաւանման ձչմարտականի։
Ո՛վ ի սուղ երբեմն (երձնոյա
ծականին չարաֆառութիւն
ամենապատիրն խոստովանութիւն
նենգողին կարծիւն հատ
ւածեալ իբաց հերքեցայ
եղեալ ի դրախտին։ Արդ՝
միաւորականաւս այսու ու
ղիղ անբծութիւն՝ յաւանդ
իսկապէս ընտրեալ՝ անդրէն
մուտանգամ համբարձեալ
սուինամբ ի Թըռչէս Թևոց
լուսոյ, ահա յերկինս ժա
մանեցից հետևեալ։
Այլ քանզի յարգանդէն
յորում յղացայ հոգևոր եր
կամբք ծննիցեմ՝ զկնի և ղեր
ջանիկ դշնոյ անարատ ամե
նից կուսից իսկուհի զպան
ծալի մայրն իմ գովեմ,
պարտ է կանոնաւ սահմանի
բանի արձանագրել յայսմ
մատենի։ Ո՛վ ի ծննիցի ցուց
ցի՝ և այլոց ևս ապագայիցն
ազգաց պատմեսցի որքանու
Թի փառաց խընկելոյն. ար
ժանաւորապէս պաշտամբ

Առաւ օրհնութիւն վերջ
ձայնեալ նուագք,
օրհնութիւն երգոց՝ ի հաւատ
պաշտման բանի զբարեհրա-
ման պատճառն եղելոց։
զչքորդութիւնն անակնդէն
անհամեմատ բարձրութիւն.
անհասական խորհրդոց և
անըմբռնելի իմաստից. ան-
զննելի զգայուեցց և անբե-
րելի եղելոց։ Քանակուի
վերնականն երկնի, և ան-
սահման ներքնայինն խորոց
երկրի, և անհատութեան
խաղրութեան սկզբանց։ Ա՛ի
յերից անչփոթ կերպից.
և երիս միոյ անհատուածե-
լի իակութեց։ Ի՛վեր քան
զմտաց անարգելութիւն.
յարաձգեալ ամ ուրեք քո-
վանդակ։ Ի՛նփոխոխ բարի,
Ի՛նատանելի ուղղութի,
Ի՛նխառն կերպարան սիրոյ,
Ա՛ճապուի անյաջորդ։ Ի՛սար-
րութի անխոնարհելի, Ի՛ն-
վանելի տեսականութի, Ի՛ա-

տուղ լեցի տեսականութի
պատկերին. և մի՛ անկշռել
կերպարանին ուքանչելուի։
Ա՛ի՛ անհուր ողջակիզին
սպանդ մոուասցի. և մի՛ պա
տարագ ուխտի այր ձառի՛
արտաքոյ ցրուեսցի։ Ա՛ի՛
ճաշակդ լուսոյ՝ ինձ մահու
լեցի. և մի՛ բաժակ քո կո
ղեցդ արեան ՚ի դատապար
տութիւն եղիցի։

Ո՛զաչեմ զքեզ ըստ յո՛ն միդ
յեութենդ՝ որով զգե-
ցար մարմին հօր քոյ և հոգւոյդ
սրբոյ ճաշակեալ ծանեաք։
Ո՛րանգի ՚ի քէն իսկ վարդապե-
տեալ ամենապարգև կարգ
եկեղեցւոյ։ Ա՛յր ՚ի սկզբան
աղօթանուէր լուսարան կե-
նաց փրկութեանդ բարեաց՝ տա
րածեալ զսիրտս՝ ձեռաց
համբարձմամբ՝ զայս կընդ-
րուկ բանի բնակողիդ ՚ի
սա՝ տիրոջիդ բնաւից
Աբրահամեանդ մատուցեալ
յաւէժ ընծայեցուցանեմք
այսու բերբառով բարեշնոր
հութեան։

կապանաց օձտաղին։ Եւ
ղկաթղուտն իւրաստեղծ ի
խաբարային դժոխոց, կհան
վշտացեալ։ 2 Ի՞նչեալ ի վայրս
ընդ նիւթական մարմնոյն,
նմին յաւէտ անքաժանօրէն
ի մարդկութենէն իսկութի՛,
ցոյց զդործին պարտեաց։
աերն մարմնոյ։ Արդ կենա
թին՝ անընդմիջելի ի մեր
Ամահ վերուբորեցաւ ձեռ
լրուեր անմահականն տնկոյ։
պըտղոյն կենաց ի ծայրս
չին՝ ամբարձաւ ծաղիկն
Եւ կամաւ ընծայեալ խա
կութիս իմ հանդարտեցոյց,
սանձանցն կրթուեր զստահա
անստամբակելի երասանաչ
թեն ոգի՝ բաղկացոյց զգոյու
թի շնչոյս հրաշագո։ Արդ
փանցակն խառնուեր յածո
նանչրագետ միականաւի՝ ըս
արան կուեր համանեալ յա
րատութե։ Ինդ ամենակալ
սահման անդաստանին անա
զջոյն օրհնութե ի լուսա
մարտեր։ յորում աձեցոյց
մայրենի ածածին կուսին

դանի։ Ա՛կնարկուն փրկչա
կան։ Արանութի ճշմարիտ։
Ա՛կնկալուն հաւաստի։ Ամո
տուն անատելի։ Ա՛ընդ
արգասաւոր։ Ատոյգ աւե
տիս։ Ա երամբարձուն ան
ձեռնարկելի։ Ա՛ի հայր՝ միայ
նոյ որդւոյ միակն հոգւովն
պատուել։ Ա՛մենահարուստ
բարութի՝ ամենևին ունայն
ի չարե։ Օրհնաձայն գոհա
բանութի՝ ընդքննին ներ

բաղձալ գովեալ։

Ա՛ինն բարձրեալ ահաւոր
անուն՝ համապատուին կցոր
դուեց՝ անպատում ազգա
կանութե՝ եռալուսեանն
զուգակցութե՝ անյաւել
հաճն լրականութե ինքնիշ
խան կամաւորութե պատուա
սիրեալ առ հայրն հնգունա
տիպ։ Վարդակցութի հոգ
ւոյն սրբուե՝ խոնարհեալ
ինչեալ ի յերկինից՝ աննիւթ
գոլով ընտանի վաստացն։
Չձեռացաւ մտանել յորդանդ

13
14·3
11·10
9·6
53·5
6·11
2·14

զընաւէս և կենդանանայնի
զամ։ Որ անդատին իսկ ի
քանչ համապարփակ մըթուե
աշխարհականն միգի՝ յորում
նկարեր և կերպարաներ ամ
նուանակ չարութիւնն անբաւուե
երկրատարածն ծովու՝ ի կա
տարումն արդեան խորհրդ
դոյս՝ զոր գաւազանն լուսոյ,
Նախ արար, և այժմ գոր
ծէ։ Վասյացոյց՝ և միշտ կա
տարէ։ Ի՝ երեսեատս։ Աքան
չելիս։ Նախատեսութիւն
սրբատանելոց։ 4 Ի՝ զդմանս
աճօրէնս։ Ո՝ օրութիւնս զար
մանաւորս։ 5 Ի՝ արգարեսս։
Ի՝ հաքեսալ։ Ի՝ արդապետս։
Ի՝ արժօրս կրթութիւնե հան
ճարոյ։ Ո՝ սրբատանն մա
տուցման արեանն քի յար
դարեաց։ Քաւութիւնս ան
ձանց՝ առողջութիւնս մարմնոց՝
ըստնմանութե քի ողորմութե
հրամայեաց։ 6 Ի՝ ընտրեաց
և զեր քան զջուրն՝ ինքեան
միայն բաւականութեամբ։
7 Ի՝ արոգեաց լուսաւորեաց՝
և հանապազ նովին բարե

զիւթ ի նիրհմանե քնոյ զար
թուցեալ յինքն նահանջել
զդիմեցուսն մահու։ Ապանդ
նեցաւ կենդանացաւ ածա՝
սէ՝ երեսել ի յերկիրե հայեն
կենաց և հովիւն հօտից բա
նաւորականաց։ 3 Ի՝ հաւատա
րիմ եղեւ յոհի։ և երևեե՝
ցեալ նոյնութե՝ ամենևին ան
նուազելին։ 4 Ի՝ եկն հմայեն,
և համբարձաւ բովանդակ։
Ի՝ առաքեցաւ նստաւ։ ի գե
րանկն գահոյս նախնական
նին պարզուե՝ արարչականն
իշխանութե։ Ո՝ որ խոս
տովանիմք՝ Ի՝ բարերար,
և ամե բոլորից։ ուր դատ
զամ երկիր՝ արդար ընտրութե
յուսուն մեծի։ Զի ինքն ե
ակնկալն և ինքն կատարած։
Ո՝ նոյն առաջին և նոյն ա
յսպայ։ Ի՝ նպակաս բովան
դակութե թագաւորեալ՝ ի
լոյս անմատոյց։

Ո՝ րհնաբանեմք ընդ հօր և
որդւոյ՝ և զանբաժանելի
քեղհոսումն՝ նոցին փառակից
հոգւոյն սրտուե։ Ի՝ որ առեղծ

3 Աւետ 3։16

4 Թագ 16։19

1 Պտր 19։27

Յայտ 22։13

Յհննէս 1։2

4 Աւետ 1։11

Եբեր 4։11

Գործ 1։5

1 Կոր 3։18

ման ընորհն այսր եկեղեց
սիլ՝ յօրինակ սրբոցն կատար
ին։ Նախ՝ զտունն քարետե
ւոր մեծի պինտակոստե
ցեալ՝ ի նմա զօրութիւն՝ յա
հոգին այ լցոյց՝ վասն որ
հրաշակերտն վայրն։ 3.0
ի վերնայարկին սրահէ խոր
առեալ կենացս այս գանձու
նին պաշտեցաք։ Այնժամ
կեցաք։ Ի սպասաւորաց քա
կանացն դասուց հիմնեցաք։
Որ ի նոցին խակ առաքե
նի՝ ամենազարդ քարձրութ
Որ գերազանց գտաք և երկ
արձանաց՝ ածային քննակութ
եկեղեցւոյս շինուածոյ։
շրջանց ազգաւնեաք՝ զկառու
ցեալս խորան յանշնչական
Աւանիմք ի հիմնատա
ուղիղ և անխոտոր
նակ՝ անքծուած համբուրիւ
պոլսեցոյն։

Այսինքն նոր մոնիթեցոց՝ որ են
պաղտասարեան նահապետացն
։ ընդդէմ դիմէ
եկեղեցւոյ։

գա ըծուածամբ զօրանայ։
Ալ ի այնեաց միաձնին ածու
թեն՝ ի հասանան յորդանա
նու։ 9 Որինակաւ տեսուե
ամպոյ ցուցաւ ձայնիւն հօր
՝ի լերինն Թաւորական։
10 Ինոյն տիպ նմանուե հո
վանի եղև յակոբեան տօհ
մին յեղեն եգիպտոսի։ Ցու
ղեգնացուածի զօրավարուեն
մովսիսի՝ հողմով սաստկու
թե՝ ի զիարաւն ընկղմեաց։
Գահանայս կատարելագոր
ծէ։ Ի մասուունս կազմե։
Ի ծադաւորս զօրացուցանէ։
Գաւուածիս ընձեռէ։
Կհանս շնորհէ մահացելոց
՝ի նորոգուածի յարուածեն։
11 Նոյն ինքն է օծուածն մար
դացելոյն այ։ Ի շանչնեաց
ւոր հաւատարուեբ ընդ հօր
երկրպագեալ՝ ի պատիւ մե
ծուածեան որդւոյ։ Ի նոսա
ման փառաւորուածբ օրհ
նեալ յաւիտեանս ամէն։

թագաւորութեան յայտնա-
նայ՝ առաւելութիւն վերնամ
ը. Ի ընդունելութիւն երկրայ
արքայական որդեգրութեան,
կարծելոյ յանմահ ղօրութի
քարւոյ փոխատրութիւնն
առ արտաքին՝ չարի և կամ
նեայ առ մարդն ներքին և
տամբութեան. զի մի՛ կիսամա
թեց մերոց իրաւամբք կշռ
Ա՛ր երկաքանչիւրոց գոյու
ինչ օտար հումբաւոյ գթութի
լիք հատուցմանն, զոյգս
նի հաւատ. զի մի՛ սպառնա
ցի. Ա՛ր յընտրութիւն սպառ
կեր բարեպարտութիւն խորամանկու
էութի. զի մի՛ ճշմարտութիւն
քան թէ ապաշխարութիւ քա
խաւնեացի. Ա՛ր և՝ընդ հօր
նոյն՝ առաւելութի վերնամ
պատիւ օծութիւ լուսոյն. զի
ցէ. Ա՛ր ձեռնադրութի՛ի
նաւորելութիւն՝ զնախանին կրթա
անարգեալ ծածութիւնն՝ի ծա
մէն քի. զի մի՛ յանգիտս
Ա՛ր՝ի ամա լուացութի՛ի
ընծայեցուսցէ։

նակ արիւն՝ յայս նուիրեան

լուծ. յորում ապա և՝ինքն
քնաւ՛ջացն՝ տուեալ լուսանո
րոգ բարեփառութի։ 4 Ու
ան արիւն հղջոյն այ բաշ
խեալ մատուցանի՝ յաւէտ տ
քան զհաբելն մահու գու
ժարկու. մեծաւ բարբառով
ձայնի բերկրութե՝ կենդա
նաւթի անմահութե՛ի սա
աղեղով. Քանզի ոչ է կար
զօրութ ուրուք ընդ երկինք
յանդիման արեգական՛ի
սպասաւորութի խորհրդոյ
այսր ահաւորութե ձեռնար
կել, եթե ոչ ընդ թեւօք
սորին պահիցի։ Այլ՝ ոչ
երկնից քաւականանայ այս
նուէր տէրունի մարմնոյ,
եթե ոչ զայս ձեղուն օրհ
նութե ծածկոյթ ունիցի։
Ա՛յ զի մահու անիծից
հերձի այր ըստ օրինին որ
արտաքոյ խորանի այսր վը
կայութե՝ զածային պատա
րագն մատուցանէ։ Ա՛նա
ընդ՝ զի պարտաւոր արեան
կոչեցի. որ ոչ զանձինն օրի

Ղեւտ. 4. 14
Եբեր. 4. 5

ԵՍԱՅԻ

ԵՐԵՄԻԱ

ԵՍԱՅԻ

ԵՐԵՄԻԱ

ԵՍԱՅԻ

ԵՐԵՄԻԱ

Ա Եւ զբանի ինքեան՝ պատա-
ւոր իւրոյն գտեալ՝ այլ՛ի
մերոց գործոց խրթնանայ-
2 Ա Եւ թողացուցանէ երկիցս
մատչիլ յերեսս ումեք ոտից
կենդանատուաց՝ ըստ տիրա-
կան անձառ խորհրդոյն։
Ա Եւ կրկին յիւրում ընդոյն ցու-
ցանէ. զի՛ անընտրաբար
նուիրեանն խայտառակեսցի,
Ա շտակէզ կարեաց զօրութիւն՝
իբր անախտակիր ապականու-
թենէ սր՛ի մեզ շարժմանց,
Ա՛ւանց բարբառոյ տիրապե-
տական։

Հրամանաւ դատի։

Ա՛ազգ և Տապան ինն է մաք-
րական, կրկին երջանկական
՛ի հեղձմանէ կենացաղոյս ա-
ղեաց սպահպան։ Ա Եւ բազմօք
անբանիւք գազանաց դասուք
և տակաւ մարդկամբք, այլ
ել երկրայնոցս և զվերինսն
յինքն հաճեաց։ Ա Եւ յալիս
խառնուեաւ քեռի. այլ՛ի բարձ
բունին երկնի համբառնայ։
3 Իբր զաշակերտ հրահան-
գեալ Տոգւոյն այ՛ փախչի
՛ի նենգաւէ։ Ա Եւ՛ի բաղդ

դիտաղացն զընտրեհին զշափ։
Ա Եղեալ։ այլ տեղի տայ ո՛չ
տիրոջն թերութեաց դժուարի։
պղծի։ այլ ընդ անպատրաս
ձիոյն Թերութեաց դժուարի։
Ա Իբրև տեսօղ անեղեւութիւն
զոմն հրապարակէ և զոմն տա
ծէ, Ա՛ւ ինքն կոչէ գրեալ
յանուանէ իբր զտիրօղ
հրամանատար երկնց։ 8 Իբր
զնեաւն յաւիտենական՝ ան
հարուածելի է ի դիմամարտ
ուից։ 9 Ա՛մբանէ զնոգևաւոր՝
իբր զնաւարտութիւն մածին
արուեստի։ Ա՛ընտրեալ և ան
վրիպուիս՝ ըստ քո հետոցն
ընթանայ։ Ա՛արձր ճոխութ
անպատկառաբար համարձա
կապես զօրին գովելոյ զբ
լուս ամբառնայ։ Ա՛ինքան
մեծ ունի սրբութի, միշտ զի
զարս ըստ պատկերի այ եւ
զնն՝ կանոնաւ խորհ։

Հետ յոգունց ընտրուեց
մարդ՝ թէ համարձակեսց
ցի մարդ ոք ախալեալ՛ի գա
ւիթս նորին մտանել՝ ո՛չ
պղծի։ այլ ընդ անպատրաս
տիրոջն թերութեաց դժուարի։
Ա Ենղովի։ այլ տեղի տայ ո՛չ

արքունեաւ։ Եւ արեան երա
տառամբ կողին՝ զբնաւո
այսր վիմի նշանակեցաւ։ պա
ՅՈՎ մարմին եղելոյ՝ 9 անշամբ
թեցն։ «Այդ իսկ է ոսկերն
ի տաճարանէր աղիւսարկու
ոլ՝ ուղևկցէ 8 յապրելոցն
հատուածեալ կինքենէ՝ հե
ախտին մեղանաց չերեալս՝
այժմ ընդ նոսին իբր զանմա
քուրս ի արքունեացէ զոմանս
կան վառեալ ամբոխին, և
րուն գումարտակ հեբրայա
րեան ան՝ զկենդանական ո
իբր զգուշնդն անհամար բազ
զարօք կանգնօք լայնուքեր՝
ՅօգուՏած, 7 և երկուք հա
աղղէ։ Եւ ոսկերաց և ջլաց
շարժականուն, և ածանուլ
ին կենդանութե հոգեպաշ
համարէն ազանց պատմեալ
հոչակէ։ Եւ խաղալեաց
կերպաձորական բարբառոյ,
և զպատգամս գործոցն յի՝
ՅՈՎ մահուն մարմնոյ հարուածոց,
4այլ ի կենացն աւետիս
ըմբռնեալ ածէ։ 5 Եւ նոյնիսկ
ձեռնարկեալ գործի. այլ
հաստոցին հրամանաւ չինի։
6 Եւ մովսէս ընդ քեսեւլիէլի,
7այլ մեռածինն այ՝ հոգեւոյն
սրբով զսա հնդերձէ։ 8 Եւ
հարաշարժ հանապազավոխս
այլ մշտակատոյց հիմամբ ան
սասանելեւս զսա հաստատէ,
Եւ արձեալ՝ իբր զտապա
նային անխօս փայտեղէնն մա
ծեալ տախտակօք առանց
զգայութե՝ տեսողականաց
մեզ առաջնորդէ։ Եւ կեր
պարան անքակուկ երկն յառաջ
հետեալ՝ ի հանդերձանս լու
սոյն կենաց տեղի պատրաս
տէ։ 2 Եւնդ ոգևեղի անտուաստ
սատակէ՝ եթե ոչ խաչանիշ
յոդի՝ բերելոյն։ Ապանանկ
վանեալ վաղվաղակի առ ժա
մայն, 3 եթե անասնայինն
լծակցութե երկրասիրաբար
գետնակոխ սայլիւք՝ իբր
զանօթ ինչ ձեռնասունին բար
ձեալ տանիցին։ 4 Եւ երդ

այլ ինձեն շուք փառաց մե-
պարան ձեռս փոխարկեալ.
առաքեալ երբեք յայլ ինձկեր-
րան ի միջի համբուրի։ Ալէ
բարեբարուքեն պարգեւա-
տուքեն պարգեւատուքեն
տաճարուքե. այլ տերունի՛
կամ լծով օրինին տեղի պր-
տուքեն կապաճ բագին, և
նմին ձանաչի։ Ալէ կռապաշ
կրեմ։ Օ՛ ի ծոց իւր զըր-
գեալն՝ գոգոյն աբրահա-
մու ընծայեցուցանէ։
Եւ ես՝ հարնուքե սորա՝
որդին այ կենդանւոյ։ Օրի
կին բարձանցն կռամոլուքե.
զի զերկինսնոյն այ ունի զծա-
նօթուքի։ Օտարուքի ե ամիւ
դիցն դրօշելոց. զի՛ ի համա-
րէն քարինա սորա՛ քո երկըր
պագի։ Վկակուժեն ե յայտ
նապէս ուրուքական ըղձիցն
անտառաց. զի՛ ի քենաքից
մայրից շի՛ նմանուքե կո
նացն փայտի՛ ի սմա՛ ան նը
էրրն։ Լսորտակուժեն ե հա
մայն դիւապատիր յուսումիցն
արձանաց։ Զի քարն գումել
կարկեհան՝ ակամբք և վիմօք
կենդանեօք այսրէն հաստա
տի։ Ալէ յայ յարկ չքնաղ և
այծ ընկալ՝ ազատ ե միանգա
մայն ի յումենաւստ ծառայու
թէ։ Ալէ օրինակ վերնոյն սի
օնի, քան թէ ձշմարտութի
նոյին ձանաչի։ Ալէ կռապաշ
տուքեն կապաճ բագին, և
կամ լծով օրինին տեղի պր
տաճարուքե. այլ տերունի՛
բարեբարուքեն պարգեւա
րան ի միջի համբուրի։ Ալէ
առաքեալ երբեք յայլ ինձկեր
պարան ձեռս փոխարկեալ.
այլ ինձեն շուք փառաց մե-

կայ ընդացք, այլ լուսոյ
վերնոյն շառաւիղք, թափան
ցանց միութք զնոյն կենդա-
նագործ պաշտպա
նէ։ Ալէ սողոմոն ի կամ
զօրաբաժնել մահկանացուաց
աստիկանութի, այլ ամենից
ունողին իմաստ զսա գծագ
րէ։ Ալէ անուն իրական հա
սարակաձայակ իւրզով առ՝ ի
յակոբայ պարարի, այլ սհա
ւորին արեամբ և փառօք
մեծին օծանի։ Ալէ տուն
երկրային նիւթոյ՝ քան թէ
մարմին երկնային լուսոյ՝ այ
զսորին որդիս կնքեալ չեռ
նադրէ։ Ալէ կենդանդողոյս յերկ
րէ յղացմունս՝ այլ արքայու
թեն երկնից ժառանգս
կրեմ։ Օ՛ ի ծոց իւր զըր
գեալն՝ գոգոյն աբրահա-
մու ընծայեցուցանէ։
Եւ ես՝ հարնուքե սորա՝
որդին այ կենդանւոյ։ Օրի
որդիք խնձոյից սորին՝ հայ
րապետացն գումարք։ Ալոյն
ինքն մուտացուածն առնէ այսա
կիւր բարձանցն կռամոլուքե.

իմն ցուցանէ յայտնապէս
մերոյ առաջնոյ։ Զհառաջ
խոստման բնակութեանն
իւր ընդ արեւելս՝ ի տեղի
հոգւոյն անդ հանգչելոյ։
Եւ ասէ ցնոսա. Խաղաղութի՛ւն
ձեզ. որպէս զիս առաքեաց
հայր, ես առաքանեմ զձեզ։
Եւ զայս ասացեալ՝ փչեաց
ի նոսա, եւ ասէ ցնոսա. Առէ՛ք
զհոգի սուրբ։ Որոց մեղս
թողուցանիցէք՝ թողեալ
եղիցին նոցա. եւ որոց
կալցուք՝ կալեալ եղիցին։
Թովմաս ոմն ի տասնից
երկոտասանից՝ որ կոչեցեալ
էր Երկուորեակ, չէր
ընդ նոսա, յորժամ եկն
Յիսուս։ Եւ ասէին ցնա
աշակերտքն այլք. Տեսաք
զՏէր։ Եւ նա ասէ ցնոսա.
Եթէ ոչ տեսից ի ձեռսն
նորա զդրոշմն մեխացն,
եւ դնիցեմ զմատն իմ ի
տեղի մեխացն, եւ դնիցեմ
զձեռն իմ ի կողն նորա,
ոչ հաւատամ։ Եւ յետ
աւուրց ութ էին աշակերտք
նորա ներքս, եւ Թովմաս
ընդ նոսա։ Գայ Յիսուս
դռնեցուածոցն, եւ կայ
ի մէջ, եւ ասէ. Խաղաղութի՛ւն
ձեզ։ Ապա ասէ Թովմասի.
Մատնո՛ զմատն քո հանդերձ
եւ տե՛ս զձեռս իմ, եւ
մատո՛ զձեռն քո եւ դի՛ր
ի կողն իմ, եւ մի՛ եղիր
անհաւատ, այլ հաւատացեալ։
Պատասխանի Թովմաս եւ
ասէ ցնա. Տէր իմ եւ Աստուած
իմ։ Ասէ ցնա Յիսուս.
Զի տեսեր զիս՝ Թովմաս,
հաւատացեր. երանի՛ նոցա
որ ոչ տեսին եւ հաւատացին։
Եւ զբազում այլ նշանս
արար Յիսուս առաջի
աշակերտացն իւրոց, զորս
ոչ գրեցաք ի գրքի սմա։
Այլ սոքա գրեցան, զի
հաւատասջիք եթէ Յիսուս
է Որդի Աստուծոյ, եւ
զի հաւատացեալ կեցուցանիցէք
անուամբ նորա։ Յետ
այսորիկ յայտնեաց զանձն
իւր Յիսուս աշակերտացն
իւրոց ի ծովեզերս
Տիբերիադայ։ Յայտնեաց
զանձն իւր այսպէս։
Էին միասին Սիմոն Պետրոս,
եւ Թովմաս որ կոչեցեալ
էր Երկուորեակ, եւ
Նաթանայէլ որ էր ի Կանայ
Գալիլեացւոց, եւ որդիքն
Զեբեդեայ, եւ այլք երկու
ի նոցանէ աշակերտացն
նորա։ Ասէ ցնոսա Սիմոն
Պետրոս. Երթա՛մ ես
ձկնորսութեան։ Ասեն
ցնա. Երթա՛մք եւ մեք
ընդ քեզ։ Ելին եւ
նստան ի նաւ, եւ յայնմ
գիշերի ոչ բռնեցին
զոք։ Եւ յորժամ առաւօտն
եղեւ, կայր Յիսուս ի
հունջ ափանցն, եւ ոչ
գիտէին աշակերտքն թէ
Յիսուս է։ Ասէ ցնոսա
Յիսուս. Մանկտի՛կք,
միթէ ունի՞ք ինչ կերակրոյ։
Պատասխանեցին նմա.
Ոչ։ Նա ասէ ցնոսա.
Արկէ՛ք ընդ աջմէ կողմն
նաւուն զցանցն, եւ գտանիցէք։
Արկին եւ ոչ կարէին
հանել զնա յերկրութենէ
ձկանց բազմութենէ։
Ասէ ուրեմն աշակերտն
այն զոր սիրէր Յիսուս
ցՊետրոս. Տէր է։ Սիմոն
Պետրոս, լուեալ եթէ Տէր է,
զգեցաւ զվերնազգեստն
(զի մերկ էր) եւ
արկանէ զանձն ի ծով։
Իսկ աշակերտքն այլք
նաւակաւ եկին, (զի ոչ
էին հեռի երկրէ, այլ իբրեւ
ի հարիւր կանգնի) եւ
քարշեցին զցանցն ձկամբ։
Ապա իջին ի նաւէն ի
ցամաք, տեսանեն զխարոյկ
ածեալ, եւ ձուկն
դրեալ ի վերայ, եւ հաց։
Ասէ ցնոսա Յիսուս.
Բերէ՛ք ի ձկանցն զորս
բռնեցէք այժմ։ Ելեալ
Սիմոն Պետրոս՝ քարշեաց
զցանցն ի ցամաք, լի
մեծամեծ ձկամբ հարիւր
եւ հիսուն եւ երիս։ Եւ
այսքան ինչ ի նոսա
ոչ պատառեցաւ ցանցն։
Ասէ ցնոսա Յիսուս.
Եկա՛յք, ճաշեցէ՛ք։ Եւ
ոչ ոք համարձակէր
հարկանել նմա. Դու
ո՞վ ես, գիտելով եթէ
Տէր է։ Եկն Յիսուս,
եւ առնու զհաց, եւ
տայ նոցա, եւ զձուկն
նոյնպէս։ Այս երրորդ
անգամ յայտնեցաւ
Յիսուս աշակերտացն
իւրոց, յետ յարութեան
իւրոյ ի մեռելոց։ Յորժամ
ճաշեցին Յիսուս, ասէ
ցՍիմոն Պետրոս. Սիմո՛ն
Յովնանու, սիրես զիս
քան զսոսա՞ սոքա։
Ասէ ցնա. Այո, Տէր,
դու գիտես եթէ սիրեմ
զքեզ։ Ասէ ցնա. Արա՛ծ
զոչխարս իմ։ Ասէ ցնա
երկրորդ անգամ. Սիմո՛ն
Յովնանու, սիրես զիս։
Ասէ ցնա. Այո, Տէր,
դու գիտես եթէ սիրեմ
զքեզ։ Ասէ ցնա. Հովեա՛
զոչխարս իմ։ Ասէ ցնա
երրորդ անգամ. Սիմո՛ն
Յովնանու, սիրես զիս։
Տրտմեցաւ Պետրոս զի
ասաց ցնա երրորդ անգամ.
Սիրես զիս։ Եւ ասէ ցնա.
Տէր, դու ամենայնի գիտես,
դու գիտես եթէ սիրեմ
զքեզ։ Ասէ ցնա Յիսուս.
Արա՛ծ զոչխարս իմ։
Ամէն, ամէն ասեմ քեզ,
յորժամ երիտասարդ էիր,
կապէիր զգեստ քո եւ
երթայիր ուր կամէիր։
Իսկ յորժամ ծերասցիս,
երկնցուսցես զձեռս քո,
եւ այլ կապեսցէ զքեզ,
եւ տարցէ ուր ոչ կամիս։
Զայս ասաց՝ նշանակելով
զինչ մահ փառաւորեսցէ
զԱստուած։ Եւ զայս
ասացեալ՝ ասէ ցնա.
Հետեւեա՛ ինձ։ Դարձեալ
Պետրոս դառնայ, տեսանէ
զաշակերտն զոր սիրէր
Յիսուս, որ եւ հետեւեցաւ
նոցա ընթրեացն, եւ
ասաց. Տէր, ո՞վ է որ
մատնէ զքեզ։ Զայս
տեսեալ Պետրոս՝ ասէ
ցՅիսուս. Տէր, սա ինչ
լիցի։ Ասէ ցնա Յիսուս.
Եթէ կամիմ զայս մնալ
մինչեւ եկեսցէ, զի՞ է
քեզ։ Դու հետեւեա՛ ինձ։
Ել ուրեմն բան այս
ի մէջ եղբարցն, եթէ
աշակերտն այն ոչ մեռանի։
Եւ ոչ ասաց Յիսուս
նմա. Ոչ մեռանի, այլ
եթէ կամիմ զայս մնալ
մինչեւ եկեսցէ, զի՞ է
քեզ։ Այս է աշակերտն
որ վկայէ զայսոսիկ,
եւ գրեաց զայսոսիկ։
Եւ գիտեմք եթէ ճշմարիտ
է վկայութիւն նորա։
Եւ այլ բազումք են
զոր արար Յիսուս, զորս
եթէ գրեսցին ամենայն
առ մի, ոչ կարծեմ զի
աշխարհս ինքն երկին երկնից
կարասցէ զգրեալսն
տանել։ Ամէն։

Յայնմ ժամանակի
ասաց Յիսուս առ
աշակերտսն իւր. Ոչ
ոք կարէ երկուց տանուցս
ծառայել, զի կամ զմի
ատեսցէ եւ զմիւսն
սիրեսցէ, կամ զմի
հնազանդեսցի եւ զմիւսն
անարգեսցէ։ Ոչ կարէք
Աստուծոյ ծառայել եւ
մամոնայի։ Վասն այսորիկ
ասեմ ձեզ. Մի՛ հոգայք
հոգի ձեր զինչ կերիցէք
եւ զինչ արբիցէք, եւ
ոչ մարմնոյ ձերոյ զինչ
զգեցջիք։ Ոչ հոգի՞ է
առաւել քան զկերակուր,
եւ մարմին քան զհանդերձ։
Հայեցարո՛ւք ի հաւսն
երկնից, զի ոչ սերմանեն
եւ ոչ հնձեն եւ ոչ
ժողովեն ի շտեմարանս,
եւ հայր ձեր երկնաւոր
կերակրէ զնոսա։ Ոչ
դուք առաւել քան զնոսա
էք։ Ո՞վ ի ձէնջ հոգալով
կարէ յաւելուլ ի հասակ
իւր մի կանգուն։ Եւ
զհանդերձէ ընդէ՞ր հոգայք։
Հայեցարո՛ւք ի հաւսն
արտոյտից, զի ոչ գործեն
եւ ոչ մանեն, ասեմ
ձեզ. եթէ եւ Սողոմոն
ամենայն փառաւորութեամբ
իւրով ոչ զգեցաւ
իբրեւ զմի ի սոսա։
Եթէ զխոտ արտի որ
այսաւր է, եւ վաղիւ
ի հնոց արկանի, Աստուած
այսպէս զգեցուցանէ,
ո՞չ առաւել զձեզ,
սակաւահաւատք։ Մի՛
հոգայք ասելով. Զի՞նչ
կերիցուք, կամ զի՞նչ
արբցուք, կամ զի՞նչ
զգեցցուք։ Զայս ամենայն
հեթանոսք խնդրեն։
Գիտէ Հայր ձեր երկնաւոր
եթէ կարիք ունիք
զայսոսիկ ամենայնի։
Այլ խնդրեցէ՛ք նախ
զարքայութիւն Աստուծոյ
եւ զարդարութիւն նորա,
եւ զայսոսիկ ամենայն
յաւելցին ձեզ։ Մի՛
հոգայք ուրեմն վասն
վաղիւ, զի վաղիւն
հոգասցի վասն անձին
իւրոյ։ Բաւական է
աւուր չարին հոգս իւր։
Մի՛ դատիք զի մի՛
դատեսջիք։ Զի որով
դատաստանաւ դատիք,
դատեսջիք, եւ որով
չափով չափէք, չափեսցի
ձեզ։ Ընդէ՞ր տեսանես
զսղոցն որ է ի
աչս եղբաւր քո, եւ
զգերանդին որ է ի քում
աչս մի՛ իմանաս։ Կամ
զիա՞րդ ասես եղբաւր քում.
Թո՛ղ հանից զսղոցն
ի քէն աչաց քոց, եւ
ահա գերանդի է ի քում
աչս։ Ով կեղծաւոր,
հան նախ զգերանդին
ի քէն աչաց քոց, եւ
ապա տեսցես զհանել
զսղոցն ի քէն աչաց
եղբաւր քո։ Մի՛ տաք
զսուրբ շանց, եւ մի՛
արկանէք զմարգարիտս
ձեր առաջի խոզից,
գուցէ կոխեսցեն զոտիւք
իւրեանց, եւ դարձեալ
պատառեսցեն զձեզ։
Խնդրեցէ՛ք եւ տացի
ձեզ, որոնեցէ՛ք եւ
գտանիցէք, դարձարուկեցէ՛ք
եւ բացցի ձեզ։
Զի ամենայն որ խնդրէ՝
առնու, եւ որ որոնէ՝
գտանէ, եւ դարձարուկելոյ
բացցի։ Կամ ո՞ր
իցէ ի ձէնջ մարդ որ
եթէ խնդրեսցէ որդի
իւր հաց, քար տացէ
նմա։ Եւ եթէ ձուկն
խնդրեսցէ, օձ տացէ
նմա։ Եթէ դուք չարք
գիտէք պարգեւս բարիս
տալ որդւոցդ ձերոց,
որչափ առաւել Հայր
ձեր որ յերկինս տացէ
բարիս խնդրողաց իւրոց։
Զամենայն ինչ զոր
կամիցիք զի արասցեն
ձեզ մարդիկ, նոյնպէս
արարէ՛ք եւ դուք նոցա։
Զայս է օրէնք եւ
մարգարէք։ Մտէ՛ք
ընդ նեղ դրանն, զի
լայն է դուռն եւ
ընդարձակ է ճանապարհն
որ տանի ի կորուստ,
եւ բազումք են որ
մտանեն ընդ նա։ Զի
նեղ է դուռն եւ
նուրբ է ճանապարհն
որ տանի ի կեանս,
եւ սակաւք են որ
գտանեն զնա։ Զգո՛յշ
լերուք ի սուտ
մարգարէից, որ գան
առ ձեզ ի հանդերձս
ոչխարաց, ներքուստ
ապա են գայլք յափշտակիչք։
Յպտղոցն նոցա
ճանաչեսջիք զնոսա։
Միթէ ժողովեն ի
փշոյ զխաղող, կամ
ի տատասկէ զթուզ։
Նոյնպէս ամենայն ծառ
բարի պտուղս բարիս
առնէ, եւ ծառ չար
պտուղս չարս առնէ։
Ոչ կարէ ծառ բարի
պտուղս չարս առնել,
եւ ոչ ծառ չար պտուղս
բարիս առնել։ Ամենայն
ծառ որ ոչ առնէ
պտուղ բարի, կտրի
եւ ի հուր արկանի։
Ապա ուրեմն ի պտղոցն
նոցա ճանաչեսջիք
զնոսա։ Ոչ ամենայն
որ ասէ ցիս. Տէր,
Տէր, մտանէ յարքայութիւն
երկնից, այլ
որ առնէ զկամս Հաւր
իմոյ որ յերկինս է։
Բազումք ասասցեն ցիս
յայնմ աւուր. Տէր,
Տէր, ո՞չ անուամբ
քով մարգարէացաք,
եւ անուամբ քով
դեւս հանեաք, եւ
անուամբ քով զօրութիւնս
բազումս արարաք։
Եւ յայնժամ խոստովանեցայց
նոցա. Ոչ
գիտացի զձեզ երբէք։
Հեռացարո՛ւք յինէն
դուք որ գործէք
զանօրէնութիւն։ Ամենայն
որ լսէ զբանս
իմ զայսոսիկ, եւ առնէ
զնոսա, նմանեցուցից
զնա այրու իմաստնոյ,
որ շինեաց զտունն
իւր ի վերայ վիմի։
Եւ իջին անձրեւք,
եւ եկին գետք, եւ
փչեցին հողմք, եւ
հարին ի տունն այն,
եւ ոչ անկաւ, զի
հաստատեալ էր ի վերայ
վիմի։ Եւ ամենայն որ
լսէ զբանս իմ զայսոսիկ,
եւ ոչ առնէ զնոսա,
նմանեցուցից զնա այրու
տգիտի, որ շինեաց
զտունն իւր ի վերայ
աւազի։ Եւ իջին
անձրեւք, եւ եկին
գետք, եւ փչեցին
հողմք, եւ հարին ի
տունն այն, եւ անկաւ,
եւ եղեւ անկումն նորա
մեծ։ Եւ եղեւ յորժամ
կատարեաց Յիսուս
զբանս զայսոսիկ,
զարհուրեցան ամբոխքն
ի վարդապետութենէ
նորա։ Զի էր
ուսուցանէր զնոսա իբրեւ
զիշխանութիւն ունի,
եւ ոչ իբրեւ զդպիրս
նոցա։

Եւ իջեալ նորա
ի լերինն, բազում
ամբոխ ետ զնա։ Եւ
ահա մարդ մի բորոտ
եկեալ երկիր պագանէր
նմա, եւ ասէր. Տէր,
եթէ կամիս, կարող
ես զիս սրբել։ Եւ
երկարեալ Յիսուս
զձեռն՝ շօշափեաց
նմա, եւ ասէ. Կամիմ,
սրբեցի՛ր։ Եւ անդէն
սրբեցաւ բորոտութիւն
նորա։ Եւ ասէ ցնա
Յիսուս. Տե՛ս մի՛
ումեք ասիցես, այլ
երթա՛ ցո՛յց զանձն
քահանայապետին, եւ
մատո՛ զպատարագ զոր
հրամայեաց Մովսէս,
ի վկայութիւն նոցա։
Եւ մտեալ Յիսուս
ի Կափառնայում՝ մատեաւ
առ նա հարիւրապետ
մի, աղաչէր զնա
եւ ասէր. Տէր, ծառայ
իմ պառկի ի տան
անդամալոյծ, եւ
տագնապի յոյժ։ Ասէ
ցնա Յիսուս. Ես եկեալ
բժշկեցից զնա։ Պատասխանի
հարիւրապետն
եւ ասէ. Տէր, ոչ
եմ արժան զի մտցես
ընդ տանիս իմ, այլ
միայն ասա՛ բանիւ,
եւ բժշկեսցի ծառայ
իմ։ Զի եւ ես մարդ
եմ հնազանդ իշխանի,
ունիմ ի ներքոյ
զինուորս, եւ ասեմ
առ այս. Գնա՛, եւ
երթայ, եւ առ այլ.
Եկ՛, եւ գայ, եւ
առ ծառայ իմ. Արա՛
զայս, եւ առնէ։ Լուեալ
Յիսուսի՝ զարմացաւ,
եւ ասէ ցհետեւեալսն.
Ամէն ասեմ ձեզ,
զայսպիսի հաւատս ոչ
գտի ի վերայ Իսրայէլի։
Եւ ասեմ ձեզ. Զի
բազումք յարեւելից եւ
յարեւմտից եկեսցեն,
եւ հանգիցին ընդ
Աբրահամու եւ ընդ
Իսահակայ եւ ընդ
Յակոբայ ի յարքայութեան
երկնից։ Եւ
որդիքն արքայութեան
արտաքս հանցին ի
խաւարն արտաքին։
Անդ իցէ լալն եւ
կրճտումն ատամանց։
Եւ ասէ Յիսուս
հարիւրապետին. Երթա՛
ընդ քեզ, եւ որպէս
հաւատացեր՝ եղիցի
քեզ։ Եւ բժշկեցաւ
ծառայ նորա յժամուն
յայնմիկ։ Եւ եկեալ
Յիսուս ի տուն
Պետրոսի՝ տեսանէ զաներն
նորա պառկեալ
եւ տենդոտ։ Եւ
շօշափեաց ձեռին նորա,
եւ թողաւ զնա տենդն,
եւ յարեաւ եւ
սպասաւորէր նոցա։
Յետ մտանելոյ նորա
ի Կափառնայում՝ մատեան
առ նա դեւահարք
բազումք, եւ հանէր
զհոգիսն բանիւ, եւ
զամենայն հիւանդսն
բժշկէր։ Զի կատարեսցի
որ ասացեալ է
Եսայեայ մարգարէի
որ ասէ. Զանձինս
մեր առ ինքն առեալ,
եւ զհիւանդութիւնս
մեր բարձեալ։ Տեսեալ
Յիսուս զբազում
ամբոխս զինքն շրջապատեալ՝
հրամայէ
երթալ յայն կողմն
ծովեզերին։ Եւ մատեալ
դպիր մի՝ ասէ
ցնա. Վարդապե՛տ,
երթա՛մ զհետ քո
ուր եւ գնասցես։
Ասէ ցնա Յիսուս.
Աղուէսք զբուս ունին,
եւ թռչունք երկնից
զբոյս, եւ որդի
մարդոյ ոչ ունի ուր
զգլուխ իւր դիցէ։
Եւ ասէ ցնա այլ
ոմն ի աշակերտացն
նորա. Տէր, հրամայեա՛
նախ երթալ
եւ թաղել զհայր իմ։
Ասէ ցնա Յիսուս.
Հետեւեա՛ ինձ, եւ
թո՛ղ զմեռեալսն
թաղել զմեռեալս իւրեանց։
Եւ մտեալ
նա ի նաւ՝ հետեւեցան
նմա աշակերտք նորա։
Եւ ահա շարժումն
մեծ եղեւ ի ծովու,
մինչեւ ծածկեցան
նաւն ալեաց։ Եւ
նա ննջէր։ Եւ մատեալ
առ նա աշակերտքն
նորա՝ արթնացուցին
զնա եւ ասեն. Տէր,
փրկեա՛ զմեզ, կորնչիմք։
Ասէ ցնոսա
Յիսուս. Ընդէ՞ր
երկնչիք, սակաւահաւատք։
Յետ այնորիկ
յարուցեալ՝ հրամայեաց
հողմոցն եւ
ծովուն, եւ եղեւ
խաղաղութիւն մեծ։
Եւ զարհուրեալ մարդիկն
ասէին. Ո՞ր
իցէ սա, զի եւ հողմ
եւ ծով հնազանդին
նմա։ Եւ եկեալ
յայնկոյս ծովուն՝ ի
գաւառն Գադարացւոց,
ընդդիմացան նմա
երկու դեւահարք
ելեալք ի գերեզմանաց,
չարք յոյժ,
մինչեւ ոչ ոք կարէր
անցանել ճանապարհաւ
անտի։ Եւ ահա
գոչեցին եւ ասեն.
Զի՞ է մեզ եւ քեզ,
Յիսուս Որդի Աստուծոյ։
Եկե՞ր ժամանակի
զմեզ տանջել։ Էր
ուրեմն հեռի նոցա
հօտ խոզից բազմաց
արածեալ։ Դեւքն
աղաչէին զնա եւ
ասէին. Եթէ հանցանես
զմեզ, արձակեա՛
զմեզ ի հօտ խոզից։
Եւ ասէ ցնոսա.
Երթա՛ք։ Եւ նոքա
ելեալ՝ գնացին ի
խոզսն, եւ ահա
շարժեցաւ ամենայն
հօտ խոզից ընդ
ձիւրս ի ծովն, եւ
մեռան ի ջուրս։
Եւ հովիտքն փախեան,
եւ գնացեալ ի
քաղաքն՝ պատմեցին
զամենայն եւ զդեւահարացն։
Եւ ահա
ամենայն քաղաքն
ելեալ ընդառաջ
Յիսուսի, եւ տեսեալ
զնա՝ աղաչեցին զի
անցցէ ի սահմանաց
նոցա։ Եւ մտեալ
նա ի նաւ՝ անցեալ
եկն ի քաղաքն իւր։
Եւ ահա մատուցին
առ նա անդամալոյծ
մի, որ ընկեցեալ
էր ի մահիճ։ Եւ
տեսեալ Յիսուս զհաւատս
նոցա՝ ասէ
ցանդամալոյծն. Քաջ
լեր, որդեա՛կ, մեղք
քո թողին քեզ։
Եւ ահա ոմանք ի
դպրացն ասէին ընդ
միմեանս. Այս հայհոյէ
զԱստուած։ Եւ
գիտելով Յիսուս զխորհուրդս
նոցա՝ ասէ.
Ընդէ՞ր խորհիք
չարս ի սիրտս ձեր։
Զի՞ է դիւրագոյն
ասել. Թողին քեզ
մեղք քո, կամ ասել.
Յարի՛ եւ գնա։ Այլ
զի գիտասջիք եթէ
իշխանութիւն ունի
Որդի մարդոյ ի
վերայ երկրի թողուլ
մեղս, ապա ասէ
անդամալոյծին. Յարի՛,
առ զմահիճ քո,
եւ գնա՛ ի տուն քո։
Եւ յարեաւ եւ գնաց
ի տուն իւր։ Տեսեալ
ամբոխին՝ զարհուրեցան,
եւ փառաւորեցին
զԱստուած որ
տուեալ էր զիշխանութիւն
այսպիսի
մարդկան։ Եւ անցեալ
Յիսուս անտի՝ տեսանէ
մարդ մի նստեալ
ի մաքսատան, որ
կոչեցեալ էր Մատթէոս,
եւ ասէ ցնա.
Հետեւեա՛ ինձ։ Եւ
յարեաւ եւ հետեւեցաւ
նմա։ Եւ եղեւ
նստելոյ նորա ի տան,
եւ ահա բազումք
մաքսաւորք եւ մեղաւորք
եկեալ նստեան
ընդ Յիսուսի եւ
աշակերտօքն նորա։
Եւ տեսեալ զայս
դպիրք եւ փարիսեցիք՝
ասէին աշակերտացն
նորա. Ընդէ՞ր
ընդ մաքսաւորաց եւ
մեղաւորաց ուտէ
վարդապետ ձեր։
Եւ լուեալ Յիսուսի՝
ասէ ցնոսա. Ոչ
պիտոյ են հիւանդք
բժշկի, այլ որ
չարաչար ունին զհիւանդութիւն։
Երթա՛ք
եւ ուսարո՛ւք զոր
իցէ սա. Զողորմութիւն
կամիմ եւ ոչ
զպատարագ։ Զի ոչ
եկի կոչել զարդարս,
այլ զմեղաւորս
ի ապաշխարութիւն։
Յայնմ ժամանակի
մատեան առ նա
աշակերտք Յովհաննու
եւ ասեն. Ընդէ՞ր
մեք եւ փարիսեցիք
պահեմք յաճախ, եւ
աշակերտք քո ոչ
պահեն։ Ասէ ցնոսա
Յիսուս. Միթէ կարեն
որդիք հարսանեաց
սգալ, մինչ
հարսն ընդ նոսա է։
Այլ եկեսցեն աւուրք
յորում հարսն
խլեսցի ի նոցանէ,
եւ յայնժամ պահեսցեն։
Ոչ ոք կարկատէ
կտոր ի հին
հանդերձ, զի
կարկատանն առեալ
զնորոգն՝ ի հինն
գայ, եւ ի պատռուածն
առաւել
պատռուած լինի։
Եւ ոչ արկանեն
գինի նոր ի տիկս
հինս, զի ապականեսցի
գինին եւ
տիկքն կորիցեն։
Այլ արկանեն գինի
նոր ի տիկս նոր,
եւ երկոքին
պահեսցին։ Զայս
նոցա խօսելոյ՝ ահա
իշխան մի մատեաւ
եւ երկիր պագանէր
նմա, եւ ասէր.
Զի հիւանդացաւ
ասդուստր ի
մահ, այլ եկեալ
եդ զձեռն քո ի
վերայ նորա, եւ
կեցցէ։ Եւ յարեաւ
Յիսուս եւ գնաց
ընդ նմա, եւ
աշակերտքն նորա։
Եւ ահա կին մի
որ էր արեամբ
հոսանաւ ամս երկոտասան,
մատեաւ
ի թիկունս նորա,
եւ շօշափեաց
ծայրի հանդերձից
նորա։ Զի ասէր
ընդ ինքն. Եթէ
միայն շօշափեցից
հանդերձից նորա,
կեցցէ։ Եւ դարձեալ
Յիսուս եւ տեսեալ
զնա՝ ասէ. Քաջ
լեր, դուստր, հաւատքդ
քո կեցուցին
զքեզ։ Եւ կեցաւ
կինն յժամուն
յայնմիկ։ Եւ եկեալ
Յիսուս ի տուն
իշխանին՝ տեսանէ
զհարսնեացն եւ
զբազմութիւն
ամբոխին աղմկելոյ,
եւ ասէ. Հեռացարո՛ւք,
զի ոչ
մեռաւ աղջիկն,
այլ քնանայ։ Եւ
ծիծաղէին ընդ
նմա։ Եւ յորժամ
հալածեցաւ ամբոխն՝
մտեալ ներս
կալաւ զձեռն նորա,
եւ յարեաւ աղջիկն։
Եւ ելանէր
համբաւ այս յամենայն
երկիրն
այնր։ Եւ անցեալ
Յիսուս անտի՝
երկու կուրք
հետեւեցան նմա
աղաղակելով եւ
ասելով. Ողորմեա՛
մեզ, Որդի Դաւթի։
Եւ եկեալ ի տուն՝
մատեան առ նա
կուրքն, եւ ասէ
ցնոսա Յիսուս.
Հաւատայք զի կարեմ
զայս առնել։ Ասեն
ցնա. Այո, Տէր։
Յայնժամ շօշափեաց
զաչս նոցա՝ ասելով.
Ըստ հաւատոց ձերոց
եղիցի ձեզ։ Եւ
բացան աչք նոցա։
Եւ հրամայեաց
նոցա Յիսուս՝ ասելով.
Տեսէ՛ք մի՛
ումեք ասիցէք։
Եւ նոքա ելեալ՝
տարածեցին զնա
յամենայն երկիրն
այնր։ Եւ նոցա
ելանելոց՝ ահա
մատուցին առ նա
մարդ մի համր
դեւահար։ Եւ
հանեալ դեւն՝ խօսեցաւ
համրն։
Եւ զարհուրեալ
ամբոխն՝ ասէին.
Ոչ երեւեցաւ այսպէս
յԻսրայէլ։ Եւ
ասէին փարիսեցիք.
Իշխանաւ դեւից
հանէ զդեւսն։
Եւ շրջէր Յիսուս
զամենայն քաղաքս
եւ զգեղս՝ ուսուցանելով
ի ժողովարանս
նոցա, եւ
քարոզելով զաւետարան
արքայութեան,
եւ բժշկելով զամենայն
հիւանդութիւն
եւ զամենայն
ախտ ի ժողովրդենէ։
Եւ տեսեալ
զբազմութիւնսն՝
գթացաւ ընդ նոսա,
զի էին տարակուսեալք
եւ ցրուեալք
իբրեւ զոչխարս
որ չունին հովիւ։
Յայնժամ ասէ
ցաշակերտսն իւր.
Հունձքն բազումք
են, բայց բանուորք
սակաւ։ Աղաչեցէ՛ք
զտէր հնձանին
զի հանիցէ բանուորս
ի հունձս իւր։
Եւ կոչեալ զտասն
եւ զերկուս աշակերտս
իւր՝ ետ նոցա
զիշխանութիւն
հոգւոց պղծոց
հալածել զնոսա,
եւ բժշկել զամենայն
հիւանդութիւն
եւ զամենայն
ախտ։ Եւ
զանուանս տասնից
եւ երկուց առաքելոցն
ասեմ. Նախ
զՍիմոն որ կոչի
Պետրոս, եւ զԱնդրէաս
եղբայր նորա,
եւ զՅակոբոս զորդի
Զեբեդեայ, եւ
զՅովհաննէս եղբայր
նորա, զՓիլիպպոս
եւ զԲարթողիմէոս,
զԹովմաս եւ
զՄատթէոս մաքսաւոր,
զՅակոբոս
զորդի Ղաբեայ,
եւ զԹադէոս,
զՍիմոն Կանանացի,
եւ զՅուդա
զԻսկարիովտացի
որ եւ մատնեաց
զնա։ Զսոսա
առաքեաց Յիսուս,
պատուիրեալ նոցա
եւ ասելով. Ի
ճանապարհ ազգաց
մի՛ երթայք, եւ
ի քաղաքս Սամարացւոց
մի՛ մտանէք։
Այլ երթայք
առաւել առ
կորուսեալ ոչխարս
տանն Իսրայէլի։
Եւ երթեալ
քարոզեցէ՛ք եւ
ասացէ՛ք եթէ
մերձեցաւ արքայութիւն
երկնից։
Հիւանդս բժշկեցէ՛ք,
մեռեալս յարուցէ՛ք,
բորոտս սրբեցէ՛ք,
դեւս հալածեցէ՛ք։
Պարգեւ առէ՛ք
եւ պարգեւ տուք։
Մի՛ պատրաստէք
ոսկի եւ ոչ
արծաթ եւ ոչ
պղինձ ի գոտիս
ձեր, ոչ տոպրակ
ի ճանապարհ, ոչ
երկուս հանդերձս,
ոչ կօշիկս, ոչ
գաւազան, զի արժան
է բանուորի
կերակուր իւր։
Յորում քաղաքի
կամ գեղի մտանիցէք,
հարցէ՛ք
ո՞վ ի նոսա արժան
է, եւ անդ
հանգերուք մինչեւ
ելանիցէք։ Եւ
մտանելով ի տունն՝
ողջունեցէ՛ք զնա։
Եւ եթէ իցէ
տունն արժան՝
եկեսցէ խաղաղութիւն
ձեր ի
վերայ նորա։
Եւ եթէ ոչ իցէ
արժան՝ խաղաղութիւն
ձեր դարձցի
ի ձեզ։ Եւ
որ ոչ ընկալցի
զձեզ, եւ ոչ
լուիցէ զբանս
ձեր, ելանելով
յայնմանէ տանէ
եւ յաստուածոյ
քաղաքէ՝ ի
ներքս ի ձեզ,
ապա թօթափեցէ՛ք
զփոշի ոտից
ձերոց։ Ամէն
ասեմ ձեզ. Հանդուրժելի
եղիցի
երկրին Սոդոմացւոց
եւ Գոմորացւոց
յաւուր դատաստանի,
քան
քաղաքին այնմիկ։
Ահա ես առաքեմ
զձեզ իբրեւ
զոչխարս ի
մէջ գայլոց։
Լերուք ուրեմն
իմաստունք իբրեւ
զօձս, եւ
պարզամիտք իբրեւ
զաղաւնիս։
Զգո՛յշ լերուք
ի մարդկանէ,
զի մատնեսցեն
զձեզ ի ժողովարանս
իւրեանց,
եւ ի սինագովգս
իւրեանց
գանեսցեն զձեզ։
Եւ առաջի
իշխանաց եւ
թագաւորաց
տարցին վասն
իմ, ի վկայութիւն
նոցա եւ
հեթանոսաց։
Եւ յորժամ
մատնեսցեն
զձեզ, մի՛
հոգայք թէ
զիա՞րդ կամ
զինչ խօսեսջիք,
զի տացի
ձեզ յժամուն
յայնմիկ
զինչ խօսեսջիք։
Զի ոչ դուք
էք որ խօսիք,
այլ Հոգի
Հաւր ձերոյ
որ խօսի ի
ձեզ։ Եւ
մատնեսցէ
եղբայր զեղբայր
ի մահ, եւ
հայր զորդի,
եւ յարիցեն
որդիք ի
վերայ ծնողաց
եւ սպանցեն
զնոսա։ Եւ
լինիցիք
ատելիք ամենայն
մարդկան
վասն անուան
իմոյ։ Եւ
որ համբերեսցէ
մինչեւ ի
կատարած,
նա կեցցէ։
Եւ յորժամ
հալածեսցեն
զձեզ ի
քաղաքէ
մի, փախեա՛ք
ի միւսն։
Ամէն ասեմ
ձեզ. Մի՛
կատարեսջիք
զքաղաքս
Իսրայէլի,
մինչեւ եկեսցէ
Որդի մարդոյ։
Ոչ է
աշակերտ
վարդապետէ
մեծ, եւ ոչ
ծառայ տեառն
իւրոյ։ Բաւական
է աշակերտի
զի եղիցի
իբրեւ
վարդապետ
նորա, եւ
ծառայ իբրեւ
զտէր իւր։
Եթէ զտանուտէրն
Բեեղզեբուղ
կոչեցին,
որչափ առաւել
զտնեցիսն
նորա։ Մի՛
երկնչիք
ուրեմն ի
նոցանէ,
զի ոչինչ
է ծածուկ
որ ոչ
յայտնեսցի,
եւ գաղտնի
որ ոչ
գիտասցի։
Զոր ասեմ
ձեզ ի
խաւարի,
ասացէ՛ք
ի լուսոյ,
եւ զոր
ի ականջ
լուիցէք,
քարոզեցէ՛ք
ի տանիցն։
Եւ մի՛
երկնչիք
ի սպանանելոցն
զմարմին,
եւ զանձն
ոչ կարեն
սպանանել։
Այլ զերկնչելին
երկնչեցարո՛ւք,
որ զանձն
եւ զմարմին
կարէ կորուսանել
ի գեհենի։
Ո՞չ երկու
հասարակ
ծախեն ընդ
արձակի։
Եւ ոչ
մի ինչ
ի նոցանէ
երկին երկինս՝
ի յերկրի
առանց հաւր
ձերոյ։
Ձեր ամենայն
գլխոյ
հոգիքն
համարեալ
են։ Մի՛
երկնչիք
ուրեմն,
դուք
բազում
էք քան
զերկուս
հասարակս։
Ամենայն
որ խոստովանեսցի
ինձ առաջի
մարդկան,
խոստովանեսցայց
եւ ես
առաջի
հաւր իմոյ
որ յերկինս
է։ Եւ
որ ուրասցի
զիս առաջի
մարդկան,
ուրասցայց
եւ ես
զնա առաջի
հաւր իմոյ
որ յերկինս
է։ Մի՛
կարծէք
եթէ եկի
խաղաղութիւն
արկանել
յերկիր։
Ոչ եկի
խաղաղութիւն
արկանել,
այլ սուր։
Եկի
բաժանել
զմարդ
ընդդէմ
հաւր իւրոյ,
եւ զդուստր
ընդդէմ
մաւր իւրոյ,
եւ զհարս
ընդդէմ
կանգնի
իւրոյ։
Եւ լինիցին
թշնամիք
մարդոյ
տնեցիք
նորա։
Որ սիրէ
զհայր
կամ զմայր
քան զիս,
ոչ է ինձ
արժան։
Եւ որ
սիրէ
զորդի
կամ
զդուստր
քան զիս,
ոչ է
ինձ արժան։
Եւ որ
ոչ առնու
զխաչ իւր
եւ
հետեւի
ինձ, ոչ
է ինձ
արժան։
Որ գտանէ
զանձն
իւր՝
կորուսցէ
զնա։
Եւ որ
կորուսցէ
զանձն
իւր
վասն
իմ,
գտցէ
զնա։
Որ ընկալ

ռաւ՛ծոյն՝ օրհնեալ յաւի՛տ։
Լսակ եղէ՛ ոք զձեռն չարու-
թե՛ն՝ ի՛ վերինն արքայու-
յանդգնաբար համբառնայցէ՛,
և գիւտ լինչ մարմնաւոր և
կամ հնարք մարդկային և
կամ արուեստ երկրակեն
ցաղ՝ զսահմանեալ աւնդու-
թիւնս առ ձեռնակերտս եկե-
ղեցի վարկանիցի՛. և ո՛չ պար-
գեւ առեալ կենաց, և ակնար-
կութի՛ն ածայինն, չև հոգւոյն
սրբոյ յայտնեալ լուսաւորգ
նախադրութի՛ն, և երախտեաց
քարձրելոյն ամենատուր լը-
րականութի՛ն, և կամաց արարո-
ղին խնկաւորեալ խորհրդա-
րան, և առաքելոց ձեռնին
աղոյ քարեհանձար հիմնար
կութի՛։ Այլ միանգամայն
առել։ Յդուռն երկնից, և
քաղաք այ կենդանւոյ, և
մայր կենդանեաց աղաւ՛ի
պարտեաց. և ճշգրիտ տե-
սակ կերպի երեւակիս բանա
կանի՛. իմանալին՝ խորհուրդ
հոգւոյս, և շօշափելին պատ
կեր մարմնոյս. և սրբուեց

զդաստեանն այլ շաբ՛ի՛ղ։
Ո՛վ վայրկեանն առակ տիրա
կան՝ ի՛ դէմս բերեալ մեզ
վարդապետն։ Ո՛վ փրկութի՛ն
ի՛ յերկից անտի ծագման արուս
տեկին՝ քեռան երեմեանն
ի՛ վերջնում աւուրն՝ արա-
բածոց յերկրի թարգմանի՛։
Յաւս հալածէ։ Ա՛խտա-
ժէտս բժշկէ։ Դիւաց
բռնութեց զօրէ։ Ա՛րգանդ
որովայնի սորին՝ աւազանն՝
կենդանարար։ Ա՛պար հար
սանեաց սորա՝ դասք առաքե-
լոցն։ Ա՛յնքան ճախացաւ
քարգաւաճեալ երանութի՛ն,
մինչ զի նոյն ինքն փրկչին
անուամբ վայելչապէս յոր
ջորջեցաւ։ Տիրամօրն լու
սոյ կոչմամբ, ի՛ մերձաւորաց
միածնին ձայնեալ կինքե-
ցաւ։ Ընտիր լոյց մեղաւորաց
նաւահանգիստ հանդարտու
թե՛։ Ուրախճանարան վեր
նոցն դասուց։ Ի՛ժ շիւարան
անսխալելի տարակուսեալ
պարտաւորաց։ Աղբիւրդ ու

թի՛ն անպատում ի՛ սմա փա

զ Մ ա ր
24·27

ես այ
2·3
ես ի
8·9

յհ ա ն
28·17
գ ե ր
12·22
տ գ ա ր
4·20

մած. քաղ մագութ. հզօր. ահա ւոր. մար գասէր.

օրհնեալ. կենդանի. անճառ որ ոչ ելանէ երբեք ըստ բան քո իւր անձեռնարկելի որև մտաց է անհնարաւոր. Ո՛րո է հատուցանել Տիրոջ քաղցրութե՛ն իւ փշոց խաստութե, ակզբնահայրդ այսմ նորոգ և զարմանաւոր կանոնաց կե նաց. Զ Ո՛անգիլ բարի առ նել առեւրւոյն, և աղօթս ի՛ վե՛ր հալածչէին, և փրկութի՛ հայցել խոցոտէին, Զև սպանո ղին ներուսն խնդրել, ի՛ քէն ընծայեցաւ պտուղ այս հրաշից. որոյ քաղցրու թի՛ն անճառ է քն զօրինակ.

փվերսին յաւելուած կիւին հե նուելեան՝ Նորին հնոզի տա Նոյն աղբս մաղխանաց: Բան ի՛ խոյց պտեց խոտ ընդ ՚ց:

անդ անձառից՝ գերազան ցեալնոր արքուն, և քրիս տոսեանն նշանաւ պայծառա պարծ պսակեցեալ: Ո՛ այն պիսի ո՛չ խոստովանօղն մեր ժէ յերեսաց իւրոց Հայրն ամենակալ՝ի ձեռն Բանին իւրոյ հակիր. քարձեալ՝ի նմանէ և զաւանդ հնորհի Հոգւոյն փառակից: Փակեա ցէ զղուռն կենացս այս ա ւազասաի յանդիմանն նորին Լոկ մեք զոր գրեցաք՝ ամէն և վկայեմք. հաւատացեալ որում կարգեցաքս: Յանուն Ա՛ի փառս ամենակալ երրոր դութեն և միում աճուէն՝ յաւիտեանս յաւիտենից

Ա՛ՄԷՆ:

Ա՛յս իմ հաւատ ա՛ստրոր գուէն: Ա՛յլ այս՝ ի Հա՛յրն իմ լուսափառ խոստովա նեալ գաւանութի՛ն:

Աթէ ընտրեա՝ առաւո եւ
Աթէ ողջացուցանես՝ հնա
րաւէր եւ Աթէ՝ պարգե
ւեա՝ ամենալի՝ եւ Աթէ
արդարացուցանես՝ ամենար
ժէստ եւ Աթէ սիրելի՝
րեա՝ ամենիշխան եւ Աթէ
նորոգես՝ ամենակալ եւ
Աթէ հրաշագործեացես,
ամենաթագաւոր եւ Աթէ
վերատես հասատուես՝ արա
րիչ եւ Աթէ կրկին գոյա
ցուցանես՝ սուծ եւ Աթէ
հոգւաս ընդ մեր՝ ամենատէր
եւ Աթէ կորզես ի մեզանէ
այցելու եւ Աթէ չարժա
նեացս ընձեռուես՝ օրհնածդ
եւ Աթէ յորսողէն ղեր
ծուացես՝ փրկիչ եւ Աթէ
զեզցես ի քոյոցդ ի մեզ՝
հարուստ եւ Աթէ նախ
քան ի մինչ խնդրելն դու
կրկատուացես՝ անկարօտ եւ
Աթէ լայնես նեզուքեա՝
անդորրիչ եւ Աթէ զմեր
ջացեալս կոչես՝ խնամակալ
եւ Աթէ զատանելոյս հաս
տատես՝ վերմեւ 9 Աթէ

Աթէ քաւեացես՝ կարօղ
եւ Աթէ բժշկես՝ ող
րաւէր եւ Աթէ կենդանա
ցուցանես՝ բաւական եւ

փրկութեան։

Աւետարանութիւն Երկատուածն
Թիւն։ Ո՜վ ամենևին լու
ւոչ երեսաց անդրադարձու
րուէ։ Ո՜վ թիկանց շրջուն
թուէ։ Ո՜վ փոփոխիս ի քա
թուէ։ Ո՜վ ելիս ի դը
ի խորոց։ Ո՜վ այլայլիս ի գե
բարկութենէ։ Ո՜վ մրմնջես
ցասմանէ։ Ո՜վ հարկիս ի
ի խեռովուէ։ Ո՜վ տիրես ի
ղջմանաս մահ։ Ո՜վ յուզիս
ի կամիս կորուսանել։ Ո՜վ
ծրս։ Ո՜վ ախորժես չար։
ւիչ լուսոյ։ Ո՜վ լսես անկ
ցին։ Ուակ դու լոյս՝ և աղ
տոյց ձեռաց չարիս դարձու
ամենավրէպք, և բարեմա

Ո՜վ մարդք երկրածինք և
քո օրհնեալ ի բարձունս։
զօրութիւն գեղոյ մերոյ սուր
լինք։ 4 Հոգի երեսաց 5 և
վեալ շրթանց քոց ձայնակե
քոց ախորժելիք։ Ո՛վ գո
Ո՛վ բարեբանեալ կամաց

4 Ողբ 4·20
5 Սաղմ 29·7

1 Ա՛ն կամիս կորուսանել։ 2 Ա՛ն
ղջմանաս մահ։ Ա՛ն յուզիս
ի խեռովուէ։ Ա՛ն տիրես ի
ցասմանէ։ Ա՛ն հարկիս ի
բարկութենէ։ 3 Ա՛ն մրմնջես
ի խորոց։ Ա՛ն այլայլիս ի գե
թուէ։ Ա՛ն փոփոխիս ի քա
րուէ։ Ա՛ն թիկանց շրջուն
և ոչ երեսաց անդրադարձու
թիւն։ Ո՛վ ամենևին լու
աւետարութիւն Երկատուածն

փրկութեան։

Աթէ քաւեացես՝ կարօղ
եւ Աթէ բժշկես՝ ող
րաւէր եւ Աթէ կենդանա
ցուցանես՝ բաւական եւ

1 Թես 5·1
Յհ 13·1
2 Եզեկ 18·32
3 Յոան 1·5
4 Մատթ 16·12
5 Մտթ 6·8
6 Ոսէ 4·13·14

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԵՐԿՈՒՆԱՎՈՐԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՀԱՄԱՌՈՏ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ

Յորում երկն և հետ ժամ բա-
րեպատեհ գրել ինձ զայս
ընդ փոքուս ՚ի դատ ոչ մատ
նիցես՝ բարձրեալ ես։ Արի
ծառայիս ձեռն մատուսցես՝
ըստացօղ ես։ Արի աջմուղ
քո պաշտպանեսցես՝ յանձան
ձիլ ես։ Արի վհատելոյս
դարման մատուսցես՝ կերակ
րիչ ես։ Արի զանդիտս պա
րարեսցես՝ վարդապետ ես։
Արի զդիմեալս առ քեզ
ընկալցիս՝ ապաւէն ես։
Արդ՝ արդ՝ քո են այսոքիկ
ամենայն ողորմութիւնդ։ Ալէ միայն
գրեալ, այլ կատարեալ և
գլխաւորեալ։ Ո՚ւրախանի նա
հատակդ համբերութիւն վկայ
եց, որ վէմ իմոյ փրկութեան
հանդիսացար զօրապէս ՚ի
յատպարիզի Ճակատուն, զի
կակղեսցես զկարծր քանու
թիւն մարմնոյս գառնագութեան
վարժմամբ կրթութեան չարչա

ՅԻՇ

ԱՐԱՐՈՂ՝ քանզի
յօրէ օրէ
նաբանել
և լուսաւորել
հորոգ՝
կշռութեամբ երկուց ընտրութեց.
արարածոց սասանութեց յե
զանակելոց յայլ ինչ երկի
երկնակենցաղ անփոխադրե
լի. ամբարձելոցն խոնարհու
թեն, և կործանելոցս վեր
բերութեն սարսափելի ուր
թութ մեծի պատերիս։

փվէրսին յաւելուած նիւին հե
ծանեան՝ նորին հնոցի տա
նուն աղբս մոզեանաց։ Բան ՚ի

սպասմունքանին իբրև ի ակ-
րե, և դարձեալ ագուցին
իբր անիրականաւոր ըմբռնե-
ցելոյ։ 11 Թէ ոչ էր արքել
կրկնակի քացան՝ զանգեալ
ընդ լերդոյ՝ ոչ էր հեղեալ
մաղձն իմ մինչեւ ցնախնի
դառնութիւնն։ 12 Անշակեաց
վհատութիւն, և արդեալ անդ
րէն տարակուսանօք։ Ընդ-
մուխ անպատկառութիւն։
13 Գանիւ հարուածոց յի-
տին անարգութիւն, ի մէջ
խառնիճաղանձն ամբոխի
դատապարտեցին։ 14 Ծնունդ
կրկնեցին նախատանաց, և
պակաս եղին արհամարհուե-
ալ եւ ետուն հանդիստ կենդա-
նարարիդ։ Եթէ ոչ զգործի
մահուն կրեալ քեզ պատրաս-
տեցին։ Ընկալար իբրև եր-
կայնամիտ։ Ահեր իբրև
զհեզ։ 15 Ստացեր ոչ համբ-
րօղ։ Ստանձնեալ իբր ըզ-
պարտական զկայան վշտաց։
Ոչ զծաղիկ շուշանաց հով-
տաց՝ ուսուալ բերբեալ զգեն-

ղանիւք ձայնի հեծութեան
զոչ արձակեան երկիւղիւ։
15 Հա ըղձալի համարիմ առել
աստանօր ի քոյոց այտի՝ զոր
ընդ իմ կրեցեր ամօթ բազո-
մից։ 4 Ցասեր յատենի
քում ստեղծուածոցն՝ ի ա-
մալ կերպիւ։ 5 Ոչ խոստ
ցար առ իջդ բանի։ 1 Ոչ
բարբառեցար հաստիչդ լեզ
ւիւ։ Ոչ ձայն արձակեցեր
2 սաստանիչդ երկրի։ Ոչ մը
ռընչեցեր ամենազեցիկ
ի ոզդ մեծութենէ։ Ոչ երախ
տեօքն քո յանդիմանեցեր,
և ոչ չարեօք նոցին ըմբերա
նեցեր։ Ոչ մատնեցեր ամօ
թոյ՝ զմատնիչդն զքեզ տան
չանաց մահու։ 3 Ոչ ի կա-
պէն զքեզ դիմադրեցեր,
4 և ոչ յապտակէն դժուա
րացար։ 1 Ոչ ի թքնուլն
թշնամանեցեր 5 և ոչ ընդ
կռփելն երբեք խռովեցար։
6 Ոչ ըզ կատակէն սրտմե
ցար, և ոչ ընդ խաղ արկա-
նելն երեսս փոխեցեր։
1 Ո՞երկայնամտութիւն զզեստ

ընդ մարմնով և անթերի
բարձրութիւն լուսոյ՝ աննը
րեար կենդանի ինքնիշխան
ձառ համբերութիւն, 7 յա՛ 17 Մատ
նոյնութիւն՝ ածդ անքննին 9·6
զնոյն կրեալ նախատինս՝ ան
անպակաս ի լրումն ամբողջ
՝ի քնարան շնորհին տապանի՝
քեզ ընկալար։ Այո՛ ինչպէս
րեալ, մարմնոյդ միութիւն ՝ի
և հաւանական հաճութիւն տա
րիդ՝ զայս ամ կամաւորապա
ողորմածիդ գթութիւն ։Ո՛ր 49·ոչ
կայնամիտ բարեբարութիւդ 22·11
իբր զհոգածին ըմբռնեալ։ 2Եէր
լոյս անմատոյց ծածկեալդ՝ 22·13
ւսատուի պատճառաւոր։ Ո՛ ՝ի 1ԹԱՒ
երկնի և երկրի՝ իբր զհա 15·20
կալանաւորս։ Ո՛ ահաւորդ 15·ոչ
ծախիչ իբր զհերքեալ մի
նզովս գրեալ։ 5 Ո՛ հուրդ
նին լուծիչդ՝ իբր զայր ՝ի
րագրեալ։ 4 Ո՛ կապոյ օրի
նեալդ խոհապէս, իբր զտա
հակ ծնողիդ կամաց։ Ո՛ օրէ
կենաց։ Ո՛ ՝ի յարհաւրաց
գիշերայնոց՝ զիւրաքանչիւրս
գահաւորակ մարմնեղէն
գոյութեա՝ պահպանեացէ ՝ի
դառապարտութենն վայրի
իբր ՝ի խրախճան խընճոյից։
Հանին արտաքս իբրև 10
զողջակէզ։ Ախեցին իբրև
զհոյրն սաբեկայ ։Ձգեալ
զեղջերացն։ Տարածեցին ՝ի
աբեան խաչին 2 իբրև զպա
տարագ։ Խնեեռեցին ոսկ
էարագործ։ Պնդեցին իբ
րև զապստամբ։ Ո՛ խաղաղ
ղութիդ երկնաւոր՝ իբրև
պաճուկ։ Ո՛ անկապուտ մե
ծութիդ իբր զտառապեալ։
3 Ո՛ առ ՝ի բրօբեից պաշտե
ցեալդ՝ իբր զքամահեալ։
Ո՛ սահմանդ կենաց՝ իբր
զարժանաւոր սատակման մա
հու։ Ո՛ աւետարանիս նկա
րիչ՝ իբր զհայհոյիչ օրինին
Ո՛ երդ և վկայարուածն մար
գարէից՝ իբր զհամառօտիչ
դրեցելոցն։ Ո՛ ՝ձառ ապիդ
փառաց և ղինիք անքննին
խորհրդոցդ հօր՝ իբր զներ

վերսային առ քեզ դարձու-
ցո՛ւր քո բան՝ որ զստեղ
ծեալս քո քեզ ընծայեալ՝
3 Մի՛ անխայեր զազատ-
ս քո՝ զոր ընտրեցեր քեզ
սեռացն՝ իսպառ դաւեցեալն
զարհուրեալն։ Կրկին պար
տին ապշեացն՝ միանգամ
քո՝ ըղձից չարին։ Վ երբո
Աշխ յազթեացես կամք
ծիւդ ազգիս քրիստոսասէր
ցաւոց։ Ո՛յա օրինակ մաղթանաց
դանարար ոտս համբուրեմ,
ծիւդ ազգիս ընծայեցուցեալ։
Աղաչեմ զքեզ միայն խնամա
կալ։ Ամարդասէր։ Վերածո-
ւեցուցիչ։ Հզօր։ Աւյժե
լու։ Պաշտպան։ Մի՛ ու-
ացուածք։ Օրհնեալ վա-
ռօք։ Վառվեալ գթութեամբ։
Խարերբանեալ միշտ ողոր-
մութեամբ։ յաւիտեանս
յաւիտենից ամէն։

ՀՐ.

Ի՛ն՝ ուղղ-
անկել յե-
րեսս հո-
ղանիւթ
կերպիւս
և՛ի վայր
խոնարհեալ ծնրադրական
երկրպագութիւն՝ զաստեղծող
ծիւդ ազգիս ընծայեցուցեալ։
Աղաչեմ զքեզ միայն խնամա
կալ։ Ամարդասէր։ Վերածո-
ւեցուցիչ։ Հզօր։ Աւյժե
լու։ Պաշտպան։ Մի՛ ու-

փվէրսին յաւելուած հիւին հե
ծոնիւան՝ նորին հոգւով ա
նոյն ոգեբս մոգնոհոց։ Բան
ի խոսոց սրտիւ քոյ ընդ ա՛յ։

մեղանացա՝ ի սրբեալն մատաց-
Ա՛ր՝ յայտնեսցին 5 փուշք
արքունական պատկերիդ։
լուծաներ զինակեալ կինիք
նօրհնեալդ Հոգւոյ։ Ա՛ր՝
քէն պարգևեալդ ընդհ։
Ա՛ր՝ կապտեր զիշխանաձ
պերոյս զերեսս քո՝ լոյսդ՝ ի
խաւարին սրտից վհատելոց։
Ա՛րթիլ և կինքեա զընթաց
մանս եւիցն. որ միշտ զե-
ղուն բարիքն հոսեալ յու-
շոյս իմ տեսութէ։ 4 Պա՛տ
հեա ինձ զընդհ աւետապատ
ծառ գանձուդդ մնացակա՛
նաց. որով պատուհական զը
ուեալ՝ քո անուանեցայց՝
պաշտպանեալ՝ի քէն անսա՛հ
ման բարւ։ Ա՛հա ողորմեա՛
ինձ գլխաց աղաչեմ զքեզ.

ողորմեա։

Ա՛ր՝ փոխարկեր երկունս
ցաւոց ընդ ցարեացս իմոց՝
բարիք ամենեւին։ Ա՛ր՝ ջառ
նար՝ ի վտանգելոյս՝ զառ՝ ի
քէն պարգևեալդ ընդհ։ 5

Ա՛ի մատուցեա բան ընդ դեմ ահել՝ զանօրինութիւնս իմ յիշատակել։ Ա՛ի մատ նեսցես իմոցս կամաց՝ զա ւանդ հոգւոյս վարել՝ ի գե րութի։ Ա՛ի՝ աստէն զիս փառաւորեր՝ զի անդանօր դատապարտեսցես։ Ա՛ի՝ նուաղուք այսր անցաւորի՝ ցյաւիտենական բարիան տու ժեր։ Ա՛ի՝ ՚ի սակաւում այսմ ժամանակի՝ զանվախճա նելի զփառան չափեր։ Ա՛ի ընդ հովտիս վշտաց հեծու թե՝ զանախտական զկեանդ գրաւեր։ Ա՛ի՝ ընդ ստուերի այսր մրթութե՝ զանճառե լիդ լոյս փոխանակեր։ Ա՛ի զերասանակ մտացս լքցես՝ ըստ արտուղի հետս հետևիլ։ Ա՛ի զկամուրջ կենցաղոյս՝ դրեսցես ինձ հանգստեան բաւականուն։ Ա՛ի զհովիտ հանճարոյս ստուերական պա հեր՝ ՚ի հանդերձեալսն ինձ հրապարակել։ Եթե ամբա րեա զառանց համարոյ գոր ծոցս իմ չարիս՝ մեռայց կն

Ա՛ի խզեր զկապ միութե՝ զընդ քեզ սիրոյն պնդուե։ Ա՛ի մերժեսցես զարեստ զօրութե լեզուոյս յարմա րուե։ Ա՛ի պակասեցուցա ներ զյաջողուած աջոյս՝ առ ՚ի զլուսոյդ մատունս բաշխել։ Ա՛ի դրեր ՚ի դըժ րութե կենաց մատենիդ՝ զմահուն պարտիս։ Ա՛ի պա հեր։ Ա՛ի ինձ համարիր։ Ա՛ի յիշեցուցաներ։ Ա՛ի ամաչեցուցաներ։ Ա՛ի նա խատեր։ Ա՛ի ոտն հարկա ներ։ Ա՛ի արձանացուցաներ զմեղկուեցն։ Ա՛ի ամբարեր զկորստեանցն։ Ա՛ի իբր ըզ գտեալ իմն ամբաստաներ։ Ա՛ի յարուսցես ընդ իս ըզ ծառն անիծից։ Ա՛ի արձա կեր յիս զաղաղթ վնասուցն։ Ա՛ի ընձիւղեր զծաղիկ մե զաց։ Ա՛ի բերցես ընդ ա ռաջ զնամակ պարտուցս։

1 Ա՛ի՝ արտաբերեր զեւսի պողոսն։ Ա՛ի թուեսցես ՚ի ձիւզս երկրաստեղծ մա տանցդ զգիւտս գործոցս։

ՀՈ.

ԻՐ Լա՛ տէր զԸ թուեց՝ սիրօդը իրաւունց՝ ած ձգմա րիւս ։ Կայեա՛ վերստին ՚ի քնուԹեա կերպարան միշտ սխալական ։ Օ՜ Ննեա՛ ինձ դարձեալ զամինընԹաց տա րած մունս եւից արեանս շար ժողուԹե ։ Ա՛ժշկապէս մա տիր տեսանել ։ Օ՜ ի մարդ եմ՝ հաստատեալ մոռաք խա կուԹե Թերի խորհրդոց ։ Ա՜ն ինչ զոր դու վկայե ցեր տեսօղդ ոչ էից ։ միայն դու անմահն ստուԹե խա չարի ։ Ա՜պա իրաւունս կ գրել ինձ ընդ մեղուցեալսն մարդկօբէն վրիպանոց սխալ մամբ՝ պարտեալ կրկին իբր զերկրածին մահացու մար

փվերսուին յոմեքնոծ կիներն հր ծոլեան՝ ՚նորին հսկողի տա ՚նոյն ոչիցս մոռլիանոց։ Բան ՚ի խոյց սրտէց խօսէ ընդ ՚ա։

դանեցան ։ Ա՛յլ Ժամանակ ննեա ՚ի սրտի, աստէն կիզել անբոյց այրեցայց ։ Ձ Ա՛յլ Ժ քննեա զանօրէնուԹիա՝ առնց յանդիման լինելոյ քեզ՝ ես պատ հալեցայց ։ Ա՛յլ Ժ անկա կից ինձ Թողցես զմեղան ՚ի նոսին վաննեալ մաշեցայց ։ Ա՜ինարկեա միշտ զօրեղ ամե նակալօղ՝ վախնալ չարու Թեցս որ կիս ։ զի բարեդ քս եկեալ փոխանորդեացն՝ Հրամայեա գԹած՝ խնամ կալ՝ գովեալ լոյս անչէջանե լի՝ զօրուԹե անսահմանե լեաւ ։ զի նոր հաստատես ցի գոյուԹի քնուԹեա մարմ նեղէն յարկի անդամոց ։ Յորում հանգուցեալ անկը քանելի քնակեսցիս բազ մեալ ախօրժ տենչանօք՝ միու Թե հոգեւոյս իմ ընդ քեզ՝ Օ՜ ապականուԹի մեղացս մերժեալ խոպառ, յանօթա տուի զիս պատրաստեացես ամենակեցոյց Թագաւոր ան մահ ՚որ կիս քո ։ Օրհնեալ յաւիտեանս ամէն ։

լին երկինք յանեզծ փոխ-
տարերաց գոյից։ 3 Այլոյ
հին բնութիւնք վիմաց, ևամ
զերբինս։ 2 և հալեաւ հրդե-
նակի բախման թընդելոյ
ի հիմանց անտի ընդ ուժգ-
րած գետնոյս թանձրութիւն
նեալ սասանեալ՝ լայնատա-
երկոցունց։ Այլ տապա-
հետս խաւիանեն կապեալ
կերպ ցուցանելով մի զմիոյ
ծովու, իբր փախստեան
տակելոց կոհակաց խռովմանէ
երկրի դղեդիլն ընդ կարճ
րութիւն յատակիս, ըստ կու-
ընդ գալարիլն երկնի՝ և ըն-
արգելուսն ողորմութիւն։ Որ
նիդ։ Փակուսն գթոյն, և
սարսափելի ահագին քո բա-
թիւն անողջնալի։ Ընկճեալ
ցըն անբժշկելի։ Պակուս-
վըճարելի։ Կրճատուսն ատան
փոխելի։ Ալուսն անըս-
խրախուսելի։ Ողուսն ան
ղոպրելի։ Պակուցուսն ան
փախչելի։ Տգիտասցն անձա
նանդիմանութիւն ան-
լին։ Ընդ իմանալ-

ատաստանն ահաւոր։
Ընկճեալ և անխաբելի
դատաւորն։ Ամօթն սուկա
լին։ Աշխարհքն սարսափե-

սմին, քան բանիդ քում
սուտ երևիլ։ Վրանգն որ
դարձ գիտակ իսկ ես ինձ
2 Ջուր և արարն՝ և ընդ աբեղոյս
ջարութիւնն մեր։ Այլ ո՛չ փո
փոխին խորհուրդք մեր յա
ի իւեան՝ ըստ հոգեհանձար
իմասանոյն կանխագիտելոյն
առակն։ Ծովեցաւ զաստա
կութի տանջանացն՝ որ պատ
րաստեալ մնայ ինձ՝ արիա
նել զորդիս գեհենին զարդ
մահուն յաւիտենականի։
Ահարկ ժամուն պարտիս,
որ պահել և յայտնել
Թշուառականիս յետին ատե
նի յանդիմանութեն։ Ասա
խաղաղութե յառաջապարգև
ողորմութիք քո ընծայեցո։
զի մի՛ անտանելիքն ահաւո
րութե՝ ի գոյացս եկեալ ինձ
կերպարանեացին։ անյոյս
ապշուի ընդ կենաց զղջման
առաջի կարգեալ։

տաց։ Յորժամ առ բարիս
րոցն ձայն աւետեաց, և
մահու բաղդքեն։ 41 Ո՛րդա
ցանեն, և այլոց կորուստ
պահակ լուսապաճոյճս մատու
լիս երեւեցուցանեն։ Ամանց
և ինձ՝ ահարկու և քաջմի
դատապրտեն։ Կինոց դէմ
լեալս ծաղու ցուցանեն,
պեն. զամանս ի կեանս հրա
ւառանց խնայելոյ խուճա
Սպասաւորք Թագաւորին՝
արդարութ յանդիմանեաց։
Զի հաւուրցանօղն ահաւոր՝
իրաւամբք ամբաստանեաց։
կենակից հզօր ոստիկան՝
հրեշտակն պահպանողական
և մարախլոյ։ 3 Յորժամ
էարոյ և մրճոյ. օր ամպոյ
աց՝ խաւարէ օր ան. օր խա
քքաստմեալ. 12 Ձի ապաքէն ա
կերպարան իրի զտեսիլն
ատաստկացուցանէ առնոյն
ղնաօձ։ Զի դարձեալ կրկին
լիս՝ և խածանիցէ
ի տուն և յերցուսցէ զձեռն

Մտ. 25·31
Առվ. 5·19
5·20
Յով. 33·7

Մտ. 25·34
25·41

հան իմ անտանելի, և կո-
չեմ պատկիլեց, այլ և պատու-
լեեցայց ։ Ար ոչ միայն
սատակման որդիս՝ ուր ես
ես եղկելիս՝ աչանդակորոյս
ասց մեծ դատաստանին,
րել զահաւոր տեսիլ երե-
դոզալով, և ոչ քաշեն քե-
քըն են երանութիք՝ սարսին
արդարոցն որ փաւաչորել
երեք զօրքն լուսոյ՝ դասուք
մառօսեալս յուսոյ ։ Ո՛վ
աստեն իսկ պատրաստեցի,
տիկն՝ զոր անձամբ անձին
ոյ, ամբաստան իմն իրաւա-
ցի՝ առաջի իմ տարտծանեն,
սից, և ամն զարիւն մեծին
զնորանն վկայութիք անտե-
կցորդուք հայրեանն, և ամն
սոսկալի վայրն՝ ամն զուխան
նըա դատախազքն ։ Որոմ
յանդիման եղեալ մեծաձայ
Ենշանն ահաւոր այժմուցս՝
կոտակարանն տիրանարդիցն՝
տապանն նախայանցիցն, և
մամբ գնան առաջի ։ Ար

ՀՅ•ԿԱ
3•13
ՀՅ•ԿԲ
20•12

ՀՅ•ԿԳ
2•11

ՀՅ•ԿԴ
25•10

ՀՅ•ԿԵ
9•6

ՀՅ•ԿԶ

ՀՅ•ԿԷ

ՀՅ•ԿԸ

ՀՅ•ԿԹ

ՀՅ•Լ

ՀՅ•ԼԱ

ՀՅ•ԼԲ

ՀՅ•ԼԳ

ՀՅ•ԼԴ

ՀՅ•ԼԵ

ՀՅ•ԼԶ

ՀՅ•ԼԷ

ՀՅ•ԼԸ

ՀՅ•ԼԹ

ՀՅ•Մ

ՀՅ•ՄԱ

ՀՅ•ՄԲ

ՀՅ•ՄԳ

ՀՅ•ՄԴ

ՀՅ•ՄԵ

ՀՅ•ՄԶ

ՀՅ•ՄԷ

ՀՅ•ՄԸ

ՀՅ•ՄԹ

ՀՅ•Ն

ՀՅ•ՆԱ

ՀՅ•ՆԲ

ՀՅ•ՆԳ

ՀՅ•ՆԴ

ՀՅ•ՆԵ

ՀՅ•ՆԶ

ՀՅ•ՆԷ

ՀՅ•ՆԸ

ՀՅ•ՆԹ

ՀՅ•ՇԱ

ՀՅ•ՇԲ

ՀՅ•ՇԳ

ՀՅ•ՇԴ

ՀՅ•ՇԵ

ՀՅ•ՇԶ

ՀՅ•ՇԷ

ՀՅ•ՇԸ

ՀՅ•ՇԹ

ՀՅ•ՈՄ

ՀՅ•ՈՄԱ

ՀՅ•ՈՄԲ

ՀՅ•ՈՄԳ

ՀՅ•ՈՄԴ

ՀՅ•ՈՄԵ

ՀՅ•ՈՄԶ

ՀՅ•ՈՄԷ

ՀՅ•ՈՄԸ

ՀՅ•ՈՄԹ

ՀՅ•ՊԱ

ՀՅ•ՊԲ

ՀՅ•ՊԳ

ՀՅ•ՊԴ

ՀՅ•ՊԵ

ՀՅ•ՊԶ

ՀՅ•ՊԷ

ՀՅ•ՊԸ

ՀՅ•ՊԹ

ՀՅ•ՋԱ

ՀՅ•ՋԲ

ՀՅ•ՋԳ

ՀՅ•ՋԴ

ՀՅ•ՋԵ

ՀՅ•ՋԶ

ՀՅ•ՋԷ

ՀՅ•ՋԸ

ՀՅ•ՋԹ

ՀՅ•ՌԱ

ՀՅ•ՌԲ

ՀՅ•ՌԳ

ՀՅ•ՌԴ

ՀՅ•ՌԵ

ՀՅ•ՌԶ

ՀՅ•ՌԷ

ՀՅ•ՌԸ

ՀՅ•ՌԹ

ՀՅ•ՍԱ

ՀՅ•ՍԲ

ՀՅ•ՍԳ

ՀՅ•ՍԴ

ՀՅ•ՍԵ

ՀՅ•ՍԶ

ՀՅ•ՍԷ

ՀՅ•ՍԸ

ՀՅ•ՍԹ

ՀՅ•ՏԱ

ՀՅ•ՏԲ

ՀՅ•ՏԳ

ՀՅ•ՏԴ

ՀՅ•ՏԵ

ՀՅ•ՏԶ

ՀՅ•ՏԷ

ՀՅ•ՏԸ

ՀՅ•ՏԹ

ՀՅ•ՒՄ

ՀՅ•ՒՄԱ

ՀՅ•ՒՄԲ

ՀՅ•ՒՄԳ

ՀՅ•ՒՄԴ

ՀՅ•ՒՄԵ

ՀՅ•ՒՄԶ

ՀՅ•ՒՄԷ

ՀՅ•ՒՄԸ

ՀՅ•ՒՄԹ

ՀՅ•ՒՆ

ՀՅ•ՒՆԱ

ՀՅ•ՒՆԲ

ՀՅ•ՒՆԳ

ՀՅ•ՒՆԴ

ՀՅ•ՒՆԵ

ՀՅ•ՒՆԶ

ՀՅ•ՒՆԷ

ՀՅ•ՒՆԸ

ՀՅ•ՒՆԹ

ՀՅ•ՓԱ

ՀՅ•ՓԲ

ՀՅ•ՓԳ

ՀՅ•ՓԴ

ՀՅ•ՓԵ

ՀՅ•ՓԶ

ՀՅ•ՓԷ

ՀՅ•ՓԸ

ՀՅ•ՓԹ

ՀՅ•ՔԱ

ՀՅ•ՔԲ

ՀՅ•ՔԳ

ՀՅ•ՔԴ

ՀՅ•ՔԵ

ՀՅ•ՔԶ

ՀՅ•ՔԷ

ՀՅ•ՔԸ

ՀՅ•ՔԹ

ՀՅ•ՕՄ

ՀՅ•ՕՄԱ

ՀՅ•ՕՄԲ

ՀՅ•ՕՄԳ

ՀՅ•ՕՄԴ

ՀՅ•ՕՄԵ

ՀՅ•ՕՄԶ

ՀՅ•ՕՄԷ

ՀՅ•ՕՄԸ

ՀՅ•ՕՄԹ

ՀՅ•ՖԱ

ՀՅ•ՖԲ

ՀՅ•ՖԳ

ՀՅ•ՖԴ

ՀՅ•ՖԵ

ՀՅ•ՖԶ

ՀՅ•ՖԷ

ՀՅ•ՖԸ

ՀՅ•ՖԹ

ընտանութիւնք պատկերի
քոյր ոմն զկոյս։ Ընդհակառակն իբր զօդ։ Ա՜
ընկերաւոր արքայութիւն
կան։ Ամարտասուկի քերո
ածածկին։ Երեւելոյ ի մարդ
իսպառ՝ աղաչեմ զքեզ՝ նո
պատճառ հոգւոյ թախծութիւն
յին բարկութեանց, տագնա
սրտաբեկութեան, պակուցա
նոգւական սաստկութեանց ա
տուեալ և ահարկու
յուսահատ
քանեաց
ի վէմ այս

(Զ)

Ի ՎԱՂՕՐ

Ո՛վ արագահաս ամենապարգև
ղորութի անձառ՝ ձեռն փրկու
թեամբ ի կորստեան գրաւելոյս։
Օ ի օգնեալ ի քէն՝ զար
ձոյց միւսանգամ ի դրանց
դժոխոց՝ ամենապատրաստ
հանդերձեալ. ամենևին ան
վտանգելի զրկեալ ի պատ
ժոյ։ Աստանօր տեսեալ
մոցս խմաստուին զապագայ
ին դիպուածս՝ բաւականա
ցեալ ի լուր երկիւղին՝ ի
տագնապէ տանջանաց՝ ակին
համբաւով կամօք քո բա
րեաց զերծեալ ապրեցայց։
Արժ մի՛ մատնեցայց կորեան
ցըն առիւծուց, որք խընդ
րեն ի քէն զնա կերակուր՝
ծախել առատամբքն գազա
նութեամբ։ Օ ի զորավայն մա
հուն լցուցեալ՝ զաստուա
պարարեալս՝ անդ ձգեալ հա
լեն։ ուր անսպառ պահի
ւնացուածք մըթերիցն ի ծա
խումն յաւիտենից։ Օ ի
դու միայն բաւեա կորզել
ի ժանեաց սատակման՝

թուատն անսպառելի։
Ո՛վ արագահաս ամենապարգև
զորութի անձառ՝ ձեռն փրկու
թեամբ ի կորստեան գրաւելոյս։
Օ ի օգնեալ ի քէն՝ զար
ձոյց միւսանգամ ի դրանց
դժոխոց՝ ամենապատրաստ
հանդերձեալ. ամենևին ան
վտանգելի զրկեալ ի պատ
ժոյ։ Աստանօր տեսեալ
մոցս խմաստուին զապագայ
ին դիպուածս՝ բաւականա
ցեալ ի լուր երկիւղին՝ ի
տագնապէ տանջանաց՝ ակին
համբաւով կամօք քո բա
րեաց զերծեալ ապրեցայց։
Արժ մի՛ մատնեցայց կորեան
ցըն առիւծուց, որք խընդ
րեն ի քէն զնա կերակուր՝
ծախել առատամբքն գազա
նութեամբ։ Օ ի զորավայն մա
հուն լցուցեալ՝ զաստուա
պարարեալս՝ անդ ձգեալ հա
լեն։ ուր անսպառ պահի
ւնացուածք մըթերիցն ի ծա
խումն յաւիտենից։ Օ ի
դու միայն բաւեա կորզել
ի ժանեաց սատակման՝

փվէրսին յաւելած կրկին հե
նըրեան՝ Նորին հայելէ սա
նոյն ազէտս յաղեհոյց։ Բան
ի խոտոր սրտիկ խոտ ընդ ա։

յաւիտեանս ամէն։

Ո՛վ արագահաս ամենապարգև
զորութի անձառ՝ ձեռն փրկու
թեամբ ի կորստեան գրաւելոյս։
Օ ի օգնեալ ի քէն՝ զար
ձոյց միւսանգամ ի դրանց
դժոխոց՝ ամենապատրաստ
հանդերձեալ. ամենևին ան
վտանգելի զրկեալ ի պատ
ժոյ։ Աստանօր տեսեալ
մոցս խմաստուին զապագայ
ին դիպուածս՝ բաւականա
ցեալ ի լուր երկիւղին՝ ի
տագնապէ տանջանաց՝ ակին
համբաւով կամօք քո բա
րեաց զերծեալ ապրեցայց։
Արժ մի՛ մատնեցայց կորեան
ցըն առիւծուց, որք խընդ
րեն ի քէն զնա կերակուր՝
ծախել առատամբքն գազա
նութեամբ։ Օ ի զորավայն մա
հուն լցուցեալ՝ զաստուա
պարարեալս՝ անդ ձգեալ հա
լեն։ ուր անսպառ պահի
ւնացուածք մըթերիցն ի ծա
խումն յաւիտենից։ Օ ի
դու միայն բաւեա կորզել
ի ժանեաց սատակման՝

ալ։ Ինդ իմում թշուառու-
թեամբ ես հաշտուեցի ծնօղ-
քումդ երկանիկ և խնկաւա-
ռութեամբ ընդունեցայ զնա։
Ես ոչ արժանի եմ ամենայն
ողորմութեանդ և ամենայն
ճշմարտութեանդ, զոր ցու-
ցեր ծառայիդ քո։ Զի ընդ
գաւազանի իմում անցի ես
զայս Յորդանան, և արդ
դարձեալ երկուս բանակս
եղէ։ Փրկեա զիս ի ձեռաց
եղբաւր իմոյ Եսաւայ, զի
երկնչիմ ես ի նմանէ, գուցէ
եկեալ հարցէ զիս ընդ որդ-
ւովքն։ Եւ դու ասացեր
ինձ թէ՝ Բարի արասցեմ
քեզ, և սերունդ քո դիցեմ
իբրեւ զաւազան ծովու, զոր
մի՛ կարասցէ համրել ոք։
Եւ արդ, Տէր Աստուած իմ,
ես ոչ եմ արժանի ամենայն
ողորմութեանդ և ամենայն
ճշմարտութեանդ, զոր ցու-
ցեր ծառայիդ քո։ Զի ընդ
գաւազանի իմում անցի ես
զայս Յորդանան, և արդ
դարձեալ երկուս բանակս
եղէ։ Փրկեա զիս ի ձեռաց
եղբաւր իմոյ Եսաւայ, զի
երկնչիմ ես ի նմանէ, գուցէ
եկեալ հարցէ զիս ընդ որդ-
ւովքն։ Եւ դու ասացեր
ինձ թէ՝ Բարի արասցեմ
քեզ, և սերունդ քո դիցեմ
իբրեւ զաւազան ծովու, զոր
մի՛ կարասցէ համրել ոք։

Ա՛րտասցես տօն ինձ երկ-
րուե զօրն իմ տադնապի՛,
ողջացուցիչ երկանցն ասայի։
Խարեխօսեա ինդրեա աղա-
չեա։ Զի ըստ անձառելի մաք-
րուեդ՝ և ահա զբանիդ հա-
ճատամ զընդունելութիւն։
Աստատ զընդունելութիւն։
Աստատ զընդունելութիւն։
Աստատ

Ը Ո՛ր անձառատ-
արարչին երկնի և բնաւ-
ծնող բովանդակ մարմնոյն՝
և համայն աշխարհքն։ Ո՛ր
Աստուածն բարձրելոյն՝ ով
որ կենաց ինձ զօրէ։
Ա՛յդ բարձրելոյ ես իմ
մեղս կուատուե՝ յանձն իմ անձ
Ա՛հա կաթիլ մի կաթին քոյ
անբիծս լեզուիդ երկնակաց։
Օրհնելդ միայն ի շրթունս
հեացին՝ կտակ նուիրեալ։
յիս ակնարկեացես՝ հոգեւոյց
կազդուրեցուացես՝ զեղչկե-
լեացս ձայն հատցես՝ բերկ
կենդանի լոյս։ Ով զաս-
նեալս մահու փրկեացես՝
մանն ընդոստնիչ։ Ով զմատ
մաքրուիս իմ բարձցես՝ եղջ- 38: 43
ցես՝ հաշտուի։ Ով զան
մանն իմ խտրոց քակտես՝
քաղցրութի։ Ով զբաժան
նուիրիս իմ անուշեացես՝
մահու նահանջիչ։ Ով զդառ
վն իմ մտցես ի հանդիս՝
Ընտրեացես՝ գովեալ։ Ով
ի կործանեալս
հացին՝ կտակ նուիրեալ։
Ով ողորմութ ինձ պատա
նաց։ Ով ի կործանեալս
կազդուրեցուացես՝ զեղչկե-
լեացս ձայն հատցես՝ բերկ
կենդանի լոյս։ Ով զաս-
նեալս մահու փրկեացես՝
մանն ընդոստնիչ։ Ով զմատ
մաքրուիս իմ բարձցես՝ եղջ-
ցես՝ հաշտուի։ Ով զան
մանն իմ խտրոց քակտես՝
քաղցրութի։ Ով զբաժան
նուիրիս իմ անուշեացես՝
մահու նահանջիչ։ Ով զդառ
վն իմ մտցես ի հանդիս՝
Ընտրեացես՝ գովեալ։ Ով
Ա՛յդ բարձրելոյ ես իմ
արարչին երկնի և բնաւ-
ծնող բովանդակ մարմնոյն՝
և համայն աշխարհքն։ Ո՛ր
Աստուածն բարձրելոյն՝ ով
որ կենաց ինձ զօրէ։
Ա՛հա կաթիլ մի կաթին քոյ
անբիծս լեզուիդ երկնակաց։
Օրհնելդ միայն ի շրթունս
հեացին՝ կտակ նուիրեալ։
յիս ակնարկեացես՝ հոգեւոյց
կազդուրեցուացես՝ զեղչկե-
լեացս ձայն հատցես՝ բերկ
կենդանի լոյս։ Ով զաս-
նեալս մահու փրկեացես՝
մանն ընդոստնիչ։ Ով զմատ
մաքրուիս իմ բարձցես՝ եղջ-
ցես՝ հաշտուի։ Ով զան
մանն իմ խտրոց քակտես՝
քաղցրութի։ Ով զբաժան
նուիրիս իմ անուշեացես՝
մահու նահանջիչ։ Ով զդառ
վն իմ մտցես ի հանդիս՝
Ընտրեացես՝ գովեալ։ Ով
ի կործանեալս
հացին՝ կտակ նուիրեալ։
Ով ողորմութ ինձ պատա
նաց։ Ով ի կործանեալս
կազդուրեցուացես՝ զեղչկե-
լեացս ձայն հատցես՝ բերկ
կենդանի լոյս։ Ով զաս-
նեալս մահու փրկեացես՝
մանն ընդոստնիչ։ Ով զմատ
մաքրուիս իմ բարձցես՝ եղջ-
ցես՝ հաշտուի։ Ով զան
մանն իմ խտրոց քակտես՝
քաղցրութի։ Ով զբաժան
նուիրիս իմ անուշեացես՝
մահու նահանջիչ։ Ով զդառ
վն իմ մտցես ի հանդիս՝
Ընտրեացես՝ գովեալ։ Ով
Ա՛յդ բարձրելոյ ես իմ
արարչին երկնի և բնաւ-
ծնող բովանդակ մարմնոյն՝
և համայն աշխարհքն։ Ո՛ր
Աստուածն բարձրելոյն՝ ով
որ կենաց ինձ զօրէ։
Ա՛հա կաթիլ մի կաթին քոյ
անբիծս լեզուիդ երկնակաց։
Օրհնելդ միայն ի շրթունս
հեացին՝ կտակ նուիրեալ։
յիս ակնարկեացես՝ հոգեւոյց
կազդուրեցուացես՝ զեղչկե-
լեացս ձայն հատցես՝ բերկ
կենդանի լոյս։ Ով զաս-
նեալս մահու փրկեացես՝
մանն ընդոստնիչ։ Ով զմատ
մաքրուիս իմ բարձցես՝ եղջ-
ցես՝ հաշտուի։ Ով զան
մանն իմ խտրոց քակտես՝
քաղցրութի։ Ով զբաժան
նուիրիս իմ անուշեացես՝
մահու նահանջիչ։ Ով զդառ
վն իմ մտցես ի հանդիս՝
Ընտրեացես՝ գովեալ։ Ով
ի կործանեալս
հացին՝ կտակ նուիրեալ։
Ով ողորմութ ինձ պատա
նաց։ Ով ի կործանեալս
կազդուրեցուացես՝ զեղչկե-
լեացս ձայն հատցես՝ բերկ
կենդանի լոյս։ Ով զաս-
նեալս մահու փրկեացես՝
մանն ընդոստնիչ։ Ով զմատ
մաքրուիս իմ բարձցես՝ եղջ-
ցես՝ հաշտուի։ Ով զան
մանն իմ խտրոց քակտես՝
քաղցրութի։ Ով զբաժան
նուիրիս իմ անուշեացես՝
մահու նահանջիչ։ Ով զդառ
վն իմ մտցես ի հանդիս՝
Ընտրեացես՝ գովեալ։ Ով
Ա՛յդ բարձրելոյ ես իմ
արարչին երկնի և բնաւ-
ծնող բովանդակ մարմնոյն՝
և համայն աշխարհքն։ Ո՛ր
Աստուածն բարձրելոյն՝ ով
որ կենաց ինձ զօրէ։
Ա՛հա կաթիլ մի կաթին քոյ
անբիծս լեզուիդ երկնակաց։
Օրհնելդ միայն ի շրթունս
հեացին՝ կտակ նուիրեալ։
յիս ակնարկեացես՝ հոգեւոյց
կազդուրեցուացես՝ զեղչկե-
լեացս ձայն հատցես՝ բերկ
կենդանի լոյս։ Ով զաս-
նեալս մահու փրկեացես՝
մանն ընդոստնիչ։ Ով զմատ
մաքրուիս իմ բարձցես՝ եղջ-
ցես՝ հաշտուի։ Ով զան
մանն իմ խտրոց քակտես՝
քաղցրութի։ Ով զբաժան
նուիրիս իմ անուշեացես՝
մահու նահանջիչ։ Ով զդառ
վն իմ մտցես ի հանդիս՝
Ընտրեացես՝ գովեալ։ Ով
ի կործանեալս
հացին՝ կտակ նուիրեալ։
Ով ողորմութ ինձ պատա
նաց։ Ով ի կործանեալս
կազդուրեցուացես՝ զեղչկե-
լեացս ձայն հատցես՝ բերկ
կենդանի լոյս։ Ով զաս-
նեալս մահու փրկեացես՝
մանն ընդոստնիչ։ Ով զմատ
մաքրուիս իմ բարձցես՝ եղջ-
ցես՝ հաշտուի։ Ով զան
մանն իմ խտրոց քակտես՝
քաղցրութի։ Ով զբաժան
նուիրիս իմ անուշեացես՝
մահու նահանջիչ։ Ով զդառ
վն իմ մտցես ի հանդիս՝
Ընտրեացես՝ գովեալ։ Ով
Ա՛յդ բարձրելոյ ես իմ
արարչին երկնի և բնաւ-
ծնող բովանդակ մարմնոյն՝
և համայն աշխարհքն։ Ո՛ր
Աստուածն բարձրելոյն՝ ով
որ կենաց ինձ զօրէ։
Ա՛հա կաթիլ մի կաթին քոյ
անբիծս լեզուիդ երկնակաց։
Օրհնելդ միայն ի շրթունս
հեացին՝ կտակ նուիրեալ։
յիս ակնարկեացես՝ հոգեւոյց
կազդուրեցուացես՝ զեղչկե-
լեացս ձայն հատցես՝ բերկ
կենդանի լոյս։ Ով զաս-
նեալս մահու փրկեացես՝
մանն ընդոստնիչ։ Ով զմատ
մաքրուիս իմ բարձցես՝ եղջ-
ցես՝ հաշտուի։ Ով զան
մանն իմ խտրոց քակտես՝
քաղցրութի։ Ով զբաժան
նուիրիս իմ անուշեացես՝
մահու նահանջիչ։ Ով զդառ
վն իմ մտցես ի հանդիս՝
Ընտրեացես՝ գովեալ։ Ով

4 զգործս ձեռաց քոց մի՛
աղօթեն՝ զայս բան առնուլ,
զանուանէ քոյ փրկութենն մեր
դառնութեամբ՝ եւ յաւիտենական կեն
աւն. և յաւիտենականն կեն
բարեմասնութենն մեր ըսպա
րուամ կրիցս կարեկցելով,
հանապազ առ մեզ. ընդ մե
ղաւորս՝ զի ոչ ըստ մեղացն
խնամակալեսցէ՝ այլ ըստ
րեխնօսք՝ հանդերձիչք՝ այլև
մարդկութեանս։ 3 Որքա բա
ձգութիւն պատկեր թշուա
ղրկեալ՝ ի պղծոց. որ ի
սաղարթին պաճուճեալ
յերկարաձգելոյ՝ յայգի աշ
յերկարաձգելոյ՝ սին
նաւոյն՝ յամայր յամրութեն
ընդ ներկայիս և ընդ ապա
նակի ժամանակս, զանցեալն
զնանաւ յաւիտեանս պարու
եռամեանն դատարկութ՝ որ
եղբայրասիրութեան՝ և
թօղք, և անպարտելիք։ Ն
կութեամբ՝ մաքուրք, անարատք, օրհ
նեալք, վայելչականք, յաղ
կութեն բարձրելոյդ։ Սէր,
ո՛ օրութիւք հզօրք ակնար

ւ Սաղմ
137· 8
2 Ղևտ
13· 9
3 Օբադ
12· 12
4 Ծն
14· 15
5–6 Սաղմ
137· 8

զ՚

Ն Գ· ՅՈՒՆ

ԱՅՆԻՆ մաղ
թանաց՝ ահա՛
և զվէրնոցն
անմահ հրեշտակացն լուսաշ
կերպից ։ զաղերս հայցուած
ծոց՝ որ վն իմ գոչեն առանց
լուելոյ հանապազորդեան ար
գահատութիւք մաքուր բերա
նոց, ընկալ բարեգութ։
Որք են բարիք՝ բարեգոր
ծեալք ՚ի բարերարէդ՝ ան
կիրթք չարեաց ։ Հաստատեալք
յամենիշխան հրամանոյ էիդ։

վառաւորեալ ի ընդ հօր և
հոգւոյն սրբոյ հաւիք և ան
քննուք՝ մերոյին բնութ
միացեալով՝ ամ և յամենայ
նաւմ։ Ա՚ի յերրորդուէնն
Նմա փառք յաւիտենից
յաւիտեանս ամէն ։

ՈՒՂԵՒՈՒՆ ՅԱՒԵԼՈՒԱԾ ԱՐՒԻՆ ՀԱ
ՅՈՒՆԵՒՈՒՆ ՆՈՒՆ ՀԱՒՀՈՒԻ ՈՍ
ՆՈՅՆ ՄՂԵՍ ՅՈՂՈՒՆՈՅ ։ ԲՈՒՆ
Ի ԽՈՐՈՎ ՍՈՒՏ ԽՈՍ ՉՆԴ Ա՚։

և ինչ մեղաւորիս հոդիդ
սոյ, ցօղք նշուլից ։ Որոմ
պաշտօնեայդ ։ Ի յամպոյդ լոյ
նաւորիդ ։ Ի ձայն ազատաձնեայ
թիկ անբիծք ահաւորք՝ երկ
լէ ։ Որք երկնաւոր պետու
յօծ միացեալք անբաժանե
թիւն ամենատես դիտիդ
մանաց երանելոցն՝ կեցու
դանդաղանաց ասպառել հրա
րանիս ։ առանց նիրհելոյ և
սրբեսմ սեղանիս որ ի խոյ
անաղօտ ի մեծախորհուրդ
անբաւբաւք շնորհսն այրիչ
զմերս առաքեսցես սրտից
ձեծսիրուե ։ Ի սուտ ինքեանց
նօղք ինքնաբուխն տապալին
ցուրտ ջերմուեքն ջերեցաց
բարձին ընտրականութիւն դե
նաձեցուն առաւելուեք՝ ի
նեհութիւն՝ հոգեղինացն և
անվանելեացն ։ Որք և ամէն
մաքրոցն՝ անմեղիցն՝ բոցա
նիւթիցն՝ անշաղախ
սիլ հրակերպիցն՝ անշաղախ

5 Թագ. 25։31

Ես. 9։6

Ես. 12։1

Ի՛ր՝ վա բարեզարդութեանդ
մեղ և առնուսին ։
զի քո ե բարեբարեկեալ առ
անաչա առներ ։ Ի՛ր՝ ան
դարձ՝ մեր ունես այս աղաչանք՝
ի բարեբարձդ այլ վա՛ մեր
կարգեալ առնես։ Ո՛վ ինոքա
բանիւք են ստեղծեալք, և
մեք ձեռօք ներգործեալք,
Որք և գալոց են ընդ միած
նիդ՝ վկայք առակաւք դատաս
անին հատուցման ։ Ձկամար
տաքան դատախազք՝ յանդգա
ւորութեանդ երկրայնոց ։ Ո՛ա
հաւարն առնուի՝ յայտնիչք
իրաւամբք զմատակարարու
թիւն որ առ մեզ։ Որ և ան
առնոր կարեկցեն աղաչեալ
հառաչմամբ զմշտանուէրն
նուազ ձայնի՝ ։ ողորմեա
գու ստեղծեր մի՛ կորուսա
ներ ։ Ի՛ր՝ ընդ գոհաբա
նութեանդ ձայնիցն խնդրուա
ծոց անմահականացն վերհից՝
և՝ի մեր հեծութիւս հառաչես
ցիս բնաւիցդ արարիչ ։ Որ
յաղթեա գիտութեդ քո՝ վեր
նոյն և առարնայնոց ։ Ո՛ան
մեզ և առնուսին ։

ՂՈՒԿԱՍ
ԳԼ. 24. ՀՅ
ՀՊՍԾ
2. 2

ՂՈՒԿԱՍ
ԳԼ. 8
ՀՅ. 4

Ա՛յդ վն Ա՛ռաքելոցն սըր
բոց ՝ յերկնասաւեղծ քո ձե
ռացդ ձեռնադրելոց՝ ձև
հոգեւովք սրբով օծելոց,
(զորոց զգաւազանն արժանա
ւորութիւն բան իմում կալի
առ ի փառս քո սուրբ Աստ
ուած մեր) եւ ինձ
ևս կատարեցեր զառաքելական
ընդ ամենայնիւր Աստուած,
դերձեցեր զհրաշալեացն Ա՛ին
ձեր զանպատում, ևհան
ձեր զանպատում, Վարձե
ևկեալ մարմնացար, Վարձե
Ա՛ր յաղագս մեղուցելոյս՝
եղեալ մարմնացար, Վարձե
նաց պատ
պարան՝ ի ուսոյ կերպարան՝
ի այնատարը հանգուցարան՝
ի ծոր՝ կե
ՀԱՅՈՑ ՊԱՏԱՐԱԳԱՄԱՏՈՅՑ

ՏԱ

րեալ՝ բազմապր
գե Թագա
ւոր՝ կե

ՀԱՅՈՑ ՊԱՏԱՐԱԳԱՄԱՏՈՅՑ

փվէրսոին յուէլսուծ կրկին հր
ծոլեսոն՝ Նորին հսկողէ սո
Նոյն ոզբս մոզեսոոց՝ Բան
Ի խորս սրտիդ ընդ ՚ի՝

ՀՐԵՇՏԱԿԻՆ. ԴՐԱՆՑԱՆԵԼՈՒՆ
ԶԻՍ ԱՐ, ԻՐ ԲԱՐԻԴ ՔՈ ՀԵՏՍ
ԼՈՒԱԾՅ. Օ ՔՒ ՁԱՇԱՆԴ ՀՈԳ
ՈՒՅՍ ԻՄ ՊԱՇՏՊԱՆԵԼ՝ ՂՈՐ
ՀԱՃԱԽԱՑԵՐ ՆԱԻՆ ՈՒԵՍՉՈՒՔ՝
ՂԵՆԿԱԼԵԱԼՆ ՚Ի ՔԵՆ ՚Ի ԿԵՆ
ՅԱՂ ԱԽՏԵԱՑՍ՝ ՈՒՐԱԽՈՒԹԵՔ
ՍՐՏԻ ՅԻՒՍ ՔԵՐԿՐԵԱԼ՝ ԱՆՄԵ
ՂԱԴՐԵԼԻ ԱՒ ՚Ի ՔԵՆ ՕՐՀՆԵԼ՝
ԽՆԴԱԼԻՑ ԴԻՄԱՑ ՂՈՒԱՐԱՃՈՒ
ԹԵՔ ՔԵԶ ԱՐՔԱՅ ԲԱՐՁՐՈՒԵ
ՎԱՌԱՑ ԱՆՀԱՍԻՑ՝ ՚Ի ԽՐԱԽ
ՀԱՆԱ ԿԵՆԴԱՆԱԽՈՒՄԲԱ ՔԵՐԿ
ՐԵՑԵԼՈՑՆ ՊՂՈՐՈՒՑ ՄԱՏՈՒ
ՁԵԱԼ ԸՆԾԱՅԵՑՈՒԱՑՔ ԳՈ՛
ՎԵԱԼ ՈՂՈՐՄԱԾ ։ ԱՒԲ ՔԵԶ
ԱՆՔՆՆԻՆ ԸՆԴ ՀՕՐ ԱՆՀԱՍԻ՝
ԹՈՒԼԱԿՑՈՒԹԵՔ ՀՈԳՈՒԴՊ ԱՆ
ՀԱՌԻ՝ ՎԱՅԵԼԵ ՎԱՌՔ ՊԱՏԻՒ
ԵՒ ԵՐԿՐՊԱԳՈՒԻ ՅԱՒԻՏԵԱՆԱ
ՅԱՒԻՏԵՆԻՑ ԱՄԷՆ ։

հարցն վիճանձանց և քեզ հե-
լոցն՝ և Ա՛ղնաւորացն ուրց
և առաւերբ արեամբ ներկե-
Ա՛նդ. խաղացեալսն հաւրբ
թե՛ ի քեզ արձանացեալ։
նոցին մասին անեղծ վիրաւո-
մամբ՝ ընկալ զիս նորոգ ըստ
նաևինդրուկ աղերսից յարդ-
ծայ վաստակաւորէիդ քրիս-
նական մաղթանօքն՝ արիւնըն
Որոց հաճելական և ընդու-
ձանս անկէտն երանութե՛ն։
սել՝ պարեն ի խրախ
կատարեալ լրմամբ անպակա
արեալ գործովք ընծային՝
բակից նոցին։ Որք հաւա
կերտոր առաքելոցն և չարչա
առեցն նկատիչք։ Ա՛շա
բարեաց յուսալ տեսեալոց՝
սից և ծածկելոց՝ անեղկեալ
հու։ Ի մանկալեացն անտե
Ձչմարիտք ամենայնիւրն մա
րե՛ ըստ մարգարէին։ Ա՛լլայք
Ա՛բիւրաւոր եղեալք ի մերկ
և ընդանացան հոգեպէս։
պատկեցան բարձրացան և
տարր գոյից ամ նուիրից,
ծայ վաստակաւորէիդ քրիս
նակին մաղթանօքն՝ արիւնըն
Որոց հաճելական և ընդու
ձանս անկէտն երանութե՛ն։
սել՝ պարեն ի խրախ
կատարեալ լրմամբ անպակա
արեալ գործովք ընծային՝
բակից նոցին։ Որք հաւա
կերտոր առաքելոցն և չարչա
առեցն նկատիչք։ Ա՛շա
բարեաց յուսալ տեսեալոց՝
սից և ծածկելոց՝ անեղկեալ
հու։ Ի մանկալեացն անտե
Ձչմարիտք ամենայնիւրն մա
րե՛ ըստ մարգարէին։ Ա՛լլայք
Ա՛բիւրաւոր եղեալք ի մերկ
և ընդանացան հոգեպէս։
պատկեցան բարձրացան և
տարր գոյից ամ նուիրից,
մաքրութեալ ընդ-
քենութ, մաքրութեալ ընդ-

ողորմեացիս յիշատակաւ սի
րոյ նոցին ընտրութե՛ն։ Շ ա
ւիղ ինձ եղեալ՝ նորոգ հոր
գեացս յերանութե՛ին փա
փաքելի։ Զայն բարւոյ հով
ւութ նոցին՝ յորմէն ինձ
կենդ քաղցր լուծիցն Ա՛ման
կալեալ յանեղծութե՛ վիրաւո
թե՛ ոտնեցեալ յուսոյն։
Ընդ առաջնորդացն կենաց՝
Ա՛ղբեաչնորհիցն պատուոյ։
փառաւորեալն դասուց։
Վերացն բանակնոց։ Ա՛ւե
առանցեալ բարձանց։ Ուշա
նոցն պանծալեաց։ Ո՛ւսա
պայծառ Թագուհ պճնելոցն։
Ա՛ղարդ անկապուտ զօրութե՛
ընդհին պայծառացելոց։
Ուրց հաճելական և ընդու
նական մաղթանօքն՝ արիւնըն
ծայ վաստակաւորէիդ քրիս
նանդրուկ աղերսից յարդ
մամբ՝ ընկալ զիս նորոգ ըստ
նոցին մասին անեղծ վիրաւո
թե՛ ի քեզ արձանացեալ։
Ա՛ղ. խաղացեալսն հաւրբ
և առաւերբ արեամբ ներկե
լոցն՝ և Ա՛ղնաւորացն սրբոց
հարցն վիճանձանց և քեզ հե

ՀՈՐԴՈՐ ԱՍՏՎԱԾԱՅԻՆ ԱՂԵՍ ՍԱՂԱՄԻՈՅ

Ո՛վ Աղեսս Սաղամիոյ, որ ի ծոցս Աստուածոյ ծնար, եւ ի կաթնաբուղխ ծոցոյ մօրդ քոյ սնար, եւ ի մանկութեանդ ամենայն ազգաց ազգաց ցեղից ցեղից ցանկալի եղեր, եւ ի մեծանալդ ամենայն ազգաց ազգաց ցեղից ցեղից սիրել

նուէր ընդ անկատար ուղին
երթի՝ անթեղեալ ասղաձեւ
օր տարաժամ ի համառօտս
ոչ ի ածէր ուղղամած ինչ
ոգիս պաշտպանեալ։
րատեան չնորհի զամենամեղ
զոգման լուսաւորութե մաք
փշուսն կրկին, ի շունչն
կենդանագրեա բարեխնամ
րիս կարեւորագոյն։ Ա՛մէն
եւ կամ զինչ ինձ պարտաւո
ար քան զառաքն դիւրագոյն.
կատարեցայց։ Ո՛վ ինչ քեզ
այցելութե՝ եւ անդստին խոկ
իմ գլխաց։ Ա՛սաւ մանն
մած։ Ո՛չ նչեմ զանցանս
Հաւնեա զպարտիս իմ ուղղ
Լսարձ զմեղս իմ հզօր։
զոհաբանութիւնք։
սրընկմանէք, այլ անլուելի
Ա՛ն առաքին այսօրիկ սրբ
Ա՛ն քամահիս ի հեզութե։
պատճիս ի քաղցրութե։
առիկիս ի բարութե։ Ա՛ն
րիս ինեղոզութե։ Ա՛ն քան
յերկայնմտութե։ Ա՛ն եպ

ոգիս պաշտպանեալ։
Ա՛ն ածէր ուղղամած ինչ ։ղ։ի։
օր տարաժամ ի համառօտս 21·34
երթի՝ անթեղեալ ասղաձեւ
նուէր ընդ անկատար ուղին

զոհաբանութիւնք։
Լսարձ զմեղս իմ հզօր։
Հաւնեա զպարտիս իմ ուղղ
մած։ Ո՛չ նչեմ զանցանս
իմ գլխաց։ Ա՛սաւ մանն
այցելութե՝ եւ անդստին խոկ
կատարեցայց։ Ո՛վ ինչ քեզ
ար քան զառաքն դիւրագոյն.
եւ կամ զինչ ինձ պարտաւո
րիս կարեւորագոյն։ Ա՛մէն
կենդանագրեա բարեխնամ
փշուսն կրկին, ի շունչն ։ղ։ի։
զոգման լուսաւորութե մաք 7·2
րատեան չնորհի զամենամեղ

սրընկմանէք, այլ անլուելի
Ա՛ն առաքին այսօրիկ սրբ
Ա՛ն քամահիս ի հեզութե։
պատճիս ի քաղցրութե։
առիկիս ի բարութե։ Ա՛ն
րիս ինեղոզութե։ Ա՛ն քան
յերկայնմտութե։ Ա՛ն եպ
ի ձերմ ձերից։ Ա՛ն անդանիս
պարգեւաց։ Ա՛ն նախատիս
ի չնորհաց։ Ա՛ն հայհոյիս ի
յառաւութե։ Ա՛ն բանբասիս
ազատութե։ Ա՛ն թշնամանիս
վշմիս կորսուեան, այլ կատակ
լուս զգեթուիլ։ Ա՛ն բերես
լանես զբարկ։ Ա՛ն արգե
մուանաս զայցելութիլ։ Ա՛ն
փիկութի ողորմութե։ Ա՛ն
ժեալս սատակման, այլ ի
կենաց։ Ա՛ն ես ի կամս շար
մահս, այլ հնարս խնդրես
փես։ Ա՛ն պատճառս յոդես
ման հարկանես, այլ սիրա
նես, այլ հատատես։ Ա՛ն
նես, այլ գրես։ Ա՛ն սասա
մես վիճաբանես, այլ չնորհիս
Ա՛ն ես թշնամասացութիչ,
այլ մխիթարիչ։ Ա՛ն եղծա
ես վերիմաստս, այլ չնորհիչ
անիծիչ, այլ օրհնիչ։ Ա՛ն
րիչ, այլ կանգնիչ։ Ա՛ն ես
այլ վերածիչ։ Ա՛ն ես գըլ
ցուցիչ։ Ա՛ն ես ընկղմիչ,
տարածրիչ, այլ ժողովիչ։
Ա՛ն ես մատնիչ, այլ ապրե
այլ գտիչ։ Ա՛ն ես մահացու

Լ՚ԱՄՆ ։
յաւիտենից
փառք յաւիտեանս
հօր և հոգւոյդ սրբոյ
տեցուն։ Այր քեզ ընդ
շունչ կենդանական բոլո-
խին։ 9 Այր ի ձեռն քո ի
Աթէն ուրկին՝ և Աթէն ազա
Աթէն ուր՝ և Աթէն ծառայ։
բարձեալն արդարութիւն։
անկեալն մեռանի՝ և Աթէն ամ
և Աթէն երկրաշարժք։ Աթէն
ընտրեցաւ։ Աթէն երկնայինք
ապատ՝ կարօտեալ քո՛ւմդ
քիչ ակնկալեալ յուսով
ցանել։ 5 Լ՚ԱՄենայն ոգի
երջանկաց փառաւք բազմեցու-
նաց մեռցի՝ ընդ արդարոյն
ծել։ Այր ի հերձմանէ ծիա
դոց՝ ի իւրում բերկրութիւնէ
կորզել։ 4 Լ՚Ախտից անդըն
առաքեալ զիշատակս ի կեանս
ջաց գաղանաց՝ և կամ յա՞
հաստատել՝ Լ՚ի ժանեաց կեր
ծել լուսաւորիչն վերստին
Քաւել, փրկել, կենագոր
սութիւն անձառ զօրաւոր։
կարող։ Լ՚ուր ամ բան անհա

ՀԵՌԵԼԻՒՔ Ա՛ի մատուցանել
բաժակ գառնութեան ՚ի ժամ
ծարաւոյ։ Ա՛ի վախերն
գիշաւ՝ իմ հնդկէպ գյաջող
ճաշ հոգևոր օգտից։ և մի՛
իբր յանկարծադէպ հինից
առպատակ՝ գիշեր մահուն
լինէ պատահեցից։ 1 Ա՛ի
ուսպ առնուն յանպատրաստ
պահեսն՝ զարմանոյս հատեալ
ցամաքեցուսցէ։ չև մի՛ լուս
Նախանձ դիպուածոք հատեալ
գաղտնեօք մեռանիցեն։ Ա՛ի
պահեսցի ինձ առն մեզացս,
և մի՛ հոգանք ուղևորից կենդա
զոյս զինս ողողեսցեն։ Ա՛ի
հանգիստն մահ բերիցէ, և
մի՛ ննջումն ՚ի սատակումն յա
ուսջեսցէ։ 3 Ա՛ի քունն ինձ
կորուստ լինի, և մի՛ նիրհու
մըն ապականուի գործեսցէ։
Ա՛ի վախմանն անյարմար ՚ի
վը իմ արշաւեսցէ, և մի՛
շնչոյս վերարձակուի ըմբռնե
նեալ ՚ի խոնարհ լջոյն։

Վայ ես ար։ Վայ գլխոյ։
Վայ բարերար։ Վայ
երկայնամիտ։ Վայ ամենա

մատեանի բանիս խոստովա-
նութեամբ, և զոր ի մարդկա-
յին ազնիւ թշնամիս մեր՝ ի
բարւոյ։ Եւ արա կատարեա-
նոցին քաւեալ և ողորմու-
թիւն։ Ա՛մէն։ Ի բարկացիս նոյ վէ-
րա՛ւ, և բերեալ զնա բանա-
ռաղաց, առ յաձախ սիրոյդ
քոյ որ կին։ Ա՛յլ ևս զարտ
կշռամբողաց՝ և իրաւամբք
նախատողաց՝ ներեա՛ յանցա-
նաց նոցա։

Եւ արդ՝ մատուցեալ երկիր
քանչիւրոցս առաջի քո սուր
դարադատ, ոմանք առ մեզ
ընտանեկարագոյնք ասկաւուք
թերեւս՝ և յիրաւի բանքա-
ռելոցս։ Եւ ես առ քեզ
ամենապարգեւ՝ անթիւս և
անկշռելի բազմօրինակ ուս
տազանցութիւնս։

Ա՛րդ՝ յիշեա զքո մեծու-
թիւդ սուր՝ նայեցեալ ի
կին անարգութիւն։ Եւ ըլ
խնդրելս իմ՝ ի քէն բարւո
խոցոն առելեաց՝ և դու առ
քոյս ըստ քում մեծութեդ՝
անձառելիս հրաշագործ ես

ՀԱՅՐ

ՄԵՐ

ԱՐՑԱԽԱՅ

ԿԱԹՈՂԻԿԷ

ՍՈՒՐԲ

ԷՋՄԻԱԾՆԻ։

Ի ՏՈՆԻ ԱՐԱՐՉԱՅ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾ

կի փուշս դժնկի մեղաց շա-
դասատանէ մարն իմոյ աւետ-
յայնեցեալ ցուցայ
ընդունայնութեանէ, յորմէհե-
տեցան շրջանակք ամաց
թեան։ Ո՛հ բարեգործ կու-
զի պատուիրանդ հիւանդու-
նեալ զհատեալս յումէն մահու՝
վայր կորուսանիցեր։ 3 Ա՛նգ
րիդ՝ անտես արարեալ ընդ-
զդրաւեալս 2 արեամբ Հզօ
գեաստու քաղցրութէ՝ մի
կանանանցս։

Ո՛ղորմութէց և պար
յօղբոցս։ Ա՛ազդուրեա՛ ի
ի հեծութեցս։ Չ՛հուացո՛ ի
նեա՛ ի լալոյս։ Ա՛երժեա՛
ի խռովութեցս։ Ո՛ափարէ
ի վշտացս։ Չ՛անդարտեա՛
ի նեղութեանցս։ Փարատեա՛
ի տխրութեցս։ Չ՛անգո՛ ի
յերկմտութեցս։ Ա՛փոխեա՛
ի պաշարմանցս։ Ո՛րտաքեա՛
տեա՛ ի յերկաթիցս։ Ի զո՛յ
տեա՛ ի տաղնապէս։ Վ՛ակ
կեա՛ ի խեղդմանէս։ Ո՛ղ
ի ծովէ ի հողմոյ։ Փրկ

ցես։ Ա՛ի՛ սատակեսցես
զիման խաւարօղան, այլ փո
փոխեացես։ Ի՛սկ զնո
տան բարս երկրաւորս՝ զբա
րիան արմատացուսցես և
յիս և՛ինոսին։ Ա՛նաւանդ
զի դու լոյս ես և յոյս, և
ես խաւար և յիմար։ Դու
խոկութէ բարի գործէ, և
ես հակընդէմ չար ապիկար։
Դու տէր ստորինս և երկ
նից, և ես անկչեան չէզոյս
և ոդւոյս։ Դու բարձրեալ
ի կարեաց զատեալ, և ես
տաժանաւոր և վտանգաւոր։
Դու ի վեր քան զկիրս
երկրիս, և ես կաւ անար
գութէ գարշութէ։ Դու
ըստ մարգարէին մնաս յաւ
էիւտեան յանքաւ բարձրու
թէ, և ես միշտ կործանիմ
ըստնորին բանին։ Դ՛քեզ
ոչէ մրթուի կամ նենդու
թիւն։ և ես բովանդակն
խոկ եմ, որ զաւանդն իմ
ոչ պահեցի։

Ա՛յժան զիս ի բանտէս։
Ա՛րձակեա՛ ի կապանացս։

րեն՝ անբռնադատ կրից-
րեն զբարիս՝ բնութ ևն ը-
7 Եւ սակ բարեգործացն ինդ-
խորհիլ միշտ զքոյսդ ։
մարմնոյս ըստ բնութ հոգւոյս
զես զամենամեղս անգամօք
թի ։ Արդ՝ կենագործեա՛
մերժեացես օրհնեա՛լ գԹու-
մեր պարտուց մեհու, յա
վենականամ աչաց հզօրիդ մի՛
բանի, զի զհերքեալ ընտա
ատելեաց իմոց՝ ի կարգ այսր
ցի հայցել առ՝ ի քէն բարի՝
այսր կանխաւ՝ իսկ ժամանե
թերից՝ իսկոյն ասպառելու ։ Ե
զլծարան պղծուե մեղաց մը
զսիրմ չարեաց աղտոյ՝ և
գիդ ։ այ՝ ողբան զօրեացես
իսկ ըստացօղդ ամենից հո
զհոգան պտուղս հասուցանէ.
րակութեան մօրից ցամաքէ՝ և
երկրին մատակարար, և զկա
դան՝ ստեղծեալ առ՝ ի քէն
Արդեօք արեգակնս այս անկեաւ
՝ի յիս՝ կրկին մաքրեացես ։
փրկուի հոգեպէս միացեալ
ծեաց զպատնիկն՝ իսկ դու
Եւ ես ։ Ա՛լ
5 · 12
Յով
31 · 40

տեսանողին՝ անարատ գոր
1 խայթոց խոցոտիչ ոչ անդ
տանին յուզայն, և կամ
զանակին եփրեմի ։ 2 Ան-
քանզի բուսուցեալ անկեցի
յոգիս՝ փոխանակ ցորենոյն
բարեսերմութե՝ խոտս խայ
Թողականս ինքնաթոյնս ընդ
արմատուցիչս ըստ գրոյն բանի՛
որ երկնցն է քան զանեւտիան,
զնմրդ ոչ կոչեցից զանձն
իմ գարշելի անգաստան անի
ծաբեր փշովք մեղաց հեղ
ձեալ ։ 3 Ի՛ սերմանեցի ար
դարութի ըստ բանին յով
սեայ, և զնմրդ հնձեցից և
ժողովեցից զկենաց պատուղն,
4 Ընկան ըստինք կուսուե
անձինս մաքրուե ըստ մար
գարէին բանի որ առ իսէ
Արծղ ես ար ի՛նոյնն հաս
տատե ։ 5 այնեցի ընդար
ձակեցի ըստ մըկնկն բարուցն
յուզայի վանկոզին կամաց՝
գիւղն հոմանեաց ։ 6 Ձեռա
քս և ամիսիսել դարձեալ՝ի
նոյն զգաստութի ։ 7 Ա՛յնէ
մարմնապէսն կցորդուի ընդ

ասվեցելոյս։ Ի վաճառ վեր
ծախ գանձուցն սարկիս և
մեծուհե անվատնելի և ան
դուռ ես գրաւ փրկութեն,
նախորձ ընտրութեն, Ի
յետնում հատուցմանն ամ
ակդ՝ յահաւոր աւուրն
պարգեւեա զանեղջ մեծու
թիդ և զանթառամելի պը
նայ։ Ընծայեալ նոցին, մատ
տուց ընդ նմա ըստ հաւատոց
նոյն շուտափուս հեծուհե հայ
քնաւս ողորմած՝ վա՛ն ամ
գեւ օրհնեալ մարդասէր առ
նիկ կարդն եղիւ լոյս։ Ես
զբիծս գազանեացն, երկա
րակեպութեն, չգիտեմ
ցեալ Իկրօնս զգեստուս քա
սիրելիքն քո վա՛ քո. նայե
ախորժեն ինձ անարժանիս
շուք իմն վայելչական դնել
յանդ իմանութեն։ Ես ոչ
պահելով ի տիեզերական
արասցես. անխայտառակելի
մերձեցեալ առիս՝ մաքուր
դթութեդ՝ անատմանելութե
ի յուղիղ կշռուէդ՝ քաղցր
յարակցապես առ սոյնս քե
թուէն։ Ի՞նդեր արդարե՝
առ միդ այդ պատճէր ես
հատակ զօրանայ։ Ուակ միւ
ասդ երկրորդի՝ առաջնոյդ
բնաւոյով հանդիպիլ՝ ուշ ակա
նիդ ի նմանութեն։ Յաղագս
յայտ լերի՝ նախնի՝ գասեցի
զքնեանեացն իմոց աղերսանս
քան զերախտաւորացն քոյ
րին։ Ես արդ՝ յիշեա զինս
կրկին ընդ միոյ. ոչք ի քո
ժանս զիս ընկալան։ Ես
տուր նոյ ուր ամենառատ քա
րերար և անօսկակալ։ Վարձս
արդարոյ և մարգարէի։ Ահ
և ես յիշեա Թախուր իցեմ
յարժանեաց՝ լուսո հաւատոց
նոյ և առ յոյս նոցին ակնկա
լութեն. որք առ պարտաւոր
գերիս՝ ողջամիտ կոմք ակնար
կեն. ոչ ևթէ ի մասանցդ
քոց առեսուէց՝ և անխաբելի
ժաւռս՝ անամիսիմելի ի
լիով ունիդիմ։ Ես զպատ
նարան հոգւոյս ծածկութի
քոյ կեցուցչոյ՝ ի պահպա
կեն. ոչ ևթէ ի մասանցդ
գերիս՝ ողջամիտ կոմք ակնար
լութեն. որք առ պարտաւոր
նոյ և առ յոյս նոցին ակնկա
յարժանեաց՝ լուսո հաւատոց
և ես յիշեա Թախուր իցեմ
արդարոյ և մարգարէի։ Ահ
րերար և անօսկակալ։ Վարձս
տուր նոյ ուր ամենառատ քա
ժանս զիս ընկալան։ Ես
անուն բարձրացեալ զանար
կիրկին ընդ միոյ. ոչք ի քո
րին։ Ես արդ՝ յիշեա զինս
քան զերախտաւորացն քոյ
զքնեանեացն իմոց աղերսանս
այր լերի՝ նախնի՝ գասեցի
նիդ ի նմանութեն։ Յաղագս
լնաւոյով հանդիպիլ՝ ուշ ակա
սդ երկրորդի՝ առաջնոյդ
հատակ զօրանայ։ Ուակ միւ
առ միդ այդ պատճէր ես
թուէն։ Ի՞նդեր արդարե՝
յարակցապես առ սոյնս քե
ի յուղիղ կշռուէդ՝ քաղցր
դթութեդ՝ անատմանելութե
մերձեցեալ առիս՝ մաքուր
արասցես. անխայտառակելի
պահելով ի տիեզերական
յանդ իմանութեն։ Ես ոչ
շուք իմն վայելչական դնել
ախորժեն ինձ անարժանիս
սիրելիքն քո վա՛ քո. նայե
ցեալ Իկրօնս զգեստուս քա
րեկերպութեն, չգիտեմ
զբիծս գազանեացն, երկա
նիկ կարդն եղիւ լոյս։ Ես
դու հնարաւոր ամենապար
գեւ օրհնեալ մարդասէր առ
քնաւս ողորմած՝ վա՛ն ամ
նոյ շուտափուս հեծուհե հայ
տուց ընդ նմա ըստ հաւատոց
նոյ։ Ընծայեալ նոցին, մատ
պարգեւեա զանեղջ մեծու
թիդ և զանթառամելի պը
ակդ՝ յահաւոր աւուրն
յետնում հատուցմանն ամ
նախորձ ընտրութեն, Ի
դու ես գրաւ փրկութեն
մեծուհե անվատնելի և ան
ծախ գանձուցն սարկիս և

ՈՒՐԱԽ ԵՐԿՆԱՅ ՀՈՐ ԻՄ ԱՍՏՎԱԾ

Ուրախ երկնայ հոր իմ Աստուած. Ուրախ երկրի որդի իմ Քրիստոս. Ուրախ հոգի իմ ի Սուրբ Հոգին. Ուրախ միտք իմ ի Հայր եւ ի Որդի եւ ի Սուրբ Հոգի. Ուրախ ամենայն էակ իմ ի Հայր եւ ի Որդի եւ ի Սուրբ Հոգի. Ուրախ ամենայն ինչ

դիմաց՝ և զմտացս իմ տեսա
նելիս։ Ո գնա՛ստ արա ընդ
հոգւոյս և զծանրաբեռն
կրից դանդաղուի՛։ Վ երա
ցո՛ այր ի զպայուեցս՝ զմա՛
ծեալս յիմարութի՛։ Ի արձ
միայն բարեգործ՝ զպատըր
ակիս թանձրուի՛։ Ի նդ ըս
կզբանն բերմանս լուսոյ՝ զ
զորմուի՛ քո ծագեա՛։ Ի նդ
երկնի՛ն արեւուն՝ արդարութ
արեգակնդ՝ ի յանձկութի՛
սրտիս մտցե՛։ Ա՛ռաքայի
քո փառացդ՝ ի յիմաստից
խորհրդանոց ջահեացի՛։ Ա
չիդ տնագրուի՛ ընդ շունչս
և ընդ մարմինս համասիրե
տարածեացի՛։ Յանձն առ
նեմ քեզ յաւուրս զքո յոր
մարեալ տաղաւարս՝ պահպ
նամ ոգւոյս որ ի մէն։
Ո՛ ի դու ես այծ անքննին՝
առ ամենեսեան բաւական, և
յամուս բովանդակ։ Որ
նեալ յաւիտեանս ամէն։

պահապան։ Ի՞նչ ընդ աչացս
բանակաց՝ բարեկարգեա՛ ինձ
մարմնոյ։ Ո՛ բանակս անդ
բեւ զսասանեալս՝ այծածնիդ
զբաւարեցնոցդ։ Վ առատապ
մամարտն իմ՝ զինուորութե
ոակացդ։ Վ անեա՛ զընդդէմ
պարսպեա՛ գուամարտակիցդ
անմահից։ Ի յամենուստ
նայնոցդ։ Հ ուրջանակի
Ի մրացո՛ վերակացուք վեր
Ձածկեա՛ այծեան խնամոքդ
փեա՛ ամենակալդ թեւոք
բացեալ քո պնուդ։ Ի՛միս
ձեռամբդ։ Ո՛ օրացո՛ բարձ
Վ աշտպանեա՛ երկնատեղ
գայթակղութենէ։
խուցէ ախտից։ Ի՛նկղմէ
Հարուածիչ դիւոց։ Փա
Ի՛համադրութիւնն ծփմանց։
Ի՛հագնուի խարդախմանց։
Ի՛նդարձակէ կարծեաց։
մանց։ Ի՛յոյսութի՛ տխրու
թենէ։ Ի՛ատանէ խրիմանց։
անրջոց։ Փոխարկուի զըհուր
Յրէ ցնորից։ Ի՛ենդանակէ
Ո՛ գայութե՛ առաղութի՛։
Ի՛ նդէմ յարակարգութի՛։

անտես առնիցես՝ լեր զան
զվէմ. Լաւ թէ ի ցամաքի
քո ոտ կամիսցի՝ այս լուծու
թի կոհակաց կարծր է քան
զքեզ ծանրագոյն։ Ա՛ռ զանձն
քո ի ձեռն քո՝ եւ ի ծանրու
թենէն ի վանդիր զանձն։
Ո՛վ ձայն քո լսեցի՝ ի յանձ
կուէն պահու։ Զհեռամբ
քո կեցի՝ ի կորստեանն ժա
մու։ Ա՛տամբ քո ազդեա՛
ի սահմանին անձկութեա։
Չարթեա զիստրոց ամենաչար
խաւիանանն։ Ո՛գեղջկին
առաքմամբ ըստ ամբակումայ
ինձ հնարեա։ Զի՝ դան ինձ
հնարեա՛ ի յատենի բազմու
թեն։ Ամաստուի ինձ տըն
կեա՛ ի հանդիպման քննուե։
Ա՛մպով կամաց քո հովանա
ցիր հրաշագէս։ Չանդար
ձո՛ զիս ի վայտիճդ կենաց զծա
ռըս մրրիկ։ Ա՛նձեա՛ զաս
տեաց կենցաղոյս պատկեր՝
քոյին հրամանաւդ։

Կանգնի Թէ աստ ողորմութի՝
քո ա՛ր կամեսցի՝ այս լուծու
թի կոհակաց կարծր է քան
զվէմ. Լաւ թէ ի ցամաքի
անտես առնիցես՝ լեր զան

փվէրսին յաւելուած նշանն հե
ռանեան՝ նորին հանուիլ ստա
նայն տղերս ուղղութեան։ Բան
ի խոտոր պրէս խօսս ընդ ա՛յ։

ԶԻ

Ս Կ Ս Ա Ր Գ՝

*վա՛ղ արթնականն
վեր զուարթուի*

քեզ ննջումն իմն է համա
րեալ։ Ասակ՝ ի խոր թմրուի
լռեն վա՛ղ ուղիղ հաւատոյն
՝ի քեզ՝ անթարթափ քացուի
աչաց։ Ա՛ղղեա՛ հոգեւոյդ
քո իմաստուքդ զյաջողուածն
ձեռինս գործոյ ըզ հեծուած
ձայնիս մաղթանաց։ Ո՛վ օրհ
ցո՛ւար՝ ի հնդիկս բարի ճգնա
ւորական արի վաստակոց։
Ա՛ցորդ լեր կարեացս տկա
րութեա։ Ա՛մենեւին կացո
զաշխատութեացս այս ակնկալն
Ա՛րագեա՛ միշտ կարօղ զյա
ռաջադրեալ ձեռնակերտս։
Ա՛խտաձո՛ւր ընծայեա՛ ի յա
ւարտ լրմանն։ Ա՛ վախճան
իրին բերկրութեա զիս հասո
ւցանեն կացուցեալ ի հան
դիպումն յուսոյն։ Ա՛ցորդ

չեաւ լսատեւ օրք իւղոյն պա-
ցին անպատրաստաբար՝ ի
կութէ կենդաց. եւ օրք ննջե-
հատեալ է ակնկալուն փրկ-
ն՝ նա եւ այնոցիկ առաքէ՛ օրոց
հոգւոյ ողորմեա, գովեալ
և երկայնամիտ թագաւոր,
շարակարգելոց, և ամենից
ողջոց ի բազմաց կերպից

ԶՕ.

ՆԱՒԱՅԱՐ

Հառաչանաց
թախծութե

Ի խորոց սրտից խօսիմ ընդ ա-
նոյն ոգեբոց յոգիսն ապա
ծուխուն՝ նոքին հնոցէ տա-
փէրսին յաւերժած կիզին հե
դէպ ի ներքս ի խորս ընդ ա-
ղաց հոգեղէնքն ամենասո
քուրք՝ ընդ հոգեղինացն
մարմնաւորեալս, որք ջրով և
հրով փորձեցան և յելից
զերծմանն՝ ընդ մեր խնդրե
ցին. և մեզ յիշատակ թողին
օգնութ. Ա՛սացեն ընդ մեզ
համաբանութիւն զուգամանուս

Թ.ԲԱ. ԱՂԵՑԻ՛ ԱՂԵՑԻ՛.

Ա՛ղեցի՛ ա՛ղեցի՛ ի ծոցս Աբրահամու՝ ի
ղեցի՛ ի ծոցս Աբրահամու՝ ի ծոցս Աբրահամու՝

հնարիւք և կորստականացն
Քանզի կարծէր ես յաչէից
ուրացն քեզ կենդանեաց.
նաւից աղերսաբանեմ զնե-
դիմաք համայնից ունօղն՝ բեր
նալիս. Եւ պատկառեալ
զրկեցեալ յողորմութենէ կողմն
Ո՞ւր ոդոյ ի պարգեւականէն
ի բազմաց ի մահ գրաւեցեալ,
կորեալ վանեցալ. վատնեալ
զապիկար հաշմեալ հերքեցալ
տեալ և խոպան. լքեալ՝ ի բե
Ո՞ւր արդ՝ յամենատես պար
շեալ խաւիանէ.

այս հոդոյ՝ խստարիւ քար
րութեամբ անդրանիկ նիւթոյս
ի քէզ, ծանրութեի թանձ
րեշտակայնութիւն յատկիւմբ
ցուցեալ ի բարւոյն ընդ միջ
Ո՞ւր եթէ օգականաւէն հր
կենակից նմին՝ զնոյն կատե
ի մեզ, ցուրտն առ ընթեր
քեզ՝ նշխարաբ բոցոյն որ
նութիւք տապով սիրոյն որ ի
ամբարտաւանի. Ոչ թէ չէս
ոստուցեալ՝ վայրենապէս
անօղոքելի սլացմամբ ի բաց

ուիցս՝ ոմն անբմբռնելի և
կատութիւ՝ և յայս ևս պատ
ճառ՝ իրաւունս ինձ դրե՛ս.
Քանզի թէ և ի փառս ահա
ւորութիւ ընթանչելեաց մե
ծիդ՝ հակառակօքն հանդերձ
չեցեր զկազմած մարդոյս,
զոճն ծանր և զոմն թեթև.
զմինն զով և զմիւսն տրայլին.
զի զիմադրութիւն ի հակառա
կացն հարթ պահեցեալ՝ ար
դար կոչեացուք և ճառասիրիմ
հաճասարութեն. Ոչ յայսմ
դատանն առաքինութիւ վերա
բերեալ ընդ ամբարձելոյն
զևռնարհութիւնն առ կաճն
դիտամբ՝ անմոռաց պահել
պակ ընկալցուք ձգնաբո
րական. Ո՞ւր քանզի յայսմ
կանոնէ ուխտի վրիպեցաք
և անասնաբար առնեցամբ
ըստ հոդոյն զնչման ընդ եր
կիր մածաք. Ո՞ւր ոմն ախ
տիւ՝ և այլ ոմն անգիտուքէ.
միւս մանն մոլութիւք ամենա
բաղձ կերակրոյ՝ ի բր գազան
միտաբոյծ յարակայ կապեալ
ընդ բնութիւ. ոմն ի քաղ

թերգութիւնե, արա՛ ար վախ
ձան դադարման առնու լը
այոց բանից մաղթանաց ինք
նանախատա կշտամբուե, և
որ յիս կրին չար սովորութի
ւր քեզէն կարգեցեր սահ
ման աւետեաց ակնկալուե
դատապարտելոյս սահով,
ւմէ են կամք առաջի հօր
իմոյ եթե կորնչեցի ի ոք ՚ի
փոքրկանցս։ Եւ դարձեալ՝
շայս են կամք հօր իմոյ՝ զի
զամենեսեան ինձ յանձն արա
րեալն ոչ կորուսից։ Ահա
օրհնեալ ես ՚ի գթութե։ Ա
րեքանեալ միշտ ՚ի քաղցրու
թե։ Խոստովանեալ յեր
կայնմտուե։ Ընանուցեալ
՚ի յայցելուե։ Վարոզեալ
ար ՚ի փրկութե։ Կերբո
ղեալ դու յուատուե։ Պա
ւեցեալ ՚ի պաշտպանութե։
Խաչարեալ ես ՚ի փրկուե։
Երկրպագեալ յանբաւ բար
րութե։ Պաշտեցեալ ՚ի յան
քննուե։ Խովեցեալ միայն
՚ի յաղթութե։ Ա երանեալ
նեալ ՚ի մեծ զօրուե։ Ամեն

ՀԱՅ

ՈՒՄԻԴ՝

քանզի ՚ի գլուխ կա
տարման հասեալ
ամակաւ՝ մանուկ այսր ող

ի խոտոյ սրտէդ խօսք ընդ ՚ս,
Ընդ աղբեր ժողովուածոց։ Բան
ծովնեան՝ նորին հովուէ ա
փվէրսին յաւելուած կրկին հն

****

Օրհնեալ յաւիտենս ամէն։
քումդ հրամանի ար ամի։
լոյս հոգւոց բժշկութեան
նեալ հասցե աւետեացդ
մեղաւորաց։ Եւ ժամա
տուելեն վհատուի աղաչ
բարձեալ ելիցի և յուսահա
կեալ՝ կարելն ընդ կամիլն՝
նորոգչաց առ միմեանս եւ
երկուց բարեաւաճ շնորհաց
և ախորժելի։ Արդ՝ այսց
անտակար կարելոյդ՝ և կամիլդ
քեզ զօրելի է։ Այ զի և ընդ
լոսեալս մեռեալցն։ Ա՛ի ինչ

զպիծքն, Ա՛ր զևարանս հար
ևածոցն՝ բարձեալ և մաք
րեալ դեղովք ողորմութեդ
զևտեալ խածուածս բազմա
գունիս. օրք զդարշելիս Ը
ախորժելացն՝ քեզ ցուցա
նեն զէութի բնութեանս.
4Ա՛ր եթէ հասից յամս ծե
րութե՛ք ևս առաջնորդեալ
արժանիս մահու, Ա՛ր թող
ցես զակարուիս, Ա՛ր անար
գեր զալիսն. Ա՛ր կորացուս
ցես զկործանեալն. Ա՛ր
զևջուացես զկքեալն. Ա՛ր
վայրաբերեր զևոնարհեալն.
5Ա՛ր ընչման հոգմոյ մատ
ներ զառկայծեալն. Ա՛ր Ը
պահկեացես զդեդևեալն.
Ա՛ր անվերակու առներ զսա
ռուցեալն. Ա՛ր անդարմանի
լիցի տագնապեալն. Ա՛ր ա՛յ
ոանց տածելոյ յարկն խար
խալեալ. Ա՛ր անպատիճ
պատկերն հնացեալ. Ա՛ր
պարարտութիւնն անհամեալ.
Ա՛ր շուք չնորհին անար
գեալ. Ա՛ր հնութիւն քամա
հեալ. Ա՛ր նաւ հոգւոյս

ալէ

կաւորեալ յողորմածութե.
Համբուրեցեալ յանձառ
հեզութե. Անշակեցեալ
ի խոնարհութե. Ընդ քեզ
և ծնօղդ քո երկնաւոր
Աստծդ բաղորիւց մխիթարու
թե. ըստ օրում Հոդիդ քո
սէր բարութե. 2Որ զան
կեալն զգրաստ թշնամեոյն՝
և զբայթակղեալ մարդն ան
բանութե՝ կանոնեցեր ոչ ան
տես առնել. 3Որոյ երախ
ութիս հզօրիդ ի յիս, և առա
քինութիւնն մեծիդ ի բար
ձուն տօնեալ անդադար
յանվախճան փառաբանողաց.
Որովք զայս ձայն աղերսա
կան յարգեալ ընկալցիս՝
մարտիրոսացն պաղատանաք
ի հոտ հաճութե բուրման
անուշից. Այս այսու փրկա
նօք հաշտարար բանի՝ զնախ
նեացն պրտս և զանէրևոյթ
զվերս՝ միևնոյնքն և վերջ
նովքն մահացուցանողքն
զանձն և զմարմին՝ բժշկեա՛
ամենակարող. Ո՛ ընդբինս
և զարտաքինս. զսիրելիսն և

ւբեկ 1.3
2եւից 23.5
Բօւկ 22.4
3եաւ 6.3
Յ.ա.ո 4.8
4Սաւղ 70.18
5եաւ 42.3

ԶՐ

ՈՒՐԲԱՏ ՕՐՀՆԵԼ

Ո՛վ Աստուած մեր, որ զմարդիկ ի
սկզբանէ ստեղծեր եւ զանոնք
ի դրախտին քաղցրութեան
հաստատեր, եւ զանոնք ի
մեղանչելն իւրեանց ի դրախտէն
հաներ, եւ ի վերջոյ զանոնք
ի մարդասիրութենէդ կանչեր,
որ ի ծառոյն կենաց զանոնք
արժանի առնես, եւ զանոնք
ի դրախտին քաղցրութեան
հաստատես, որ ի սկզբանէ
զանոնք ստեղծեր էիր, եւ
զանոնք ի մեղանչելն իւրեանց
ի դրախտէն հաներ էիր, եւ
զանոնք ի մարդասիրութենէդ
կանչեր էիր, եւ զանոնք ի
ծառոյն կենաց արժանի
առնես, եւ զանոնք ի դրախտին
քաղցրութեան հաստատես,
որ ի սկզբանէ զանոնք
ստեղծեր էիր, եւ զանոնք ի
մեղանչելն իւրեանց ի դրախտէն
հաներ էիր, եւ զանոնք ի
մարդասիրութենէդ կանչեր
էիր, եւ զանոնք ի ծառոյն
կենաց արժանի առնես, եւ
զանոնք

ծեսցէ զծածկեալսն։ Ոչ ես
ընդ իմ աղաղակեսցէ։ Ցարա
դիր իմովս ձայնիւ՝ իբր զիս
տեաց խոստովանեսցին։ Սոյն
դաշարմանն՝ զիմացս պար-
ման՝ առանց լուսոյ եւկամ
քիչ։ Փաղով մեծուսէ ազգ
կիչ։ Նշհարհալուր բաղ-
նիչ։ Նպատուար հրապարա-
ռափիչ։ Նխնամելի յայտ
կելի տանջիչ։ Նկիաշաւ կա
դահիրելի մատնիչ։ Նփըր
համբոյր ծանակիչ։ Նմար
Նողբելի պարսաւիչ։ Ն
Նանխայելի դարուիչ։
Նպատուական յանդիմանիչ։
դատիչ։ Նչաջաւ կշռամբիչ։
համբարձեալ միշտ անդուլ
քո ասր՝ ինձ պատժապարտիս
Ընասցէ սա անեղծ ինկամ
սուիերն գրեցոյց կենդանին։
յարակայութիւնք բանի այսր
լայց իբր զմահացու, այլ
Նէ թէպէտ վախճան ընկա
տովանեալ զանօրէնութիւն։
նեաք՝ զինս պատմեսցէ խոս
զգայութենէ։ Իբր կենդա
եւ տպաւորեսցի՝ ի սեամս

բարդ գարշապարաց։ Նէ
արդ՝ ընկալ զայս հիւանդած
բանի աղիողորմ հեծեծա-
նաց։ Նէ հատուսեսցին յայս
նուէրք բանի անարիւն զոհի
թագաւոր երկնի։ Նէ օրհ
նեալ սրբեսցէ զտատ մատենի
այսր ողբերգուհի։ Եւ գրեալ
դրոշմեսցես արձան յաւիտ
տեան ընդ հաճոյականացն
ըսպասաւորութիւն։ Ասացէ
առաջի քո մշտնջենաւոր։
Եւ յիշատակեսցի՝ ի լսելիսդ
քո հանապազ։ Յարբեսուես
ցի շրթամբք ընտրելոց քոց,
եւ խօսեսցի բերանով հրեշ
տակաց քոց։ Տարածեսցի
հանդէպ աթոռոյ քոյ. եւ
ընծայեսցի՝ ի սրահ սրբուե
քոյ։ Ընկեսցի՝ ի տաճար
անուան քոյ։ Եւ բուրեսցի
ի սեղան խառատ քոյ։ Պա
հեսցի՝ ի դանձարանի քում.
Եհամբարեսցի՝ ի տատաճ
քո։ Պատմեսցի յականջս
աղաց։ Եւ քարոզեսցի՝ ի
լուր ժողովրդոց։ Նկարեսց
ցի՝ ի դրունս խմաստից։

Եւ ՅԻ. Աւետարանք և արարիչ։ Աղերսանք։ Վերջ։ Ի գոյս ելոյ

կայնամիտ։ Ընծայել։ Աղ դասէր։ Մենագուխ։ Պարգեւ գեաստու։ Վրկիչ։ Օրհնել։ Պատուել։ Խարէբանեալ։ Պարան ամրութիւն։ Պատրաստ պարան վստահուհէ։ Ուռանոց ներքոյ։ Ուռանոց

ՀԱՄԱՌՕՏ ԵՒ ՀԱՆՐԱՀԱՍԱՐԱԿ ԲԱՑԱՏՐՈՒԹԻՒՆ ՅԱՒԻՏԵԱՆԱՑ ԱՄԵՆ։

Եւ կրկին պատուհասեալ կան գովեստիւք միաբք և երկրպագութիւն յաւիտեանս յորորդութիւնք, խորհրդա կան Տէրութիւնդ և անձառ քում հօր իակակից միասնա միայնոյ վրկողի, և հոգւոյդ յաւետ սուրբ։

Հատ փոյնաշունչ գրոյն յուսադրութիւն։ Ահ քեզ

Ի խորոց սրտէ խօսէ ընդ Աստ, ծառայ ողբոս մաղթանաց։ Բան նոյն հանդերձ ամենայն ջերմեռանդ սիրով ի Տէր ընդ Աստուած։

Ո Տ Ո Ւ Ա Ծ Ա Ր Ա Ծ Ո Ց Ի Ն Ա Ր Ա Ր Ո Ղ Ա

պագնել։ Նմանակալութի 2Բէր
պաշտնել։ Արդասիրութի 1·3
ոճնել։ Պահպանուի խըն 3Յօհ
կելլ։ Հարձրեալ անքննելի 14·6
Երձաւոր կամարար։ Պա 4Մոս
ճէն անկասկածելի։ 6 Խե 16·16
թար սրտից։ 7 Փարատիչ 5Ֆիլ
վշտաց։ Պաքինիչ ցաւոց։ 28·27
Պատումն վհատութեց։ 6Սաղ
Հարձումն պարտեաց։ Փո 124·1
խարկիչ կարեաց։ Արդա՛ո 7Բնաւ
րիչ կրից։ Յարմարիչ բա 7·6
նից։ 8 Անձարկու լեղուի։ 8Սաղ
Հ ըմբադրութի չնչոյ։ 9 Ա 8·2
ցուցիչ հպատի։ Մխոսիչ 9Ծննն
խորհրդոց։ Արթարան մը 2·7
տաց։ 1 Պրծանացուցիչ
յուզմանց։ 2 Հանդարտու
թի մրրկաց։ Խաղաղութի 1Եզէկ
ծփանաց։ 14·22
3 Որ ունիս զիշխոց ամէնքն 2Մոս
թաց իշխանականիս, և իմա 8·26
տուք նուաճեալ առ քեզ 3Յոէլ
դարձուցանես։ Կոհաբա 21·1
նեալ միշտ երախտաւոր հե
ղութք անդադարութեան։
Երկայնամտեալ 4 Հանգչիս
առանձնոք անձաւս հրաշիւք 4·16

2 խաւարին ճառագայթ։ Ար
ւիղ մեղաց։ Աղբացուցիչ վի
րաց։ Ընդհատանելեաց հնարք։
3 Ընդմատչելեաց հպատակ։
Ընդունելութե երէք։ Ընդուն
ող խոստովանեալ 4 այլ որ
դի։ Ո՛չ հօր քոյ ընդ քեզ
հզօրի և ահաճորի։ Ո՛չ հոգ
ւոյդ ամենակալի՝ և ընդ
քեզ երկրպագելոյ՝ փառք
և պաշտօն գոհաբանութե
յաւիտեանս ամէն։

փվէբուարի յոտնասունն կրկին հե
նոնեան՝ նուին հանդիպէ տօ
նին ազգիս մաղխանոց։ Բան
ի խոտոյ սրտէ խօսք ընդ ա՛յ։

(Պ)

Ո՛Ր ԱՆ
բանեալ
Ընդ երկ
նաւոր։
Ա՛ինչն
արարիչ
այր ամենակալ։ 5 Ա՛ծուի
ահեղ։ Վհատութի օրհնաբա
նելի։ Ողորմութի խոստովա
նելի։ Յարերարութի երկըր

Յայեաց տէր յերկինից զ
է իրաւացն։
Ա՛ծօրէն պանծանաց պսծելն
համարձակութիւն. յորում
ցուցանէ։ Ա՛ն
թականութիւք անպակաս յա
ինքնիշխան նովին հիւ
նեզք գազանաց ծախեալն՝
զհողմով հոսեալն, և զժա
լն. որ զհուրբ կիզեալն, և
ծելոց առնես զպահնչելիս։
Ա՛ղենաստեղծ աներկեայն
որ զհերքեալս ի փրկուէ
առաջնոյն պայծառութեանն
րոգեալ վերստին վայելչա
ցուցանես։ Ընարեալ դիւ
րահաս՝ առ ամ անբաւ գեր
ամբարձուն յաւետ յառա
չեալ։ ¶ Ալէք վտահութեա
առ խոստացելոցն վայելս։
Արքանութի անձկալի. յոր
զկենդանութի շնչոյս լքա
նել և ախորժելի՝ զի զքեզ
գտից կենդանի։ Ամէն ան
փոխադրելի՝ առ քեզնէ գե
րոյս զօրացեալ ամենագովե
լի։ Ընախալելի գեղ կենաց,
որ և մեռելոց քնաւին եղ
ծելոց առնես զպահնչելիս։
Ա՛ղենաստեղծ աներկեայն
լն. որ զհուրբ կիզեալն, և
զհողմով հոսեալն, և զժա
նեզք գազանաց ծախեալն՝
ի քթեթել ական նովին հիւ
թականութիւք անպակաս յա
րուցանես։ Ընարեալ դիւ
րահաս՝ առ ամ անբաւ գեր
ամբարձուն յաւետ յառա
չեալ։ ¶ Ալէք վտահութեա
առ խոստացելոցն վայելս։
Արքանութի անձկալի. յոր
զկենդանութի շնչոյս լքա
նել և ախորժելի՝ զի զքեզ
գտից կենդանի։ Ամէն ան
փոխադրելի՝ առ քեզնէ գե
րոյս զօրացեալ ամենագովե
լի։ Ընախալելի գեղ կենաց,
որ զքեզ ի լոյսդ վե
րին։ Ձեռընկալու մեծ վըս
տահութե, որ ոչ թողացուցա
նես գայթակղելոցս ի վայր
կործանիլ։ Ծուռսոյ կերպա
րան ձշմարիտ՝ առ հաւատէ
ին ազաչողաց մասանց յայտ
նի երևեալ։ Ա՛ղաւինուն
հանդուտեան՝ որ ոչ երբեք
մանես վտանգի դատապար
տութե։ Ա՛զատուի շնորհա
ձիր՝ որ տաս լիապես առանց
խոխատրութե փրկանաց։
Ա՛ղատութի աննախանձելի՝
որ քոյին փառաւորութեդ
զանարդ նիւթ հողոյս ձոխա
ցուցանես։ Ալայծառութի
անատուեր՝ որ ճառագայ
թիւք ահեղ բարձրութե պա
րածածկեալ՝ զիշխառա
կրկին բարգաւաճ առնես։
Ա՛հաւիջ մեզանց բազմաց՝
յանձինս սրբոց։ Ալագաւոր
կից համայնից՝ ամէն ծանու
ցեալ դիտաց։ Ակզբնահայր
ևնախաշաւիղ սիրոյն ընծա
յից։ Տ՛անապարհ կենաց՝
որ առաջնորդես քաղցրու
թե՝ դիմելոյս ի լոյսդ վե
րին։ Ձեռընկալու մեծ վըս
տահութե, որ ոչ թողացուցա
նես գայթակղելոցս ի վայր
կործանիլ։ Ծուռսոյ կերպա
րան ձշմարիտ՝ առ հաւատէ
ին ազաչողաց մասանց յայտ
նի երևեալ։ Ա՛ղաւինուն
հանդուտեան՝ որ ոչ երբեք
մանես վտանգի դատապար
տութե։ Ա՛զատուի շնորհա
ձիր՝ որ տաս լիապես առանց
խոխատրութե փրկանաց։
Ա՛ղատութի աննախանձելի՝
որ քոյին փառաւորութեդ
զանարդ նիւթ հողոյս ձոխա
ցուցանես։ Ալայծառութի
անատուեր՝ որ ճառագայ
թիւք ահեղ բարձրութե պա
րածածկեալ՝ զիշխառա
կրկին բարգաւաճ առնես։
Ա՛հաւիջ մեզանց բազմաց՝
յանձինս սրբոց։ Ալագաւոր
կից համայնից՝ ամէն ծանու
ցեալ դիտաց։ Ակզբնահայր
ևնախաշաւիղ սիրոյն ընծա
յից։ Տ՛անապարհ կենաց՝

յՅովհ ԺԴ. 6

ԺԱ. 19 ՒԱՐ. ԺԲ. 1

Ա մատեացին մեքենայքն ։ Ա տանեացին գայթակղու-
թիքն ։ Այայտառակեացին հաղթեցն դրուժիք ։ Ծայտ
նեացին երեւոյթք որսոյն ։ Ա տոցինն ենդողին ծուղակք։
Ա երտացին վարմին վերայ
կուք ։ 2 Տըշտրեացին որո- 2Մոո
մանցն բոյսք ։ Ա զտվեացին 13·25
բռնաճարին չարաբանուիք ։
Ա տրեացի լար խաբէուե ի
մահ որսողին ։ Պարսեացին
պատրողին բանաստկուիք։
Պակաեացին զինք զրպար
տողին ։ Ա նկցին տուսերք
մահաբերին ։ Ա ուզեացին
սադրողին պատրաստուիք ։
Ա ըձակեացին տոուունք տաղ
նապողին ։ Ա յլայլեացին
տուտ կերպարանք կեղծաւո
րին ։ Ա տակեացին խրոխտա
կանացն խիստ յրձակմունք։
Ցրուեացին կցորդուիքն
կերչացն ։ Ա ժանեացին ա
զինք աւազակացն ։ Վ այքայ
եացին բոլոր բարբարոսացն ։
Վ անդեացին ամրոցք տպրո
տամբողացն ։ Ա ըգեւլցին

ծաճուկք սատանայականք ։
Ա հաւորիդ մեծուիքն՝ լուծ
ցին որոգայիքն գաղտնա
տիր և անվանելի արիւնտից
կան դիւրաւոր ի բազմա
զյարուցեալ գումարս սա
տակչացն՝ եթէ ապառաղիկք
այսական գիմնեայ հնարաւո
րութիք բռնութ մարտակցաց
պատկանեալ ղինուք , եթէ
մեղաց տգիղ կոչ առնլի
կերպարանք, եթէ ցաւոց և
ախտից վանիչ և կորստա
կան նշմարանք , մերժեացեն
հանցեն հատցեն խափանե
ցեն և հալածեացեն ։ Հեռի
ասմանաւ խոպան տարագ
րեալ անդարձ որոշմամբ վե
րըստին կորստեանն ։ Ա ն
կատուացեն կացուացեն նպա
տակ կենաց և ամուր մահար
ձան զինան խաչիդ ապաւինե
լոյս ի քեզ տիկնութի ։
Ա ն յայսմ անպարտ և անպա
տիր և անվանելի արիւնտից
ահաւորիդ մեծուիքն՝ լուծ
ցին որոգայիքն գաղտնա

Ա պատեացին մեքենայքն ։
Ա տանեացին գայթակղու-
թիքն ։ Այայտառակեացին
հաղթեցն դրուժիք ։ Ծայտ
նեացին երեւոյթք որսոյն ։
Ա տոցինն ենդողին ծուղակք։
Ա երտացին վարմին վերայ
կուք ։ 2 Տըշտրեացին որո- 2Մոո
մանցն բոյսք ։ Ա զտվեացին 13·25
բռնաճարին չարաբանուիք ։
Ա տրեացի լար խաբէուե ի
մահ որսողին ։ Պարսեացին
պատրողին բանաստկուիք։
Պակաեացին զինք զրպար
տողին ։ Ա նկցին տուսերք
մահաբերին ։ Ա ուզեացին
սադրողին պատրաստուիք ։
Ա ըձակեացին տոուունք տաղ
նապողին ։ Ա յլայլեացին
տուտ կերպարանք կեղծաւո
րին ։ Ա տակեացին խրոխտա
կանացն խիստ յրձակմունք։
Ցրուեացին կցորդուիքն
կերչացն ։ Ա ժանեացին ա
զինք աւազակացն ։ Վ այքայ
եացին բոլոր բարբարոսացն ։
Վ անդեացին ամրոցք տպրո
տամբողացն ։ Ա ըգեւլցին

մունք խաժանողին։

Ա ու վայտիդ օրհնութեա-
կենաց՝ յորում պրկեցար
ածդ անըմբռնելի։ Որշա-
տակաբեւեռացդ, որով ի
գործի մահուն մածուցար
արարիչդ երկնի և երկրի։
Ընդեամբդ աւրուականաւ,
որով զվէրեալն մեծ՝ կրթիր
ածեալ օրսացար։ Ի ծղուոյն
դառնութէ զոր արբեր, որով
զդեղատուէն կորուսիչն
արտաքս հեղեր։ Պատմաբա-
նութէ ըղձական ձառիդ կրնայ
սարսափելեաց՝ որով զլրբու-
թէն հակառակողին ըմբերշ-
նեալ ամաչեցուցեր։ Ընդ-
էամբդ անհատականէ՝ ամին
անթարգմանելոյդ՝ յորմէ
դողան և դատապարտին սուս
կացել ստիպէ սարսափմամբ
քնութիք ամ երևութից և աշ-
ներևութից։ Աղեխին այս
ամ պարգևք շնորհաց՝ խոս
տովանելոյս ի պաշտպանուի
ի բժշկութի և ի քաւութի։
Ընդ մահաբեր դառնաթոյն
օձին՝ և որ ի նմա աղտեաց

տի

ամպրոպք յանդգնեցելոցն։
Պարսաւեացին վորձողին
անձրևք։ Խլեացի և ցամա
քեացն եղևաւն աղանդաւո
րին։ Խորտակեացի եղջիւր
գոռոզին։ Անրեացին ամ
բաւնալիք դրօշեցն կերպա
րանաց։ Պշրեացին ամբարշա
ւաձուիք հպարտացելոցն։
Ահանջեացին դիմեցմունք
ձակատելոցն։ Պակտեացին
միաբանութիք զօրացն բեղի
արայ՝ թէ անմարմինք և թէ
մարմնաւորք։ Պախիցեն ըզ
նոյն ձանապարհ՝ ի մի շաւ
ղաց հետոց յեօթն տարա
կոյս։ Ձիգուբն ինձ փո
րեալ՝ ինքեանք ընկճեացին
Ընդանակեացին ձմերուկք
ձանձրացուցչին։ Հատցի՝
կապն կցորդուճ միտալան
աւազակին։ Ոչնչացի՝ մր
տացս կայից՝ համբոյր շողո
քորդին։ Ընդ միջեալ մեկ
նեացին նետաձգուիք նե
ղչին։ Ացցէ ի սասանման
նաւ խարխախողին։ Խլե
ցին յարմատոց անտի ատա

ա Կոր
28։7

ա Սող
7։15

ա Թես
3։29

բոլորից շրթանց ընծայեալ
քեզ մատուցանի։ Ա՛յո՛ Տէր
քոյ երկնաւորի և բարերա
րի։ Յո՛ Հոգւոյդ Սբոյ փա
ռակից և կենդանատուի։
Ընդ ածնիդ բարեխօսութ,
և խնդրուածովք ամ սբց։
Օ՛ի դու ստեղծեր զամ.
և՛ի քէն եղեն ամքն. և
դու տիրես ամի։ Յո՛ քեզ
փառք յաւմգունց միդ յիս
կուիք անժամանակ երրոր
դութեդ. զուգակցեալս փա
ռաւորեալ յանբաժ և յա՛
իիտեննից յաւիտեանս ամէն։

****

Զվերջին յոբելեանս կրկին հե
ծութեան՝ Նոյին հովուէ սա
նայ տղերս մոզբնոց։ Բան ՚ի
խոյս ար՚էց խոտ ընդ ա՛յ։

Զայն

տիեզերատաւ չարուհին ՚ի
սատակումն եղելոյն նորին։
Այլն ինքն ՚ի կորուստ և
յանբժշկական հարուած
անջանացն սովաւ մատնեա
ցի կապեացն և ըմբռնեացն։
Լուեալ ողորմուի ստեղծո
ղիդ ընդ նա, և շունչ ոգւոյս
իմ ել քեզ՝ անբաժանօրէն
կապաւ միացեալ ՚ի մի։ Յո՛
որոց ընթերցցի զայս աղերս
ձայնի՝ մաղթանաց գոչման՝
աղօթից հայցման՝ ծերոյ և
տղայոյ՝ կուսի և երիտասար
դի. և եթէ աղախնաց ոք
պաղատեսցի ածս իրաբար՝
հաւատարեալ անաչառուբ
ընկալցին ՚ի քէն սման երա
նուբ. պարտուց ազատուբ.
հատեալ վերստին յանարա
տուբ նորոգ մաքրուբ. նկա
րեալ դարձեալ զքոյդ կեր
պարան անխոխոխելի։

Ա՛հա տիրապես հնարաւոր՝
զօրեղ՝ անպատում, անհաս՝
անիմանալի՝ տեսչես աստա
նօր ՚ի հառաչանս կուկուղաց
նաց այսր հեծութեբ. որ ՚ի

սրտակեաց զչըչակայութի կայ
ան անրջոց։ 2 Հրեամբ քո
վայտիւդ կենաց ի տխրա
տիս նկատմանց։ Ի մրայց
զգայարանս հայելեաց սըր
պղտորութեանց։ Ի՛ սրա
փրկեա ի ցնորից եկամուտ
պատուէր թիւոց հզօրիդ։
գաւոր գոհաբան ընդ պահ
դոց մանրին հրեշտակք օտա
րին։ Ապին նշանաւ Ասո
ջին՝ յարձակմունք դիմամար
տին։ Փակին ի ըստորին
բանան՝ քինաւոր ամպէկա
ցիքն։ Ի՛նձելի հանգու
ցիք պաշարին խուռմբք հա
կառակորդին։ Ի՛րգելին

ի՛նչ։

ձեռինս 7 զննագրութի
Ի՛նչ կարկառեմ մատամբք
թաքրիստոսին։
նեղին՝ առաքելութիք դե
ժողովք։ Ի՛նլոյծ շղթայիւք
կորստեան՝ աներեւութիցն
Պարաւանդին հիւծ մամբ
բանիցն դատակրութիւնք։
պանձին կարկեաւ՝ ընդդիմա
այսականացն գումարք։ Պա
ի մեռտաղս ահել հրամանիդ
զինացն կաճառք։ Պընդին
անզերծ զընտանաւ մահա

2Ա՛նլ 3։ 3 Ա՛ո
3։ 8։ չունե աատկութե։ 4 ՚ուր
3ծՀՀ անհատուե։ Ի՛արբառ դո
8։ 9 ղուե։ 5 ՚Ընչուն հիացման
4եռայի ՚Ընուսադրուի բարեբարու
6։ 9 թե, ամենազորմ քաղցրուե։
5Դոն ՚Ընորմե երկուցեալ ծասա
10։ 9 նին ամ բնութիք եղելոց։
6ՅայՈ ՚Ի՛ր սպառնալեաց ահիդ
6։ 14 պակուցման՝ Ա՛ահաւնին սե
7եչհի 9։ 4 րօբեք։ Ի՛միսին քերօ
բեք։ Պարուրին պարք լու
սակերպին։ Ի՛րկնչին հիաց
մամբ՝ բոլոր պետուիք վեր
նոցն։ Ի՛ոյնք ցնծան դողու
թիք մեծաւ՝ ի մի նուակատիս
բերկրութե։ Ո՛ արհուրին
գեւք։ Ի՛նկրկին չարուեցն
գունդք։ Պակասին խաւա
բասիրացն հոգիք։ Ի՛նդրն
2Ե՛Օր դոց մանրին հրեշտակք օտա
82։ 11 րին։ Ապին նշանաւ Ասո
ջին՝ յարձակմունք դիմամար
տին։ Փակին ի ըստորին
բանան՝ քինաւոր ամպէկա
ցիքն։ Ի՛նձելի հանգու
ցիք պաշարին խուռմբք հա
զե։ կառակորդին։ Ի՛րգելին
13։ 6

2 Ո՛վ հին խարդախութի բան
եհիռա 2·24
ման։ Ո՛վ նոր գիւտս չարին,
Թիւն կորստականս խեղդ
Ա՛տո՛ղ զչարաչար հեծու
թեան կորստական խեղդ
րութեդ երկրպագելի։
կութե էիդ պաշտելի։ Խարդ
օգդ զուարթականի։ Ով
կայութեդ անեղծի։ Վերջ
ուղդ միտափայլի։ Ցարա
տամբդ կենսաբաշխի։ Փա
Հաւերամբդ նորոգողի։ Ա
Խարեպարծ աջովդ չնորհի
բաղմատեսութս տարտամե
Ժանդակ լեր տկարութե
Եւ գիշերային՝ ջերմութի աղ
Հակառ ախտին։
տութին ընդ խեղդատրու
թեցն։ Ո՛վ սատուկն սիրոյն
մանցն։ Ո՛վ արբեցութին ընդ
յիմարութեցն։ Ո՛վ թերամո
ռութեցն։ Ո՛վ հառաչմանան
ընդ խորտակմանցն։ Ո՛վ բե
կութին ընդ ապշութեցն։
Ո՛վ թըմրութին ընդ շըփո
Ո՛վ անձկութին ընդ թշնա
Ո՛վ հեծութին ընդ կարեացն։
Ո՛վ դառնութին ընդ վշտացն։
սանաց ոդոյս կործանման։

եհիռա 3·7
14·7
4 Սաղ
31·5
5 Սաղ
18·73

Ո՛վ ամենագիտիդ զանհամար մա
սունս գործոց չարաչար անօ
րէնութեանցս։
Ո՛վ անգիւ զվաստակեալս ի
բազմածութիւս աշխատութէ։
Խարդ զտագնապ տարակու
սիս, ո՛վ հետս եղեմտիկն՝
գալոյ ածել կենարար կո
ղէդ գծագրեա։ Երգոյն
պահպանութն՝ քառակերպիդ
ձևակերպուն եղիցի։ Ճան
դեպ տեսութէ աչացս ամ
բարձման՝ փրկականդ քո
հրից խորհուրդ առ դիցի։
Ընդ բարաւոր յարկիս, չար
չարանաց քոց գործէ հաս
տիցի։ Ո՛վ ծառայդ օրհնու
թե՛ հաւատ յուսոյ ինոյ կա
խեացի։ Աղբեր լոյս սուրբ
զատակիչն հոգւոց։ Ա՛տոյ
անխաւին պաշտպանն լուսոյ
Ընդ սաստիկ ծանրու
թե ցաւոցս՝ և զբեռն պար
տեացս թեթևացո՛։ Ո՛վ որ
ինքնութեն մտացս ամխութեան
մահճացս անկողնի՝ ուշաբե
րեալ զյուսահատեալ դառն
պաղոց, և խոստովանիմ ա
մենագիտիդ զանհամար մա
սունս գործոց չարաչար անօ
րէնութեանցս։
Ո՛վ անգիւ զվաստակեալս ի
բազմածութիւս աշխատութէ։
Խարդ զտագնապ տարակու

քըն՝ աւետեաց աւետարա-
նաց՝ մաքուր մատակարարաց
նաց՝ մաքուր մատակարարաց
օրաւորքն անյաղթակա-
թաւութիւնք։ Ուշանաւութիւնք։
րակացու ինչ լինիս։ Թէ-
նդիւք վերնայնոցդ վէ-
դեմ հերձուածաւորութեց։
անշնորհութեց։ Յաշ ընդ-
րոտութեց։ Ա աւրանենգ
տած մանց։ Ա քրեական մո-
առակաց։ Ա վերնամարտ մը-
մանց։ Ա քո առել յիշա-
Ա խորամանկութեց։ Ա զբաղ
տըսպարանա բազմակ անխո-
Ա անիրաւ քով արբեա զպա-
մամբ անշիշանելեաւ։
սեր յաւ քան լուսաւոր վառ-
ծոյն, ընդ փեղ փայլեսցի
ցի, պայծառասցի, վայել
ետրասցի։ այլ զուարթասց
հայեցուած արտիս մի ըստ
զանաց։ Ա կամիմն աչացս
մրրկաց Ա յարձակմանէ գա
իւոյծորկաց։ Ա յոստմանէ
բռնութեց։ Ա բախմանէ
մանէ հողմոց։ Ա զարկմանէ
իւ քեզ հանդերձեա։ Ա չընչ

զանխոտով ու անշո-
նութիւն նշկահելիս։
դոնելիս ՟։ յաչելաբա-
զելիս ՟։ հարհարդա ան
վրիպելիս ՟։ պատիրս ա
պառկաուելիս ՟։ հեռա
մանելիս ՟։ դիպուածո
բաարելիս ՟։ վարս թշնա
խս յանգաւորի ՟։ կիրս
թիւ իւ զգայութեց ծառայ
եւացս զանդեպ մտածու
ջար ձանձրութեց։
ոտնաուութեց։ Ա խաբեբայ
թակղուեց։ Ա փոքրագոյն
լութեց։ Ա ուծագոյն գայ
ծուեց։ Ա մանաւանդ սխա
դարման։ Յանեւրևոյթ մտա
աւետ մեռօրինակ այսր դա
Ա տեղ ի տեղւոջ հանգըս
զգօղ կախարդին։
զաբանական բռոյայնչուութիւն
լատրուելի դժնդակ դիւբին։
գործին ՟։ տաւղա հնա
հանապազորդեան եղեռնա
անյարմարական երևոյթս ՟։
մուն ի մահ կարծողին ՟։
օտարազգեց ՟։

փակ ուրախութեան յաւերժածաղիկ ծաղկեամբ՝ ընդ ինձ հանեալ ընծայեսցէ ինձ ի խորհուրդ սրտից իւոց ընդ ա՛յդ։

ՊԱՐ

ԱՍՏՈՒԱԾԱՅՆ արդար։ Ա՛ռաջի դիպի օրհնեալ։ Ի ուսոյ կերպարան։ Փափագ անձկութեան։ Յարձրեալ անքննին։ Օ՛ օրեղ անպատում։ Խարուսոյ թերկրութի։ Ցուսոյ առութեան։ Կռմփեալ երկնային։ Ոտադաշտ փառացդ։ Ոչ արարիչ։ Աստուածային հնեալ կեանք։

Ա՛յդ արդ՝ զիթերուսի վերիպատնաց բազմախալ ձայնի եղկելոյս՝ ամենազօրդ բանիւ լցեալ՝ մատուսցես յաղերս հաճութեամբ հօր քումմբարձրելոյ։ Որ վա՛ իմ՝ի փոքր եկիր անիծից, կերպարանեալ հնեալ զիմ նմանութի, ամենին կենաց օրհնուի։ Ո՛վ երկնային

բարեբանութիւն վայելչական
քեզ փառք՝ և հոգւոյդ մեր
օրհնել։ Ընդ որում
րութեն արդարոց՝ հօր քում
անմահ կենդանութիւնն ի յա
գեցայց՝ զատեալ ի մեղաց
ի քէ զ զօրացեալ՝ քեւ նորո
մեղաց՝ շնորհօք քո գթած
մահացեալ հոգիս մարմնով
ւոց ննջեցելոց։ Օ՛ ի ամէն
շատակ կենաց փրկուե հոգ
պէս միշտ պատարագի՛ յի
ւերկնաւոր արեան կենարա
րիդ՝ զերկիրս լնամեալ յա
ւուրն լուսոյ։ Ար անծ ախա
պաղատեցեալ՝ զիշեալ ի մահ
վինէն մահու։ Ընդակնեցեալ
ոսկերացս՝ թշնամուեալ ի
դատանս պատքեալ անկեալ
Յառաջեցեալ արբուացեալ ըզան
խեալ ցօղդ ողորմութեն։
նեալ այցելութիւդ։ Ան
ձեալ օգնութիւդ։ Ողջա
Ընդագեալ փրկութիւդ։
ամենից։ Ընագեալ լոյսդ
զիդ և պարգեւողիդ կենաց
բազմօրինակ։

Ակնեցեն գթութիւնք կամա
մարդասիրութեանդ քո։ Ար
ցաւոց՝ և ընդ ամենայն ախ
ղութեանց՝ ընդ ամենայն
ցաւն, որչափ հաձեցիս
առաւել և այժմ վտանգա
ւորս կրից կարեկցել։ ընդ
իմ պատաւորիս միշտ աղօ
թելով աղաչեցէ՛ մարմնոյդ
առելոյ՝ ի մինչ ու համա
պատիւդ քո հայր։

Ա՛ր վա՛ր արեանդ պատուա
կանի միշտ մատուցելոյ ի հա
ձուի կամաց առաքչիդ, բուռ
ցին վտանգք մեղուցեալ
դատապարտելոյս։ Ողոքին
պարտիքն։ Ա՛պաքինեցի
ամօթն։ Ա՛ոռասցին պատկա
առանքն։ Ընարեգործեսցին
դատակնիքքն։ Ասատկեսցին
որդունքն։ Ա՛երացի՛ լանի
ի՛անդարտեսցի՛ կրձռումն
առամանցն։ Ապառնացին
ողբքն։ Ի՛ատցին արտասու
քըն։ Ա՛երժեսցի՛ սուգն
ի՛ալաճեսցի խաւարն։ Ա՛ա
ներսցի հուրն սատկութե
ի՛երքեսցին տանջանարանքն

և ի նոյն չնարհ որդեգրու-
թիւն ներկեալ նորոգեցեր,
ընդ այնոսիկ որ կարդան
զքեզ ի բոլոր սրտէ։ Լիր
ի դրոշմի խաչի քոյոյ նոր
ժողովրդեանդ՝ զոր ածային արեամբդ
քով ձեռնադրեալ ծառայս քո
Ներսէս Շնորհալի կաթողիկոս
Հայոց եւ ամենայն Վրաց։

Ո՛վ ճշմարիտ եւ միակ Աստուած, որ
ամենայնի ես արարիչ եւ ստեղծող,
եւ ամենայնի ես տէր եւ հոգա-
տար, որ ոչ ունիս սկիզբն եւ
ոչ վախճան, որ ոչ ունիս ծնող
եւ ոչ ծնունդ, որ ոչ ունիս
ընկեր եւ ոչ ծառայ, որ ոչ
ունիս ուսուցիչ եւ ոչ աշա-
կերտ, որ ոչ ունիս նմանող
եւ ոչ նմանութիւն, որ ոչ
ունիս կերպարանք եւ ոչ
մարմին, որ ոչ ունիս ոտք
եւ ոչ գլուխ, որ ոչ ունիս
ձեռք եւ ոչ մատունք, որ
ոչ ունիս աչք եւ ոչ ականջ,
որ ոչ ունիս ոսկերք եւ ոչ
ջիղք, որ ոչ ունիս արիւն
եւ ոչ երակք, որ ոչ ունիս
ներքին եւ ոչ արտաքին
զգայարանք, որ ոչ ունիս
ծնունդ եւ ոչ ծնողութիւն,
որ ոչ ունիս ծերութիւն եւ
ոչ պատանութիւն, որ ոչ
ունիս ծերանալ եւ ոչ ան-
կանալ, որ ոչ ունիս ան-
կանալ եւ ոչ մեռանել, որ
ոչ ունիս մեռանել եւ ոչ
յարութիւն, որ ոչ ունիս
յարութիւն եւ ոչ կենդա-
նութիւն, որ ոչ ունիս կեն-
դանութիւն եւ ոչ մահ,
որ ոչ ունիս մահ եւ ոչ
դադարումն, որ ոչ ունիս
դադարումն եւ ոչ ժամա-
նակ, որ ոչ ունիս ժամա-
նակ եւ ոչ տարիք, որ ոչ
ունիս տարիք եւ ոչ ան-
ցումն, որ ոչ ունիս ան-
ցումն եւ ոչ փոփոխումն,
որ ոչ ունիս փոփոխումն
եւ ոչ ստուերագործու-
թիւն, որ ոչ ունիս ստուե-
րագործութիւն եւ ոչ
պակասութիւն, որ ոչ
ունիս պակասութիւն եւ
ոչ աւելցումն, որ ոչ ունիս
աւելցումն եւ ոչ նուազ-
ումն, որ ոչ ունիս նուա-
զումն եւ ոչ ծերացումն,
որ ոչ ունիս ծերացումն
եւ ոչ երիտասարդացումն,
որ ոչ ունիս երիտասարդա-
ց

ՈՒՐԲԱՀԱՏՈՐ

2 յունուար

Ընծայեալ ի Մեսրոպայ։

Փաղթեալ Թադէոսեցւոյն վասն Սիմոնի։

(ՂԴ)

Ով Տէր Աստուած մեր, որ ամենայն ազգաց ի սկզբանէ բարութեամբ ոտանաձեռն անխոտոր պահեցեր զամենայն արարածս քո, եւ ոչ ինչ ի քեզանէ ատեցեր, զոր ստեղծեր, եւ ի ձեռն մարդասիրութեան քոյ ընկալար զապաշխարութիւն նոցա, որ ի մեղս անկան, եւ ոչ կամեցար զմահ մեղաւորին, այլ զդարձ եւ զկեանս, զոր ի սկզբանէ ստեղծեր։ Դու, Տէր, ոչ ատեցեր զոք ի ստեղծուածոց քոց

գուցիւ ի ծառոյն պատճառ
ապականութեանն անդերծ հան
դէպ կապեալ ընդ եզծմանն
մամբ ի մահ գրաւեցաւ։
ցեալ յաւետ մեղացն գեր
իմ սակզբնատեղծ ։ և հնա
բարձրագոյն շնորհին հայրն
րականութեանն ։ ի փչմանէ
կապտեցեալ ողորմելի տրիս
դաւանման ։

Ոչանգի ի սկզբան անդ
տիպ՝ յիւղ զուարթ անբիծ
առատատարութի ամենիմաս
կաւ իննկեալ զպտղաւաբաշխ
բար՝ փրկչավայել լուսէկընդեր
հրեշտակօրէն յերստակամատ
իմաստից եկեալ տեառնէքն
հետեւմանց։ Արուի՝ ցոյցս
թեց։ Նրագ ոտից և լոյս
մանիչ երկակիշիւ առարուե
չառաստիւռ ։ Ոչատ սահ
անսահման։ Ոչրեգակն անա
գայթ անհաս։ Ծագումն
մեզ ծանուցեալ։ Նառա
դութեն ։ Վհանգի լոյս քո
մեծախորհուրդ հրաշազար
Սկզբնաձիր օծմանս շնորհի
ահաւորիդ բարերարութե ։

գաւեսա անձառ բարձրութե
ի խրկութիւն։ ի փառս և ի
անքննութե ողորմութե մեզ
ծանուցեալ յաւետ միշտ
Ծրհնեալ և բարեբանեալ։
զմերս իսկապէս համայն զի
ի լրութե քումմէ լցուացեա
նեւին անպակասելի ։ Ոչուր
երիր միայն բովանդակ՝ ամե
ի ծածկութե։ Որ ետդ և
էութեց, որ են ի տեսանե
ծունր գոհութե։ Սակզբօղ
ի հաճութէդ անխոտոր մտաց
կրկնեալ քեզ յօժարութէդ
սաբերան բազմաշնորհութիդ
մահկանացու ահեղից լու
զութե մեծաւ սպասեն ան
քայ երկնաւոր։ Արում գո
խոհագրելի ։ Ցե Ոհ ար
անվաճառ՝ և հարստուի ան
մանել ի մեզ զայս գանձ
Ոստի մեկնապէս թարգ
մշտապաշտելի ։

Ոչատ մեկնապէս թարգ
աւետարան։ Փրկիչ և օծեալ
տրա։ Ոչիսայն առիթ պատճա
Սակզբնաձիր օծմանս շնորհի
հանուրց ։ Ոչ բոլորից ։
Լուիայ։ Վառվեալ Թագաւոր

և՛ի սոյն համարիմք ունել
զՔրիստոսեան զօրութիւն սուիմբ
իւղոյն պարարեալ յոսով՝
զորքուն, սոյնպէս յօժարամ
ձինն հաւատամբ առնուլ
լուացմամբ մարմնոյն՝ զան
լուսատրանի՝ սբ աւազանին՝
ցանե։ Օ՛ ի սէր յիշման
շաւասառապես պայծառացու
մուբ՝ ի մեզ անտեսիւք՝ հրա
նալեաւ՝ զաներեւոյթ հոգիս
ընորհին՝ ընտրութիւն անխա
և մաքրեալն քոյինաշունչ
լուսաւոր առնէ, նոյնպէս
րակային ոչ նուիրեալ՝
զմարմնաւոր աշաց տեսուն
Քանզի իբր օրինակն հասա
ձիթոյ պիտոյից խնդրոյ,
մամբ առանց գիշերոյ, և
ոչ տնօրէնուն յորիկ առանց
մէ՛ն ամէն՝ ոսկի ոչ ե՛ս օր լոյս

տըն կենաց։

հրոյդոյն՝ միաւորեալ ի փայ
զմեզ առակաւ մեծի խոր
փայտիւն մահու՝ մածմամբ
քո ինա՝ աճեալ մածուցեր
ցուք ննկաւորուն։ Այլ և
տայն վառմամբ ի ինոյն գարձ

ուսուցեալ յանկուն անյայ
րիր ամենակործան գլորման՝
Հերքեալ ի լուսոյ՝ այսր խա
ւարին վայրի մատնեցաւ։
նակ դու գիտաց աւր ողոր
մաւն՝ քանզի յաւէտ քան
զնոյն ծանեար զոր սաեղ
ծեր։ Եւզի չէիցն ակնկալ
լուծիք՝ չէիաց յոր ինչ էրն
որով անկարողանայր խոկալ
պէս տեսանել ի լոյսն վե
րին անմատոյց զգերակայու
թի անսահմանելոյդ։ Այ
մշտափայլ յոյսիդ վառմամբ
անաղօտելի տարածանեցեր,
այլ գիշերոյնդն ոսանալիրծ
մըթին արհաւրաց՝ ձեռնկա
լուի ձիթոյ շարամանութիք
նիւթոյ պատուկի ընոյն
զանգելոյ՝ յօրինակ քո ա
նեալ՝ մարդասիրապէս հիւ
նախ միութիք ընդ մեզ խառ
ի սառներա մահու տարած
րեալ գտաք կանխակորուստ
նկունն պարտեաց, ի պատ
ձառ իրին՝ ազգակցաւ պըտ
զոյն ջահաւորեցեալ հայե

Ա ՀՈԳԱՒՈՐ ՄԵԾՈՒԹԵՆ ԽԱՐ
ՀԼՈՒԴՈՅ ՅԱՐՄԱՐԱՇԱՐ ԴԻՄԱ
ԿԵՐՊԱՒԻ ԱՅՍ ՀԱՐՒՑ ՊԱՐԱՐ
ՏԱՒԵ՝ ԵՐԿՐԻ ԹԱՆԶՐՈՒԹԵՆ
ՀՈԳԱՆԿԱԼԻ ԳՈՅԱԿԱՆՈՒԹԵՆ ։ Ե
Ի ՈՒՂ ԱՅՆ ՄԱՆ ԿԵՆ
ԴԱՆԱՒՆՆ ՈՉ ԻՆԿԱՐՈՒՐ ՀՐ
ՐԱՄԱՅԻՐ ԱՆԴ ԲԱՏ ՕՐԻՆԻՆ ։
Տ ՅԱՂ ԱՐԱՐՉՈՒԹԵԴ ԲՈԼՈՐ
ՎԻՆ ՊԱՏՈՒՀ ՈՐՈՇԻՐ ։ Ա՛ՅՆ
ՆՄԱՆԱՒՔ ԱՒ ԱՒԱՏՈՒՈՐ ԻՐՔ
ԶԶՈՐՈՒԹԻՆ ԱՆՄԱՏՉԵԼԻ ՅԱՅՍ
ԱՒԱՆԴ՝ ՀԱՃԱՒԵ ԵՒԴ ՈՅ
ՎԱՅԵԼՉԱՊԵՍ ՏՈՒՆԱԼՆՈՒԻ
ՐԻ ։ ՀՈԳԱՒՈՅՍ ՀԱՐԱՏԱՍՏ ՁՈՒ
ԳԱՃԱՆԱՊԱՐՀ ՏԱՐԱՐՈՂԻԴ ԱՅՍ
ՀԵԱԼ ԵՒ ԱՒԽՏԵԱԼ ։ Ա՛ՀԱՆԳԻ
ՈՉ ՇՈՒՆՉ ԱՐԵԱՆ ԵՒ ՈՉ ՁԳՆ
ՁԵՐ ԻՆՉ ԶՈՒՐԹՈՒՆ՝ ՅՕՐԻ
ՀԱԿ ՀՈԳԱՒՈՅՍ ԻՄՅ ԵՒ ՄԱՐՄ
ՆՈՅՆ՝ ԸՆԴ ԱՆԴԱՄԱԹԻՒՆ
ՄՈՅՆ ԾԱԽԻՆ ։ Ա՛ՀՐ ԱՐՔԱՅՈՒ
ԹԵԴ ՎԵՐՆԱՒՄ ՎԻՃԱԿԻՆ՝ ՏԵ
ՐՈՒՆԱԿԱՆ ԲԱՂՄԱԿԱՆԻՆ ՁԵ
ՀՈՂԱՆԿԱԼԻ ԳՈՅԱԿԱՆՈՒԹԵՆ
ԱՆԱՂԱՏՈՒԹԻՒ ։

ՉԱՀԱԺՈՂԱԿԱՆ ՄՇՏԱԲՈՂՔՈՂ
ՆԵՐՁԵԱԼ ՁԱՇԱԿ՝ ԱՅՍ ՆԻՒԹ
ԲՈՒՆԱԿԱՆ ԲԱՂՄԱԿԱՆԻՆ ՁԵ
ՀՈՂԱՆԿԱԼԻ ԳՈՅԱԿԱՆՈՒԹԵՆ
ԱՆԱՂԱՏՈՒԹԻՒ ։

Ա ՀՈԳԱՒՈՐ ՄԵԾՈՒԹԵՆ ԽԱՐ
ՀԼՈՒԴՈՅ ՅԱՐՄԱՐԱՇԱՐ ԴԻՄԱ
ԿԵՐՊԱՒԻ ԱՅՍ ՀԱՐՒՑ ՊԱՐԱՐ
ՏԱՒԵ՝ ԵՐԿՐԻ ԹԱՆԶՐՈՒԹԵՆ
ՀՈՂ

ադամային կենագործու-
թեանդ։ Զի մինչ յայտնեցար երևեալ
լրմամբ համայն իսկութիւն
մինչ յայտնեցար երևեալ
քեզն հանդերձեալ նոտաւ,
արքայապատիւ Ճոխութիւ՛ ի
պաշտպան՝ եպիսկոպոսական
Ա ւատո՛ւ շիրմի սկըզբնահօրն
պաղոց տեղւոյն իւղեցաւ,
նոց անտի հրեշտակաց ի՛
ել զետեղեալ կացին (ի՛վեր
յետոյ ոտք մարմնացելոյդ
ձիթաստուածայց լերինն (ուր
տիդ ահաւորութեան՝ ի՛
քեսեդեկ՝ յօրինակ ճշմար
լագրելոյդ։ Ց ետ մեզ
ծիդ և զկերպարանն անպա
հից մոռացայ՝ զծառայն մե
զի՛ զինքդ զնականին վե
ամբառնայր։

յանուն քո քրիստոս գլուխ
կաւ պերճութեան թագին՝
նութեան ձեռնադրել՝ պատ
թէ ոչ երկնչերք իւղոյն օրհ
րաւն ստեղծագործիդ ես
պանծալի անդառնալ պատկե
ընդ մեզ խառնութի՛ն։ Ա
դաւաճառութիւնն ոչ էր

ձեռնադրութեան ձեր ի՛ քահանայութի՛ն յանկո
խելին տուղի ձեռնարկեր,
եթէ ոչ այսու կատարեալ
լիներ։

Ց ակօբ՝ զքարն պատկեր
վիմին՝ ի խորհուրդ երկար
խորին ընտրուե՝ օծմամբն
տպաւորեալ կերպացոյց։
Ո ր զինքն անձառ
բարձրելոյդ տեսուքն սան
դղոցն յարմարուե, և զնա
ի՛ վեր տանելոյն անդ ուղեկ
ցուքն՝ զարձանն իւղեալ
կառոյց նպատակ ի՛ ցոյց ա
պառնացն յիշատակի։
Հարսնեան քահանայուքեն
պայծառուի՝ հրամանաւ մե
ծիդ այ օծմամբն ճոխանայր։
Ո րով ի գլխոյ անտի ի՛մո
րան զերեալ գերափառ
իւղոյն զարմանազան կենդա
նագրուի ըստ սաղմոսողին՝
զիաւաց նախնեացն առա
կեր զանգրադարձուի։ Ա
դամ ի՛ վերստին կենաց սրբութեն

ՀԱՅԿ
ՀԱՅԿ
ՀԱՅԿ

յԿուայ և աղայէլի։

Ծելուին՝ ի քորեբ ազդեաց
մանէ անտի բահաղու, զո՛
նշանակ ինն հանելոյ ի պաշտ
աշխային հրամանատուէն,
ես ՈՒ՚ր հեղինաս առաքէ լուսի
չենայք և մի՛ մեղանչէք։
ուէր աւանդեալ մի՛ մեր
առնափակ ըմպիլարկուբ պատ
նուն նախայարմարեաց։ կա
գարեուխիւն՝ զօծեալն տ
ամին մեծ վարկաբ։ 4 Ձայն
սիրուխեան՝ զօծելն ձայն
րոս երկնաւորին պատուա
ծիդ այ։ Յանուն որ առ կիր
կենացնգուղ ցօղով անձրև
երևելիս՝ ի խուժականաց
ոմանս նշանաբորս վեհս և
տանն իսրայէլի։ Այսերս
մատուցաբ՝ ինգորդուխիւն
տանեայց՝ օծմամբն գրաւել
րին։ ՈՒ՚ղբայուին ասորես
ժամանեցաբ գագաթանն
գրեցաբ, յորժամ օծուին

Ա Ղ-Ի
ես 10 ։ 14
2 ես ՈՒ-Կ
ես 16 ։ 13
ես 10 ։ 9
ես 19 ։ 15
Եսայ ։ Եսայ
ես 45 ։ 1
4 Սաղ
ես 104 ։ 13
9 ։ 15 ։ 16

գարեա ոմանս անտուստ իսկ
ՈՒաւուղ յայր այլ՝ և ի մար
յորմէ օծուբքն նաւ իրեցաբ,
բարձրել՝ յայնմ օրէ խոզաց
ՈՒ՚երթայ դաւիթ՝ հոգի քո
հոգեւոյդ զկարդ իւր գտցէ,
կան ինն յորմարուբ՝ ի լծեա
բանիս մաղթանաց՝ վայելչա
տակարանս թարգմանօրէն
տանօք խնամոց։ Ո՛ ի յիշա
չականաբ պատուպարեալ պա
նեաբ սիրոյդ՝ միուբ արար
ղոյդ վրկուբ անապակ գի
կաթուածած օրհնուխիբ իւ
նըս խոցոյ մահացուի ըզ
նիւթ։ ՈՒ՚ր արդ՝ ի սոյնխարա
երևուխից զայս ձէթ լուսա
ՈՒ՚ատոյ սիր յո վիրացս ան
առիթ բժշկուխեան։
փառաց, և ինձ մեղապարտիս
մրուալիրս՝ պատճառ քեզ
Հոբանուխիւնք օրհնաբա
նեալ որդի այ։ ՈՒ՚ուր ինքն
նորհք, և քեզ վայելեն գո
ՈՒ՚ն արդ՝ քանզի քո են շը

խորհրդեամբ ընտրեին հր
բաշափառապէս ազդեալ ի
առաքեան. զի զտրկութիւն
ազատեան մարմնոյն՝ մեծա-
նալ յաւէտ այսու յորմէ
մամբ պատրաստ արասցես.
Լացեալ զառաջս մարգարէ
ութեն եւայեայ՝ զոր ինքն
ձաձանութիւդ մարդացել՝ ըն-
թերցար. հաւատարիմ առ-
նել զբան ձեռնից քոց սուր,
Լ՚ի իբրեւ ձանուցեալ ե-
ղեր օձուքն ի կարգ անդ
բանին թէ՝ գՏոգի ասն ի՝
վերայ իմ, որով և եօձ իսկ
զիս, ապա փակեցեր ի հան
դիտաւիանն օձելուէ. զոր
քանութիւի երկաքանչիւրոցն
յայտ արարեալ խորացաւ
սահմանի՝ ընդարձակ հեռա
ւորութեամբ մեծաւ կինքեցեր,
Ո՛վ վերս կաթաւածով ինչ
շնորհազարդեալ. և զբոյդ
խակութիւբ ընդ հօր և ընդ
հոգւոյդ հաւասարութիւբ
թարգմանել. Ե՚ի նախաձա
ռօթ մերակերպութենն՝ պան
ծալի իմն գովեստիւ՝ օձ

ա Եւ ես Թափեալ անուն փե
ա.ի.2 այիդ՝ ի հոգելից բանից ի
գ ղ.ի.1 մասանցն վկայել՝ կանխաւ
դ.ի.8 խակ գրեցաւ. ոսպ զի հոգի
գ ճ.ի.5 այ յաւէտ պատկեր եղեր
ա.ի.19 շանակիչ. զի փոքուա զմե
դ ղ.ի.4 ծիդ կերպագրուի քեզ նկա
դ.ի.8 րագրեալ՝ ել քեզ միասցուք
ճ.ա.4 առմամբ քո ընտրիդ.

ա.ի.1 Ո՞ զի՞ւս երկարս պատե
ծօրինս բացականագոյն գր
ծագրականս և առակաւորս
շարադրեցից առաջի վեր
նոյդ և ահաւորիդ մաղթո
ղական բանաստեղծութիւնս.
2 Երդ և կենդանարարդ, ա
րարիչդ երկնի և երկրի,
յօժմանէ անտի սկսար քա
րոզել զաւետարանն ար
քայութեան.
3 Կայեալ անտուատ ի յո
հաննէ՝ օձեալ և գառն այ
բարձող մեղաց աշխարհի.
4 Ո՛վ ի մէջ պետ ընդ օձմանն
օրհնուեր՝ հոգին էր ի քեզ
խակաբար լսմամբ, և ասծու
թիւն խառնուի բովանդա
կապէս, այլ անաւնն պաշտի

եկամտաբար վիճակաւ որ
ի Յահէ անտի զօրութիւնն ան-
դրուէց գնդիցն վառելոց
մատուն եօթանց առաջա-
րեբաշխ բացատրութիւնք ի
սր ի ադդովայ, իւղոյն քա-
ղաքարիւ, որդին բարաքեայ
որդի զքեզ յորջորջեաց ։ Ո՛վ
բազակիր աշտանակն
եօթեան. և օծեալ առաջ-
նորդ զքեզ յորջորջեաց ։
6 Եւ զինի վաթսունն և ինն
եօթեներորդացն, սպանցի՛
Նադրեալ վիկայեաց յայտնի
նի՛, ի վեր քան զօրինակ կո-
չումն ձայնի՛ զայս անուա-
նադրեալ զինեալ մաղ-
զանգեալ անդատին և այսր
յառաջաբերութեաց ։

փուշեաց անուշից՝ իւղովքն
րուէ մաքրուէ վարուց սմ
զմուռս և կընդ 18 չէ և
դերձ սմ առաջին իւղոյն
ղմուռս առաքինութեանց հան
հարսին նոր Լակեղեցւոյս՝
ցեալ խորհուրդն ի դովեստ
ցական գինի՝ զայլ ծանու-
յրդոցն երդ՝ 7 իւղեփե

եան կոչմամբ ի հրշեկացդ
փառատրողաց՝ արարածոց
երկրի ծանուցար ։ Ո՛ր
մարգարէն կանխ՛ գու-
շակեաց զ ի յորդանան և
յընտրեալն լեառն Թաբո-
րական՝ հայրենի ձայնիդ
եկաւ առուն ի ու որ պատ
մէ ի մէջ մարդկան ըզօծել
իւր, Ո՛ր սաղմոսին ձայն՝
կանխաւ պատմէ հզօրիդ վա
ռաց զայս պատիւ՝ առ ի
զառեալդ ձեռնադրելոյ,
2 Օծ զքեզ Աա՛ Աա՛ քո
իւղով ուրախութեան ։
3 Ոգի երեսաց մերոց Տէր
քո. որ ի օծեալ անուն-
իակ ի սոյն. որով վիշտն
կենդանութիւնէ ի դէմս մեր
լոյս՝ բարեբարութիւնքդ քո
ազդեցեր ։ 4 Համատութի
ուածն երկանկի՛ մարգա-
արութիւնի խոստովանելի ։
առելով առ ումն, 5 Թէ եղ
վկայութիւնի առաջի ետն օծե
լոյն. զնոր աւետեսացս վը
կայելով 6 Թէ կոչեսկս ան-
գամ ոչ առի յամ մանելաց,

ՌՄոկս
4 · 13
2 Սդմ
44 · 8
3 Ոգբ
4 · 10
4 Միքա
46 · 22
5 Սաւս
6 Ռէք
12 · 3
7 Եւ 4
3 · 6
8 Եզէկ
30 · 23
9 Դան
9 · 25
10 Ղած
4 · 2
ՌՄոկս

դարձեալ զերծեալ զայս կե-
նաց՝ պատասպարեալ օժան
դակեսցես։ Եւ զինչ ձրա-
30 գին

Եւ զինչ եղեւ ի մեզ մարգա-
րէին Հոգեւոր ըղձականուի
ամենատենչ բաղձանքն իցէ
խմանալ։ Ց որոյ ծերութեան
առակի՝ ի չէթ պարարտու-
թեան։ Եւ կամ օծանելն
իւղով զգլխոյն վերամբար
ձուի. եթէ ոչ զհին խար
դախուի սգոյն սաստկու-
ի՛ մահ կործանմանն՝ կենա-
րարեալ զերեզմա այս կե-
նաց՝ պատասպարեալ օժան
դակեսցես։ Եւ զինչ ձրա-

յայտնի արարեր։

Եւ անտեսից, իմաստուէ քոյ ընկերաց քո։ Եւ զծածուկ դաղտնեացդ ընկալաք ա՞ծ զողորմուի՞ւդ։ աղերս, ասել ընդ դա՞թի, դոյս, գրգռուիլի խառնել զընդհուպ ծածուկ խորհրդ պելոյս։ Եւ այնել քե բարի սոյ արժանաւոր ինչ հանդիսի մասին միոյ մատուցման լուսին միոյ։ Տա՛ւր յոյս քաղցրութե ոչ խրտչել զեռեւս առաւել բարերարութիւն խոպան վրիպելոյս։ դար երգաձայնութէ։ Եւ հանապազ յաւէժ՝ անդադար Օրհնել եւ միայն միշտ նբ։ միշտ համբուրեցեալ։ նբ նբ նինն, անփակ փակագամբք հաւատոյ, բարձրեալ, անքնն քեզ վերընծայեմ, հզօր ա պարգեւօք, գոհաբանութի ընծայեալ։ Եւ ընդունելոյ այսու ծոց առ քեզ կարդալոյս։ ուր պաղատանացս խնդրուածոց կութէ։ Եւ ուր ողորմութէ լեզուիս եւ շրթանցս ձայնարցուէ՝ սրտիս հեծութէ՝ կացս՝ երիկամանցս գործակ

բառնամ առարածմամբ բազ

բանէից եղելոց՝ ձեռն հմ

նամակալ պատճառ բարի

նդ՝ արդ՝ քեզ միայն խը

մեզ բարձրուի գովեալ։

տեսցուք զանխմանալիդ ի

ուվդ քո լցեալ ի սոյն լոյս

ընտրական նիւթիւք հոգ

ցէք։ եթէ ոչ այսու ա

ծածկեցէք, և ի պարտէզ

իւղենաց տածեալ գրգե

կազարդ խնծորով յարկել

օրհորդացն, 2 հաստատե

զել ի մերոյ պարզելոյ։

Եւ կամ զինչ իմաստուն

ումանց աւետ, 1 օծգինն իւ

նշանակ յայտնի վայելչաւո

զաւրութարս օրհնութե

ածաբանեալ ի բուխումանս

Եւ կամ զինչ մարգարէն

թէ ի յիս եմմանուէլ։

էարի՝ կերպակցապէս միու

միգի և կուսապաշտուէն խա

մեղ անուանութե մեղացն

կալութի։ եթէ ոչ ի՞նչ

գին լուսաւորելոյ չնորհա

Ա ՅՕ.

ծընող մանանային զառ-զա-
առարաչս բաշխիւր երկրա-
տակաց զեզման։ ՅՕ ի հաշ-
տարած-ման, և ջրակաւ վը,
ման, և լուսոյ արեգական
յետ օդոյ հաշասար բաշխ-
մի՛ ընչեղն քարձրամտեսցի,
մի՛ տնանկն կարօտասցի։ և
հի՛, լուսաւորեցեր։ ՅՕ ի
անհասիդ յայտնեալ աշխար
նորհի՛ զանպակաս լրումի
Քանզի յայս կերպարան չը
նութիւնք քո տէր ծագեցեր։
յերկրին խաչարի՛ ըստ նմա
րութե խաչական փայտի ինչ
երկրորդութի՛, նասեւոցս
խորհուրդ։ Այլ ոչ տնագը
և ոչ հեթանոսութե և փո
կերպարան յառաջ եկելոյն՝
Արկունք կենաց։ Ցորոց
՛ի սոյն արդիւնաւորեցեր,
անմահիդ փչման՝ սուլած և
լութե, 2 Այնպէս զհոգի
զառատութի ջուրց յոլո-
նաց հոգեւոր ծննդեանն՝
խաղողոյ, և արդանդ կե-
պէս միշտ հանդերձեցեր,
և կայլակ կողիդ՝ զարիւն

ԵՒ ասաց Տէր ցՄովսէս եւ ցԱհարոն՝ եւ ասէ. Ա՛յս է կանոն օրինացն զոր պատուիրեաց Տէր՝ եւ ասէ. Խօսեցարո՛ ցորդիսն Իսրայէլի՝ եւ առցեն առ քեզ կարմիր կաթնագոյն անարատ՝ որ չիցէ ՚ի նմա պիսակ, եւ որում լուծ ոչ եդեալ իցէ ՚ի վերայ։ Եւ տացէք զնա ցԵղիազար քահանայ՝ եւ հանիցէ զնա արտաքոյ բանակին՝ եւ սպասցէ առաջի նորա։ Եւ առցէ Եղիազար քահանայ ՚ի նորանէ ՚ի մատանէ իւրմէ՝ եւ ցանիցէ զարեան զնոյն ընդդէմ երեսաց խորանին վկայութեան՝ եւ սրսկեսցէ զարիւնն ՚ի վկայութիւն։ Եւ այրեսցէ զկարմիրն առաջի նորա՝ զկաշի նորա եւ զմարմին նորա եւ զարիւն նորա՝ եւ զաղբ նորա այրեսցէ։ Եւ առցէ քահանայն փայտ մայրի՝ եւ ոստ մի՝ եւ ճակնդեղ կարմիր՝ եւ ձգեսցէ ՚ի մէջ այրելոյն զկարմիրն։ Եւ լուասցէ քահանայն զհանդերձս իւր՝ եւ լուասցէ զմարմին իւր ջրով՝ եւ յետ այնորիկ մտցէ ՚ի բանակ՝ եւ պղծեալ իցէ քահանայն մինչեւ ցերեկոյ։ Եւ որ այրեսցէ զնա՝ լուասցէ զհանդերձս իւր ջրով՝ եւ լուասցէ զմարմին իւր ջրով՝ եւ պղծեալ իցէ մինչեւ ցերեկոյ։ Եւ մաքուր մարդ՝ ժողովեսցէ զմոխիր կարմրոյն՝ եւ դիցէ արտաքոյ բանակին ՚ի տեղի մաքրի՝ եւ եղիցի ժողովրդեան որդւոցն Իսրայէլի ՚ի պահպանութիւն՝ ջրոյ սրբութեան՝ մաքրութիւն է։ Եւ որ ժողովեսցէ զմոխիր կարմրոյն՝ լուասցէ զհանդերձս իւր՝ եւ պղծեալ իցէ մինչեւ ցերեկոյ։ Եւ եղիցի որդւոցն Իսրայէլի եւ գաղթականացն որ բնակեալ իցեն ՚ի մէջ նոցա՝ յաւիտենական կանոն։ Որ մերձենայ ՚ի մարմին մեռելոյ ամենայն անձին մարդոյ՝ եւ մեռանիցի՝ եւ չսրբեսցի յաւուրսն երիս՝ եւ յաւուրսն երիս սրբեսցի՝ եւ յաւուրն եւթներորդի սրբեսցի։ Եւ եթէ չսրբեսցի յաւուրսն երիս՝ եւ յաւուրն եւթներորդի չսրբեսցի։ Ամենայն որ մերձենայ ՚ի մարմին մեռելոյ՝ ՚ի հոգի մարդոյ որ մեռանիցի՝ եւ չսրբեսցի՝ զխորանն Տեառն պղծեսցէ՝ եւ կորիցէ անձն այն ՚ի կենաց Իսրայէլի։ Ջրով սրբութեան՝ ոչ սրբեցաւ՝ եւ պղծութիւն նորա ՚ի նմա է։ Ա՛յս է օրէնք՝ մեռանիցի ՚ի վրանի՝ ամենայն որ մտանիցէ ՚ի վրանն՝ եւ ամենայն որ իցէ ՚ի վրանին՝ եղիցի պղծեալ եւթն աւուրս։ Եւ ամենայն անօթ բաց՝ որ ոչ կապեալ իցէ զբերան նորա՝ պղծեալ է։ Եւ ամենայն որ մերձենայ ՚ի վերայ մեռելոյ՝ ՚ի մարմին սրով սպանելոյ՝ կամ ՚ի մեռեալ՝ կամ ՚ի ոսկր մարդոյ՝ կամ ՚ի գերեզման՝ պղծեալ եղիցի եւթն աւուրս։ Եւ առցեն ցպղծեալն ՚ի մոխրոյ այրելոյ զպղծութենէ՝ եւ ածցեն ՚ի վերայ ջուր կենդանի ՚ի սպասս։ Եւ առցէ մաքուր մարդ զկարմիրն՝ եւ ածցէ ՚ի վրանն՝ եւ ՚ի զամենայն անօթս՝ եւ ՚ի զանձինս որ իցեն անդ՝ եւ ՚ի զպղծեալն՝ որ մերձեցաւ ՚ի ոսկր՝ կամ ՚ի սպանեալ՝ կամ ՚ի մեռեալ՝ կամ ՚ի գերեզման։ Եւ սրսկեսցէ մաքուրն ՚ի պղծեալն յաւուր երրորդի՝ եւ սրբեսցէ զնա յաւուր եւթներորդի՝ եւ լուասցէ զհանդերձս իւր՝ եւ լուասցէ զմարմին իւր ջրով՝ եւ սրբեսցի ՚ի երեկոյ։ Եւ մարդ որ պղծեալ եղիցի՝ եւ չսրբեսցի՝ կորիցէ անձն այն ՚ի մէջ ժողովրդեանն՝ զի զսրբութիւն Տեառն պղծեաց՝ եւ ջուր սրբութեան ոչ սրբեցաւ՝ պղծեալ է։ Եւ եղիցի նոցա յաւիտենական կանոն։ Եւ որ սրսկեսցէ զջուրն սրբութեան՝ լուասցէ զհանդերձս իւր։ Եւ որ մերձենայ ՚ի ջուրն սրբութեան՝ պղծեալ եղիցի մինչեւ ցերեկոյ։ Եւ ամենայն որ մերձենայ ՚ի վերայ մեռելոյ՝ կամ ՚ի մարդ սպանեալ սրով՝ կամ ՚ի մեռեալ՝ կամ ՚ի ոսկր

նին գինւոյ. ոչ սակ՝ քան
միթեթեալ ողկուզոյ և ազ
յարմարութիւ հասոյ քրիստոսի՝
խունկ՝ խառնեալ հալոճիկիւ
դոս ընտիր՝ և յեղեգնա՝
շուշան հովասց՝ և՝ ի նար
այլ՝ ի ծաղիկ դաշտի՝ և՝ ի
կաց իրիք՝ ոչ համամատին.
անուշութիւ, և ընդ օրինա
են հաճելութիւնք քումդ
ձիթոյ. Ալ թէպէտ անձա
այս, դու ինքն խառնեցար
զօրինակ փոխեալ զայն առ
մանատուցեր. Այլ նոքա
լութ՝ զայս իւղ օծութե հրա
րին բազմաբուրեան այլոյ
կանց ըստ հնոյն և առատու
խմբակցուե զանազան ծաղ
վից խառնից՝ ի մի եկելոց
Յանաւանդ՝ զի ոչ յոլո՞
մեզ պատրաստեցեր.
գործութիւ մատակարարիլ
մելով զարմանալեօք հրաշա
պտղոյ երկրի ճրնշեալ
բերեալ կերպաւորեցեր.
մանալին տեսութիւ աչօ
և մատց ըղձից՝ ի դէմ
մանուելի տեսութիւ՝ փոքանցն առա
ւել քան մեծամեծացն.
ակ այս նիւթոյ տեսաւո
րութի խորին խորհրդոյ՝
և՝ ի բնութա անառուստ հը
բաշափե ունի թարգմանու
թի. Ալ զի ոչ երկնիւ ինչ
շուտախութուե անհաստա
տապես զտեղի փոխէ. և
ոչ ներհակաբար ըղբնակու
թի ինքեան լքանէ. Կան
զի ոչ վերջնականօք աչա
ուալ հերձ. և ոչ յընդ
դիմակաց ումեքէ ողողեալ
արտաքս ելանէ. Ալ ո՞ զի
ոյն պատահումն գունոյ կի
ութի մարթոյ՝ անփոփոխ
ինն և անհրաժեշտ. որ գո
լուլն գոյացուցանէ՝ և՝ ոչ գո
լուլն ապականէ, Ալ յայլ
սեռ ինն յարմարութի՝
զնեզոյս զօրուի անդատին
ի յիւրոց անտի կերպարան
զատեալն ունողի՝ միանա
կան զուգութի ընդ մեզ
խակ կցորդեցեր սեր յո՛ զո
ընդ երին գոյն, և զօրինակին
ձակցելով. Կանզի զանի

տեսակ չնագլուխն սոսկա-
դժնեաբար՝ և ղեղարհատ-
և զհուժն՝ զկնդիկն և զղ-
բարբարոսն՝ զակիւթացին
և զկենդանացին՝ զղուժն
օրհնեաւ լուսոյ՝ զկրեայն
Այն իւղ զարմանահրաշ
տեառնագրեացն։

կան կենսատու խաչիւդ
գագաթան նպաստ ինչ մա-
տուցանի, եթէ ոչ աներանա
կի՝ և կամ հերաց վարսից
սոսկ օծումն ուղղոյս սենե
տելի՝ և երանելի. ո՛չ
Այս իւղ խնկալի՝ պաշ
պէս և ո՛չ տխրաբար։

քեզ ուրախութիւ զուարթա-
նայնով, յանդիման եղեց
անախտական իւղովդ երկ
այսորիկ՝ և օծեաւ զգլուխս
վէր ի քան զերկիրն օդոյս
բեաս ջուրդ կենաց՝ որ ի՛
թասցուք։ Ո՛չ ացեաւ զե
դո ի հոտ իւղոց քոց ընթ
քան աւետարանչին՝ գՀղհետ
լից բանի իմաստնոյն և ա-
նականաց ունողին՝ ըստ հոդե
իբր զբանս կենաց յաւիտե

քոց քան զգինի խունկս։ 3 Իւղ
յիղձս մտաց՝ և զհոտ իւղոց
հաբանութիւն. համբուրեաւ
ըօր վերապրիդ բարեբան գո
բերանով հարսինն՝ երկնա
որդեգրեցելոյ այ՝ երգեմ
Ընդ սողոմոնի օծելոյ՝ ։ և
ըի սովաբ յայծ և միանալի։
տեառնով խմանի. որով յիրա
ըածոյ ձիթոյ՝ մաքուր մտաց
զանգուածք նիւթոյ կաթ
կան առնագրտութիւն՝ այս
մասին ինչ ընդհման անգթա
ուսուցիչ առաջ սիրոյ՝ առանց
որս՝ լոյս բարի և հնար չը
նու՛ր օրինակեցեալ։ Ո՛վ
վեր՝ առաջ վայելչական նմա
մինչ պարարիս. վա՛ մեր ըստ
հաբանութիւն ածապէս ի
միկին առակիս, այլ ի սիրոյ
գաստուեց բժանեալ կամաց
լոյք ի հակառակաց բանա
տաննա։ Ասատ ոչ չիմոթե
իւրն իմիք աւետնաին ոչ կարօ
բընինն՝ որ զնամ ընտաս. և
Աստուածորեալ անուանդ ան
պէս օրինակեցեր։

1 Սող	3·27
2 Եր	4·1
3 Ես	6·69
4 Եր	1·3

ի ձեռաց ներհակին օրինաց
ճշնաւորական՝ անըմբռնե-
լի սրտառուց կերպարան
կամրջանակ ըմբիշն՝ իբր զ
և առ բռնամարտիկ մեր
յս օծուածն քարեսեսիլ՝
ընդ սոյն իսկ բնակի։

ղՈւկ
ԻԼ. 20
ՀՍաղմ
108 18

զքրիստոնեական զարմանագրեա
Քանզի իբր անգծելի կազ
մուք կարծր պահպանակաւ
ամենապատրաստեան շրջարկու
թիւք պաշտպանեալ՝ ծածկէ
յայլագունակ խրթնին եւ կամ
ուից։ Այնչ զի այսու մաք
րութիւն թանձաձեալն ի ամ՝
վիթխար՝ զսէրն սպառ՝ և
զստրուկն ծառայածին,
Քրիստոսեան արարեալ
անուամբ քո կինքէ. և Հոգ
ւոյդ սրբոյ ընծայէ. և Հօրդ
երկնաւորի՝ հարազատ որ
դի հաստատէ։

Հազմօրինակ են սովաւ ար
ուեստից տեսմունք յարմա
րեցեալք։ Ոյսոյ նիւթոյն՝
սպա զօրութեն։ Քանզի՝
իբր անօթ փայտեղէն մինչ
չև օծեալ լինէ՝ դիւրաբար
հերձի և անօգուտ եղեալ
անպատուի։ Ոյնպէս և
մարդ ոչ իւղեալ սովաւ,
հեշտեաւ խորտակի. և ա
կուսի՝ եղեալ առ Ի քէն՝
ոչ լուսաւորի։

Ասան սա քո Հոգի որով
զհրաշալիսն զարմանագրեա
Քանզի իբր անգծելի կազ
մուք կարծր պահպանակաւ
ամենապատրաստեան շրջարկու
թիւք պաշտպանեալ՝ ծածկէ
յայլագունակ խրթնին եւկմ
ուից։ Այնչ զի այսու մաք
րութիւն թանձաձեալն ի ամ՝

Լ[ը]ն ի կանոնականացն քաղ
հաւատամք զօծեալդ. 6 ու
սուցիչ և տէր ամենայնի։
Լ[ը]ն հերովդէս յառաջ
քան զսուն՝ զօծեալդ անուն
յայտնապէս հարցեալ։
Լ[ը]ն զնիմբրդ գրեն՝ դու իսկ
առացեր՝ Ի զօծեալն այ ջնջին
դաւթի՝ զանակիզքն արդի
ժամանակաւ արդի։ Վասզի
այսպէս ընկալաք վայելուչ
բար զայս թարգմանեցեալ.
որ ի մէզ բերի ծայրն կա
տարման խորհրդական կոչ
մանն վիճակ քրիստոնէից
նախապետութեան։
Լ[ը]նքան ունի ահաւորութի
միանգամայն և արբունի
իւզաւորական իննկաւորութի
առակալի անունս օծութիւն,
մինչ զի ոչ ոչ ի համարձա
կիլ աւրուք յերկրայնոցս
ածանունիլ՝ այլ ածային,
նոյնպէս ոչ բերի մարին
զքոյդ անուն առանձին հա
մարել՝ այլ զքրիստոնեայն,
Լ[ը]նաւանդ ի նախնեացն մե
ծութիւն ակրանչին զուրբ ջնջ

ջնջեի ջնջեցի ջնջեցին ջնջեցուցանել ջնջեցուցանելոյ ջնջեցուցանելոյն ջնջեցուցանելոյս ջնջեցուցանելոյդ ջնջեցուցանելոյ ջնջեցուցանելոյ ջնջեցուցանելոյ

զան կատարեալ՝ առանց օծ-
ման օժանդակութեան։

2 Եթէ յուզակացն մահու
խոցեալ մարդոյն առաջին՝
այս դեղ փրկութեան մատուցել
տուընաւ։ 3 Եթէ անձարակ
վիրացն յակոբայ և իսրայէլ
լի՝ ոյն իր պատուական յի
շատակեցաւ։ Ո՛վ իւղոյ
փափագեալ դարմնի՝ 4 իբր
ձիթենի պաղալից՝ ի տանն այ
յուսով յարակայի. լքեալ
զմկրտութեան ընտրն գուշա
կէ։ Ո՞ր զի՞ է ինձ զայսմա
նէ ձառել, և համայնին կար
ծել հասանիլ։ Որս ոչ վե
րինքն զօրեն ձեռնարկութ
ինչ բանի՝ զոյն խորհուրդ
ի՛մանալոյ ինչ ձառելով
նշանակել։ Թողում առել
Եթէ յինակութենէ։

Վճռաք քեզ միշտ և յաղթ
անմահ Թագաւոր՝ ի յայժ
մու երգեցեալ օրհնաբա-
նութեան։ զոր արարեր և կա
տարեցեր առիս բարեխնամ,
գԹագ և երկայնամիտ։ Հա

Եսայի 61։3
Ղուկ 10։34
Եսայի 19։20
4 Թագ 5։10

գին հրաւիրեալին. քանզի
չէմ ես ասէ օծեալն։ այլ
առաքեալ առաջի նր։

Ովսիա չրջեին՝ ոչ բանն
ազդե աւետարանչին մարկո
սի՝ առաքելականացն լծակ
ցութիւնք. իբր ազգակից հա
րազատ ձեռինդ այ այսօր
վարեցեալք։ Վանզի իւղով
օծանէին՝ և առանց մարդ
կային հնարից՝ անուամբ
քո բժշկէին։ Ո՞ զի ոչ
խաւար ի լուսոյ և ցաւ յա
ռողջութիւն գիշեր ի տուընջե
նէ՝ և մահ ի կենաց, այսպո
և ի սոյն իրէ տխրապրգևէ՝
ամ չարին երևոյթք մեծին
խափանին և բնաւին ամփո
փին։ Վանզի ոչ ձանձր
զազրիլ և փոքր զեռունք
աարդից և ուռնիամոից՝ իբր
ի դեղոց մահու՝ յայտնիւ
թոյ սպառեալ պակասին։
Այնպես լրութ չնարհի օրհ
նութեն ասն իւղ զօրացեալ
և զայս վանէ. և զմուրհակս
չարեաց ջրէ. և զվրձիս մա
հու պատառէ։ Ոչ ես ասա

տուեալ բազձայ բորբոքիլ,
ըստ յինքնասահ յօժարամբ
ընդ հարցն ի հակառակին,
և ծանուցեալ Աստ երեք ոչ
ծածուկ և յայտնի. լռեալ
եկեղեցին կշիռ բաշխուե.
առաքեալս առնի զուգուի ըն
հալածես։ Ասէ Տէր, զի
զնաւար մրթուլթե մեզաց
թեդ պատկերակից. որով
ստեղծուածոց՝ և արարչու
ցեալ ի մեզ։ Զնչ ասէ
տուեց անսպառաբար սրտիկ
թե ի վերնոյդ բարեբաս
նուի լուսոյդ և հոգւոյդ
տիպ առ ի մանաւանդ նմա
կուբ։ Ասաի յաւէտ ի քո
բարիդ անպակաս բամանդա
զբոյն՝ առաց երջանիկն
առաքելոց. մեկնեալ զնոր
հուրդն որ ի մեզ զեղեալ
զեր ի լրումն ածեր զիսկու
թին Աշմարտապէս։

1 Ա՛նձ լոյս ինակ բնուբ և
արեգակն մշտապայծառ. և
զաշակերտացն դաս՝ ի լոյս
անուանեցեր։ Ասով զարա
րածս ամ երկրի՝ ձառագայ
թիւք երջանիկ շնորհի նո
ցին լցուցեր։ Ա՛նկալար
զիւղն անուշուե յումեմնէ
ի յոտս, յօրինակ ընդունե
լուե մաղթանաց առ քեզ։
4 Ա՛յժ ի միասմ պռանկէ ի
գլուխ, նշանակ սիրոյ գնո
թեդ առ մեզ։ Միտուխափադ
բաղձանօք անսահմանելիդ
ի սոյն հոտոտեալ։ Ա՛ինչ
զի ասխտիւ անփոխադրե
լեաւ՝ օրինս յաբակայս օրս
նաբանելիս քոյինահրամանն
պատուէրս կենաց՝ և համո
րէն աշխարհ քարոզել զաս
կաւձեռն իւղոյն յարդա
ւորուի. զարմանս հրաշից
լսողացն առ ապառնեացն

տուեալ բազձայ բորբոքիլ,
ըստ յինքնասահ յօժարամբ
ընդ հարցն ի հակառակին,
և ծանուցեալ Աստ երեք ոչ
ծածուկ և յայտնի. լռեալ
եկեղեցին կշիռ բաշխուե.
առաքեալս առնի զուգուի ըն
հալածես։ Ասէ Տէր, զի
զնաւար մրթուլթե մեզաց
թեդ պատկերակից. որով
ստեղծուածոց՝ և արարչու
ցեալ ի մեզ։ Զնչ ասէ
տուեց անսպառաբար սրտիկ
թե ի վերնոյդ բարեբաս
նուի լուսոյդ և հոգւոյդ
տիպ առ ի մանաւանդ նմա
կուբ։ Ասաի յաւէտ ի քո
բարիդ անպակաս բամանդա
զբոյն՝ առաց երջանիկն
առաքելոց. մեկնեալ զնոր
հուրդն որ ի մեզ զեղեալ
զեր ի լրումն ածեր զիսկու
թին Աշմարտապէս։

1 Ա՛նձ լոյս ինակ բնուբ և
արեգակն մշտապայծառ. և
զաշակերտացն դաս՝ ի լոյս
անուանեցեր։ Ասով զարա
րածս ամ երկրի՝ ձառագայ
թիւք երջանիկ շնորհի նո
ցին լցուցեր։ Ա՛նկալար
զիւղն անուշուե յումեմնէ
ի յոտս, յօրինակ ընդունե
լուե մաղթանաց առ քեզ։
4 Ա՛յժ ի միասմ պռանկէ ի
գլուխ, նշանակ սիրոյ գնո
թեդ առ մեզ։ Միտուխափադ
բաղձանօք անսահմանելիդ
ի սոյն հոտոտեալ։ Ա՛ինչ
զի ասխտիւ անփոխադրե
լեաւ՝ օրինս յաբակայս օրս
նաբանելիս քոյինահրամանն
պատուէրս կենաց՝ և համո
րէն աշխարհ քարոզել զաս
կաւձեռն իւղոյն յարդա
ւորուի. զարմանս հրաշից
լսողացն առ ապառնեացն

Գործք Ա՛ռաքելոց Ա՛ստուածաշունչ

Թ՛օղ Ա՛ղգասին ի հարցն
գծագրելով զօրինակն՝ մին
չև ի լրումն ածեր զիսկու
թին Աշմարտապէս։

1 Ա՛ռաջին լոյս ինակ բնուբ և
արեգակն մշտապայծառ. և
զաշակերտացն դաս՝ ի լոյս
անուանեցեր։ Ասով զարա
րածս ամ երկրի՝ ձառագայ
թիւք երջանիկ շնորհի նո
ցին լցուցեր։ Ա՛նկալար
զիւղն անուշուե յումեմնէ
ի յոտս, յօրինակ ընդունե
լուե մաղթանաց առ քեզ։
4 Ա՛յժ ի միասմ պռանկէ ի
գլուխ, նշանակ սիրոյ գնո
թեդ առ մեզ։ Միտուխափադ
բաղձանօք անսահմանելիդ
ի սոյն հոտոտեալ։ Ա՛ինչ
զի ասխտիւ անփոխադրե
լեաւ՝ օրինս յաբակայս օրս
նաբանելիս քոյինահրամանն
պատուէրս կենաց՝ և համո
րէն աշխարհ քարոզել զաս
կաւձեռն իւղոյն յարդա
ւորուի. զարմանս հրաշից
լսողացն առ ապառնեացն

Ա՛ռաջին Թագաւորաց Ժ՛Թ՛ 3
Ա՛մոս Ե՛ 8
Ա՛մոս Ե՛ 14
Ա՛մոս Ե՛ 15
Ա՛մոս Ե՛ 12
Ա՛մոս Ե՛ 4
Ա՛մոս Ե՛ 14
Ա՛մոս Ե՛ 5
Ա՛մոս Ե՛ 2
Ա՛մոս Ե՛ 6
Ա՛մոս Ե՛ 1
Ա՛մոս Ե՛ 7
Ա՛մոս Ե՛ 1
Ա՛մոս Ե՛ 3

կն ապագային ժառանգու-
Վրաւական մեծ յիշատա-
գան։
էն արեանդ այ հաղորդեալ
տինս ազգաց օտարաց, մին
ժեցան յամօթ և՛ ի նախա՝
սաւուղ՝ այլ՛ էն իսպառ մեր
թե և յազգայնոյն սպանաւ
ան և քաւեացի։ Քանզի
ձգիցէ զձեռն իւր յօժեալն
յանդգնութիւն։ Տալ է որ
մոլեգնութիւնն որ ի տէրդ
պատիս՝ հրեախումբ չար
էորել զանարքեալն արեանդ
Արգահատութիւն մեծ տա-
օծելոյ նորա։

ժողովրդոց՝ վա՜ տան և վա՜ 1Թգ 5
զուեցան կուտեցան իշխանք 4.23
բար վերատեսմանէ։ 4 ժո- 2 Եսդր
կրից խորհուրդ՝ ձշմարտա- 1.22
կին՝ զսիրական տնօ- Սիմէ-
սաղմոսին՝ զսիրական տնօ- 4.30
Քանզի քանն գաւթեան Ամոս
յաւետ քան՝ ի հնումն։ 2.2
յորմորմուն՝ իբր՝ ի նորումն Ես 54
ռելն և անվանելն օծումն 26.9
Պատա
յաւուրն փրկուէ։ Պատա
գին նոր այ։ որով ինքեցայք

ձեռնադրել՝ ըստ
քեզ՝ ի ժառանգութի հօրդ
մատուցեալ՝ ողորմութեդ
ազգակցաւ։ Օ՜ որ նկարել
՝ի մեզ անեղծանելի՝ ի հան
դեբձեալ փուռն փայլուցուք
Վարձեալ և Ծոգի։ զի մանք
րեալ զարկածս խաբէութեն,
որ՝ ի բանասարկուէին ներգոր
ծուէ՝ նորոգ փուխխամարբ
Հոգւով և ճշմարտութիւ
հօրդ երկնաւորի երկրպա
գեսցուք։ բեւեռեալ ընդ
քեզ յուսոյն հաւատովք
ամենապարգեւ։ Ո՜հ արդա
րև յաւետ իսկապես իւղա
այս լուսազարտար խնկալիւր՝
վերնականիդ սիրոյ տեսուի
Ո՜րոյ և պօղոս ինկ պատ
շաճ վարկաւ՝ ի՝ ձառ գոհա
բանութեն ասելով յայտնի,
2որ էօծ զմեզ ձեօք հան՝
դերձ՝ ի՝ քո՜ յո՜ ա՜ծ է։ որե
կնքեաց զմեզ և ետ զաւհա
ւատչեայ Հոգւոյն՝ ի սիրտս
մեր։ Եւ՝ դարձեալ՝ 3 մի՝
աւե տրտմեցուցանէք զՀո

Լարեձեւուի պատահմանց։
Նկարագրութիւն երեսաց։
Ունք մերոց դիմաց։
Աստիպայի ընտրհաց։
ցեալ միաբանի։
Եւ նշդրտդութիւնդ խառնե
օրհնուե ձիթոյս՝ յորում
բայ։ այս հիւթականութիւնդ
բառնալ յանուն այ յակո
յուդայի, շ և կամ խրախոյս
և ոչ յիշատակիլ յորդիս
ոչ նազովբեցի անուանիլ,
ոչ գրիլ քրիստոսեան, և
հարազատաց՝ առանց արոյ
ջաց ածականաց՝ արարչութիւ
վերհագոյն մասանց կեցուց
Լոյդ՝ այսոցիկ պատճառ՝
երանգաւ գունեալ։
մարութիւն հրաշապայծառ
բերութիւ բարեշնորհ ինն յար
թիւ։ ի նախնեացն և այսր
նին մեկնաւորք բացերեալ
հաւորի։ Լ՚յս է կերպարա
ղեալ՝ ի հանդերձեալսն լա
օծուի լուսոյ առ ի մեզ հե
վառիցի։ Այնպէս և այս

պուա՝ ոչ երևեցուցանէ ինչ
նշոյլ մինչև հուրբ լուցեալ
ոչ յիշատակիլ յորդիս
յուդայի, շ և կամ խրախոյս
բառնալ յանուն այ յակո
թայ։ այս հիւթականութիւնդ
օրհնուե ձիթոյս՝ յորում
ցեալ միաբանի։
Եւ նշդրտդութիւնդ խառնե
Լարեձեւուի պատահմանց։
Նկարագրութիւն երեսաց։
Ունք մերոց դիմաց։
Աստիպայի ընտրհաց։

պատրոյգ թացեալ ի ձեր
սոր։ Վանդի զոր օրինակ
երկրպագութիւնք երկուց ա
մուխի ընդ օծելոյ քոյ։
գեալ պարգևատրուի՝ այս
Ձեւրին քո քո երկրպա
հիւթ լուսակիր։ Վանդի
ոչ այլ մեծ բարձրուի յար
քայութեն ձոխութ ասէ մար
գարէն՝ ի դիմաց քո տր,
քան թէ՝ ի գոմ՝ զուարթիթ
ծառայ իմ, և իւղով սրբով
իմով օծի զնա։ Ասատ կերթ
իմն յիշատակաւ՝ զքոյզ
համբուրեալ լուսոյ օծուի
ար յո՛ քո՝ ծանիցուք զքեզ
անխափան մշտնջենաւորուի
թէ դու ես այ և յայտի
միայն թագաւոր թագաւո
րութեց։ և ձկմարիտ օծեալ
իւղեալց։ փառաբանեալ

թոնի՝ թարգմանեալ իմանի
ալ ըստ խտրութենէն հոմ-
ըստ քերթութենն բառի։
զայն ազերսեալ խնդրեր
կանխաւ լոյս աչաց՝ գրելիք ա Սպղ
նաբանեալ. զոր մարգարէն ա 2։ 4
Ալանզի մեռանիս այս օրս
Մեռանիլ։

Ցուցփս Սբ Աթոռոյն Իպոյն
զպատկեր։

պարան ահաւոր խորհրդոյ
դէմս ածելով զերկրին կեր
տացուց անտի սկսեալ՝ ի
րանց իմաստնոց՝ որ յերդիպ
կոչմամբ ըստ հոգեւրէց ա-
դրատին՝ ինձոյ յորջորջել
նակ անունն իսկոյն ան-
ցեալ նշանակի։

կան իմն տեսակաւ ծանու-
ֆե աւ ուր յաքն վայելչա-
վան ծածկեցեալ յանուն
րութիւն ընտրեին ի մեզ տա-
գունութիւն, նոյնպէս բարձ
ինչ կնքեալ՝ նշանակիչ
իմն ի ներքնայնոց մեծա-
կայսերաց։

Ալանզի զոր օրինակ ամեն
ինչ կնքեալ՝ նշանակիչ
իմն ի ներքնայնոց մեծա-
գունութիւն, նոյնպէս բարձ
րութիւն ընտրեին ի մեզ տա-
վան ծածկեցեալ յանուն
կան իմն տեսակաւ ծանու-
ցեալ նշանակի։

Ալոկ անունն իսկոյն ան-
դրատին՝ ինձոյ յորջորջել
կոչմամբ ըստ հոգեւրէց ա-
րանց իմաստնոց՝ որ յերդիպ
տացուց անտի սկսեալ՝ ի
դէմս ածելով զերկրին կեր
պարան ահաւոր խորհրդոյ

զպատկեր։

Ցուցփս Սբ Աթոռոյն Իպոյն
Մեռանիլ։

Ալանզի մեռանիս այս օրս
նաբանեալ. զոր մարգարէն
զայն ազերսեալ խնդրեր
կանխաւ լոյս աչաց՝ գրելիք ա Սպղ
ըստ քերթութենն բառի։ ա 2։ 4
Ալր ըստ խտրութենէն հոմ-
րոնի՝ թարգմանեալ իմանի

քայից։ Յառաջադրութիւն
գաւառաց։ Ա՛ռնուիլ ար
շութիւն մաքրաց։ Պատկ թա
նադրիչ նուիրելոց։ Օ՛ գու
Հրձուանք ծերոց։ Ձեռ
նաց։ Լ՛ճեցուիմ տղայոց։
ըստրկաց։ Պատ
Յարգանք յետնոց։ Փառք
Ա՛երկացուցիչ գաղտնեաց։
Հ՛նարանձրկու անհաւատից
Հիացումն հեթանոսաց։
Լ՛նդունին արտաքնոց։
կնքելոց։ Տ՛ենչանք եթախայ
Փարատիչ ցուրաց։ Ատարիչ
Խուռն ախոյեան՝ դիմաց։
խարդաց։ Կարիչ աղանդից։
Նաճուշաց։ Ատյատաւակիչ կա
հմայեկաց։ Ա՛ահանջիչ ձեռ
նից։ Ռակտիչ
նութիւն դիմեցմանց։ Ատափ
Օ՛ ծրուի անձանց։ Ա՛ուժգ
Հ՛աղիւսք հաւաքմանց։
նից։ Յարմարիչ վարուց։
շրթանց։ Հ՛անդերձիչ կրօ
կերպարանաց։ Պահպանարան
Ա՛յերէրուի այտից։ Օ՛ արդ
Տ՛եառնապրութիւն բերաց։
Ա՛ուսաւորութիւն աչաց։

խիչէ ըստ մովսեսի։ Եւ
ես զի այծ մեր՝ հուր ծա-
ռութեան ազնիւ կիզրկաւ,
կերպեաւ կրկին մեծանայ
ուղս այս նուիրեալ ամենա-
անուշան բարձրելոյն նմանա-
ունի։ Քանզի ի կոչումն
քեան հարստաբար տիրոջ
կանացն, անդբստին յին-
Լսակ զերկաքանչիւրս այծ-
թէ զիսկին գիտեցիր։
ոչ զօրելոյ երկրածին բնու-
թէ մեայլ առ ձայնի՛։ Վա-
դրականապէս անունադրու-
ճարտարոյ՝ ինձէ ձեմուեց՝
լուսոյ՝ ի լեզուաց ոմանց
նոյնպէս և այս ծառուն
կութեց մերոց խմաստից։
կեալ արտաքուստ՝ ի ձեռնար
նին ծածկեալ իմանի։ Ա-
անբաւուե՝ ի խաւար անգնն
ւորութեքն՝ եզանակաւ ին
ասի։ իսկ անսահման փառա
իսկ և իսկ՝ ի լոյս անմատոյց
քըննին։ Քանզի ոչ այծ
նաւ՝ և զանուանն ունի ան
կայն անհասուքեն վերնակա
տնօրինապէս անագրի։ ա

Եւ զիսկին գիտեցիր։ Ա-
նաւ զերկաքանչիւրս այծ-
քեան հարստաբար տիրոջ
ունի։ Քանզի ի կոչումն
անուշան բարձրելոյն նմանա
կերպեաւ կրկին մեծանայ
ւորութեքն՝ եզանակաւ ին
ասի։ իսկ անսահման փառա
իսկ և իսկ՝ ի լոյս անմատոյց
քըննին։ Քանզի ոչ այծ
նաւ՝ և զանուանն ունի ան
կայն անհասուքեն վերնակա
տնօրինապէս անագրի։ ա
ոչ զօրելոյ երկրածին բնու
թէ մեայլ առ ձայնի՛։ Վա
դրականապէս անունադրու
ճարտարոյ՝ ինձէ ձեմուեց՝
լուսոյ՝ ի լեզուաց ոմանց
նոյնպէս և այս ծառուն
կութեց մերոց խմաստից։
կեալ արտաքուստ՝ ի ձեռնար
նին ծածկեալ իմանի։ Ա-
անբաւուե՝ ի խաւար անգնն
ւորութեքն՝ եզանակաւ ին
ասի։ իսկ անսահման փառա
իսկ և իսկ՝ ի լոյս անմատոյց
քըննին։ Քանզի ոչ այծ
նաւ՝ և զանուանն ունի ան
կայն անհասուքեն վերնակա
տնօրինապէս անագրի։ ա

Եւ զիսկին գիտեցիր։ Ա-
նաւ զերկաքանչիւրս այծ-
քեան հարստաբար տիրոջ
ունի։ Քանզի ի կոչումն
անուշան բարձրելոյն նմանա
կերպեաւ կրկին մեծանայ

ընտրեաց զօրանալս ուղղել՝ ի հա-
րակաց կազմեցեալ բուսոց
նախանձայնութ. զի ի հատա
նութեն 5 ըստ մարդարէին
Տ֊այտ անուանի իւղոյ օրհ
կեալ մեծացուցանէ։
Նոյն անվանելի փառօք պատ
տիպ արեան կեցուցչիդ՝
ուեալ զուգափառ և նմանա
սար հաստե. շնորհ ընձե
նշանի բարձրելոյդ հաճ
ռակուսեան յանուն քո յի
Այս իւղ զդրոշեալն ք
նեին անհատուածելի։
խրախուսեալ՝ խոպան ամե
Աքեզ իսկ ա֊ծ համայնիւ
կենացդ սուաճ հաղորդիմք
կենդանուդ՝ անվախճան
քս։ Եւ մկրտեալ ի սմա
ճառ խորհրդոյ խաչի ք
վերստին դարձեալ ընդ ան
գոյութե. Կապիմք յուսով
քարշէ զօրինակ մերոյ
կեալ՝ ի ստորև կորստեան
անվայելուչ Թուլագաշն ան
լեր. Ջրացիր ինձ գիՋուքք
ծոյ Թմբկիս գործականու
տիպ արեան կեցուցչիդ՝
ուեալ զուգափառ և նմանա
սար հաստե. շնորհ ընձե
նշանի բարձրելոյդ հաճ
ռակուսեան յանուն քո յի
Այս իւղ զդրոշեալն ք
նեին անհատուածելի։
խրախուսեալ՝ խոպան ամե
Աքեզ իսկ ա֊ծ համայնիւ
կենացդ սուաճ հաղորդիմք
կենդանուդ՝ անվախճան
քս։ Եւ մկրտեալ ի սմա
ճառ խորհրդոյ խաչի ք
վերստին դարձեալ ընդ ան
գոյութե. Կապիմք յուսով
քարշէ զօրինակ մերոյ
կեալ՝ ի ստորև կորստեան
անվայելուչ Թուլագաշն ան
լեր. Ջրացիր ինձ գիՋուքք
ծոյ Թմբկիս գործականու
դարձեալ՝ շլայս ե ըստ յօ
հաննու։ Աստի և եսայի
ձկնատապիս զսոյն ակնար
կե։ Յեղեցի ասե լոյսն իս
րայելի ի հուր։

Դարձեալ՝ այլ ինձ կերպա
ցուցանելով զանս առ ի
նոյն պատկեր յայտնութե
իրի։ Վա՛ զի ո՛չ մոռանամ
զինն նոզևուի որ ի գիթուէ
մածիդ քաղցրացաւ՝ վերըս
տին գովեստիւ օրհնել։
Հանգիր ՚ի մեռայ, որ ե դառ
նութի. այսինքն նշանակ ինձ
յարմարական ջարջարաւորո
կրից տաժանմանց. որ և
փրեաւն աստուգաբանեալ մեկ
նապէս՝ ըստ մեզ մեռելութե
ազգականութի։ Հանգիր այ
սու օծմամբ հոգևորակնուէ
խզեալ կամ հատեալ ի անո
տիսաեր մահակէ ըզպարան
տաղտկազազրական հեշտու
թեց հակառակողին։ Որ
օգնականիւ մեղկութ զքնարս
ձայնատրական՝ և կամ զարկ
ւած վերստ ածկութե մղնար
հետ ուժգնաբարբառ խը

թեն օրինակ և նմանութիւն,
յոյն իւղ հեզութեան՝ միշտ
համբարձման և խոնարհու-
րեալ աձեցուցանէ։
Ալարձեալ՝ ըստ գծագրացն
գուսմարուեր. քսանևչորից
շարադրութեամբ. որ յալքա-
քեւտացն անտի վերաթուի
մինչև ի քսանեւրորդ երկ-
րորդն կարգի. յորում զայս
խորհուրդ խորութեամբ ան-
տուստ թարգմանեալ՝ ձա-
շակ հեշտալից որոց հաղոր
դին՝ ըմպել պատրաստիմք
ամենակալի յարմարութեամբ։
Վանգի յուխտաներորդէ
անտի գրոյ ի ջորեքհարիւրն
վոհսաբերեալ՝ ստուգաբա-
նօրէն քննութեամբ ընդ ձի-
թոյն անուան նիւթ ճշմար
տագրի։ Ար ի կերպարան
արդեան խմորոյ յինքն բե-
րողի զընկուզածն զօրեղա-
պէս. որ ոչ ակաւն ի յոր
վէն պարագայի, քան թէ
ի ինոյն իրն դարձուցեալ
ըստ աւետարանական առա-
կին՝ զամառինքն վերաբե-
րեալ աձեցուցանէ։

Այն իւղ հեզութեամբ միշտ
մարեալ ի կիր ար
կանեմք։

Այս զայս լոյս ճրագի հա-
մարեալ ի կիր ար
կանեմք։

Ա

զամպարաց, առ օրինակ վառ-
ման շնորհիւ որ ի մեզ, ի
ասոյն յիշատակ փրկուեր բա-
րեացն առաքեալ անկեցեալ ծա-
գի։ Ի ծաղկունէս եղեալ
պտղածնի ի սպաս ընծրեցն
պատրաստուեր յետնում գի
շերի մեծիւդ գալստեան.
զոր ի խոհական ինն հա
մեստուի քեւ անագրեցեալ.
առ ըղձակերտ օծեան հոգ
ւոյդ՝ անազդեալի պատրանաց
ջարին խաւարահոգմ խար-
դախողին, այսու լուսով
ղեսպեալ ամիսիմիք ի նը
ձադ գոհուեր երեկորեան
պաշտման ընդ երկնայնոցն

սաւոր, երկնաւոր, եղերամ
անունդ քո ահաւոր, լոյ
սով և ի սուն։ Եւ
արդ՝ օրհնեա զմեզ սուրբ
բազանեցեալ։

Եւ արդ՝ որպէս կեցուցչէիդ՝ հոգիապէս զե
նիշանի՝ հաւատարուեալ արեան
ցաւ ընկերին չափով։ Եւ՝ մա
նուեալ ձեւակերպուելոյ։ Եւ կշռե
նութեամբ։ Եւ սահմանեցաւ
Եւ նմանեցաւ զուգամասու
որոշեալ փակեցաւ յերկնէն։
Եւ օրինակեցաւ կցորդաւ։
լայն ինն միջոցաւ խոպոպ
ուրեմն անհետ փախստական՝
ուշոյ խմաստից՝ անհուն հե
մանի՝ անդր քան զկարծիս
ի թեւս թեթեւս մտաց պայ
զօրութիւն՝ արագ սլացմամբ
ոչ ըմբռնական այս մեծ
Եւ քանզի՝ իբր անհաս
հաւորեացն։

Եւ ձեզ քահանայ հոգեբ
կերի՝ քաւմամբ նշանաւ Ջա
ի դէմս երեսաց իմոց պատ
ւոր երկանիկ և վերնանշոյլ
ձելոց։ Եւ՝ այս ձարպ հոգե
փառս ապառնեացն հանդեր

առ ոմն կակուղ պատառաւ
մատուցեալ Ջամբի։ Հար
Թակշիռ և բարեյարմար բա
նի կերպարան։ Ասէ համայ
նից լուծականաց՝ հոսա
նուտ և ստորածորելի նիւ
Թից՝ գերափառ վերաշխա
կան հրաշափառ խորհրդոյ
պատկեր։ Ուանզի և յաման
ինչ մոռնոյ արկեալ՝ ոչ բաւ
գինւոյ ձևոյ և կամ ջրոյ
Թացութիւնէ մեզնէ, այլ ի
ասհման պատշաճին պահէ։
Եւ յայնմ ընկալեալ զբոյոդ
բարեաց անհատասար առա
ձելութիւն ոչդի այ կենդան
ւոյ՝ զարբանուէր այս օծե
լութիւն՝ ի ձակատ դիմացս
արեամբ քո գրեմք։ Եւ ի
քնութիւն ընդոյս՝ հոգեւով քո
տպաւորեմք։ Հաւատացեալ
խորհրդով մտացս Թէ՝ յա
ւէտ յայտնեացին նորոգ փայ
լեցեալ բազմաձաձանչ ծայ
րարձակութիւնք ի տարածումն
յոգնատեսիլ զարմանհրաշ
ընդարձակութիւնէ։ պատուղ
Իւղոյ ընծայեալ զոյս՝ ի

Ո՛վ քեզ միայնոյ փայլն օծեր
և թագաւորեալ։
Ո՛զատացեալ, պսակեցեալ
րեալ։ Ո՛յաւ արդարացեալ
թարեալ։ Սուրբ լուսաւո-
ռայն հրացեալ։ Սուրբ պա-
նալ։ Ո՛ւր եղիցուք քե՛զ
անմաքրապէս ի բաց մերկա-
զեացեալն ի մեղ օծութի-
քոց օգնականութէ։ և ո՛չ
անպատուպար ձեալ ի թևոց
րաբար արտաքս հանել։ Ո՛չ
սըն գանձուն կենաց՝ յիմա
ծ՛ի ստուեր ելից զմըթեր
հեալն՝ չարին մատնել։ և
կան ինչ պղծուէ։ Ո՛չ պա
նիլ։ Ո՛չ աղտեղիլ յուրուա
Ո՛չ ընտակար հոգմով շինա
Ո՛չ ցրտանալ ի սառնութէ։
ղիլ ջուրբ։ Ո՛չ այրիլ հուրբ
սուաւ վառելոցն։ Ո՛չ ողո
նամրցանակ այսր պարգև ի
տել։ Ո՛յդի նշանակ վեր
քեզ հաստատեալ աներկիմ
ցեալ միշտ արձանացայլ՝ ի
անսասան վեմիդ յարակայե
պնդութէ ի կարծրականութ

Ո՛րով ամենապատրաստ
Նաւ օր, ի գալեաս փոյց ան
Ճառից մաքրակրօնից՝ բուր
վառաւ խնկեալ։ Ա՛ր, ո՛ր,
անքննին, անպատում, բարձ
րացեալ, ողորմած, վերեր
գեալ, ճշմարիտ, բարեբար,
և ո՛ր, Ո՛րա սուաւ փրկու
Տ՛ուր և քաւութի։ Պար
գեաւ բժշկուի։ Հանդեր
ձաւորեա՛ շնորհ։ Ո՛ղատա
ձեռնեա երանութի։ Ց՛օ
ծութ այս ձիթոյ երկնանձ
րև լուսոյ՝ անարատ գտայց։
Յիւղեալս այս թեզան բա
նաւորական՝ մի՛ մոցե և մի՛
գրաւեսցե տխրականութի
աղտոց մեղանաց շաղախել
երբեք զոգւոյս կերպարան։
Ո՛ղիցի սոյն ինքն որոց մատ
չին օծանիլ սուաւ՝ հարանա
պաճոյճ պարծանօք պճնիլ
գեղայօրէն ո՛ր վայելչուէ
երջանկապէս յոգի զարդա
րեալ։ Ո՛ղիցի հուրս այս լու
սափառ և ա՛ծաձիր մերձեցե
լոցն ի սոյն ընտրուի՝ մուխ
կրկնեալոց և բարեփափագ
ջերմուի այլ յօրինուածոյ։

թի խրատուդ խառնեցեր, դանդաղուի զյանդիմանու-
ել թե ընդ ծուլութեանս կորուսանիցես զպատրաստեալ
յրեր, առատիկս որոտացեր. ահ անօթիդ՝ առ քունս ան-
ծեաւ վայելչականաւ վայելել, ոչ ետուր գոր
նմանութիւն. Հանդարտ գոր
առատուին զհանդերձեալսն
կերպարանեցեր հրաշիւք
նեալ անեղծ խակուի. որ
խմում հոգացար. Վոհաբա
րաւորութիւք՝ ընդ մրկուե
զօրուի. որ այսքանեօգ հնա
նուն՝ և անբռնանդակելի
վուռք քեզ անսահման ա
հատուցմանս բեմի. Ո՞հ
նիլ քեզ ուրախութիւն հնդեպ
նաբանութե, յանդիմանի լի
ցաք ի ժամ պաշտաման օրհ
փանաց բանի՝ բերել ձգե
Աստի իբր կոչմամբ ասի
ի մեռօրինակս թմրմանէ.
գաք, ի վեր յարուցեալ
րան, աթափեցաք, կանդնե
զէայնարձակութեն զաղօթս
հրաւիրման. Աղօթ բախել
իլութի հնչման փայտիդ
կութե սիրոյ քոյ յիշատակի

Ա՛ն ինչ զարթուցեալ անձ
րի. Աղօթ այ կենդանութ.
սեր. Ո՛րարիչ երկնի և երկ
մարդա-
սէր. Ո՛ն
նամ զքեզն
բարե-
գութ.

Ա՛ինայն
ոչ՝
զի
Ո՛ն

Ա՛յս իմ յեռանդութիւն՝ ի սրբո-
թիւն. և այս սրբոթիւն
ի սրբութեանդ սրբո-
թիւն.

****

փ՛ի փոյռն երկնի բարեբաստու-
թեան ժամահարին խոստիցիս
թեան. Աշխոյս եղիտ ինձ
պատան խոստմանութեան.

Հոգեւոյդ սրբոյ յիւիսեանս
յաւիտենից Ա՛մէն.
աղմոսաց. Ինդ հօր և ընդ
Սրբաբանութիւք
շրթանց. Խարեբաստուիք
վեստից. Ծաղիկան օրհնութիւք գո
շաց. Ինչմունք ձայնից.
թիք երգոց. Ա՛ւետարանք
լոյ յամենեցունց օրհնու

ահարկու նուիրեալ փայ
երկրպագութիւն։ Խրոխտ և
զանձն իմ պարտաւոր ի կո
յաձախագունիւք որսացեր
մատուճածութիւն՝ առաւել
ի ստացատիր կուռցն բազ
քեմ քեզ ամենահանա. զի
մամբ խնկոց վեր առ
Ա ուշեստ ներբողից քուր
նեցեր։

ի կատարածին սուիմբ կըռի
երեքկին՝ իմ ընտանարին
թեզ գծագրութիւն՝ զկապն
նեցեր։ Ընդ Աբրոդու
մուռացման միշտ թարգմա
հարուճածոց օձին՝ առանց
կաւ կռճամամբ զանբծչուն
րական հանճարոմն։ Ար
զիմարս ցնդեալ՝ հոգեւո
ցեր վերստին դարձեալ
հիդ կենաց։ Ամաստանացու
պարտիս՝ յազատութիւն շնոր
որ փոխարկեցեր զփայտին
բաւ բարձրուն մեծիդ Յ.
Փառաւորեալ յաւիտ ան
դեալ կազմեցեր։

Ով ամենայն ազգ հաւատացելոց ի Քրիստոս, որ ընդունիք զանուն նորա ի մկրտութեան, եւ ոչ կամիք գործել զգործս նորա, զի՞նչ օգուտ է ձեզ անուն առեալ քրիստոնէութեան, եւ ոչ գործել զգործս քրիստոնէից։ Ասեմ զայս ոչ ինձ, այլ ձեզ, զի ես ինքն ամենայն գործովք եմ ստորագրեալ ի մէջ ամենայն մեղաւորաց, եւ ոչ ինչ գործեցի արդարութեան։ Ես ինքն ի մանկութենէ իմմէ մինչեւ ցայսօր ի մեղս եղեալ եմ

քան զերկիրս փողոմն եղ
փառաղարդեալ։ Վերագոյն
մայր անարատին՝ առաքեալ
պանծալի անշառախ որդւոց
առաքեալ։ Ա՛ի՛շտ օրհնեալ
որ ի տերունեացն արտաքս
նուիրի պատգամին սինայ,
գին է վայելչութի։ Ա՛մա
ծուկ պճնութիւն որ ի հր
գուհուոյ։ Յարդարիչ ծա
ծայ՝ ամենածին կուսին Թա
դուհ։ Ո՛ք զքեզ շնորհք քոյոյն
կու՝ անձնահամբոյրն կցոր
թե։ Ա՛նախտական սիրտ
մաքրափարիչ խրախճանու
Յորդորիչ քաջալերական
պահել ընդ Թագաւորիդ։
փոյց գալստեան ի դշխոյն
խոզեկոյց աւետամատոյց
սրբուհի՝ նշան խաչիդ։ Ց՛ա
յերեսս կերպիս հոգւովդ
Յիշատակ մեծ անագրութե
ընտրութե բարուցն և՛ջարի։
տնկոյն գիտութե՝ ի կարգ
թե։ Պատկեր առեակի
ընթացիւք ի յարկին օրհնու
բարբառ հաճաման փոյթ
դրախտիդ այ։ Աղբերան

Եփես	6։12
ՅՈՒՆ	3։24
	2։17
ՅՄ՝	
	24։30
	47։19
	34։4
	13։
	6։3։18

հկնացն փայտի որ է ի՝
Ա՝զգակից հանգուցանման
ցուստ անդր ծննուցմանքն,
գայից հատուցման՝ ի բա՝
Ա՝շնակիւք ժամանակի ապա
հնանալոյ և կամ խափնման,
դրօշուած իւղեալ առանց
կարգեալ ի հեռուստ այս
Տօն իմն ածանդ կրթուե
գեմ աշխարհակալին խնդրի
բազմ որդիքն սինոյ ընդ
Մովսէ գումարին ի պատե
ծին՝ շերտատ այս տաշեցեալ
Թան հպարտացեալ էարագոր
պազորդեան՝ գլխոյ գագաթ
բրունեցաւ։ Աւուիչ հանա
լին վարաւօն՝ կապեալ ըմ
ու քոյ յա։ յորում իմանա
աւարտման հանդիսի մար
ար քո։ Ա՝յան խրախուե
պետութեց կայսերացդ երկրի
սպառազինուեդ քո՝ արքայ
աղաչակ բարձրուե գոչման
թեդ պատիւ։ Այն ինքն
կանաւ՝ զնոր աւետարանու
ու պատճառաւ պատշաճա
զեցեր։ Ա՝ եծացուցեր այ
սրիւս՝ զՀմարտութի քարո

քանդեալ վերացաւ դրան

ղակին գեր քան ի վերնոցն՝
և ի մեծ ազդմանէ այսր ազա
կանակ եասանեալ սրեցեր ։
գոռոզին, իբր զնաչէիդ փըր
զայս եղջիւր խեղթիկիչ մոլի
հիդ արեամբ քո խառնեալ՝
անկարկուճ՝ օծուածք չնոր
Նանիւ հրամանի մեծիդ
ներհակ վէր յուղարկեցեր,
տակ կամարար՝ թշնամոյն
այս փայտի զարկման՝ հրեշ
անտանօր զկոնքդ խոցած
անվայրարկելիս, ասառւստ
դամարտուճ՝ կանգնաւորս
զպատնէշս ամրաւերձ բեր
դ՚ի կետս ընկճեցեր ։ Իբր
նուճ՝ յաւէտ կործանմամբ
բային աղեղնաւորին գաղտ
դիպմամբ զնպատակն խաշ
դանի ։ Որով անախալ հան
ունօղս կինքեան ոգի կէն
օդաչուս՝ և յարմարաթռիչս
հեռաձիգս ձայնատրականս՝
այսու՝ նետս արձակեցեր
սոյ ։ Որ կրկնաձիր նշանաւ
գըծագրելի կերպարան լու
հըրդուլ բարեմասնուճ՝ ան

ջերաց՝ զբանուին բեզևարայ
սուլաճ հարթեալ տապալե
ցեր ։ 2 Խարինս արձակե
ցեր պարսիճս այսու վայ
տեայ ընդդեմ գողևադու ։
Վայրեան նորոգ կուռացեր՝
վկայ ահարկու կործանմանն
աստանայի ։ Օ՛ ի խոր աչե
ցեալ արմատս մեղացն՝ մե
քենայիւս այսու խոշեցեր ։
Օ՛ մռռացեալ գործոցս իմ
պարտիս՝ այսու երախտեօք
ընդիս կապեցեր՝ Օ՛ ե՛թէ
այլ ինձ ձայն բանիդ այժան
էանեմ նախասատուս եկա
էորութենն՝ ոչ սխալեմ՝
քան թէ ճշմարտեմ ։ Ուսոյց
ամանս այս նուիրեալ հոգեկ
րի՝ մեծուածի գործոցդ յի
առաւելայն պատմեալ հոչա
կի ։ Ուխտաւոր օգնականու
թիւս վերնապարգեւս և քոյին
նատուրս՝ ի յայսմ անպատրոս
պար ապաւինուճ երկրակա

Նաց զարմանագրեցեր ։

Աստուածանեալ Ասնուն
անքննին մարդասիրիդ բա
րեխնամուճ ։ խնկեալ խոր

սովիմբ ամ երկրի։ Ո՛չ էր ած
ած օրհնուբ։ Պատեցաւ
փոզ։ 2 Համբարձաւ սովաբ
արաբ ասյ։ փոզ աբաղա
հատակութիւն։
ասպարէզ զբոլանկաբար նա
ազանց քարոզէ՝ յօրինաւոր
կերպագրելեաւ՝ համօրէն
հրոյն ընտրուի գոչմամբ ան
շատակի։ Ալր զամենափոքր
ամէն ի ձև կանոնի այսր յի
ուսն՝ ածարեալ մարտիկք
պնտապէս առաբերաւ հոգ
յոգի արուեբ. զբահեալ
տաստան։ Ո՛չ խրախուսին
ազգ ձայնի յառնէ ասր ի դա
ասլ գիտացեալ լեր՝ 2 յայս
Ալրի իմն ծանօթուբ յայտ
տուեալ մեծաւ դողուբբ։
յայսմ իրե փոքուէ՝ տեղի
քաբ։ Որմե զարհուրին
խորհրդոց։ Դիւացն կա
լոցն ի վերայ վայրենական
դիմեցման։ Յարուցեբ
տակման։ Ճակատամարտ
նի վիշապին։ Սուր սա
ծաբորուբ փչման քաղմատա
ցոլմանն հրախաւճր կեղ

դրն ամրութբ կամաց՝ ան
վայելուչ և ամենևրէքտ իսբ
նեշուբ կարճամտին, ընդ
հրեական սրտին իմաստից
և աստուերական տանն կոր

ծանութեան։

Պատաբանուի քեղ վերըն
ծայեմանմամ թագաւոր։
որ տարբեր և հաստատե
ցեր աշովդ քո հզօր՝ ազա
չեմ զքեզ կրկին ներդոր
ծեա։ Ընդուցեր սովամ
հերքեալ առ ի մէնջ, զնեբ
դժնդակ խորամանկութբ
բանաարկուին։ Տաժա
նական տագնապ վերաց։
Հոգմ դառնութբ չնչման
խաբողին։ տարր արկա
ծից մահու երկիւղն։ առ
ի յոդից ցնդմանբ մնասակր
բերմունս տխրեցուցչա։
Թալկացուցիչս։
Յարուբեա վերստին քոյինա
զբն հեծանաւս օժանդա
կեալ թևօք նշանիդ՝ զամպո
հրաժինս։ Որոտմունս
կարկտաբերս։ Ցաւագին

քաղցրութե առնոյն զարկու-
ընդ վերգս սալի՝ առանց
դանդաչեցուցել, և ոչ քար
ապշութի առաջի արկեալ,
ցեալ, և ոչ մտացն այլայլ
խրտուցման յանձն բուռա-
ցեալ, և ոչ ակերացն փուշ
անկամակուբ ջար լինդ ցու-
մտեալ, և ոչ զաման ուղղոյն
անախորժ սրուբ ընդ ունկն
րի՝ զօդ վերաւորեալ։ Ալ
ըստ խամաստակի ումեմն օտա
ցեալ, և ոչ դժնդակապես
գանք արձանաց ի խորոց
ինչ դանջուբ խիստս առաքե
մեզ փոխանակեալ ի խուխ
և ի մանգաղս։ Ալ արձա-
մամբ, յանօգտակարբ անտի
առատակողին այս փայտի ցուց
նե։ 10 Աստուրեցան առաքեր
անարգ եղ ձայնմամբ իմն ած
զեաց նոյ՝ յաշախ առաստուբ
բազմութե ծովուց և կըղ
ծից երեսաց՝ ի ծոցս ջուրց
ծագս տիեզերաց և ընդ
փանամբ փողէ։ այլ ընդ

ի լսելիս բաժանման հեթա
նոսաց։ 3 Այն պահապանաց
մեծին զօրացաբ ըստ բանին
եսայեայ, և՝ինոյն բարբառ
առ հասարակ ցնծասցուբ։
3Ընդեցաբ ջրոյն առակաբ
ի ձեռն սարին թշնամիբ խա
չին։ Ալ Նպատուհեցաբ գձա
չակն պտղոյ առաջին փայտին։
Յօնեցաբ նախնեաց այս խոր
հըրդական՝ ոչ կենաց անբա
նեալ։ 9 Նարգեցբ երկաթ
առ ի պետս պատերազմի։
7 Իբր զբերբուն՝ ան ի տան
ձըս երիվարի մեծին նշանի՝
այս փայտ կենաձայն յարմա
րագրեցաբ։ Ալ Միսիթեցաբ
օծեալս ցպով հովանւոյն երկ
նայնոյ՝ սուբ իշխանութե
մարդկային ձեռինն։ 8 Ալ
գծեաց ի քար տաճարին
մուրճ ինչ գործոզի. իսկ
յածակերտս խորան՝ փայտս
այս նմ իրել ըստ խաչին թեւոց
ալացեալ զօրե։ 6 Ալ ի գը
լուխս ամոցն՝ և կամ յեօթ
նից՝ յանկեան աւրեք խա

կին մեզ շնորհեա պահպա-
րեգութ, ազատե մ հզօր, կըր-
Ա՛հա պարգեւեա տովմէ քա-
կանացդ։
փան տէրունական տնօրինա-
մակ։ Ա՛տատով անխա-
նիլ զայս իւր նշանակիչ ընտր
ջահաւորական՝ անջրելի նա-
ապականութիւն։ Ա՛րատես լի
զմուտս անիծից և մեղաց
ւոյս զպատիրս դիւաց և
շաղկապութիւն։ Հանել՛ի յոգ
ընդ պատուաստ յօդիցս
Ա՛տոյ ձյնդ այդ ապարեալ
ական փառաւորութեանդ։
արուեստ բարձրութ արար
և իմ գոհութի։ անապանդ
ուատրութի։ Վա՛յ պաշտօն՝
ինձ պահպանութի և զբո փա
տիւ զայս ատար արքութե՝
բանութէ յարգեալ գովե
Ա՛յլ արդ՝ ընկալայ օրհնո
պատահարաց։
կաս դիւաց և ամենայն չար
մաքրական տաճ մամբ՝ ահար
սրբուց և կրկին պատուեաց
բայց արա յինէն։ Ա՛մէն զան
րին ամրամբ աղաւեցոյց՝ յ՚ի

ցեալ Պարփակարան անխոտո
տակելի նորոյս սիօնի։ Ա՛ի
սա՛ի սպասուցն կազմուա-
ծոց արարչաւանդիցն գլխա
ւորաց։ զոր եկեղեցականք
քրիստոնէից՝ ընդ զևտակա
նացն զգուշաւորապէս բար
ձեալ յանձանձեն։ Որինակ
ձայնի հրեշտակին, ։ զոր
առակողին քան՝ հաւուն
կոչմամբ այսու տեսակաւ
զայն սպաւորեաց։ Նոր
գործի շնորհի նուագ արա
նաց աւետարանին։ ՚ի Ո՛ր
թուցիչ հոգւոյն ՚ալ առ
մեզ, քան առ օրհնաբանուի
աղաւոսարանին՝ իվր եղեսե
ին։ Ակզբնապար նախընթա
ցուածք աղէյարմար չուածա
կաց՝ բարետաւիղ ողբեր-
գարկուածից բարացուցական
բամբռան բուսացի բուսունու
թէց՝ սրինկ նորոգ այլ լին
տեսակաւ առեալ մեզ՝ ընդ
հնոյն փոխանորդուբ։ Ա՛յ
հեթանոսաօրէն ուրուձաձայն
հնչման, և կամ հրեական
խակախորհուբ։ զոր մարգա

մունք. և յայլումն գալ շ
մեան օտարին վրիպակ մտած
ւոր դաւաճանողաց։ Յու
նքնասատեղծութիւնք մերձ
քնութեցս մերոց վերերևին
վան, որք յերկաքանչիւրոց
ւսկապէս վանեացին սո
էրին ի մէզ յայտնելոց։
լուչ պատահմանց՝ ի հնարից
ւծք կրկնատգեղ և անվայե
ւտրեացին սուրբ յաւել
և հոլիք մորմոքեցուցիչք։
նի երկրե՝ վերք վանիչք,
նաց՝ և՝ իքս մշակեալ կենդա
րադրութեց մերոց սահմա
Ա՝երժեացին սուրբ յան
դոց պղծատուհմական արօ
նեան խարդաւանողաց։
ստրնականաց բազմաձեռ
սէրք ներհակք ստապատիրն
կոյց ձայնարձակութբ նե
տի փառաւորելոյ բարեղե
տան խորին խաւարի այս փայ
Խախիցեն յանհուն հեռաս
կենաց անմահականաց։
այժմու փրկութեն՝ ծագ
ստոցն զաւանդ նբ նորոգ
կել քեւ քրիստոս՝ի պտուղ

ընդ մեզ պատերազմին։
ւոր՝ի մերոց մեղաց զօրացել
եւուտիչ և՝մ նմանք սոցին,
և մեռցին յերկնանիկ ձայնէ
օծեալս այս փայտե՝ ուրդն
ղենուորուեց դժնեայ մատ
նըչին, Հալեացին հատցին
զինուորուեց դժնեայ մատ
խուեց։ Սուրբ խափանես
մունք տապախառն։ Հընչ
մունք ցաւաբերք։ յարձակ
մունք հինից չար խարդա
նաւ այսու բարբառով՝ հող
ւակասեացին քոյով հրամա
րևաց շահեկանութիւն։
սիս։ օդոց քաղցրուի, անձ
մամբ՝ի մասունս բազմապի
նես պատրաստաբար բաշխ
լի։ որ բանաս և մատուցաս
ձեռեաւ մեզ ձեռն ամենակա
ներևոյթ և յերևելի։ Ին
նուի՝ի դիմամարտից, յա

վշտաց, Ստուգմամբ խեղդմանց։ Երժուժ
քաջութիւն. Ա՛րիւթ սիրոյ Քրիստոսի։ Ա՛րիւթ
երանութիւն. Պատ
ճառ մխիթարութեան. Ա՛րիւթ հանգստեան։
Արբառ բերկրու
թեան. Ա՛րիւթ երանութեան։ Ձայն ուրախու
թեան. Ա՛րիւթ քե և աւ մեզ, Ո՛ւր
տաւոմաց։

տապնապելոյս անձրեւ արտասուաց։

Ա՛ղիւթ քե և աւ մեզ, Ո՛ւր
դուրեալ կամք յափրացե
լոց։ Ընձեռեալ տացես սիր
դուրեալ կամք յափրացե
լոց։ Ընձեռեալ տացես սիր
Ո՛ղջոյնդ դարձցին կազ
անայլայլաբար։

բասպես ի քեզ պշուցեալ
տեառնանք աչաց, հայիլ մաք
ուսաւորեացին ի սոյն՝
լեզուք համրացելոց։

Ա՛արզեացին ի ձեռն սորին
նարկուելք ականջք խլեաց։
մեծի բարուելք քումդ ակ
ռեցելոց։ Ի թիւրեն յայս
կենաց՝ լսելիք սրտից յամա
կամաք քո հզօր՝ յայս ձայն
նոր տապանակիդ։ Ա՛ացցին
ծալի լծակօք ամբառնալեաց
զլանդ պարտեացս՝ յպան
Ա՛արձ յինէն կէցուցիչ

գոյութիւք՝ անմաքուր զեա
նոցն ապականողաց։

Վրկեա ՏԵ Ց՚Ս ազաչեմ
զքեզ փրկեա բարերար։
Ա՛արկաւեա առիս զալդ ա
մենադով, և օգնեալ ինձ
սուաւ՝ զերծ զիս յամենե
ցունց ընդդիմացողաց։

Ա՛ստանեացի միասցի հրամանք
քո ի ս՚ոյն՝ առ ի խոխարկել
զանդամանդեայ սիրոս յի
մարեալ ի քոյին բանիդ ար
դիւնաւորութիւն։

Ա՛արցես վիեացես զայսոնե
ցուկ հրաշից քումդ պան
չելեաց՝ ի սիրոս ծորեալս՝
և յոգիս լքեալս։ և հաստա
տեացես կազմեալ սինդան ի
կայումն ուղիղ անասանելի։
Ա՛ակ զանդուստն կակղացուա
ցես զարթնուլ և զգաստ լի
նել յոգի հեզութե ածաւնդ
քո պատուիրանիդ՝ ոտն ըղ
պօղոսն շ և զմատթէոսն։

Ա՛իշեցո մարդասէր պատ
չեալս այս փայտիւ՝ զե
թախտիս խաչիդ։ որով զան
ձառան ներգործեցեր։

գովեսս ինչ ըսա անոնց պղծին։

Արիգորիոս նբ վարդապետ գերհրաշալի, արթուն անուն մեծ ճգնաւոր, նահապետ եկեղեցի, մեղուցելոց յենուլ՝ինանախաւերին։ Նոյն վեհին երկնաւորի յարկ սխրալի, հեզ և խոնարհ գոյին բնութեամբ աքանչելի, թէպէտ ցուցար ի յանբարի ժամանակի, բայց ծաղկեցար ոյժ շուշան ի մէջ փշի։

Որպէս գրիգորն այն առաջին հռչակելի, որով ծագեաց լոյսն երկնային մեր աշխարհի, արդիւնական գտար գրովդ աննմանի, որով աւուրին բոյլք դիւա կանք ի խորս երկրի։

Ետուր ճառս ի մահասաստ սէր անյաղթելի, որոյդ գրուածք ախորժ բերեն վերծանողի, զի են պայ ծառ շարադրութիք և լսատ

ուեանս յաւիտենից։ Ո՛վ հին տեառն յաւիտենից, փոյթ վայելչական գոհութեամբ և յանձնչական հաստելոց, ընդունիջիր։ Որով և սրբոյ միոյ, միայնոյ և միասնական աերութեանդ և անեղծ ա դուխք միանալ ի քեզ անընդմիջելի։ Որով և սրբոյ գեալ մատուսցես բարե նաբան ահաւոր անուն՝ ձը երկնաչուս առ հայր քո օրհ բերձ սրբահնչուն ամպուղ և՝ի վերնաշաւիղ բարձրա անխոտոր և անխոտորնակ՝ յայս կամարջ ցանկալի շադրութի անտեսից։

Ո՛վ կանութի հեղգութեց, Լժշկութի ցաւոց, Տկա Փոփոխութի վհատանց, Կարգադրութիւն կրից, Ցասպահովութի կարեաց, Յեղեղութի հառաչանց, Ցալածուն հեծութեց, Ցամառօտուն խիթմանց, Ցընդարձակուի նեղուեց,

Յիշատակարան Տիեզեռն սէր Մոտնիս։

ՊԱՏՈՒԱՒ ՊԱՐ-
տիս եւ երկրիս պատուի սէր։ Երբորդաւեն հօր եւ Որդւոյ եւ ամենասէր Հոգւոյն, որ եւ իարուղուի նուաստիս տպագրելոյ զերկն նաբացիկ բանս սէրն գրիգորի հրեշտակային վարդապետի արդեամբ եւ ծախիւք Ընտպատոցի աղապատեան զազարու Իլոյս հանգուցեալ։ սակս յիշատակի հոգւոյ իւրոյ եւ ամ արեանս առ ննջեցեալոց իւրոց։ Ընդամբ համաշխարհիկ իւրն սիրելւոյ եւ հարազատաի մահ տեսի մասնհեան Ընդեքսան ազայի որ յԱմատրամ, որում կատարած ամանդեալ էր հանգուցեալն տպել տալ զայս յանկուցն մատեանս եւ ըստ արժանոյն ընտրհել Հրիսափէս աղքատ վանորեցից, Ընծոյց. եւ եկեղեցեաց. առ Ի յարդ իւնաւր

կարգի, պերճապաճոյճ եւ բառազարդ յամենայնի։ Վերջ Ի փրկչիդ մերոյ երկնաւորի, փառք եւ պատիւ վայելչական Ի մեծ լեցի, որ խոսրովու անձե ընացեաց վերատեսչի, ընդ վարդապետս ընծայեցեր զաճակ բարի։

Տպագրեցաւ ընդ Ոսիրբա աղօթից Ի ուսմանէ Թուա կնոյս մերոյ ապրիլի ԺԵ Ի վայելուչն սրբատպակի ՀՀ օր մերոյ Տ. Ի ուկասու քնքնա կալ Կաթողիկոսի ամ հայոց Որում Տէր ան՝ աղօթիւք ընդ Վրիգորի Կարեկաց ան կեանս երկարս եւ խաղա ղականս պարգեւեացէ։ Ամէն։

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ՅԱՒԻՏԵՆԻՑ.

ԱՂՔԵՆ.

ԱՐԴԱՐ ԴԱՏԱՒՈՐԻՆ Ի ԲԱ-
ՐԻՆ ՈՐԵ ՕՐՀՆԵԱԼ ՅԱՒԻ
ՏՈՒԱՆ ԴԱՒԹԻ ԱՌԱՋԻ
ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ՅԱՂԹԱՀԱՐ
ԼԻՆԻՍՔԻՆ ՅԱ-
ՂԱԹԱՀԱՐ ԼԻՆԻՍՔԻՆ ՅԱ-
Ղ

Ա

Ա՛ (ա) ա՛ղ թաւուր։

Ա՛ղ (ա՛ղ.) աղօթող, աղօթասէր, աշխ զինչիւր։

Ա՛ղա (ա՛ղ.) աղի լերկի, ծարաւ տեսանել։

Ա՛ղաւնի (ա՛ղ.) մրգատուկ, մարագ, որ և ցանկուկին։

Ա՛ղաւնական ախտ (ա՛ղ.) թաղիք մկնկան։

Ա՛ղաւնական (ա՛ղ.) անուշիկ, մկնկան։

Ա՛ղբ (ա՛ղ.) մղձուկ եաւշ կիսովրկին։

Ա՛ղբ ազատնի (ա՛ղ.) մաղձոյ ծամելու ակռաներ։

Ա՛ղբի ըմբռնանելի (ա՛ղ.) տեղիք ջն՝ կզմիշ ընելու, որ և լեզու։

Ա՛ղբի ազատարան (ա՛ղ.) կղպիճ գոցուած բերան, կամ

Ա՛ղեաւ ազատարան (ա՛ղ.) կղպիճ ձիուն, թօղլատիուելի։

Ա՛ղեաւարկուն (ա՛ղ.) փերիշտակ զինուորին մէջ եղած։

Ա՛ղեարմար (ա՛ղ.) փերիշտակ տիւ նել, թափթփել, եօխ ընել։

Ա՛ղեաղել (ա՛ղ.) աւերել, փճացը րած եղած։

Ա՛ղեաղեղ (ա՛ղ.) ազբատ, խա սիւրիւ։

Ա՛ղեմք (ա՛ղ.) ձիւմհաւա,

Ա՛ղիմ (ա՛ղ.) ազիմ, ազիմ կամ փիւեատե խայիխ։

Ա՛ղնաայրատ (ա՛ղ.) աչքը ապա կանող, մրատօղ։

Ա՛ղնայրատ (ա՛ղ.) աչքը ապա կանող, մրատօղ։

Ա՛ղնիկ (ա՛ղ.) նաւուս թէքնէ թէզմը անցնող։

Ա՛ղնցական (ա՛ղ.) անցաշոր, ժօղ, մարագ թէփրէ տիչէ։

Ա՛ղտարծարծ (ա՛ղ.) ախտը չարը չարքը։

Ա՛ղտաձեռք (ա՛ղ.) այբբուենին հանօղ հոմ։

Ա՛ղտանոյ հոգմ (ա՛ղ.) տալոց գուվասանք, մէտ։

Ա՛ղտուք (ա՛ղ.) օրհնուելիք, գործելք, որ կ՝ բերան, կամ լեզու։

Ա՛ղտուք (ա՛ղ.) գործելք, որ կ՝ բերան, կամ խապար տուօղ կեաղ։ կամ խապար տուօղ տեղ, սըր եէրի, խապէր

Ա՛ղտարան (ա՛ղ.) խապար տրւած կան ոց, քիչիզատե։

Ա՛ղտատանեայ (ա՛ղ.) պատուհա կըտուի, թանդըր։

Ա՛դանայի (ա՛դ.) ասր որ այ պուն անուննն է։

Ա՛դդուվ (ա՛դ.) զանքարիայ մարգարէի պա՛ նուիլ։ Տես պատկեր։

Ա՛դամ ախտ (ա՛դ.) ախտ մը որ ամահ ընէ զմարդ, ինչպէս ընէ ժանտ ախտ մը։

[ն] ընկանել (կցելով գործել) ուրիշ մարդու հետ համագործակցել։

[ն] ընդունել գաղան (հապճեպ հեռանալ, շուտ ոտքդ առնել, ճշմարիտ անհետանալ)։

[ն] ներկեան (անհրկեայ, անհրկեայն կեցուածքով)։

[ն] ներեակ (անհրեայի, հրեական և հրեաների)։

[ն] ընդուղեկցութիւն (այն տեղը երթալու ճամբորդութիւն)։

[ն] ընդուլ (իժիր, տայմայ)։

[ն] ընդաեւել (կարգէ դուրս, նիզամ չի մտած)։

[ն] ընդամանդեայ (էլմասի պէս պլինտ)։

[ն] ընդանձատ (անդ, այսինքն՝ ի հինումն անձատելիք։ որպիսի էր ի հին օրէնս՝ սրբութեան սրբութեանն, որ անձատելի և անմատչելի էր ոչ։ վայ ասացուածոյ՝ իմացեալ լինի։

[ն] ընդաեւել (կարգէ դուրս, նիզամ չի մտած)։

[ն] ընդուլ (իժիր, տայմայ)։

[ն] ընդուղեկցութիւն (այն տեղը երթալու ճամբորդութիւն և հօտաշրութիւն)։

[ն] ներեակ (անհրեայի, հրեական)։

[ն] ներկեան (անհրկեայ, աստղ, ճշմարիտ, շուտ հեռու)։

[ն] ընդունել գաղան (հապճեպ գիրն եղինչէ։ քան այնմ՝ ի պատմութեան մամռուք։ պարակերպին՝ էն տիշ

ՊԱԹՈՂՆ (ած.) թոյն չունեցող, սիլահսիր։

ՊԱՂԱՀՆ (ած.) զինք չունեցող, սիլահսիր։

ՊԱՐԲԱՆ (ած.) անգործ, պարապանծած, անձրկած։

ՇԱԲԱՇ (ած.) խըշտ, մրզրզած։

ՇԱՆԱԿ (ած.) շամտան։

ՇԱՐԱՐ (ած.) ողբ, լաց, սուգ. և այլն։

ՇԱՔԱՐ (ած.) տկար, փոքրիկ, գայիք։

ՇԱՔԱՐ (ած.) տկար, փոքրիկ, բաներէն դուրս։

ՇԱՏԱՐՐԱՓԱԿ (ած.) տարերքի տակ չընկնող, նիւթերէն բաներէն դուրս։

ՇԱՒԼԱԹԱՐ (ած.) անսխալ, քաւ աուրսուզ։

ՇԱՏԱԳԻՒՏ (ած.) անպակաս, էքսիքսիղ, մահանասղղ։

ՇԱՏՈՒԺԵԼԻ (ած.) յետ չի ձըգ ժելու, ետմալ չլսուելու։

ՇԱՊԱՂԱՒ (ած.) բաժանող, զատող, պէօլմէ։

ՇԱՊԱՏՈՒՀԱՐ (ած.) պատ չունող, հիւսարդղ։

ՇՈՒՊԱՅ (ած.) էյլիկ պիլմէղ, նախս։

ՇՈՒՇՈՒՇՏ (ած.) անփուփոխ, անխառնակ։

ՇՆԿԵՂԱԿԱՐԾ (ած.) անկասկած, շիւպհեսիզ։

ՇՆԿՈՒՐՆՉ (ած.) շունչը կտրած, նէֆէսի քէսիլմիշ։

ՇՆՉԱԳ (ած.) շունչ չունեցող, հոգի չունեցող, ճանսըզ։

ՇՆՉԱՄԲՈՅՐ (ած.) թերպիյէյի չէ կօղ, հերկելէ. կամ չի գօղուծօղ, շատախօս. կամ գարշելի, պէճ. կամ խաթր կէօնիւլ չինայօղ։

ՇՆՉԱՄՈՂԵԼԻ (ած.) խօսքի մարդ չընօղ, ինսաձի։

ՇՆՉԱՏՈՒՃԱԾԵԼԻ (ած.) անբաժանելի, չի զատուելու։

ՇՆՉՐԱԺԵՇՏ (ած.) անգաւնալի, միւհթէմ. կամ անխախտ, անազատելի։

ՇՆՁԱՀ (ած.) մաղարայ։

ՇՆՁՆԱՄԱՆ (ած.) ինք իր անձը մատնօղ։

ՇՆՁՈՒԿ (ած.) նեղկուկ. կամ քչիկ մը, պիր ազաճըք։

ՇՆՅԱՐԻՐ ՋԱՏՈՒԿ (ած.) վէր չելլելու նենգաւոր և ցաւագար։

ՇՆՇԱՄԱՆԴԱՂ (ած.) չի մթնալու պայծառ, տուժանսըզ։

որ է մէկ մի լաւ ղէնն՝ ուժը
գարձեալ երկրի չափ է,
մեծ մէյտան, տե՛ս մէյտանը.
աստարէն, կամ աստարէղ.)
փուսաու խըրսըղը.
աստաման· (ք. լէ փիրմէ,
րսակրի իւմիտ ընող.
աստականաստաս· (ն. շան կե
ւ այլք նմանք.
առուր (բրդե ղէն չուխայ
տեալ, նմանեցուցեալ.
առ օրինակեալ· (բազա
անցաւոր ժամանակ.
առաղեկան յաւիտեան· (
առ հաւատչեայ· (ք ընկեր,
նուամունք, կամ փէշ.
կայծակը հասած.
առ կայծեալ· (ձրագն որ
մարելու մօտեցած, վերջին
առիգած· (գոգնոց, փէշ
տիմալ.
առանցեալ· (դադարեալ՝ի
ծնելոյ, վախտն անցած.
առ(ը, կամ մօտը եղածնե
րը, կամ քիչ մի հոտ ըլլա
լիքներըը.
առակայք· (առաջնիկայք.
ըլլըղ.
ը՛պիկար· (տկար, խատիր
չաւուի չունող, միւհտաջ
ը՛պէնիազ· (անկարօտ, պա
դադրեցնել, կամ ըռընտ
ցընել.
ը՛պէնիազ· (փարատել,
գուրթարան.
ը՛պաքինել· (նաչուն մեծ երկաթը, ձան
ը՛պաչինուելի խարսխի· (
չու, բալամար.
ը՛պաչանդակ· (չոչան նա
պիլէզիկ.
ը՛պարանջան· (ապրշան,
անգուր.
ը՛պաուում· (լիրբ առարգ.
կամ խաթր կէօնիւլ չինայօղ.
խայրէթսիզ.
ը՛պայան· (չանք չընօղ,
ը՛պաշուք· (անպատիւ, ինք
նօղ, խեղճ.
ը՛պաչեուն· (օգնական չու
բռնած.
ը՛պահար· (ամսական հայզը
լիկ պիլմէզ.
ը՛պախտաւոր· (անշահ, կ
զէ հիւրսիզ.

էայրբլըխ։

արօտ։ (.) արծուի երու տեղ, ծօղ, շատ ծագօղ։

արիւնացնցուղ։ (.) լոյս տարածուղիւն, ծուռ, եանղլըշ։

արտուղի։ (.) Ճամբէն դուրս, դիւյէն թէ ճիշ։

արտաքնայարդար։ (.) դրսի կամ ախուրկին եղած։

արտալած։ (.) Ճամբէ դուրս եղած, եօլսուզ, պէլինամ։

արտաքսել։ (.) դուրս հանել, թիւնիւշլէ։

արշնահարել։ (.) սեւեռ կեօրիւնիւշլէ։

արշնահոյր։ (.) սեւ գոյն ունօղ։

արտասեակ։ (.) սապատ երկար կամ սադայէլ։

արուեստիւն։ (.) արհուեստի, կտրիճուեստի։

արուեստաւոր։ (.) քարէ գիւղ կերտ, կուռք։

արուեստաձան։ (.) քարէ գիւղ երկիր մարդու պատկերը, կուռք։

կանչօղն ինչ որ կանչէ, զայն կու լսէ։

արձագանք։ (.) յետ դարձօղ ձայն, որ մաղարաներուն մէջ, կամ խորուկ տեղ ընկնէ

արձան։ (.) քարէ գիւղ։

արհամարհացի։ (.) արհամարհող, ուստի էր Սամուէլ մարգարէն։

արբուն։ (.) կատարել հասակ, քեամիլլիք չաղը։

արգահատել։ (.) ցաւակից լալ միսիթարել, սիրտ առ։

արգասաւոր։ (.) արգիւնաչուր, մշակուտար։

արդարալուկ։ (.) հախ տեղը տանկուօղ։

արդեան։ (.) հիմիկուան, շիմտիքի։

արդ վատնական։ (.) հիմիկուց թէ ետքը եղած։

արկածք։ (.) փորձանք, պէ լայ

Հարացուցական ։ բարբ
ցը ցնծող, թապիւեթը
յայտնող։
Հարաւնութիւն ։ խօսիլ չի
կրցողի բերնով խօսիլ։
Հարբեցութեան ։ խօսիլ չի
պլպլանմաղայ լայըզ։
Հասարելի ։ մեղադրելի,
յոնաց։
Հասիլ ։ ել՝ասիլ, երկայ
Հասուցի ։ փութաւոր,
շէօհրէթլի։
Հատաչ ։ ոչխարներուն և
նմաններուց պօռալը։
Հատիկ ։ կուռակի սեղան,
խեղճ ու մեղճ եօլսուզ
խօսիլը։
խօսքին էօզը զայ ընելը,
Հանին աերմնակութիւն ։
խէնթ։
նոր, չլրըն, թիմարխանայի
Հանդագուշեալ ։ խելացը
Համբիւռն, չալփարայ, զիլ
Հանդ ։ կուռակի անուն է,
ձանքռտ, թէհլիքէլի։
Հազմարկածեան ։ շատ փոր
ունող, տալլը պուտախլը։
Հազմաստեղնեան ։ շատ ճուղ
բարական պրտրտօղ։
անդին ընկնող շրջող, բար

ծրիք, սապան։
աշխատական ։ ախոռական,
ողբալու։
աչանդ ։ կամանէդ ։ կամ
տուրք, վերկի ։ կամ թէմ
պին, վասիեթ։
աշխարհական ։ բեռի ալըշմիշ
չէղած, աշխարհի, հէրկէլե։
ապար ։ պատժուած մար
դոյ մի անուն է։
ապիա սիլոնացի ։ մարգա
րէի մի անուն է, որ՝ի սե
լով քաղաքէն էր։
Արաբեցի, կամ բաբելոն ։
պաղտատ քաղաքն է։
Արագին ։ կուռակի սեղան,
կուռակ։
Արազմակ ։ բազմելու տեղ,
մկրեան։
Արազմական ։ մէջլիս նըս
տօղ։ կամ բազմելու, նստե
լու տեղ։
Արազմաձեռնեան խարդաճա
նօղ ։ շատ՝որ հէյլէպազ
ներ ։ կամ փինտէրով խա
բօղներ։
Արազմայածեան ։ առաջին

Կերանակիր ։ տիրեկ կը
ուտէ, կամ տիրեկ ուտող։

Կերաբնապէս ։ բնութենէ
առեթէն վեր, հրաշապէս։

Կեղմն ։ ձերմակ բուրդ,
եաիաղը։

Կեղայօրէն ։ գեղեցիկ
յօրինած, հիւսուածքիւ։

Կեղծանչ ։ գառնան առեւնը ազիշ ըլլող
էայ, թաշխըն ըսուած։

Կարնանազայր գետ ։ գառ
կանչուածք։

Կանչուածք ։ հնչուածն,

Կայնաուն ։ երկան մղղուած
խիղ մէջն որդերը։

Կաղտնակուր ։ գաղտնի
ուտող, ինչպէս՝ պաղտասէր։

Կաղճնաւոր ։ զարտրը
խոտերով, կամ խոտով
լցուած։

Կահաւորակ ։ թահարած
վան, քէօշկ։

Կահաւորել ։ թահարել
կամ ուժով կիւլէշ
միշ ըլլող։

Կարնամարտիկ ։ կորիճ ձէնկի
ընող։ կամ ուժով կիւլէշ
կորիճ ձէնկէի։

Կառնախոյեան ։ դէմ եկող
պատանեայ եզած։

Կարաւոր ։ դրան վէրի
շեմը։

Կարետաւիլ ։ անուշիկ
խայտալ, տուզենալ։

Կարեքիա ։ զաքարիայ մար
գարէի հօրն անունն է։

Կարունակ մահողուզեան ։
ասմայի ձուլ՝ որ ալ հիրալ
սալիրմ ունի։

Բաւանդակաձև ։ բամանդա
կապէս։ կամ բաւականաձև,
բաւիղ ։ սաչաս, որ մաղա
յայի, կամ դրան վէր լինի։

Բժժանք ։ պիւրիւձիի,
կամ պախրձիի չրխրըն։

Բիծք բոցակիծք ։ կրակի
պէս կձուած ուռեցներ,
ինչպէս՝ թախտապիթիէն։
կամ սիլըի սինկկէն խած
ւած տեղուանքն։

Բոլորապտուղ ։ ողջակէզ,
Թամամ փեշկէշ։

Բոսորայ դիակունք ։ կար
մըրագոյն արիւնաթաթախ
լեշեր։

Բոսորային ։ կարմրագոյն,
կարմրած, քրշըը

Բռեալ ։ սըվայած, կամ

գօշել ։ կսկըծցնել, խըշ
խօշէկ ։
գրոշան ։ շինիկ, ցորենի
գրկել, գուշմաչ ։
գրկանք ։ սիրով եւ գթով
մէջ ըլլալ ։
գրգեալ ։ զեվգի սեփական
մուննաթ ։
գրաշական ։ չէշնի, նու
շած՝ զրուցաշ ։
գրաբանական ։ գրով հօտ
գուհ ։ գուհ, ասօխա ։
գուպար ։ պատերազմի
զօրք, ձէնկ ասքէրի ։
գուներ ։ գոյն տալ, ներ
կել ։
գումարտակ ։ գումարել
բազմութի, ձէմիեէթ ։
ձիւմհուր ։
գործնական գործի ։ (
գործելու ալէթ, որ կ՚
ձեռքն ։
գործօնեայ ։ գործօղ,
միչտահ ընօղ ։
գործել ։ (դործօղ
լը ։ իշխրա ընել ։
գոյացնօղ, վար կտիչի ։
գոյարան ։ ստեղծօղ,

ՀԱՅԵՐԷՆ ՏԱՐԲԵՐ ԲԱՌԱՐԱՆ

ղաքն ։
դամար ։ սադամայ մէկ քա
փափուկ, նազիք ։
դաղտրական ։ կակուղիկ,
դագիք ։ ասացէք ։
դաղէք ։ գլուխ հո
նել լըմցնել ։
դաչկով՝ զարդարօղ լաչակ,
դէյլման ։
դէյլերաւար ։ սատանայ,
չէյթան ։
դէնդ ։ օղ, քիւմփէ ։
դէտուրի ։ կռիւ, նիզա ։
դէժդիհուրի ։ սրդողելով
երեսը ծըռելը, խզեպ ։
դէժդիհուրի ։ սրդողելով
չէն գիտնալով պակասելի
ընել՝ ընկնիլ ։
դէթել ։ գլորիլ, սխալիլ,
ուռնօղ ։
դէրուռնակ ։ ամէն գերա
զանցուի եւ կատարելութի
պարելը ։
դէր աշխարհիկ ։ ամէնէն
պատուաւոր, խիստ լիթի
բացօղ ։
դէրաշխատրան ։ խիստ ա
պաշխարօղ, շատ լացօղ ։

Ոտքանոցաձև անուշադրութիւն ։ ուշադրութիւն չդարձնել ։

Ոտքի ելնել ։ (Ազնիւ ։) երեսի դէմ կեցան ու գնացան ։

Ոտքի կանգնել ։ գուրգուրալ, գեօրիպես շարժիլ ։

Ոտքի հանել ։ ելեկտրականութեամբ ջենկերը ջենկերը ձայնը հանել ։

Ոտնակ ։ սիւրիւ, պեօլիւկ ։

Ոտնակնիք ։ վէհիւ, սիմիլ ։

Ոտրտանան ։ դրախտ, պախչա ։

Ոչեգերեալ ոզեայ ։ աղա յերպ եաթըլը ։ յողուր ։

Ոչեգերիլ ։ գերբնկնալ, բնչաեա մէղուլ օլմագ ։

Ոչերաքն ։ նեռն, թէչճալ ։

Ոչնիկ ։ փուչ, քուրա չալըր ։

Ոչոշարամոքելի ։ դժար անուշնալու, զէհիր դա պիլէթիլ ։

Ոչրել ։ խօսքէն դառնալ, խաւիլ աչրել ։

Ոչխի ։ այծինքն՝ դիմէցի, երեսի չուխ ։ կամ նիզամլը շարեցի ։

Ոչխարաձուկ ։ (Ազնիւ ։) ոչխարի ձուկ ։

Ոչխարանման ։ (Ազնիւ ։) ոչխարի նման ։

Ոչխարաձուկ ։ (Ազնիւ ։) ոչխարի ձուկ ։

Ոչխարանման ։ (Ազնիւ ։) ոչխարի նման ։

Ոչխարի ։ (Ազնիւ ։) ոչխարի

ներհակ բան, ինչպէս՝ տաքն
եւ սառն։

Հրկիզիչ տարրուն։) երկու
սէմերը քաղաքին մէն անուն է։

Հրկոտ։) նե եր եռաստիճան
կոտորուած՝ եռանկիւն։

Հրկոտիլ։) խառնիլ իրարու
հետ պատերազմելով։

Հրկտուիլ։) ընդհարուիլ։

Հրմիզ) ընդունելութիւն։

Հրամ։) ձօր, տերէ։

Հրապերիլ։) քամահրիլ, ի
թիւրաբարոյութիւն ։

Հրախայրի։) առաջինն պը
տուղ, թուրփանտայ։

Հրախան։) լալկաննեբու
սիւրիւ։

Հրամակ։) սիւրիւ, սիւրբէկ։

Հրաժանակալ։) տիղկինը
բռնող, զապթ ընող։

Հրբէք։) ժամանակ, զաման։

Հրգիծանութիւն։) սիրտ
կակծցնելու խօսք, սիրտեմ։

Հրեականուհի։) երեւոյթ,
խէյալ կէօրինիլ։

Հրեւիլ։) ծառոց եւ խոտոց
կիւլէն է։

Հրիշտպնդեայ։) երկան
կտաւով սրսիր վանթած։

Հրիթացեալ։) ցամքած,
չորցած։

Հրինչ։) մատղաշ կով,
կէնճ իննէք։

Հրիքով։) նբ երեւաղէմի
սէմերը քաղաքին անուն է։

ղաղ դնելը։

Ոչրանդ։) դրան վէրի չէմըր

Ոչրճակ, կամ Ոչրճագ։)
դրճաճ, օրինաճ շինուճաճ։

Ոչրոշ։) թուղ, սանձակ,
խաչալէմ։

Ոչրոշեալ։) վորոշուճ կուռ
քի պատկերք։

Ոդովմայեցիք։) Ասաւծոյ
այլալեզին բնակիչները։

Ոջոլ։) եզ վարող, էրկիք
քըշող։

Ոթովպացի։) արապիստանա
ցի, արապ։

Ոլլենացի։) Հելլենացի,
Հռոմ։

Ողեաձի։) խըրտաղը, որ ձուս
նիպես կու գայ։

Ողեռնագործ։) չարագործ,
զինեանքեար։

Ողերական ջայլ։) լալկան
ներուս թախըմին լացը։

Ողևին։) բարձր սէրվիճի,
կամ չամի ծառ։

Ողեգնախուռնկ։) պուհուր
դամըշը։

Ողեգնախուիճ։) խամըշի
կոտրտուք՝ եռանկիւն։

Ո՛ՐՔԱՆ (ած.) այնի՝ որ է պներ ու
ճաց։

Ո՛ՐՔԱՆ ԻՍԱՅԵՑԱՑ ԿԱՐ
ՃԱՑ։

Ո՛ՐՔԱՆ (ած.) նման, այնի։

Ո՛ՐՔԱՆԱԿ (ած.) ծօշ պա
րապ, անպատուղ, մէյվէ սիզ
ղալ։ Թիթրեմէք։

Ո՛ՐՔԱՆԱԼ (բայ.) կրտէն դա
ղալ։ Թիթրեմէք։

Ո՛ՐՔԱՆԱՒՈՐ (ած.) զարհու
րելի տեսք ունօղ, ազիզն
չէ հրեշ լի։

Ո՛ՐՄԱՆՈՒԻ։ (գործ.) զարմանալիք,
Թաաճիւպ ընելու։

Ո՛ՐՃԱՆԻԼ (բայ.) սըտիլ։ հաս
քը փուճ ըլլալ։

Ո՛ՐՃԱՑՈՂ (ած.) երախտամո
ռաց, հաւիտ ինքեան ընօղ։

Ո՛ՐՃԱՒԱՏ (ած.) ուրախութի՝
զէվկ՝ սեւնա։

Ո՛ՐՃԱՐԱՆԱՒ (ած.) չար
չարիմ զընտանով։

Ո՛ՐՃԱՑՈՂ (ած.) սիրտ կըս
կծցնօղ, աղիքը կտրտօղ։

Ո՛ՐՃԻԼ (բայ.) հազմ չընելով
սիրտը երիլ։

Ո՛ՐՄԱՆԼԵՐ (գործ.) քաղցրահոտ
ասիլպենտով լցուած։

Ո՛ՐՈՒԱՆԱԼ (բայ.) կրտէն դա
ղալ։ Թիթրեմէք։

Ո՛ՐՍԱՀԱԿԱՆ (ած.) փօշպա
րապ, անպատուղ, մէյվէ սիզ
ղալ։ Թիթրեմէք։

Ո՛ՐՍԱՀԱՏԱԿ (գործ.) զարհու
րելի տեսք ունօղ, ազիզն
չէ հրեշ լի։

Ո՛ՐՍԱՀԱՏԱԿԱՒՈՐ (ած.) զարհու
րելի տեսք ունօղ, ազիզն
չէ հրեշ լի։

Ո՛ՐՍԱՀԱՏԱԿԱՒՈՐԱԿ (գործ.)
զարհուրելի տեսք ունօղ,
ազիզն չէ հրեշ լի։

Ո՛ՐՍԱՀԱՏԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐ
(գործ.) զարհուրելի տեսք
ունօղ, ազիզն չէ հրեշ լի։

Ո՛ՐՍԱՀԱՏԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿ
(գործ.) զարհուրելի տեսք
ունօղ, ազիզն չէ հրեշ լի։

Ո՛ՐՍԱՀԱՏԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐ
(գործ.) զարհուրելի տեսք
ունօղ, ազիզն չէ հրեշ լի։

Ո՛ՐՍԱՀԱՏԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿ
(գործ.) զարհուրելի տեսք
ունօղ, ազիզն չէ հրեշ լի։

Ո՛ՐՍԱՀԱՏԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐ
(գործ.) զարհուրելի տեսք
ունօղ, ազիզն չէ հրեշ լի։

Ո՛ՐՍԱՀԱՏԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿ
(գործ.) զարհուրելի տեսք
ունօղ, ազիզն չէ հրեշ լի։

Ո՛ՐՍԱՀԱՏԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐ
(գործ.) զարհուրելի տեսք
ունօղ, ազիզն չէ հրեշ լի։

Ո՛ՐՍԱՀԱՏԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿ
(գործ.) զարհուրելի տեսք
ունօղ, ազիզն չէ հրեշ լի։

Ո՛ՐՍԱՀԱՏԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐ
(գործ.) զարհուրելի տեսք
ունօղ, ազիզն չէ հրեշ լի։

Ո՛ՐՍԱՀԱՏԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐ
(գործ.) զարհուրելի տեսք
ունօղ, ազիզն չէ հրեշ լի։

Ո՛ՐՍԱՀԱՏԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐ
(գործ.) զարհուրելի տեսք
ունօղ, ազիզն չէ հրեշ լի։

Ո՛ՐՍԱՀԱՏԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐ
(գործ.) զարհուրելի տեսք
ունօղ, ազիզն չէ հրեշ լի։

Ո՛ՐՍԱՀԱՏԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐ
(գործ.) զարհուրելի տեսք
ունօղ, ազիզն չէ հրեշ լի։

Ո՛ՐՍԱՀԱՏԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐ
(գործ.) զարհուրելի տեսք
ունօղ, ազիզն չէ հրեշ լի։

Ո՛ՐՍԱՀԱՏԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐ
(գործ.) զարհուրելի տեսք
ունօղ, ազիզն չէ հրեշ լի։

Ո՛ՐՍԱՀԱՏԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐ
(գործ.) զարհուրելի տեսք
ունօղ, ազիզն չէ հրեշ լի։

Ո՛ՐՍԱՀԱՏԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐ
(գործ.) զարհուրելի տեսք
ունօղ, ազիզն չէ հրեշ լի։

Ո՛ՐՍԱՀԱՏԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐԱԿԱՒՈՐ
(գործ.) զարհուրելի տեսք
ունօղ, ազիզն չէ հրեշ լի։

Ո՛ՐՍԱՀԱՏԱԿԱՒՈՐ

ՀԱՅԿԱԶՆՅԱՆ ՀԱՅԿԱԶՆՅԱՆ ՀԱՅԿԱԶՆՅԱՆ

ան] էարմակ ձամբայ, ինչի ես։ [այնատարը հէտք (· լան
հախը գտած։
քուվ մերժուած, միւսանց
[արհամարհ (· խրատուն
զանձինն իսմի զանձ։
[սակ անունն իսկզին, (· քուն
իսկական անունն իսկուշէն,
պէս առնող։
[նդամ (· իշու անդամը
տի քէյֆինէ։
[նքնօրէն (· ինք իրմէ, կէն
կուռնօղ, ճիչնակ ընող։
[նքնոգոր (· ինք իր հետ
օղ հայտուտ։
[նքնարդոյ բարձրայոյն (· ինք զինք յարգօղ մեծա-
հարիւր յիսուն։
[ննեւրեակ յոգեւկնի (· ինն անգամ յիսուն, որ է հարս
մինիկ համրել։
մատներուն վերայ մինիկ
[ձիւղս մատանց թուել (·
թուելու ու ձամբան սիրալ։
ձամբան էլ կրնալ երթալ,
[գիշեն թուելանալ (· շիտակ
լցուած, հոտած, լեակ։
[ողխեալ (· մարսելներսով

[արմատար (· փուշ, պօշ,
բանալը չարժօղ։
[ափանցանց (· մանօղ ան
ցընօղ, թէէսիր ընօղ։
[եզան (· մանած, երկան
թել։
[ելադիր (· յորդօրօղ,
թահրիք եմիճի։
[երաւ (· կռապաշտից
գործիք, համայիլ։
[ինդա առնուլ (· ցաթիկը
տէլ, լոզալ։
[խաստիպ (· աւազդոյն,
մուխ գոյն, զիվիրի։
[նշուառաքիրտն թոռչակ (·
մահուան քրտինքով վատ
տակ, միշտգիհելի խրատ։
[ոպեալ (· չարչարուած,
պէրլատատ եղած։
[ուլթաշնակեալ (· տիւ
զինը թուլցած, տիւզինը
աւրած։
[այթքել (· փախել, գուա
մագ։
[անիք (· գոզանի ակռաներ։
[խտօղ (· ինքնեան ընօղ,
հիլէ ընօղ։

[ան] էարմակ ձամբայ, ինչի ես։ [այնատարը հէտք (· լան
հախը գտած։
քուվ մերժուած, միւսանց
[արհամարհ (· խրատուն
զանձինն իսմի զանձ։
[սակ անունն իսկզին, (· քուն
իսկական անունն իսկուշէն,
պէս առնող։
[նդամ (· իշու անդամը
տի քէյֆինէ։
[նքնօրէն (· ինք իրմէ, կէն
կուռնօղ, ճիչնակ ընող։
[նքնոգոր (· ինք իր հետ
օղ հայտուտ։
[նքնարդոյ բարձրայոյն (· ինք զինք յարգօղ մեծա-
հարիւր յիսուն։
[ննեւրեակ յոգեւկնի (· ինն անգամ յիսուն, որ է հարս
մինիկ համրել։
մատներուն վերայ մինիկ
[ձիւղս մատանց թուել (·
թուելու ու ձամբան սիրալ։
ձամբան էլ կրնալ երթալ,
[գիշեն թուելանալ (· շիտակ
լցուած, հոտած, լեակ։
[ողխեալ (· մարսելներսով

[արմատար (· փուշ, պօշ,
բանալը չարժօղ։
[ափանցանց (· մանօղ ան
ցընօղ, թէէսիր ընօղ։
[եզան (· մանած, երկան
թել։
[ելադիր (· յորդօրօղ,
թահրիք եմիճի։
[երաւ (· կռապաշտից
գործիք, համայիլ։
[ինդա առնուլ (· ցաթիկը
տէլ, լոզալ։
[խաստիպ (· աւազդոյն,
մուխ գոյն, զիվիրի։
[նշուառաքիրտն թոռչակ (·
մահուան քրտինքով վատ
տակ, միշտգիհելի խրատ։
[ոպեալ (· չարչարուած,
պէրլատատ եղած։
[ուլթաշնակեալ (· տիւ
զինը թուլցած, տիւզինը
աւրած։
[այթքել (· փախել, գուա
մագ։
[անիք (· գոզանի ակռաներ։
[խտօղ (· ինքնեան ընօղ,
հիլէ ընօղ։

Ասրախափանք. քէօռի քար թիւք, փէնտ։

Ասրդաճանք. խաբեբայու ընելու երկաթ. կամ տաղ լանմիշ եղած խոց։

Ասրան. եարտ տաղլաքիշ խանաւտրող չէքերկէ։

Ասռնիճ, կամ ՝ի ՝որեակ. վէլէր։

Այրիք. պտուղներ, մէյ մըն ալ՝ չաղը, ար է՝ կապ, կամ կապանք. որոգայթ։

Աղը. խբրև թէ՝ սիղը, կճաճ ուռեցք՝ կրակկիպէս երօղ՝ կակծցնող։

Աղաճարտ հրակայծակ. մուռնք, ճահիլու թէ։

Ախախորհուրդ. խամ իմաց խարտեաղաճ, փճացած։

Անթարեալ. աբրած, ըհետտ էթմէք։

Անքանել. դուրտ ձգել, վէրք գարտամը։

Անթագոյն. մթնագոյն, մրունկ վիլէր։

Անհագչելու տեղը, իլիման։

Անլիզօղ. լափելով լի զօղ, արուեստը ծրծօղ։

Անմարեալ. անամոթ լինիլ, ետեպսիզ օլմագ։

Անցեալ. ձերմկած, ինչպէս՝ լաւցած եարային ախտը։

Անջրեալ. անումոթ՝ ետեպ պէտ ակօլէյիչէ։

Անուացօղ. քամահրօղ, խուչ, թուխթարրին։

Անուանկան դիպուածք. լուսաւնկայէն զուտր եղած պաճա։

Անցք լոյս մտնելու տեղ, անցքօղ երդ. երդիք։

Անչո. լսեցո, էշիթտիր։

Անուղակ. լօղացօղ, ինչ պէս՝ ձկներըը։

Անուածք ատուարք ամոլից. կէմիի կէօվերլիէրին հասատը դօտիները։

Անուշ. թէրատիի թամի, աչք. կամ պօյունտուրախ։

Անվնիլ. անամոթ լինիլ, ետեպսիզ օլմագ։

Անվիլեզօղ. լափելով լի զօղ, արուեստը ծրծօղ։

Անհանգչելու տեղը, իլիման։

Աստին դադարք. կէմիին կէմիի թէքընէ։

Աստ. նաւուն տակն, անջք. կուրծք, կէօքրեա

տեղը։

Ապատատար. լըման լէ ցուն, միւնէվվէր։

Ընթագոյն. մթնագոյն, մրունկ գարտամը։

Քանել. դուրտ ձգել, ըհետտ էթմէք։

Թաթարեալ. աբրած, խարտեաղաճ, փճացած։

Ականխորհուրդ. խամ իմաց մուռնք, ճահիլու թէ։

Աղաճարտ հրակայծակ. կճաճ ուռեցք՝ կրակկիպէս երօղ՝ կակծցնող։

Աղը. խբրև թէ՝ սիղը, ար է՝ կապ, կամ կապանք. ըստ այլոց՝ Ճաղը, ար է՝ որոգայթ։

Այրիք. պտուղներ, մէյ վէրէր։

Առնիճ, կամ ՝յ ՝որեակ. խանաւտրող չէքերկէ։

Արան. եարտ տաղլաքիշ ընելու երկաթ. կամ տաղ լանմիշ եղած խոց։

Արդաճանք. խաբեբայու թէք, փէնտ։

Արխափանք. քէօռի քար

(Անդեցեալ · հալած մոմ, շած · խիտ վառուած ·

(Անդրպ · քարերուս եւ ծառերու ծակ, գօվուք ·

(Անդրպ · գոյն կոտորոց, խիտ չոր գօղ ·

(Այրակուտոր · ծայրագոյն կոտորոց, խիտ չոր գօղ ·

գործ · լեզու, տիլ ·

հօսնականաց շարժողական մեհեն երակներ ·

հօլական ցնորք · խենթ ու չէրքին ·

խրթին · սեւցած, աղտոտ, մթննալ, զգալ ·

խրթնանալ · խոժոռիլ, լուծիւ սընդրս ·

խրոց · զատող միջոց, պէտ սապան տեմիրի ·

խուխ · հարօրի երկաթ, ածքը ·

խուն · սակաւիկ, ածքը ·

խուճապել · խիտ աձէ լեռվ սրսկիլ ընել ·

խուժադուժ · եաչանի, ազուռձուպուռ ·

խուզել · որմնել, փինտը ռել ·

խուճել · չարչարել, կղի եկեղ կղմէք ·

ճաթ, գուրգուրալ ·

(Ասխուցանել · խափանել, մէն կղմէք ·

(Ատելք · նաւու խըչ, խելք ·

շընձանց · խըչին թարաքի քիւփէշտէներ ·

խենեշանալ · էտեպսիզէն հագուիլ կագուիլ ·

խժական բարբարոս · կոպիտ, խորեաթ եարամաղ ·

խիզախել · համարձակիլ, ձիւրահաթ ընել ·

խիթ · խօռաուկ, սանձը ·

խլըտուկն · աեղացը ժամ ժիլ, թէփրէնմէք ·

խծբիծ · խառնելը փինտը ռելը, արաշտրմասը ·

խխայլ · խղճայլ, պէօ ճէկ, թըռթռուն ·

խնծխղք · խնտուամ, զեվգ, շաղկը ·

խնկաճարուկ · օրհնեանք, գաւասանք, մէտհ ·

խոհեր · գարշելի գործք, մուրտաո բան ·

խոպանացնել · չորցած, ամրած, խարտպ եղած ·

խորշակ · տաք հով, սամ եելի

կարկառել.) մատուցանել, երկնցնել, առնմաց.

կարկառ կոչուած.) վեր վերցնելով զարնելը.

կասպարան ձգողական.) չը ձան՝ քաշելու, իւլար.

կասպարանք զլսոյ.) նաւու թէքնէի երկու կողմի կաղ պերը, խաչաւրղանները.

կապարձ.) նետ դնելու աման, թէրքէշ.

կապուտ.) եղամա եղած ապրանք, թալան, քեղեփիր, փրէզ.

կառափիչ.) գլուխ կտրող սպաննող, ձեղլատ.

կարակուշմօր.) մուրտար ջամուռ, պալչըխ.

կարեկցել.) ցաւակից ըլլալ, հալտաշ ըլլալով օգնել.

կարթ.) որոգայթ քէմէնտ, օլթա.

կարծրերակ.) տիզկինի չէկող, զապթ չըլլուծող, ինչպէս՝ գլուխը սերթ ձին.

կարկառ.) քարերու երկրնթաշլըխ.

կարկառ կոչուած.) վեր վերցնելով զարնելը.

կասպարան ձգողական.) չը ձան՝ քաշելու, իւլար.

կասպարանք զլսոյ.) նաւու թէքնէի երկու կողմի կաղ պերը, խաչաւրղանները.

կապարձ.) նետ դնելու աման, թէրքէշ.

կապուտ.) եղամա եղած ապրանք, թալան, քեղեփիր, փրէզ.

կառափիչ.) գլուխ կտրող սպաննող, ձեղլատ.

կարակուշմօր.) մուրտար ջամուռ, պալչըխ.

կարեկցել.) ցաւակից ըլլալ, հալտաշ ըլլալով օգնել.

կարթ.) որոգայթ քէմէնտ, օլթա.

կարծրերակ.) տիզկինի չէկող, զապթ չըլլուծող, ինչպէս՝ գլուխը սերթ ձին.

կարկառ.) քարերու երկրնթաշլըխ.

կարկառել.) մատուցանել, երկնցնել, առնմաց.

կարկառ կոչուած.) վեր վերցնելով զարնելը.

կայմ.) նաւուն եղէգեն դանի, պէօմէկ.

կայտառ.) վնասակար կենդանի, պէօճէկ.

կայք.) ցանկապատով խաղողի պարտէզ.

կաղկանձողական.) ինկինկա լուի, եալնիմանդիշ ըլլալով.

կարծր.) չիւպէ ելլի.

կաղակարծ, կամ կնեղաղաղմաղ.

կաղկաղել.) հեկեկալով ողբալով լալ եօքիւր եօքիւր ընել.

կաղկղել.) նորոգել, բրժշկել և խալըսել.

կաղդուրել.) նորոգել, պլըշկած՝ մրառած, մուռտարլանմըշ.

կաղեղեալ. աղեղնեալ, թաղաքք փիւնիկեցւոց.

կաղ և կայթան.) էն քալաքք փիւնիկեցւոց.

կաղուակ.) որոգայթ, տուզակ, խափանչա.

կաղնէնք.) պատառուք, պէզ ըրթըքլարը.

կաղուն.) կախելը, վազելը, բրնաալը.

կաղծոր.) լեռներու մէջ տէրէ, ձոր.

կաղծրել.) մաշիլ, եօխ ըլլալ

կրկնադատ անթափելի ։ թեքրար սիմիլ եղած՝ որ ալ չի աղատուիր ։

կրկնամբեալ ։ յանդիմանած, չերխուած ։

կուփօղ ։ խմրուխով գլխաս զարնօղ՝ ծեծօղ ։

կոթոզ ։ բարձր տնկած քար, տիքիլի տաշ ։

կոհակ ։ ալիք ծովու, տե նիզ տալկասը ։

կողկողանք ։ խղճալի կեր պիւ լալը՝ աղաչելը ։

կոչկոճել ։ խիստ չարչարել՝ տանջել ։

կոշտ ։ պինա հողի կտոր, խմրու ։ հող ։

կորակոր գնացք ։ ծրտմըռ կելով քալուածք ։ ինչպէս՝ փիրուչին գողիգէս սիրնիշ ըլլալով քալելը ։

կռեալ ։ զարնուած՝ եարա լանիշ եղած ։

կռեալ գիպուած ։ զարնելու դպչելը, վրտուձու տօքանըշ ։

կրթականուի ։ թալխմիլի մարդիկ, հիւներ ։

կարկեհան ։ ձեվահիր քար, որ գիշերը լոյս կուտայ, չամչըրտգ ։

կարուելիւն ։ կարողութիւն, քաոըրլըք ։

կախառնայում ։ յորդանան գետի բերանը մեծ քաղաք մի է ։

կաքաւ ։ ձաթկոտելով խաղալը ։

կեղեքել ։ պատուտել, բռը զըբտել ։

կենդանախարոյկ կայծակն ։ երեւոյթ մաքրօղ՝ ողջընցնօղ կրակ ։

կենսախոտխոյս ։ կեանքի ուժուտ տուօղ ։

կիսայարտ ։ կիսակատար տայան միշ եղած՝ կանդնած ։

կիտի կորիւն ։ մեծ ձուկ կի եաւրու ։

կիւրոս ։ Պարսից թագաւորի մի անուն է ։

կմախք ։ մեռելի ոսկորներու կնդրուկ ։ անուշիկ հոտով ծխանելի պուհուր ։

կնիւն ։ ոսկի, որ ջրոտ կեօղ տեղ կը բուանի ։

անքաժանելի միաձորութ։

համասիրուտ։) ամեն կողմ եայըմիշ եղած։

համբարտակ վստահութէ։) արզունմիշ ըլլալու խոսք։

հայթայթանաց կրկուտ։) կէչինմէյի համար չալը չըռվը, եօնդա։

հայթայթուտիւն։) աստիճան դին ընկնիլը, ձար ընելը։

հանգիստափառ։) նման վայէ ունօղ, ազդրան։

հանգոյց։) կապանք, քայ տուսպէնտ։

հանդերձանք։) յարմար խառնուտածք շինուտածք։ կամ սալթանաթ, թախըմ։

հանդերձուորիլ։) զարդար ը իլ, պատրաստուիլ։

հանի։ մամ, մեծ նէննէ։

հանի մուխաբուտ։) Մուհաբինն մեծ մարը, որ է Պ՛ուվատա կինն։

հաշվեալ։) սախտած, խառ խաթի եղած։

հասարան։) հաստատուէ լու

կրկնակապէն։) երկու ան գամ տրուած կաշառք, որ անգամ մի յուդայէն տրուեց ցաւ, անգամ մի ալ զինուորներուն։

կրկնապարոյր կռածագ։) չէննկէլիպէս ծարը ծուռ, ինչպէս փիրիչին կտուցն է։

կքուտիւն։) սրմըխիլը, երկու խաթ ըլլալը, խառնաթիթ մընալը։

կ՚ագագ։) ձայն, շունչ, ախտա, նէֆէս։

կ՚ալուճ։) անուշահոտ եղ ջիւ է, կամ եօտ աղաճիւին հօզը։

կ՚աղբ։) որոգայթ, տուզախ։

կ՚ամաքանաքար զուգամասնուելը։) միաբերան ամենը միկէն։

կ՚ամաձևուելը օրէնք։) ըրած ը գանելու օրէնք, գըլխաստ գըլխաց շէրահաթը ինչպէս մովսիսական օրէնքն էր։

կ՚ամառօտ երթ։) կարճ ժամանակ, քըլխաց վագը։

կ՚ամանեալ յանկըլսելի միականութէն։) միաձորեալ անքաժանելի միաձորութէ։

կ՚ամասիրուտ։) ամեն կողմ եայըմիշ եղած։

կ՚ամբարտակ վստահութէ։) արզունմիշ ըլլալու խոսք։

կ՚այթայթանաց կրկուտ։) կէչինմէյի համար չալը չըռվը, եօնդա։

կ՚այթայթուտիւն։) աստիճան դին ընկնիլը, ձար ընելը։

կ՚անգիստափառ։) նման վայէ ունօղ, ազդրան։

կ՚անգոյց։) կապանք, քայ տուսպէնտ։

կ՚անդերձանք։) յարմար խառնուտածք շինուտածք։ կամ սալթանաթ, թախըմ։

կ՚անդերձուորիլ։) զարդար ը իլ, պատրաստուիլ։

կ՚անի։ մամ, մեծ նէննէ։

կ՚անի մուխաբուտ։) Մուհաբինն մեծ մարը, որ է Պ՛ուվատա կինն։

կ՚աշխեալ։) սախտած, խառ խաթի եղած։

կ՚աստարան։) հաստատուէ

Հրատապ ։ կրակիպէս տաք
դեղ խմչնել ։
Հրապոյրս արբուցանել ։
Թմրեցնող ու խելագրացնող
Հրաշեկ ։ կրակիպէս կարմրած,
և զարմանալի շինուածք ։
Հրաշակերտուն ։ գեղեցիկ
Հովիտ ։ ձոր, տերեւ ։
տեղ մարդոյ մի անուն է ։
Հոմերոս ։ Հոմերոս, բանաս
Հոմանի ։ պոռնիկի սիրահար
գրուած ։
Հոգեւոր ։ Հոգւով նըման
ըհամ եղած ։ կամ Հոգևոր
Հնարադիր ։ տուչ զանազան խաւա
միշ ընող ։
Հնար ։ պախարակութիւն,
տաւէտ ։
Հնայեկ ։ համայիլ ։
Հնչուղ ։ մանրիկ փուշի, հիւլէ ։
Հնձան ։ չէթէչի, խուրձանոց ։
Հերաւանդ տուն ։ տերեւ
նեղով ճիւղերով զարդար
ւած ծառ ։
Հերաքանչիւր ։ ամէն մէկ
ելլող դէմ կեցող ։
Հեռատես ։ օրէնքէ դուրս
Հետանալ ։ հինել ։ հասնել ։
մէջտեղ էթէմէք ։

Հրաշեկ ։ կրակիպէս կարմրած,
և զարմանալի շինուածք ։
Հրաշակերտուն ։ գեղեցիկ
Հովիտ ։ ձոր, տերեւ ։
տեղ մարդոյ մի անուն է ։
Հոմերոս ։ Հոմերոս, բանաս
Հոմանի ։ պոռնիկի սիրահար
գրուած ։
Հոգեւոր ։ Հոգւով նըման
ըհամ եղած ։ կամ Հոգևոր
Հնարադիր ։ տուչ զանազան խաւա
միշ ընող ։
Հնար ։ պախարակութիւն,
տաւէտ ։
Հնայեկ ։ համայիլ ։
Հնչուղ ։ մանրիկ փուշի, հիւլէ ։
Հնձան ։ չէթէչի, խուրձանոց ։
Հերաւանդ տուն ։ տերեւ
նեղով ճիւղերով զարդար
ւած ծառ ։
Հերաքանչիւր ։ ամէն մէկ
ելլող դէմ կեցող ։
Հեռատես ։ օրէնքէ դուրս
Հետանալ ։ հինել ։ հասնել ։
մէջտեղ էթէմէք ։

Հրատապ ։ կրակիպէս տաք
դեղ խմչնել ։
Հրապոյրս արբուցանել ։
Թմրեցնող ու խելագրացնող
Հրաշեկ ։ կրակիպէս կարմրած,
և զարմանալի շինուածք ։
Հրաշակերտուն ։ գեղեցիկ
Հովիտ ։ ձոր, տերեւ ։
տեղ մարդոյ մի անուն է ։
Հոմերոս ։ Հոմերոս, բանաս
Հոմանի ։ պոռնիկի սիրահար
գրուած ։
Հոգեւոր ։ Հոգւով նըման
ըհամ եղած ։ կամ Հոգևոր
Հնարադիր ։ տուչ զանազան խաւա
միշ ընող ։
Հնար ։ պախարակութիւն,
տաւէտ ։
Հնայեկ ։ համայիլ ։
Հնչուղ ։ մանրիկ փուշի, հիւլէ ։
Հնձան ։ չէթէչի, խուրձանոց ։
Հերաւանդ տուն ։ տերեւ
նեղով ճիւղերով զարդար
ւած ծառ ։
Հերաքանչիւր ։ ամէն մէկ
ելլող դէմ կեցող ։
Հեռատես ։ օրէնքէ դուրս
Հետանալ ։ հինել ։ հասնել ։
մէջտեղ էթէմէք ։

Հրատապ ։ կրակիպէս տաք
դեղ խմչնել ։
Հրապոյրս արբուցանել ։
Թմրեցնող ու խելագրացնող
Հրաշեկ ։ կրակիպէս կարմրած,
և զարմանալի շինուածք ։
Հրաշակերտուն ։ գեղեցիկ
Հովիտ ։ ձոր, տերեւ ։
տեղ մարդոյ մի անուն է ։
Հոմերոս ։ Հոմերոս, բանաս
Հոմանի ։ պոռնիկի սիրահար
գրուած ։
Հոգեւոր ։ Հոգւով նըման
ըհամ եղած ։ կամ Հոգևոր
Հնարադիր ։ տուչ զանազան խաւա
միշ ընող ։
Հնար ։ պախարակութիւն,
տաւէտ ։
Հնայեկ ։ համայիլ ։
Հնչուղ ։ մանրիկ փուշի, հիւլէ ։
Հնձան ։ չէթէչի, խուրձանոց ։
Հերաւանդ տուն ։ տերեւ
նեղով ճիւղերով զարդար
ւած ծառ ։
Հերաքանչիւր ։ ամէն մէկ
ելլող դէմ կեցող ։
Հեռատես ։ օրէնքէ դուրս
Հետանալ ։ հինել ։ հասնել ։
մէջտեղ էթէմէք ։

Հրատապ ։ կրակիպէս տաք
դեղ խմչնել ։
Հրապոյրս արբուցանել ։
Թմրեցնող ու խելագրացնող
Հրաշեկ ։ կրակիպէս կարմրած,
և զարմանալի շինուածք ։
Հրաշակերտուն ։ գեղեցիկ
Հովիտ ։ ձոր, տերեւ ։
տեղ մարդոյ մի անուն է ։
Հոմերոս ։ Հոմերոս, բանաս
Հոմանի ։ պոռնիկի սիրահար
գրուած ։
Հոգեւոր ։ Հոգւով նըման
ըհամ եղած ։ կամ Հոգևոր
Հնարադիր ։ տուչ զանազան խաւա
միշ ընող ։
Հնար ։ պախարակութիւն,
տաւէտ ։
Հնայեկ ։ համայիլ ։
Հնչուղ ։ մանրիկ փուշի, հիւլէ ։
Հնձան ։ չէթէչի, խուրձանոց ։
Հերաւանդ տուն ։ տերեւ
նեղով ճիւղերով զարդար
ւած ծառ ։
Հերաքանչիւր ։ ամէն մէկ
ելլող դէմ կեցող ։
Հեռատես ։ օրէնքէ դուրս
Հետանալ ։ հինել ։ հասնել ։
մէջտեղ էթէմէք ։

Ա՛ղ, ֆ. ձանկ, փինշէ։

Ա՛ղնչեալ մղել, ո. սխմելով քամել։

Ա՛ղոտ, ե. երկնային կամ նեքեսու թիւնով։

Ա՛գնեստիս վէմ, ո. մրխ լատըղ թաշը։

Ա՛ծուծած լոյծ, ո. ջրեղէն երկինքն է։

Ա՛ծուծած լաւտի, ո. կէմիի թէքնէ։

Ա՛կագաւիթ, ո. լան էարձակ տեղ։

Ա՛մառարմատ, ո. բոլոր քէօքէն մամռոտ, գորտընբերը դոտ, եօսունլու։

Ա՛նկաղ, ո. մանգաղ, օրագ, թռփան։

Ա՛ռնամուտ, ո. մուտ տուս մանով ծածկած, չի աեանը ձեղու։

Ա՛րդելոյզ, ո. շղթաորդ, միւտահանէ ընօղ։

Ա՛րմանկուաձ, ո. հնչուսի, ցանկութիւն հարագելի։

Ա՛ւտ գիտակական, ո. մեծ պէս գիտցօղ, իմբրաթ վու խուճ։

Ա՛ղաւ, ո. ուռի, ուռկան։

Ա՛ղեղ, ո. ուռի, ուռկան։

Ա՛ղեղնաձուկ, ո. ուռկանով բռնուած ձուկ։

Ա՛ղեղնաձկնիկն, ո. ձեռքով բռնուելու։

Ա՛ղեղնէրէց լինել, յանդիման ուսուիչ ձեռք ձգել, ետն այագ օլմագ։

Ա՛ղուաղոյ, ո. տեօքմէ կուռ քի պատկերք։

Ա՛ղոլ, ո. պահուիլ, կիզ ընդմէջ, սագլանմագ։

Ա՛կատիլ, ո. պատերազմիլ, ձէնկ ընել։

Ա՛յ, ո. ձայեկ, սեազոյն թռչուն մի է։

Ա՛յլոուսն, ո. սասափիկ հրն ջուսն, չաթըրտըր։

Ա՛պուկ բառտա, ո. կակուղիկ բարակուկ փորու ոջ ղուշման։

Ա՛րագ, ո. փորու եղ, իչ եաղը։

Ա՛ենձեր, ո. քէպապին փըր փուրը քէֆը։

Ա՛իրան, ո. աուր ըղուննկուվ ձանկ, փինշէ։

Ա՛ղնչեալ մղել, ո. սխմելով քամել։

Ա՛ղոտ, ե. երկնային կամ նեքեսու թիւնով։

Ա՛գնեստիս վէմ, ո. մրխ լատըղ թաշը։

Ա՛ծուծած լոյծ, ո. ջրեղէն երկինքն է։

Ա՛ծուծած լաւտի, ո. կէմիի թէքնէ։

Ա՛կագաւիթ, ո. լան էարձակ տեղ։

Ա՛մառարմատ, ո. բոլոր քէօքէն մամռոտ, գորտընբերը դոտ, եօսունլու։

Ա՛նկաղ, ո. մանգաղ, օրագ, թռփան։

Ա՛ռնամուտ, ո. մուտ տուս մանով ծածկած, չի աեանը ձեղու։

Ա՛րդելոյզ, ո. շղթաորդ, միւտահանէ ընօղ։

Ա՛րմանկուաձ, ո. հնչուսի, ցանկութիւն հարագելի։

Ա՛ւտ գիտակական, ո. մեծ պէս գիտցօղ, իմբրաթ վու խուճ։

Ա՛ղաւ, ո. ուռի, ուռկան։

Ա՛ղեղ, ո. ուռի, ուռկան։

Ա՛ղեղնաձուկ, ո. ուռկանով բռնուած ձուկ։

Ա՛ղեղնաձկնիկն, ո. ձեռքով բռնուելու։

Ա՛ղեղնէրէց լինել, յանդիման ուսուիչ ձեռք ձգել, ետն այագ օլմագ։

Ա՛ղուաղոյ, ո. տեօքմէ կուռ քի պատկերք։

Ա՛ղոլ, ո. պահուիլ, կիզ ընդմէջ, սագլանմագ։

Ա՛կատիլ, ո. պատերազմիլ, ձէնկ ընել։

Ա՛յ, ո. ձայեկ, սեազոյն թռչուն մի է։

Ա՛յլոուսն, ո. սասափիկ հրն ջուսն, չաթըրտըր։

Ա՛պուկ բառտա, ո. կակուղիկ բարակուկ փորու ոջ ղուշման։

Ա՛րագ, ո. փորու եղ, իչ եաղը։

Ա՛ենձեր, ո. քէպապին փըր փուրը քէֆը։

Ա՛իրան, ո. աուր ըղուննկուվ ցըննօղ։

Հօրան ուլուց, ո. սիւրիւ՝ այծու ձագերու, օղլագլար սիւրիւսիւ։

Ձեղուն, ո. տանը ծածքը, առիք։

Ձեռնաղնին, ո. ձեռքով բռնուելու։

Ձեռնէրէց լինել, յանդիման ուսուիչ ձեռք ձգել, ետն այագ օլմագ։

Ձուլածոյ, ո. տեօքմէ կուռ քի պատկերք։

Ղ

Ղոլել, ո. պահուիլ, կիզ ընդմէջ, սագլանմագ։

Ղ՛ակատիլ, ո. պատերազմիլ, ձէնկ ընել։

Ղ՛այ, ո. ձայեկ, սեազոյն թռչուն մի է։

Ղ՛այլոուսն, ո. սասափիկ հրն ջուսն, չաթըրտըր։

Ղ՛ապուկ բառտա, ո. կակուղիկ բարակուկ փորու ոջ ղուշման։

Ղ՛արագ, ո. փորու եղ, իչ եաղը։

Ղ՛ենձեր, ո. քէպապին փըր փուրը քէֆը։

Ղ՛իրան, ո. աուր ըղուննկուվ ցըննօղ։

Հօրան ուլուց, ո. սիւրիւ՝ այծու ձագերու, օղլագլար սիւրիւսիւ։

Ղեղուն, ո. տանը ծածքը, առիք։

Ղեռնաղնին, ո. ձեռքով բռնուելու։

Ղեռնէրէց լինել, յանդիման ուսուիչ ձեռք ձգել, ետն այագ օլմագ։

Ղուլածոյ, ո. տեօքմէ կուռ քի պատկերք։

Ա՝ եկնաղէն ։) էթիւէմի ,
փուռաու խըրսրզը ։
Ա՝ եկին ։) յայտնի , երևելարէ
Ա՝ եղկել ։) թուլցնել ,
կէվշէթմէք ։
Ա՝ եղամակարդ ։) մեղքով
պըղշկած ։
Ա՝ եղբոմ ։) կուռքի անուն է
Ա՝ եռայ ։) դառնութիւն , լե
ղևաւի ։ և է անուն տեղւոյ ,
Ա՝ երասեր ։) մեր , այսինքն՝
մարդոյ սոյն ծնած ։
Ա՝ երկամրցանակ ։) էրսլան
ձէնկ ընող՝ կիւրէշ բռնող ։
Ա՝ երկապարանոց ։) յայտնի ,
երևելարէ , պէյան ։
Ա՝ էքենայ ։) խափանձա ,
տուզախ ։
Ա՝ զնարհեաստ ։) կաշւի զարի
պէս բարակ կազմած ։
Ա՝ թեր ։) գանձարան , խազնա ,
Ա՝ ժիխ ։) մոծակ , սիւրի
սինէկ ։
Ա՝ ժղուկ ։) գինւոյ , կամ
ձիւրէի մանրիկ ձանձ ։
Ա՝ իագոյ իր ։) շատ մասուն
քէ ձէմ եղած մէկ բան ։
Ա՝ իատարր ։) զուտ , առոյգ ,
զաթը , երօշ ։
Ա՝ ի եղջերու ։) ճակատը մէկ
պուճնուղ ունող քաջ կէն
դանի մի է , քէրկէրտան ։
Ա՝ ղձկիլ ։) հերսէն խեղդ
ւիլ , եօղքէն լալ , ճաթիլ ։
Ա՝ ղեսափարատ ։) մուխը հա
լածող՝ տէփ ընող ։
Ա՝ ոդոք ։) կուռքի անուն է ։
Ա՝ ոսմանքեցուցիչ ։) սիրտ
կսկծցնող , խշխշցնող ։
Ա՝ ուխ ։) չուր տուչող ,
զաղլամի ընող ։
Ա՝ ուրհակ ։) վճռոյ գիր ,
իլամ ։
Ա՝ ուրձ ։) թաշճիի էքքիչ ,
քիւլէնկ ։
Ա՝ տեր ։) մոռանել , մանել ,
կիրմէք ։
Ա՝ րմնջել ։) թրմնջալով և
էզկիով լալ՝ ողբալ ։
Ա՝ րցանակ ։) կտրիճութեան
ձէնկ ։ կամ կտրիճութե հա
մար պահուչիշ , էջլէնկ ։
Ա՝ տաբեթական տոհմ ։) ի , ոյ
նահապետի որդւոյն անուն
լէնկ է , որ է աղգն մեր՝
հայոց ։

սիզտիւզէնլի։

Յափրացեալ։) տաղտկացեալ, պըխմիշ եղած։

Յելուզակ։) աւազակ, հարամի, գափռաուռուզ։

Յեղանակել։) դարձընել, պաշխայ կերպ ընել. կամ երգել։

Յեղյեղել։) փոխարկել, թէպտիլ ընել. կամ շատ կրկնել՝ յիշել։

Յեսանել։) սրել, պիլեյի լեմիշ ընել։

Յերիւրուսին։) զարդարելը՝ եախըշլըխ բերելը։

Յէս ևւ՝զայէլ։) երկու թագաւորաց անուանք են։

Յղփացեալ։) խիստ կշտացած, լիքըլթ տօյմուշ։

Յոբելեան։) յիսնեւրորդ տարի, Թողութէ տարի։

Յոլովամեղձ ծուխ։) շատ խուրում փիչյատհ ընող ծուխ, խալի թիւթիւն։

Յոյզ մտաց։) մտմտուք, մտքի ալավէրա։

Յովանակ։) աւանակ, իշու քուռակ, սրփա։

Յամայր յամրութի։) շատ ժամանակ ուշանալը։

Յամրային։) ուշ մնացօղ, օյալանմիշ ըլլօղ։

Յայրատ։) անասնոթ, առըզ, էտէպսիզ։

Յայրատատես։) էտէպսիզ՝ ձէ նայօղ՝ տեսնօղ։

Յանգաւորութի։) լմնալը, թամամլըք։

Յանգիլ։) վերջը հասնիլ, լմնալ։

Յանկաւոր։) ուշդուն, եախըշլըխլը։

Յանձանձել։) պէտ ընել. թիմար ընել։

Յառաջատեաւ։) առաջ ընկնօղ, իլերի սէրիչն։

Յարագօղ։) արեւին դէմ կախօղ՝ չոռցնօղ։

Յարգահատեալ։) ցաւակցելով ազաչել, եալվարնալ։

Յարկել։) օտայիպէս տեղ չինել՝ մէջը պահել։

Յաւակնիլ։) աներեսութիւն ընել։

Յաւնական։) Յօնական. ամբարտաւանական. էտէպ

Աշխահեալ (.) անաղտուճած, մեզագ եղած։

Աշնաձակել (.) ցոյց տալ. ինչպէս է ծիծիկը։

Աչխատել (.) կամ Ահանջել (.) արգիլել, չէտ դարձընել։

Ահանջեր (.) նահանջեցեր, արգիլեցիր, խանգարեցիր ըսիր։

Ահին (.) շարմաղուն, խիտ բարակ ալուր։

Արդաս (.) անուշահոտ ծաղիկ է, նռնօքար։

Յորջորջուիլ (.) կոչուիլ, անունը տալը։

Յորտայսել (.) կռնկիկին վրայ գետինը ձգել։

Յուռիթի քրտունք (.) առատ քրտինք, գան թեղ։

Յուռուիթ (.) համայիլ, կամ կռատպաշտական հնարք։

Յուռոյ ձգարան (.) յոյսին թելը, ումուտին չուանը։

Յօնիցն յաւակնութիւն (.) ընդունելութիւնը, մաղթուրյուք եռեպսիզիւին։

Ախայանցք (.) առաջուց մեղանչողք, չըհեղեղին ժամանակի մեղաւորներ։

Ախայլք (.) առաջին այլք, նվէրներ։

Ահանգ (.) մեմլեքէթի այալեթ։

Ահանջեր (.) նահանջեցեր, արգիլեցիր, խանգարեցիր ըսիր։

Ահին (.) շարմաղուն, խիտ բարակ ալուր։

Արդաս (.) անուշահոտ ծաղիկ է, նռնօքար։

Արեկ (.) էր վանք կրօնաւորաց՝ Հիւսիսային անձևացեալ, ուր վանահայր էր վերհամուռ այս մեր Կրիգոր Արեկացի։

Աւակատուիք (.) տօն, ուրախութիւն, տօնանմայ։

Աւերգևեալ (.) խեղճ՝ աչքիլ եղած, տէրտիմենտ։

Աւերուիթիւն (.) ներողութիւն, սուչը պահչելը, աջք։

Աւեցուկ (.) յենարան, տայահ, դէ, սատանայ, ձին։

Աչար (.) այս պիղծ, չար թաթ։

Աչատ եղանիլ (.) նկատել, տեսանօղ ըլլալ։

Աչարագրեր (.) նկարագրեցիր, պիւսէվէտին գրեցիր, իմացուցիր։

Աչանչել (.) կամ Ահանջել (.) արգիլել, չէտ դարձընել։

Աշաձակել (.) ցոյց տալ. ինչպէս է ծիծիկը։

Աշխահեալ (.) անաղտուճած, մեզագ եղած։

Ա. գործել · կատարել, ձեռնկ ընել ։

Ա. զվարճ · մարդոյ անուն է ։

Ա. զնապիայտ · նաւուն գլխէն մինչև ի խորչն տակի եր կան տիրեկին է, որոյ վը կողերն շարած է ։

Ա. ղողղել · լուացուցիչ, աչ ուերով ջօզուցիչ ։

Ա. ղողակ մթային ոչ ընդհա կան · լուացող քեօռ աձամի ։

Ա. ոզայ, Ա. ոզիքայ · էին ան ընդ երկուց թագաւորաց Թեցն՝ Ասմարիոյ և Ջէմի. զորս եդ մարգարէն ։

Ա. ոռգել · ջրել, ինչպէս՝ պախճան, ծառք ։

Ա. ստացնա կկել · կտաւ, կամ էօրիւմճէկ գործել ։

Ա. ստիկան · վերակացու քեհեայ ։

Ա. րոջ · գառն, գուղրու ։

օտայ, սրբ օտասը ։

Ա. չէյադրութի · էթրա փը ատնաթմիշ ընելը, կամ պահպանելը ։

Ա. շրաուսն · շուարուսն, ան չրկիդելը, շաշմիշ ըլլալ ցնալը ։

Ա. գործել · կատարել, ձեռնկ ընել ։

Ա. զվեթ · մարդոյ անուն է ։

Ա. զնապիայտ · նաւուն գլխէն մինչև ի խորչն տակի եր կան տիրեկին է, որոյ վը կողերն շարած է ։

Ա. ղողղել · լուացուցիչ, աչ ուերով ջօզուցիչ ։

Ա. ղողակ մթային ոչ ընդհա կան · լուացող քեօռ աձամի ։

Ա. ոզայ, Ա. ոզիքայ · էին ան ընդ երկուց թագաւորաց Թեցն՝ Ասմարիոյ և Ջէմի. զորս եդ մարգարէն ։

Ա. ոռգել · ջրել, ինչպէս՝ պախճան, ծառք ։

Ա. ստացնա կկել · կտաւ, կամ էօրիւմճէկ գործել ։

Ա. ստիկան · վերակացու քեհեայ ։

Ա. րոջ · գառն, գուղրու ։

Ա. ռեամարան · ներսէ ներս

Ա. ռուք · պատիճ, փառք, իզզէթ ։

Ա. ռուշան · ծաղիկ է, զամ պախ ։

Ա. ռուխափուխի · խիստ արտօրալը, աձելը ։

Ա. ռուխափուխի · ցանկական ձիւնանունութի ։

Ա. ռուխափուխի · ցանկական աղմուկ՝ վերվերել ։

Ա. չուկ · սատանայական

Ա. էրտ · փայտ, ասփա, օտուն եառամասը ։

Ա. ֆանթ · կայծակ, ելլտը րըմ ։

Ա. ֆամբրին · Ամամրիա, որ էֆրի մօտ գաւառ մի է ։

Ա. ֆամբ · անտառ եղեգանց, գամբշլուխ ։

Ա. պօշ պօղազ ։

Ա. պուռ խօսօղ, լաթազան, պուռ խօսօղ, լաթազան ։

Ա. պաղակրատ · ապուռձոռ տեղ, նշանակեահ ։

Ա. նպատակ · նշան առնուճած

Ա. նուխրան · նուհ էթարան, փինկիհ ընծայելոյ տեղ ։

Ա. նոզկաւ · դարչինի զգուճե լի ըլլալ ։

(Ուղերձել.) Ծլած ծաղկած, փիլիսոփայած եղած։
(Ուղէշ.) Ծառի ճուղ, տալ պուտաղ։
(Ունելիք.) Կրակի մաշա, խրատաձ։
(Ունկ, յերդի մանրուք, սաման թազու։
(Ունկնախիղ.) ականձը խըցած՝ գոցած, խուլ։
(Ուշ.) միտք, փիլքիր, փի բասիթ։
(Ուտիչ.) ցեց, կիւվէ։
(Ուտճահալ.) ցեցէն կերուած, փտտած։
(Ուրոյնուի եւ.) զատուիլ ըլլալ, զատ զատ ըլլալ։
(Ուրուական.) գալոչելի, փուճ, դիւթական։
(Չարաշուք.) չարութի եւ բնացնող, զզուելի, պէտ։
(Չորեքվտակիւան առաջ.) Տարա մեծ գետ ունող ըռամախ, որ էր յերեւումայ բըլլ խած գետն։
(Չու.) քալուածք, յաղ քալել գնալը։
(Չքնալ.) խիստ աղէկ գե

ղեցիկ. կամ փառաւոր, հրաշալի։
(Ջքոտի.) նուաստ, փոքրիկ, փուճ, խեղճ, զայիֆ։
(Պակուցեալ.) սրտաբեկեալ, խիստ վախեցած, սիրտը փըրթած։
(Պահակ.) անկարիայի բըռնուած, որ էր սիմոն կիւրեղեանցին։
(Պահպանակ.) պահօղ, պահպանօղ. կամ զըրխ։
(Պաղպաջունք.) գեղեցիկ պայծառ քեօշկ։
(Պաճար.) նախիր, կովաւսիւրիւ։
(Պայթիլ.) փաթլամիշ ըլլալ, ճաթիլ։
(Պայման.) չափ, սինօռ. կամ ուխտ, խաչ։
(Պան.) հաց, ռօմանն, էքմէք։
(Պաշտօնատար.) պաշտօղ, խըզմէթի ընօղ։
(Պաշտօնեատուղ.) աղօթքի տեղ, կառատուն։
(Պատանդիւք ցանցուրկ.) խաւ ռամիշ ընօղ զաւթի ընօղ խուռուռամիշ եղած տուղմա

(Ուղերձել.) Ծլած ծաղկած, փիլիսոփայած եղած։
(Ուղէշ.) Ծառի ճուղ, տալ պուտաղ։
(Ունելիք.) Կրակի մաշա, խրատաձ։
(Ունկ, յերդի մանրուք, սաման թազու։
(Ունկնախիղ.) ականձը խըցած՝ գոցած, խուլ։
(Ուշ.) միտք, փիլքիր, փի բասիթ։
(Ուտիչ.) ցեց, կիւվէ։
(Ուտճահալ.) ցեցէն կերուած, փտտած։
(Ուրոյնուի եւ.) զատուիլ ըլլալ, զատ զատ ըլլալ։
(Ուրուական.) գալոչելի, փուճ, դիւթական։
(Չարաշուք.) չարութի եւ բնացնող, զզուելի, պէտ։
(Չորեքվտակիւան առաջ.) Տարա մեծ գետ ունող ըռամախ, որ էր յերեւումայ բըլլ խած գետն։
(Չու.) քալուածք, յաղ քալել գնալը։
(Չքնալ.) խիստ աղէկ գե

ղեցիկ. կամ փառաւոր, հրաշալի։
(Ջքոտի.) նուաստ, փոքրիկ, փուճ, խեղճ, զայիֆ։
(Պակուցեալ.) սրտաբեկեալ, խիստ վախեցած, սիրտը փըրթած։
(Պահակ.) անկարիայի բըռնուած, որ էր սիմոն կիւրեղեանցին։
(Պահպանակ.) պահօղ, պահպանօղ. կամ զըրխ։
(Պաղպաջունք.) գեղեցիկ պայծառ քեօշկ։
(Պաճար.) նախիր, կովաւսիւրիւ։
(Պայթիլ.) փաթլամիշ ըլլալ, ճաթիլ։
(Պայման.) չափ, սինօռ. կամ ուխտ, խաչ։
(Պան.) հաց, ռօմանն, էքմէք։
(Պաշտօնատար.) պաշտօղ, խըզմէթի ընօղ։
(Պաշտօնեատուղ.) աղօթքի տեղ, կառատուն։
(Պատանդիւք ցանցուրկ.) խաւ ռամիշ ընօղ զաւթի ընօղ խուռուռամիշ եղած տուղմա

Ա. Հատին. (Թիւրք. մէնթին, որ պականած՝ թէ լէք է ըսած.) Մէկ դրամ։

Ա՛ղողել. (Ա՛ղ.) Ջրհեղեղով ողողիլ, պօղմագ։

Ա՛րել. (Ա՛ր.) Ջնջել, աւրել, կարկուտը ըրացած՝ սառած, ինչպէս՝ կարկուտը։

Աւրակ. (Թիւրք. եուման, կամ ծառերու երդը՝ տեմիճ, շայիր, աշըղ։

Աէրոստիկոս. (Յունաստեղծ, վազուելը, ինչպէս՝ լիսի կանանց տիւզելները։

Աէրոլիթիւն. (Տես պարզ) Երկնաքար։

Ա՛խել. (Ա՛խ.) Ջաղխել, ջարդել, կոտրտել։

Ա՛խաւորիլ. (Ա՛խ.) Մաշալայի պէս վառիլ, փայլիլ։

Ա՛խիլ. (Ա՛խ.) Ծագիլ, լուսանալ։

Ա՛մբել. (Ա՛մբ.) Կերցնել, տալ։

Ա՛նար. (Ա՛ն.) առնիծուա որ միայն տիզէն կ՚ապրի։

Ա՛նել. (Ա՛ն.) զարնել, ծեծել։

Ա՛ուել. (Ա՛ուէ.) սանիծուա, կամ քէման։

Ա՛րակարծ. (Ա՛ր.) Ջրէն կարծրացած՝ սառած, ինչպէս՝ կարկուտը։

Ա՛րել. (Ա՛ր.) Ջնջել, աւրել, պօղմագ։

Ա՛ղողել. (Ա՛ղ.) Ջրհեղեղով ողողիլ, ջրով ծածկել։

Ա՛ղուէսի. (Ա՛ղուէս.) Աղուէսին նման խորամանկ։

Ա՛ղջիկ. (Ա՛ղջ.) Ուռեցք, որ ջրին երեսը բուշտ բուշտ կու յինի, սու գագաթ ունի։

Ա՛խտակ. (Ա՛խտ.) Լոկ, սալճ, սառե։

Ա՛ռիճակ. (Ա՛ռիճ.) Իշամեղու, եշեկ առըսը, ալճ առըսը։

Ա՛ռնել. (Ա՛ռ.) Իբր սափանով քարտառել, տանջել. կամ հալածել, դուրս ընել։

Ա՛րա. (Ա՛ր.) սափան, որով քար կընետուն։

Ա՛տրոյկ. (Ճրագի փիթիլ։

Ա՛տեալ. (Ա՛տ.) Իբր թէմել։

Ա՛տեաստուիմն. (Ա՛տ.) Կցուիլը, եկեղեցիին ըսելը։

Ա՛տեաշտարան. (Ա՛տ.) սըղընիլ ըլլալու տեղ, սիմիեր. կամ սայախ, իբր՝ թէմել։

Ա՛տեաշտարան. (Ա՛տ.) սըղընիլ

Ալաք·) օք ուժմիւն, խըշտ-
Ալին·) դաժարկ, պոշ, փուշ,
Ալկ·) անուշիկ հօվ, խոշ բուզիկեար·
Ալկ·) ան ժամուն հօվ, խոշ զոմօն·
Ալկոն (ալկոնացիք·) սայտացիք, որը նամուար կուռք մի ուն-նէրին, զոր պատուէրաց Աստուածաշունչ ուղիղ չհաւատային·
Ալկոնացող·) զօտուլութիւն ուռեցող, սալընմիշ ըլլող·
Ալիգ (ալիգել·) այրնանալ, խել քը գլուխը գալ, արիւնալ·
Ալեռք·) գամնէ ճաք, մրխ լանմիշ ըլլալը·
Ալեռն·) մաքուր, ուղիղ, հիւլէսիզ·
Ալեսպուհ·) պէյզատէ, քի շիղատէ·
Ալեզանանենք·) սէզանը, կամ տամարը թալլօղ·
Ալելով·) քաղաք մի է·
Ալիխրա·) պատժեալ կընի կան մի անուն է·
Ալիքով·) թուչտերով խանասանները վրայ քնրել ծածկուիլ·
Ալաճառնիլ·) թուչտերով խանասանները վրայ քնրել ծածկուիլ·
Ալաճ, երեսի ձգած·

Ալաբեկ·) է անուն ծա-ռայն, յորմէ կախեալ տե-սաւ Աբրահամ՝ զևռյն·
Ալադրել·) մանանել, խամ ջել, ելլե վերմէք· կամ ջար քինի տալ·
Ալակ·) հարկ, վերկի, խա-րաճ· կամ ջափ, հիւսակ·
Ալակաճաճեան·) տկար, զայիք, նուճաղ·
Ալահանք ծովու·) ծովու ախընիքը, զոր երբ զբա-րեայ պարիսպ դարձոյց ած, ընդ որ էանց խոնել·
Ալհան յորձանաց·) տերե, սել տերեսի·
Ալաղարիթ սեռուէ վարսից·) տերև՝ ան եամիրանեղուն, որ է ասել, սև մօրուք·
Ալամի·) տիւմինը դարձը նօղ միայտ, եէքէ·
Ալառնաւեր·) պուզլի սօյ, պուզլիկէս միտցած·
Ալտեր·) արիզ, զօլաձա, որոյ գինն էր 88 ըստակ·
Ալարդ·) մամուկ, էօրիւմ ձէկլի պէօձէկ·
Ալարտուցեալ·) բաժան-

Ասպետ ։ ձի, մեհեծեմ։

Ասպետանի ։ դե՛ղ, մեհեծեմ։

Ասպետարան ։ զուրպան մորթելոյ տե՛ղ։

Ասպետարան ։ զուրպան։

Ասուպ ։ մատեան, դիւղք, քիթապ։

Ասուիր ։ մատեան, դիւղք, քիթապ։

Աստղեղ ։ տակը իջեցնել, պաթըմադ։

Աստղհանդակ, սայլ, մինդիլ։

Սար ։ խորուկ տեղի ձամբայ, տէրե։

Սառակաւելթխար ։ ահարկու լինտուհա, պէտտավի։

Սառակաւելթխար ։ սառակաւելթխար։

Սառնական ։ եայան. կամ ուսիկ, փախիր։

Սառնահեր ։ պօչ՝ մուճ սեր ունող։

Սառնահեր ։ անշահ չինուճած, նիզամըղ տիւզենիլիշ եղած։

Սկիւթացի ։ թաթարաց աշգնէ։

Սկիւթացի ։ քեասե, թաս, տաման։

Սկիւթացի ։ մուրտատ պուլանըխ, չիրքէ։

Սկսաւ ։ ձեռնարկեց, սկսաւ։

Սոխակուհի ։ ցերցէքնելը, հուր ջալը, նէյ։

Սրինգ ։ սրինգ, նէվզուլ։

Սրբեցգեան ։ Սբ Սբ հր գօղ, ինչպես՝ Սրբօքէն։

Սրբեցեալ վրատակն ։ փախ ջօղ չէ ուացօղ, տէտիրկին։

Սրտցեալ ։ թուխլի, փախչիլ կամ սիվրիլմիշ եղած քէս կինցած։

Սրահին առագաստ ։ բակի փէրտէն, որ կ՝ դուռն։

Սրճանալ ։ ափսոսալ, զղջալ, փիւշման ըլլալ։

Սուրուկ ։ խեղճ՝ ծառայ, բայէ։

Սուրբ ։ ուղղուն գալով խոպոճ եղած։

Սուրբաբանեալ ։ ուղղուն հասած, գալըն տալը պուռ տագլը։

Սուրբարատեղին ։ ձուղը

Սուրբ ։ թանձր, հասած։

Սուրբ ։ վարկն վեր ելլող, կամ ելած։

Սոգոանք ։ մեղադրանք, սիմկմ։

Սոսմբակ ։ նախս, ղալըմ, եարամազ։

կին լէգէ սապօնու.
վերջնական ածած. (քէ՞
կամ խնամ պէ թէրը.
վերջնական. (յետքինը.
տէլոցն դասք.
վճռել, որք են դատապար
կորուստան յաւիտենական
Երկին դատակնիք. (՝ի՞
համար՝ վարձք, չէլէնկ.
քէն տրուած յաղթութեա
Երկնամրցանակ. (երկին
նին հետ ձէնկ, որ է՝ այ
դէմ դնելը.
Երնամարտութիւն. (վերի
ընել.
Երակնարկել. (վեր նայ
իլ, դէպ ի՛ վեր ուսումուտ
Երականցագրել. (կրկին
ողջննալ, յարուի առնել.
Երակացուցմն. (զապիտու
լեալ ձեռք վերցնելը.
արսք. (մազեր, որ թէ
մարդոյ ինչ՝ միրչէնն է.
և եթէ ծառոց ինչ՝ տաւ
րախներն է.
տաւզախ, խա՞
փանձա.
տիրկին ըլլալ.

սէրմիլ ընելը.
Սփոփանք. (սփոփութիւն,
սիրելեարանք, թէսէլլի.
Սքանչելահրաշ. (հրաշալի,
մեծագործութիւն.
Սքանչելատես. (զարմանալի
գերեզիկ տեսիլ ունօղ.
Սքանչելարմատ. (զարմանալի
գերազանց քերք ունօղ.
այրագաստուն. (լեռը սը
նած՝ մեծցած, լեռընցի,
եաղանի.
այրագութիւն. (եաղա՞
նի կոպիտութիւն, եա՞
վուզլուք.
անդակապետ. (պարմախլա
շարած գերեզիկ քեօշկ.
ատնիչ. (զայ ընօղ, թէ՞
լէփ ընօղ. կամ փաձոնօղ,
չիւրիւթմիշ ընօղ.
աբակեաղ. (պաշարեալ,
մուհասերէ եղած.
արանիլ. (վախուն թա՞
սայիլ՝ անձրկիլ.
արապան. (կէմ, հալեան,
որ գաղանի բերան կը կա՞
պեն.
արատիլ. (զատուիլ՝ տէ

Տարի ժամանակի։ ժամ, ե-
ղանակներուն միջ, կամ կայ
ղանակներուն եօթնին միջ։
Տարի գոյի։ տարեկից
գործած ե՛նքս ես ինչնակու-
րը, պէս պէս ինչնակուր
ը։ Տարր. Հող. Հազար քա-
հ՛ե Տարր. Հուր. Օդ.
մարմինները թէ մէկը։
Տարր. բոլոր նիւթաւոր
քիւմ՝ երկրնախ։
Տարմ. խանասլըներուս
լի։) խիստ աշխատելի, մե-
շագնթելի։
Տարժանելի, կամ Տաժանե-
ուղղուն։
Տարաձոյց. նման եօրնեկի,
Տարազ. կերպ, թարզ։
խասավնթ ընելու։
Տատամնելի. տրտմելի,
Տաշտ. քեասե, թաս։
ընելու մուրտաս։
Տաղտկազազդական. իքրահ
գօնագ եղմէք։
Տաղաւարել. օթեւանիլ,
լու տեղ ըլլալ։
Տաղաւարեալ. բնակուած
տակ, կամ այլ աւելի։

վէս. հպարտ, ինքնահա-
ճան. զորպինսիս նախատե-
մարզարէն Նասայի։
վիժած անգրելի կոչման.
անցուցած տղայ, որ մարդ
չի կոչուիր։
վիհ վհից. խորունկներուն
խորութիւը։
վիրգ մահու. մեռցնող
ճշնդին քար. կիւլլե։
վիրգ սալի. տէօշէմիչի
քար, գայկան։
վտակ. ախընտր, կամ ակը
ըստմախ։
վտտել. վատուժցնել,
չիրքինցնել։
վրիժակ. վճիռ, իլամ,
սիճիլ։
վրիպակ. մոլար, ծուռ։
վրնջողական. բղջախոհ
յանկուրէք կատղիլը, ազ
միշ ըլլալը։
Ցակաւ տակաւ. կամ-
ցուկ կամացուկ, քըչնիկ
քըչնիկ։
Ցաղանգ, կամ վիանքար.
քեսե մի ըստակ. Ինչուր
քանքար, Յիւ քեսե ըս-

սերմինների կոշտ, կամ հետ-
ևանքն ծառերի։

Յնացուղ։) ցանկալուտուք,
միշ ընծղ։

Յնորհց ցրիչ։) իւնդի ու
մենի երաշխերը տապալող
միշ ընծղ։

Յիւ։) վայրի խշ, եապան
էշի։

Յանց։) սիմխիմով հուա-
շած թօռ, ազ, տուզախ։

Տրոհել։) որոշել, բաժա-
նել, զատել, այրբոյզ։

Տղաբարգոյն։) երկարուկ
ուլդուն, թըլպիզ։

Տուճայտիլ։) չարչարուիլ
ձեքայէն մաշիլ։

Տուն։) չոճանէ կապ,
իւլար։

Տոնաեռել։) պէտ ընել,
քերեմ երթիքէ։ կամ յայտ
նել, ցուցանել։

Տոյժ տանջանաց, կամ
լուանաց։) պատ պատժոյ,
գոզեպ ձէրիմէսի, սիասէթ։

Տեառնագրել։) կնքել,
խաչակնքել։

Տէնդ։) ջերմ, սըթմա։

Տեսական։) տեսանօղ, կէտ
րիւ ձիւ։ կամ երևեղլի,
կէտզէ կէտրինէնէն։

Տեսականել։) տալ կտզը
խըլըսաւմը մէյտան հանել։

Տէպ։) մըզըտախ, խըլտ։

Տիրադաւ։) իր տէրը խա-
բօղ մտանօղ։

Տիրադրուժ պաշտօնեայ։)
իր տէրը փենտուվ խաբօղ
խըզմէ ձգեար։

Տիւրոս։) կամ Ծուր, քա-
ղաք մի է սայտայի սեմմի։

Տնեբատեակ կամ։) մուխ
գոյն, սեւ ըռէնկ։

Տղմասիզ գուբք։) ջամու-
ռավ լեցուն հոր։

Տնաեռել։) պէտ ընել,
քերեմ երթիքէ։ կամ յայտ
նել, ցուցանել։

Տոյժ տանջանաց, կամ
լուանաց։) պատ պատժոյ,
գոզեպ ձէրիմէսի, սիասէթ։

Տուն։) չոճանէ կապ,
իւլար։

Տուճայտիլ։) չարչարուիլ
ձեքայէն մաշիլ։

Տղաբարգոյն։) երկարուկ
ուլդուն, թըլպիզ։

Տրոհել։) որոշել, բաժա-
նել, զատել, այրբոյզ։

Յանց։) սիմխիմով հուա-
շած թօռ, ազ, տուզախ։

Յիւ։) վայրի խշ, եապան
էշի։

Յնորհց ցրիչ։) իւնդի ու
մենի երաշխերը տապալող
միշ ընծղ։

Յնացուղ։) ցանկալուտուք,
միշ ընծղ

Ղ

զարկղ ունօղ։

Ղինաւոր ։) քէն ունօղ ։

Ղիմք ։) տամախ , կէնդղ ։

Ղեղի ։) օրթա տիրէկ , թէմել տիրէկ ։

Ղանան ։) Այդ նահապետի թոռնէ , Ղամայ որդին ։

Ղանանուհի ։) կնին մի եր քանանացի , որոյ զաղջիկն քո բժշկեաց ։

Ղանասար ։) կատաղի , եաղուզ , զալըմ ։

Ղանցել ։) ճուղերը կոտրըտելով փրցնել ։

Ղառադիմակի ։) է մեկնու թի բառին Ղևանայ , որ երևի ելեալ ի յունական բառէն (կիվճն ,) որ թարգմանի քառակուսի . ուստի Ղևան՝ քառադիմակի պատկեր , ասելի՝ չորս երեսով , կամ չորս թարափըը կուռք . գորպիսի շինեաց Ասանասէ ։

Ղաբար ։) կերտանըը , կամ լեօբ ։

Ղաբարան ։) քաւօղ , մեղքը թողօղ ։

Ղաթկէղ ։) մարմինը չիւրիւթիվ ընօղ եարա մի է . կերցաւ , չերիփէնչէ ։

Ղամավ ։) կուռքի անուն է ։

Ճոխ ։) կաշկե կապ ։

Ճրկանակ ։) փրկուե տեղ . կամ ումուտ թելլի . կամ ազատելոյ գործիք ։

Ճոխ ընշուղիդ ։) շռշղղուա ճառագայթիդ , շաւղին փայլեալով ձաթելը ։

Ճոխութիւն ։) անառակութիւն , աներեսութիւն , էտեպսիզլիք ։

Փագոմը ։) Ռելիկեգոմը . կուռքի անուն է ։

Փաղանգ ։) ճիւմհիւա , թապուռ , օռտու ։

Փաղաչել ։) երեսպաշտուի ընել , խօշամէտի խօսիլ ։

Փապար ։) ծակ , խօվուխ , չուխուր ։

Փարաքուճ ։) բղջախոհ ցնծութիւն , էտեպսիզութիւն ։

Փիլիսոփայել ։) փիլիսոփնմիշ եղած , ծաղկած ։

Փղշտացիք ։) բարբարոսաց ազգ եմ այլազգաց կըսուի ։

Փոկ ։) կաշկե կապ ։

Փրկանակ ։) փրկուե տեղ . կամ ումուտ թելլի . կամ ազատելոյ գործիք ։

Քադցկէղ ։) մարմինը չիւրիւթիվ ընօղ եարա մի է . կերցաւ , չերիփէնչէ ։

Քամավ ։) կուռքի անուն է ։

(ձաու.) ձիհնկի թախըմ, սիլահ։

(ն ևօն.) սանկ ու նանկ, շէօյլէ պէօյլէ։

(չինդր.) լուղի խոտ մի է, փիչկին։

(ստացի.) Յօբ երանելին է, զի էր յօստեր գաւառէ, որ է ի կողմն արապիստանու։

(տարազն.) օտար ազգէ, այլազգի։

(տարուի.) աննըմանուի, միմեանից պէտքսիզութիւն։

(րակշիւ.) օր չափօղ, որ է արեգակին։

(ր ի յօր յերկարաձգել.) օրէ օր ձգել։

(րհնեղդ.) երգօղ օրհնուածէ։ կամ օրհնուածի. գովուի, բարեբանուի, որ միայն Աստուած վայելէ, որ է անսկզբնաբար սկիզբն ամ ակսուցդ, և անեղբսական վախճան։

քզանց.) հանդերձի փէշ, էթէկ։

քոյինանիւթ.) քու նիւթդ. քոյինանիւթի զանգըը, որ է իսկ մարմինն խորհըրդոյ։

քորեք.) արապիստան լեռ մի է, ուր խօսեցաւ Աստ եղիայի հետ։

քոստճափուշ.) վախցնօղ՝ մարմինը փուշ փուշ ընօղ։

քոստճելի.) զարհուրելի, խիստ վախցնօղ։

քրայ.) խալխի օճախ։

քրէական.) խիստ մեծ մեղք, որ է ալ գէմ.

քրձազգած լինիլ.) չուռ հագնիլ։

քրքում.) զաֆրան էյէկի, որ է անուշահոտ ծաղիկ մի, կամ զաֆրան։

(դք, օդից.) ոտից աման, այտ գաւազը, ինչպէս՝ չիզմէ, փապուճ.

(թոց.) հանդերձ, էապաց։

(ժանդակել.) եարտըմ ընել, ուժ տալ։



Ex libris C. Schmidt-Phiseldeck.



